

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΤΟΛΟ ΜΑΒΙΣΤΟ ΑΡ. ΔΑΦΝΑΣ 1117/1986 ΚΕΜΠΑ
Εσοφώνος 15Α - 105 57 Αθήνα, Τηλ. 210-32.21.316

Κωδικός 01-2753

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1164 | ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

83ης Γ.Σ. Δ.Ο.Ε.

22-24 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014

ΘΕΜΑΤΑ

1 Πεπραγμένα - Προϋπολογισμός - Ενημέρωση από Αιρετούς

- Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- Προϋπολογισμός χρήσης 2014-2015
- Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- Κριτική πεπραγμένων -
Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

2 Διεκδικητικό Πλαίσιο - Πρόγραμμα Δράσης 2014-2015

A. Διεκδικητικό Πλαίσιο

- Μέτρα αποτροπής της αξιολόγησης που προβλέπει το σχέδιο Π.Δ. του Υπουργείου Παιδείας και οι Νόμοι 3848/10 και 4024/11.
- Πειθαρχικές διατάξεις για τους Δημοσίους Υπαλλήλους.
- Οικονομικά
 - Δαπάνες για την Παιδεία
 - Οικονομικά Εκπαιδευτικών
- Συνταξιοδοτικά

B. Πρόγραμμα Δράσης

Αθήνα 26/3/2014

Προς Τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Σύμφωνα με τα άρθρα 33, 34, 37, 38, 40 του Καταστατικού της Δ.Ο.Ε., καλούμε τους Αντιπροσώπους των Συλλόγων - Μελών της, στην **83η Τακτική Γενική Συνέλευση του Κλάδου, από 22 έως 24 Ιουνίου 2014, στην Αθήνα**, για λήψη αποφάσεων στα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης. Οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης θα αρχίσουν στις 9.00 π.μ. της Κυριακής 22 Ιουνίου και θα ολοκληρωθούν στις 2.00 μ.μ. της Τρίτης 24 Ιουνίου 2014. Η Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 37, παραγρ. 1 του Καταστατικού της Δ.Ο.Ε., βρίσκεται σε απαρτία, αν παρβρίσκεται σ' αυτή το 1/2 του συνόλου των Αντιπροσώπων των οικονομικά τακτοποιημένων μελών της Δ.Ο.Ε., ανεξάρτητα από ποια μέλη προέρχονται οι παρόντες.

Σας αποστέλλουμε την προσωρινή Η.Δ., καθώς και τις εισηγήσεις της ΔΟΕ στα θέματά της. **Οι Σύλλογοι, μέσα σε ένα μήνα (για τη φετινή χρονιά, λόγω των πασχαλινών διακοπών, το αργότερο ως τις 9 Μαΐου 2014) θα πρέπει να αποστείλουν τις προτάσεις τους, για να εγγραφούν ως θέματα στην Οριστική Ημερήσια Διάταξη (Άρθρο 35 του Καταστατικού της Δ.Ο.Ε.).**

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος Ο Γενικός Γραμματέας
Κόκκινος Χαράλαμπος Κικινής Θανάσης

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ιδιοκτησία: ΔΟΕ

Διεύθυνση: Ξενοφώντος 15Α, Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Τηλέφωνο: 210 3221316

Εκδότης:

Κόκκινος Χαράλαμπος

Υπεύθυνος Εκδόσεων:

Κικινής Θανάσης

Παραγωγή:

ΓΡΑΦΟΠΡΙΝΤ Α.Β.Ε.Ε. Θηβών 347 - Αιγάλεω

Τηλ.: 210 5225479 - 210 5144160

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 82ης ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

A. Μέτρα αποτροπής εφαρμογής της Αξιολόγησης που προβλέπει το σχέδιο Π.Δ. και οι Νόμοι 4024/II και 3848/IO

Διεκδικούμε:

- Άμεση κατάργηση των νόμων 3848/IO και 4024/II.
- Απόσυρση του σχεδίου Π.Δ. του Υπουργείου Παιδείας.
- Ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη.

Στην περίπτωση που τεθεί σε εφαρμογή το σχετικό Π.Δ. ή άλλο ανάλογης λογικής και κατεύθυνσης, ο Κλάδος θα λάβει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για την αποτροπή εφαρμογής των διατάξεων του στην πράξη (συλλαλητήρια, συγκεντρώσεις, στάσεις εργασίας, αγωνιστικές και απεργιακές δράσεις με διάρκεια).

Για να αποτραπεί η εφαρμογή της Αξιολόγησης

- Οι Σύλλογοι Διδασκόντων να μη συμμετέχουν στις διαδικασίες αυτοαξιολόγησης.
- Κανένας συνάδελφος να μην αναλάβει το ρόλο του αξιολογητή.
- Θα παρέχεται πλήρης συνδικαλιστική και νομική κάλυψη στους συναδέλφους που θα αρνηθούν σύμφωνα με το πνεύμα των αποφάσεων.
- Καλούμε τους σχολικούς συμβούλους να μην εμπλακούν στη διαδικασία της αξιολόγησης – χειραγώγησης (αξιολόγηση εκπαιδευτικών στην τάξη – συλλογή στοιχείων που μπορεί να χρησιμοποιηθούν στη διαδικασία της αξιολόγησης).
- Θα διαγράφονται από μέλη των Συλλόγων εκείνα τα στελέχη εκπαίδευσης που θα δράσουν ενάντια και αντίθετα με τις αποφάσεις του Κλάδου. Τα θέματα διαγραφών θα εξετάζονται σε κεντρικό επίπεδο με βάση τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του Κλάδου.
- Στεκόμαστε ενάντια σε κάθε απόπειρα εξωτερικής αξιολόγησης

B. Νέες πειθαρχικές διατάξεις

Διεκδικούμε:

- Την κατάργηση του Ν. 4093/2012 (Μεσοπρόθεσμο) και των Ν. 4111/13 (νόμος Μανιτάκη) και 4057/12.

- Το Υπουργείο παιδείας να αποσύρει άμεσα τη συγκεκριμένη απαράδεκτη και επικίνδυνη για τη Δημοκρατία, εγκύκλιό του, με την οποία επί της ουσίας, επιβάλλεται πειθαρχική ποινή πριν την εκδίκαση και την οριστική καταδίκη του εκπαιδευτικού.
- Την κατάργηση της πράξη νομοθετικού περιεχομένου που αφορά πολιτικές επιστρατεύσεις υπαλλήλων.
- Την επαναφορά των αιρετών εκπροσώπων του κλάδου στα Πειθαρχικά Συμβούλια

Η Δ.Ο.Ε. θα προχωρήσει σε:

- Μπλοκάρισμα των διαδικασιών στα Πειθαρχικά Συμβούλια ώστε να σταματήσει κάθε διαδικασία δίωξης. Τα διορισμένα μέλη θα καλούνται να αποχωρούν σε περίπτωση που κάποιος διώκεται.
- Άμεση προληπτική παρέμβαση στα όργανα διοίκησης και αποτροπή κάθε παραπομπής με το αδίκημα της ανάρμοστης εντός και εκτός Υπηρεσίας συμπεριφοράς, για ζητήματα συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης.
- Συνδικαλιστική, νομική και οικονομική στήριξη σε όποιον διώκεται, βρίσκεται σε αργία ή διαθεσιμότητα. Για το σκοπό αυτό θα πρέπει να ιδρυθεί ένα Ταμείο Αλληλοβοήθειας με το να προβλεφθεί στον προϋπολογισμό ένα κονδύλι ώστε να καλύπτεται κάθε συνάδελφος ο οποίος διώκεται.

Γ. Οικονομικά

α) Δαπάνες για την Παιδεία

Διεκδικούμε:

- Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.
- Έκτακτο κονδύλι για να καλυφθούν οι λειτουργικές ανάγκες των σχολείων.
- Ορθολογική κατανομή των κοινοτικών πόρων ιδιαίτερα για θεσμούς που αφορούν στην Π.Ε., τη σημασία και την αξία της οποίας όλοι αναγνωρίζουν και αποδέχονται.
- Ούτε ένα ευρώ από τις τσέπες των γονιών για πληρωμή λειτουργικών εξόδων σχολείων, π.χ. οργάνωση ολοήμερου, εκπαιδευτικές εκδρομές κτλ.

- Κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών των σχολείων.
- Αναβάθμιση των θεσμών αντισταθμιστικής αγωγής.

β) Οικονομικά Εκπαιδευτικών

Διεκδικούμε:

- Μισθούς αξιοπρεπούς διαβίωσης για τον εκπαιδευτικό.
- Άμεση και ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών στα εισαγωγικά κλιμάκια.
- Απόσυρση όλων των μνημονιακών περικοπών.
- Αφορολόγητο στα 12.000€.
- Κατάργηση του Νόμου 4024/2011.
- Χορήγηση ενοικίου στους νεοδιόριστους και αναπληρωτές συναδέλφους μας.
- Επίδομα θέρμανσης για όλους τους χαμηλόμισθους.
- Επίδομα παραμεθορίου περιοχής και στους ωρομίσθιους.
- Μέτρα στήριξης των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.

Δ. Ωράριο εκπαιδευτικών

Απαιτούμε:

- Καμία αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών
- Όχι στην οικονομική προσέγγιση των δεικτών της εκπαίδευσης σε βάρος της ποιοτικής.

Ε. Προσχολική Αγωγή

Διεκδικούμε:

- Ενιαίο δεκαετηράχρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης: Νηπιαγωγείο – Δημοτικό – Γυμνάσιο – Λύκειο.

- Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά ηλικίας 4-6 χρονών, στα Δημόσια Νηπιαγωγεία με την αναλογία 1 προς 15.
- Άμεση έκδοση Υπουργικής Απόφασης για το ωράριο των νηπιαγωγών μετά τη θεσμοθέτησή του με το Ν. 4115/2013 λαμβανομένων υπ' όψιν των ιδιαιτεροτήτων που υπάρχουν.
- Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της προσχολικής αγωγής και όπου υπάρχει η δυνατότητα να ιδρύονται πολυδύναμες μονάδες Νηπιαγωγείων.
- Να προσδιοριστεί άμεσα η οργανικότητα των Νηπιαγωγείων αφού ληφθούν υπ' όψιν και οι ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας σύμφωνα με το Ν. 4115/13 και να αποδοθεί η οργανικότητα που αντιστοιχεί σε κάθε Νηπιαγωγείο ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών.
- Τα ολόημερα Νηπιαγωγεία να λειτουργούν μέσα από τις κατάλληλες κτιριακές και υλικοτεχνικές υποδομές, με το κατάλληλο βοηθητικό προσωπικό.
- Ειδική μέριμνα για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες κατά τη διάρκεια της φοίτησής τους στα Νηπιαγωγεία.
- Ίδρυση τμημάτων ένταξης σε όλα τα Νηπιαγωγεία και στελέχωσή τους με νηπιαγωγούς Ειδικής Αγωγής, ανεξάρτητα από τον αριθμό των νηπίων (γιατί μέχρι προβλέπεται με 3 νήπια).
- Ίδρυση νέων Νηπιαγωγείων και το διορισμό των απαιτούμενων Νηπιαγωγών.
- Εξασφάλιση της δωρεάν μεταφοράς νηπίων και προνηπίων.
- Όχι πρόωρη αποχώρηση των νηπίων που φοιτούν στα ολόημερα Νηπιαγωγεία.

- Όχι στην αποκέντρωση του Νηπιαγωγείου σε Δημοτικούς ή Ιδιωτικούς Οργανισμούς εκπαίδευσης και σε φορείς αναρμόδιους και επικίνδυνους για την παιδεία.

ΣΤ. Ειδική Αγωγή

Διεκδικούμε:

- Να λήξει η ομηρία των συναδέλφων αναπληρωτών.
- Να γίνει τώρα διαγωνισμός ΑΣΕΠ για τους αποφοίτους των Π.Τ.Ε.Α.
- Να ισχύσει στους πίνακες αναπληρωτών Ειδικής Αγωγής το ίδιο θεσμικό πλαίσιο που ισχύει για όλους τους αναπληρωτές της Δημόσιας Εκπαίδευσης.
- Να αλλάξει τώρα η καταστροφική διάταξη του Ν.3699/2008 όπου οι διδακτορικοί/μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών προηγούνται του βασικού τίτλου σπουδών στην Ειδική Αγωγή και της προϋπηρεσίας.
- Άμεση πρόσληψη ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού σε όλες τις Σ.Μ.Ε.Α.Ε
- Αντιμετώπιση των καταστροφικών συνεπειών των προβλέψεων του άρ. 39 του Ν. 4115/2013, με την εφαρμογή κανονιστικού πλαισίου που θα αξιοποιεί την εμπειρία των ΚΕΔΔΥ και θα εμπλέκει όλες τις ειδικότητες ΕΕΠ στην υποστήριξη των μαθητών με αναπηρία στο γενικό σχολείο.
- Ισότιμη αντιμετώπιση σε όλα τα θέματα όλων των εργαζομένων στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση και ιδιαίτερα όσον αφορά την υπηρεσιακή εξέλιξη, την δυνατότητα κατάληψης θέσεων ευθύνης.
- Επιμόρφωση, εισαγωγική και δια βίου σε θέματα και μεθόδους ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης για όλο το προσωπικό.

- Λήψη μέτρων για την μεταφορά των μαθητών στα ειδικά σχολεία.
- Ενίσχυση και όχι διάλυση των ΚΕΔΔΥ με εργαλεία διαφοροδιάγνωσης για άμεση διάγνωση και πρώιμη διάγνωση για όλα τα παιδιά με αναπηρία.
- Οι υπηρεσιακές μεταβολές να γίνονται μόνο από το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. και το Κ.Υ.Σ.Δ.Ε με παράλληλη κατάργηση των ΥΣΕΕΠ και ΠΥΣΕΕΠ.
- Επαναλειτουργία μετεκπαίδευσης και για την Ειδική Αγωγή.
- Λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων ώστε οι οικογένειες των ΑμΕΑ και των ατόμων με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες, να μην καταβάλλουν ούτε ένα ευρώ από την τσέπη τους για διάγνωση, διαφοροδιάγνωση, συμβουλευτική και αντιμετώπιση.

Παράλληλα το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ προχωρά ένα βήμα παραπάνω και θα καταθέσει στο Υπουργείο Παιδείας πρόταση - αίτημα να ισχύει για τους πίνακες των αναπληρωτών το ίδιο θεσμικό πλαίσιο που ισχύει και για όλους τους αναπληρωτές και να μην προηγηθούν οι κάτοχοι μεταπτυχιακών αμφιβόλου ποιότητας.

Ζ. Υγειονομική Περίθαλψη

Διεκδικούμε:

- Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους
- Κατάργηση της «συμμετοχής» των εργαζομένων για εξετάσεις και φάρμακα

Από τη Δ.Ο.Ε.

Δευτερολογία Κομνηνού Μαντά Προέδρου Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με χαρά βλέπω ότι ακόμη και αυτή την προχωρημένη ώρα, οι περισσότεροι είστε εδώ, βλέπω επίσης ότι αυτοί που την προηγούμενη ώρα έθεταν θέμα για τη δική σας απουσία να έχουν ήδη φύγει. Δεν βλέπω μέσα στην αίθουσα τα ενωτικά σχήματα από την Κρήτη, που πριν από λίγα λεπτά ζητούσαν να βγάλουμε φωτογραφίες προκειμένου να διαπιστώσουν ποιοι λείπουν, λέγοντας μάλιστα «φέρτε μας τα ονόματα», τώρα απουσιάζουν οι ίδιοι. Δε ζητάμε εμείς ονόματα και φωτογραφίες, έχουμε μεγάλη ψυχή και μεγάλη καρδιά. Να είστε καλά συνάδελφοι, εσείς που φύγατε, εσείς οι ίδιοι που δεν συμφωνήσατε να συνεχιστεί η διαδικασία την

αυριανή ημέρα, σας εύχομαι καλή όρεξη και καληνύχτα βέβαια.

Επίσης παρατηρώ ότι και από τον χώρο των Παρεμβάσεων που τόσο πολύ ήθελαν απόψε να γίνει η δευτερολογία, να απουσιάζει ένα σημαντικό μέρος. Μπορεί κάποιιοι να μην αντέχουν ν' ακούσουν τις απαντήσεις στα ζητήματα που άνοιξαν, άλλωστε και πέρυσι είχαν φύγει και πέρυσι είχαν αποχωρήσει. Ελπίζω όσοι είστε εδώ να παραμείνετε μέχρι το τέλος, υπόσχομαι ότι θα κάνω κάθε προσπάθεια προκειμένου να μείνετε.

Συνάδελφοι, είναι φανερό ότι κάποιοι εδώ μέσα, στην πιο δύσκολη στιγμή του συνδικαλιστικού κινήματος, έχουν κάνει μια συνειδητή επιλογή, να στοχοποιήσουν μία μερίδα συναδέλφων τους. Το αναφέρω αυτό γιατί πριν από λίγο και από αυτό το βήμα ακούστηκε, από αυτοαποκαλούμενο «αριστερό» συνάδελφο, ότι θέλει μια «Δ.Ο.Ε. Εκπαιδευτικών», θέλω να τον ρωτήσω, σύμφωνα με το σκεπτικό του εμείς είμαστε η Δ.Ο.Ε. των Βιομηχάνων και κάποιοι άλλοι αυτοαναγορεύεστε σε Δ.Ο.Ε. των Εκπαιδευτικών; Είναι ντροπή σου συνάδελφε και αυτός είναι ο ηπιότερος χαρακτηρισμός για αυτή σου την προσέγγιση. Τώρα όσον αφορά την Παράταξή μου, θέλω να δηλώσω ότι ποτέ δεν με διόρισε και ποτέ δεν μου είπε «φύγε εσύ και έλα εσύ» όπως εσείς κάνετε με τα μέλη σας στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Ποτέ η Παράταξή μου δεν «έσπαγε πλάκα» με τη Δ.Ο.Ε. ν' αλλάζει κάθε εξάμηνο τα μέλη της στο Διοικητικό Συμβούλιο προσπαθώντας να λύσει εσωτερικά της προβλήματα.

Συνάδελφοι, θα προσπαθήσω κατανοώντας και τη δική σας κόυραση, να είμαι όσο πιο σύντομος γίνεται. Από τους περισσότερους που ανέλυσαν τη δράση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. σε αυτή τη διετία, **εντέχνως αποφεύχθηκε η αναφορά στις συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτό λειτούργησε, γιατί κανένα Συνδικάτο δεν λειτουργεί εν κενώ.** Κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες λειτούργησε και αυτή τη χρονιά η Δ.Ο.Ε., το μεγαλύτερο Συνδικάτο στο δημόσιο τομέα στην Ελλάδα, του οποίου έχω τη μέγιστη τιμή να είμαι Πρόεδρος, το Συνδικάτο που κατάφερε να έχει τη μεγαλύτερη συσπείρωση μελών του όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλη την Ευρώπη. Δεν υπάρχει αντίστοιχο Συνδικάτο όπου το 99% των μελών του, παρ' όλη

τη λάσπη που προσπαθούν κάποιοι να του ρίξουν, να είναι μέλη του, κανένα. Η αδερφή Ομοσπονδία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, δεν έχει ούτε το 50% των εργαζομένων στη Δευτεροβάθμια ως μέλη των ΕΛΜΕ την ώρα που στους Συλλόγους μας και στη Δ.Ο.Ε. το αντίστοιχο ποσοστό είναι κοντά στο 99%, παρ' όλους τους λαϊκισμούς σας, ότι είναι ακριβή η συνδρομή, ότι κοστίζει πολλά το Συνδικάτο για τους εργαζόμενους (περίπου 40 λεπτά το μήνα δηλαδή) όλοι οι συνάδελφοι είναι μέλη του. **Είμαι περήφανος που είμαι σ' αυτή την Ομοσπονδία και που οι σύντροφοί μου μ' έφεραν σε αυτή τη θέση. Όσο λοιπόν και αν προσπαθήσατε να τη λιοιδορήσετε χωρίς μάλιστα να κάνετε τον κόπο να αναλύσετε τις πραγματικές συνθήκες μέσα στις οποίες λειτουργήσατε, δεν καταφέρατε να την πλήξετε γιατί οι Εκπαιδευτικοί έχουν την ωριμότητα και τη σωφροσύνη να κρίνουν και να αποφασίζουν.**

Εδώ θα προσπαθήσω να αναπτύξω τα πέντε σημαντικά ζητήματα που διαμόρφωσαν τις πολιτικοσυνδικαλιστικές συνθήκες τη φετινή χρονιά. Τί είχαμε αμέσως μετά το περσινό συνέδριο: Μια καινούργια κυβέρνηση. Μια καινούργια κυβέρνηση που μόλις είχε προέλθει από εκλογές. Έναν καινούργιο Υπουργό Παιδείας. Για ν' ακολουθήσει μερικούς μήνες αργότερα το 3ο μνημόνιο. Αυτό που τσάκισε ό,τι είχε απομείνει όρθιο από τα δύο προηγούμενα.

Στη συνέχεια, είχαμε τα γεγονότα με την πτώχευση στην Κύπρο. Κανείς δεν αναφέρθηκε σ' αυτό. Θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν του το Κίνημα την κατάσταση που δημιουργήθηκε στο νησί; Θα πρέπει να ξανασκεφτούν τη θέση τους όλοι αυτοί που σήμερα εδώ, μίλησαν για την Αριστερή κυβέρνηση που αυτομάτως θα μας φέρει τον παράδεισο; **Έπρεπε να το λάβει το Κίνημα υπ' όψιν του, στη στρατηγική που χαράσσει, το δράμα της Κύπρου, πρέπει να λάβει σοβαρά υπ' όψη του αυτούς που υποσχόταν χρηματοδότηση από τη Ρωσία, από την Κίνα, από κάπου αλλού και που ποτέ δεν ήρθε;** Έπρεπε να το λάβουμε υπ' όψιν μας ή έπρεπε να ακούσουμε όλους αυτούς που ελαφρά τη καρδία έλεγαν «ας το αγνοήσουμε»; Θα το αναλύσουμε, θα βγάλουμε συμπεράσματα; Είναι μια πολύ σημαντική παράμετρος στην κατάσταση που διαμορφώνεται και σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε να το προσπεράσουμε.

Επόμενο θέμα, η απεργία της ΟΛΜΕ. Αναλύσαμε σοβαρά τι έγινε στην ΟΛΜΕ; ή το προσπεράσαμε ο καθένας με τη δική του θεώρηση; Αυτό που συνέβη στην ΟΛΜΕ θα λειτουργήσει σ' εμάς ως παράδειγμα, ως μήνυμα; Όχι για τα λάθη που προφανώς έγιναν, από την πλευρά του Συνδικάτου, αλλά από τη μεριά της κυβέρνησης. Γιατί και πώς; Θα το δούμε, θα προσπαθήσω με λίγα λόγια να το προσεγγίσω.

Τέλος, το στοιχείο που κατά την άποψή μου θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας και δε θα πρέπει να κλείσουμε τα μάτια γιατί θα είμαστε αναντίστοιχοι της εποχής, ιδίως όσοι θέλουν να λέγονται Αριστεροί και Δημοκράτες, είναι η άνοδος του φασισμού. Θα κλείσουμε τα μάτια; Θα κλείσουμε τα μάτια βλέποντας μόνο ότι ανεβαίνει η Αριστερά; Μα ανεβαίνει πιο πολύ ο φασισμός. Και το βλέπουμε πια καθημερινά. Θα τα κλείσουμε; Ή θα το αναλύσουμε; Θα το πάρουμε ως εργαλείο για τις παραπέρα κινήσεις μας;

Αυτά ήταν συνάδελφοι τα στοιχεία που κατά την άποψή μου το Κίνημα έπρεπε να δει και να συνεκτιμήσει την πορεία του. Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι σαφές ότι ιδίως στην τελευταία τριετία, έπρεπε να βρει τα πατήματά του σε ένα καινούργιο περιβάλλον που διαμορφώνεται από την πιο μεγάλη κρίση του καπιταλισμού, που ενώ ξεκίνησε το 2008 από την Αμερική, έχει τσακίσει κυρίως τις χώρες της Περιφέρειας. Το Κίνημα είναι σαφές ότι είχε μάθει σ' έναν άλλο ρόλο, ένα ρόλο που οι αγώνες του, του είχαν δώσει τη δυνατότητα να συνδιαλέγεται με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, να συνδιαμορφώνει θέσεις και απόψεις και **δεν είναι βέβαια τυχαίες οι κατακτήσεις ούτε στον οικονομικό τομέα ούτε στις κοινωνικές παροχές της τελευταίας 30ετίας. Δεν προήλθαν από μόνες τους. Από τη συγκεκριμένη δράση του συνδικαλιστικού κινήματος προήλθαν.**

Έπρεπε λοιπόν το συνδικαλιστικό κίνημα το οποίο είναι σαφές ότι υπέστη ένα σοκ, όπως όλοι οι εργαζόμενοι, οι οποίοι δεν έβλεπαν πια στο Συνδικάτο τη λύση, λες και θα μπορούσε να τη δώσει, για να οδηγηθούμε σε φαινόμενα μιας αποστασιοποίησης, ή μιας συλλήβδην απόρριψης στο οτιδήποτε σημαίνει μαζικό Κίνημα, ή στις λογικές που σε πολλές περιοχές έχουν αναπτυχθεί, των δήθεν ενωτικών κινήματων, των έξω από όλα, των «δε χρειάζονται οι παρατάξεις», των «μπορούμε να κάνουμε συνδικαλισμό χωρίς θέσεις και αρχές». Πολύ φοριέται η άποψη: «μα εγώ θέλω να ψηφίσω κι έναν από την ΠΑΣΚ κι έναν από τη ΔΑΚΕ κι έναν από τις Παρεμβάσεις κι έναν από το ΠΑΜΕ». «Καλοί είναι αυτοί και οι τέσσερις, αφού έχω 4 σταυρούς γιατί να μη βάλω και τους τέσσερις»; Δεν είναι έτσι συνάδελφοι. **Το συνδικαλιστικό κίνημα με τους αγώνες του κέρδισε τη Συνδικαλιστική του ελευθερία με τον Νόμο 1264 του 1982. Τη δημιουργία των παρατάξεων, την ανταλλαγή απόψεων, την συνδιαμόρφωση θέσεων και έφυγε από τη λογική των «σωτήρων» και των «προσωπικότητων».**

Αυτή τη μορφή του συνδικαλιστικού κινήματος ή θα τη διαφυλάξουμε ή θα καθούμε για πάντα όλοι, ιδίως σήμερα, όπου το σύστημα θα παίξει τα ρέστα του πάνω σ' αυτό. Τα

ρέστα του θα παίξει πάνω στο Κίνημα. Το έχετε δει, το έχετε ακούσει, τι λέει ο Πρωθυπουργός Σαμαράς για τους συνδικαλιστές της ΕΡΤ, για τους «προνομιούχους» της ΕΡΤ, φταίει ο συνδικαλιστικός αγώνας των εργαζομένων της ΕΡΤ που τη διέλυσε.. **Σε τι διαφέρει λοιπόν ο Σαμαράς από όσους εδώ μέσα μιλάνε για τα προνόμια των συνδικαλιστών;** Ποιον χτυπάνε αυτοί που μιλάνε εδώ μέσα; Το Μαντά; Τίποτε δεν είναι ο Μαντάς. Δε μιλάνε για τα προνόμια του Μαντά, του Πετράκη, ή οποιουδήποτε άλλου, μιλάνε για τα προνόμια των συνδικαλιστών. Ξέρετε πώς «περνάει» αυτό στον κόσμο; Ότι για όλα όσα έχουν συμβεί εις βάρος μας, φταίει το Συνδικάτο. Πηγαίνουμε στα σχολεία και μας λένε «φταίει η Δ.Ο.Ε.» γιατί προφανώς, κατ'αυτούς, η ΔΟΕ νομοθετεί.

Είναι χαρακτηριστικό ένα απόσπασμα παραταξιακής ανακοίνωσης που έχω μπροστά μου, ακούστε το, έχει ενδιαφέρον: *«Φαίνεται πως ξεχνούν πως με τη συμπεριφορά τους έχουν διαμορφώσει ένα κλίμα ελλιπούς εμπιστοσύνης προς τα όργανα του Συλλόγου αφού η πελατειακή λογική τους δεν προωθούσε ποτέ κανένα από τα ζητήματα των εκπαιδευτικών αλλά λειτουργούσε ως φερέφωνο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΔΟΕ»*. Εδώ δε χτυπάνε μόνο τη Δ.Ο.Ε., αλλά και το πρωτοβάθμιο σωματείο. Η ανακοίνωση απευθύνεται σε νηπιαγωγούς και αναφέρει παρακάτω: *«Αυτοί δεν κάνουν τίποτα, εμείς να δείτε τι θα σας πούμε. Συνεχίζουμε να παλεύουμε για: Δίχρονη υποχρεωτική δημόσια και δωρεάν προσχολική αγωγή»*. Άραγε δεν έχουν δει ότι το έχει αίτημα η ΔΟΕ εδώ και 20 χρόνια; Ή το αγνοούν ή λένε ψέματα για να εξαπατούν τους συναδέλφους όταν το αποκρύπτουν. Ναι ή όχι; Λένε παρακάτω: *«... κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών στα πλαίσια της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης»*. Είναι προφανές ότι ή το αγνοούν ή λένε ψέματα αφού δεν αναφέρουν ότι είναι στα κύρια αιτήματα που θέτει η ΔΟΕ, αλλά το ζητάνε αυτοί, αφού πρώτα έχουν φροντίσει να καταγγείλουν τη «συνδικαλιστική γραφειοκρατία» που τάχα δεν έχει τέτοιο αίτημα.

Με αυτό το κείμενο βγήκατε, να κατακεραυνώσετε τη Δ.Ο.Ε. γιατί δεν υποστηρίζει τα αιτήματα των νηπιαγωγών τα οποία εσείς υποστηρίζετε, άσχετα αν η Δ.Ο.Ε. εκτός από αυτά έχει κι άλλα τουλάχιστον 15 αιτήματα για την προσχολική αγωγή. Αυτό στο χωριό μου, γιατί από χωριό είμαι, λένε ότι είναι τουλάχιστον πρόστυχο. Όχι με την έννοια της γνωστής προστυχιάς, αλλά με την έννοια της συνδικαλιστικής ανεπιτημότητας.

Συνάδελφοι, θέλω να προχωρήσω και να αναφερθώ σ' αυτούς που εδώ και χρόνια μοιράζουν πιστοποιητικά αγωνιστικότητας. Αυτούς που θέλοντας ν' απαξιώσουν στη θεσμική λειτουργία των οργάνων του συνδικαλιστικού κινήματος,

όταν αναφέρονται στις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., δε λένε «η απόφαση της Δ.Ο.Ε.», αλλά «η απόφαση της πλειοψηφίας της Δ.Ο.Ε.», λες και είναι κακό να παίρνονται οι αποφάσεις με πλειοψηφία και χωρίς βέβαια να μας υποδεικνύουν τον «ορθό» τρόπο λήψης αποφάσεων.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., λοιπόν συνάδελφοι, από τις 8 Αυγούστου του 2012 εκτιμώντας ότι, για πρώτη φορά στη μεταπολεμική ιστορία της εκπαίδευσης έχουμε μόνο πέντε μόλις διορισμούς, εκτιμώντας το γεγονός ότι νεοδιόριστοι συνάδελφοι και αναπληρωτές επικοινωνούσαν καθημερινά με τη Δ.Ο.Ε. λέγοντας «δεν έχω χρήματα ούτε να πάω, στην περιοχή που με καλούν να εργαστώ», το γεγονός ότι αμείβονται μόλις με 640 ευρώ το μήνα ενώ ταυτόχρονα στα σχολεία δεν υπάρχουν χρήματα ούτε για τις κιμωλίες, πήρε την απόφαση να στείλει το μήνυμα **«Δεν ανοίγουν τα σχολεία στις 12 του Σεπτέμβρη»**.

Οργανώνοντας την κινητοποίηση καλέσαμε από την αρχή την ΟΛΜΕ, η οποία δεν ήρθε μαζί μας αν και μπορούσε κατά την άποψή μου να το κάνει παρά τις καταστατικές δυσκολίες που είχε, μπορούσε να κηρύξει τρίωρη στάση και ταυτόχρονα να κηρύξουν τρίωρη στάση και οι τοπικές ΕΛΜΕ, όπως το έκανε κάνει κατ'επανάληψη. Δυστυχώς δεν βρήκαμε ανταπόκριση. Ήρθε μαζί μας όμως η Ο.Ι.Ε.Λ.Ε., ήρθαν μαζί μας οι Νοσοκομειακοί Γιατροί, ήρθε το Επιμελητήριο και η ΑΔΕΔΥ. Οργανώσαμε μια κινητοποίηση, με την οποία θέλαμε ν' αναδείξουμε τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, δεν πιστεύαμε ότι μ' αυτή την απεργία θα πάρουμε αυξήσεις ή θα λυθούν τα προβλήματα που υπάρχουν. Έπρεπε όμως να αναδείξουμε τα προβλήματα στην ελληνική κοινωνία.

Συνάδελφοι, δεν ξέρω αν εσείς το λέτε κάλεσμα για απεργοσπασία, αλλά εγώ μόνο ως τέτοια αντιλαμβάνομαι κείμενα που κυκλοφόρησαν εκείνη την περίοδο και ένα τέτοιο θα σας διαβάσω:

«Ως μέλος Διοικητικού Συμβουλίου Πρωτοβάθμιου Σωματείου είμαι υποχρεωμένος να καταγγείλω την εν λόγω απεργία ως παράδεκτη και παρελκυστική. Η παροχή νομιμοποίησης σε τέτοιους είδους απεργίες πρέπει επιτέλους να τελειώσει».

Κώστας Διαμαντής, μέλος Δ.Σ. του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αγρινίου».

Ας ψάξουμε θα βρούμε με ποια παράταξη είναι εκλεγμένος ο εν λόγω κύριος και νομίζω ότι πολλοί εδώ μέσα το γνωρίζετε, στη δική μου παράταξη πάντως δεν ανήκει. Εσείς αυτό το λέτε απεργοσπασία ή όχι; Το γεγονός που συνέβη στην Πιερία, όπου το νεοεκλεγέν «Αριστερό» Προεδρείο του Διοικητικού Συμβουλίου, δυο μέρες πριν από την κηρυγμένη απεργία, για τις 12 του Σεπτέμβρη, δηλαδή στις 10

του μήνα συγκαλεί έκτακτη Γενική Συνέλευση προκειμένου ν' αποφασίσει αυτή εάν ο Σύλλογος θα συμμετέχει στην απεργία ή όχι. Είναι απεργοσπαστική κίνηση αυτή, ναι ή όχι;

Συνάδελφοι, δεν είναι μεμονωμένα αυτά τα περιστατικά, άλλωστε δε θα τα ανέφερα αν ήταν έτσι, και ποτέ δεν το έχω κάνει. Όταν όμως αυτό αρχίζει να παίρνει διαστάσεις, είμαι υποχρεωμένος να ενημερώσω το Σώμα. Έχω λοιπόν εδώ ανακοίνωση από αιρετό σε Υπηρεσιακό Συμβούλιο στη Δυτική Μακεδονία ο οποίος δημόσια ανακοινώνει, απολογούμενος γιατί δεν κάνει απεργία: «*Εγώ ουδέποτε κάλεσα καμία και κανέναν από εσάς σε απεργιακές κινητοποιήσεις, οποιασδήποτε μορφής και διάρκειας. Το ποσοστό συμμετοχής των συναδέλφων στην απεργία, δηλώνει κάποια πράγματα. Ο τρόπος που τ' αποκωδικοποιεί ο καθένας, είναι δικό του θέμα*». Δεν είναι δική μου ανακοίνωση. Είναι του αιρετού της Καστοριάς, και αυτός όπως και οι υπόλοιποι αυτοαποκαλείται «αριστερός».

Συνάδελφοι, όποιος θέλει, αυτά που παρουσιάζω και που τα καταθέτω στο Προεδρείο, μπορεί να τ' αμφισβητήσετε. Αν έχετε κάποια άλλα στοιχεία εσείς, μπορείτε να το κάνετε επίσης, είναι σαφές αυτό. Επαναλαμβάνω, με βάση αυτά που έχω στα χέρια μου, οφείλω ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου να ενημερώσω το Σώμα. Αν έχετε, τέτοιου είδους στοιχεία όπου άλλα συνδικαλιστικά στελέχη δρουν με αυτό τον τρόπο, οφείλετε να τα καταθέσετε επίσης κι εσείς καθώς και να τα καταδικάσετε.

Που θέλω να καταλήξω συνάδελφοι, αυτή η κατάσταση ξεκίνησε από το Σεπτέμβρη και επαναλαμβάνω, εάν δεν έπαιρνε διαστάσεις, δε θα το ανέφερα καθόλου όμως άρχισε ν' απλώνεται. Υπάρχουν πολλά περισσότερα που δεν τ' ανέφερα. Για να φτάσουμε στο πρωτοφανές, τον Ιούνιο, πριν από λίγες μέρες δηλαδή, ένας ολόκληρος κλάδος συναδέλφων μας να επιστρατεύεται, την ίδια μέρα η ΑΔΕΔΥ να κηρύσσει απεργία και να εμφανίζεται παράταξη στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, που δηλώνει «*καταγγέλλω την απεργία και δεν απεργώ*», εξακολουθούν κάποιοι να ισχυρίζονται ότι αυτό δεν το λένε απεργοσπασία και αυτόν που το δηλώνει δεν τον λένε απεργοσπαστή; Πείτε πώς τον λένε στα δικά σας τα μέρη αυτόν που δεν απεργεί, ιδίως το συνδικαλιστή που λέει «*εγώ την καταγγέλλω και δεν απεργώ*». Ήταν απεργία για επιστράτευση απεργών, δεν ήταν μια συνηθισμένη κινητοποίηση. Είναι προφανές ότι αυτή είναι η αλήθεια και είναι καταγεγραμμένη στα πρακτικά της Δ.Ο.Ε. Αλλά ξαναλέω ότι στα δικά μου τα μέρη αυτόν τον συνδικαλιστή τον λέγανε και τον λένε απεργοσπαστή. Και τον καταγράψαμε σ' ένα μαύρο βιβλίο που είχαμε όλους τους απεργοσπαστές. Αυτοί είναι οι ίδιοι συνάδελφοι που πριν λίγη ώρα

μοίραζαν σ' αυτήν εδώ την αίθουσα πιστοποιητικά αγωνιστικότητας.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Για την αξιολόγηση, έχω προκαλέσει όλες τις παρατάξεις από όλες τις πτέρυγες, όλους αυτούς που λένε ότι δεν πρέπει να υπάρχει καμία αξιολόγηση στην εκπαίδευση, **να βρουν και να μας φέρουν έναν επιστήμονα, όχι συνδικαλιστή, έναν επιστήμονα Παιδαγωγό από οποιονδήποτε συνδικαλιστικό ή πολιτικό χώρο που να έρθει να υποστηρίξει δημόσια, ότι μπορεί ένα Συνδικάτο να έχει ως σοβαρή και υπεύθυνη θέση το: «καμία αξιολόγηση για τίποτα και πουθενά»**. Κανένας δεν εμφανίστηκε. Το επαναλαμβάνω και τώρα από εδώ, όποιος μπορεί να το υποστηρίξει ας μας φέρει τουλάχιστον σχετική αρθρογραφία ή όποιον θέλει, από την Ελλάδα ή το εξωτερικό, όποιον θέλει. Ως σοβαρό Σωματείο, ως Σωματείο Επιστημόνων της Εκπαίδευσης, το επαναλαμβάνω, σε όλους τους τόνους, από τα Γιάννενα μέχρι το Ηράκλειο από την Καβάλα μέχρι και την Πάτρα τη Θεσσαλονίκη και τη Λάρισα, δεν μπορούμε να εμφανιζόμαστε με αυτόν τον τρόπο. Δεν μπορεί να κυριαρχεί ο καιροσκοπισμός και η ανευθυνότητα σ' έναν κλάδο ο οποίος έχει θέση, η οποία λέει τι: **Ο κλάδος των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, με επανειλημμένες αποφάσεις των Γενικών του Συνελεύσεων έχει ταχθεί υπέρ της αξιολογικής αποτίμησης τόσο του εκπαιδευτικού έργου όσο και συνολικά της εκπαιδευτικής πολιτικής. Μιας αποτίμησης από τα κάτω που θα πραγματοποιείται από τους εκπαιδευτικούς συλλογικά και όχι από μονοπρόσωπα όργανα και θα έχει ως στόχο την ανίχνευση των προβλημάτων και το σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων στην κατεύθυνση ανατροφοδότησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας.**

Αυτή είναι η θέση της Δ.Ο.Ε. Όποιος μπορεί να την αντικρούσει επιστημονικά ας το κάνει. Όχι συνδικαλιστικά μόνο. Και τι απαντήσαμε εμείς στον Υπουργό Παιδείας; **Η πλειοψηφία της ΔΟΕ, εμείς οι κυβερνητικοί, όπως λέτε, συνδικαλιστές, είπαμε ότι η αξιολόγηση δεν είναι μόνο μια κόκκινη γραμμή, είναι μία πράξη που δε θα αφήσουμε με τίποτα να περάσει. Εάν, κύριε Αρβανιτόπουλε, κυρία Διαμαντοπούλου ή όπως διαφορετικά αύριο θα λέγεται ο Υπουργός της Παιδείας επιλέγετε τη σύγκρουση με την εκπαιδευτική κοινότητα, εμείς θα είμαστε εκεί, απέναντι σε τέτοιου είδους επιλογές.**

Δε μ' ενδιαφέρει από ποιο κόμμα είναι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, **εγώ ποτέ δεν ήμουν υποψήφιος Βουλευτής με κανένα κόμμα συνάδελφοι**. Και είχα αυτή την επιλογή, όμως τι φαντάζεστε, ότι θα πωλούσα το Συν-

δικάτο στο κόμμα; Ότι ο λόγος που ασχολούμαι με το Συνδικάτο είναι να το «μεταφέρω» ή να το «πουλήσω» σε κάποιο κόμμα; Να κουβαλήσω την πελατεία μου εκεί; Ποτέ δεν το πίστεψα και ποτέ μου δεν το έκανα. Γι αυτό το λόγο είπαμε λοιπόν, **«κανένας διάλογος δεν μπορεί να γίνει για αυτή την αξιολόγηση»** και ζητήσαμε στη διαχείριση αυτού του ζητήματος τη συμπαράσταση του κλάδου και της κοινωνίας. Κοιτάξτε συνάδελφοι, υπάρχει η περίπτωση να βγαίνουμε να συζητάμε τη συνδικαλιστική μας πρόταση και να είμαστε μόνοι, ολομόναχοι. Φαντάζεται κανείς από σας εδώ μέσα ή κανείς συνάδελφος ότι μπορεί να πας σ' έναν αγώνα με τα μεγαλύτερα ποσοστά που θα μπορούσες να πετύχεις, χωρίς κοινωνική συμμαχία; Τρεις μήνες να κάνουμε απεργία διάρκειας, με ποσοστά στο 90%, εάν δεν έχουμε την κοινωνία μαζί μας, δεν έχουμε καμία ελπίδα να πετύχουμε.

Ας μας παραδειγματίσει αυτό που συνέβη με τους συναδέλφους μας τους καθηγητές. Τι έκανε ο Σαμαράς, απέναντι σε μια πρόταση που από την αρχή γνώριζαν οι συνάδελφοι της Δευτεροβάθμιας ότι δε θα περπατήσει, γνώριζαν ότι θα ακολουθήσει η επιστράτευση τους. Ή πιστεύει κανείς ότι δεν το ήξεραν; Ήμουν σε συνεχή επικοινωνία μαζί τους όλη αυτή την περίοδο και το γνωρίζω «από πρώτο χέρι».

Ο **Σαμαράς** αποφάσισε να χαλάσει το σκηνικό και να στήσει ένα δικό του για να εμποδώσει στην κοινωνία ότι όταν λέει **νόμος και τάξη** το εννοεί. Να λοιπόν η ευκαιρία, για μια επιστράτευση, συντριβοντας προληπτικά κάθε σκέψη για αντίσταση, δίνοντας επιπλέον ένα σαφές μήνυμα σε όλη την κοινωνία. Γι' αυτό ακριβώς η κυβέρνηση έφερε τα μέτρα τώρα λίγο πριν τις εξετάσεις και όχι το καλοκαίρι. Για να ακυρώσει την αντίδραση των συνδικάτων στην πράξη. Για να μην αφήσει δρόμο διαφυγής. Για να αναγκάσουν τους εργαζόμενους ή να πάνε στη μάχη ή να παραδοθούν.

Γιατί η κυβέρνηση δεν ενδιαφερόταν μόνο να περάσει τα μέτρα, αλλά να τσακίσει και τον διαμεσολαβητικό ρόλο των συνδικάτων. Ήθελε να αποδείξει ότι το σύστημα μάς έχει εντελώς «γυραμένους». Δεν ενδιαφέρεται πλέον για διαβούλευση με τα θεσμικά συνδικάτα. «Το μοντέλο διακυβέρνησης που ξέρατε, που σας λάμβανε υπόψη, έχει πλέον αλλάξει».

Γιατί το σύστημα που κυβερνά, σε συνθήκες βαθιάς ύφεσης δεν ενδιαφέρεται να ενσωματώσει το εργατικό κίνημα και τις πολιτικές του εκπροσωπήσεις αλλά να το συντρίψει από την κορφή μέχρι τα νύχια. Γι' αυτό και ανασυγκροτείται χτίζοντας συμμαχίες με πυρήνα το νόμο και την τάξη και όχι τη συναίνεση και την ενσωμάτωση της κοινωνικής διαμαρτυρίας. Κανείς πλέον δεν

είναι στο απυρόβλητο. Κανείς δεν θα έχει καλύτερη συμπεριφορά, γιατί είναι μορφωμένος, έχει πτυχία, χαίρει κάποιου σεβασμού, είναι και κάποιος ηλικίας

Και μάλιστα κανένα κόμμα, μηδέ της αξιωματικής αντιπολίτευσης εξαιρουμένης, δε στήριξε την κινητοποίηση αυτή μέσα στις εξετάσεις. Αυτό δυστυχώς, ήταν ήττα μια μεγάλη για όλους μας.

Τι απέμεινε; Έμεινε πραγματικά ένας κλάδος που ατυχώς κατά την άποψή μου δια του Προέδρου του είχε ήδη ανακοινώσει ότι αν τον επιστρατεύσουν θα επιστρέψει πίσω με ψηλά το κεφάλι και θα αποδείξει ότι το Συνδικάτο είναι τίμιο, ζητώντας ουσιαστικά την επιστράτευση προκειμένου να βγει από τα αδιέξοδά του. Απέναντι σ' αυτή την πραγματικότητα πως αντέδρασαν οι παρατάξεις; Εδώ οφείλω ν' αναγνωρίσω ότι το ΠΑΜΕ από την αρχή μέχρι το τέλος κράτησε μια τίμια στάση. Δε θα την κρίνω. Κράτησε όμως μια τίμια στάση. Αν συνάδελφοι δε δούμε τι συνέβη στην ΟΛΜΕ, δεν θα μπορέσουμε να βγάλουμε τα συμπεράσματα για μας.

Οι Παρεμβάσεις προτίμησαν να εξαντληθούν σε καταγγελίες χωρίς όμως να έχουν μια αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση που να πειθει ακόμα και τα δικά τους στελέχη. Τι έκαναν; Κατήγγειλαν μια την ΑΔΕΔΥ και μια το ΠΑΜΕ που δεν υποστηρίζουν τον αγώνα. **Αλήθεια τα 50-60 πρωτοβάθμια του συντονισμού που τα περιφέρουν ως τρόπαιο για τα δικά τους τερτίπια θα έμπαιναν την Παρασκευή σε απεργία ή αντιμετώπιζαν στην ίδια δυσκαμψία με την ΑΔΕΔΥ;** Το αποτέλεσμα ήταν τουλάχιστον 4 ίσως και 5 πρόεδροι ΕΛΜΕ στελέχη των Παρεμβάσεων να ψηφίζουν κι αυτοί λευκό στις "προϋποθέσεις υλοποίησης της απόφασης". Η κριτική που ασκούν οι Παρεμβάσεις στην πλειοψηφία δεν διαφέρει από την κριτική που ασκεί συνολικά η ΟΛΜΕ στην ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Και οι δύο συμφωνούσαν ότι οι καθηγητές είχαν ανάγκη από μια ευρεία κοινωνική υποστήριξη για να σπάσουν την επιστράτευση. Αυτό γενικά είναι σωστό, αλλά πως το πετυχαίνει κανείς; Πατώντας κάποιο κουμπάκι; Η νομίζοντας ότι πραγματική συμπαράσταση είναι οι άνευ περιεχομένου αποφάσεις για απεργία που δεν θα συμμετείχε κανένας. Ακόμα και αν υπήρχε απεργία της ΑΔΕΔΥ την Παρασκευή τι θα άλλαζε τόσο δραματικά;

Καταθέτω συνάδελφοι την ταπεινή μου εκτίμηση γι' αυτό τον αγώνα που είπα από την αρχή ότι θα πρέπει να είναι για μας παράδειγμα, για να χαράξουμε την παραπέρα στρατηγική μας. Πού έφτασε λοιπόν αυτός ο αγώνας; Να ζητά από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ στήριξη; Ορθά έπραξε, αυτή η στήριξη έπρεπε να υπάρχει. Εμείς από την πρώτη στιγμή ανταποκρινόμενοι στο αίτημα της ΟΛΜΕ το απαιτήσα-

με από την ΑΔΕΔΥ, μάλιστα εγώ ως πρόεδρος πήγα στη συνεδρίαση της εκτελεστικής επιτροπής και ζήτησα από την ΑΔΕΔΥ κήρυξη απεργίας για την 17η του Μάη. Όμως για πείτε μου, τι φαντάζεστε; Ότι είχε τίποτα στρατεύματα η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ που θα τα έβγαζε στο δρόμο στις 17 του μήνα; Τι περιμέναμε; Και για πείτε μου λοιπόν εδώ στην Ελλάδα, στην πατρίδα μας, έχει αναπτυχθεί κουλτούρα απεργίας για συμπαραστάση, ιδίως σ' έναν κλάδο που δεν απεργεί;

Επετράπη λοιπόν στο Σαμαρά αλλά και στο σύνολο της κοινωνίας, να τσακίσει τους εκπαιδευτικούς, να τσακίσει το Συνδικάτο ως μήνυμα πια του Σαμαρά και της νέας κατάστασης πραγμάτων, ότι κοιτάξετε Συνδικάτα, που μέχρι χτες είχατε τη δυνατότητα να διαλογίζεστε με την κυβέρνηση, να υπογράφετε σε άλλους χώρους συλλογικές συμβάσεις και να συναποφασίζετε, τώρα τέρμα αυτό. Εγώ αποφασίζω και εφαρμόζω το «νόμος και τάξη» και όποιου του αρέσει.

Σε αυτή την κατάσταση, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε έκτακτη συνεδρίασή του στη Θεσσαλονίκη, προχώρησε σε ομόφωνη απόφασή του, για άμεση ενεργοποίηση κινητοποίησης των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ταυτισμένη με την όποια αγωνιστική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των προέδρων της ΟΛΜΕ και θέτοντας τον Κλάδο σε πλήρη συμπόρευση με τον αγώνα των καθηγητών.

Αυτό που προσπαθώ από την αρχή να κάνω είναι: Η θα κάνουμε μια ανάγνωση αυτής της κινητοποίησης που θα μας βγάλει να δώσουμε συμπεράσματα, ή θα κάνουμε την κομματική μας και την παραταξιακή μας προσέγγιση.

Κατά την εκτίμησή μου, τι θα μπορούσε να γίνει: Από τη στιγμή, παρά το γεγονός ότι ήταν δύσκολο, που η σύγκρουση φαινόταν ότι έπαιρνε κορυφαία πολιτικά χαρακτηριστικά, έπρεπε να προχωρήσει με όποιον κόσμο μπορούσε. Διαφορετικά, η πρόταση που κατατέθηκε στην Ολομέλεια των Προέδρων έπρεπε να έχει κατατεθεί στις Γενικές Συνελεύσεις.

Το λάθος εδώ είναι ότι μιλάμε με όρους συνδικαλιστικούς, ενώ είναι σαφές ότι η σύγκρουση είναι ευθέως πολιτική. **Κανένα απ' τα κλαδικά ζητήματα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αν δεν είναι ορατός ο πολιτικός ορίζοντας της αναμέτρησης και αν η όποια συνδικαλιστική στρατηγική δεν απαντά στο κεντρικό πολιτικό ερώτημα που εκ των πραγμάτων τίθεται: τη σχέση του όποιου επιμέρους διεκδικητικού κινήματος με το κεντρικό ζητούμενο της κοινωνίας που είναι η θετική διέξοδος απ' τα μνημόνια και την κρίση.**

Για να γίνει αυτό θα πρέπει η μαχητικότητα να συνδυάζεται με μια θετική-δημιουργική προσέγγιση και ως προς τους

στόχους, που πρέπει να είναι σαφείς, και κυρίως ως προς τα μέσα της κινητοποίησής μας, που πρέπει να δείχνουν ότι **δεν είμαστε μια επαγγελματική ομάδα που διεκδικεί απλώς τα δίκαια ή άδικα συμφέροντά της που θίγονται από το μνημόνιο, αλλά ένα τμήμα της ελληνικής κοινωνίας που υπερασπίζεται το οργανικό της λειτουργήμα, αναλαμβάνοντας την ευθύνη του έναντι στην κρίση.**

Το συμπέρασμα αγαπητοί συνάδελφοι είναι ότι, όταν απευθύνεσαι στην κοινωνία και της μιλάς για την κατάσταση που υπάρχει στην παιδεία, σωστά κάνεις και αναλύεις την κατάσταση που βιώνεις καθημερινά, θα πρέπει όμως να κάνεις και τη θετική σου πρόταση, **να δει η κοινωνία τι προτείνεις εσύ για να έχει μια καλύτερη παιδεία, ένα καλύτερο σχολείο για τα παιδιά της.**

Θα πρέπει να σε δει δίπλα του, η κοινωνία θα πρέπει να το αντιληφθεί. Και λέω: Ας μην το δούμε ως έναν πόλεμο που χάθηκε, αλλά ως μια μάχη αυτό που συνέβη στους συναδέλφους της Δευτεροβάθμιας. Ότι έληξε η επιστράτευση. Και ότι μπορούμε εδώ να βγάλουμε αποφάσεις που να τις στείλουμε και στους συναδέλφους της Δευτεροβάθμιας. **Εδώ χρειαζόμαστε μια κινητοποίηση που να συνδυάζει τη μαχητικότητα με τη θετικότητα. Τη σύγκρουση, με την ανάληψη της ευθύνης. Δεν ζητούμε τα δικαιώματά μας. Διεκδικούμε την ευθύνη της ύπαρξής μας, την ευθύνη του λειτουργήματός μας δείχνοντας ότι εμείς, ως εκπαιδευτικοί και ως κοινωνία, αναλαμβάνουμε την ευθύνη να εμποδίσουμε την κατάρρευση.**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

είμαι υποχρεωμένος, από τη Δημοκρατική ιστορία του Κλάδου, **να αναφερθώ στην άνοδο του νεοφασισμού στην Πατρίδα μας.**

Νομίζω πως αν θέλουμε να ερμηνεύσουμε την άνοδο της Χρυσής Αυγής, πρέπει να αφήσουμε κατά μέρος τις υπεραπλουστεύσεις της άποψης που βλέπει την αιτία ανόδου της Χρυσής Αυγής μόνο στην οικονομική κρίση. Είναι αλήθεια πως η οικονομική κατάσταση της χώρας, τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, το κλίμα ανασφάλειας έχουν παραλύσει την όποια θετική διάθεση των πολιτών. Υπάρχει μια ισχυρή απογοήτευση από το πολιτικό σύστημα και ένα αίσθημα εθνικής ταπείνωσης. Τα ίδια όμως φαινόμενα υπάρχουν και στις άλλες χώρες του Νότου, χωρίς τα ναζιστικά μορφώματα, τύπου Χρυσής Αυγής, να σημειώνουν αντίστοιχη άνοδο.

Πιστεύω πως υπάρχουν συγκεκριμένες πολιτισμικές εξηγήσεις της ανόδου του ελληνικού ναζισμού. Εδώ δεν μπορούν αναλυτικά να αναφερθώ σ' αυτές, απλώς μόνο να περι-

γράψω τη διαδικασία που αναφέρεται σε συγκεκριμένη πολιτισμική συμπεριφορά έναντι των άλλων, η οποία κατευθύνεται από έναν εσωτερικό καταναγκασμό (ατομική ηθική δέσμευση τήρησης των νόμων) και όχι από κάποιο εξωτερικό καταναγκασμό (κράτος). Σ' αυτό το πλαίσιο του ηθικού εσωτερικού καταναγκασμού, οι όποιες ταξικές συγκρούσεις μπορούσαν να λυθούν καλύτερα μέσω της εκλογικής δημοκρατικής νομιμοποίησης απ' ό,τι με κάποια εμφύλια σύγκρουση. Αυτές οι διαδικασίες βαθμιαία οδήγησαν στις δύο πιο μεγάλες κατακτήσεις του δυτικού κόσμου, στο κράτος πρόνοιας και στο κοινωνικό συμβόλαιο μεταξύ του κεφαλαίου και της εργασίας, όπως αυτό εκφράζονταν από τις συλλογικές συμβάσεις και τις εργασιακές σχέσεις. Η πολιτισμική αποτυχία να μετατρέψουμε τον εξωτερικό καταναγκασμό σ' εσωτερικό αποτελεί την κύρια αιτία της ανόδου του νεοελληνικού ναζισμού.

Επαναλαμβάνω, για να το κλείσω εδώ, δεν υποστηρίζω πως η άνοδος του νεοελληνικού ναζισμού δεν έχει οικονομικές αιτίες, πως δεν οφείλεται και στην κατάρρευση του πολιτικού συστήματος, αλλά το ότι σε αντίθεση με τη Γερμανία που αυτές οι αιτίες ήταν καθοριστικές, στην Ελλάδα η βαθύτερη αιτία είναι η διαχρονική υποβάθμιση της πολιτισμικής ευθύτητας. Με άλλα λόγια θα έλεγα πως τα οικονομικά και τα ελλείμματα της δημοκρατίας ανέβασαν στην επιφάνεια και τα ιστορικά παραγμένα πολιτισμικά ελλείμματα, τα οποία και πολιτικοποιήθηκαν. Δυστυχώς έτσι ήρθε η πάνω πλατεία Συντάγματος με τις ελληνικές σημαίες και τα συνθήματα «για την χούντα που θα πέσει σε τούτη την πλατεία» και «το μπ...λο την Βουλή που πρέπει να καεί» και κάπως έτσι ήρθε η «αριστερή» Κερατέα που άνοιξε τον δρόμο και νομιμοποίησε την ακροδεξιά Κόρινθο, την Ραφήνα και τα ντου των νεοναζί.

Τα θέλανε αυτά οι αγανακτισμένοι της κάτω πλατείας; Όχι, βέβαια. Αντικειμενικά όμως τα υπέθαλψαν. Γιατί όταν έχεις εμπεδώσει το μήνυμα ότι κάθε διαμαρτυρία, άρα και η βία, είναι δικαιολογημένη γιατί η χώρα είναι υπό γερμανική κατοχή, τότε δεν είχε πρόβλημα να πεταχτεί μέχρι την Χρυσή Αυγή. Και η Χρυσή Αυγή έχει το «πλεονέκτημα» να έχει εύπεπτα, απλουστευτικά μηνύματα, όπως – δυστυχώς – είναι τα τελευταία χρόνια τα μηνύματα που εκπέμπονται από πολλές πλευρές. Σε άλλη συχνότητα αλλά το ίδιο κοιντοκομμένα. **Όταν δυο μόνο χρώματα υπάρχουν, το άσπρο και το μαύρο, τότε δεν υπάρχει χώρος για το κόκκινο και αναπόφευκτα επικρατεί το μαύρο. Γιατί αυτό που αγνοούν κάποιοι είναι ότι η Δημοκρατία συμβιώνει με την πολυχρωμία και τις αποχρώσεις.**

Και όμως ένα κομμάτι της κοινωνίας τα είχε τόσο καλά τακτοποιήσει στο μυαλό του με την μανιχαϊκή λογική του

(φως-σκότος, καλό-κακό, ύλη-πνεύμα). Από την μια ήταν οι κακοί Ευρωπαίοι, οι Γερμανοί και η τρόικα, το σάπιο πολιτικό σύστημα που από την πρώτη μέρα της αντιπολίτευσης σωρεύει δεινά στον τόπο. Και από την άλλη ο απλός λαός, προσωποποιημένος στο αλαλάζων ακροατήριο του κάθε Λαζόπουλου, πάντοτε αθώος, ανυποψίαστος και πάντα προδομένος. Και πάντα έτοιμος να πάει αριστερά και μόνο αριστερά, γιατί αριστερός είναι ο λόγος των ευαγγελιστών του λαού. Χαμπάρι δεν πήραν από την ακροδεξιά επέλαση.

Όταν από το 2010 η αριστερά αναγορεύει το δημοκρατικό κράτος σε εχθρό στρώνει το έδαφος στον πραγματικό εχθρό. **Και τώρα πια κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν βλέπει τον φασιστικό κίνδυνο.** Στο μεταξύ, όμως, καθένας από εμάς πρέπει να σκεφτεί περισσότερο και να πάρει θέση. Όστε, την επόμενη φορά που κάποιος θα συναντήσει στο δρόμο του ένα από τα «τάγματα εφόδου», να θυμάται ότι κακώς προσγειώθηκε αυτό το «φρούτο» στον 21ο αιώνα, γιατί στην πραγματικότητα ανήκει στο πρώτο μισό του 20ου! **Δεν χρειάζεται «τσαμπουκάς», ως απάντηση στον «τσαμπουκά». Υπάρχει ένας πολύ απλούστερος και αποτελεσματικότερος τρόπος να προστατέψουμε την κοινωνία μας. Αρκεί να θυμόμαστε, εμείς οι περισσότεροι, τί σημαίνει αληθινός σεβασμός στη δημοκρατία.**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

επειδή πολλή κουβέντα έγινε εδώ για κομματικούς συνδικαλιστές, και επειδή εγώ και οι σύντροφοί μου δεχθήκαμε την κατηγορία ότι είμαστε κομματικοί, θέλω να πω με όλη τη δύναμη της φωνής μου, ότι όλοι εμείς είπαμε «ναι» και χειροκροτήσαμε τον Ανδρέα Παπανδρέου όταν το 1982 ψήφισε το νόμο 1264 για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, είπαμε μπράβο στο ΠΑΣΟΚ όταν το 1985 ψήφισε, μετά από διάλογο, το νόμο πλαίσιο για την υποχρεωτική εκπαίδευση και χειροκροτήσαμε τόσο τα ενιαία μισθολόγια του 1985 και του 1997 όσο και την κατάργηση του Επιθεωρητή το 1982.

Είχαμε τη δύναμη να επιβραβεύσουμε το ΠΑΣΟΚ όταν έπαιρνε τις θέσεις του Κλάδου και τις έκανε νόμους, είχαμε όμως και τη δύναμη να βροντοφωνάξουμε «όχι» στον Αρσένη όταν το 1997 επιχειρήσει να επιβάλει την αξιολόγηση. Είπαμε «όχι» στη Διαμαντοπούλου όταν ψήφισε τον 3848 και είπαμε με στεντόρεια φωνή, δημόσια και με την υπογραφή μας, «όχι» στο Γιώργο Παπανδρέου και εκείνο το ΠΑΣΟΚ που πριν τρία χρόνια αποφάσισε να τσακίσει κατακτήσεις και δικαιώματα δεκαετιών. Είμαστε πραγματικά περήφανοι γι' αυτή την πορεία μας. Είμαι περήφανος για τους συντρόφους μου που εδώ και 32 χρόνια έβαλαν και βάζουν πλάτη για να μην περάσει ξανά η αξιολόγηση και να μην επιστρέψει ο επι-

θεωρητισμός. Ναι οι σύντροφοί μου απέτρεψαν την εφαρμογή των ψηφισμένων νόμων για την αξιολόγηση, του Αρσένη, του Κούβελα του Ευθυμίου και της Διαμαντοπούλου. Κατένας δεν εφαρμόστηκε εδώ και 31 χρόνια. Ποια ήταν η Παράταξη που ως ραχοκοκαλιά του Κλάδου αντιστάθηκε; Ναι ήταν η μεγάλη Δημοκρατική Παράταξη, όπως αυτή εκφράστηκε όλα αυτά τα χρόνια από την ΠΑΣΚ εκπαιδευτικών, σε εποχές μάλιστα που κάποιοι σημερινοί συνδικαλιστικοί χώροι δεν είχαν ακόμη σχηματοποιηθεί.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι σε αυτή την πορεία, κανείς δεν περισσεύει. Εγώ πραγματικά κατανώ την αγωνία, ανθρώπινη είναι, μικροπαραταξιακή ίσως αλλά είναι ανθρώπινη, αυτών που μας έλεγαν από το Νοέμβρη «φέρτε τα κλειδιά της ΔΟΕ», αυτών που πίστευαν ότι το Μάη του '13 ο Κλάδος θα τους δώσει «τα κλειδιά της ΔΟΕ» και τώρα δεν μπορούν να τα βρουν, τους απευθύνω μια έκκληση «μη διαιρείτε τον κλάδο συνάδελφοι». Ο κλάδος στις πρόσφατες εκλογές κατέγραψε τις δυνάμεις, όμως αυτές τώρα τελείωσαν. Η επόμενη μέρα έχει σημασία, παίρνοντας αφορμή απ' αυτό που έγινε με τις συναδέλφους της Δευτεροβάθμιας, πιστεύω ότι εμείς πρέπει αύριο το απόγευμα να καταλήξουμε σε απόφαση που θα μεταφερθεί και στο συνέδριο της ΟΛΜΕ που ακολουθεί σε λίγες μέρες. Πρέπει να βγει από αυτή μας τη διαδικασία, ότι οι δάσκαλοι πήραν την απόφαση το Σεπτέμβρη τα σχολεία να παραμείνουν κλειστά. Δεν ξέρω αν θα είναι κλειστά στις 12, στις 17 ή στις 25 του Σεπτέμβρη, αλλά η απόφασή μας η δυνατή απόφαση που θα βγει από δω μέσα, θα λέει ότι θα τα κλείσουμε και **δε θα επιτρέψουμε, όπως το κάναμε όλα τα χρόνια, η αξιο-**

λόγηση - χειραγώγηση, οι απολύσεις, τα Πειθαρχικά αλλά και ο φασισμός να περάσουν. Και να ξεκινήσουμε, όπως και το 2006, μια δουλειά όλο το καλοκαίρι πάνω στα κύρια ζητήματα. Και να πούμε σε όλο τον κόσμο ότι Αυτή είναι η δυνατή φωνή του συνεδρίου μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Όσο κι αν αυτή τη στιγμή βιώνουμε την ήττα και την απογοήτευση, η νίκη δεν είναι μακριά. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι **να δηλώσουμε ότι σηκώνουμε το γάντι. Η κυβέρνηση μάς καλεί σε πόλεμο. Να απαντήσουμε λοιπόν “Ναι στον πόλεμο”, αλλά θα διαλέξουμε εμείς το “Πότε”, το “Πού” και το “Πώς”.** Οι μάχες θα αρχίσουν τον Σεπτέμβριο, για να εκμεταλλευτούμε το καλοκαίρι για την προετοιμασία, σε επίπεδο επικοινωνίας και σχέσης με την κοινωνία. Παράλληλα, ως κίνημα εκπαιδευτικών, σε συνεργασία με γονείς και μαθητές, να οργανώσουμε μέσα στο καλοκαίρι δράσεις, ανοίγοντας τη συζήτηση για όλο το πακέτο που αφορά την εκπαίδευση, την κατάρρευση του σχολείου, τη σχέση του με την κοινωνία στο πλαίσιο της κρίσης. Καλούμε παιδαγωγούς οργανώνονται συζητήσεις για όλα τα θέματα της παιδείας με επίκεντρο ποιος και πώς μπορεί να εμποδίσει την κατάρρευση του δημόσιου σχολείου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Αν οφείλουμε να απαντήσουμε στην πρόκληση, αυτό πρέπει να το κάνουμε διαμορφώνοντας τις συνθήκες του αγώνα με τρόπο που να οδηγεί στη νίκη.

Να είστε καλά.

Καλό αγώνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ε΄

Λοιπόν εγώ θα ξεκινήσω απ' τον τελευταίο ομιλητή. Συνάδελφοι τέτοιου είδους καταστάσεις είναι ανεπίτρεπτες από όπου και αν προέρχονται αυτές. Επειδή ο φασισμός χρησιμοποιείται κατά το δοκούν εδώ μέσα και ειδικά από κάποιες συγκεκριμένες παρατάξεις θεωρώ ότι φασισμός είναι και αυτό που έχει γίνει τις δύο τελευταίες ημέρες εδώ.

Δεν κατάλαβα γιατί φασισμός δεν είναι αυτό που έγινε χθες επί πέντε ώρες εδώ μέσα που με το έτσι θέλω κάποιος πήραν τα μικρόφωνα και κάνανε ό,τι γουστάρανε. Έχουμε ακούσει εδώ μέσα τα μύρια όσα. Από το πρωί και επί τρεις ώρες πήραν το λόγο κάποιος ομιλητές και ακούσαμε όλη την ιστορία της ζωής τους. Να μας αποδείξουν πόσο δημοκράτες είναι, πόσο αριστεροί είναι και πόσο πιο αριστερή είναι η μία πτέρυγα από την άλλη.

Αγαπητέ μου συνάδελφε για τη συνιστώσα που είπες την ξέρεις καλά γιατί είναι κάτι το οποίο το δοκιμάσατε πριν εφτά χρόνια όταν ήσασταν η συνιστώσα με την ΠΑΣΚ και ήσασταν οι πρώτοι που το εφαρμόσατε και ψηφίσατε τότε μαζί, αλλά βλέπετε δεν σας κράτησε πολύ και το ξέρετε πολύ καλά αυτό. Επιβεβαιώνετε ακριβώς όλα όσα λέμε και αυτή είναι η αλήθεια. Είστε αυτοί που η ύπαρξή σας και μόνο κάνει κακό στο συνδικάτο. Είστε αυτή η παράταξη. Δεν έχετε καμία σχέση με την αριστερά εκείνη η οποία έχει μεγάλες διαφορές. Γι' αυτό και δεν θα τα βρείτε ποτέ, γιατί διαφέρετε σε πολλά. Σε πολλά. Και αυτό οφείλουμε και το λέμε και το λέμε πάντα.

Συνάδελφοι ακούω από το πρωί κριτική πεπραγμένων. Αυτή η Ομοσπονδία -θα πω κάτι- μπορεί να μην έκανε πολλά αλλά ακούστηκε κάτι εδώ μέσα. Απ' το πρωί κατηγορούν τη ΔΑΚΕ και την ΠΑΣΚ γιατί λέει πήρανε αυτές τις αποφάσεις που πήρανε. Ναι συνάδελφε γιατί κάποιος έπρεπε να κάνουνε και κάτι, γιατί εσείς είστε ανίκανοι στο να κάνετε οτιδήποτε

τε. Και αυτό το ζούμε καθημερινά στα πρωτοβάθμια σωματεία.

Εσείς είστε καλοί μόνο για τον όχλο, για τη μάζα. Εκεί επιβεβαιώνεστε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν έχετε ιδεολογία. Δεν μπορεί να χρησιμοποιείτε τον όρο αριστερά εσείς. Απέχετε πολύ και φυσικά δεν σας επιτρέπουμε ούτε τη δεξιά, ούτε τη ΔΑΚΕ να πιάνετε στο στόμα σας γιατί αν εμείς είμαστε εκεί εσείς είστε πολύ κάτω απ' μας.

ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ε΄

Συνάδελφοι, αυτό το οποίο ζήσαμε εδώ και δύο μέρες είναι μία συνέχεια αυτού το οποίο υπήρξε και στην περίοδο πριν τις εκλογές. Οι δυνάμεις οι οποίες αυτοαποκαλούνται προοδευτικές και αριστερές, αυτό το οποίο έκαναν ήταν να επενδύσουν στο φόβο και στην ανασφάλεια.

Τρομοκράτησαν τους συναδέλφους στα σχολεία και, επειδή είμαι απ' αυτούς που δεν μένουν στο σχολείο τους αλλά γυρίζω συνέχεια με την ιδιότητα του αιρετού της Ανατολικής Θεσσαλονίκης, αυτά τα οποία έχω ακούσει μας έχουν τρελάνει όλους. Έχουν δημιουργήσει μία άνευ προηγουμένου ανασφάλεια στους συναδέλφους: ότι θα απολυθούν, ότι θα μετατεθούν στον Έβρο, ότι δε θα γίνουν καθόλου προσλήψεις αναπληρωτών, αν και το γνωρίζουν πολύ καλά ότι τα σχολεία ΕΑΕΠ θα λειτουργήσουν με προγράμματα ΕΣΠΑ.

Και να πάμε στα καυτά προβλήματα τα οποία ταλανίζουν τους συναδέλφους και περιμένουν από μας εδώ να δώσουμε προτάσεις και λύσεις.

Συνάδελφοι, είναι επιτακτική ανάγκη τα Προεδρικά Διατάγματα 90 και 100 του '96 και '97, που αφορούν τις υπηρεσιακές μεταβολές χιλιάδων συναδέλφων, να αλλάξουν. Υπάρχουν τεράστιες αδικίες. Είναι κάτι το οποίο δεν έχει οικονομικό κόστος. Είναι θέμα βούλησης. Και εδώ θα πρέπει να πούμε προς την Ομοσπονδία ότι δεν έχει κάνει κάτι προς αυτή την κατεύθυνση και είναι έρμαιο αυτών των άδικων Προεδρικών Διαταγμάτων, επαναλαμβάνω, χιλιάδες συνάδελφοί μας.

Ένα άλλο θέμα το οποίο το βάλουμε και άλλες φορές, πάλι για υπηρεσιακές μεταβολές, για τις αποσπάσεις. Είναι αδιανόητο, συνάδελφοι, αυτοί οι οποίοι ζητούν απόσπαση και έχουν σύζυγο άνεργο να μην μοριοδοτούνται.

Όταν η ανεργία ξεπερνάει το 30% επισήμως καταλαβαίνουμε ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος συναδέλφων έχουν σύζυγο άνεργο. Αυτοί λοιπόν δεν μοριοδοτούνται και εγώ ρωτάω: ποιος είναι στη χειρότερη κατάσταση, αυτός ο οποίος έχει σύζυγο άνεργο ή αυτός με σύζυγο που δουλεύει; Τους οδηγούμε δηλαδή κυριολεκτικά στην εξαθλίωση.

Τις τελευταίες ημέρες και με λύπη μου πραγματικά δεν το έχω ακούσει από κανέναν, ούτε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, αλλά ούτε και από κάποιον άλλον που συνεχώς έπαιρναν το λόγο. Το γνωρίζετε πολύ καλά ότι είχαμε μία σειρά ανακοινώσεων από διευθυντές εκπαίδευσης που ζητούσαν το παράλογο, δηλαδή να φύγουν οι αποσπασμένοι συνάδελφοι από τον Έβρο, για παράδειγμα, και να πάνε στις 22, 23, στις 25 ή ακόμη και στις 21 Ιουνίου στην Κρήτη ή στα Δωδεκάνησα, για ένα λεπτό, και να κάνουν αναφορά - ανάληψη υπηρεσίας.

Τα είδατε όλοι στα σχολεία σας. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Τι οικονομικό κόστος για κάθε συνάδελφο; Ευτυχώς στο παρασκήνιο, με κάποιες παρασκηνακές κινήσεις της ΔΟΕ, το αντιλήφθηκαν στο Υπουργείο και την Πέμπτη βγήκε ανακοίνωση από τον Υφυπουργό Παπαθεοδώρου και είπε ότι μπορούν να αναλάβουν υπηρεσία με φαξ.

Αυτά είναι ζητήματα. Για να μετακινηθεί ένας συνάδελφος από Βόρεια Ελλάδα ή το αντίθετο προς Νότια Ελλάδα, συνάδελφοι, σημαίνει 200 - 300 ευρώ και εμείς καθόμαστε εδώ και συζητούμε εάν η συνδρομή προς τη ΔΟΕ θα είναι 27, 24 μισό, 26 κτλ. Νομίζω είναι αστείο.

Αυτή την περίοδο με τις εγγραφές το δυσκολότερο ίσως πράγμα στις μεγάλες πόλεις είναι να γραφεί ένα νήπιο ή προνήπιο σε ολόημερο σχολείο. Θα πρέπει, συνάδελφοι, να το δούμε και το Διοικητικό Συμβούλιο, χρειάζονται υποδομές για τα νηπιαγωγεία, για να μπορέσουν να απορροφήσουν όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού.

Τουλάχιστον στη Θεσσαλονίκη αυτή την περίοδο βιώσαμε ένα τρομερό πρόβλημα. Δεν μπορούν να απορροφηθούν όλα τα παιδιά. Δεν υπάρχουν υποδομές. Αυτά είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοί μας και ο ελληνικός λαός.

Θα πρέπει λοιπόν με συντονισμένες ενέργειες να στραφούμε προς αυτή την κατεύθυνση για να δώσουμε λύσεις στην καθημερινότητα των συναδέλφων. Αυτό είναι που καίει τους συναδέλφους. Τα μεγάλα ζητήματα λύνονται και δύσκολα.

Αυτά τα οποία μπορούν να λυθούν με συντονισμένες ενέργειες θα πρέπει να στραφούμε συντονισμένα όλες οι δυνάμεις μαζί για να μπορέσουμε να τα λύσουμε και να ανακουφίσουμε τους συναδέλφους. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΚΟΥΤΖΙΑΜΑΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Καλησπέρα σας. Θέλω να θέσω ένα ζήτημα το οποίο δεν ακούστηκε και θυμίστε μου αν κάνω κάποιο λάθος, πέρα από

τα συνδικαλιστικά μας θέματα όπως έχουμε πάρα πολλά, όπως τα πειθαρχικά, η αξιολόγηση, οι μηδενικοί διορισμοί και τόσα άλλα προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, πρέπει νομίζω σαν συνδικαλιστικό κίνημα να ασχοληθούμε λιγάκι με τα καθαρά εκπαιδευτικά ζητήματα, όπως παράδειγμα, ενδεικτικά αναφέρω, τα αναλυτικά προγράμματα, τα σχολικά εγχειρίδια, τα βιβλία, τις υποδομές των σχολικών μας μονάδων, αλλά και ιδιαίτερα αναφέρομαι στις σχολικές υποδομές των νηπιαγωγείων.

Πώς θα αντιμετωπίσουμε το Σεπτέμβρη ξεκινώντας τη σχολική χρονιά όλα αυτά τα προβλήματα που μας περιμένουν; Αυτό νομίζω ότι είναι το κύριο ερώτημα, το βασικό ερώτημα το οποίο απασχολεί τους συναδέλφους, οι συνάδελφοι οι οποίοι μας έστειλαν εδώ και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε και να προτείνουμε λύσεις.

Επίσης ένα ακόμα άλλο θέμα το οποίο θέλω να θέσω στη Συνέλευση είναι και το θέμα το οποίο αφορά τους συναδέλφους αναπληρωτές και αναφέρομαι σε ένα από τα πολλά προβλήματα που έχουνε, στο άνοιγμα των πινάκων προϋπηρεσίας που όπως όλοι γνωρίζετε έχει κλείσει μετά τις 30/6^{ου} του '10, αλλά και των συναδέλφων ειδικής αγωγής που δυστυχώς εδώ και 11 χρόνια αν δεν κάνω λάθος, δυστυχώς δουλεύουν μόνο ως αναπληρωτές και δεν μπορούν να μοιμοποιηθούν.

Είμαστε, συνάδελφοι, αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας, όλοι εκπαιδευτικοί, δάσκαλοι, νηπιαγωγοί ή συνάδελφοι ειδικοτήτων. Κλείνοντας θέλω να πω το εξής και να σας μεταφέρω την άποψή μου: λυπάμαι για την εικόνα της Συνέλευσης τις δύο πρώτες αυτές μέρες αλλά όχι μόνο της τωρινής Συνέλευσης και παλιότερων Συνελεύσεων.

Αν δεν μπορούμε εμείς οι ίδιοι οι δάσκαλοι, οι εκπαιδευτικοί, μέσα από τις όποιες διαφορές έχουμε να συγκλίνομε, να καταλήξουμε σε κάποιες απόψεις και να πάρουμε κάποιες αποφάσεις, δυστυχώς τότε πώς θα το πετύχουμε αυτό και για τα παιδιά μας.

Δάσκαλοι μάχιμοι είμαστε, εκπαιδευτικοί. Πώς θα μπορέσουμε να περάσουμε όλα αυτά τα μηνύματα που πρέπει να περάσουμε στα παιδιά για τα οποία αγωνιζόμαστε; Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΑΦΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Πολλές φορές αναρωτιόμουν τι θα πω εδώ πέρα και κάθε φορά που άκουγα συνάδελφο των αριστερών παρατάξεων μπέρδεα αυτά που ήθελα να πω γιατί έπρεπε να απανητήσω στον καθένα ξεχωριστά.

Θα πιαστώ τώρα στο τελευταίο που είπε κάποιος συνάδελφος πριν, μια παροιμία μάλλον ότι ο γιος σκότωσε τον πατέρα, λέει, και καθόταν μετά και μοιρολογούσε. Μα αυτό συνάδελφοι των αριστερών παρατάξεων, αυτό κάνετε τώρα εδώ και δυο μέρες. Σκοτώνετε τη ΔΟΕ, σκοτώνετε το συνδικαλιστικό κίνημα και βγαίνετε στα κεραμίδια και μοιρολογάτε.

Λοιπόν είστε ορφανοί. Να σας συλλυπηθούν. Να μας συλλυπηθούν γενικά μετά. Λοιπόν, βγαίνετε εδώ πέρα και λέτε η ΔΑΚΕ, με αφορά η ΔΑΚΕ, δεν με αφορά βέβαια η ΠΑΣΚ, ότι είμαστε από τις παρατάξεις που κωλυσιεργούν κλπ. Μα είναι δυνατόν; Έχετε μιλήσει εδώ πέρα από τους 200 πόσοι είστε όλοι από τρεις φορές. Και για τι πράγμα; Για κανένα σοβαρό, για κανένα απ' αυτά που ενδιαφέρουν τους εκπαιδευτικούς της τάξης.

Έρχεστε εδώ και πέντε ώρες βάζετε ένα θέμα, παράδειγμα των αντιπροσώπων της Νίκαιας. Απορώ. Απορώ. Είναι κάτι γνωστό, είναι κάτι που ερμηνεύεται πανεύκολα, αν βάλουμε παιδάκι του δημοτικού της 5^{ης} - 6^{ης} το διαβάζει το Καταστατικό και το καταλαβαίνει. Εσείς δάσκαλοι δεν το καταλαβαίνετε; Είναι δυνατόν; Χρειαστήκαμε εδώ πέρα το νομικό σύμβουλο τον Δραγασάκη; Σας δίνει ερμηνεία και επιμένετε και τρώμε πέντε ώρες και μετά; Η ΔΑΚΕ λέει κωλυσιεργεί. Μα είναι δυνατόν;

Βάζετε το θέμα χθες το βράδυ, το θέμα της ψήφισης του απολογισμού. Γίνονται αυτά που γίνονται. Δεν εισακούγεται η πρόταση της ΔΑΚΕ που ήταν μια καλή πρόταση για να φύγουμε απ' το αδιέξοδο, αλλά εσείς τίποτα, εκεί, επιμένετε σε μία διαδικασία που σας έβγαλε πού; Ότι εκ των υστέρων καταλάβετε ότι δεν είχε πλειοψηφία. Μα ούτε αυτό το ξέρετε; Αφού μετρηθήκατε. Δεν γνωρίζατε δηλαδή τότε υπάρχει πλειοψηφία σε μια αίθουσα των παρόντων και πότε όχι; Ούτε αυτό;

Εσείς λοιπόν σκόπιμα, πάρα πολύ μεθοδικά καθυστερείτε και δεν είναι η πρώτη φορά, σε όλες τις Γενικές Συνελεύσεις των προηγούμενων ετών, αυτό κάνετε, δεν θέλατε να ψηφίζονται προτάσεις, δεν θέλατε να βγαίνουν πλαίσια δράσης. Γιατί; Για να μπορείτε να αλωνίζετε, να λαϊκίζετε, να λέτε ό,τι θέλετε, για να μπορείτε να κατηγορείτε.

Μιλάτε εδώ πέρα ότι η ΔΑΚΕ με την ΠΑΣΚ δεν έκαναν τίποτα κλπ. Και ασφαλώς και εγώ προσωπικά δεν είμαι ικανοποιημένος. Όμως ποια ήταν η συνδρομή σας; Ποια ήταν η συνδρομή η δικιά σας σε αυτά τα δύο χρόνια; Τίποτα.

Λαϊκίζατε, φωνάζατε για απεργίες, όταν ερχόταν η ώρα να ψηφιστούν οι απεργίες λέγατε όχι, δεν μας εκφράζουν αυτά τα αιτήματα, όχι δεν θέλουμε διήμερη, θέλουμε πενήνημερη, η εξαήμερη. Τελικά δεν θέλατε τίποτα για να μπορείτε να λέτε ό,τι θέλετε.

Και άλλο είδος να καθυστερείτε βρήκατε εδώ πέρα. Παραλαύνετε όλοι εδώ απ' αυτό το βήμα, όλες οι παρατάξεις, τα ρεύματα, τα υπορεύματα και τι λέγατε; Ποιος είναι πιο αριστερός, ποιος πιστεύει ότι σκοτώθηκε, δολοφονήθηκε εν πάση περιπτώσει ή όχι ο Βελουχιώτης, αν ο Ζαχαριάδης ήταν καλύτερος από τον Βελουχιώτη, αν ήταν σωστή η συμφωνία της Βάρκιζας ή όχι, ποιοι είναι με την Βάρκιζα και ποιοι είναι με την βάρκα.

Μας ενδιαφέρει αυτό; Δικό σας πρόβλημα είναι. Να το λύσετε. Να κάνετε ένα Συνέδριο μόνο οι αριστεροί και να λύσετε και τις διαφορές σας. Οι συνάδελφοι της βάσης δεν ενδιαφέρονται γι' αυτό και δεν είναι καν αριστεροί και αν σας ψηφίζουν τώρα τελευταία περισσότεροι είναι λόγω του λαϊκισμού και λόγω της κρίσης που μας έφερε η τρόικα.

Και έρχομαι τώρα στην τρόικα γιατί λέτε ότι εμείς είμαστε υπεύθυνοι. Πώς είμαστε εμείς υπεύθυνοι η ΔΑΚΕ, φίλοι συνάδελφοι; Εμείς φέραμε την τρόικα; Είχαμε τόση δύναμη; Δηλαδή το '09, το '08, το '07 γιατί δεν φέραμε την τρόικα αφού μπορούσαμε; Και αφού την θέλαμε όπως μας κατηγορείτε;

Τότε, γιατί κάποιος μίλησε για 5.000 εφάπαξ για σύνταξη, πόσο κλπ., τότε 65 χιλιάδες ήταν το εφάπαξ. Τότε 2.000 ήταν η σύνταξη. Τότε 1.150 ήταν ο μισθός του νεοδιόριστου. Η ΔΑΚΕ φταίει; Η ΔΑΚΕ ξύπνησε μια μέρα και είπε να φέρουμε την τρόικα; Όχι συνάδελφοι. Εσείς την φέρατε την τρόικα. Οι αριστεροί την φέρατε την τρόικα. Χειροκροτείστε και θα σας εξηγήσω. Διότι ένας αριστερός πρωθυπουργός από το νησάκι το όμορφο του Αιγαίου αριστερός, σοσιαλιστής, πέστε τον ό,τι θέλετε, δεν ήταν δεξιός, ήταν δικός σας, με τη φυσική παρουσία, δεν ήσασταν εκεί βέβαια, αλλά ιδεολογικά ήσασταν εκεί.

Ήσασταν εκεί και εκεί που μας έφερνε το δίκτυ, το πέπλο, δεν ξέρω τι μας έλεγε, το καλό της τρόικας, εσείς ήσασταν. Σας τον χαρίζουμε. Εμείς δεν έχουμε καμιά δουλειά. Εμείς είμαστε κεντροδεξιοί. Είμαστε της λαϊκής δεξιάς. Δεν έχουμε καμιά δουλειά και δεν θέλουμε να έχουμε δουλειά με την αριστερά.

Άρα λοιπόν μην μας λέτε εμάς γι' αυτά τα πράγματα. Να τον χαίρεστε, να χαίρεστε την ιδεολογία σας γιατί όπου εφαρμόστηκε απέτυχε. Έτσι είναι συνάδελφοι. Ο Σαμαράς, θες να σου απαντήσω; Πρόεδρε θα τον απαντήσω, δεν γίνεται. Ο Σαμαράς πήρε του σοσιαλιστή του δικού σας του πρωθυπουργού την σανίδα εν μέσω κυμάτων, μες το πέλαγος και προσπαθεί εκείνη τη σανίδα, γιατί με τις σανίδες ασχολούνταν, να την φέρει στη στεριά. Θα το πετύχει; Θα το δούμε. Θα αποτύχει; Θα το δούμε. Αλλά σοσιαλιστική σανίδα οδηγεί.

Και ερχόμαστε τώρα να πούμε και τα πεπραγμένα. Καταρχήν η ΕΣΑΚ και οι Παρεμβάσεις δεν θέλανε κανένα πεπραγμένο στη ΔΟΕ για τους λόγους που εξήγησα. Λοιπόν ήταν αυτονόητο ότι εάν η ΔΑΚΕ δεν συμμετείχε και δεν υποχωρούσε πολλές φορές απ' τις θέσεις της για να μπορέσει να βγάλει η ΔΟΕ κάποια θέση που να υπερασπίζεται μέσα σ' αυτή την θολούρα του τοπίου του οικονομικού, του ασφαλιστικού, εάν λοιπόν η ΔΑΚΕ δεν ήταν αυτή που να έδειχνε μια ωριμότητα, και πρέπει να τις το αναγνωρίσετε κύριοι συνάδελφοι, να υποχωρήσει στις θέσεις της για να μπορεί να βγάλει με την ΠΑΣΚ η οποία και αυτή έχει ευθύνες αλλά δεν τους παίρνετε ως παράδειγμα αποτυχίας, διότι είστε κομματικοί, κομματικότεροι όλοι οι αριστεροί και κάποτε το έπαιζε αυτό τον κομματισμό και η ΠΑΣΚ, δε θα υπήρχαν ψηφισμένες θέσεις και αποφάσεις. Λοιπόν αυτό κάνετε. Κατά βάθος παρόλο που είστε φωνακλάδες πιστεύω ότι είστε καλά παιδιά, καλοί συνάδελφοι. Έχετε καλή καρδιά αλλά προσέξτε. Πρέπει να ανοίξετε τα μάτια απ' τον έντονο κομματισμό, πρώτον. Δεύτερον: να ωριμάσετε συνδικαλιστικά γιατί ο κλάδος περνάει στιγμές άσχημες, δύσκολες και σας χρειάζεται αλλά ώριμους, όχι έτσι. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

Καλησπέρα σας, έρχομαι από Αργολίδα. Ζήτησα να κάνω μια μικρή παρέμβαση διότι παρατηρώ ότι εδώ συντελείται ίσως μια μνημονική λοβοτομή. Την έχουμε πάθει όλοι, το γνωρίζω. Θα αναφερθώ σε επιλογές στελεχών πριν μερικά χρόνια, όταν κάποιοι «δημοκράτες» συνάδελφοι φιλοδώρησαν με τριαράκια και τεσσαράκια, όχι όλους, αυτό θα ήταν ισότιμη μεταχείριση, αλλά αυτούς που είχαν ένα δεξιό προφίλ.

Θα αναφερθώ σ' αυτούς που κατέβηκαν με ψηφοδέλτια της αριστεράς τώρα για τη ΔΟΕ και ξιφουλκούσαν κατά της αξιολόγησης. Τι συνάδελφοι; Αυτοί που κατέβηκαν με αριστερά ψηφοδέλτια αλλά πήραν διευθυντών; Δηλαδή είναι αυτοί που δεν θα εφαρμόσουν το Νόμο 3848 του '10, που δεν θα αξιολογήσουν συναδέλφους; Μα δεν θα ξαναγίνουν διευθυντές.

Εσείς πιστεύετε άραγε θα το κάνουν; Ότι θα αφήσουν τις θεσούλες τους και θα υπηρετήσουν τα πολιτικά τους φρονήματα όπως έχουν καταθέσει και εδώ αλλά και στα Δ.Σ. των Συλλόγων ότι θα παραιτηθούν και ότι θα διαγράψουν όποιους αξιολογήσουν;

Και μια και μιλάμε για αξιολόγηση θα μου επιτρέψετε να σας παραπέμψω λίγο στον 2525 του '97 επί Αρσένη, επί ΠΑΣΟΚ. Αν μπειτε και δείτε τα πρακτικά της Βουλής θα δεί-

τε ότι οι βουλευτές όλων των κομμάτων, όλων, ήταν υπέρ της αξιολόγησης. Και αντί να μιλάμε εδώ για το τι θα κάνουμε και το πώς θα αντιδράσουμε, για το πώς θα μπορέσουμε να δυναμώσουμε, συζητάμε περί ανέμων και υδάτων.

Ήδη οι σχολικοί σύμβουλοι οι οποίοι δεν επιλέγησαν γι' αυτό το σκοπό ετοιμάζονται. Ετοιμάζονται στις πλάτες τις δικές μας. Έχω καταγγελίες από συναδέλφους ότι κάνανε ήδη επέμβαση για τα θέματα ενδοσχολικής επιμόρφωσης. Θέλουνε όλα να περνάνε απ' αυτούς για να μπορούν να μπαίνουν στο φάκελό τους.

Και κλείνω με το θέμα των απολύσεων και θα σας μιλήσω για την Αργολίδα. Πριν τρία χρόνια έγιναν απανωτές συγχωνεύσεις από την κα Χριστοφιλοπούλου και την κα Διαμαντοπούλου την οποία τότε είχατε πάει και σε άλλο ξενοδοχείο θυμάμαι για να μην την λιντσάρουμε όλοι εμείς εδώ, απανωτές συγχωνεύσεις και μείνανε στον τάκο 30 συνάδελφοι.

Δεκτήκαμε αφόρητες πιέσεις απ' τον Περιφερειακό Διευθυντή να φύγουν. Να δώσουμε ονομαστική κατάσταση και να φύγουν την άλλη μέρα. Συνάδελφοι, δεν έφυγε ούτε ένας γιατί και οι αιρετοί του ΠΥΣΠΕ αλλά και τα εκλεγμένα μέλη του Δ.Σ. στάθηκαν μπροστά και δώσαμε μάχη και σταθήκαμε όλοι μαζί. Δεν έφυγε ούτε ένας. Και ερχόμαστε τώρα τρία χρόνια μετά και έχουμε πολύ παραπάνω οργανικές θέσεις από τα άτομα που είναι στη διάθεση.

Εδώ θέλω να μείνω και εδώ θα τελειώσω, έχουμε εκλεγεί όλοι με δημοκρατικές διαδικασίες. Όλοι αυτοί εδώ έχουν εκλεγεί με δημοκρατικές διαδικασίες. Όλα τα άλλα ανήκουν σε ολοκληρωτικά καθεστώτα. Μιλήσανε κάποιοι για επανάσταση. Ναι οι επαναστάσεις δεν γίνονται εν μέσω σχολικής χρονιάς. Γίνονται στην αρχή και στο τέλος.

Μίλησαν κάποιοι για ποτάμια. Ποτάμια είναι οι φορτηγατζήδες που βγήκαν έξω και κόψανε όλη την Ελλάδα στη μέση. Εμείς που θα μπορούσαμε να είμαστε ένα πολύ μεγάλο ποτάμι δεν το καταφέραμε. Αντίθετα βλέπω ποτάμια συναδέλφων όλων των παρατάξεων να τρέχουνε να μαζέψουν χαρτάκια για τις επόμενες επιλογές των στελεχών.

Προσωπική μου άποψη είναι ότι ναι, θα πρέπει να υπάρχει μια διαφορετική κατεύθυνση της ΔΟΕ γιατί αγαπητέ Πρόεδρε Μαντά για να φτιάξουμε ομελέτα πρέπει να σπάσουμε αυγά. Ευχαριστώ.

ΔΡΑΓΑΝΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Συναδέλφισες Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια από τις πιο κρίσιμες στιγ-

μές για τον κλάδο μας. Η οικονομική και κοινωνική κατάσταση της πατρίδας μας, κάθε άλλο παρά ευνοϊκή είναι για τους εργαζόμενους. Η Ελλάδα διανύει ήδη τον πέμπτο χρόνο ύφεσης, εξαιτίας της εφαρμογής του “Μνημονίου”. Έχουμε την πεποίθηση και τη βεβαιότητα ότι η πρόοδος και η προκοπή του τόπου περνά υποχρεωτικά από την αναβάθμιση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Σε μια εποχή που επιβάλλεται να γίνει επένδυση στη γνώση για να έρθει η ανάπτυξη, η πολιτική του Υπουργείου Παιδείας είναι δυστυχώς κατώτερη των περιστάσεων και καταστρέφει τα πάντα στο διάβα της: Πειθαρχικό, Αξιολόγηση, δεύτερη ξένη γλώσσα, Ειδική Αγωγή. Αγαπητοί συνάδελφοι στο πλαίσιο της **Πειθαρχικής και Ποινικής Διαδικασίας**, του Ν.4093/201, είναι γνωστό ότι παραβιάζεται κατάφορα το τεκμήριο αθωότητας και η αρχή της ίσης μεταχείρισης, αφού στρέφεται εναντίον κάθε κανόνα δικαίου και στιγματίζει τον υπάλληλο με τη λήψη σε βάρος του ιδιαίτερα δυσμενών διοικητικών μέτρων, πριν βγει η απόφαση για την κατηγορία που τον βαρύνει. Συνεπώς, πρέπει να τροποποιηθεί και να δηλώνεται ρητά πως οι αποφάσεις των Πειθαρχικών Συμβουλίων θα επιφυλάσσονται μέχρι την τελεσίδικια των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, και οπωσδήποτε θα πρέπει να αποκλειστούν οι υπάλληλοι εκείνοι, εις βάρος των οποίων εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις που αφορούν στην ιδιωτική τους ζωή και ουδεμία συνάφεια έχουν με το αντικείμενο εργασίας τους, καθώς επίσης και η συμμετοχή ξανά των αιρετών στα πειθαρχικά συμβούλια.

Αξιολόγηση

Είναι γεγονός ότι στην εκπαιδευτική κοινότητα επικρατεί δικαιολογημένα η δυσπιστία και η αντίδραση όλων απέναντι στις προθέσεις, τη σκοπιμότητα και την εγκυρότητα του συστήματος αξιολόγησης. Η προωθούμενη αξιολόγηση δεν έχει παιδαγωγικό προσανατολισμό, δεν αποβλέπει στην ανατροφοδότηση και στη βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης και συνολικά της εκπαιδευτικής διαδικασίας στα πλαίσια ενός ενιαίου συστήματος αλληλοεξαρτώμενων παραγόντων, αλλά στοχεύει να μετατραπεί σε εργαλείο πειθαρχικού ελέγχου και επιβολής κυρώσεων, συνδέοντας το προϊόν της αξιολόγησης με τις άδικες και αυθαίρετες ποσοτώσεις που ισχύουν για τη μισθολογική και τη βαθμολογική μας εξέλιξη. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές πολιτικές που χρησιμοποιούνται προσχηματικά με μοναδικό στόχο την υλοποίηση των μνημονιακών δεσμεύσεων. Το Υπουργείο Παιδείας οφείλει και πρέπει να επιδιώξει ένα γόνιμο ειλικρινή και ουσιαστικό διάλογο με βάση τις θέσεις των Ομοσπονδιών. **Είμαστε** υπέρ της αξιολόγησης που θα έχει ως στόχο τη βελτίωση και αναβάθμιση

του εκπαιδευτικού έργου, την ενίσχυση, ανατροφοδότηση, ενθάρρυνση και στήριξη του εκπαιδευτικού και όχι την τιμωρία του.

Νηπιαγωγείο να δώσουμε έμφαση στο θεσμό του, με μια σειρά μέτρων που θα το αναβαθμίσουν όπως:

Η θεσμοθέτηση δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, ενιαίου διδακτικού ωραρίου, βελτίωση της κτηριακής και υλικοτεχνικής υποδομής, ενίσχυση και βελτίωσης της λειτουργίας του ολοήμερου νηπιαγωγείου, καθώς και μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα.

Σαν αιρετός θα ήθελα να κάνω και κάποιες επισημάνσεις για τις μεταθέσεις. Θα πρέπει να γίνουν τροποποιήσεις προκειμένου να αρθούν αδικίες ώστε να ισχύσει ένα νέο σύστημα μεταθέσεων, πιο δίκαιο και αντικειμενικό για να είναι αποδεκτό από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Αναφέρω μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

Α) Πιο συγκεκριμένα στο **κεφάλαιο β** που αφορά τη **συνηπρέτηση**, γίνεται αναφορά για να δοθούν τα μόρια μόνο σε επιδοτούμενη ανεργία. Ο ελεύθερος επαγγελματίας που δεν μπορεί να υπαχθεί στην επιδοτούμενη ανεργία όπως ο υπάλληλός του, ο, η σύζυγός εκπαιδευτικός του αδικείται κατάφορα.

Β) Στο **κεφάλαιο γ** που αφορά τους **οικογενειακούς λόγους**. Ως ανήλικα θεωρούνται τα παιδιά που δεν έχουν υπερβεί το 18^ο έτος της ηλικίας τους και ως σπουδάζοντα όσα φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές εφόσον δεν έχουν υπερβεί το 25^ο έτος. Δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψη κάποιες παράμετροι που το παιδί κατά τη διάρκεια της φοίτησής του από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο μπορεί να έχασε μια χρονιά για λόγους υγείας ή φοίτησης και ενώ είναι 19 ετών να φοιτά ακόμη στο Λύκειο.

Γ) **Αναμοριοδότηση** : Πρέπει να γίνει αναμοριοδότηση των περιοχών μετάθεσης με κοινά κριτήρια για όλους τους νομούς.

Δ) **Χηρεία**: Επιπλέον μοριοδότηση στις περιπτώσεις χηρείας και στη ζωή και στο θάνατο, γιατί τα παιδιά δεν φταίνε σε τίποτε και δεν πρέπει να χωρίζουν από τους γονείς τους.

Ε) **Προκήρυξη οργανικών θέσεων ειδικοτήτων**. Να προκηρυχθούν και να δοθούν επιτέλους οργανικές σε θέσεις ειδικοτήτων σε υπάρχοντα πάγια λειτουργικά κενά.

Αποσπάσεις Η εγκύκλιος σχετικά με τις αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ στο θέμα της συνηπρέτησης θα έπρεπε να είναι πιο ευαίσθητη λαμβάνοντας πρωτίστως υπόψη τη δύσκολη οικονομική συγκυρία που βιώνουν όλοι οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι. Δεν είναι δυνατόν με βάση την εγκύκλιο στις κατά προτεραιότητα αποσπάσεις να υπάγονται όλες

οι υπόλοιπες κοινωνικές και επαγγελματικές ομάδες πλην εκπ/κών. Εν τοιαύτη περιπτώσει γιατί δεν πρέπει να υπαχθούν στις κατ' εξαίρεση αποσπάσεις και οι σύζυγοι εκπαιδευτικών; Όπως επίσης πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη ώστε οι αποσπάσεις των ειδικοτήτων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να προηγηθούν αυτών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που ενδιαφέρονται για απόσπαση στην Πρωτοβάθμια.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι οι ευθύνες όλων όσον αφορά τις ενέργειές μας από δω και μπρός είναι τεράστιες. Το συνδικαλιστικό κίνημα αν θέλει να κερδίσει την χαμένη του αξιοπιστία δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει μέσο κομματικής δράσης και αντιπαράθεσης μεταξύ των εργαζομένων. Ούτε πάλι μπορεί να είναι αδρανής και ουδέτερος παρατηρητής των προβλημάτων και των αιτημάτων της κοινωνίας και των εργαζομένων. Και βέβαια δεν μπορεί να είναι δογματικός αρνητής των πάντων που δρα με ισοπεδωτικό τρόπο. Όλοι μαζί μπορούμε να δώσουμε το στίγμα για ένα υγιές συνδικαλιστικό κίνημα και να πρωταγωνιστήσουμε στις νέες προκλήσεις της εποχής. Ας αναλογιστούμε όλοι τις τεράστιες ευθύνες που πέφτουν στις πλάτες μας για τις επόμενες γενιές και ας πάρουμε εκείνες τις αποφάσεις που θα δυναμώσουν την αντίσταση αλλά δεν θα ακυρώσουν τον αγώνα. Δεν είναι περισσότερο αγωνιστής αυτός που εξαγγέλλει μια πενήτημερη, αλλά αυτός που θα αγωνιστεί και θα λάβει υπόψη όλες εκείνες τις παραμέτρους προκειμένου να γίνει πιο αποτελεσματική με το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα η οποιαδήποτε μορφή αγώνα. Σε αντίθετη περίπτωση βάζουμε ταφόπλακα στο ηθικό των συναδέλφων και εξυπηρετούμε τα συμφέροντα της εργοδοσίας που στην προκειμένη περίπτωση είναι η εκάστοτε κυβερνητική πολιτική. Εμείς σαν ΔΑΚΕ εμπιστευόμαστε όλους τους συναδέλφους, γιατί μόνο από κει μπορεί να αντληθεί η δύναμη που θα αλλάξει θετικά την τύχη του κλάδου. Η ψήφος μας είναι καθοριστική. Όλοι έχουμε την ευκαιρία, αφού πρώτα εκτιμήσουμε παρατάξεις και πρόσωπα, με την ψήφο μας να σηματοδοτήσουμε μια νέα πορεία. Η διαχρονική συνδικαλιστική πορεία μας δείχνει ότι δεν είμαστε όλοι το ίδιο.

Σας ευχαριστώ

ΚΑΛΙΝΙΚΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Συναδέλφισες και συνάδελφοι καλησπέρα σας, είμαι μέλος της ΔΑΚΕ. Θα ξεκινήσω με την κριτική πεπραγμένων αυτής της Γενικής Συνέλευσης μέχρι σήμερα το μεσημέρι. Θα πω μια λέξη μόνο. Ντρέπομαι. Ντρέπομαι γι' αυτά που γίνονται εδώ στην πιο κρίσιμη καμπή για τον κλάδο.

Ντρέπομαι γιατί δεν ξέρω τι να απαντήσω στους συναδέλφους μου όταν θα γυρίσω στην Καβάλα, ντρέπομαι γιατί δεν θα έχω τι να τους πω. Τη στιγμή που πάνω από τα σχολεία έχει επικαθίσει ένα πέπλο ανασφάλειας, φόβου, τρομοκρατίας, τη στιγμή που οι συνάδελφοι περιμένουν από μας έναν οδηγό, ένα μπούσουλα, εμείς ασχολούμαστε με τη διαδικασία, αυτή την περιβόητη με την οποία είχαμε ασχοληθεί και στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση.

Συνάδελφοι, είναι ανάγκη να βρούμε ένα Κώδικα Επικοινωνίας. Να αποκτήσουμε επιτέλους μια κουλτούρα συνεργασίας. Δεν γίνεται αλλιώς. Αυτά που μας ενώνουν, και πιστεύω εδώ δεν διαφωνεί κανείς, είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά που μας χωρίζουν. Είναι ανάγκη επιτέλους να προτάξουμε την παιδεία, τον Έλληνα δάσκαλο, τον Έλληνα εκπαιδευτικό, αυτόν που έχει γίνει ο δάσκαλος των 3 και 60, αυτόν που θέλουν να έχει σκυμμένο το κεφάλι, φοβισμένος και αναξιοπρεπής.

Συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ σκεφτείτε τα λίγο αυτά στην επόμενη περίοδο. Έχετε και έχουμε ιστορική ευθύνη απέναντι στους συναδέλφους και τους μαθητές μας.

Θα ήθελα λίγο να αναφερθώ στους συναδέλφους της αριστεράς. Σκεφτείτε λίγο συνάδελφοι αυτή τη στιγμή ο συνδικαλισμός από ποιον βάλλεται. Βάλλεται από την κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της τα ΜΜΕ. Τα παπαγαλάκια που θεωρούν υπεύθυνους τους υπαλλήλους και τα παπαγαλάκια αυτά των μεγαλοεργολάβων οι οποίοι έχουν απομυζήσει αυτή την χώρα και δυστυχώς βαλλόταν και από την ΕΡΤ γιατί δεν μπορώ να μην το πω, έχω μια πικρία.

Εμείς βέβαια θα πρέπει να την στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις γιατί δεν γίνεται να μην υπάρχει δημόσια ραδιοτηλεόραση. Και για έναν άλλο λόγο: η μόνη εναλλακτική τηλεόραση αυτή τη στιγμή στη χώρα ήταν η ΕΡΤ με τα καλά της και τα κακά της.

Αν λοιπόν και εμείς συνεχίσουμε να απαξιώνουμε τον κλάδο μας προσφέρουμε καλές υπηρεσίες σ' αυτούς που δεν θέλουν να ακούγονται άλλες φωνές. Σ' αυτούς που δεν θέλουν να ακούγεται η φωνή του συνδικαλισμού παρά μόνο μία φωνή, η κυρίαρχη κυβερνητική φωνή.

Πολύ εύκολα μιλάμε για συγκυβέρνηση ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ. Συνάδελφοι εδώ πέρα, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων κανένας δεν προήλθε από παρθενογένεση. Θυμηθείτε πέντε - έξι χρόνια πριν συγκυβερνούσατε με την ΠΑΣΚ. Για να τα λέμε όλα.

Ένα άλλο κομμάτι που θέλω να πω είναι το θέμα ότι πρέπει και ο κλάδος να σταματήσει να είναι εύκολος στόχος στον κοινωνικό αυτοματισμό. Να λέμε όχι τεκμηριωμένο. Είχαμε το θέμα της αξιολόγησης. Μιας αξιολόγησης η οποία

έχει ένα και μόνο στόχο: μισθολογική και βαθμολογική καθήλωση και μόνο αυτό. Και απολύσεις. Το βάζω με ερωτηματικό γιατί μπορεί να οδηγηθούμε και εκεί.

Έβγαλαν 60 - 70 σελίδες, έβγαλε η κυβέρνηση το προσχέδιο αυτό το απαράδεκτο Προεδρικού Διατάγματος. Εμείς συνάδελφοι γιατί τρέχουμε πίσω απ' τις εξελίξεις; Εμείς μιλάμε για αξιολόγηση όπως την εννοούμε εμείς, να βγάζαμε και εμείς 60 - 70 σελίδες. Έχουμε το ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Ακούσαμε μια ώρα για το ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Γιατί λοιπόν δεν μιλάμε για μια αξιολόγηση όπως την θέλουμε εμείς, μια πραγματική ανατροφοδοτική αξιολόγηση για το καλό των δικών μας, των μαθητών μας και της παιδείας;

Έτσι δεν θα γινόμαστε εύκολος στόχος σ' αυτούς όλους οι οποίοι απευθύνονται στην κοινωνία των ενάμισι εκατομμυρίων ανέργων και λένε «κοιτάξτε τους αυτούς, δεν θέλουν καμία αξιολόγηση». Σέβομαι το ΠΑΜΕ, το ξέρουν οι συνάδελφοί μου στην Καβάλα. Σέβομαι τους αγώνες τους, τη συνέπειά τους. Έχουμε μια διαφορετική θεώρηση των πραγμάτων σε αυτό το σημείο. Πιστεύω ότι εδώ η ΔΟΕ έχει ευθύνες. Δεν έπρεπε ούτε στο Πειθαρχικό, ούτε στο θέμα της αξιολόγησης να τρέχουμε πίσω απ' τις εξελίξεις. Οι στιγμές είναι ιστορικές. Πρέπει να φροντίσουμε όμως αυτές σε αυτές τις ιστορικές στιγμές να μην γραφτούμε σαν ανέκδοτο στην ιστορία.

Και να πω και κάτι άλλο: ευθύνες για την αποδόμηση, θυμάμαι τότε του Καραμανλή μαζί με το ντόπιο και ξένο κατεστημένο, μια έκφραση χρησιμοποίησε που αρέσει στην αριστερά, έχει και η αριστερά που συντάχθηκε. Θυμηθείτε ποιος οδήγησε σε αυτή την αποδόμηση, θυμηθείτε ποια ήταν η τελευταία κυβέρνηση που είδαμε κάποια θετικά μέτρα, το 6040, το 25 προς Ι, τους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών και φτάσαμε στο σημείο να έρθει μετά να μας κυβερνήσει ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, τρομάρα του, ο οποίος οδήγησε εδώ τα πράγματα, να πάρει τη σκυτάλη ο κ. Σαμαράς που ξεκαθαρίζω την άποψή μου, είμαι κάθετα αντίθετος στην πολιτική που εφαρμόζει.

Και αυτό δεν σταμάτησα, το ξέρουν οι συνάδελφοί μου στην Καβάλα να το εκφράζω. Εγώ είμαι εδώ για να υπερασπιστώ τα συμφέροντα των συναδέλφων μου, αυτών που εκπροσωπώ και κανενός άλλου. Σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την προσωπική μου άποψη, είναι επίπονο και επισφαλές να κάνει κανείς κριτική πεπραγμένων στο έργο μιας ομοσπονδίας, αν δεν λάβει

υπόψη του παράγοντες, όπως η συνεχής παρακολούθηση της λειτουργίας της, η χρονική συγκυρία, αλλά και ο πρότερος βίος των μελών του Διοικητικού της συμβουλίου, αφού τα περισσότερα μέλη του έχουν μακρά συνδικαλιστική θητεία. Ακούστηκαν από τοποθετήσεις συναδέλφων πολλά, ίσως και ακραία, όπως τένις, μπιλιάρδο, ανικανότητα, αχρηστία ή και έγιναν όλα τα ανθρωπίνως δυνατά και επειδή είμαι ο τελευταίος που διακατέχομαι από ισοπεδωτικές αντιλήψεις, θα πω και γω ότι έγιναν πολλά. Όμως έγινε ποτέ η απαραίτητη αυτοκριτική και ο απολογισμός του έργου; Ήταν όλες οι πρωτοβουλίες πετυχημένες; Σίγουρα όχι και το μαρτυρούν αδιάψευστα τα ποσοστά και η συμμετοχή του κόσμου, που σε κάποιες κινητοποιήσεις ήταν πενιχρή. Δεν ποτέ κάποιο απερχόμενο πρόεδρο της Ομοσπονδίας να παραδεχθεί ότι κάποια κινητοποίηση δεν πέτυχε, είτε γιατί αποφασίστηκε απερίσκεπτα, είτε γιατί δεν οργανώθηκε σωστά, είτε γιατί η συγκυρία δεν ήταν η κατάλληλη, αλλά αντίθετα κατασπαταλήθηκε και η τελευταία ικμάδα απεργιακής ορμής σε πολυήμερους αγώνες διεκδικώντας ένα επίδομα εφάπαξ αντί των δόσεων. Και φθάσαμε να ζούμε τη μεγαλύτερη αντίθεση, ο κλάδος να αντιμετωπίζει τα σοβαρότερα προβλήματα της ιστορίας του και το συνδικάτο να έχει χάσει το μεγαλύτερο μέρος της αξιοπιστίας του. Γι αυτό και η γκρίνια στους συλλόγους για το ύψος της συνδρομής, όχι για το ένα ευρώ το μήνα, αλλά για το πού πάνε τα χρήματά τους, στο ότι δεν πιάνουν τόπο, στο ότι ξοδεύονται ανούσια. Και καταλήγουν όλοι στην εύκολη λύση, να καταγγέλλονται οι πρόεδροι, όπως και αυτός των καθηγητών. Μήπως οι χιλιάδες καθηγητές που δεν πήγαν στις τοπικές συνελεύσεις είναι άμοιροι ευθυνών; Οι οικογένειες που τα παιδιά τους έδιναν πανελληνίες εξετάσεις δεν είναι κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας με δικαιώματα; Όσοι βρέθηκαν στη θέση αυτή καταλαβαίνουν καλά τι εννοώ και τι αναβρασμός και σύγχυση προκαλείται. Την ευθύνη συνολικά την έχουν «οι σοφοί» του ΥΠΑΙΘΠΑ που κατέβασαν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο λίγο πριν τις εξετάσεις, λες και ο προγραμματισμός για την επόμενη χρονιά δε θα γινόταν ένα μήνα αργότερα. Αν όμως και οι καθηγητές εξήγγειλαν την απεργία τους με τη λήξη των πανελληνίων, θα είχαν μαζί τους όλη τη κοινωνία. Θεωρώ ότι έφτασε επιτέλους η ώρα να κερδίσουμε τη χαμένη μας αξιοπιστία, εξαγγέλλοντας μία απεργιακή κινητοποίηση, μόνο μία, οποιασδήποτε μορφής, οργανώνοντας της σωστά, για δυο και τρεις μήνες αν χρειαστεί και τότε θα έχουμε τα απαραίτητα ποσοστά συμμετοχής, που θα δώσουν δύναμη στα επιχειρήματά μας και στο δικό μας.

Ακόμη η απογοήτευση στα μέλη των συλλόγων της

Θράκης είναι διάχυτη, αφού τα θέματα λειτουργίας των Μειονοτικών σχολείων έχουν ενταφιαστεί απ' την Ομοσπονδία. Για όσους δεν γνωρίζουν τα Μειονοτικά σχολεία λειτουργούν σύμφωνα με όρους της συνθήκης της Λωζάνης του 1923 και του ελληνοτουρκικού πρωτοκόλλου του 1968. Πότε άραγε θα εκσυγχρονιστεί η λειτουργία τους; Με το ν. 4024/11 τα δύο μόνο θετικά σημεία του ν. 2341/95 (Νόμος για μειονοτική εκπαίδευση) που αφορούσαν πλασματικά έτη υπηρεσίας, μετά από 5χρονη παραμονή σε μειονοτικό σχολείο και το επίδομα δυσπροσίτου καταργήθηκαν.. Το υπουργείο διστάζει, η ομοσπονδία πρέπει να κεντρίσει, να δημιουργήσει ενδιαφέρον για αλλαγή. Άμεση προτεραιότητα θα πρέπει να καταστεί η οργάνωση συνεδρίου στη Θράκη απ' τη ΔΟΕ για τον εκσυγχρονισμό λειτουργίας των Μειονοτικών σχολείων. Επίσης η ΔΟΕ πρέπει να πάρει πρωτοβουλία, να ενταχθεί στο ΕΣΠΑ απ' το ΥΠΑΙΘΠΑ η συνέχιση του προγράμματος εξομοίωσης στα Παιδαγωγικά Τμήματα, τα οποία θέλουν αλλά δεν έχουν πόρους.

Κλείνοντας, θεωρώ ότι επιθυμία όλων των συνέδρων είναι, το νεοεκλεγέν ΔΣ να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΝΑΣΤΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Συνάδελφοι καλησπέρα. Κριτική πεπραγμένων ΔΟΕ. Θλιβερό καθήκον για μας που είμαστε εδώ μέσα είναι να κάνουμε την κριτική των πεπραγμένων. Μόνο η λέξη θλιβερό μας παραπέμπει σε άλλα πράγματα. Κηδείες μνημόσυνα, τέτοια πράγματα, όχι γιατί δεν ήθελε η απερχόμενη ΔΟΕ αλλά επειδή δεν μπορούσε. Δεν βάλλω κατά των προσώπων. Όποιοι και να είναι δεν μπορούν διότι κανείς δεν τους ακούει, ούτε οι κυβερνήσεις ούτε οι ίδιοι οι συνάδελφοι. Πλέον δεν εκπροσωπούν παρά ελάχιστους ανθρώπους.

Διαβάζοντας την έκθεση των πεπραγμένων της ΔΟΕ για την περίοδο 2012 - 2013 μία λέξη θα σου έρθει στο μυαλό. Η λέξη άμυνα. Και όποιος έχει παίξει ποδόσφαιρο ξέρει καλά ότι άμυνα δεν μπορεί να παίζεις συνέχεια. Κάποια στιγμή θα φας και γκολ.

Είμαστε λοιπόν σε μια μόνιμη άμυνα. Οι αντοχές μας όμως είναι στα όριά τους και είναι θέμα χρόνου να αρχίσουμε να μετράμε όχι μόνο αυτά που χάνουμε αλλά κάτι πολύ χειρότερο. Αυτά που δεν θα ξανακατακτήσουμε, που δεν θα ξαναδούμε και δεν θα ξαναζήσουμε.

Όλοι εδώ μέσα πια πιστεύουμε ότι πρέπει να αλλάξουμε προσανατολισμό, αλλά ποιος είναι αυτός ο σωστός προ-

σανατολισμός; Ποια είναι η σωστή κατεύθυνση; Διότι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, το όχι σε όλα τελικά είναι ναί σε όλα. Αρνούμαστε να συνεργαστούμε, θα μας τα φέρουν πακέτο και θα τα δεχθούμε ντε φάκτο όλα. Ακούω τις παρατάξεις αλλά και τους αντιπροσώπους στην Γενική μας Συνέλευση να μιλάνε για αγώνες που πρέπει να δώσουμε το Σεπτέμβρη. Ακούσαμε και τη λέξη επανάσταση.

Ρωτώ: ποιος θα κάνει συνάδελφοι και συναδέλφισσες την επανάσταση; Εμείς εδώ μέσα; Ποιος; Οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας; Οι εκπαιδευτικοί γενικά; Ποιος; Διότι ξέρουμε καλά ότι στα σχολεία οι συνάδελφοι ακούνε τη λέξη απεργία και αποστρέφονται αλλά αυτό δεν είναι το χειρότερο. Το χειρότερο το ομολόγησε ένας συνάδελφος πριν από λίγο εδώ.

Οι ίδιοι οι εκλεγμένοι οι αντιπρόσωποι αρνούνται να κάνουν απεργία και όχι μόνο, έχουνε σαν σημαία της προεκλογικής τους εκστρατείας το δεν κάνω καμία απεργία και βρύση κοινό. Βρύση κοινό, συνάδελφοι. Οι άνθρωποι αυτοί που έχουν εκλεγεί, κάποιοι απ' αυτούς βγήκανε από τη δύναμη εκείνων που λέει καμιά απεργία.

Δεν άκουσα πολλά πράγματα για τους συναδέλφους εδώ σε αυτή τη Γενική Συνέλευση των 640 ευρώ. Λίγα πράγματα άκουσα για τους συναδέλφους των ΕΣΠΑ, τους ωρομίσθιους, τους αναπληρωτές, τους συνάδελφους που δεν έχουν τη δύναμη να αρθρώσουν λόγο εδώ μέσα, αλλά συνάδελφοι και συναδέλφισσες πόσο γρήγορα αλήθεια ξεκνάμε. Και εμείς ήμασταν κάποτε αδιόριστοι και εμείς ήμασταν κάποτε αναπληρωτές.

Το κακό είναι όμως ότι κάποιοι από μας δεν υπήρξαμε πιθανότατα ωρομίσθιοι και υπήρχε μια παλαιότερη αρχή να μην γίνονται καν μέλη μας διότι δεν θέλαμε να γίνει κανένας συνάδελφος ωρομίσθιος. Σε ποιο σχολείο θα εργαστούμε συνάδελφοι; Από το 2010 σε έρευνα ως σήμερα έχουμε μείωση του μαθητικού δυναμικού περίπου τα 20%. Τα 20%.

Μέχρι το 2015 μελέτες λένε ότι θα έχουμε ένα ακόμη επιπλέον 30%. Οι νέοι της χώρας εγκαταλείπουν την Ελλάδα και φεύγουν. Δεν κάνουν οικογένεια. Δεν κάνουν παιδιά. Σε ποια σχολεία λοιπόν θα εργαστούμε; Σ' αυτά που θα κλείσουν; Είναι ένας προβληματισμός. Ακόμα και οι ίδιοι οι αλλοδαποί και οι ίδιοι αυτοί φεύγουν.

Έχουμε λοιπόν μέλλον; Όλοι γνωρίζουμε ότι με το νέο νόμο η συσχέτιση δασκάλων και μαθητών είναι πολύ συγκεκριμένη. Μια απλή διαίρεση είναι, δεν είναι τίποτα περισσότερο. Άρα θα πρέπει να ανησυχούμε από δω και πέρα.

Όλοι λοιπόν εδώ μέσα σκεφτόμαστε αν υπάρχει μέλ-

λον στη δουλειά μας. Έχει λοιπόν η παιδεία μας μέσα σ' αυτή την εικονική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας μέλλον; Η απάντηση είναι απλή αλλά μαζί και τραγική. Αν δεν έχει μέλλον η παιδεία μας δεν έχει μέλλον και η χώρα μας. Προσωπικά σπεύδω να πάρω θέση λέγοντας ότι η παιδεία μας έχει μέλλον υπό προϋποθέσεις, χωρίς όμως παιδευτικό όραμα και χωρίς πανεθνική προσπάθεια και όχι με ημίμετρα αλλά και σπασμωδικά μέτρα άκρη δεν θα βγάλουμε.

Όμως ούτε ο συνδικαλισμός και τα συνδικάτα τελικά θα έχουν μέλλον εκτός και αν ξεπεράσουμε τα βολέματα, αφήσουμε τον εφησυχασμό και βεβαίως αν ξεκαθαρίσουμε μεταξύ μας και υπάρξει συναίνεση και διαπαραταξιακή και διακομματική, διότι η συναίνεση σε κοινούς στόχους και χωρίς πραγματικά μακροπρόθεσμους στόχους, άκρη και επιτυχή στόχευση δεν θα υπάρχει.

Η οικονομική κρίση μπορεί να οδηγήσει σε έναν ανεξέλεγκτο πανικό και έχει ήδη εν μέρει κάνει κάτι τέτοιο, όμως μπορεί να γίνει και ένας δρόμος για μια γενικότερη αυτοσυνειδησία. Αν αφυπνιστούμε και αποδιώξουμε ό,τι μας βύθισε στη σημερινή κατάντια τότε μπορεί αυτή η χώρα να ξαναβρεί το δρόμο της, εάν και εφόσον μετά από συντονισμένη εθνική προσπάθεια παίξει βασικό ρόλο η παιδεία.

Η πρόκληση λοιπόν μπορεί να είναι αρκετά σημαντική. Πρέπει λοιπόν να βγούμε απ' τα δεινά της κρίσης, όμως για να φτάσουμε στην πνευματική κάθαρση θα πρέπει οπωσδήποτε να ξεβολευτούμε και να ξεβολευτούμε συνάδελφοι και συναδέλφισσες όχι μόνο εμείς αλλά όλοι στην κοινωνία, και οι μαθητές μας πιθανότατα και οι γονείς και τα πανεπιστήμια και η πολιτεία με ριζικές αλλαγές τις οποίες θα μετατρέψουν την απόκτηση της παιδείας από αγγαρεία σε απόλαυση, γιατί αυτή η παιδεία που έχουμε είναι πραγματικά αγγαρεία.

Έδωσα μια υπόσχεση κατεβαίνοντας στη Γενική Συνέλευση, μια υπόσχεση και οφείλω να είμαι συνεπής. Να αναφέρω και τις κατηγορίες των ειδικοτήτων που δυστυχώς είναι οι πληβείοι της εκπαίδευσης. Είναι εκείνοι οι οποίοι εργάζονται με πολύ άσχημο ωράριο, με πολύ χαμηλούς μισθούς και πάνε από σχολείο σε σχολείο.

Κάνω λοιπόν την πρόταση, οι ειδικότητες όπως οι γυμναστές, οι θεατρολόγοι, να δουλέψουν και στα νηπιαγωγεία γιατί μπορούν, έχουν θέσεις. Υπάρχουν θέσεις. Θα βοηθήσουν και σε ένα καλύτερο νηπιαγωγείο αυτοί οι συνάδελφοι. Είναι ο μόνος τρόπος λοιπόν να βρεθεί εργασία.

Πραγματικά τόσοι επιστήμονες εδώ μέσα οκλαγωγούν τόσο πολύ. Θα ήθελα να σας πω και άλλα πράγματα, σε ένδειξη διαμαρτυρίας σταματώ. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Σ' «Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ»

Καλούμαστε σήμερα συνάδελφοι να κάνουμε κριτική πεπραγμένων της ΔΟΕ. Η αλήθεια είναι ότι είχα ετοιμάσει κείμενο. Μετά τις τελευταίες εξελίξεις όμως που διαδραματίστηκαν σ' αυτή την αίθουσα θα μιλήσω από καρδιάς.

Συνάδελφοι, ένα είναι σίγουρο και το απόλυτο γεγονός αυτής της φετινής Γενικής Συνέλευσης. Είναι η φανερή απογοήτευση, πιστεύω, όλου του σώματος των αντιπροσώπων. Απογοήτευση γιατί επιλεκτήκαμε εδώ να εκπροσωπήσουμε τους συναδέλφους και βρεθήκαμε σε μία διαδικασία αλληπάλληλων ψηφοφοριών, αλληπάλληλων διαδικασιών για να αποδείξουμε τα αυτονόητα, το αν ένας Σύλλογος, έτυχε να είναι ο Σύλλογος της Νίκαιας χωρίς να έχω κάτι με τους συναδέλφους, αν θα πρέπει να αναγνωριστεί ή όχι.

Φάγαμε μιάμιση μέρα αντί να συζητήσουμε τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Έλληνας εκπαιδευτικός στα σχολεία. Συνάδελφοι, γύρω στα 600 άτομα είμαστε εδώ μέσα. Οι περισσότεροι έμπειρα συνδικαλιστικά στελέχη. Στελέχη τα οποία μεταφέρουν τις θέσεις, τις προτάσεις, τις φοβίες, τις ανασφάλειες όλων των συναδέλφων της βάσης. Αυτός είναι ο ρόλος μας.

Μεταφέρουμε όλο το κλίμα, εμείς σαν μάχιμοι εκπαιδευτικοί και εμείς οι οποίοι είμαστε οι διαμεσολαβητές με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, τα προβλήματα της βάσης. Και αυτός είναι ο ρόλος μας.

Συνάδελφοι προφανώς πρέπει να ενηλικιωθούμε είτε με εισαγωγικά είτε χωρίς εισαγωγικά. Η παιδεία καίγεται για όσους δεν το έχουν καταλάβει. Για όσους πηγαίνουν στα σχολεία. Είναι πάρα πολλά τα προβλήματα. Τίποτα πλέον δεν είναι δεδομένο. Έχουμε τα νομοθετήματα τερατουργήματα, το νόμο της αξιολόγησης, το νόμο τερατούργημα για τις πειθαρχικές διώξεις, το νόμο αυτό με τις τεράστιες φονικές διατάξεις.

Έχουμε συναδέλφους οι οποίοι είναι ήδη σε αργία και δεν έχουν καν συνεδριάσει κάποια Πειθαρχικά Συμβούλια. Έχουμε την οικονομική ανασφάλεια η οποία είναι εδώ και τρία χρόνια έκδηλη και ειδικά στους συναδέλφους με τα λίγα χρόνια υπηρεσίας.

Έχουμε συναδέλφους οι οποίοι βρίσκονται στη δυσάρεστη θέση να σκέφτονται αν θα μετακινηθούν με το σχέδιο νόμου για τις υποχρεωτικές μετακινήσεις. Και πείτε μου εμένα: τι θα απαντήσω εγώ σ' αυτούς τους συναδέλφους γυρίζοντας στο σχολείο μου το Σεπτέμβρη και στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μου; Τι θα απαντήσω; Ότι φάγαμε μιάμιση μέρα σε απλά διαδικαστικά θέματα;

Συνάδελφοι, εσείς του Διοικητικού Συμβουλίου πρέπει να γνωρίζετε κάτι. Ότι με νύχια και με δόντια κρατούμε στο συνδικάτο που ονομάζεται ΔΟΕ τους συναδέλφους και δεν είναι τυχαίο ότι έχει κατακερματιστεί με την έννοια ότι ξεφυτρώνουν παντός είδους Συντονιστικά, έχουμε Συντονιστικό Νηπιαγωγών, έχουμε Συντονιστικό Ειδικοτήτων, έχουμε Συντονιστικό στην Θεσσαλονίκη ΣΥΚΠΕ, έχουμε προσφάτως Ένωση Διευθυντών, Σχολικών Συμβούλων που τάχα με την επωνυμία ότι είναι Επιστημονικοί Σύλλογοι έχουν πάρει άτομα τα οποία ήταν μέλη της ΔΟΕ, ήταν μέλη κάποιων Συλλόγων και αρνούνται να δώσουν τη συνδρομή στη ΔΟΕ.

Όχι επειδή έχουν πρόβλημα συνάδελφοι ότι τα 27 ευρώ αν είναι 24 ή 20 ή ακόμη και 10. Ο συνάδελφος να γίνει φτωχότερος περισσότερο ακόμη δεν γίνεται. Ούτε πρόκειται να πλουτύνει. Είναι ένας τρόπος αντίδρασης σ' αυτό. Το τι κάνει η ΔΟΕ.

Στάλθηκε λοιπόν το δεκασέλιδο με την έκθεση πεπραγμένων. Μία έκθεση πεπραγμένων που την διάβασαν οι συνάδελφοι αλλά δεν μπορούσαν να βγάλουν συμπέρασμα γιατί δεν είδαν ουσιαστικές δράσεις από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Και δεν αναφέρομαι μόνο στο Πρόεδρο, αναφέρομαι και στα 11 μέλη και όπως γνωρίζετε επειδή οι ευθύνες πάν αναλογικά με τα αξιώματα έτσι και εγώ σαν Πρόεδρος και σαν αιρετός της Δυτικής Θεσσαλονίκης αναλαμβάνω και εγώ τις δικές μου ευθύνες.

Αλλά πρέπει συνάδελφοι να σκεφτούμε πώς θα κερδίσουμε αυτούς τους συναδέλφους, όταν εγώ προβλέπω μαζικές διαγραφές το Σεπτέμβριο, γιατί και πάλι αυτή τη φορά και εύχομαι να είναι άνω τελεία η απογοήτευση και να μην καταντήσει αύριο να γίνει η τελεία. Αύριο πάμε σε αγωνιστικό πλαίσιο.

Πρέπει να αποφασίσουμε ομόφωνα, όλες οι παρατάξεις. Κανένας πλέον δεν μπορεί να καπηλεύεται το τρόπαιο της απόλυτης και μοναδικής αλήθειας. Όλοι οι συνάδελφοι θα πρέπει να καταλάβουν ότι η αλήθεια είναι μία. Η συναδελφική αλήθεια, η αλήθεια της ψυχής, αυτή που βλέπουμε στα μάτια των συναδέλφων, οι οποίοι έχουν την εργασιακή τους ανασφάλεια, την αξιολόγηση, το Πειθαρχικό, μην πω για το μισθολόγιο το οποίο ξέρετε ότι υπάρχουν οικογένειες και λόγω των υπηρεσιακών μεταβολών που καθυστερούν και φέρνουν τους ανθρώπους σε πλήρη αδιέξοδο και οικονομικό αλλά και ψυχολογικό.

Συνάδελφοι πρέπει να ανασυνταχθούμε. Πρέπει να πάψουν οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ μας. Η συλλογικότητα να μην μείνει μόνο μεγαλόστομος λυρισμός. Πρέπει όλοι μαζί να αποφασίσουμε. Δεν είναι δυνατόν φέτος τη συνδι-

καλιστική χρονιά να βγει μόνο μία ομόφωνη απόφαση για απεργία.

Συχαίρουμε για τη συμπόρευση με την ΟΛΜΕ στην μεγάλη τους απεργία που αποφάσισαν να κάνουν αλλά δεν αρκεί μόνο αυτό στο συνάδελφο της βάσης. Τον συνάδελφο δεν τον ενδιαφέρει η ιδεολογική προέλευση της πρότασης. Τον ενδιαφέρει μία πρόταση που θα δώσει λύση στα ζητήματα που τον απασχολούν καθημερινά στα σχολεία.

Για να μην γίνουμε λοιπόν νέοι Αγαμέμνονες και στρατηγού χωρίς στρατό ας συνταχθούμε με αίσθημα ευθύνης, με συνταγμένη καθοδήγηση. Εύχομαι το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο να εμπνέεται από τάσεις δημιουργίας, από τάσεις συνοχής και όχι δικασμού, να μπορέσει να ξαναενώσει τον κλάδο για να υπάρχουν όχι μόνο 600 αντιπρόσωποι την επόμενη χρονιά αλλά να υπάρχουν και πολύ περισσότεροι.

Να ξαναγυρίσει ο κόσμος μας πίσω ξανά στο συνδικάτο. Το συνδικάτο που θέλει να τον εκπροσωπεί επάξια σε οτιδήποτε αντιμετωπίζει.

Συνάδελφοι, κλείνοντας θέτω ένα ερώτημα για προβληματισμό και θέλω να το σκεφτείτε καλά. Έχετε στ' αλήθεια αναρωτηθεί γιατί οι συνάδελφοι έχουν την αίσθηση ότι η οργή τους είναι συνδικαλιστικά ορφανή; Σας ευχαριστώ.

ΤΕΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Γ' «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Συνάδελφοι, δεν πρόλαβαν να μιλήσουν έξι με εφτά ομιλητές όσον αφορά την κριτική πεπραγμένων και αυτό που ακούγεται ως καραμέλα εδώ και πολλά χρόνια αλλά σήμερα έχει ξεπεράσει κάθε όριο είναι η έκφραση ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ.

Για να σας ρωτήσω ρε συνάδελφοι. Υπάρχουν αυτή τη στιγμή ψηφισμένες θέσεις του κλάδου για κάθε ζήτημα που τον απασχολεί; Υπάρχουν. Ποιοι τις ψηφίσανε όλα αυτά τα χρόνια; Οι δύο παρατάξεις που ανέλαβαν την ευθύνη, να το ξεκαθαρίσουμε, να μας απαλλάξουν, να απαλλάξουν τον κλάδο από αυτό που πάτε να κάνετε τώρα.

Το να μην βγουν αποφάσεις. Ίσως είναι η πρώτη φορά στην ιστορία σε αυτήν την αίθουσα που τα τέσσερα συνθήματα που είναι γραμμένα στον τοίχο έχουν κάποια πραγματική αξία. Και τι κάνουμε εμείς για όλο αυτό; Τι κάνουμε εδώ μέσα όλες οι παρατάξεις; Προσπαθούμε να κερδίσουμε τις εντυπώσεις. Κι επειδή θα κάτσουμε μέχρι το βράδυ εδώ θα παρακαλούσα πολύ να καταλάβετε ότι υπάρχουν και βιολογικές ανάγκες. Από κει και πέρα περάστε στην άλλη διάσταση συνάδελφοι της αριστεράς και η άλλη διά-

σταση λέει: αυτό που γίνεται σήμερα δεν μπορεί να συνεχιστεί. Όπου γάμος και χαρά οι αριστεροί πρώτοι. Όταν συμβεί το γεγονός εκεί βρισκόμαστε.

Όχι συνάδελφοι, δεν πρέπει να συμβαίνουν τα γεγονότα. Άκουσα με προσοχή τον φίλο μου τον Γραμματέα της Δ.Ο.Ε., τον Πετράκη. Σημείωσα τις λέξεις: αναδειξαμε, καταγγείλαμε, βοηθήσαμε, συνδράμαμε σε κάποια ζητήματα. Δεν αγωνιστήκαμε όμως συνάδελφοι. Θα συμφωνήσω μαζί του μόνο σε ένα, δεν συμφωνώ σε τίποτα άλλο απ' αυτά που είπε. Ότι δυστυχώς όταν έχεις ένα Διοικητικό Συμβούλιο στο οποίο δεν έχεις την απόλυτη πλειοψηφία τότε υποχρεωτικά πρέπει να πας στις συγκλίσεις.

Ποια σύγκλιση υπήρξε ή υπάρχει ελπίδα να υπάρξει είτε στο Διοικητικό είτε εδώ μέσα; Θεωρείτε ότι κάνοντας τις τρίχες υπάρχει ελπίδα; Όχι μόνο κάνετε τις τρίχες τριχιές αλλά και βγάζετε και αφίσες σαν σχήματα και μιλάω για την αριστερά τώρα που μιλάνε για απολυμένους στην ΕΡΤ όταν πριν τρία χρόνια τα συγκεκριμένα σχήματα βγάζανε αφίσες για τους πουλημένους δημοσιογράφους της ΕΡΤ.

Και σας λέω. Όταν έχουμε 2.600 απολυμένους σε οποιοδήποτε τομέα ιδιωτικό γιατί δεν κάνατε κάποια αντίδραση; Γιατί η ΕΡΤ είναι κορυφή; Επειδή έριξε μαύρο; Γιατί από δω, μην μου λέτε εμένα ότι η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ δεν θέλουν να βγάλουν αποφάσεις. Και εσείς δεν θέλετε να βγάλετε αποφάσεις. Να δεχθώ ότι εμείς δεν θέλουμε. Ούτε εσείς θέλετε. Ξέρετε γιατί δεν θέλετε; Γιατί επιβιώνετε όταν δεν υπάρχουν αποφάσεις. Όταν υπάρχουν αποφάσεις δεν μπορείτε να επιβιώσετε.

Είναι απλά τα πράγματα και δεν αναφέρομαι στο ΠΑΜΕ και την ΕΣΑΚ. Έχει μια άποψη, τη σέβομαι, την εκτιμώ, είναι αυτή που υπάρχει. Μιλάω για το κομμάτι των Παρεμβάσεων που προσαρμόζει τα λόγια του, τις πολιτικές του, τα κείμενά του ανάλογα με την εποχή. Πέστε τι λέγανε οι Παρεμβάσεις στα σχολεία που πήγαν πριν τις τελευταίες Γενικές Συνελεύσεις. Ξέρετε τι λέγανε; Επειδή το βλέπουμε και επειδή έχουμε πάνω από το 20% των διευθυντών των σχολείων και τώρα ήρθε η ώρα ίσως να κληθούν να πάρουν και αυτοί το μερίδιο του τι θα κάνουν αν ισχύσει η αυτοαξιολόγηση.

Ξέρετε τι λέγανε συνάδελφοι; Απλά πράγματα. Κοιτάξετε, η εποχή είναι δύσκολη, ήμασταν αντίθετοι αλλά κάποια μορφή αξιολόγησης πρέπει να υπάρχει. Άλλωστε στο σύνολο των Επιτροπών Αξιολόγησης του Υπουργείου, καθηγητάδες είναι της αριστεράς. Δεν είναι καθηγητάδες της δεξιάς. Έτσι; Μην τρελαινόμαστε.

Κλείνοντας, επειδή πρέπει να κάνουμε την κριτική που αρμόζει θεωρώ ότι το συγκεκριμένο Διοικητικό Συμβούλιο, για μένα προσωπικά σαν Τεκίδη Αλέξανδρο του Γ' Συλλό-

γου και σαν ΔΑΚΕ του Γ' Συλλόγου, δεν επιτέλεσε το έργο που του αντιστοιχούσε. Γιατί δεν το επιτέλεσε; Γιατί δεν φρόντισε να βρει τον τρόπο να βρει εκείνο το σημείο στο οποίο θα υπήρχε σύγκλιση ακόμα και με κομμάτια της δεξιάς με την αριστερά.

Αν δεν καταλάβετε ότι οι τσέπες που έχουμε εδώ στα παντελόνια και εσείς οι γυναίκες στις τσάντες σας, στα πορτοφόλια, ότι είναι κοινά τότε δεν πρόκειται να πάμε πουθενά.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Αγαπητοί σύνεδροι, πάει καιρός από τότε που το κοινωνικό αγαθό που ονομάζεται δημόσια και δωρεάν παιδεία έχει περιπέσει στη δίνη πρόχειρων και άστοχων αλλαγών και μεταρρυθμίσεων.

Πάει καιρός που βρίσκεται στα χέρια ανευθυνού υπεύθυνων, καρεκλοκενταύρων του Υπουργείου Παιδείας, που προσπαθούν να καπετανεύσουν ένα τσακισμένο σκαρί σε τυφώνα όταν οι ίδιοι δεν έχουν κυβερνήσει ούτε πλαστική βάρκα σε πισίνα.

Το μόνο που έχει απομείνει ως σταθερή αξία στην εκπαίδευση είναι το φιλότιμο του Έλληνα εκπαιδευτικού. Το συνδικαλιστικό κίνημα διεξάγει μάχες οπισθοφυλακών. Βάλλεται πανταχόθεν πότε από διαδικτυακούς καλικάτζαρους και πότε από δημοσιογραφικά ντόμπερμαν που έχουν αναλάβει εργολαβικά την απαξίωσή του, γεμίζοντας σάλια τα τηλεοπτικά παράθυρα και επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά ότι η Ελλάδα έχει ως πλεόνασμα δημοσιογράφους και ως έλλειμμα τη σωστή ενημέρωση.

Όλα τα χρόνια αυτά τα δημοσιογραφικά γιουσουφάκια είχαν συνοδοιπόρους κάποιους πράσινους και γαλάζιους που είχαν μπερδέψει το νόμιμο, το ηθικό και το πορτοφόλι τους. Αυτή την όμορφη παρέα πλαισίωναν και κάποιες ανακυκλωμένες αριστερές Φιλιππινέζες που με μεγάλη προθυμία στελεκώνανε το πρυτανείο της μεταπολιτευτικής παράγκας.

Συνάδελφοι αυτή ήταν η κατάσταση που βιώσαμε μεταπολιτευτικά. Ο κόσμος της εργασίας είναι δίκαια αγανακτισμένος με αυτά που συνέβησαν και απαιτεί επιτέλους να τους δει να φοράνε τα αλεξίσφαιρα γιλέκα και να διαβαίνουν για πάντα την αμπάρα της Ψυρρούς.

Και για να είμαστε ξεκάθαροι. Όλους αυτούς συνεπικούρησαν και μέλη του παρασιτικού συνδικαλισμού. Πολλά από τα ασπόνδυλα που ψήφισαν το μνημόνιο ήταν απόβλητα εργατοπατερικών οργανώσεων. Δεν καταντήσαμε τυχαία η Σπιναλόγκα της Ευρώπης.

Αναρωτιέται όμως κανείς τι φταίει και με τόσα που συμβαίνουν γύρω μας είμαστε τόσο λίγοι στους δρόμους; Όσοι ισχυρίζονται ότι φταίνε μόνοι κάποιες παρατάξεις έχουν αναστείλει τη λογική τους. Ρίχνουν συνδικαλιστικές κορώνες αλλά καρτ ανάλογα με το παραταξιακό τους πρόσημο και αυτοί οι συνάδελφοί μας το έχουνε βαρεθεί. Έχουνε πονηρούς σκοπούς και επιδιώκουν το δικασμό όταν ταυτίζουν κάποιους από μας με αντεργατικές πολιτικές.

Δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι ο διαχωρισμός σε μνημονιακές και αντιμνημονιακές παρατάξεις προιονίζει το κλαδί που καθόμαστε όλοι μαζί. Τους φωνάζουμε λοιπόν ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με διαίρεση. Λύνονται με πρόσθεση. Τους υπενθυμίζουμε ότι το δεύτερο αρκτικόγραμμα της παράταξής μας το έχουμε για να μπορούμε να μιλάμε, να διαφωνούμε, να συμφωνούμε, να διαφοροποιούμαστε άμα τύχει, να μιλάμε ελεύθερα και όταν διαφωνούμε ακόμα να φτάνουμε και μέχρι τη διαγραφή, όταν δεν καθόμαστε καλά όπως συνέβη με τον Παπαχρήστο.

Επιπλέον εφιστούμε την προσοχή σε κάποιους απ' αυτούς αντί να μας κριτικάρουν καλά θα κάνουν να ρίξουν μια ματιά στον παρδαλό συνδικαλισμό τους και στο χώρο τους που μοιάζει με πανδοχείο που μπαίνει όποιος θέλει μέσα και ζητάει δωμάτιο να κοιμηθεί και να αποτινάξουν από πάνω τους επιτέλους την κοριλιασμένη πατσαβούρα του μηδενισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ήρθε καιρός και για την αριστερά από άκρον εις άκρον να πάρει θέση. Τέρμα το δεν αναλαμβάνω κανένα αξίωμα. Πρέπει να πάψει να κρύβεται πίσω από τα όχι της και τα αντί της. Οι λαοί δραπετεύσαν απ' τα μανίκια και οι άσσοι τέλεψαν.

Εκείνο το παζλ μη αριστερός είσαι μνημονιακός, ρατσιστής, φασίστας και πράκτορας των αφεντικών φαλίρισε. Δεν μπορεί να γυρίζεται με ένα αριστερόμετρο και να μετράτε στα σχολεία το πόσο αριστερός είναι κάθε εκπαιδευτικός. Δεν γίνεται να κατέχετε μόνο εσείς την αλήθεια.

Η εναλλαγή που ευαγγελίζεστε για τα αξιώματα θυμίζει την Τσίτα του Ταρζάν γιατί όταν αφήνετε τον έναν κλώνο του συνδικαλιστικού θώκου πιάνετε τον άλλον. Έχω χρόνια που έρχομαι σε αυτές τις Συνελεύσεις. Τα ίδια πρόσωπα βρίσκω.

Τελευταία και κλείνω. Τελευταία έχει γίνει πολύ της μόδας το ανεξάρτητον το οποίο λανσάρεται επιδέξια ως αδέσμευτον, ως άμεμπτον, ως άσπιλον, ως αμόλυτον. Είναι συνδικαλιστικά απαράδεκτο κάποιιο να το παίζουν επιτηδευμένα ουδέτεροι και να τρυγάνε ψήφους.

Είναι καιρός να σταθούν μπροστά στους συναδέλφους και να δηλώσουν ανοιχτά πού στέκονται ως συνδικαλιστές, ως πολιτικά όντα. Πρέπει να πάψουν να υποκρίνονται ότι είναι ουδέτεροι, ότι είναι ανεξάρτητοι και να καθοδηγούν ύπουλα όσους τους ακούνε και τους πιστεύουν. Αν η υποκρισία γι' αυτούς ήταν εργόχειρο θα είχαν κάνει την προίκα τους πραγματικά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήμουν άδικος αν ισχυριζόμουν ότι η ΔΟΕ έμεινε με σταυρωμένα χέρια αυτή τη διετία. Όμως όλα κρίνονται εκ του αποτελέσματος και το αποτέλεσμα δεν είναι τέτοιο που να δικαιολογεί την υπερψήφιση των πεπραγμένων του συνδικάτου μας.

Θέλω κλείνοντας να πω και τούτο. Έχω την αίσθηση ότι έχουμε περάσει σε μια νέα εποχή δημοκρατίας που πολλοί την ονομάζουν μεταδημοκρατία, όπου τις τύχες των λαών δεν θα τις καθορίζουν οι νόμιμα εκλεγμένες κυβερνήσεις αλλά διάφοροι οικονομικοί οίκοι και άλλα ευαγή ιδρύματα.

Επομένως δεν είναι καιρός να έρθουμε στα χέρια. Είναι καιρός να δώσουμε τα χέρια. Όλοι μαζί. Τα μόνα όπλα που μας έχουν απομείνει είναι η ενότητα και η αγωνιστικότητα. Αυτά πρέπει να σφυρηλατήσουμε στον κλάδο μας για να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον Αρμαγεδών που βιώνουμε όλοι. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, νωρίτερα ο εκπρόσωπος της παράταξης στην οποία έχω την τιμή να βρίσκομαι και εγώ, της Δημοκρατικής Συνεργασίας είπε ότι χαιρετίσαμε την επαναφορά της λογικής.

Πραγματικά την χαιρετήσαμε γιατί θέλω να πιστεύω ότι από δω και πέρα πλέον θα συζητήσουμε για τα μεγάλα, γ' αυτά που θα πρέπει να μας απασχολήσουν και όχι να συζητήσουμε τα πάντα για το τίποτα όπως κάναμε μέχρι σήμερα το μεσημέρι.

Θα παρακολουθήσατε ότι έπρεπε να φτάσει η ώρα μία και τέταρτο για να μάθουμε τι έγινε χτες. Για να μάθουμε ουσιαστικά ότι πήγαμε σε μια ανούσια διαδικασία που μόνο εξόντωση μας δημιούργησε και δεν περιποιεί τιμή για τον κλάδο.

Από κει και έπειτα, βρισκόμαστε στη φάση της κριτικής των πεπραγμένων. Δεν θα συμφωνήσω με τον Τεκίδη παρότι της ίδιας καταγωγής. Γιατί άραγε η κριτική πεπραγμένων είναι η κριτική πεπραγμένων μονάχα του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας; Δεν είναι άραγε μια ευκαιρία κριτικής και αυτοκριτικής όλων μας; Και όχι με την έννοια ενός συλλογικού αυτομαστιγώματος αλλά για να δούμε μέσα μας και να διορθώσουμε αυτά που κάναμε λάθος.

Τρία παραδείγματα συνάδελφοι για να πούμε για αγώνες. 12 Σεπτεμβρίου. Με το χτύπημα του κουδουνιού η πρώτη απεργία. Πόσο την στηρίξαμε; Πόσο την πιστέψαμε; Παρόλα αυτά όμως όλο το καλοκαίρι είχαμε νικήσει επικοινωνιακά. Έπαιζε το θέμα της εκπαίδευσης. 19 Δεκεμβρίου. Λίγες μέρες, μία μέρα πριν κλείσουν τα σχολεία για τις διακοπές των Χριστουγέννων. Κανείς δεν στήριξε την απεργία, πολλές πάντως δυνάμεις δεν την στήριξαν.

Ερώτηση: τι ήταν αυτή η απεργία; Για πολλούς λέει ήταν ανούσια, ήταν άσκοπη, ήταν άκαιρη. Θυμίζω τότε ότι ήταν η φάση της διαθεσιμότητας των δημοτικών υπαλλήλων των ΟΤΑ. Τώρα που έρχονται τα σύννεφα τα μαύρα πάνω από τις πλάτες μας εμείς τι θα λέμε; Ότι έπρεπε ή δεν έπρεπε να στηρίξουμε εκείνη την απεργία;

14 Ιουνίου. Πάλι μια άχρηστη απεργία κατά πολλούς. Μα τι λέτε ρε συνάδελφοι; Και μετά μιλάμε για πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Βέβαια δεν την στήριξαν να μου πείτε και οι καθηγητές. Αυτό θα το πούμε αργότερα.

Υπ' αυτό το πρίσμα λοιπόν και μέσα σ' αυτό το πλάνο παρόλα αυτά οι συνάδελφοί μας, μας έδωσαν μια δεύτερη ευκαιρία. Γίνομαι συγκεκριμένος.

Μέσα απ' τις αποφάσεις λοιπόν των Γενικών μας Συνελεύσεων μπορούμε να εξάγουμε κάποια αποτελέσματα. Πρώτον: καμία δύναμη, μα καμία δύναμη δεν έχει την πρωτοκαθεδρία του κλάδου. Δεν αναφέρομαι σε απόλυτους αριθμούς αντιπροσώπων αλλά σ' αυτό που τελικά θα εισπράξει μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Δεύτερον: επιβραβεύτηκε και για πολλούς ήταν έκπληξη η συνέπεια λόγων και πράξεων και χαιρόμαι πάρα πολύ γ' αυτό. Τρίτον: τιμώρησε την αλαζονεία, τη δημαγωγία, το λαϊκισμό κάποιων. Αυτών που θέλανε τα κλειδιά της Ομοσπονδίας. Ήταν φτηνό, ήταν πικρό αυτό το ποτήρι, θα πρέπει να το πιουν.

Τέταρτον: υπαγορεύει και μάλιστα με emphaticό τρόπο ότι θα πρέπει από δω και πέρα να πάμε όλοι μαζί. Να πάμε ενωτικά να συνεργαστούμε. Πώς; Θα το βρούμε. Τα προβλήματα είναι κοινά. Για να τα καταφέρουμε όμως θα πρέπει πλέον να ξεχάσουμε κάποιες φράσεις: κυβερνητικός συνδικαλισμός. Δεν ξέρω εγώ τι είναι αυτό. Και γιατί εγώ να είμαι κυβερνητικός συνδικαλιστής και κάποιος άλλος από όλους εκεί κάτω να μην είναι; Εφησυχασμένοι. Δηλαδή πού θα πάμε; Τι να θυμηθούμε δηλαδή τώρα; Το κίνημα των ησυχαστών και των ζηλωτών. Θα επιστρέψουμε τόσο πίσω;

Διάφορα άλλα ευφυολογήματα τα οποία το μόνο που κάνουν είναι να οδηγούν σε διάλυση το συνδικάτο. Να το οδηγούν σε διάλυση ενώ αντίθετα τα προβλήματα είναι πάρα πολλά. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κυρίως αυτού του χώρου, έκκληση: πάψτε να συμπεριφέρεστε ως δίποδα υποζύγια ανθρώπινα ανατολικού τύπου όπου κουβαλούνε δυο κουβάδες νερό. Το ένα είναι της δήθεν αγωνιστικότητας, των καλλιστείων αγωνιστικότητας και το άλλο της υποκρισίας.

Εάν θέλετε να είστε αντισυστημικοί τότε δεν μπορεί να εξυπηρετείτε το σύστημα. Εσείς το μόνο που κάνετε είναι να δικαιολογείτε το σύστημα.

Θυμάμαι στα φοιτητικά μου χρόνια όταν μας ενθουσίαζαν οι ιδέες της αριστεράς μας ενθουσίαζαν για έναν ίσως λόγο, τον κυρίαρχο: για τον διεθνισμό που είχε στη σκέψη της. Αυτός ο διεθνισμός θα πρέπει να επανέλθει. Αυτή η σφαιρική αντιμετώπιση των πραγμάτων.

Αλήθεια ρε συνάδελφοι αυτός ο διεθνισμός υπάρχει τώρα μέσα στο χώρο της αριστεράς με όλα αυτά που γίνονται ή επιστρέφουμε σε έναν λαϊκισμό που μας οδηγεί στο πουθενά; Ο διεθνισμός αυτός έδινε και μια κοσμοπολιτική αντίληψη και μια θεώρηση των πραγμάτων. Πού την είδαμε τις τελευταίες δύο μέρες άραγε;

Αυτό λοιπόν μην μας ξεγίζει, αγαπητοί συνάδελφοι, αν βλέπουμε ότι υπάρχει μια απώλεια της θεωρητικής μας ηγε-

μονίας και αν έχουν επικρατήσει οι δυνάμεις αυτές και οι ιδέες του νεοφιλελευθερισμού. Οφείλουμε εμείς να απολογηθούμε πρώτοι και πάνω απ' όλα.

Κλείνοντας προς τα δεξιά μου της αίθουσας, τα αριστερά κατά άλλους, ανάλογα πώς βλέπουν, ανάλογα με τη φορά, θα συμφωνήσω, ρε συνάδελφοι, σε πολλά από την πολιτική σας ανάλυση. Σε αυτό όμως που θα πρέπει να σας θυμίσω είναι το εξής: το '90 υπήρξε χρονικά ένα κομβικό σημείο που έχει αλλάξει τα πάντα.

Ας δούμε λίγο στη γειτονιά μας, στο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης τι έχει συμβεί και πώς οι κοινωνίες απάντησαν στο τι ζητάνε. Ας αντιληφθούμε σε ποιο κόσμο ζούμε και ας ξεχάσουμε άλλα γεγονότα. Αναφέρομαι φυσικά, μπορείτε να το δείτε, πολιτικός ο όρος, στα δυτικά Βαλκάνια έναντι των υπολοίπων. Τα Βαλκάνια είναι ένα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκτίμησή μου είναι ότι οφείλουμε πλέον να ενεργοποιήσουμε τον κλάδο. Για να το κάνουμε αυτό θα πρέπει να το κάνουμε μέσα απ' την ενότητά μας, μέσα από κατάργηση των όποιων αγκυλώσεων έχουμε. Υπάρχουν πολλές σχολάζουσες αργούσες δυνάμεις μέσα στον κλάδο που μπορούν να ενεργοποιηθούν.

Τα τελευταία χρόνια αυτό που κάνουμε είναι ότι ουσιαστικά προκηρύσσουμε αγώνες, δεν κάνουμε αγώνες. Θα πρέπει λοιπόν να συγκινήσουμε τους συναδέλφους.

Κλείνοντας, η πρόσφατη εμπειρία μας με την απεργία που ποτέ δεν έγινε των καθηγητών, όπου πριν ακόμα μπουν στην απεργία είχαν μπει στο αδιέξοδο της απεργίας και μετά φτάσανε στο σημείο κάποιιο να αποκαλύπτονται και να λένε ότι θα κάνουν πέντε - δέκα Μουτσαχετίν, θα πρέπει να αποτελέσει τον καλύτερο οδοδείκτη από δω και πέρα της πορείας μας. Τι θα πρέπει να κάνουμε και τι να αποφύγουμε. Να είστε καλά.

ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α' «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ»

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι

Η εμπειρία των τελευταίων χρόνων έχει καταδείξει, ότι στις διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων κυριαρχεί ο λεγόμενος παραδοσιακός παραταξιακός πατριωτισμός, η πολιτική των εντυπώσεων, οι άγονες αντιπαραθέσεις, οι αντεγκλήσεις, οι λεκτικές ακρότητες και γενικότερα τα συνθήματα και οι φωνές. Αντίθετα από την άλλη πλευρά απουσιάζει η πολιτική, η ανάλυση και η ερμηνεία της πολιτικής πραγματικότητας και κυρίως τα προτάγματα και οι στρατηγικοί στόχοι του εκπαιδευτικού κινήματος.

Η Δημοκρατική Συνεργασία, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σέβεται την ιστορική διαδρομή όλων των συνδικαλιστικών δυνάμεων εδώ και δεκαετίες. Πιστεύουμε ότι κανένας δεν περισσεύει. Σε μια περίοδο που το συνδικαλιστικό κίνημα δέχεται πρωτόγνωρα και δόλια χτυπήματα, υπάρχουν πολιτικές φωνές αλλά και κύκλοι που επιδιώκουν συστηματικά την αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτές οι δυνάμεις ουσιαστικά θέλουν να τελειώνουν με το συνδικαλιστικό κίνημα και επιδιώκουν τη φήμισή του.

Εμείς πρώτα απ' όλα εκτιμούμε ότι η αποτελεσματικότητα της συλλογικής δράσης θεμελιώνεται στην αρχή της ενότητας σε σχέση με τα κύρια προβλήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους. Ταυτόχρονα απαιτείται μετωπική ρήξη με κάθε μορφής διοικητισμό και αυταρχισμό.

Χρειαζόμαστε μια ριζική επαναθεμελίωση του ρόλου και της φυσιογνωμίας του συνδικαλιστικού κινήματος που θα έχει ως αφετηρία τη διασφάλιση των προϋποθέσεων εκείνων που πραγματικά δίνουν τη δυνατότητα να ενισχύεται διαρκώς η φωνή της βάσης.

Ο κύκλος της μεταπολίτευσης, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχει κλείσει οριστικά. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τη διαμόρφωση των μελλοντικών εξελίξεων στο συνδικαλιστικό κίνημα το γεγονός ότι πράγματι έχουν αλλάξει οι συσχετισμοί δυνάμεων. Δεν είναι πάντοτε αρνητικό να αλλάζουν οι συσχετισμοί δυνάμεων.

Εκείνο που προέχει συνάδελφοι να αντιληφθούμε είναι ότι πάνω απ' όλα χρειάζεται να υπάρχουν ενοποιήσεις σε στόχους και σε θέσεις. Γιαυτό το λόγο και εμείς ως Δημοκρατική Συνεργασία στο επόμενο διάστημα θα δώσουμε τη μάχη για να καταλυθούν οι διαχωριστικές γραμμές στο συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν αντέχουμε τις διαχωριστικές γραμμές. Δεν αντέχουμε τα τείχη.

Με βάση όλα τα παραπάνω, κρίνω σκόπιμο στο σημείο

αυτό, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να σας διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα από το βιβλίο του Πάολο Φρέιρε “Δέκα επιστολές προς εκείνους που τολμούν να διδάσκουν”. “Δεν μπορεί να υπάρξει ζωή, ανθρώπινη ύπαρξη, χωρίς αγώνα και αντιπαράθεση. Η αντιπαράθεση ενυπάρχει στη συνείδησή μας. Εάν αρνηθούμε την αντιπαράθεση παραβλέπουμε τις πιο θεμελιακές όψεις της γενικής και κοινωνικής μας εμπειρίας.

Δεν βλέπω -λέει- άλλη εναλλακτική λύση για τους εκπαιδευτικούς από την ενότητα μέσα απ’ την ποικιλομορφία των ενδιαφερόντων για να υπερασπιστούνε τα δικαιώματά τους. Αυτά τα δικαιώματα περιλαμβάνουν: το δικαίωμα της ελευθερίας στη διδασκαλία, το δικαίωμα να λένε τη γνώμη τους, το δικαίωμα για καλύτερες συνθήκες στην άσκηση του παιδαγωγικού τους έργου, το δικαίωμα να παίρνουν πληρωμένες ετήσιες άδειες για επιμόρφωση, το δικαίωμα να είναι συγκροτημένοι, το δικαίωμα να κρίνουν τις αρχές χωρίς το φόβο των αντιποίνων που συνεπάγεται να κρίνουμε ειλικρινά, το δικαίωμα στο καθήκον, να είναι σοβαροί και σαφείς, να μην ψεύδονται για να επιβιώσουν.

Πρέπει να αγωνιζόμαστε ώστε αυτά τα δικαιώματα όχι μόνο να αναγνωριστούν αλλά να γίνουν σεβαστά και να εφαρμοστούν».

Αυτά πρότεινε πριν αρκετά χρόνια ο Πάολο Φρέιρε στους εκπαιδευτικούς της Βραζιλίας. Αυτά όμως τα μηνύματα διατηρούν την επικαιρότητά τους και στη σημερινή εποχή. Αυτές τις ιδέες πρεσβεύει η Δημοκρατική Συνεργασία.

Σε ότι αφορά τα θέματα της αξιολόγησης και του νέου πειθαρχικού πλαισίου των εκπαιδευτικών έχω να κάνω τις ακόλουθες παρατηρήσεις.

Το ζήτημα της αξιολόγησης στην εκπαίδευση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μπορεί κατά τη γνώμη μου να συνδεθεί και με τη ρήση του Μίλαν Κούντερα ότι σήμερα ο αγώνας είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη. Γιατί ακριβώς από τις αρχές της δεκαετίας του ’80 το συνδικαλιστικό κίνημά μας με βάση τις αρχές της συλλογικότητας, της ανατροφοδότησης, της κριτικής αποτίμησης, της δημοκρατικής διαχείρισης, που συμπυκνώνονται στο τρίπτυχο σχεδιασμός – προγραμματισμός – υλοποίηση, διαμόρφωσε το θεωρητικό πλαίσιο για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και με το οποίο πορεύθηκε όλα αυτά τα χρόνια.

Μ’ αυτό το θεωρητικό πλαίσιο αντιστάθηκε στην πολιτική της αξιολόγησης που επιχειρήθηκε να επιβληθεί στη δεκαετία του ’90 με το νόμο του Σουφλιά. Με το ίδιο θεωρητικό πλαίσιο αντιστάθηκε στην πολιτική των εξωτερικών αξιολογητών του νόμου Αρσένι αλλά διαμόρφωσε και τη δική του Θεώρηση απέναντι στην πολιτική του Ευθυμίου.

Όμως μ’ αυτές τις θέσεις απαντά και στην πολιτική του

σημερινού Υπουργού παιδείας. Η θέση του Υπουργείου Παιδείας για την αξιολόγηση είναι μια αναβίωση του εκσυγχρονισμένου επιθεωρητισμού. Πρόκειται για μια πολιτική που επιστρέφει από το παρελθόν.

Για τη Δημοκρατική Συνεργασία, το ζήτημα της αξιολόγησης έχει τρεις διαστάσεις. Πρώτα απ’ όλα την παιδαγωγική διάσταση η οποία συνδέεται με το θεμελιώδες ζήτημα της παιδαγωγικής ελευθερίας. Η παιδαγωγική ελευθερία όμως δεν είναι μια αφηρημένη και απροσδιόριστη έννοια. Συνδέεται καθημερινά μ’ αυτό που κάνει ο εκπαιδευτικός στο σχολείο που είναι πάνω απ’ όλα παιδαγωγός.

Είναι ο άνθρωπος που κριτικά συμβάλλει στη συνειδητοποίηση της κοινωνικής και εκπαιδευτικής πραγματικότητας, που αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, διαμορφώνει προσωπικότητες και καλλιεργεί και ενισχύει τις ανθρωπιστικές αξίες. Επομένως δε μπορεί να υπάρχει παιδαγωγική ελευθερία με φοβισμένους πολίτες απέναντι στην εκάστοτε εξουσία και γενικότερα με ψυχολογικούς εκβιασμούς και με αυταρχικές επιβολές.

Όμως το ζήτημα της αξιολόγησης είναι κατ’ εξοχήν κοινωνικό και πολιτικό ζήτημα. Δε μπορεί ν’ αποτελέσει εργαλείο για την ενοχοποίηση του εκπαιδευτικού για τα κακώς κείμενα στην εκπαίδευση. Γιατί πραγματικά αυτοί που έχουν αποτύχει να υλοποιήσουν μια πολιτική, θέλουν να χρεώσουν την ευθύνη τους στους εκπαιδευτικούς. Με το συγκεκριμένο σχέδιο προεδρικού διατάγματος η διαδικασία της αξιολόγησης μετατρέπεται από διαδικασία βελτίωσης του εκπαιδευτικού έργου σε εργαλείο τιμωρίας του εκπαιδευτικού.

Σε τελική ανάλυση συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όλα αυτά τα χρόνια κατακτήσαμε το αυτονόητο. Ήμασταν όλοι μαζί και προπαντός τα στελέχη και οι φίλοι αυτής της δημοκρατικής παράταξης, της Δημοκρατικής Συνεργασίας που αποτελούν εγγύηση ότι δε θα επαναληφθεί το παρελθόν και θα επιστρέψουμε στο παρελθόν.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα του νέου πειθαρχικού πλαισίου, αυτό κατά την εκτίμησή μου, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν είναι μια επανάληψη ή μια διάρθρωση νομικού κειμένου και νομικών θέσεων. Έχει πάνω απ’ όλα μια διάσταση που αφορά το μοντέλο του πολίτη που θέλει να επιβάλει η πολιτεία. Το πειθαρχικό πλαίσιο έτσι όπως πάει να εφαρμοστεί, ουσιαστικά θέλει να διαμορφώσει την αίσθηση ότι πρέπει να υπάρχει ένας πολίτης υποτακτικός, αδιάφορος, και ουσιαστικά αμέτοχος στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα.

Είναι πολύ εύκολο στη σημερινή εποχή ένας εκπαιδευτικός με άποψη, με γνώμη, που τολμά να αμφισβητεί, να κινδυνεύει να οδηγηθεί σε αργία εξαιτίας της απροσδιόριστης

έννοιας της αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς. Γιαυτό το λόγο όλοι μας, ανεξάρτητα από την παράταξη στην οποία ανήκουμε έχουμε μια ηθική υποχρέωση απέναντι στις επόμενες γενιές: Να υπερασπίσουμε τα δημοκρατικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, γιατί σε τελική ανάλυση το ζήτημα της πολιτικής δημοκρατίας είναι θεμελιώδες ζήτημα για την ύπαρξη του συνδικαλιστικού κινήματος.

Θα πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι αυτό που διακυβεύεται στην Ελλάδα είναι η ποιότητα της δημοκρατίας. Γιαυτό είναι επιβεβλημένο να δοθούν δημοκρατικοί αγώνες για αυτά τα ζητήματα στο επόμενο διάστημα. Η διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας δεν είναι πολυτέλεια. Ευχαριστώ πολύ!

ΑΞΙΜΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Είμαι Αναπληρωτής Ειδικής Αγωγής και έρχομαι αντιπρόσωπος εδώ από τη Μυτιλήνη.

Το Υπουργείο Παιδείας μας κοροϊδεύει εμάς όλους τους Αναπληρωτές Ειδικής Αγωγής καθώς τόσα χρόνια, εδώ και 12 χρόνια δεν έχει κάνει ΑΣΕΠ Ειδικής Αγωγής για τους αποφοίτους των Τμημάτων Πανεπιστημίου Μακεδονίας και του Πανεπιστημίου του Βόλου. Το Υπουργείο Παιδείας προσπαθεί να υποβαθμίσει την Ειδική Αγωγή υποβαθμίζοντας τα ΚΕΔΔΥ και τα Ειδικά Σχολεία.

Θέλει να κλείσει τα Ειδικά Σχολεία και να εντάξει όλα τα παιδιά στο γενικό σχολείο. Αυτό θα συμβεί με το πρόγραμμα της παράλληλης στήριξης που υπάρχει εδώ και 3 χρόνια. Εγώ εδώ και 3 χρόνια εργάζομαι μέσω ΕΣΠΑ. Το πρόγραμμα της παράλληλης στήριξης, ένας θεσμός στον οποίο πιστεύω πάρα πολύ πρέπει να συνεχιστεί.

Ποιο είναι το κακό; Ότι κάθε χρόνο μας προσλαμβάνουν το Σεπτέμβριο και τον Ιούνιο μας απολύουν όπως απολύθηκα εγώ πριν λίγες μέρες. Θέλω να σας μεταφέρω εδώ πέρα συνάδελφοι και συναγωνιστές, την αγωνία όλων των δασκάλων της Ειδικής Αγωγής καθώς και τους γονείς των παιδιών που τους ξεχνάμε, το δράμα και τον πόνο που περνάνε.

Όλο το καλοκαίρι θα μας παίρνουν τηλέφωνο όπως και τόσα χρόνια να μας ρωτάνε πότε θα πάμε και αν θα πάμε στα παιδιά τους. Μας παίρνουν τηλέφωνο και μας ρωτάνε αν θα πάμε! Ακόμα και τάματα κάνουν σας πληροφορώ από προσωπική πείρα, για να εμφανιστούμε μπροστά τους.

Επίσης θέλω να σας μεταφέρω την αγωνία όλων των νεοδιοριστών και να σας περιγράψω λίγο την κατάσταση που ζούμε στα νησιά του Βορείου Αιγαίου. Όπως χτες πληροφορήθηκα, το πλοίο της γραμμής με το οποίο την άλλη εβδο-

μάδα θα φεύγαμε και θα πηγαίναμε στη Μακεδονία, στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης και της Καβάλας χάλασε και δε θ' αντικατασταθεί.

Τετρακόσιοι δάσκαλοι συνάδελφοι, από τη Σάμο, την Ικαρία, τους Φούρνους, τις Οινούσσες, τον Άγιο Ευστράτιο, τη Λήμνο και τη Μυτιλήνη, δεν ξέρω πώς θα φύγουμε την άλλη εβδομάδα, πώς θα πληρώσουμε τα έξοδα.. Θα φύγουμε μέσω Τουρκίας, μέσω του Αϊβαλί, θα έρθουμε εδώ στην Αθήνα και θ' ανεβούμε με αυτοκίνητα φορτωμένα; Ποιος ενδιαφέρεται για όλους εμάς;

Με τους μισθούς αυτούς προσπαθούμε να τα βγάλουμε πέρα στο νησί. Τα μεταφορικά είναι πανάκριβα. Τα μονοπώλια ξεκίνησαν. Να σας πληροφορήσω ότι πλέον για Μακεδονία και Θεσσαλονίκη υπάρχει μόνο μια αεροπορική γραμμή, αυτή της Aegean και τα εισιτήρια έχουν εκτοξευθεί στα ύψη.

Τέλος, θα ήθελα να μιλήσω λίγο για τους νεοδιοριστούς, τους εκπαιδευτικούς εκείνους που ήρθαν για ένα δυο χρόνια, πήραν οργανικές θέσεις στα νησιά του Βορείου Αιγαίου με την προσδοκία ότι σ' ένα δυο χρόνια θα φύγουν και αυτή τη στιγμή που μιλάμε δεν πήρε κανένας μετάθεση στη Μακεδονία και αυτά τα παιδιά φτάνουν τον 5^ο χρόνο στα νησιά.

Ευτυχώς ακόμη υπάρχει το παραμεθόριο, το επίδομα αυτό που οι συνάδελφοι δάσκαλοι που έχουμε στην ΑΔΕΔΥ το στήριξαν με νύχια και με δόντια και μ' αυτά τα λεφτά προσπαθούμε εμείς να συνεχίσουμε να ζούμε εκεί πέρα. Σας πληροφορώ το Σεπτέμβριο ότι μαζί με τις τοποθετήσεις στα σχολεία θα κάνουμε αιτήσεις και για συγκατοίκηση, γιατί δεν τα βγάζουμε πέρα.

Αυτά τα πράγματα ήθελα να σας μεταφέρω, να σας προβληματίσω. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους στη Μυτιλήνη που με ψήφισαν καθώς και την παράταξή μου, τη Δημοκρατική Συνεργασία που με στήριξε για να βρίσκομαι εδώ σήμερα, να σας πω τα προβλήματά μας.

Σας ευχαριστώ όλους πάρα πολύ. Να είστε καλά.

ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Είμαι υποχρεωμένος συνάδελφοι να απαντήσω και να πω ότι αυτά που λέω όταν ανεβαίνω σ' αυτό το βήμα ευτυχώς καταγράφονται και είναι τυπωμένα και στο Διδασκαλικό Βήμα. Θα παρακαλούσα λοιπόν πολύ το Γενικό Γραμματέα της ΔΟΕ να κανονίσει κάποια απ' τη Γραμματεία να φέρει το Διδασκαλικό Βήμα το οποίο είναι τυπωμένη η εισήγησή μου

όταν τοποθετήθηκα πριν από δύο χρόνια, για να ενημερωθεί ο συνάδελφος Σταυριανός τι είπα και πώς το είπα, γιατί συνάδελφέ μου αγαπημένε εμείς στην Χαλκίδα είμαστε φιλόξενοι.

Σε υποδεχτήκαμε με αγάπη, επειδή ήσουν αποσπασμένος και μάλιστα σαν Πρόεδρος εγώ στην Χαλκίδα τότε, όλο το χρονικό διάστημα που είσαι, ένα χρόνο, σε κάλεσα και σε κοινές δράσεις. Γι' αυτό θα σε παρακαλούσα πολύ να είσαι πολύ προσεκτικός και να μαθαίνεις καλύτερα για μένα αυτά που σου λένε άλλοι.

Και επίσης θα σου έδινα μια συμβουλή επειδή είμαι παλιότερος Πρόεδρος εγώ. Συνάδελφέ μου καλέ, όταν εκλέγεσαι Πρόεδρος παύεις να είσαι παράταξη. Εσύ όμως και θα το θυμηθούνε πάρα πολλοί Πρόεδροι εδώ μέσα στην τελευταία Ολομέλεια των Προέδρων ζητούσες επισταμένως να μιλήσεις σαν παράταξη.

Συνάδελφέ μου όταν εκλέγεσαι Πρόεδρος εκφράζεις και αντιπροσωπεύεις, και μάλιστα Πρόεδρος με ενιαίο ψηφοδέλτιο, αντιπροσωπεύεις όλους τους συναδέλφους.

Λοιπόν συναδέλφισσες και συνάδελφοι, 600 και πλέον σύνεδροι εκπροσωπούν και αντιπροσωπεύουν 70 χιλιάδες συναδέλφους στην 82^η Γενική Συνέλευση του κλάδου. Όλοι περιμένουν από εμάς να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε για το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο, για τη νέα συνδικαλιστική διετία και ταυτόχρονα να εκλέξουμε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο που θα προτείνει και θα οργανώνει δράσεις και κινητοποιήσεις προβάλλοντας όλα τα θέματα που απασχολούν τον κλάδο: αξιολόγηση, νέες πειθαρχικές διατάξεις, περικοπές.

Για να επιτευχθούν όλοι αυτοί οι στόχοι απαιτούνται ενότητα και αγωνιστική διάθεση, με προοπτική και διάρκεια, χωρίς παραταξιακές αλλά και προσωπικές στρατηγικές, χωρίς αποκλεισμούς, αγκυλώσεις και στρεβλώσεις. Θα έλεγε κανείς συνάδελφοι ότι όλα αυτά είναι μαθήματα συνδικαλιστικής δεοντολογίας, μέσα όμως σ' αυτή την αίθουσα κανένας δεν έχει ανάγκη τέτοια μαθήματα.

Δυστυχώς όμως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος να πω ότι αυτές τις δύο ημέρες βιώνουμε μόνο προσωπικές και παραταξιακές στρατηγικές οι οποίες στόχο έχουν να κωλυσιοεργούν τις διαδικασίες, να ευτελίζουν τον προγραμματισμό της Γενικής Συνέλευσης και να εμφανίζουν τον κλάδο με χαρακτηριστικά διάλυσης, για να έρθουνε μετά οι νέοι και ωραίοι, οι ανεξάρτητοι, οι άφθαρτοι, αυτοί που προήλθαν από παρθενογένεση, για να δώσουν νέα πνοή στο συνδικαλιστικό κίνημα και να το βγάλουν από το τέλμα του.

Παρουσιάζεται, συνάδελφοί μου, τις τελευταίες ημέρες

μία καινούργια συνδικαλιστική αριθμητική. Το 160 και το 150 επειδή για κάποιους εκπροσωπεί το παλιό και σάπιο είναι μικρότερο από το 50 και το 60. Αλήθεια συνάδελφοι;

Από πού νομιμοποιείται να αυτοαποκαλείστε νέοι και άφθαρτοι όταν οι ίδιοι δεν εκλέγεστε συνάδελφοι τα ίδια χρόνια σε συνδικαλιστικές θέσεις; Απλά με βάση τη δημοκρατία λόγω ποσοστών κάποιους άλλους οι συνάδελφοι με εκλογικές διαδικασίες τους δίνουν και τους κάνουν οδηγούς στο άρμα του συνδικαλιστικού κινήματος. Ακόμη δεν καταλάβατε συνάδελφοι ότι είστε τρίτοι και τέταρτοι; Γιατί άραγε;

Συνάδελφοι, το άρμα του συνδικαλιστικού κινήματος το τραβούν έμπειρα άτια και μάλιστα πολλά, όχι λίγα με διαφορετικά χαρακτηριστικά, με προσόντα την αυτοπροσδιοριζόμενη ομορφιά και τα αυτοαποκαλούμενα νιάτα. Κουνάτε το δάκτυλο συνάδελφοι αυστηρά. Σε ποιους άραγε; Σε όλους αυτούς που τόσα χρόνια βρίσκονταν στους δρόμους των αγώνων; Και μάλιστα αυτούς τους αγώνες τους αποκαλείτε πουλημένους επειδή δεν είχαν τα κότσια ή μάλλον τα πνευμόνια κάποιιοι να συμμετέχουν σ' αυτούς.

Σήμερα κάποιιοι ανακάλυψαν μια νέα επαναστατική γυμναστική. Δεν συμμετέχω λέει στους αγώνες, δεν συμφωνώ με τους αγώνες μάλλον, δεν τους ψηφίζω, άρα δεν συμμετέχω. Πολύ ωραία συνάδελφοι. Αυτή είναι η νέα μορφή δημοκρατίας. Αλήθεια πού είναι η έννοια της πλειοψηφίας;

Μάλιστα κάποιιοι Σύλλογοι στην Αθήνα οργανώνονται σαν μικρές ΔΟΕ. Χρησιμοποιούν τη νέα τεχνολογία και βομβαρδίζουν όλους τους Συλλόγους της περιφέρειας με e-mail καλώντας τους σε πενήνήμερες στάσεις εργασίας. Συνάδελφοι, αυτό και μόνο δεν έχει διασπαστικά χαρακτηριστικά; Δεν κουβαλάει έπαρση και αλαζονεία; Ναι για σένα το λέω.

Συνάδελφοι, η 82^η Γενική Συνέλευση θα εκλέξει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Κάποιοι ήδη νιώθουν καρδινάλιοι και φορώντας κόκκινα άμφια θα προσπαθήσουν να εκλέξουν το νέο πάπα. Τον άγιο αριστερό προστάτη των φτωχών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν είμαι κονκλάβιο. Πρόεδρο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας θα εκλέξουμε. Ας σταθούμε λοιπόν συνάδελφοι στο ύψος των περιστάσεων γιατί διαφορετικά θα μας προσπεράσουν τα γεγονότα. Στους αγώνες δεν περισσεύει κανείς. Ο εχθρός δεν βρίσκεται εδώ μέσα. Δεν είναι μέσα σ' αυτή την αίθουσα.

Όποιος επενδύει στο θυμό, το φόβο και στην απογοήτευση των συναδέλφων ευκαιριακά και γρήγορα θα ανέβει ψηλά σαν ένα πολύχρωμο αερόστατο. Προσοχή όμως συνάδελφοι: τα αερόστατα και όμορφα είναι και πολύχρωμα και φουσκωτά σαν παγώνια. Γρήγορα ανεβαίνουν αλλά και εύκολα τσακίζονται και ανώμαλα προσγειώνονται.

Στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση κάποιος ομιλητής εξ αριστερών είχε πει ότι την επόμενη διετία κάποιιοι θα είναι από δω και πέρα. Εγώ βλέπω αυτούς που εννοούσε είναι ξανά από τη μέση και πέρα. Και για να συνεχίσω αυτό που είπε ο Σταύρος ο Πετράκης δεν ξεοφλήσαμε κουφάλες θα σας πω κάτι εγώ ακόμα καλύτερο. Τελικά είμαστε ακόμα ζωντανόι στη σκηνή σαν ροκ συγκρότημα. Και αν μας αντέξει το σκονί θα φανεί στο χειροκρότημα.

ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΒΕΤΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Διανύουμε μια από τις πιο δύσκολες χρονιές στην Εκπαίδευση. Αξιολόγηση πειθαρχικές διατάξεις μείωση διορισμών ουσιαστικά απολύσεις κτιριακά προβλήματα μικρές επιχορηγήσεις χιλιάδες προνήπια εκτός σχολείου... είναι μόνο κάποια από τα προβλήματα που έχουμε μπροστά μας μετά από μια προσπάθεια της κυβέρνησης να κάνει μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση με κατασυκοφαντημένους και ταπεινωμένους εκπαιδευτικούς.

Είμαστε πολύ θυμωμένοι με αυτούς που δεν κατάλαβαν ή καθυστέρησαν να καταλάβουν. Είμαστε συχνά περισσότερο θυμωμένοι με τους αδύναμους κρίκους του συμβιβασμού αντί για τους πραγματικά ενόχους.

Οι κυβερνήσεις μετέτρεψαν τον πολίτη σε πελάτη και επιχείρησαν να τον καταστήσουν περίπου συνένοχο.

Σε αυτή την πολιτική της ισοπέδωσης και της διάλυσης απαντάμε με ένα και μόνο τρόπο, αυτόν του αγώνα. Στο καθημερινό σοκ που ο καθένας μας υφίσταται παρακολουθώντας τη βίαιη επίθεση λόγων και μέτρων, έρχεται δυναμικά η αναγκαιότητα επανατοποθέτησης προτεραιοτήτων αξιών αναγκών και σχέσεων.

Σε αυτή την κρίση καλούμαστε να επιλέξουμε στάσεις και θέσεις που θα καθορίσουν την ποιότητα και τον προσανατολισμό ενός νέου συνδικάτου για μια αναβαθμισμένη εκπαίδευση.

Η διεκδίκηση με πείσμα επιχειρήματα, ενότητα και συνεργασία είναι η μόνη επιλογή αξιοπρέπειας και σωτηρίας που μας απομένει.

Είναι πολύ βολικό για κάποιους όψιμους αγωνιστές να υπάρχει ένας κλάδος διαιρεμένος με ταμπέλες όπως μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί, είναι πολύ εύκολο να βγαίνει κάποιος στα «κεραμίδια» και να ωρύεται χωρίς πρόταση και άποψη εκμεταλλευόμενος την διάλυση του πολιτικού συστήματος και την έλλειψη της δημοκρατίας που όλοι διαπιστώνουμε καθημερινά στις αποφάσεις και τις πράξεις

της κυβέρνησης. Ας μην ψάχνουμε στο λαϊκισμό για να βρούμε ήρωες.

Εμείς θέλουμε συνδικάτο δυνατό με προτάσεις στα αδιέξοδα που δημιούργησαν οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν και η αδιαφορία του Υπουργείου Παιδείας, που χωρίς οργάνωση και πρόβλεψη χωρίς πραγματικό νοιάξιμο για τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές διαλύει τα κεκτημένα χρόνων. Ένα δυνατό συνδικάτο απάντησε στην περίπτωση της νηπιαγωγού στο Νυδρί, που κινδύνεψε να βγει σε διαθεσιμότητα επειδή απλά εφάρμοσε πρόγραμμα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Η δυναμική και έγκαιρη παρέμβαση της ΔΟΕ σταμάτησε το φανατισμό και τον ρατσισμό, αποκαθιστώντας τη νηπιαγωγό στη θέση της.

Τα λαϊκά δικαστήρια που στήνονται από επιτήδειους, γραφικούς φωνακλάδες και όχι πραγματικούς συνδικαλιστές δεν μπορούν να βοηθήσουν παρά μόνο να διαλύσουν την ενότητα του κλάδου και να βάλουν ένα λιθαράκι ακόμη στην αποδόμηση αξιών..στη διάλυση των ελπίδων για την ανατροπή της πολιτικής αυτής που έφερε τον κλάδο 50 χρόνια πίσω.

Καταδικάζουμε αυτούς, που προσπαθούν να διαλύσουν το συνδικάτο και συμμαχούμε με όλους αυτούς που πιστεύουν, ότι ισχυρό συνδικάτο σημαίνει απάντηση στην παρακμή και την υποβάθμιση της εκπαίδευσης και της ζωής μας.

Καταδικάζουμε αυτούς που αγωνίζονται να φανούν πιο αγωνιστές μέσα από γραφικές εκδηλώσεις κατασυκοφαντώντας και προσβάλλοντας διαδρομές συνδικαλιστών που χρόνια τώρα προσφέρουν στον κλάδο.

Καταδικάζουμε τον αισχρό πόλεμο που δεν αφορά ούτε δεξιούς ούτε αριστερούς ούτε δεν ξέρω τι άλλο, αλλά αφορά την ίδια την επιβίωση του συνδικάτου, κι όταν λέμε επιβίωση δεν εννοούμε απλά αν θα συνεχίσει να υπάρχει, αλ-

λά αν θα μπορεί να σταθεί με αξιοπρέπεια, με μια στοιχειώδη αξιοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη, αν θα αποτελείται ακόμη από σκεπτόμενους εκπαιδευτικούς, εκπαιδευτικούς, που θα ονειρεύονται το μέλλον τους, ή θα περιφερόμαστε όλοι ασκόπως σαν άψυχα κουφάρια.

Ψάχνουμε να βρούμε γιατί δεν έχουμε ηγέτες με οράματα γιατί ο συνδικαλισμός δεν εμπνέει τους νέους, όταν νέοι ανεξάρτητοι ξαφνικά εμφανίζονται σαν από παρθενόγένεση συνδικαλιστική και πολιτική το νέο και άφθαρτο ενάντια στο παλιό και σάπιο... ποιος να πειστεί και να ασχοληθεί... όλοι ζουν σε μια σύγχυση... γιατί πλέον κανείς δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από τη μόδα του νέου... όπως καθετί μοδάτο... αρχίζει να ξεπερνιέται!

Δυστυχώς... οι στίχοι περιγράφουν την κρίση και την έλλειψη ελπίδας... το κλίμα απογοήτευσης που έχει δημιουργηθεί...

*«Ξέσκισε η πόρνη η ιστορία αρχαία οράματα
τώρα για σέρβις μας ξαποστέλνει και για χαμόμηλο...»*

Αξίζει όμως να επιχειρήσουμε να ανατρέψουμε τη διάλυση. Αξίζει τον κόπο να ξαναφτιάξουμε ένα συνδικάτο ισχυρό βασισμένο στην ενότητα και τη συνεργασία με στόχους και όραμα και κοινούς αγώνες...

Αξίζει τώρα να αρχίσουμε πάλι να μοιραζόμαστε τα μικρά θέλω αλλά και τα μεγάλα όνειρα που θα χωρέσουν πολλούς, τους περισσότερους....

ΛΕΜΠΕΣΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα θέματα που αντιμετωπίζουμε ως εργαζόμενοι και ως εκπαιδευτικοί τα τελευταία χρόνια είναι πάρα πολλά. Το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών, κομμάτι του ευρύτερου συνδικαλιστικού κινήματος, δέχεται ολομέτωπη επίθεση με στόχο την ανατροπή όλων των κατακτήσεων που με αγώνα και αίμα οδήγησαν τους εργαζομένους σε μια ανθρώπινη ζωή. Η ανθρώπινη ζωή, η αξιοπρέπεια, το σχολείο και η παιδαγωγική του λειτουργία, οι σχέσεις μας και η επικοινωνία στο χώρο της δουλειάς μας, οι οικονομικές ανάσες που πήραμε τα προηγούμενα χρόνια, ανατρέπονται συνάδελφοι από τις δυνάμεις ενός αδηφάγου συστήματος που οικοδομήθηκε σταδιακά σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο με αιχμή του δόρατος τις Τράπεζες και το χρηματιστηριακό κεφάλαιο.

Η προσπάθεια αυτή επιτεύχθηκε λόγω της πολυδιάσπασης των δυνάμεων της εργασίας που με διαφορετικούς προσανατολισμούς, άλλες προσπαθούν να σκιαγραφήσουν την κοινωνία του μέλλοντος, άλλες να κάνουν την επανάσταση

σήμερα και άλλες παίζουν το Δούρειο Ίππο στο χώρο του συνδικαλιστικού κινήματος και των εκπαιδευτικών.

Εμείς ως χώρος, ως Δημοκρατική Παράταξη αλλά και προσωπικά, διαχωρίσαμε τη θέση μας από το ΠΑΣΟΚ που ταυτίστηκε με τις πολιτικές αυτές και επιχειρήσε να χτυπήσει με κάθε τρόπο τα δικαιώματα των δυνάμεων της εργασίας. Αυτή η Δημοκρατική Παράταξη μένει πιστή και συνεπής σε όσα ως σήμερα πάλεψε και πέτυχε. Το ότι συνάδελφοι εσείς μπορείτε και μιλάτε ελεύθερα, οφείλεται στους συνδικαλιστικούς, πολιτικούς και κομματικούς αγώνες της Δημοκρατικής Παράταξης.

Οι αγώνες μας ήταν απέναντι και στις πρακτικές που δυστυχώς εφαρμόζετε εσείς σήμερα. Εμείς ποτέ σαν παράταξη δε φωτογραφίσαμε κανέναν ούτε με το δάχτυλο δείξαμε κανέναν ποτέ. Λυπάμαι πολύ, γιατί οι πρακτικές σας γυρίζουν τον κλάδο, το συνδικαλιστικό κίνημα και τη δημοκρατία χρόνια πίσω. Σήμερα απαιτείται ένα μίνιμουμ πλαίσιο συνεννόησης μεταξύ μας.

Διαφορετικά τα πράγματα θα είναι πάρα πολύ δύσκολα για όλους μας. Απευθύνομαι συνάδελφοι σε όλες τις παρατάξεις. Χρειαζόμαστε ένα πλαίσιο με συγκεκριμένους στόχους – αιχμές ώστε το Σεπτέμβριο να γνωρίζουμε τι θα κάνουμε όλοι μαζί. Όπως είναι σήμερα συνάδελφοι το Πειθαρχικό, έχουν τοποθετηθεί οι προηγούμενοι ομιλητές, αν προστεθεί όμως και το Προεδρικό Διάταγμα για την αξιολόγηση το οποίο έχει ουσιαστικά και μόνο οικονομικό χαρακτήρα, το σχολείο ως Παιδαγωγικός Οργανισμός έχει τελειώσει.

Οι εκπαιδευτικοί δε θα μπορούν να λειτουργήσουν σαν παιδαγωγοί. Χάνεται κάθε παιδαγωγική ελευθερία. Η θέση μας, δυστυχώς συνάδελφοι, «όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση», ήταν ισοπεδωτική. Να πούμε αλήθειες σ' αυτό το συνέδριο. Πόσο χειραγωγικού χαρακτήρα αξιολόγηση ήταν ο Ν. 2986/2002 για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και την αξιολόγηση όποιου εκπαιδευτικού ήθελε να καταλάβει θέση ευθύνης;

Γιατί τότε συνάδελφοι τον αρνηθήκαμε; Γιατί τον πολεμήσαμε; Πρέπει να βγούμε ως κλάδος στην κοινωνία με σαφήνεια και ειλικρίνεια. Η ΔΟΕ είναι υπέρ της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών που επιθυμούν να καταλάβουν θέση ευθύνης και την αξιολόγηση όλων των στελεχών με βάση το έργο τους. Η αξιολόγηση θα έχει ως στόχο την παιδαγωγική, επιστημονική στήριξη των εκπαιδευτικών, των σχολικών μονάδων, με τη δημιουργία ενός συστήματος συνεχιζόμενης επιμόρφωσης και επαγγελματικής ανάπτυξης όλων των εκπαιδευτικών με έδρα το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής και

εξακτίνωση και στις 13 περιφερειακές Διευθύνσεις σε όλη τη χώρα.

Η απόσυρση, η κατάργηση των διατάξεων του Ν. 4024/II και του 3848/10, με την απαράδεκτη και επικίνδυνων διαστάσεων προβλεπόμενη ποσόστωση, πρέπει να είναι πάγιο αίτημα όλων μας. Σε περίπτωση που το Υπουργείο Παιδείας προχωρήσει αιφνιδιαστικά και είναι πολύ πιθανό συνάδελφοι να γίνει αυτό, μέσα στο καλοκαίρι, στην κατάθεση του Προεδρικού Διατάγματος, η απάντηση πρέπει να είναι απ' όλους μας, απ' όλες τις παρατάξεις ενιαία και κοινή. Τα σχολεία δεν ανοίγουν μέχρι την απόσυρση και τη διαμόρφωση προτάσεων για την παιδαγωγική αξιολόγηση όπως περιέγραψα παραπάνω.

Ένα λεπτό ακόμα για τις πειθαρχικές διατάξεις. Πρέπει άμεσα το θέμα να γίνει γνωστό στην κοινωνία. Δε μπορεί να επιβάλλεται ποινή πριν την εκδίκαση και οριστική καταδίκου του εκπαιδευτικού υπαλλήλου. Το βασικό θέσφατο του Διαφωτισμού του Βολταίρου «όλοι είναι αθώοι μέχρι αποδείξεως του εναντίου» χάθηκε. Σ' αυτές τις αρχές του Διαφωτισμού στηρίχθηκε το ευρωπαϊκό κράτος πρόνοιας. Χάσαμε το ένα μετά το άλλο όλα όσα κατακτήσαμε.

Όλοι έχουμε κοινή ευθύνη, και το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Γιατί το θέμα αυτό είναι ουσιαστικό και είναι κυρίαρχο θέμα δημοκρατίας και δε δόθηκε η απαραίτητη βαρύτητα. Όσο για το ασφαλιστικό, ιατροφαρμακευτικό πρόβλημα, άμεσα πρέπει ν' αναλυθούν δράσεις και ν' αναδειχθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι.

Δεν επιτρέπεται να μας κρατάνε κάθε μήνα τόσα χρήματα για τον ΕΟΠΥΥ και να πρέπει να πληρώνουμε και για φάρμακα. Ούτε να έχουν κρατηθεί 30 χρόνια εισφορές του εφάπαξ, χρήματα που δε θα τα πάρουμε ποτέ. Όλα αυτά Πρέπει να μας ενώσουν.

Σύντροφοι, συνάδελφοι, συναγωνιστές, ότι έρχεται, δεν έρχεται μόνο για μια παράταξη, για μια μεριά εδώ μέσα, για τη δεξιά πτέρυγα ή για την αριστερή πτέρυγα. Έρχεται για όλους μας. Οι καιροί που ζούμε είναι τρομακτικοί. Ούτε κόμματα έχουμε πια ούτε τίποτε άλλο παρά μόνο ο ένας τον άλλο.

Το χρωστάμε στους εαυτούς μας και στα παιδιά μας, τα φυσικά παιδιά μας και τους μαθητές μας, να παλέψουμε όλοι μαζί για τη ζωή που μας αξίζει. Ευχαριστώ.

ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Η ΑΘΗΝΑ»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, με τη Δημοκρατική Συ-

νεργασία. Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με ένα σχόλιο. Εχθές το απόγευμα ένας καλός συνάδελφος από τις Παραρτήσεις ειρωνικά ίσως, υποτιμητικά ίσως αναφερόμενος στην παράταξή μας, μας είπε ή καλύτερα θα έλεγα μας συμβούλευσε ότι ακόμα και οι πρώην μεγάλες παρατάξεις πρέπει να μάθουν να χάνουν.

Για άλλη μια φορά όμως ο ίδιος με τη διαδικασία που πρότεινε και ίσως επέβαλε έχασε και έχασε αυτή τη φορά μόνος του, χωρίς αντιπάλους. Ο συνάδελφος αυτός όφειλε σήμερα να μας πει πώς το κατάφερε. Πώς το καταφέρατε να χάσετε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ενώ δεν είχατε αντίπαλο. Φαντάζομαι ίσως επειδή έχετε συνηθίσει να χάνετε; Να μας δώσετε κάποια στιγμή μία απάντηση.

Για το πρώην μεγάλοι. Δεν επιβεβαιώθηκαν οι ελπίδες και οι προσδοκίες σας. Γιατί; Η δημοκρατική παράταξη βγήκε και από αυτή τη διαδικασία και παρά το δυσμενές κλίμα βγήκε εξίσου ισχυρή. Έμεινε ζωντανή διαψεύδοντας τις ελπίδες και τις προσδοκίες σας. Κάποιοι ίσως απ' την Αριστερά θέλατε να καταβάλλετε το χώρο μας αλλά αυτό μάλλον αποδείχθηκε ότι δεν είναι εύκολο γιατί η παράταξη, η δημοκρατική παράταξη γιατί για μένα είναι η δημοκρατική παράταξη αυτή των εκπαιδευτικών, έχει αρχές, έχει αξίες, έχει ήθος, έχει ευθύνη, αναλαμβάνει ευθύνη και βέβαια έχει θέσεις, στοιχεία που φαίνεται εσείς δεν τα έχετε ακόμα.

Όσον αφορά τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, ακούσαμε από πολλούς συναδέλφους μια κριτική η οποία ήταν εύκολη γιατί ήταν έξω από τα πράγματα ίσως. Ακούσαμε χαρακτηρισμούς άβουλη, άτολμη, τρομαγμένη από συναδέλφους οι οποίοι πιθανότατα ζουν σε άλλο κόσμο. Αγνοούν το πολιτικοοικονομικό σύστημα και κλίμα που επικρατεί ή γιατί δεν συγκρίνουν την κατάσταση που επικρατεί και τη δράση που ανέπτυξαν άλλες Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και αναφέρομαι στην ΟΛΜΕ και τη δράση της τον τελευταίο καιρό, η οποία προσπάθησε να εμπλέξει και τη ΔΟΕ και να φτάσει σε αυτή την απαξίωση που οδήγησε η ίδια η ΟΛΜΕ τους συναδέλφους μας της δευτεροβάθμιας.

Πράγματι υπάρχουν προβλήματα και αυτά τα προβλήματα έπρεπε να τα συζητούμε από χθες το πρωί και γι' αυτό και η παράταξή μας από την πρώτη στιγμή και πριν μπούμε σε όλη αυτή τη διαδικασία συναίνεσε σε Προεδρείο για να κερδίσουμε χρόνο για να συζητήσουμε τα μεγάλα προβλήματα και είναι πολλά που απασχολούν τον κλάδο, γι' αυτό και χθες το βράδυ πρότεινε να πάμε σε τελικές ψηφοφορίες έτσι ώστε να μείνει ωφέλιμος χρόνος για να συζητήσουμε τα προβλήματα, γιατί εμείς τα προβλήματα αυτά αντιπαλεύουμε και νομίζω ότι όλοι τα αντιπαλεύουμε γιατί ο εχθρός δεν βρίσκεται μέσα δω συνάδελφοι και συ-

ναδέλφισσες. Ο εκθρόνος βρίσκεται έξω. Γι' αυτό πρέπει να βγούμε όλοι ενωμένοι. Τα προβλήματα μας απασχολούν όλους.

Είναι αλήθεια ότι οι μνημονιακές πολιτικές της λιτότητας αναζητούν διαρκώς τη δυνατότητα νέων περικοπών, αδιαφορώντας για την ποιότητα της εκπαίδευσης. Είναι δυστυχώς τραγικό η κυβέρνηση και αυτή και η προηγούμενη να αντιμετωπίζει με το χειρότερο τρόπο τον Έλληνα εκπαιδευτικό. Και αφού τον στοχοποίησε τα προηγούμενα χρόνια ως το μοναδικό υπεύθυνο των δεινών στην εκπαίδευση τον εξαθλίωσε οικονομικά, σήμερα υποχρηματοδοτεί στις Σχολικές Επιτροπές, τον αναγκάζει να διδάσκει χωρίς βιβλία, με δανεικά βιβλία και επισείει βέβαια τον μπαμπούλα της αξιολόγησης, της χειραγώγησης και των απολύσεων. Και τώρα ίσως τελευταία προτίθεται να εξοικονομήσει και περισσότερα χρήματα με την αύξηση των ωρών διδασκαλίας που σημαίνει ότι χιλιάδες αναπληρωτές συνάδελφοί μας θα οδηγηθούν στην ανεργία.

Όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία απασχόλησαν τον κλάδο το τελευταίο διάστημα η ΔΟΕ, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ τα ανέδειξε μέσα από τις δράσεις της με μία σειρά από ημερίδες, με μία σειρά από δραστηριότητες σε ολόκληρη την Ελλάδα οργάνωντας ολόκληρη την Ελλάδα για να φέρει στην επιφάνεια αυτά τα προβλήματα που απασχολούν σήμερα και προκειμένου να έχουμε συγκεκριμένες θέσεις.

Και έτσι εμείς λέμε σχετικά με την αξιολόγηση, ότι μία απ' τις μεγαλύτερες κατακτήσεις του κλάδου συνάδελφοι και συναδέλφισσες ήταν η κατάργηση το 1982 του θεσμού του επιθεωρητή και αυτή η παράταξη η οποία εκπροσωπώ, μπήκε μπροστά στην κατάργηση του θεσμού και δεν θα επιτρέψει με τίποτα να προχωρήσει ο Νόμος 4024 του 2011 ο οποίος συνδέει την αξιολόγηση με το βαθμό και το μισθολόγιο.

Σχετικά με τις νέες πειθαρχικές διώξεις είναι προφανές ότι με όχημα τα πειθαρχικά παραπτώματα ανοίγει ο ασκός του Αιόλου για απολύσεις και στην εκπαίδευση. Πέρα βέβαια απ' το πρωτόγνωρο γεγονός της κατάργησης του τεκμηρίου της αθωότητας έχουμε και τη δημιουργία περιβάλλοντος εκφοβισμού και τρομοκρατίας στις σχολικές μονάδες. Άμεση λοιπόν κατάργηση του 4093 του 2012.

Οι δαπάνες για την παιδεία βαίνουν συνεχώς μειούμενες. Σήμερα η συνεχιζόμενη μείωση των δαπανών για την παιδεία συνεπάγεται τη συρρίκνωση των πολιτικών αντισταθμιστικής αγωγής, όπως το ολοήμερο σχολείο, τις τάξεις υποδοχής, τα τμήματα ένταξης στην ενισχυτική διδασκαλία και γενικότερα της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Σχετικά με τα οικονομικά πρέπει σήμερα να πάρουμε απόφαση, αύριο μάλλον, να προτάξουμε το αίτημα για άμεση οικονομική αναβάθμιση των νέων συναδέλφων που οι μισθοί τους πήγαν στα 645 ευρώ και είχαν και τις μεγαλύτερες μειώσεις από όλους μας.

Πρέπει να βγούμε έξω με αίτημα την αύξηση του μισθού των εκπαιδευτικών των νέων συναδέλφων οι οποίοι προσφέρουν το ίδιο έργο και καλύτερο από ό,τι εμάς τους μεγαλύτερους και αμείβονται πάρα πολύ πενιχρά.

Οι προσλήψεις να καλυφθούν με μόνιμους διορισμούς σε όλα τα οργανικά κενά, να μην υπάρξει μείωση του αριθμού των αναπληρωτών από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ξεκλείδωμα των πινάκων για αναγνώριση της προϋπηρεσίας, κάτι το οποίο σχεδόν είχε υποσχεθεί ο Υπουργός πλην όμως δεν το έχει κάνει ακόμα και αναφέρομαι μετά τις 30/6^{ου} του 2010.

Οι άδειες των αναπληρωτών. Και αυτό ήταν ένα θέμα το οποίο προβλημάτισε τη ΔΟΕ. Η κατάργηση της Εγκυκλίου για την απόλυση μετά από 15 μέρες άδεια. Για την προσχολική αγωγή, η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά 4 ως 6 χρόνων.

Και τέλος να κάνω μια αναφορά στα ολοήμερα και στα ΟΣΕΑΕΠ. Δεν χωρά αμφιβολία, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι έχουν τεράστιες αδυναμίες. Έχουν τεράστιες αδυναμίες σε υποδομές, σε προσωπικό και όταν έχουν προσωπικό δυστυχώς το προσωπικό ποτέ δεν προσλαμβάνεται στην ώρα του.

Πλην όμως μην ξεχνάμε ποτέ ότι το ολοήμερο σχολείο και τα σχολεία ενιαίου αναμορφωμένου προγράμματος παρά τις αδυναμίες έδωσαν θέσεις εργασίας και εμείς όλοι είμαστε υπέρ των θέσεων εργασίας και θα πω και για το ΕΣΠΑ κλείνοντας.

Είμαστε όλοι υπέρ των θέσεων εργασίας. Μην ξεχνάμε λοιπόν ότι τα ολοήμερα έδωσαν θέσεις, γιατί κάποιοι θέλουν να το ξεχνάνε και τα ολοήμερα δεν εφαρμόστηκαν τυχαία. Ήταν πολιτικές οι οποίες ήρθαν στην εκπαίδευση και επειδή ήταν καλές πολιτικές αυτές έμειναν. Όταν πολλοί από σας ήταν απέναντι, όταν πολλοί από σας τα λέγανε παιδοφυλακτήρια. Αυτά όμως έδωσαν έξι χιλιάδες οργανικές θέσεις δασκάλων, 3.000 οργανικές θέσεις νηπιαγωγών και 10.000 θέσεις εκπαιδευτικών ειδικοτήτων.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτές τις θέσεις δώσανε αυτά τα σχολεία, με όλα τα τρωτά τα οποία πρέπει να διορθωθούν και να αλλάξουν.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ σύντομα θα κάνω μια αναφορά στο πρόγραμμα του ΕΣΠΑ γιατί τυγχάνει να είμαι ο Πρόεδρος του ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Θα κάνω μια μι-

κή αναφορά στο ΕΣΠΑ το οποίο υλοποιεί, γιατί εμείς όταν λέμε είμαστε υπέρ του ΕΣΠΑ είμαστε υπέρ του ΕΣΠΑ. Είναι στις πολιτικές μας, είμαστε μια παράταξη η οποία έχει προσανατολισμούς ευρωπαϊκούς, είναι ξεκάθαρο αυτό και είμαστε υπέρ της αξιοποίησης των προγραμμάτων ΕΣΠΑ και λέμε λοιπόν εμείς ότι φέραμε 2.082.000 ευρώ στο ΙΠΕΜ ΔΟΕ στη ΔΟΕ για να πάνε στους συναδέλφους και θα εξηγήσω πώς.

Και όταν λέμε είμαστε υπέρ του ΕΣΠΑ, είμαστε υπέρ του ΕΣΠΑ, δεν είμαστε κατά του προγράμματος ΕΣΠΑ, που υλοποιεί το ΙΠΕΜ ΔΟΕ αλλά παραμυθιάζουμε τους συναδέλφους οι οποίοι λειτουργούν στα ΕΣΠΑ στα σχολεία για να κάνουμε εκλογική πελατεία. Πείτε στους συναδέλφους ότι είστε κατά του ΕΣΠΑ, άρα λοιπόν εμείς προτείνουμε, εσείς δηλαδή, να απολυθούν και να μην δουλέψουνε. Αυτό πείτε τους. Πείτε τους την αλήθεια.

Αντίθετα σε πολλές περιοχές οι συνάδελφοί μας οι οποίοι δουλεύουν στα ΕΣΠΑ αποτελούν την εκλογική πελατεία τη δική σας παρά το γεγονός ότι εσείς θέλετε να καταργηθούν οι θέσεις τους. Ακούστε λοιπόν το εξής: Θέλω να είμαι καλοπροαίρετος, θεωρώ ότι σ' αυτό το θέμα δεν υπάρχει σκοπιμότητα, υπάρχει ίσως έλλειμμα ενημέρωσης και θα προσπαθήσω πολύ σύντομα να πω δυο - τρία πράγματα προκειμένου στο βαθμό που μπορώ εγώ να σας ενημερώσω.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες τον Οκτώβρη του 1997 δημιουργήθηκε από τη ΔΟΕ το ΙΠΕΜ ΔΟΕ, το Ινστιτούτο Παιδαγωγικών Ερευνών και Μελετών. Σκοπός του Ινστιτούτου, όπως περιγράφεται στο άρθρο 2 του Καταστατικού,

είναι η έρευνα, η μελέτη, η επιστημονική τεκμηρίωση των θεμάτων που απασχολούν την πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Σκοπός όμως είναι πάλι στο άρθρο 2 η επιστημονική παιδαγωγική και συνδικαλιστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και η παρακολούθηση της εξέλιξης των εκπαιδευτικών θεμάτων σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο.

Το ίδιο το Καταστατικό μας λοιπόν θεωρεί ως μέσα για την επίτευξη αυτού του σκοπού τη συνεργασία με αντίστοιχα κέντρα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, την ίδρυση παραρτημάτων του ΙΠΕΜ σε άλλες πόλεις με τη συνεργασία των Τοπικών Συλλόγων μελών της ΔΟΕ.

Στα έσοδα τώρα του Ινστιτούτου περιγράφονται απ' το Καταστατικό, στο άρθρο 3 έσοδα από τυχόν εκμετάλλευση και αξιοποίηση προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Γιατί τα λέω αυτά; Για να σας πω απλά ότι το πρόγραμμα το οποίο υλοποιεί το ΙΠΕΜ ΔΟΕ είναι απόλυτα εναρμονισμένο με το Καταστατικό του ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Γι' αυτό και όταν το Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΠΕΜ ΔΟΕ υπέβαλε στις 29/4^{ου} 2010 αίτηση για επιβεβαίωση διαχειριστικής επάρκειας κατάφερε να κερδίσει τη διαχειριστική επάρκεια, προσέξτε, 22/6^{ου} του '10 επιβεβαιώθηκε η διαχειριστική επάρκεια. Καμίας, ίσως κάποιοι δεν θέλουν να το ακούσουνε, Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών το Ινστιτούτο της και αναφέρονται στη μεγάλη την ΟΛΜΕ, την φοβερή την ΟΛΜΕ που είναι πρότυπο για πολλούς από σας, το ΚΕΜΕΤΕ δεν έχει την τεχνογνωσία και δεν έχει πάρει διαχειριστική επάρκεια. Και γι' αυτό δεν έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα.

Τώρα ερχόμαστε και τους δίνουμε τεχνογνωσία. Και θα σας πω και κάτι παρακάτω. Όταν βγάζουμε το πρόγραμμα και ζητάμε εκδήλωση ενδιαφέροντος στις τρεις Περιφέρειες που θα σας πω πρώτα οι εκπαιδευτικοί της δευτεροβάθμιας ήταν αυτοί οι οποίοι πήραν τηλέφωνο να μας ζητήσουν αν μπορούν να συμμετάσχουν. Αυτά ας τα κρατήσουμε όμως.

Στις 7/11^{ου} του 2011 το ΙΠΕΜ ΔΟΕ υπέβαλε αίτηση για ένταξη και χρηματοδότηση στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση 2007 - 2013». 23/1^{ου} 2012 ακολούθησε η απόφαση ένταξης απ' τη Διαχειριστική Αρχή.

Να συμπληρώσω εδώ ότι δικαιούχοι στα έργα ΕΣΠΑ είναι το Δημόσιο ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Εδώ να μου επιτρέψετε να κάνω ένα σχόλιο. Ότι είναι εξαιρετικά ασυνήθιστο γιατί το βιώνω εγώ από μέσα, είναι εξαιρετικά ασυνήθιστο και για μένα είναι ιδιαίτερα τιμητικό για τη ΔΟΕ ότι ένα Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου όπως είναι το ΙΠΕΜ ΔΟΕ, που δεν εποπτεύεται από κρατικό φορέα, δεν εποπτεύεται απ' το Υπουργείο Παιδείας, πήρε την ιδιότητα του δικαιούχου αντίστοιχα με άλλα Επιστημονικά Ινστιτούτα των κοινωνικών εταίρων, ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ.

Το πρόγραμμα ύψους 2.082.000 ευρώ, ξεκίνησε επίσημα το Μάιο του 2012 και βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη.

Πολύ σύντομα ως προς το φυσικό του αντικείμενο. Περιλαμβάνει διακρατικές συνεργασίες. Δηλαδή έχουμε αρχίσει ήδη την επαφή με άλλα Ινστιτούτα Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών στην Ευρώπη. Δεύτερον: αναφέρεται στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε τρεις Περιφέρειες. Αναφερόμαστε στην Περιφέρεια Ηπείρου Δυτικής Μακεδονίας και Θεσσαλίας, το πρόγραμμα πιλοτικά θα τρέχει στις τρεις αυτές Περιφέρειες από το Σεπτέμβριο του 2013.

Προσέξτε τώρα εδώ. Έστειλε το Διοικητικό Συμβούλιο πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος στις τρεις Περιφέρειες αναζητώντας για την πιλοτική εφαρμογή του Σεπτεμβρίου να δημιουργήσει τρία τμήματα με συγκεκριμένο θεματολόγιο.

Συγκεκριμένα στην Ήπειρο, στα Γιάννενα εκπαιδευτική ηγεσία, στη Λάρισα η ενδοσχολική βία στα ελληνικά, το μπουλινγκ που είναι πιο γνωστό σε μας και στην Κοζάνη εκπαιδευτική έρευνα. Ζητούσαμε να κάνουμε τρία τμήματα, για να σας δείξω ποια είναι η επιτυχία του προγράμματος. Τρία τμήματα, 60 με 75 συναδέλφους. Μέχρι και 10 Ιουνίου που ήταν η πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος σας αναφέρω συγκεκριμένα στοιχεία είχαμε 459 αιτήσεις ενδιαφερομένων συναδέλφων οι οποίοι θέλουν να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα επιμόρφωσης, όταν πολλοί από σας μας λέγανε ότι είναι λάθος ο κλάδος να ασχολείται με την επι-

μόρφωση ή ότι οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν ανάγκη ή δεν θα ενδιαφερθούν γι' αυτή την επιμόρφωση.

Συγκεκριμένα Δυτική Μακεδονία 143 συνάδελφοι, Ήπειρος 174 και Θεσσαλία 142. Άρα λοιπόν υπάρχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον επιμόρφωσης. Ένα πρόγραμμα το οποίο για τους συναδέλφους δίνεται δωρεάν, 40 ώρες είναι, 16 δια ζώσης και 24 εξ αποστάσεως, ένα πρόγραμμα το οποίο περιλαμβάνει τη δημιουργία και έχουμε προχωρήσει και σ' αυτό, ηλεκτρονικής πλατφόρμας και portal αντίστοιχα με πανεπιστήμια όπως και το ΕΑΠ όσοι ξέρετε.

Περιλαμβάνει και είμαστε ήδη στη διαδικασία του διαγωνισμού, στην αγορά 400 φορητών υπολογιστών οι οποίοι θα διατεθούν αρχικά για τις ανάγκες των επιμορφούμενων εκπαιδευτικών και μετά θα επιστρέψουν στη ΔΟΕ, με απόφασή της η ΔΟΕ θα τους στείλει φαντάζομαι στα σχολεία της περιφέρειας και όλα με διαφανείς διαδικασίες.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα το οποίο στην αρχή προσπαθήσατε κάπως να δημιουργήσετε θέματα αλλά στην πορεία είδατε ότι δεν μπορεί να υπάρχει ζήτημα για ένα τέτοιο θέμα.

Τέλος να πω το εξής που είναι πάρα πολύ σημαντικό και οφείλουμε να το ξέρουμε όλοι: είπα πριν ότι δεν εποπτεύεται από κρατικό φορέα, απ' το Υπουργείο Παιδείας. Να πω τώρα ότι συνδιαμορφώνεται και είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό, συνδιαμορφώνεται με τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών στις αντίστοιχες περιφέρειες. Δηλαδή πήγαμε πιλοτικά σε τρία τέτοια προγράμματα, ζητάμε όμως από τους Συλλόγους, δηλαδή απευθυνόμαστε εκεί που έπρεπε να απευθυνόμαστε, στους Συλλόγους των Εκπαιδευτικών.

Ζητάμε και η Κοζάνη π.χ. μας έχει στείλει ήδη ενδιαφέρον για τη Δυτική Μακεδονία, για την ενέργεια και το περιβάλλον και ετοιμάζουμε εμείς σε συνεργασία με τους επιστημονικούς συνεργάτες, προγράμματα έτσι ώστε να υπάρχει ανάλογη επιμόρφωση, η οποία επιμόρφωση είναι και προαιρετική. Δεν είναι υποχρεωτική. Όποιος θέλει την παρακολουθεί. Είναι προαιρετική. Πρώτο ήταν αυτό.

Δεύτερο: υπάρχει απόλυτη διαφάνεια στην οικονομική διαχείριση. Αυτή η απόλυτη διαφάνεια και επικαλούμαι όλους τους συναδέλφους όλων των παρατάξεων του Διοικητικού Συμβουλίου στηρίζεται, στην σχολαστική τήρηση της διαδικασίας των ΕΣΠΑ και να πω και κλείνω με αυτό...

Κλείνοντας λοιπόν να πω το εξής: ότι σχετικά με τη διαφάνεια ότι έχουμε εγκρίνει κανονισμό προμηθειών και υπηρεσιών σε πλήρη συμμόρφωση με το θεσμικό πλαίσιο των συγχρηματοδοτούμενων έργων. Έχουμε προμηθευτεί λογισμικό πρόγραμμα οικονομικής διαχείρισης και παρακο-

λούθησης βάσει του οποίου πραγματοποιούνται οι δαπάνες του έργου.

Το Δ.Σ. του ΙΠΕΜ ΔΟΕ καθώς και το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ με απόφασή τους δεν έχουν καμιά οικονομική απολαβή απ' το πρόγραμμα, αν και προβλεπότανε παραστάσεις, έχουμε αρνηθεί και τα δύο Διοικητικά Συμβούλια και όλα τα χρήματα πηγαίνουν στο πρόγραμμα.

Μέχρι και σήμερα έχουν έρθει στο ΙΠΕΜ ΔΟΕ 128 χιλιάδες. Έχει εγκριθεί η δεύτερη δόση 570 χιλιάδων. Όση και το αίτημα το οποίο είχαμε υποβάλει, δείγμα ακριβώς της αξιοπιστίας, της εμπιστοσύνης και της δουλειάς που γίνεται στο ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Οφείλω απ' αυτό εδώ το βήμα της Γενικής Συνέλευσης να ευχαριστήσω τέλος όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΠΕΜ, που παρά τις όποιες διαφορές και ξέρω ότι υπάρχουν πολιτικές διαφωνίες, άλλωστε τα μέλη σας στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΠΕΜ τις έχουν εκφράσει.

Παρά τις όποιες λοιπόν διαφωνίες τους, πολιτικές και συνδικαλιστικές οφείλω να τους ευχαριστήσω για τη συνεργασία, η οποία στηρίχθηκε στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και ενημέρωση. Σας ευχαριστώ.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια αναφορά πρώτα για την εικόνα της αίθουσας. Μπορεί να μην μας ικανοποιούν τα άδεια έδρανα αλλά θεωρώ ότι είναι καλύτερο να είμαστε λιγότεροι και να καταθέτουμε απόψεις επί των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης παρά να είναι γεμάτη η αίθουσα και να συζητάμε μόνο για διαδικαστικά.

Ζούμε σε μια άλλη εποχή όπως ειπώθηκε από το βήμα. Ναι, οι καταγιστικές αλλαγές έχουν διαμορφώσει ένα νέο πλαίσιο μέσα στο οποίο καλούμαστε να λειτουργήσουμε. Όμως το νέο πλαίσιο το αντιλαμβάνεται ο καθένας διαφορετικά. Ανάλογα, στην καλή περίπτωση, με τις ιδεολογικοπολιτικές του καταβολές ή στην κακή περίπτωση με τα μικροπαραταξιακά ή τα μικροκομματικά ή ατομικά συμφέροντά του.

Οι συνάδελφοι όμως μας έστειλαν αντιπροσώπους για να συζητήσουμε, να διαφωνήσουμε αλλά τελικά να συνθέσουμε προτάσεις οι οποίες θα δώσουν λύση στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Τα πεπραγμένα της ΔΟΕ τα ψηφίζω, όχι γιατί γίνανε τα πάντα τέλεια ή γιατί κερδίσαμε τις μεγάλες μάχες. Σίγουρα στον αγώνα γίνονται λάθη, υπάρχουν και αποτυχίες. Θα σταθώ σε κάποια σημεία απ' αυτά που διαχειρίστηκε το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Τα πειθαρχικά και νέο πειθαρχικό δίκαιο. Η Ομοσπονδία οργάνωσε ημερίδες για να αναδείξει το θέμα. Οι ημερίδες αυτές δεν ήταν τουρισμός όπως προσπάθησαν να τον παρουσιάσουνε κάποιοι. Ανέδειξαν το θέμα και ενημέρωσαν συναδέλφους. Και ενώ είναι ένα θέμα που αφορά όλον τον δημόσιο τομέα, θα ήθελα να γνωρίζω, ίσως να μην το γνωρίζω εγώ, να μου το πει κάποιος, τι άλλο έχουν κάνει οι άλλες Ομοσπονδίες για να αναδείξουν αυτό το θέμα.

Για την αξιολόγηση. Η Ομοσπονδία είχε και έχει ξεκάθαρη θέση. Ναι στην αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, όχι στην αξιολόγηση χειραγώγηση, όχι στην αξιολόγηση του Νόμου 4024, ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη. Τη θέση αυτή το Δ.Σ. τη διεκδίκησε και τη διαμήνυσε προς όλες τις κατευθύνσεις.

Κινητοποιήσεις. Η Ομοσπονδία οργάνωσε παραστάσεις διαμαρτυρίας και συλλαλητήρια πρωινά και απογευματινά και απεργιακές κινητοποιήσεις. Δεν πετύχαμε το στόχο μας, δεν πήραμε πίσω τους μισθούς μας, τα ασφαλιστικά και εργασιακά μας δικαιώματα. Η ελληνική κοινωνία δεν έχει την υγεία και την παιδεία που δικαιούται.

Συμμετείχαμε όμως όλοι σ' αυτό το αποτέλεσμα, με τη συμμετοχή ή με τη μη συμμετοχή μας. Συμμετείχαμε ως Σύλλογοι, ως παρατάξεις και ως άτομα, αφού επιλέγαμε τότε μια κινητοποίηση ήταν καλή ή όχι, τότε μια απεργία έπρεπε να γίνει ή να μην γίνει με βάση το δικό μας σκεπτικό.

Και μια κουβέντα μόνο για την τελευταία απεργία που είχε εξαγγελθεί. Τη στάση της Ομοσπονδίας στην απεργία των καθηγητών. Εγώ συμφωνώ με τη στάση της Ομοσπονδίας που κατάφερε να μην μας εγκλωβίσει σε απεργιακές κινητοποιήσεις τη στιγμή που οι υπόλοιποι θα εργαζόντουσαν. Συμφώνησε με την ΟΛΜΕ, πήγανε μαζί να διεκδικήσουνε στην ΑΔΕΔΥ απεργιακές κινητοποιήσεις.

Για το ΙΠΕΜ ΔΟΕ θα πω κάτι τελευταίο. Γιατί πολλά λέγονται για το ΕΣΠΑ. Ευρωπαϊκά Προγράμματα, συνάδελφοι, υπήρχαν και υπάρχουν πολλά χρόνια στην Ελλάδα αλλά και ειδικότερα στην εκπαίδευση. Με ευρωπαϊκά προγράμματα ξεκίνησε το ολοήμερο σχολείο που έδωσε χιλιάδες θέσεις εργασίας. Με ευρωπαϊκά προγράμματα εξοπλίστηκαν σχολικές μονάδες. Με ΕΣΠΑ εξοπλίζονται σήμερα σχολικές μονάδες, με ΕΣΠΑ διορίζονται αναπληρωτές στην ειδική αγωγή και στα σχολεία διευρυμένου ωραρίου.

Αν είναι ζημιόγωνα, αυτοί που μας λένε ότι είναι ζημιόγωνα και να μην παίρνουμε τα προγράμματα ΕΣΠΑ, θα ήθελα να πουν ευθέως στους αναπληρωτές να μην αποδεχθούν τον διορισμό τους όταν διορίζονται με πρόγραμμα ΕΣΠΑ. Ας μου πουν ευθέως εμένα να μην παραλάβω τώρα

που θα γυρίσω στην Πρέβεζα 45 χιλιάδες εξοπλισμό για το ειδικό σχολείο που είναι μέσα από πρόγραμμα ΕΣΠΑ.

Ναι στη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα, ναι όμως και σε ασφαλιστικές δικλείδες κατά τη διαχείριση αυτών των προγραμμάτων ώστε να μην δώσουμε το δικαίωμα σε κανέναν και όπλα να βάλει εναντίον του κλάδου.

Κλείνω με μία αναφορά που έγινε από έναν συνάδελφο στον Καζαντζάκη. Ναι, πρέπει να λέμε το εγώ στην αποτυχία. Όμως στην πράξη πολλοί απ' αυτούς που το χρησιμοποιούν εφαρμόζουν το ρητό ότι «η ήττα είναι ορφανή ενώ η νίκη έχει πολλούς πατέρες». Για να πετύχουμε, συνάδελφοι, πρέπει να φτάσουμε στο εμείς του Μακρυγιάννη που είναι και η εντολή της βάσης.

Ευχαριστώ.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Φτάνουμε στο τέλος των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης, στο πιο κομβικό σημείο όπως σχεδόν όλοι οι ομιλητές που πήραν το λόγο σ' αυτή την αίθουσα έχουν επισημάνει σε όλους τους τόνους αυτές τις τρεις τελευταίες ημέρες.

Απ' όλες τις τοποθετήσεις και απ' όλες τις ομιλίες που κάναμε ως παράταξη απ' αυτό το βήμα, διατρανώσαμε σε όλους τους τόνους δυο πράγματα. Το ένα αφορά για μας μία από τις βασικότερες αρχές λειτουργίας της Δημοκρατικής παράταξης. Η συνέπεια λόγων και έργων. Η παρουσία μας αυτή την ώρα στην αίθουσα όπου συζητείται το πιο σημαντικό για μας κομμάτι όλων αυτών των ημερών, αποδεικνύει τη συνέπεια λόγων και έργων.

Το δεύτερο σημείο που πραγματικά συμπεραίνει ο κάθε ένας που παρακολούθησε έστω και λίγο τις εργασίες αυτές της συνέλευσης, είναι ότι πραγματικά βρισκόμαστε σε μια περιδίνηση μνημονιακή ως ελληνικός λαός και όχι μόνο ως εκπαιδευτικοί και εκπαίδευση στη χώρα μας.

Αυτές οι μνημονιακές πολιτικές που εμείς καταγγείλαμε και εξακολουθούμε να καταγγέλλουμε σε όλους τους τόνους, που μας οδήγησε ως παράταξη να προβούμε σε μια ενέργεια και σε μια κίνηση που καμία άλλη παράταξη σ' αυτή την αίθουσα δε μπορεί καν να διανοηθεί, δηλαδή του πλήρους διαχωρισμού και της αποκήρυξης του πρώην πολιτικού φορέα είναι η τρανή απόδειξη της καταγγελίας των μνημονιακών πολιτικών και των μνημονιακών κυβερνήσεων της χώρας.

Είπαμε από την πρώτη στιγμή, θα μείνουμε για να προτείνουμε Πρόγραμμα Δράσης. Πιο Πρόγραμμα Δράσης; Αυτό το Πρόγραμμα Δράσης που έτσι κι αλλιώς κάποιοι από τους ομιλητές μας το έχουν ήδη προτείνει. Θα πω δυο λό-

για, δε θέλω να κουράσω κανένα, για το διεκδικητικό πλαίσιο. Είναι δεδομένο συνάδελφοι, ότι δε μπορούμε να πάμε σε ένα διεκδικητικό πλαίσιο-σεντόνι. Πρέπει όμως και αυτό μόνο θα κάνω αυτή τη στιγμή, να βάλουμε τους βασικούς άξονες του διεκδικητικού πλαισίου.

Για μας πρώτο πρέπει να μπει: Καμία απόλυση στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Καμία μείωση του αριθμού των αναπληρωτών. Η Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και η λειτουργία των σχολείων επιβάλλουν μόνιμους διορισμούς, πάγια θέση και άποψη και μ' αυτό ξεκινάμε. Μπορεί να μην είναι το πιο σημαντικό για κάποιους, ή και για μας ακόμα, είναι αυτό όμως που σηματοδοτεί την πρόθεσή μας να στηρίξουμε το πιο αδύναμο οικονομικά κομμάτι του κλάδου.

Δεύτερον: Σε άμεση σύνδεση με το πρώτο και τις απολύσεις. Αξιολόγηση: Καμία αξιολόγηση – χειραγώγηση στο ελληνικό δημόσιο σχολείο. Καμία αξιολόγηση που επιβάλλει απολύσεις, μειώσεις μισθών μέσω των Πειθαρχικών Συμβουλίων.

Το τρίτο, για να εξειδικεύσουμε. Ανατρέπουμε στην πράξη όλες τις νέες πειθαρχικές διατάξεις που εκφοβίζουν και δένουν χειροπόδαρα τον εκπαιδευτικό που εμείς θέλουμε αδέσμευτο και ελεύθερο μέσα στην τάξη, και παιδαγωγικά και ως πολίτη και δημοκράτη.

Είναι σημαντικό όλες μας οι απεργιακές κινητοποιήσεις και τα διεκδικητικά μας πλαίσια να εμπεριέχουν θέσεις και απόψεις που να ξεφεύγουν από τα όρια του σχολείου και να απλώνονται στη λειτουργία της κοινωνίας που θέλουμε. Γι' αυτό καταδικάζουμε και κλείνουμε την πόρτα στο φασισμό και στην ξενοφοβία. Πρέπει να δώσουμε το στίγμα.

Για όλα αυτά και επειδή θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό, όλοι το είπαν στις τοποθετήσεις τους με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, είπαμε όλοι ότι κανένας αγώνας δε μπορεί να στοχεύει την τελική νίκη αν δεν είναι ένας αγώνας που απευθύνεται στις πλατιές λαϊκές μάζες σε όλο τον ελληνικό λαό και όχι μόνο.

Γι' αυτό δε μπορούμε να πάμε σε τέτοιους αγώνες. Προτείνουμε λοιπόν ότι τουλάχιστον σα βάση εκκίνησης, όποιας μορφής κινητοποίησης προτείνουμε, πρέπει υποχρεωτικά να έχει τουλάχιστον ελάχιστες συμμαχίες. Ως τέτοια ελάχιστη συμμαχία για να ορίσουμε το ξεκίνημα με τον αγώνα μας της ανατροπής αυτών των πολιτικών θεωρούμε απαραίτητες τις συμμαχίες που πρέπει να χτίσουμε στο χώρο της εκπαίδευσης.

Η πιο συγγενής ομάδα μ' εμάς, το πιο συγγενές Σωματείο είναι δεδομένο ότι είναι αυτό της ΟΛΜΕ. Γι' αυτό προτείνουμε πενήνήμερες απεργιακές κινητοποιήσεις με το άνοιγμα των σχολείων σε συμπόρευση με την ΟΛΜΕ και οι

απεργιακές αυτές κινητοποιήσεις κλειδώνονται με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της ΟΛΜΕ να ακολουθήσει σε τέτοιους αγώνες. Ευχαριστώ.

ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α΄

«ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ»:

Εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Ανεξάρτητης Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Συνάδελφοι, ακούσαμε προηγουμένως κάποιους συναδέλφους από την Ενωτική Κίνηση όπου μίλησαν για παραληρήματα χωρίς να ξέρουν τι σημαίνει η λέξη γιατί έχουν χάσει το νόημά τους, μίλησαν επίσης και είπαν ότι έγιναν επιλογές στη Λάρισα μόνο διευθυντές από την ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ, όταν οι τέσσερις ομιλητές ήταν και οι ίδιοι διευθυντές. Ποιον κοροϊδεύουν συνάδελφοι;

Επίσης κάνανε κριτική στον αιρετό τον Μπράτη τον Δημήτρη ότι δεν κάνει καλά τη δουλειά του, όταν όμως τοποθετήθηκε και μίλησε και έκανε την εισήγησή του δεν έγινε καμία ερώτηση ούτε καμία κριτική. Και το τελευταίο όπου πραγματικά εδώ αποκαλύφθηκε, έτσι μετράτε τους αγώνες, όταν εδώ στη Γενική Συνέλευση του κλάδου μίλησε ξεκάθαρα για απεργοσπασία όταν είπε ότι δεν συμμετέχει σε καμία απεργία. Πέσανε οι μάσκες συνάδελφοι.

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, καλούμαστε λοιπόν να κάνουμε κριτική πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ για το διάστημα 2012 - '13 σε μια πολύ κρίσιμη συγκυρία για τον κλάδο. Ζούμε τα πιο ζοφερά λοιπόν χρόνια στην εκπαίδευση που στιγματίζονται από την απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης, την αδυναμία κάλυψης βασικών λειτουργικών αναγκών του σχολείου, τη μείωση των μισθών και την οικονομική εξαθλίωση των εκπαιδευτικών με τη ψήφιση του Νόμου 4024.

Ο μισθός των 630 ευρώ για τον αδιόριστο εκπαιδευτικό μόνο ως προνοιακό επίδομα μπορεί να χαρακτηριστεί. Τέλος ζούμε την ποινικοποίηση στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων με την ψήφιση δύο απαράδεκτων νόμων, 4057 και 4093. Το Προεδρικό Διάταγμα για την αξιολόγηση του οποίου η τύχη αγνοείται και δεν ξέρουμε πού βρίσκεται αν εφαρμοστεί θα επιφέρει το βάλτωμα του δημόσιου σχολείου.

Το Υπουργείο Παιδείας λοιπόν διαμορφώνει μονομερώς ένα Διάταγμα χωρίς την άποψη των εκπαιδευτικών. Έχει τη μορφή ιεραρχικής πυραμίδας. Ο ανώτερος αξιολογεί τον κατώτερο. Κατηγοριοποιεί τους εκπαιδευτικούς. Γίνεται από μονοπρόσωπο όργανο και μ' αυτό τον τρόπο δεν αποκλείει την αυθαιρεσία.

Από την άλλη όμως η άποψη που υποστηρίζεται από μερίδα των εκπαιδευτικών καμία αξιολόγηση στο σχολείο γιατί μέσω της αξιολόγησης θα υπάρχει χειραγώγηση των εκπαιδευτικών είναι λάθος κατά την άποψή μας.

Θέση του κλάδου από το '90 είναι ναί στην αξιολόγηση ανατροφοδότηση του εκπαιδευτικού, ναί στην εσωτερική αξιολόγηση. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα συνάδελφοι από μια πραγματική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Η αξιολόγηση που προτείνουμε αναφέρεται στο εξής: να αξιολογούνται οι υποδομές, τα αναλυτικά προγράμματα, τα βιβλία επιμόρφωσης, οι συνθήκες εκπαιδευτικού έργου.

Με την ψήφιση του Νόμου 4057 από την κυβέρνηση για το Πειθαρχικό Δίκαιο των Εκπαιδευτικών έχουμε μια αυστηροποίηση των ρυθμίσεων, έχουμε αύξηση των πειθαρχικών παραπτώματων και μία ασάφεια στη διατύπωση. Π.χ. πώς ορίζεται συνάδελφοι η ανάρμοστη συμπεριφορά; Ποινικοποιείται λοιπόν η υπαλληλική ζωή και εγκαθιδρύεται ένα καθεστώς φόβου στην καθημερινότητά μας.

Οι διατάξεις του Νόμου 4053 προσβάλλουν βάνουσα το τεκμήριο της αθωότητας. Είναι προφανές ότι στόχος της πο-

λιτικής που επενδύει στην προπαγάνδα περί επιόρκων στο δημόσιο, τομές και την εκπαίδευση, είναι να καθυποτάξει το συνδικαλιστικό κίνημα και να δημιουργήσει ένα εφιαλτικό τοπίο εργασιακού μεσαίωνα στην εκπαίδευση με τους εκπαιδευτικούς υποταγμένους, χειραγωγημένους, με τη δαμόκλεια σπάθη της απόλυσης πάνω απ' τα κεφάλια μας.

Κατά την άποψή μας στα παραπάνω θέματα το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ δεν έμεινε αδρανές. Πήρε πρωτοβουλίες για την ανάδειξη - ανάπτυξη αγώνων, για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Έκανε ημερίδες, προκήρυξε και συμμετείχε σε πέντε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Πετύχαμε όμως και μικρές νίκες με σοβαρή και υπεύθυνη στάση του κλάδου. Κατάργηση τριετίας στην οργανική, μοριοδότηση των αποσπάσεων καθώς και αποτροπή της αύξησης του διδακτικού ωραρίου. Θετικό σημείο επίσης η συμπίεση με την ΟΛΜΕ για κοινούς απεργιακούς αγώνες και δράσεις.

Πρέπει, συνάδελφοι, όλοι μαζί να δώσουμε το επόμενο διάστημα τη μάχη για να μην εφαρμοστεί η αξιολόγηση χειραγώγηση, για την κατάργηση του μισθολογίου φτωχολογίου, για την κατάργηση των διατάξεων για τα πειθαρχικά, καθώς και για την επαναφορά των αιρετών στα Πειθαρχικά Συμβούλια.

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, μπορούμε όλοι μαζί με τη δύναμη των αγώνων μας να κατοχυρώσουμε τα δικαιώματά και τις κατακτήσεις μας. Με όπλα την ενότητα, το δίκαιο και την αλληλεγγύη μπορούμε να αποτρέψουμε αυτές τις πολιτικές, πάντα μέσα από το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα. Ευχαριστώ.

ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συνάδελφοι είναι αλήθεια ότι ο χώρος της παιδείας έχει ατυχήσει πολλές φορές τα τελευταία χρόνια. Μολονότι συσσωρεύτηκε πλήθος προσδοκιών στην εκπαιδευτική κοινότητα τελικά οδηγηθήκαμε σε διαψεύσεις και σε εγκατάλειψη των ονείρων μας.

Με τόσες υποσχέσεις στο παρελθόν οι εκκρεμότητες στα της παιδείας άγγιζαν πλέον τα όρια του ιστορικού παράδοξου. Φυσικά και συναισθανόμαστε όλοι την κρίση που περνάει η χώρα αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η πρόοδος ενός λαού εξαρτάται από την παιδεία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η βασική αρχή κάθε εκπαιδευτικού σχεδιασμού πρέπει να είναι η στήριξη της δημόσιας δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες. Μιας παιδείας όμως ποιοτικά αναβαθμισμένης και αποτελεσματικής.

Ασφαλώς και υπάρχει η οικονομική διάσταση μιας εκπαιδευτικής πολιτικής η οποία σχετίζεται με την αύξηση των εθνικών πόρων. Από την άλλη όμως, η παιδεία πρέπει να αποτελέσει γέφυρα προς το μέλλον μιας κοινωνίας.

Η σημερινή πολιτικοοικονομική κατάσταση της χώρας, δεν μας επιτρέπει ρητορικές και τσιτάτα κλισέ να υποκαταστήσουν ένα ειλικρινή διάλογο, με αντιπαραβολή θέσεων, προτάσεων, που τόσο αναγκαίο κρίνεται σήμερα.

Αλήθεια, θυμάται σήμερα κανείς τις προτάσεις μας που τα τελευταία χρόνια ήταν στο διεκδικητικό μας πλαίσιο; Μιλήσαμε σήμερα για αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5%; Την επιστημονική και οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών; Την καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής σχολικής αγωγής; Τη βελτίωση και επέκταση του θεσμού του ολοήμερου σχολείου και νηπιαγωγείου; Τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που θ' ανταποκρίνονται στις ανάγκες της εποχής; Τους διορισμούς; Την κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων; Τη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα κλπ.;

Παίρνοντας ένα-ένα τα αιτήματά μας, θα δούμε ότι σε όλα, μα σε όλα, έχει και κάτι καταστρατηγηθεί. Οι κυβερνήσεις και οι Υπουργοί έρχονται και παρέρχονται. Εμείς όμως και τα νομοσχέδιά τους παραμένουμε και όχι μόνο παραμένουμε, επωμιζόμαστε και τις συνέπειές τους.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η διαρκής υποβάθμιση της δημόσιας δωρεάν παιδείας συνεχίζει να βρίσκεται στο επίκεντρο των νέων μέτρων και περικοπών της κυβέρνησης και της τρόικας που εφαρμόζουν κατά γράμμα όλες τις αντεργατικές διατάξεις του τρίτου μνημονίου.

Η δραματική οικονομική μείωση των οικονομικών των σχολικών επιτροπών και η δραματική μείωση των αποδοχών μας που στους νέους εκπαιδευτικούς ξεπερνάει το 45% οδηγεί στην εξαθλίωση του κλάδου. Οι νέες πειθαρχικές διατάξεις που καταργούν το τεκμήριο της αθωότητας, μας οδηγούν σε ένα εργασιακό μεσαίωνα με τη διαθεσιμότητα, την αργία, τις απολύσεις να επιτρέπονται ακόμα και γι' αυτούς που απλά παραπέμπονται στα νέα Πειθαρχικά Συμβούλια.

Το σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών υλοποιεί τις αντιπαιδαγωγικές και αντιεπιστημονικές διατάξεις του Ν.4024, που συνδέουν την αξιολόγηση με τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη, μέσα από παράλογες και άδικες ποσοστώσεις από βαθμό σε βαθμό αλλά και με πρόβλεψη για στασιμότητα, ακόμα και απολύσεις.

Η Εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας που ζητούσε από τους περιφερειακούς διευθυντές να καταγραφούν οι ορ-

γανικές θέσεις των εκπαιδευτικών, τις οποίες μάλιστα προκαταβολικά θεωρεί δυσανάλογες με το μαθητικό δυναμικό και η πλήρη κατάρρευση του προϋπολογισμού για την παιδεία, στόχο έχουν να διαλύσουν το δημόσιο σχολείο.

Είναι προφανές ότι στόχος της πολιτικής είναι να καθυποτάξει το συνδικαλιστικό κίνημα και να δημιουργήσει ένα νέο εφιαλτικό μεσαίωνα στην εκπαίδευση με τους εκπαιδευτικούς υποταγμένους, χειραγωγημένους, με το φόβο της απόλυσης πάνω από τα κεφάλια τους.

Η συγκυρία στην οποία πραγματοποιείται η φετινή Γενική μας Συνέλευση έχει πρωτόγνωρα για τη μεταπολιτευτική περίοδο χαρακτηριστικά. Οι κοινωνικές μας κατακτήσεις υποχωρούν ραγδαία ως συνέπεια των πολιτικών που εφαρμόζονται με ιδιαίτερη ένταση στην χώρα μας λόγω της δανειακής σύμβασης που συνήπτε με την τρόικα.

Τα μέτρα που παίρνονται είναι μονομερή, κοινωνικά άδικοι και ελλιπή. Πλήττουν κυρίως τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους και συρρικνώνουν τα κοινωνικά αγαθά, την παιδεία, την υγεία και την ασφάλιση. Παράλληλα είναι αδιέξοδα και αναποτελεσματικά.

Η ύφεση βαθαίνει. Τα μεγέθη της ανεργίας και το δημόσιο χρέος συνεχώς διογκώνονται. Αυτές οι πολιτικές εκτός του ότι είναι οδυνηρές είναι και αδιέξοδες. Χρειάζεται να παρθούν γενναία μέτρα. Να πληρώσουν την κρίση αυτοί που ευθύνονται. Πρέπει άμεσα να υπάρξει οργανωμένη αντίδραση και αντίσταση των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Είναι πλέον φανερό πως οι εκπαιδευτικοί αλλά και όλοι οι εργαζόμενοι θα βιώσουμε μαύρες μέρες. Γι' αυτό με ενότητα και αποφασιστικότητα πρέπει να σχεδιάσουμε τη δική μας αντεπίθεση. Την πολιτική αυτή που καταστρέφει τη ζωή μας, το μέλλον των παιδιών μας.

Οι δογματικές προκαταλήψεις και οι αφορισμοί έχουν αποδείξει πόσο αδύναμες και λανθασμένες είναι οι ακραίες θέσεις. Οι ατέρμονες αντιδικίες για να υποστηρίξουμε τάχα ότι κάτι λέμε και ότι εμείς διαφέρουμε, για να δημιουργήσουμε εντυπώσεις, οδηγούν στο αδιέξοδο και την ουτοπία.

Τούτη την ώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι ανάγκη ο λόγος να πάρει τη μορφή συγκεκριμένων πραγματικών προτάσεων πάνω στις οποίες θα θεμελιώσουμε τις θέσεις μας και τις διεκδικήσεις μας με υπευθυνότητα, χωρίς εγωκεντρισμούς και προκαταλήψεις, χωρίς ετικέτες και αφορισμούς. Με τη συνεργασία όλων εκείνων των δυνάμεων που βάζουν στο επίκεντρο τον εκπαιδευτικό λειτουργό και το δημόσιο σχολείο.

Θα αποδεχθούμε τη βαρβαρότητα των μνημονιακών πολιτικών ή θα πιστέψουμε στη δύναμή μας και θα αντιδρά-

σουμε για να διαφυλάξουμε αυτά που κατέκτησαν οι συνάδελφοί μας στο παρελθόν με αγώνες και αίμα; Ας φύγουμε επιτέλους απ' αυτήν εδώ την 82^η Γενική Συνέλευση ενωμένοι. Περισσότερο από κάθε άλλη φορά, για να αντιμετωπίσουμε αυτά που έρχονται, γιατί γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι αυτά που έρχονται θα είναι πολύ χειρότερα.

Με το κεφάλι ψηλά για τη δημόσια εκπαίδευση, για τον εκπαιδευτικό λειτουργό της. Με το κεφάλι ψηλά για να δώσουμε προοπτική και ελπίδα στο συνδικαλιστικό μας κίνημα. Ευχαριστώ πολύ!

ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Συνάδελφε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, συνάδελφοι του Προεδρείου, συνάδελφοι του Προεδρείου του κλάδου μας της ΔΟΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι πολύ συγκινημένος πραγματικά.

Έχω ανάμικτα συναισθήματα, γιατί μετά από 35 χρόνια ενεργούς συμμετοχής στα συνδικαλιστικά όργανα του κλάδου και στην εκπαίδευση, έφτασε η στιγμή της αποχώρησης. Θέλω μαζί να κάνουμε έναν αναστοχασμό σύντομο, μια αναδρομή. Αυτά τα 35 χρόνια που συμπιπτουν εν πολλοίς με τα χρόνια της μεταπολίτευσης, δώσαμε μαζί μεγάλους αγώνες. Είχαμε ιστορικές κατακτήσεις.

Θυμάμαι τον Κυριάκο Γεωργιάδη, τον Πρόεδρο της ΔΟΕ που έβαζε τα θέματα τότε κι εγώ νεαρό, στεκόμουν απέναντί του γιατί ήθελα κάτι πιο φρέσκο, πιο καινούργιο. Και είπε, κυρίαρχο θέμα είναι η αναβάθμιση των σπουδών μας, η ανωτατοποίηση των Παιδαγωγικών Ακαδημιών. Αυτό θα φέρει κι όλα τ' άλλα. Την επαγγελματική, την οικονομική αναβάθμιση.

Και πραγματικά έγιναν αυτά. Κυρίαρχο θέμα έμπαινε η κατάργηση του Επιθεωρητή. Με απεργίες πείνας αρκετών συναδέλφων μας, αείμνηστων, γιατί έχουν αποδημήσει εις Κύριον.. Εμείς τότε, νεαροί, μέλη της Πανελληνίας Ένωσης Αδιορίστων Δασκάλων, είχαμε σταθεί δίπλα τους, δώσαμε αγώνες, πετύχαμε ένα εργατικό δίκαιο ζηλευτό για τη χώρα μας.

Ψηφίστηκε ένας νόμος για τα Συνδικάτα που είναι ο πιο προοδευτικός, που τώρα απειλείται να καταργηθεί. Από την κυβέρνηση τη σημερινή. Γιατί αυτά που διαρρέουν για αλλαγή του Ν. 1264 δεν είναι τυχαία. Αυτά που έχουν γίνει με τις επιστратεύσεις, γενικές με όλες τις προσπάθειες ακύρωσης του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος, κατάργησης του ύψιστου, του ιερού δικαιώματος της απεργίας, εκεί μας παραπέμπουν.

Στην πλήρη αποδυνάμωση και ακύρωση όπως προείπα, του ρόλου των Συνδικάτων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι τα τρία τελευταία χρόνια βιώσαμε μια πρωτόγνωρη επίθεση στα εργασιακά, συλλογικά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα του κόσμου της εργασίας στη χώρα μας, με το πρόσχημα ότι πρέπει να καταπολεμηθεί το χρέος, να ελεγχθεί το δημοσιονομικό έλλειμμα είδαμε ν' ακυρώνονται κατακτήσεις ενός και πλέον αιώνα της εργατικής τάξης.

Η επίθεση είχε έντονα ταξικά χαρακτηριστικά γιατί πάνω από 50 δις πάρθηκαν από τον κόσμο της εργασίας και δόθηκαν δωρεάν στον κόσμο και στους εργοδότες και στο κεφάλαιο. 300 δις και πλέον έφυγαν από τη χώρα μας. Όλοι αυτοί που θησαύρισαν πριν από την κρίση και την περίοδο της κρίσης έβγαλαν τα χρήματα στο εξωτερικό, αφορολόγητα εν πολλοίς, ποντάροντας στην αρχή στη χρεοκοπία της χώρας για να έρθουν να εξαγοράσουν μαζί με το ξένο κεφάλαιο το δημόσιο και ιδιωτικό πλούτο σε εξευτελιστικές τιμές.

Μπροστά σε αυτή την επίθεση, η ΑΔΕΔΥ, εσείς, η ΑΔΕΔΥ δεν είναι ούτε ο Τσιρκικός ούτε η Εκτελεστική Επιτροπή, είναι όλες οι Ομοσπονδίες, είναι όλοι οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, συντόνισαν τον αγώνα με τα διαδικασία του ιδιωτικού τομέα. Γιατί όπως είχαμε πει, ο αγώνας αυτός πρέπει να δοθεί απ' όλους. Δε μπορεί καμία Ομοσπονδία, καμία Συνομοσπονδία μόνη της ν' αντιπαλέψει αυτή την επίθεση.

Όπως είχαμε τονίσει απ' την αρχή, αυτή η επίθεση θα συνεχιστεί σε όλους τους εργαζομένους, σε όλη την Ευρώπη. Η Ελλάδα ήταν η αρχή, η Ελλάδα χρησιμοποιήθηκε ως πειραματόζωο, ως πιλότος για να ακυρώσουν όλες τις κατακτήσεις του κόσμου της εργασίας. Γι' αυτό συντονίσαμε την πάλη μας με τα Συνδικάτα της Ευρώπης, ιδιαίτερα του νότου. Και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι όλοι, και εκεί που πήγαμε και αυτοί που ήρθαν εδώ, έχουν δείξει την αλληλεγγύη τους, έχουν δείξει το θαυμασμό τους, είναι κατάπληκτοι για τους αγώνες που δώσαμε 3 χρόνια που είχαν διάρκεια, είχαν ένταση, ήταν πρωτόγνωροι.

Κι επειδή γίνεται κριτική, και καλώς γίνεται κριτική αλλά πρέπει να είναι καλόπιστη, εμείς ως ΑΔΕΔΥ κάναμε ό,τι περνούσε από το χέρι μας, χρησιμοποιήσαμε όλα τα μέσα που διαθέτουμε. Μη σας διαφεύγει ότι και μέσα από τις νομικές διαδικασίες, τις προσφυγές, πετύχαμε να κριθεί ως αντισυνταγματική η προσυμφωνημένη διαθεσιμότητα και εφεδρεία. Πετύχαμε και άλλες μικρές νίκες, όμως δεν πετύχαμε τη μεγάλη νίκη.

Αλλά, όπως λέει και ο ποιητής φίλες και φίλοι, ο Αλεξανδρινός, «μη προσδοκώντας πλούτη να σε δώσει η Ιθά-

κη. Η Ιθάκη σ' έδωσε τ' ωραίο ταξίδι. Χωρίς αυτήν δεν θα βγαίνες στον δρόμο. Άλλα δεν έχει να σε δώσει πια. Έτσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα, ήδη θα το κατάλαβες οι Ιθάκες τι σημαίνουν». Τι σημαίνουν οι Ιθάκες; Ότι σε βγάζουν στο δρόμο, ότι ενώνεις τις δυνάμεις σου με όλους τους άλλους και αγωνίζεσαι, ότι αντλείς δυνάμεις και από εκεί που ίσως δεν είχες, για ν' αντιπαλέψεις να πετύχεις το σκοπό σου.

Και θα κλείσω φίλες και φίλοι, γιατί δε θέλω να σας κουράσω, με στίχους του Μπρεχτ: «Εκείνος που μένει στο σπίτι όταν αρχίζει η πάλη και αφήνει άλλους ν' αγωνίζονται για τη δική του υπόθεση, αυτός πρέπει να προσέχει. Διότι όποιος δε μοιράστηκε την πάλη, θα μοιραστεί την ήττα».

Θα θυμίζω κι έναν Έλληνα ποιητή, τον Κουτσοχέρα, τον σοσιαλιστή εκείνης της περιόδου της ηρωικής: «Πάντα να πολεμάς και ν' αγωνίζεσαι, και ας μένεις μόνος. Να πολεμάς και ν' αγωνίζεσαι για το καλό του ανθρώπου».

Φίλες και φίλοι, σας χαιρετώ, σας ευχαριστώ μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου γιατί ήσαστε δίπλα μας στους αγώνες, γιατί ενώσαμε τη φωνή μας, ενώσαμε τις δυνάμεις μας, ενάντια σε όλους αυτούς που θέλουν ν' αφαιρέσουν όλες τις κατακτήσεις, όλα τα δικαιώματα του κόσμου στην εργασία. Και θα συνεχίσουμε τον αγώνα.

Να είστε καλά, καλή δύναμη.

ΨΑΡΙΩΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Συνάδελφοι είμαι από τη Δημοκρατική Συνεργασία, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Γλυφάδας. Θεωρώ τη σημερινή παρουσία όλων σήμερα, ιδιαίτερα κομβική. Από τις εργασίες της σημερινής συνέλευσης εξαρτάται και το μέλλον όλων μας. Η σημερινή πραγματικότητα, που δεν την περίμενε κανένας από μας, ίσως γιατί όλοι φταίμε, κοιμόμασταν τον ύπνο του δικαίου, μια μέρα ξυπνήσαμε απότομα. Ξυπνήσαμε πρώτα με την ΕΡΤ, αργότερα είναι η δική μας σειρά.

Κάποιοι από μας ίσως είναι τυχεροί, βίωσαν νωρίτερα όπως κι εγώ τι σημαίνει να είσαι απέναντι σ' ένα σύστημα που δεν πρέπει ν' αντισταθείς. Μόνο η ενότητα όλων μας, ανεξάρτητα αν ανήκουμε από τη μια πτέρυγα έως την άλλη ή από μπροστά μέχρι πίσω, μπορούμε όλοι μαζί ν' απαντήσουμε απέναντι σ' αυτό το οποίο θα βιώσουμε και δεν το έχουμε βιώσει. Ο Ιούλιο συνάδελφοι είναι κοντά, κάποιον σήμερα μέσα εδώ μπορούμε να χαμογελούμε άνετα, αλλά όταν θα χτυπήσει η πόρτα μας και θα μας πουν «συνάδελφε πήγαινε σπίτι σου», τότε θα είναι μακριά για όλους μας.

Όταν θα τελειώσει η αυριανή μέρα και θα πάμε στην ψη-

φοφορία, θα πρέπει στο πίσω μέρος του κεφαλιού μας, αλλά θα έλεγα και μπροστά, να είναι το μέλλον όλων μας. Γιατί κάποιοι συναδέλφοι μίλησαν ότι θα πρέπει ο Σεπτέμβριος να ξεκινήσει με κλειστά σχολεία. Και ρωτώ: Θα υπάρχουν δάσκαλοι για να είναι κλειστά τα σχολεία, εάν συνεχίσουμε με αυτή την τακτική, το να κυνηγούμε τους συναδέλφους χωρίς βέβαια να οφείλεται στη δική τους υπαιτιότητα;

Αυτή τη στιγμή μπορεί να εκφράζω την προσωπική αγωνία αλλά εκπροσωπώντας και συναδέλφους παραμερίζω το προσωπικό μου, όσο και να με καίει, εκπροσωπώ εσάς και άλλους κάτω στη βάση. μέσα από το δικό μου πάθημα ακούω την αγωνία των συναδέλφων και λένε: «Εάν εσύ που μας εκπροσωπείς βιώνεις αυτά, φαντάσου εμείς που δεν έχουμε ένα βήμα να μας ακούσουν».

Άρα αυτό που θέλω να τονίσω και να αφυπνίσω την αίθουσα, είναι ότι όσες διαφορές ιδεολογικές αφετηρίες έχουμε, θα πρέπει να μας ενώνει το μέλλον του διπλανού μας, το μέλλον των συναδέλφων μας. Γιατί κανείς δεν ξέρει τι ξημερώνει! Όταν λοιπόν μέσα σ' αυτή τη λαίλαπα την οποία υπάρχει, την πολιτική λαίλαπα, δεν υπάρχει η έννοια πλέον της αναγκαιότητας αλλά και το σημαντικότερο, της κατανόησης του εκπαιδευτικού κόσμου, γιατί δυστυχώς οι σημερινές πολιτικές ηγεσίες βλέπουν εχθρικά το δάσκαλο, βλέπουν εχθρικά αυτόν τον οποίο παίρνει από τα χέρια από μικρά παιδιά την ελληνική κοινωνία και την ανδρώνει.

Όταν λοιπόν η πολιτική ηγεσία αδιαφορεί για την ψυχή του δάσκαλου που δίνει καθημερινά μέσα στην τάξη, φαντάζεστε τι έχει να γίνει. Θεωρώ, χωρίς να θέλω να σας κουράζω, ότι σ' αυτά τα δύσκολα τα οποία βιώνουμε, θα πρέπει συλλογικά και συμμετοχικά ν' αντιμετωπίσουμε την πο-

λιτική αυτή βαρβαρότητα. Μόνο μέσα μας, από μια συνολική γροθιά, μπορούμε ν' αντιμετωπίσουμε αυτό που βιώνουμε μέσα στα Δικαστήρια.

Εγώ έχω να κάνω δυο συγκεκριμένες προτάσεις. Θα πρέπει να δει σοβαρά και το Σώμα και ειδικότερα το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ τη νομική κάλυψη εν ώρα άσκησης καθήκοντος. Κι όχι μόνο στο πρόσωπο του κάθε δασκάλου, αλλά και των μαθητών μας. Δεν είναι δυνατόν τα ευρωπαϊκά κράτη να το έχουν ήδη λυμένο κι εμείς στη χώρα μας να μην το έχουμε λύσει.

Άρα θα πρέπει να υπάρξει μια άμεση παρέμβαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και από εξουσιοδότηση δική σας να λυθεί το θέμα, να γίνει παρέμβαση και στο Υπουργείο Παιδείας. Βλέπω πολλούς Υπουργούς να υπερασπίζονται το προσωπικό τους. Το Υπουργείο Εξωτερικών, το Υπουργείο Άμυνας, δεν έχω δει ποτέ κανέναν Υπουργό να υπερασπίζεται εμάς εδώ.

Είναι καιρός πλέον να καταλάβουν τη δύναμή μας. Δε μ' ενδιαφέρει τι Υπουργός θα είναι. εγώ κατακρίνω πρώτα ακόμα και αυτούς που έχω στηρίξει ιδεολογικά. Ποτέ δε με στηρίξαν, όταν ήθελαν την ψήφο μου την ήθελαν όμως. Νομίζω ότι θα πρέπει να τελειώσει αυτό το ανέκδοτο απ' όλους εμάς, να είμαστε δεδομένοι απέναντι στην οποιαδήποτε ηγεσία.

Θέλοντας να κλείσω και να μη σας κουράσω, θα ήθελα πρώτα απ' όλα από καρδιάς να ευχαριστήσω τους συναδέλφους της βάσης που με στηρίξαν, το τοπικό Διοικητική απ' όλες τις παρατάξεις που βρίσκεται κοντά μου, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και να ευχαριστήσω όλους εσάς για τη συμπαράστασή σας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΤΑΣΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ»

Εγώ, συνάδελφοι, θα μιλήσω για τον εμπλουτισμό του απεργιακού αγώνα των εκπαιδευτικών με άλλες μορφές κοινωνικής δράσης και τη σύνδεσή του με τον ευρύτερο κοινωνικό ιστό μέσω πολυποικίλων μορφών κοινωνικής αλληλεγγύης.

Είναι κοινός τόπος ότι την εποχή του μνημονίου και της άγριας νεοφιλελεύθερης επίθεσης απέναντι στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, κανένας κλαδικός αγώνας δεν μπορεί να παραμένει περιχαρακωμένος στα στενά του όρια, ούτε να δίνεται με τις παραδοσιακές και μόνο μορφές, που μέχρι σήμερα γνωρίζουμε.

Η κατάληψη της ΕΡΤ και οι πολυποικίλες δράσεις των εργαζομένων σ αυτήν, που συνδέουν τον αγώνα τους όχι μόνο με το σύνολο των εργαζομένων στον τύπο, αλλά με διάφορες μορφές με το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας (συνέχεια παραγωγής και μετάδοσης τηλεοπτικού -μέσω διαδικτύου, αναμετάδοση από άλλους σταθμούς ή από την τηλεόραση της Κύπρου- και ραδιοφωνικού προγράμματος από τοπικούς σταθμούς, αλλά και η καθημερινή λειτουργία της συμφωνικής ορχήστρας και των μουσικών συνόλων της ΕΡΤ με ανοιχτές συναυλίες με μαζική συμμετοχή κ.α.), είναι από αυτή την άποψη χαρακτηριστική. Οι μαζικές απολύσεις στην κρατική ραδιοτηλεόραση, έγινε φανερό ότι δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους σ αυτήν, αλλά και όλους εμάς.

Αν αυτά χαρακτηρίζουν μια φορά τον αγώνα των εργαζόμενων στην ΕΡΤ, χαρακτηρίζουν 100 φορές το δικό μας αγώνα.

Μαζικές απολύσεις εκπαιδευτικών σημαίνουν μαζικές συγχωρεύσεις – καταργήσεις σχολείων, άρα μαζική συρρίκνωση της δημόσιας εκπαίδευσης, σε μια εποχή μάλιστα που είναι σε πολύ λιγότερους προσβάσιμη η ιδιωτική.

Κατά συνέπεια, ο απεργιακός αγώνας των εκπαιδευτικών αφορά το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας και πρέπει να μπορεί να απευθύνεται σ αυτήν και να συνδέεται μαζί της με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους.

Σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρουμε τις δράσεις των Συλλόγων Γονέων 6 σχολείων του Χαλανδρίου που μπλόκαραν το κλείσιμο του 2^{ου} Γυμνασίου Χαλανδρίου. Αυτοί οι σύλλογοι γονέων, με τη στήριξη της Ένωσης γονέων και σε συνεργασία (!) με τις αντίστοιχες μαθητικές κοινότητες, έκαναν κατάληψη όχι μόνο στο απειλούμενο σχολείο, αλλά σε 6 σχολεία της περιοχής, μαζική παράσταση διαμαρτυρίας στο Δημοτικό Συμβούλιο που το οδήγησε να πάρει απόφαση για μη κατάργηση του εν λόγω σχολείου, μαζικές εκδηλώσεις στο κέντρο της πόλης και τελικά κατάφεραν να αποτρέψουν το κλείσιμο του σχολείου.

Είναι φανερό λοιπόν ότι ο αγώνας των εκπαιδευτικών πρέπει να απευθυνθεί συστηματικά στις Ενώσεις Γονέων και στις μαθητικές κοινότητες, αυτοί είναι οι φυσικοί κοινωνικοί μας σύμμαχοι και συνεργάτες.

Η προσπάθεια πρέπει να είναι **κανένα σχολείο να μην παραμείνει κλειστό (= νεκρό) κατά τη διάρκεια του απεργιακού αγώνα, να τελεί υπό κατάληψη και να φιλοξενεί πολλαπλές τοπικές δραστηριότητες:** δίκτυα κοινωνικής δράσης και αλληλεγγύης, όπως δίκτυο διανομής τροφίμων, συλλογικές κουζίνες, κοινωνικά ιατρεία, ψυχολογική στήριξη μαθητών και γονιών, συναυλίες, συζητή-

σεις και άλλα πολλά μπορούν και πρέπει να βρουν στέγη στους τοίχους του.

Τα 'αντιμαθήματα' πρέπει οπωσδήποτε να αποτελούν μέρος αυτών των πολυποικίλων δράσεων και να γίνει προσπάθεια να οργανωθούν συστηματικά, με δημιουργικότητα και φαντασία.

Απέναντι στην επίθεσή τους, ας μην οργανώσουμε μόνο την άμυνά μας, ας οραματισθούμε, μαζί με τους μαθητές μας και τους γονείς τους, μια νέα κοινωνία.

ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα ήθελα να επικαλεστώ την ανάγκη χρήσης του ορθού λόγου για να μπορέσουμε να συνηνοηθούμε. Αν κάποιος έμπαινε στο Συνέδριο χωρίς να ξέρει την πραγματικότητα που ζούμε, θα άκουγε τα εξής ωραία: ότι ο Γιώργος Παπανδρέου είναι αντιεξουσιαστής, ότι Υπουργός Παιδείας από το '74 και μετά είναι ο Θανάσης ο Τσιριγώτης και ότι Υπουργός Ναυτιλίας είναι ο Νταλακογιώργος και ο Τσιμπόγλου στον Πειραιά και αυτοί φταίνε που δεν πάν καλά τα πράγματα σε αυτό τον τόπο.

Συνάδελφοι, θέλει απύθμενο πολιτικό θράσος για να καταγγέλετε τις Παρεμβάσεις ότι φταίνε τάχα που κάνουν κριτική στο ΕΣΠΑ και στο ολοήμερο, την ίδια στιγμή που οι κομματικοί σας σχηματισμοί συμμετέχουν στην κυβέρνηση η οποία απολύει 10 χιλιάδες αναπληρωτές τώρα, θα απολύσει χιλιάδες μόνιμους, κλείνει την ΕΡΤ, κυβερνάει με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και εσείς λέτε ότι αυτοί φταίνε, η Αριστερά φταίει σ' αυτό τον τόπο.

Νομίζω ότι όταν υιοθετείτε τα επιχειρήματα του Πρετεντέρη, του Μανδραβέλη και του Παπαχελά, πρέπει να να σκέφτεστε λίγο παραπάνω. Θα τους βρείτε μπροστά σας. Αν τελειώσουν με μας εσάς θα πάρει η μπόρα.

Μισή κουβέντα, μισή κυριολεκτικά για να σεβαστώ το χρόνο, για τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας. Συνάδελφοι, πρώτη παρατήρηση. Η πλειοψηφία δεν άκουσε ούτε μια στιγμή όποια παρατήρηση από το Σύλλογό μας τους στείλαμε. Θέλετε για την οικονομική διαφάνεια; Θέλετε για τη συνδρομή; Δεν ακούει τη βάση της. Ένα ακόμα γι' αυτό: θέλετε για τον επαγγελματικό συνδικαλισμό; Πόσοι από σας έχουν να μπου στην τάξη από την εποχή που ήταν Υπουργός Παιδείας ο Κοντογιαννόπουλος της Νέας Δημοκρατίας, το '93;

Αγαπητοί συνάδελφοι, από ό,τι κατάλαβα τίποτα δεν πήγε καλά στην Ομοσπονδία φέτος απ' την άποψη των απεργιών. Κατάλαβα ότι φταίνε οι Παρεμβάσεις και γι' αυτό. Φταίνε οι Παρεμβάσεις και τι έκανε η Ομοσπονδία να αποτιμήσει τους αγώνες; Ένα παράδειγμα. Για να υπερασπίσει τις αποφάσεις της.

Στείλατε μια απόφαση για την αυτοαξιολόγηση. Απόφαση που κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Εδώ σε καμιά ώρα Πρόεδρε που θα κλείνεις θα είναι πολλά στελέχη της εκπαίδευσης στις καρέκλες. Να τους ζητήσεις να δεσμευθούν ότι θα υλοποιήσουν τον Σεπτέμβρη την απόφαση που στείλατε και ότι δεν την στείλατε για να την εφαρμόσουν οι Παρεμβάσεις, το ΠΑΜΕ και η ΕΡΑ. Να ζητήσετε να διαγραφούν από τα σωματεία τα στελέχη που δεν θα υλοποιήσουν τις αποφάσεις του ΔΣ.

Μισή κουβέντα ακόμα. Το πλαίσιο που διαλέξατε είναι το πλαίσιο που επέβαλε η τρόικα και η κυβέρνησή σας. Το αποδεχτήκατε αμάσητο. Δεν αναζητήσατε ούτε μία στιγμή ένα δρόμο έξω απ' αυτό το πλαίσιο, με τη μεγάλη αυταπάτη ότι ο δάσκαλος, το έργο του δασκάλου είναι τέτοιο που δεν μπορούν να το υποβαθμίσουν άλλο. Πλανάσατε πλάνη οικτρά αν νομίζετε ότι μπορεί να συνεχίσετε έτσι.

Μια τελευταία παρατήρηση. Στα τελευταία 150 χρόνια όλες οι κατακτήσεις των εργαζομένων και της εργατικής τάξης (ακόμα και όταν τα κομμουνιστικά ή τα εργατικά κόμματα ήταν πανίσχυρα) έγιναν δυνατές όταν συγκροτήθηκαν ενιαία, λαϊκά εργατικά μέτωπα. Μόνο έτσι μπορεί να νικήσουν οι εργαζόμενοι, μόνο έτσι μπορεί να βγούμε απ' την κρίση.

Αν ο καθένας στο όνομα της καθαρότητας διαλέξει την απομόνωση και την περιχαράκωση οι Σαμαράδες θα συνεχίσουν να κυβερνούν και οι εργαζόμενοι να υποφέρουν. Ταυτόχρονα τα συνδικάτα και η αριστερά να μην έχουν καμιά αξία για τα μέλη τους.

Ο Τσίρκας το έγραφε πολύ εύστοχα, 52 χρόνια τώρα, στις Ακυβέρνητες Πολιτείες: «Τόσοι άνθρωποι, ναυαγία της καταγίδας που σαρώνει τον κόσμο, κι αντίς η δυστυχία να τους σμίγει, τους χωρίζει. Λες κι ο καθένας τους φοβάται μην κολλήσει από τον άλλον αρρώστια πιο βαριά από αυτή που τον λιώνει».

ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαι Νηπιαγωγός εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο των Παρεμβάσεων – Κινήσεων – Σύσπειρσεων και συμμετέχω επίσης στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Στο τέλος της διαδικασίας θα καταθέσουμε τις προτάσεις μας για το διεκδικητικό πλαίσιο που αφορά τα Νηπιαγωγεία.

Εγώ όμως καταρχήν θέλω να πω δυο λόγια για το Συντονιστικό Νηπιαγωγών γιατί όπως ήδη σας ανέφερα, είμαι και μέλος του Συντονιστικού Νηπιαγωγών.

Ζούμε επί τρία συνεχή χρόνια αυτό που στο όνομα του χρέους από τη μια, και της «εξυγίανσης» από την άλλη, ροκανίζει και διαλύει τις ζωές μας, σκοτώνει τους συντρόφους μας, πολτοποιεί κάθε έννοια πολιτισμού, κλείνει σχολεία και δημιουργεί έναν πρωτοφανή κοινωνικό αυτοματισμό.

Στη ναζιστική Γερμανία, μια αφίσα προπαγάνδας κοσμούσε τους τοίχους δίπλα στους φούρνους καύσης των ανθρώπων.:

Από τη μια πλευρά της αφίσας υπήρχε ένας αυτιστικός και ο τίτλος «στοιχίζει στο κράτος 5,5 μάρκα την ημέρα.» Στην άλλη πλευρά της αφίσας υπήρχε μια τετραμελής οικογένεια με τον τίτλο «εσύ έχεις 5,5 μάρκα την ημέρα, για να θρέψεις την οικογένειά σου;»

Αν το συγκρίνουμε με την Ελλάδα του σήμερα, την Ελλάδα της Κρίσης βρίσκουμε καμιά διαφορά;

Εκτός από τον πραγματικό αυτιστικό που κυριολεκτικά τον έχουμε πετάξει στον Καιάδα, όπως και κάθε παιδί με ειδική εκπαιδευτική ανάγκη, βλέπουμε στη φιγούρα του αυτιστικού τον καθένα μας. Το δημόσιο υπάλληλο, το χαλυβουργό, το ναυτεργάτη, τον ιδιωτικό υπάλληλο, Όλους μας.

Βλέπουμε όμως, και όλα τα προνήπια που αιτούνται φοίτησης και φοιτούν μόνο αν πετύχουν τον κλήρο. «Σχολείο για τυχερούς» λοιπόν, γιατί το σχολείο για όλους στοιχίζει. Αναρωτιέμαι λοιπόν, τι έχουμε κάνει για όλα αυτά. Αναρωτιέμαι τι μπορούμε να κάνουμε για όλα αυτά και τι μπορεί η ΔΟΕ να διεκδικήσει. Και θα θέσω παρακάτω κάποια ερωτήματα αφού αναφερθώ πρωταρχικά στη

σχέση μας με το ΔΣ της ΔΟΕ. Βλέπουμε σ' αυτή την αίθουσα το κεντρικό σύνθημα της ΔΟΕ που μιλάει για ενωτικό αγώνα. Και πραγματικά σκέφτομαι, και σας ρωτώ ποιος ζει όλες αυτές τις απίστευτες ιστορίες «πάθους και λάθους» με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αν δεν είναι άλλος από το Συντονιστικό των Νηπιαγωγών;

Σ' ένα θέατρο παραλόγου σκηνοθετημένο από τη ΔΟΕ που είμαστε πρωταγωνιστές (ως Συντονιστικό Νηπιαγωγών), βιώνουμε εδώ και καιρό την τακτική του καρότου και του μαστίγιου.

Επεισόδιο 1ο με χαρακτηριστικά στιγμιότυπα: Πριν την πρώτη πανελλαδική συνάντηση των νηπιαγωγών, διοργανωμένη από το Συντονιστικό Νηπιαγωγών, η ΔΟΕ αποκηρύσσει αλλά χαιρετίζει τις ιδιαίτερα πετυχημένες εργασίες της με απόφασή της και με εκπρόσωπό της. (πρωτοφανή παρουσία Νηπιαγωγών από όλη την Ελλάδα και αποφάσεις συμμετοχής από 26 Συλλόγους Π.Ε)

Επεισόδιο 2ο: Στη συνέχεια η ΔΟΕ αρνείται να παραδώσει στο Υπουργείο παρουσία μας 4.500 υπογραφές νηπιαγωγών που της επιδόθηκαν με αίτημα την κατοχύρωση του διδακτικού μας ωραρίου και που οι Νηπιαγωγοί σχολείο το σχολείο ανά την επικράτεια συγκεντρώνουν για αυτό το λόγο.

Επεισόδιο 3ο Το Δ.Σ της ΔΟΕ καλείται σε συνάντηση για τα Νηπιαγωγεία από τον Υπουργό και τον Υφυπουργό. Στη συνάντηση παρίστανται μαζί τους, δυο μέλη του Συντονιστικού Νηπιαγωγών και μια εκπρόσωπος της ομάδας Νηπιαγωγών Χαλκίδας.

Επεισόδιο 4ο Η ΔΟΕ μετά από πρόταση του ΠΑΜΕ καταγγέλλει τη 2^η πανελλαδική συνάντηση των νηπιαγωγών στη Μαράσλειο. Οι ζωντανές παραγωγικές διαδικασίες όμως, τα 600 άτομα που παρέστησαν σ' αυτή τη συνάντηση, οι αποφάσεις των Συλλόγων, τα emails που δεχθήκαμε από όλη την Ελλάδα και βασικά η ανάγκη των νηπιαγωγών για συγκρότηση συντονιστικών ομάδων εργασίας σε κάθε Σύλλογο με οριζόντιες διαδικασίες καθώς και οι προτάσεις που αποδελτιώθηκαν και στάλθηκαν σε συλλόγους και στο ΔΣ της ΔΟΕ προς υιοθέτηση αποδεικνύουν περίτρανα ότι το Συντονιστικό Νηπιαγωγών δε δρα διασπαστικά αλλά ενωτικά, και μάλιστα επί σειρά ετών, και κινητοποιεί τους συναδέλφους.

Εμείς συναδέλφοι, με διαδικασίες βάσης, με δουλειά που είχε γίνει από πριν, και φυσικά και μετά την Πανελλαδική μας συνάντηση έχουμε να σας καταθέσουμε, σ' αυτήν εδώ τη Συνέλευση του κλάδου όλες αυτές τις προτάσεις που είναι με λεπτομέρεια γραμμένες από τους/τις Νηπιαγωγούς (που γνωρίζουν επακριβώς τα προβλήματά τους) Προτάσεις που αφορούν το σύνολο των προβλημάτων μας: από την εκπαιδευτική πολιτική, τα Προεδρικά Διατάγματα, το κτιριακό, την Ειδική Αγωγή, το ωράριο το διωγμό των προνηπίων και ότι άλλο αφορά το Δημόσιο Νηπιαγωγείο και που θα ήταν ή έλλειμμα ή εσκεμμένη τακτική αν η ΔΟΕ δεν τις υιοθετήσει.

Θέλω λοιπόν να ρωτήσω από δω και πέρα, τι μέτρα έχετε σκοπό να πάρετε ως ΔΟΕ για να βγει Υπουργική Απόφαση για το ωράριό μας που να μην ψηφίστηκε η κατοχύρωση του αλλά χωρίς την έκδοση της Υπουργικής απόφασης, όπως θεωρώ ότι γνωρίζετε, είναι σας να μη μας δόθηκε ποτέ Τι μέτρα θα πάρετε για να βγει άμεσα η Υπουργική απόφαση; Ας μην ξεχνάμε ότι 1/8/2013 λήγει η προθεσμία, άρα ο νόμος καθίσταται ανενεργός αν δεν κάνουμε κάτι μέσα στον επόμενο μήνα.

Τι μέτρα προτίθεστε να πάρετε για να καταγράψετε τις ανάγκες όλων αυτών των παιδιών (νηπίων – προνηπίων) που το Σεπτέμβριο

θα βρεθούν χωρίς μια θέση στο Δημόσιο σχολείο; Τι μέτρα πρόκειται να πάρετε και τι παρέμβαση θα κάνετε στο Υπουργείο για να μη δοθεί καμία άδεια λειτουργίας Νηπιαγωγείου σε επικίνδυνους και εξωθεσμικούς παράγοντες; Η Χρυσή Αυγή ήδη κινείται σε προσπάθεια εύρεσης για αγορά Νηπιαγωγείων και Παιδικών Σταθμών. Θα επιτρέψουμε τη λειτουργία τους;

Θα πιέσετε τώρα τους Διευθυντές Εκπαίδευσης, τους Περιφερειακούς Διευθυντές, το Υπουργείο ώστε κανένα μα κανένα παιδί να μην κάνει λαχείο τη μόρφωσή του; Θα πιέσετε για ίδρυση παραρτημάτων; Η θα δώσετε μόνο πάλι την καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου το Σεπτέμβριο που απλά θα το αναφέρετε, για άλλη μια συνεχή χρονιά, περατώνοντας το καθήκον σας ανάμεσα στην προσφορά χυμών προς δημοσιογράφους και σε φωτογραφίες με χαμόγελα, έτσι για να γράψουν κάτι και οι εφημερίδες και να τελειώσουμε εκεί; (αρχές Σεπτεμβρίου θα είναι άλλωστε, τι να προλάβουμε εξάλλου;)

Θα ενημερώσετε τους γονείς ότι είμαστε ενάντιοι στις κληρώσεις παιδιών και ότι παλεύουμε για ένα δημόσιο και δωρεάν σχολείο που να χωράει όλα τα παιδιά; Εμείς ήδη σας στείλαμε ένα γράμμα που θα μπορούσε να υιοθετηθεί και να είχε τυπωθεί από τη ΔΟΕ. Έχει υιοθετηθεί ευτυχώς, όμως από αρκετούς Συλλόγους κι έχει διανεμηθεί και από το Συντονιστικό Νηπιαγωγών και επιτυχώς μοιράστηκε και δημοσιεύθηκε σε πάμπολλα έντυπα και διαδικτυακά μέσα. Θα ενημερώσετε λοιπόν τους γονείς για το δικαίωμά τους σε δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση όπως ήδη έχει κάνει το Συντονιστικό; Η θ' αφήσετε για άλλη μια χρονιά τους νηπιαγωγούς να κάνουν τον αερόσακο ανάμεσα στο Υπουργείο και στους γονείς;

Μέσα απ' αυτήν εδώ την αίθουσα πρέπει να πάρετε θέση συγκεκριμένη, η αναβολή δεν είναι θέση. Η Συνέλευση των Αντιπροσώπων μπορεί να πάρει αποφάσεις για όλα τα θέματα του Νηπιαγωγείου και να τα διεκδικήσει, και αυτό σας καλώ να κάνετε, στη βάση των θέσεων του Συντονιστικού Νηπιαγωγών, στη βάση των πρακτικών δράσεων που προτείνουμε, στη βάση κοινής διεκδίκησης με τους γονείς.

Γιατί το δικό μας μαύρο στην ΕΡΤ είναι τα παιδιά χωρίς σχολείο.

ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΡΟΥ – ΤΗΝΟΥ - ΜΥΚΟΝΟΥ

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, εμείς δε θα συμμετέχουμε στη συναίνεση που πάει να διαμορφωθεί σ' ένα μέρος του Σώματος της γενικής συνέλευσης, σε σχέση με το ζήτημα της αξιολόγησης.

Μολονότι εδώ και δυο χρόνια το ζήτημα της αξιολόγησης αποτελεί το κεντρικό ζήτημα σε σχέση με την καπιταλιστική αναδιάρθρωση του σχολείου, η Ομοσπονδία και συγκεκριμένα ο ίδιος ο Πρόεδρος της λέει ότι πρέπει ν' αποδεχθούμε κάποια μορφή αξιολόγησης για να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε με την κοινωνία. Απλό το ερώτημα προς τον ίδιο τον πρόεδρο της ομοσπονδίας: Για να επικοινωνήσουμε με την κοινωνία πρέπει ν' απολυθούν 10.000 εκπαιδευτικοί;

Δεύτερο ζήτημα: Μολονότι έχει ψηφισθεί το ενιαίο μισθολόγιο, έχουμε την έκθεση ΟΟΣΑ που αποτελεί τον πολιτικό οδηγό πάνω

στον οποίο κινείται το Υπουργείο, έχουμε δύο νόμους για την αξιολόγηση και ένα Προεδρικό Διάταγμα, τι κάνει η Ομοσπονδία; Θέτει διλήμματα και αναρωτιέται αν θα είναι αξιολόγηση – χειραγώγηση ή αξιολόγηση εργαλείο ανατροφοδότησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ποιες εκπαιδευτικές διαδικασίες συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Των νέων αναλυτικών προγραμμάτων; Του σχολείου της αγοράς; Αυτή την εκπαιδευτική διαδικασία θέλετε να ανατροφοδοτήσετε; Αλλά ξέρετε ποιο είναι το πιο σημαντικό ζήτημα: Ότι ούτε σ' αυτό το δίλημμα που θέτετε δε μπορείτε ν' απαντήσετε, για έναν πολύ απλό λόγο:

Φέρνω ένα πολύ συγκεκριμένο παράδειγμα, το παράδειγμα του ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Το ΙΠΕΜ ΔΟΕ χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ. Έχει το ΕΣΠΑ συγκεκριμένη λογική αξιολόγησης όλων των προγραμμάτων του στη βάση συγκεκριμένων στόχων; Είναι χειραγώγηση αυτό; Και αναφέρομαι ειδικότερα σε μια συγκεκριμένη δράση που υπάρχει μέσα στο συγκεκριμένο πρόγραμμα του ΙΠΕΜ ΔΟΕ. Μια λοιπόν από τις δράσεις του λέγεται «εκπαιδευτική ηγεσία», «εκπαιδευτικό management».

Είναι η δράση η οποία έχει τη μεγαλύτερη ανταπόκριση απ' όλους τους συναδέλφους. Το εκπαιδευτικό management δεν είναι μια μορφή επιμόρφωσης στην αξιολόγηση που έρχεται από το Υπουργείο; Απλό και σαφές το ερώτημα. Είναι δυνατόν η Ομοσπονδία ν' αναλαμβάνει εργαλειακά τις υποθέσεις του Υπουργείου Παιδείας και να προετοιμάζει τους εκπαιδευτικούς manager του σχολείου της αγοράς;

Φοβάμαι μάλιστα, και ναι το πούμε ξεκάθαρα, ότι το πρώτο μπλοκάρισμα της αυτοαξιολόγησης και των σεμιναρίων για την αξιολόγηση θα γίνει στα σεμινάρια της ίδιας της Ομοσπονδίας μας. Και αυτό είναι τραγικό. Τη στιγμή αυτή που η ΔΟΕ αναρωτιέται αν θα είναι αξιολόγηση – χειραγώγηση ή ανατροφοδότηση, μολονότι αποδέχεται και τους δύο όρους, το Υπουργείο εκδηλώθηκε. Έχουμε τρεις πολύ συγκεκριμένες αξιολογήσεις: Εξωτερική αξιολόγηση από την ΑΔΙΠΠΔΕ, που συνδέει πλέον τις επιδόσεις των μαθητών με την αξιολογική αποτίμηση των σχολικών μονάδων στην προοπτική να κλείσει τα σχολεία της εργατικής τάξης. Δεύτερον, το Προεδρικό Διάταγμα για την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών που ποσοτικοποιεί το εκπαιδευτικό έργο μ' έναν αυθαίρετο τρόπο και ετοιμάζεται να καθλώσει μισθολογικά τον εκπαιδευτικό, να τον φοβίσει, να τον πειθαρχήσει και προοπτικά να τον απολύσει.

Τρίτον, με την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας που μόνο αυτοαξιολόγηση δεν είναι, καθώς στην πραγματικότητα εσωτερικεύει μέσα στο ίδιο το σχολείο τα κριτήρια της αγοράς και της επιχειρηματικότητας.

Απέναντι λοιπόν σ' αυτή την πραγματικότητα εμείς έχουμε μια ξεκάθαρη θέση που έχει δυο μέρη: Το ένα λέει ότι η παιδαγωγική και οποιοδήποτε μορφωτικό πρόγραμμα δεν είναι ταξικά ουδέτερα. Διαπερνώνται από την ίδια την αντίθεση του κεφαλαίου και της εργασίας. Άρα δε μπορεί να υπάρχει καμία ανατροφοδότηση κάποιας ουδέτερης παιδαγωγικής ή διδακτικής διαδικασίας. Όποιος μιλάει για ανατροφοδότηση της καλής παιδαγωγικής πρακτικής νομιμοποιεί ουσιαστικά τις παιδαγωγικές επιλογές της άρχουσας τάξης στο δημόσιο σχολείο.

Δεύτερο στοιχείο: Ότι στον καπιταλισμό, η αξιολόγηση δεν είναι τίποτε άλλο παρά έλεγχος του εκπαιδευτικού, των σχολείων και των μαθητών στους μορφωτικούς στόχους που θέτει το ίδιο το καπιταλιστικό κράτος.

Με βάση λοιπόν αυτές τις δύο θέσεις θεωρούμε ότι σήμερα η αξιολόγηση αποτελεί κεντρικό στοιχείο της πάλης που δίνουν οι εργαζόμενοι και οι εκπαιδευτικοί για να σπάσει το σχολείο της αγοράς στην πράξη.

- Γιατί η αξιολόγηση θα κατηγοριοποιήσει τις σχολικές μονάδες, υπονομεύοντας τα μορφωτικά δικαιώματα της εργατικής τάξης.
- Γιατί θα ελαστικοποιήσει τις εργασιακές σχέσεις και θ' απολύσει τους εκπαιδευτικούς.
- Γιατί θα προωθήσει το επιχειρηματικό σχολείο.
- Γιατί θα αλλάξει το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, όπου ο ανταγωνισμός και ο ατομικισμός θ' αντικαταστήσουν την ανάγκη για την αλληλεγγύη και την συντροφικότητα. Εμείς δε θέλουμε να διδάξουμε στα παιδιά μας τον ατομικισμό. Θέλουμε να τους διδάξουμε την αλληλεγγύη και την πάλη απέναντι στην βάρβαρη καπιταλιστική πραγματικότητα.

Σε αυτή τη βάση, η πρότασή μας είναι συγκεκριμένη και θεωρούμε ότι αυτό το συνέδριο έχει τους όρους και τις προϋποθέσεις να την πάρει και πρέπει και απευθύνομαι στα αριστερά του συνεδρίου να σταματήσει ο εύκολος αριστερισμός και ο σεχταρισμός. Δεν είναι επαναστατική πολιτική, δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του εργαζόμενου κόσμου.

Μπλοκάρουμε με όρους συλλογικών αποφάσεων και όρους κινήματος οποιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής της αξιολόγησης και την ακυρώνουμε στην πράξη. Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ καθώς και τα Διοικητικά Συμβούλια των Πρωτοβάθιων Συλλόγων, οι Γενικές Συνελεύσεις και οι Επιτροπές Αγώνα πρωτοστατούν στην οργάνωση της δράσης με κινητοποιήσεις ακύρωσης των σεμιναρίων και κάθε άλλης μορφής προώθησης της αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας.

Διαβάζω την πρότασή μας προς τη Γενική Συνέλευση: Η πρώτη μεγάλη μάχη θα δοθεί το Σεπτέμβριο που θα κληθούν οι Σύλλογοι Διδασκόντων να συνεδριάσουν για να θέσουν τους στόχους στα πλαίσια της εφαρμογής αυτοαξιολόγησης.

Καλούμε τους Συλλόγους Διδασκόντων να μη συμμετέχουν σ' αυτή τη διαδικασία, ν' αρνηθούν μαζικά, όπως έγινε και την περίοδο της πιλοτικής εφαρμογής, το 2010 με αντίστοιχα πρακτικά, την υλοποίησή της.

Να δώσουν υλική υπόσταση στην παιδαγωγική ελευθερία μακριά από πρακτικές ανταγωνισμού και ιεραρχίας. Καλούμε τους εκπαιδευτικούς και τα στελέχη εκπαίδευσης να μη συμμετέχουν σε οποιαδήποτε διαδικασία που σχετίζεται με την εφαρμογή της αξιολόγησης. Δε δεχόμαστε αξιολογητές στην τάξη.

Οργανώνουμε συλλογικά την αντίδρασή μας στις απόπειρες των αξιολογητών να μπουν για το λόγο αυτό στις τάξεις. Δεν έχουν θέση στα Συνδικάτα και στους Συλλόγους όσοι συμμετέχουν στην αξιολόγηση και τις απολύσεις.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Όπως θα έλεγε ο Κ. Μαρξ, *Hic Rhodus, hic salta*, «ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα».

ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Καλησπέρα. Περάσαμε μια χρονιά άγριας λεηλασίας και ισοπέδωσης των δικαιωμάτων μας, μισθοί, συντάξεις, δημόσια υγεία, παιδεία, δημοκρατικά δικαιώματα. Μια χρονιά βίαιης μετακίνησης του πλούτου από τον κόσμο της εργασίας στα σεντούκια των τραπεζιτών και στις τσέπες των εργοδοτών. Μια χρονιά υλοποίησης (μέσα από ένα καταγισμό μέτρων και ρυθμίσεων) του σχολείου των φτωχών και υποταγμένων εκπαιδευτικών, σχολείο κρύο και μίζερο, με αναλώσιμους μαθητές, εφοδιασμένους με δεξιότητες όχι με γνώσεις, που θα οδηγούνται ευέλικτοι και αποδοτικοί για εκμετάλλευση στα αρπακτικά της αγοράς εργασίας. Η τόσο βαθιά αντικοινωνική πολιτική δεν μπορεί παρά να επιβάλλεται με «νόμο και τάξη» με καταστολή και τρομοκρατία με επιστρατεύσεις απεργών και μαύρο στις οθόνες. Η πολιτική αυτή επεξεργασμένη από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ, και τον ΟΟΣΑ, έχει τους πολιτικούς της υπηρετές. Τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, και τη Χρυσή Αυγή, είχε και ολίγον σαπισμένη κόκκινη γραμμή απ' τον Κουβέλη, γι' αυτό χάθηκε πιο γρήγορα. Επιβάλλουν την φτώχεια σαν αναπόφευκτο κακό, σιγοντάρουν τον εκφασισμό της κοινωνίας και ποντάρουν στον κοινωνικό κανιβαλισμό. Παρόλα αυτά αυτή η επίθεση δεν θα μπορούσε να περάσει αν δεν είχε και το συνδικαλιστικό υπηρετικό προσωπικό. Είναι το συνδικαλιστικό προσωπικό της υποταγής, της συνδιαλλαγής, των προνομίων, που φωτογραφίζεται με υπουργούς, κάνει αγώνες για τα δελτία των 8 με βαρύγδουπες δηλώσεις για τα casus belli. Χορτάσαμε, συνάδελφοι, casus belli. Casus belli για τους μισθούς, για το ασφαλιστικό, για το κλείσιμο σχολείων, για την υποχρηματοδότηση, για τις πειθαρχικές διώξεις. Θα ήθελα να αναφερθώ σ' αυτό. Συνάδελφός μας απ' το Σύλλογο της Λάρισας, παραπέμπεται στις 4 Ιουλίου στο Πειθαρχικό με την κατηγορία της ανάρμοστης και αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας. Αιτία για την παραπομπή του είναι η συμμετοχή του, σε κινητοποίηση που έγινε από διάφορες συλλογικότητες και σωματεία ενάντια σε αυτή την αντιλαϊκή πολιτική και η αναίτια σύλληψή του και παραπομπή του σε δίκη με την ψεύτικη κατηγορία αντίσταση κατά της αρχής. Η υπόθεση αυτή δεν έχει τελεσιδικήσει. Η δίωξη αυτή γίνεται για να επιβληθεί κλίμα φόβου και πειθαρχίας προκειμένου να περάσουν οι απολύσεις στο δημόσιο και να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της τρόικα. Είναι φανερό ότι επιδιώκουν να κρατήσουν ομήρους τους αγωνιστές του κινήματος και να ποινικοποιήσουν κάθε κίνημα ανατροπής. Και η Ομοσπονδία που θεωρεί τα πειθαρχικά αιτία πολέμου ήρθε στη Λάρισα (ένα μήνα μετά) και έκανε εκδήλωση σε κυριλέ ξενοδοχείο για να μας ενημερώσει. Δεν ξέραμε για τα πειθαρχικά εμείς που το ζούσαμε εκεί και είχαμε το συνάδελφο να παραπέμπεται. Σε κλίμα χαράς και αγωνιστικής έξαρσης φωτογραφήθηκε με τη διοίκηση, της έδωσε βήμα, έβγαλε αγωνιστικές κορώνες, έβαλε κόκκινες γραμμές... και έφυγε. Την ίδια στιγμή ο συνάδελφός μας είναι σε αργία από τις 19 Απρίλη και το σχολείο του, ειδικό σχολείο για παιδιά με αυτισμό, χωρίς δάσκαλο. Αρνήθηκαν οι εκπρόσωποι της ΔΟΕ να δώσουν το λόγο σε μέλος των Παρεμβάσεων ο οποίος ήθελε να προτείνει το αυτονόητο, το ελάχιστο. Παράσταση διαμαρτυρίας στη Διεύθυνση για την παραπομπή του συνάδελφου. Χωρίς ντροπή ο Πρόεδρος της ΔΟΕ μίλησε για σώου, δείχνοντας για μια ακόμη φορά ότι έχουν διαλέξει πλευρά και

αυτά που μας λένε για τα πειθαρχικά είναι λόγια βαρύγδουπα για κατανάλωση. Δεκάδες Σύλλογοι Δασκάλων Τοπικές ΕΛΜΕ, Σωματεία του ιδιωτικού τομέα έβγαζαν αποφάσεις συμπαράστασης και αλληλεγγύης στο συνάδελφο το Στέφανο Γκουλιώνη. Όμως ο Τοπικός Σύλλογος με ευθύνη της ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ σιωπούσε και όταν δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς, έβγαλε μια κλωμή ανακοινωσούλα για το συνάδελφο. Ο ίδιος Σύλλογος, με ευθύνη των κυβερνητικών παρατάξεων, όταν πέρυσι οδηγούσαν τον συνάδελφο στα κρατητήρια της ασφάλειας μόνο και μόνο γιατί διαδήλωνε, καταδίκασε τη βία από όπου και αν προέρχεται. Καλώ το Συνέδριο να βγάλει απόφαση, όχι αλληλεγγύης με ψήφισμα, δεν καταργούνται τα πειθαρχικά με ψηφίσματα. Εάν θέλουμε να σταθούμε ενάντια στα πειθαρχικά πρέπει να οργανωθεί μεγάλο συλλαλητήριο στη Λάρισα με παρουσία των μελών του Δ.Σ. που να σταματήσει τώρα τη δίωξη του συναδέλφου. Να αθωωθεί πανηγυρικά. Να καταργήσουμε στην πράξη τα πειθαρχικά. Να είναι η πρώτη νίκη που θα έχουμε σε αυτό τον παρατεταμένο αγώνα.

Θα αδικούσα όμως τον κρατικό συνδικαλισμό εάν δεν ξεχώριζα και άλλη μια δράση απ' τα πεπραγμένα του. Στις 13 Μαρτίου μέλη της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ του Δ.Σ. της ΔΟΕ με τον καθηγητή Εμβαλωτή από το ΙΠΕΜ συναντήθηκαν με τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων της Θεσσαλίας για να οργανώσουν επιμόρφωση με κονδύλια του ΕΣΠΑ για περιορισμένο αριθμό συναδέλφων. Ανάμεσα στα φρου-φρου και τα αρώματα που τα έχουμε ακούσει άπειρες φορές και από τη διοίκηση για το bulling όπως λέμε και στα απλά ελληνικά, τα θέματα είναι και «συνολικό πρόγραμμα αξιολόγησης, διαμόρφωση ποσοτικών δεικτών» και «διοίκηση και ηγεσία στην εκπαίδευση». Άραγε σε τι διαφέρει η επιμόρφωση που γίνεται με τις ευλογίες του συνδικάτου από την επιμόρφωση - χειραγώγηση - συμμόρφωση του Υπουργείου; Έχουμε καμάρι που έχουμε εξασφαλίσει δύο εκατομμύρια ευρώ από το ΕΣΠΑ για να μοιραστούν στις τσέπες υπευθύνων προγραμμάτων τεχνοκρατών και υμετέρων; Την ώρα που σχολεία και εκπαιδευτικοί στενάζουν κάτω από το βάρος των περικοπών, το συνδικάτο εκπαιδεύει τους αυριανούς αξιολογητές, παίρνει λεφτά από την Ε.Ε. για να μας πείσει ότι θα πρέπει να δεχτούμε την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, τη διάλυση του δημόσιου σχολείου. Συνάδελφισσες και συνάδελφοι, αυτός ο συνδικαλισμός δεν είναι απλά αναποτελεσματικός. Είναι επικίνδυνος. Δεν έχουμε ανάγκη από ένα συνδικάτο που δημιουργεί τους όρους και τις προϋποθέσεις να περάσει η αξιολόγηση, η τρομοκρατία των απολύσεων, η γκιλοτίνα των πειθαρχικών διώξεων. Δεν έχουμε ανάγκη από συνδικαλιστικό υπηρετικό προσωπικό που θα είναι η βαλβίδα εκτόνωσης της οργής μας με ανέξοδες 24ωρες απεργιούλες. Δεν έχουμε ανάγκη από τέτοιο συνδικαλιστικό προσωπικό που κρύφτηκε πίσω από την ΑΔΕΔΥ για να εμποδίσει το μέτωπο με τους καθηγητές. Χρειαζόμαστε ένα συνδικάτο ισχυρό και ταξικό. Χρειαζόμαστε την πιο δυνατή εργατική ενότητα στην πράξη, όχι στα λόγια. Ενότητα στη βάση των ταξικών συμφερόντων μας, όχι του στρογγυλέματος της μνημονιακής πολιτικής. Συνδικάτα στα χέρια των εργαζομένων. Δυνατά, ανατρεπτικά, μαχητικά. Με μια ΔΟΕ στα χέρια των εκπαιδευτικών, που απαιτεί χωρίς μισόλογα την ανατροπή των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων, τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο απ' το ευρώ, την αναδιανομή του πλούτου υπέρ αυτών που τον παράγουν. Μια ΔΟΕ στα χέρια των εκπαιδευτικών που θα υπερασπίζεται μαχητικά τα δικαιώματα

της εκπαιδευτικής κοινότητας. Μια ΔΟΕ κύτταρο κοινωνικής πολιτικής δράσης και κοινωνικής αλληλεγγύης. Μπροστά στον πιο σκληρό Σεπτέμβρη της εκπαιδευτικής ζωής μας είναι στο χέρι μας να οργανώσουμε απάντηση. Πόλεμο στον πόλεμο που μας έχουν κηρύξει. Αγώνες σύγκρουσης, όχι απεργίες εκτόνωσης για τις εντυπώσεις. Η διεκδίκηση και η αντίσταση γίνονται για την επιβίωση. Δίνουμε την πρώτη απάντηση δυνατά, μαχητικά 4 Ιουλίου με συλλαλητήριο που οργανώνουμε στη Λάρισα. Απαιτούμε και επιβάλλουμε την αθώωση του συναδέλφου μας. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Α' ΑΘΗΝΑΣ»

Είκοσι χρόνια πριν, Πέμπτη 9 Σεπτεμβρίου του 1993, τέσσερις μέρες πριν ανοίξουν τα σχολεία, καμιά διακοσαριά συνάδελφοι παρακολουθούν βαριεστημένοι ένα σεμινάριο κάπου στα Λιόσια και ανοίγει η πόρτα και μπαίνουν δύο συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και κάνουν την εξής ιστορική δήλωση: «συνάδελφοι, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έπεσε. Παρατήθηκε ο Σιμπιλίδης και η λαομίσητη κυβέρνηση Μητσοτάκη» έπεσε όπου διακόσιοι συνάδελφοι όρθιοι καταχειροκροτούν ενθουσιωδώς και βεβαίως το σεμινάριο διαλύεται. Σήμερα, είκοσι χρόνια μετά, είναι ο Βενιζέλος και το ΠΑΣΟΚ το τελευταίο δεκανίκι, το θλιβερό αποκούμπι, το τελευταίο στήριγμα της κυβέρνησης Σαμαρά. Μιας κυβέρνησης που σαν τρικέφαλη, δικέφαλη σήμερα, Λερναία Ύδρα καταπίνει μισθούς, συντάξεις, νέους ανθρώπους, δημόσιο πλούτο.

Όμως ό,τι και αν κάνει ο κ. Βενιζέλος και το κόμμα του για να σώσει τη δεξιά ο ατσάλωτος Σαμαράς τσαλακώθηκε και τσαλακώθηκε στο μέγαρο της ΕΡΤ γιατί αποδείχθηκε ότι ο θατασερισμός δεν μπορεί να υποτάξει την κοινωνία.

Ποιος όμως είναι ο πραγματικός αντίπαλος του Σαμαρά σήμερα; Τηρουμένων των αναλογιών όπως το 1993 ο πραγματικός αντίπαλος τώρα του Μητσοτάκη δεν ήταν ο Σιμπιλίδης, ούτε ήταν οι δικομματικές και οι τρικομματικές οικουμενικές κυβερνήσεις που άνοιξαν το δρόμο στο νεοφιλελεύθερο μεσαίωνα, αλλά ήταν οι φοιτητικές και μαθητικές καταλήψεις, ήταν ο Νίκος ο Τεμπονέρας, ήταν οι εργατικοί αγώνες και η ΕΑΣ και σήμερα ο πραγματικός αντίπαλος του Σαμαρά είμαστε όλοι εμείς, οι χιλιάδες των χιλιάδων κάθε μέρα στο μέγαρο της ΕΡΤ, οι απολυμένοι, οι απλήρωτοι, οι ναυτεργάτες, το ΜΕΤΡΟ, η χαλυβουργία.

Λέω τηρουμένων των αναλογιών καλοί μου συνάδελφοι γιατί; Γιατί σήμερα σε σχέση με το 1993 βρισκόμαστε στο κατώφλι μιας νέας ιστορικής εποχής που άνοιξε η καπιταλιστική κρίση. Μιας εποχής των μεγάλων εξεγέρσεων όσο και αν αυτό φοβίζει ορισμένους που παρέλασαν απ' αυτό το βήμα, των μεγάλων κινδύνων, του κοινωνικού μεσαίωνα και της ανόδου του φασισμού.

Σ' αυτή την περίοδο λοιπόν δεν υπάρχουν κλαδικά δευτερεύοντα και επιμέρους ζητήματα. Τελειώσανε αυτά, ξεχάστε τα. Δεν υπάρχουν. Το κάθε παραμικρό ζήτημα μπαίνει στο μπλέντερ και με ταχύτητα φωτός μετατρέπεται με σφοδρότητα σε κεντρική πολιτική αντιπαράθεση. Σιγά τώρα στην Τουρκία μην έγινε ολόκληρη λαϊκή εξέγερση για εφτά ευκάλυπτους, εφτά ακακίες που κόψανε στην πλατεία ή στην Βραζιλία γίνεται ολόκληρη λαϊκή εξέγερση μόνο για τις αθλητικές διοργανώσεις.

Έτσι και στην Ελλάδα το μαύρο στην ΕΡΤ ήταν η σταγόνα εκείνη που ξεχείλισε το ήδη γεμάτο ποτήρι της λαϊκής οργής και έδειξε ότι το ΜΕΤΡΟ, οι ναυτεργάτες, οι καθηγητές, η χαλυβουργία, είναι επεισόδια της ταξικής πάλης που συσσωρεύουν οργή και την κρίσιμη στιγμή βγαίνουν στην επιφάνεια.

Όποιος λοιπόν συναγωνιστές σε αυτή την συγκυρία που κρίνεται η πτώση της κυβέρνησης επιλέγει τη γραμμή «το όπλο παρά πόδας» ή τη γραμμή που κλευάζει το μέτωπο της σύγκρουσης ή όποιος αναλώνεται σε κομματικές συγκεντρώσεις λυπάμαι πολύ που θα το πω αλλά δεν υπηρετεί την πολιτική ενός μετώπου σύγκρουσης και νίκης αλλά την πολιτική της διαμαρτυρίας ή του κομματικού καιροσκοπισμού. Όποιος, καλοί μου συναγωνιστές, περιμένει στη στάση να περάσει το λεωφορείο της αριστεράς πολύ φοβάμαι πως θα μείνει με το εισιτήριο στο χέρι. Το δρόμο θα τον ανοίξουμε περπατώντας και πολεμώντας και θα είναι δρόμος ανηφορικός, ο δρόμος του μετώπου της σύγκρουσης ενάντια σε κυβέρνηση, ΕΕ και ΔΝΤ.

Στον ίδιο μας τον χώρο, συνάδελφοι, στην εκπαίδευση ετοιμάζονται μεγάλες σφαγές. Απολύσεις, συγχωνεύσεις, τρομοκρατία. Τα σχολεία και οι δάσκαλοι, έχουμε ήδη προγραφεί από τους Ούννους και τους καπιταλιστές. Η σφαγή της Ιφιγένειας είναι εδώ για να πνεύσουν οι νέοι άνεμοι της κερδοφορίας. Έχουμε πόλεμο και απέναντι σ' αυτό τον πόλεμο εμείς δείξαμε δύο εικόνες εδώ μέσα: Η μία εικόνα η θλιβερή, θλιβερή κατά τη γνώμη μου και να πάρουν τις ευθύνες τους όλοι, ήταν η εικόνα της ψηφοφορίας για την ΕΡΤ όπου ΔΑΚΕ – ΠΑΣΚ και ΕΣΑΚ καταψήφισαν την πρόταση για κοινή κάθοδο του συνεδρίου στην ΕΡΤ. Η εικόνα του κατακερματισμού και της ήττας των αγωνιστικών ρευμάτων. Η άλλη είναι η εικόνα της πρώτης ημέρας, η εικόνα που θέλουμε εμείς είναι η εικόνα δηλαδή ενός μετώπου που έχει την πλειοψηφία και μπορεί να πάρει αποφάσεις και για τον προσανατολισμό της Ομοσπονδίας και για την αξιολόγηση και για τα πειθαρχικά και για την προσχολική αγωγή και κυρίως για να πάρουμε τη σκυτάλη απ' τις μαζικές Συνελεύσεις των καθηγητών για μαζικές Γενικές Συνελεύσεις σε όλη την εκπαίδευση το Σεπτέμβριο, που θα πάρουν το βάρος και την ευθύνη μιας μεγάλης πολιτικής αναμέτρησης, ενός πανεκπαιδευτικού παλλαϊκού ανένδοτου αγώνα διαρκείας, που θα ξεκινήσει με απεργιακό λουκέτο στην εκπαίδευση και θα κορυφωθεί με παλλαϊκό ξεσηκωμό μέχρι την πτώση της κυβέρνησης. Ευχαριστώ.

ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι,

Έχουμε μπει σε μια νέα περίοδο. Η κυβέρνηση, έχασε το ένα της πόδι και έμεινε με δύο, ένα ακροδεξιό και ένα δεξιό. Ο Σαμαράς διασώθηκε προσωρινά χάρη στο φιλί ζωής που του έδωσε ο Βενιζέλος. Το πολιτικό σκηνικό είναι ξανά σε αστάθεια, χάρη στους εργαζόμενους στην ΕΡΤ και στους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους από όλους τους χώρους που την μετέτρεψαν σε κέντρο αντίστασης.

Όλοι εκείνοι που έλεγαν ότι ο λαϊκός παράγοντας έχει ηττηθεί, έχει χάσει τη δυνατότητα να καθορίζει τις εξελίξεις, έκαναν λάθος. Μόλις ένα χρόνο πριν, φαινόταν πως μια αναβαπτισμένη από τις πρόσφατες εκλογές τρικομματική κυβέρνηση, μπορούσε –απουσία κινήματος- να σταθεροποιήσει το πολιτικό σκηνικό. Αντιστάσεις

υπήρξαν, αλλά δεν μπόρεσαν να γενικευτούν και ηττήθηκαν. Οι εργαζόμενοι στους Δήμους, επιστρατεύτηκαν. Οι εργαζόμενοι στο ΜΕΤΡΟ, επιστρατεύτηκαν. Οι Ναυτεργάτες, επιστρατεύτηκαν. Οι καθηγητές με την απόφασή τους για απεργία στις εξετάσεις, άνοιξαν μια χαραμάδα ελπίδας για γενίκευση. Όμως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, υπακούοντας στα κελεύσματα της κυβέρνησης, αποφάσισε πως δεν πρέπει να γίνει απεργία στις εξετάσεις. Το ίδιο και η κοινοβουλευτική αριστερά: το ένα κομμάτι της τάχθηκε εναντίον της απόφασης των καθηγητών (και διαφημίστηκε κατάλληλα και από τα ΜΜΕ) και το άλλο της κομμάτι αποφάνθηκε ότι δεν υπήρχαν οι όροι και οι προϋποθέσεις. Και η απεργία των καθηγητών ξεπουλήθηκε.

Τότε, ο Σαμαράς, θεώρησε ότι μετά την ήττα των καθηγητών, είχε τη δυνατότητα για μια επίθεση που θα ζήλευε η Θάτσερ και ο Ρήγκαν. Επέλεξε την ΕΡΤ για να κάνει τις 2000 απολύσεις που ήθελε άμεσα η τρoίκα. Το υπόκωφο ποτάμι της λαϊκής οργής όμως, ξέσπασε.

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, δεν ρώτησαν κανένα αν υπήρχαν όροι και προϋποθέσεις, δεν ρώτησαν κανένα αν είναι μέσα στο σχέδιο για τη λαϊκή εξουσία, η κατάληψη και η συνέχιση των εκπομπών. Έδωσαν και δίνουν τη μάχη. Εκατοντάδες χιλιάδες λαού μαζί τους, ανοίγουν πρωτόγνωρους δρόμους για το κίνημα στην Ελλάδα.

Και η μάχη αυτή έδωσε το πρώτο αποτέλεσμα: Δικομματική η κυβέρνηση, ασταθής κυβέρνηση. Ασταθής, όμως ιδιαίτερα επικίνδυνη και επιθετική.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ (και νυν ΔΗ.ΣΥ.), θυμάστε; 23 Απριλίου του 2010, λίγο πριν το Πάσχα, από το ειδυλλιακό Καστελόριζο, ο τότε πρωθυπουργός Γιωργάκης Παπανδρέου, δήλωνε: «Οι εταίροι μας θα συνδράμουν άμεσα και αποφασιστικά, ώστε να παράσχουν στην Ελλάδα το απάνεμο λιμάνι που θα μας επιτρέψει να ξαναχτίσουμε το σκάφος μας με γερά και αξιόπιστα υλικά. Βρισκόμαστε σε μια δύσκολη πορεία, μια νέα Οδύσσεια για τον Ελληνισμό. Όμως, πλέον, ξέρουμε το δρόμο για την Ιθάκη και έχουμε χαρτογραφήσει τα νερά».

Τρία χρόνια μετά, το Πάσχα του 2013 πάνω από 1,5 εκατομμύριο άνεργοι, ο βασικός μισθός είναι 586 ευρώ, ο αριθμός των αστέγων έχει εκτιναχθεί, η αγοραστική δύναμη είναι επίπεδα του 2003, η φορολογική επιβάρυνση αυξήθηκε στο 35,6%, η ύφεση εκτιμάται για φέτος στο 4,5%, το δημόσιο χρέος έφτασε το 2012 στο 156,9% του ΑΕΠ. Και έπεται συνέχεια...

Συνάδελφοι, έχετε συνειδητοποιήσει σε τι καθεστώς ζούμε;

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ; Όταν αναγνωρίζει στον εκάστοτε υπουργό το δικαίωμα, με μια υπογραφή, να καταργεί οργανισμούς και να απολύει εργαζόμενους, να **βάζει «μαύρο» σήμερα στην ΕΡΤ, αύριο στη ΔΕΗ και στην ΕΥΔΑΠ**, μεθαύριο στα Αμυντικά Συστήματα, στα Ασφαλιστικά Ταμεία, **στα σχολεία; Δημοκρατία; όταν κυβερνούν με Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου (55 μέχρι στιγμής) και με Προεδρικά Διατάγματα;** Με εξευτελιστικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, με διαδοχικές επιστρατεύσεις, με παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες, με απαγόρευση διαδηλώσεων; Δημοκρατία, όταν μοιράζονται δισεκατομμύρια στους τραπεζίτες, ενώ έχει ήδη αποφασιστεί η εξαφάνιση κάθε ίχνους κοινωνικού κράτους και η «κινεζοποίηση» των εργασιακών σχέσεων;

Αυτή είναι η Δημοκρατία τους. Ειδικές οικονομικές ζώνες, με εργαζόμενους χωρίς κανένα δικαίωμα. Με την «ευγενική χορηγία» της

Χρυσής Αυγής, επιχειρούν να φτάσουν το στόχο τους: **ΟΛΗ Η ΕΛΛΑΔΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΑΝΩΛΑΔΑ.**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, έρχεται καταιγίδα. Πρέπει να διευρύνουμε το ρήγμα που άνοιξε η μάχη της ΕΡΤ. Δεν πρόκειται να πέσουν μόνοι τους αν εμείς δεν τους ριξουμε. Είναι κρίσιμο να απαντήσουμε στο ερώτημα: τι συνδικάτο χρειαζόμαστε, για την επόμενη περίοδο.

Χρειαζόμαστε μια ΔΟΕ που θα βγει μπροστά με σημαία την υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν παιδείας. Που θα βγει μπροστά ενάντια στην άρση της μονιμότητας και τις απολύσεις, που έρχονται άμεσα. Που θα παλέψει ενάντια στη συρρίκνωση των συνδικαλιστικών, πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Είτε αυτά αφορούν τους εκπαιδευτικούς, με την εφαρμογή του νέου Πειθαρχικού δικαίου, την κατάργηση του τεκμηρίου της αθωότητας, την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και της σχολικής μονάδας, τις υποχρεωτικές μεταθέσεις, τις επιστρατεύσεις. Είτε αυτά αφορούν το σύνολο της εργαζόμενης –και άνεργης– πλειοψηφίας, όπως είναι η μάχη ενάντια στις ειδικές οικονομικές ζώνες τύπου Μανωλάδας, η υπεράσπιση των κοινωνικών αγαθών της υγείας, της ενέργειας, του νερού, της κοινωνικής ασφάλισης. Είτε αυτό αφορά, την πάλη ενάντια στους νεοαζι, που αναλαμβάνουν να πειθαρχήσουν «απειθαρχους» εργαζόμενους (όπως στο Νυδρί) και με το δόγμα «για όλα φταίνε οι μετανάστες» –όπως τότε οι Εβραίοι-πριμοδοτούν τον «εμφύλιο των φτωχών», αποπροσανατολίζει το λαό και βολεύει πάρα πολύ την άρχουσα τάξη.

Χρειαζόμαστε ένα συνδικάτο, που θα βγει μπροστά με ένα αποφασιστικό αγώνα που θα ενώσει ολόκληρη την κοινωνία, για την υπεράσπιση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών. Που θα βάλει καθαρά το ζήτημα της πτώσης της κυβέρνησης.

Για ένα τέτοιο συνδικάτο, έχει μεγάλη σημασία –και διαφορά– η ισχυρή εκπροσώπηση των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων. Γιατί, έχει έρθει «τέλος εποχής» για εκείνα τα συνδικάτα που είχαν στην ατζέντα των «δράσεών» τους τις συναντήσεις με υπουργούς και άλλους «παραιτημένους» και καμιά συμβολική 24ωρη απεργία διαμαρτυρίας. Έχει έρθει «τέλος εποχής» για τις πολιτικές δυνάμεις εκείνες που εξακολουθούν να κηρύσσουν την κόσμια συμβολική διαμαρτυρία που δεν έχει στόχο αποφασιστικές μάχες για πραγματικές ανατροπές αλλά μεταθέτει τα πάντα στην αλλαγή συσχετισμών στην κάλη.

Δυστυχώς, το άμεσο μέλλον θα δείξει σε τι εποχές έχουμε μπει. Και, σε τέτοιες εποχές, συνάδελφοι της κοινοβουλευτικής αριστεράς –όπως έδειξε η απεργία των καθηγητών-αριστερά που δεν είναι στήριγμα των αγώνων, δεν είναι αριστερά. Εδώ πραγματικά ταιριάζει το σύνθημα: «ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες».

Η θύελλα είναι μπροστά μας και θα κριθούμε όλοι.

ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤ'

Στην καρδιά της καπιταλιστικής κρίσης η συγκυβέρνηση εφαρμόζοντας την πολιτική του κεφαλαίου και της Ε.Ε., με σχέδιο και οργάνωση, καταστρέφει την εργασία, τον τεχνολογικό –μηχανολογικό εξοπλισμό, το περιβάλλον και τα δημόσια-κοινωνικά αγαθά όπως υγεία, εκπαίδευση, κοινωνική πρόνοια.

Το εργατικό και λαϊκό κίνημα απάντησε σε αυτήν την αντικοινωνική επίθεση με αγώνες κάθε μορφής για να ανατρέψει αυτήν την πολιτική. Τα πιο προωθημένα τμήματα της εργατικής τάξης προβάλλουν με αποφασιστικότητα ένα άλλο σχέδιο που περιλαμβάνει την υπεράσπιση των κοινωνικών, εργασιακών και πολιτικών δικαιωμάτων, τη ριζική αλλαγή των παραγωγικών σχέσεων, την αλλαγή της ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγή, την προστασία του περιβάλλοντος με κάθε μέσο, την αλληλεγγύη στα πιο αδύναμα τμήματα της τάξης.

Οι κυβερνήσεις για να χειραγωγήσουν το εργατικό κίνημα χρησιμοποιήσαν μεθόδους κοινωνικού αυτοματισμού (με τη συνδρομή των ΜΜΕ), τα σώματα ασφαλείας (και κοντά σ' αυτά τα τάγματα της φασιστικής Χρυσής Αυγής), την επιστράτευση του αγωνιζόμενου λαού, τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, το πειθαρχικό δίκαιο προσανατολισμένο στην εφαρμογή των μνημονίων. Από τη Χαλυβουργία ως τις Σκουριές στη Χαλκιδική, από τα λιμάνια ως τους καθηγητές, από τις συγκοινωνίες ως τους δήμους, στην ΕΡΤ, σε εργοστάσια, σε γειτονίες, σε πολιτικούς χώρους, επιχειρούν με ΜΑΤ και ασφαλίτες, με συλλήψεις και παραπομπές σε δίκες, να καταστείλουν τις εργατικές αντιστάσεις, να χειραγωγήσουν τους εργαζόμενους, να τρομοκρατήσουν και να πειθαρχήσουν στην κυβερνητική πολιτική.

Στο δημόσιο τομέα με ένα σύνολο νόμων, υπουργικών αποφάσεων και εγκυκλίων (ν.4093/12, ν.4057/12, ν.4111/13 κλπ) απειλούν με αργία, διαθεσιμότητα, 70% μείωση του μισθού και απολύσεις, να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους ώστε να υπακούνε και μην αμφισβητούν τις πολιτικές τους, να μη διεκδικούν, να μη συμμετέχουν στους αγώνες.

Τα πλαίσια αυτά μεταξύ άλλων συμπεριλαμβάνουν: την ποινικοποίηση της αμφισβήτησης της καπιταλιστικής συγκρότησης του κράτους, την «απρεπή-ανάξια-ανάρμοστη διαγωγή εντός ή εκτός υπηρεσίας», την ασέβεια και απείθεια στη διοίκηση.

- Στοχεύουν την πολιτική δράση ενάντια σε όσους συμμετέχουν σε διαδηλώσεις ενάντια σε κυβέρνηση, ΕΕ και ΔΝΤ (Θεσσαλονίκη-Λάρισα) όπως και στην αλληλεγγύη σ' όσους, όσες στέκονται δίπλα-μαζί με αγωνιζόμενους συναδέλφους άλλων κλάδων του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα (κινητοποίηση ΠΟΕ-ΟΤΑ στη Θεσσαλονίκη).
- Στοχεύουν την κοινωνική δράση σε όσους αγωνίζονται για τον τόπο τους (Σκουριές), την πόλη τους (ΣΜΑ Ευκαρπίας), τη γειτονιά τους (κεραίες κινητής τηλεφωνίας).
- Στοχεύουν τη συνδικαλιστική δράση με τους χαρακτηρισμούς «ασέβεια και απείθεια στη διοίκηση» σε όσους δηλαδή εναντιωθούν στο νέο σχολείο της αγοράς, στην παιδαγωγική αυθεντία του σχολικού συμβούλου, την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων του συλλόγου διδασκόντων και τη δημοκρατική λειτουργία του σχολείου απέναντι στη διοικητική ιεραρχία (Νεάπολη Θεσσαλονίκης), στην αυτοαξιολόγηση του σχολείου και την αξιολόγηση μαθητών-εκπαιδευτικών ώστε να επιβάλλουν την υιοθέτηση της εκπαιδευτικής πολιτικής όπως εφαρμόζεται από τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Σ' αυτό το περιβάλλον κάθε συνδικάτο πρέπει να στέκεται δίπλα στα μέλη του, δίπλα σε κάθε εργαζόμενο-άνεργο-νεολαίο που διεκδικεί. Και σίγουρα όχι με το παράδειγμα της πλειοψηφίας της ΔΟΕ (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) στη σύλληψη του συντρόφου Αγαπητού Θανάση.

Αγωνιζόμαστε για:

Κατάργηση των ν.3528/2007 (ΔΥΚ), ν.4093/12 (Μεσοπρόθεσμο), - ν.4057/12, ν.4111/13 και των αποφάσεων-εγκυκλίων για πειθαρχικά, αργίες, διαθεσιμότητα.

Απόσυρση της εγκυκλίου Φ277/ 19-11-2012 περί «αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς», κλπ. που εκτός των άλλων καταργεί το τεκμήριο της αθωότητας.

Άμεση ανάκληση της αργίας – διαθεσιμότητας των συναδέλφων μας.

Συνδικαλιστική –νομική –οικονομική στήριξη από τη ΔΟΕ σε όποιο –όποια διώκεται

Καμιά θέση στον κλάδο σε όσα στελέχη εφαρμόσουν την κυβερνητική πολιτική

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ της πολιτικής –συνδικαλιστικής –κοινωνικής δράσης.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

ΝΕΕΣ ΣΗΜΑΣΙΕΣ - ΦΟΒΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Το δημόσιο σχολείο δεν δέχεται απλώς μια επίθεση, άλλα επιχειρείται να αλλάξουν τα νοήματα και οι σημασίες, για το τι θεωρείται σήμερα εκπαίδευση.

Το σχολείο δεν είναι μια ουδέτερη περιοχή, ένας χώρος αθωότητας όπου παρέχονται μορφωτικά αγαθά, άλλα ασκεί επιλεκτική λειτουργία και αναπαράγει τις κυρίαρχες ταξινόμησεις (γλωσσικές, πολιτισμικές, εθνοτικές, ταξικές, έμφυλες).

Από τη δεκαετία του 80 στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ, όταν αρχίσαν να αναδύονται τα πρώτα οικονομικά αδιέξοδα του νεοφιλελεύθερου μοντέλου και η χαώδης ανεξέλεγκτη εξάπλωση του κεφαλαίου με το χρηματοπιστωτικό σύστημα, παρατηρήθηκε μια συντηρητική στροφή των κοινωνιών και επιχειρήθηκε για τη διαφαινόμενη οικονομική κρίση να ενοχοποιηθεί το εκπαιδευτικό σύστημα. Γεγονός που είχε ως επακόλουθο την εφαρμογή μια σειράς μέτρων όπως ήταν η επέκταση του εξεταστικού συστήματος, η αύξηση του ωραρίου, η σύνδεση του μισθού με την αξιολόγηση του σχολείου -του εκπαιδευτικού και η αποβολή των ανεπαρκών εκπαιδευτικών.

Όπως διαπιστώνει κανείς η ελληνική κυβέρνηση σήμερα, προσπαθεί να εφαρμόσει ένα πανομοιότυπο μοντέλο με το διεθνές εκπαιδευτικό παράδειγμα.

Παλιές δοκιμασμένες συνταγές, αλλά σε επίπεδο ιδεολογίας και θεωρητικού οικοδομήματος του Νέου Σχολείου, λαμβάνει χώρα και κάτι παραπάνω. Επιχειρείται να αλλάξουν οι σημασίες και οι όροι για το πως νοηματοδοτείται το σχολείο της “ανάγκης” σήμερα.

Η εξουσία, όπως πάντα, ορίζει ποια είναι η αλήθεια, η οποία δεν είναι μια αυθύπαρκτη οντότητα, ανεξάρτητη, άλλα αναδιαπραγματεύεται, συγκροτείται μέσα σε “ένα πλαίσιο σχέσεων εξουσίας σε μια συγκεκριμένη ιστορική στιγμή. Μια τέτοια “ειδική αλήθεια” διαχέεται σήμερα στην κοινωνία, ερμηνεύομενη, που ορίζει ότι το σχολείο πρέπει να αλλάξει, να γίνει ευέλικτο, αποτελεσματικό, να υπηρετεί την επιχειρηματικότητα, να συνδέεται με την αγορά εργασίας. Μετατρέποντας τη διδακτική πράξη σε μια διαδικασία διαχείρισης δεξιοτήτων και πόρων, ώστε να παραχθεί το καλύτερο αποτέλεσμα, στην καλύτερη τιμή, με μείωση του κόστους και με τη λιγότερη κρατική οικονομική εμπλοκή.

Αυτή η διαμορφωμένη “ειδική” αλήθεια για τη “σωτηρία” του σχολείου’ δηλαδή, νομιμοποιείται από την κατάσταση της οικονομικής κρίσης και από την διαδικασία του επείγοντος. Η δημιουργία κλίματος καταστροφής και ο βομβαρδισμός των συνειδήσεων από το επείγον, το οποίο επικαθορίζεται από πολιτικές σκοπιμότητες εμπνέει τις πιο συντηρητικές επιλογές της εξουσίας στο χώρο της εκπαίδευσης.

Η πολιτική του επείγοντος δημιουργεί ένα πλέγμα σχέσεων, μια κατάσταση όπου επίκειται το κακό, χωρίς να υπάρχει ο χρόνος να αντιμετωπισθεί πάρα μόνο άμεσα, τούτη στιγμή, και με ένα, συγκεκριμένο τρόπο. Η βία του επείγοντος, της έκτακτης ανάγκης, δεν επιτρέπει τον κριτικό στοχασμό, άλλα νομιμοποιεί τις επείγουσες -σκληρές αντικοινωνικές πολιτικές. Ο φόβος μπαίνει στο παιχνίδι και παίζει μόνος του, τα υποκείμενα παραλύουν, αφοπλίζονται και εντέλει συναινούν.

Τέτοιες πρακτικές της κυβέρνησης, “η δια φόβου συναίνεση”, οδηγούν στην οικειοποίηση ενός λόγου συντηρητικού για την “προστασία” του σχολείου”, την “προστασία του δημοσίου συμφέροντος”, για την “προστασία όλης της χώρας”.

Φυσικοποιούνται με αυτό τον τρόπο τα κανονιστικά πλαίσια, που ορίζονται από την κυβερνητική πολιτική, ως προς τη λειτουργία της εκπαίδευσης και της εργασίας σε αυτήν(εξετάσεις -αξιολόγηση -πειθαρχικό-απολύσεις). Δεν απαγορεύει η εξουσία, άλλα φυσικοποιεί την απαγόρευση και την ποινή. Οι λύσεις για το νέο σχολείο δεν επιβάλλονται απλώς, άλλα ορίζεται τι είναι φυσιολογικό – βιολογικό και τι παθολογικό. Ένας πόλεμος νοημάτων, αόρατος, αθέατος, ιδεολογικός, που όμως αφομοιώνεται από την κοινωνία και νομιμοποιεί την κρατική εκπαιδευτική πολιτική.

Οι εκπαιδευτικοί είναι αυτοί που θα υλοποιήσουν την κρατική πολιτική, ο μοχλός, το εργαλείο, το μέσο. Σε αυτό το τόσο σημαντικό παράγοντα εφαρμογής της κυρίαρχης πολιτικής, στους εκπαιδευτικούς, ασκείται μια πολιτική βίας. Μια βιοπολιτική, που προσδιορίζει, νοηματοδοτεί τα υποκείμενα και καθορίζει το χαρακτήρα της συμπεριφοράς τους. Μια πειθαρχική βιοεξουσία στα πλαίσια της οποίας διαμορφώνονται οι νέοι ρόλοι των εκπαιδευτικών, ως διεκπεραιωτών, εκτελεστών οδηγιών, ενώ η διαχείριση και η διοίκηση ασκείται από ειδήμονες (στελέχη).

Χρησιμοποιείται ο φόβος ως βασικότερο έναυσμα κινητοποίησης. Αγνοείται η εμπειρία τους, υποβαθμίζεται ο ρόλος τους, και το βασικότερο είναι ότι πρέπει να φοβούνται, διευθυντές εκπαίδευσης, συμβούλους, γονείς, να φοβούνται διατάγματα, πειθαρχικό, παρεκκλίσεις από το κανονιστικό πλαίσιο, να φοβούνται τον ίδιο τους τον εαυτό. Να σωπαίνουν, να μη μιλάνε, αυτές είναι οι σχολικές πειθαρχίες φόβου. Η εξουσία δεν ελέγχει μόνο με την αξιολόγηση, δεν αποτρέπει μόνο, με το πειθαρχικό, δεν τρομοκρατεί απλώς, άλλα καθιστά παραγωγικά τα σώματα των εκπαιδευτικών προς τις επιλογές της, ρυθμίζει τη λειτουργία τους στο σχολείο.

Μια ομοιογένεια συμπεριφορών -στάσεων-αντιλήψεων όπου τιθασεύονται όλες εκείνες οι δυνάμεις που σχηματίζουν τη συγκρότηση μιας πολλαπλότητας. Κρίσεις διαμεσολαβημένες, και άσκηση μιας συστημικής αθέατης ιδεολογικής βίας που ενοχοποιεί τους εκπαιδευτικούς και συγχρόνως φυσικοποιεί το ασκούμενο κανονιστικό πλαίσιο λειτουργίας της εκπαίδευσης

Δεν είναι μια μεταρρύθμιση αυτό που συμβαίνει στο σχολείο άλλα ένας πόλεμος σημασιών και νοημάτων. Οι δάσκαλοι ένοχοι για όλα ακόμα «και γιατί πιάνει φωτιά το ξύλο» όπως λέει ο στίχος. Πρέπει να αλλάξουν όλα και από τον έρωτα παιδείας που είναι η δουλειά των δασκάλων, να μετατρέπουν οι ίδιοι με την αξιολόγηση σε επαγγελματίες της αποτελεσματικότητας σε εφαρμοστές προγραμμάτων.

Ένας νέος αξιακός κόσμος αναδύεται στην εκπαίδευση από τη μια η αποτελεσματικότητα, η αλήθεια της επείγουσας “σωτηρίας” και από την άλλη η ειλικρίνεια του σχολείου της παιδαγωγικής ελευθερίας και της αποκατάστασης των αδικιών.

Η κριτική και η άρνηση εντέλει της αξιολόγησης μας δίνει το μέτρο και ορίζει την αντιπαράθεση δύο συστημάτων εκπαίδευσης, δύο εκ διαμέτρου αντίθετων φιλοσοφικών θεωρήσεων. Από τη μια μεριά, ένα σχολείο το οποίο μετατρέπεται σε “ένα γραφειοκρατικό, πειθαρχικό, κατασταλτικό μηχανισμό που ακυρώνει την ιστορία της τάξης και της σχολικής μονάδας, υποβαθμίζοντας την σε ένα μετρήσιμο τεχνικό μέγεθος, μεταμορφώνοντας τον εκπαιδευτικό σε ντοκουμέντο για κάθε μελλοντική χρήση”¹. Από την άλλη, το σχολείο της ελευθερίας, του διαλόγου, του σεβασμού του εκπαιδευτικού έργου, της άμβλυνσης ή εξάλειψης των κοινωνικών ανισοτήτων, της προσφοράς μορφωτικών αγαθών για όλα τα παιδιά ανεξαρτήτου χρώματος φυλής, φύλου, θρησκείας, γλώσσας, καταγωγής, ικανοτήτων, καταγωγής. Το σχολείο που διαμορφώθηκε από την ιστορία και την προσπάθεια του κάθε εκπαιδευτικού, από το ιδεολογικό περιβάλλον των μεγάλων παιδαγωγών και από τους αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος. Ένα σχολικό σύστημα που δεν ασκεί κοινωνική επιλογή, που δεν κατανέμει άνισα τους μαθητές, αλλά δημιουργεί πολίτες που θα διεκδικούν, θα στοχάζονται, που απολαμβάνουν μια “πολιτική της ευχαρίστησης” στο καθημερινό τους βίο.

Δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις στην σημερινή πραγματικότητα. Όμως πρέπει να αναστοχαστούμε, να αναλύσουμε, να ασκήσουμε αυτοκριτική να μετατρέψουμε την εμπειρία μας σε πράξη αντίστασης και συνεχούς διαπραγματεύσεως. Να εξορίσουμε την κούραση, τον κακό μας εαυτό την παραίτηση μας, να εξοβελίσουμε πρακτικές ανάθεσης, αντιπροσώπευσης. Όλοι είμαστε υπεύθυνοι, πρέπει να υπερασπιστούμε την αυτονομία μας στην τάξη, τις συλλογικότητες στην εκπαίδευση, την πολιτική από τα κάτω. Να εξορίσουμε την ενο-

χή και να διαμορφώσουμε ο καθένας την προσωπική του αισθητική στη σχολική κουλτούρα, με την πολλαπλότητά του, την πολυτροπικότητά του απέναντι στην ομοιομορφία και στην ουσιοκρατία της πολιτικής της εξουσίας. Να εμβραθύνουμε και να θεμελιώσουμε θεωρητικά την εργασία που επιτελούμε στο σχολείο. Πρέπει να πείσουμε για το ρόλο μας ως στοχαστών, διανοούμενων, παιδαγωγών και όχι διεκπεραιωτών, να αποτινάξουμε από πάνω μας όλα τα ψευδή και τις συκοφαντίες. Στο μόνο χώρο που μπορούμε και γνωρίζουμε στο σχολείο μας και στο Σύλλογο Διδασκόντων “που είναι τα πεδία στα οποία οι εκπαιδευτικοί διαμορφώνουν μια δια βίου σχέση ζωής, συλλογικής διαπραγμάτευσης και πάλης στο σχολείο και για το σχολείο και την κοινωνία”².

Να αξιοποιήσουμε την εμπειρία μας, να διαμορφώσουμε σχέσεις συναδελφικής αλληλεγγύης και εμπιστοσύνης, να διαμορφώσουμε οράματα που εμπνέουν, κινητοποιούν που δρουν απελευθερωτικά.

Γνώση των ορίων μας αλλά εμπιστοσύνη στη δύναμη των συλλογικοτήτων μας. Κανένας μόνος του στην αξιολόγηση, μαζί στον αγώνα ανάληψης πρωτοβουλιών για την υπεράσπιση, το σεβασμό και τον έλεγχο της εργασίας μας. Για να δημιουργήσουμε ένα σχολείο ανοικτό, δίκαιο, δημοκρατικό, γοητευτικό για παιδιά, γονείς και εκπαιδευτικούς.

Εξάλλου “Αν δεν στηρίξεις το ένα σου πόδι έξω απ’ τη Γη, ποτέ σου δεν θα μπορέσεις να σταθείς επάνω της” **Ελύτης Ο. Ι. 2. Μαυρογιώργος Γ.**

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Λένε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σύμφωνα με την παροιμία ότι **ο δρόμος για την κόλαση είναι συνήθως στρωμένος με καλές προθέσεις** και αυτές τις «καλές» προθέσεις που εξέφρασε εδώ μέσα, σ’ αυτό το χώρο της Γ. Σ. της Δ.Ο.Ε. και η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ – ΔΗΣΥ, οι οποίες οδηγούν τον κλάδο ευθέως στην κόλαση, τις βλέπουμε από χθες να εκφράζονται δήθεν για το καλό του κλάδου και δήθεν για να συζητηθούν τα προβλήματα τα εργασιακά και τα άλλα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και τις βλέπουμε κι όλο το χρόνο να εκφράζονται και να υλοποιούνται (αυτές τις καλές προθέσεις), οδηγώντας μας ευθέως στην κόλαση, σε ό, τι έχει να κάνει με τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Αλλά καλύτερα να συγκεκριμενοποιήσω τι εννοώ.

Αλήθεια, συνάδελφε Γκούμα που ήρθες και στο Σύλλογό μου στο Μαρούσι, μετά από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου σε σύσκεψη των στελεχών εκπαίδευσης - διευθυντών των σχολείων για το ζήτημα της στάσης που θα κρατήσουμε ενάντια στο Νόμο για την αξιολόγηση και τα ’πες και επαναστατικά εκεί και μας είπες κιόλας ότι θα βγάλει και η Ομοσπονδία ένα κείμενο για τα στελέχη εκπαίδευσης, να το υπογράψουν λέει και να δεσμευτούν ότι δεν θα προχωρήσουν σε οποιαδήποτε εφαρμογή των Νόμων για την αξιολόγηση, ακόμα το περιμένουμε συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ, το κείμενο αυτό.

Δεν ξέρω αν το είδατε εσείς οι υπόλοιποι συνάδελφοι σε κανένα Σύλλογο να φτάνει. Ακόμα το περιμένουμε το κείμενο. Και γιατί το περιμένουμε ακόμα; Γιατί πρέπει να το πούμε καθαρά. Ότι εσείς συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ – ΔΗΣΥ έχετε διαλέξει. Δια-

λέξατε! Όλο το χρόνο που πέρασε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, όλα αυτά τα χρόνια και σήμερα εδώ μέσα, διαλέξατε με ποιους θα πάτε και ποιους θα αφήσετε.

Διαλέξατε να είσαστε με τις κυβερνήσεις του ευρωμονόδρομου. Με τις κυβερνήσεις που υλοποιούν και εφαρμόζουν τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ, σε βάρος των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Σε βάρος των δικαιωμάτων των παιδιών του ελληνικού λαού για πραγματική δημόσια και δωρεάν παιδεία. Αυτό το δρόμο έχετε διαλέξει.

Γι’ αυτό ακολουθείτε και αυτές τις πολιτικές και γι’ αυτό ακολουθείτε και αυτά τα τερτίπια εδώ μέσα για να μην συζητηθεί και αποφασιστεί τίποτα. Αλλά στην κόλαση που μας ετοιμάζετε, στην κόλαση που λέει ότι θα είμαστε εργαζόμενοι χωρίς δικαιώματα, ότι ο λαός μας δεν θα έχει δημόσια και δωρεάν παιδεία, εμείς θα σας απαντήσουμε.

Το βάρος πέφτει σε μας. Στον αγωνιστικό ταξικό πόλο. Και να ξέρετε ότι εμείς το γάντι της πρόκλησης θα το σηκώσουμε. Για ένα άλλο συνδικάτο, για μια άλλη Ομοσπονδία, ταξική, αγωνιστική, στην υπηρεσία των εργαζομένων, στην υπηρεσία της δημόσιας εκπαίδευσης των παιδιών του ελληνικού λαού και όχι μόνο αυτών, αλλά και όσων κατοικούν στην Ελλάδα και αναφέρονται στους μετανάστες.

Κάτω λοιπόν τα ψέματα όλα, όπως έλεγε και ο μεγάλος δάσκαλος ο Δημήτρης ο Γληνός. Σεις το σχολείο και το συνδικάτο, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ, θέλετε να το ελέγχετε για να εφαρμόζετε και να υλοποιείτε τις αντιλαϊκές πολιτικές της κυβέρνησης, της Ε. Ε. και του ΔΝΤ. Και εμείς θέλουμε να τα ελέγχουμε και τα δυο, για να περνάμε και να εφαρμόζουμε πολιτικές υπέρ των εργαζομένων, υπέρ των παιδιών του λαού.

Πέστε το λοιπόν καθαρά. Και μην χρησιμοποιείτε άλλα τερτίπια. Διαλέξατε και θα πάρετε και τα επίχειρα αυτής της επιλογής σας. **Εμείς θα παλέψουμε στο δρόμο της ρήξης και της ανατροπής αυτών των πολιτικών και στο σχολείο και στο συνδικάτο. Οι αγώνες είναι μπροστά μας και οι μόνοι χαμένοι αγώνες είναι αυτοί που δεν δόθηκαν.**

ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, όλη την προηγούμενη χρονιά αλλά και μέσα σ’ αυτό το Συνέδριο το ρεύμα των Παρεμβάσεων - Κινήσεων - Σύσπειρώσεων δέχτηκε απανωτές επιθέσεις. Απανωτές επιθέσεις είτε παραληρηματικού τύπου όπως αυτές που ακούσαμε το πρωί που μιλούσαν για συστατικές επιστολές και για εξωτικά ταξίδια στο εξωτερικό, είτε μαύρου τύπου οι οποίες μιλούσαν για την εθνομηδενιστική αριστερά, για λασπολόγους και οπαδούς αντάρτικου πόλεων.

Χαιρόμαστε μ’ αυτές τις επιθέσεις. Χαιρόμαστε με αυτές τις επιθέσεις γιατί ξέρουμε ότι δεν είναι επιθέσεις απέναντι στις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Σύσπειρώσεις αλλά είναι συνειδητές προσπάθειες πολιτικών και ιδεολογικών επιθέσεων για να ανασχέσουν το κύμα των αγώνων και της ριζοσπαστικοποίησης που υπάρχει εδώ και χρόνια στη χώρα και αγκαλιάζει τον κάθε αγώνα αντίστασης από τη ΜΕΒΓΑΛ μέχρι την ΕΡΤ, από τον ALTER μέχρι τη Χαλυβουργία και

από την Ιερισσό μέχρι την Κερατέα. Αυτός είναι ο στόχος που έχουμε βάλει από την πλευρά τους οι δυνάμεις της αντίδρασης όταν χτυπάν τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις. Χαιρόμαστε γιατί αναγνωρίζουν όσοι μας επιτίθενται ότι εκφράζουμε αυτό το ρεύμα. Θέλουν να εξασφαλίσουν την επιβίωση των μνημονιακών κυβερνήσεων και το ρόλο το δικό τους, της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ως συνομιλητές και συνενόχους τους.

Συνάδελφε Κόκκινε, στην ανακοίνωση που έβγαλες για να δικαιολογήσεις τα αδικαιολόγητα κάνεις ένα μικρό λάθος. Δεν γνωρίζομαστε μόνο από τα φοιτητικά μας χρόνια απ' τα αμφιθέατρα. Γνωρίζομαστε από πολύ πιο παλιά. Όταν το ρεύμα μας έδινε στην ιστορία αγωνιστές σαν τον Σωτήρη Πέτρουλα, εσείς δίνετε Τριανταφυλλίδηδες. Όταν δίναμε τους 300 «προβοκάτορες» στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, η μεγάλη νεοφιλελεύθερη παράταξη έδινε καταφύγιο στους χουντικούς. Όταν δίναμε τους αγώνες της μεταπολίτευσης, όταν δίναμε Τεμπονέρες εσείς δίνετε Καλαμπόκες.

Μας λέτε, αγαπητοί συνάδελφοι της δεξιάς, ότι «όπου κυβερνήσατε αποτύχατε». Σας απαντάμε ότι εμείς δεν κυβερνήσαμε και όπου το κάναμε για μικρό δυστυχώς για την ανθρωπότητα χρονικό διάστημα συνδυάστηκε με την ανάταση των ελπίδων της ανθρωπότητας είτε ήταν για λίγα χρόνια στη Ρωσία, είτε στην Καταλονία, είτε στην Ουγγαρία και τη Βαυαρία του '19.

Ησυχάστε θα σας θυμίσω κάποιους αριθμούς που δείχνουν το βαθμό της δικής σας «επιτυχίας». Κυβερνάτε επιτυχημένα εσείς που φέρατε την ανεργία στο 30% και την ανεργία των νέων στο 67%; Αυτή είναι η επιτυχία των δογμάτων σας. Να τα χαίρεστε.

Δώστε μου μισό λεπτό να μιλήσω για τα πεπραγμένα. Άκουσα με προσοχή τον συνάδελφο τον Πετράκη χθες. Η ομιλία του αποτελούνταν από τις κλασικές δικαιολογίες που χρησιμοποιεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Λίγο ως πολύ μας είπε ότι η ΔΟΕ έκανε τα πάντα μες στη χρονιά που πέρασε αλλά τι να κάνουμε; Δεν ήμασταν αρκετοί.

Συνάδελφε Πετράκη και συνάδελφοι της πλειοψηφίας είναι εύκολο να βγάξεις ανακοινώσεις για τους εκπαιδευτικούς στο Σικάγο αλλά είναι δύσκολο να υπερασπίζεις το βιοτικό επίπεδο του εκπαιδευτικού στο συνδικάτο σου.

Είναι δωρεάν οι ανακοινώσεις όταν δεν συνδυάζονται με την αντίστοιχη πράξη. Είναι ανικανότητα του Σωματείου; Όχι, είναι συνειδητή σας επιλογή. Είναι αποτέλεσμα συνειδητών πολιτικών επιλογών που έκανε η ηγεσία της ΔΟΕ και μας έχει οδηγήσει εδώ που μας έχει οδηγήσει.

Δεν μπορείς να χτίσεις συμμαχίες, συνάδελφε Μπράτη, όταν στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου αποδέχτηκες ότι υπάρχουν χιλιάδες υπεραριθμίες στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αποδέχεσαι έτσι τα πλαίσια των πολιτικών των μαζικών περικοπών και απολύσεων που προωθεί το υπουργείο. Δεν μπορείς να πείσεις τους συναδέλφους, συνάδελφε Πρόεδρε, ότι θα υπερασπίσεις τον κλάδο από τις επιθέσεις που δέχεται, όταν αργείς δύο μήνες να βγάλεις ανακοίνωση για τις διώξεις στα Χανιά.

Δεν μπορείτε να πείσετε όταν οργανώνετε φιέστες που προπαγανδίζουν την αξιολόγηση όπως αυτές που κάνατε στο Ηράκλειο και φάγατε το κράξιμο απ' τους συναδέλφους. Μην τα ξεχνάμε αυτά.

Συνάδελφοι, η ΕΡΤ δείχνει το δρόμο. Δείχνει το δρόμο τι μπο-

ρούν να κάνουν οι εργαζόμενοι όχι μόνο στην ΕΡΤ αλλά και σε κάθε χώρο όταν διώξουν τα αφεντικά. Δείχνει τι μπορεί να σημάνει εργατικός έλεγχος παντού σε κάθε χώρο. Δείχνει πώς μπορεί να υλοποιηθεί το σύνθημα «εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά, χωρίς εσένα γρανάζι δεν γυρνά».

Η ΕΡΤ είναι εικόνα απ' το μέλλον. Καθόρισε τις πολιτικές εξελίξεις. Άφησε την κυβέρνηση κουτσή από το τρίτο της πόδι. Έδειξε ότι ο κόσμος έχει εκείνα τα ανακλαστικά για να υπερασπιστεί κάθε εργατικό χώρο που δηλώνει πρόθυμος και αποφασισμένος να βγει και να δώσει την απαιτούμενη μάχη.

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ χρειάστηκαν μόλις 24 ώρες για να μπορέσουν να κρίνουν τι θα κάνουν. Πόσες προϋποθέσεις χρειάζεται να βάλουμε για να εκδηλωθεί ένας αγώνας; Πόσο, συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, αγαπητοί σύντροφοι, πόσες φορές αλλάξατε γνώμη για να καταλήξετε σε πρόταση για την απεργία της ΟΛΜΕ; Αυτό που γίνεται σήμερα στην ΕΡΤ είναι κρατούμενο από τον αγώνα που δεν δόθηκε στους καθηγητές. Ο κόσμος συμπαραστάθηκε με τόση δύναμη στον αγώνα της ΕΡΤ κάνοντας πράξη αυτό που του στέρησαν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες στους καθηγητές.

Με αυτή την έννοια θεωρώ ότι ο Σαμαράς δεν θα μπορούσε να βγει νικητής απ' αυτό τον αγώνα (την απεργία της ΟΛΜΕ που δεν έγινε) αν δεν είχε και τη συμβολή μιας αριστεράς η οποία δυστυχώς έδειξε τα όρια της πολιτικής της. Μιας αριστεράς που αναβάλλει την όποια μάχη θέλει να δώσει το εργατικό κίνημα είτε για την προοπτική μιας κυβέρνησης της αριστεράς, είτε για ένα θολό μέλλον που οι συσχετισμοί «θα είναι καλύτεροι».

Συνάδελφοι, η πρόκληση είναι μπροστά μας. Όποιος θέλει να υπερασπίσει τον κλάδο χρειάζεται να προωθήσει και να υλοποιήσει ένα πολύ απλό πράγμα. Το Σεπτέμβρη τα σχολεία δεν πρέπει να ανοίξουν με τρόπο όπως έγινε το 2006. Γι' αυτό πρέπει από τώρα να οργανώσουμε Απεργιακές Επιτροπές, Γενικές Συνελεύσεις για να μπορέσουμε να δώσουμε τον αγώνα τόσο της υπεράσπισης των δικών μας δικαιωμάτων όσο και αυτών των παιδιών και μαθητών μας.

ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ζ'

Η κριτική των πεπραγμένων συνάδελφοι μου φέρνει στο νου σκηνές απ' τα παιδικά μου χρόνια. Όταν ήμουν παιδί λοιπόν σαν κάναμε κάποια ζημιά μαζί με την αδερφή μου και η μητέρα μου πιστεύοντας πως την έκανε η αδελφή μου, τη μάλωνε, εγώ απλά λούφαζα σε μια γωνιά με την ελπίδα η τιμωρία να περιοριστεί στην αδελφή μου. Το κόλπο βέβαια συνήθως δεν έπανε γιατί η αδερφή μου, για να μετριάσει τη δική της ευθύνη και τιμωρία, έλεγε ότι μαζί το κάναμε, εγώ θυμωμένος τη φώναζα «μαρτυράρα» μα τελικά κι οι δυο κάναμε το απογευματινό γλυκό....

Κι άντε εγώ λόγω του μικρού της τότε ηλικίας μου ίσως αθωωθώ. Τι γίνεται όμως αν στη θέση δυο παιδιών είναι δυο αδερφές Ομοσπονδίες, για παράδειγμα οι Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες ή γενικότερα δύο ή τρεις εργασιακοί χώροι; Όταν χτυπιέται ένας εργασιακός χώρος, όταν ορθώνει αντιστάσεις οι άλλοι κλάδοι λουφάζουν μπας κι αυτοί σωθούν ή ενώνουν τις δυνάμεις τους μαζί να ορθώσουν κάστρα οχύρωσης των εργατικών δικαιωμάτων και οργάνωσης της δικής μας αντεπίθεσης;

Η ΔΟΕ και η ηγεσία της επιλέγουν τον πρώτο δρόμο. Μόνο που στη δική μας ιστορία σαν τη κακιά μητριά του παραμυθιού το κεφάλαιο, οι μηχανισμοί και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι, η κυβέρνηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ δεν θα μας κόψουν απλά το απογευματινό γλυκό συνάδελφοι, μα το φαΐ συνολικά. Θα μας στερήσουν από κάθε δικαίωμα σε μια δουλειά με αξιοπρέπεια, σε έναν αξιοπρεπή μισθό, σε μια ζωή αξιοβίωτη.

Το σχέδιό τους για την εκπαίδευση, τους εκπαιδευτικούς κι όλους τους εργαζόμενους το περιγράφει πολύ καλά εκείνος ο ανεκδιήγητος τύπος που το παίζει Υπουργός Παιδείας, όταν μιλά για 8.000 προσλήψεις αναπληρωτών με μισθούς των 200 και 300 ευρώ. Αυτό είναι το μέλλον όλων μας. Πειθαρχικά, απολύσεις και δουλειά με σύμβαση γαλέρας. Κατάργηση κάθε έννοιας εργασιακού δικαιώματος.

Θα τους αφήσουμε λοιπόν συνάδελφοι να κάνουν το σχέδιό τους πράξη; Θα συνεχίσουμε να λουφάζουμε; Όταν ο Υπουργός νομοθετεί την αύξηση του ωραρίου στη δευτεροβάθμια εμείς θα βγάζουμε αναστεναγμούς ανακούφισης που την γλιτώσαμε προσωρινά όπως έκαναν κάποιοι εκεί στην πλειοψηφία της ΔΟΕ ή θα πούμε πως η αύξηση του ωραρίου είναι και δικό μας πρόβλημα όπως και οι συγχωνεύσεις, όπως και οι απολύσεις αναπληρωτών και μόνιμων εκπαιδευτικών, όπως και οι υποχρεωτικές μεταθέσεις, όπως και η αξιολόγηση, όπως..., όπως..., όπως τόσα και τόσα πράγματα.

Τι έκανε η πλειοψηφία της ΔΟΕ; Επί 15 μέρες λούφαζε και όταν κηρύχθηκε επιστράτευση και φάνηκε πως όχι μόνο δεν υποχωρούν οι καθηγητές μα ο αγώνας τους αγγίζει και τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και άλλους εργαζόμενους, όταν είδε ο αγώνας να γίνεται επικίνδυνος μήπκε στο παιχνίδι (μαζί με όλη τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία) με μόνο στόχο να καναλιζάρει τον αγώνα, να τον οδηγήσει και αυτόν στην εκτόνωση. Έτσι άρχισαν τα παιχνίδια: Το πρωί της Δευτέρας αίτημα στην ΑΔΕΔΥ για απεργία στις 17/5 και το μεσημέρι: «Μα δεν υπάρχει απεργία...». Όταν την επόμενη μέρα, μαζί με τις Συνελεύσεις των καθηγητών που μαζικά αποφάσιζαν απεργία, δεκάδες Σύλλογοι της Π.Ε. αποφάσιζαν στάσεις εργασίας και συμπόρευση με τους καθηγητές τότε αποφάσισε προσηχηματικά και πάλι βέβαια να κηρύξει απεργία... Και την Πέμπτη πανηγύριζαν γιατί τάχα βγήκαν αληθινοί όταν κάποιες νεόκοπες πολιτικοσυνδικαλιστικές γραφειοκρατίες δεν άφησαν αυτό τον ωραίο αγώνα να δει το φως...

Ανάλογα δεν έπραξαν συνάδελφοι και στον αγώνα ενάντια στο μαύρο στην ενημέρωση; Όταν χιλιάδες λαού πλημμύριζαν τα ραδιοτηλεοπτικά μέγαρα στις 11 του μήνα, γιατί το μαύρο στις οθόνες θυμίζει απλά το μαύρο που ρίξανε στις ζωές μας, πού ήταν η ΔΟΕ να πει ότι το λουκέτο στην ΕΡΤ πάει αντάμα με το λουκέτο σε βιομηχανίες και μικρομάγαζα αλλά και το λουκέτο στα νοσοκομεία, τους παιδικούς σταθμούς, το λουκέτο στα σχολεία; Ότι το τσεκούρι στους εργαζόμενους της ΕΡΤ είναι ίδιο με το τσεκούρι των απολύσεων των αναπληρωτών και οσονούπω μόνιμων εκπαιδευτικών, με το τσεκούρι των πειθαρχικών διώξεων και της αξιολόγησης;

Πού ήταν η ΔΟΕ να καλέσει το βράδυ της 11^{ης} Ιουνίου όλους τους εκπαιδευτικούς στις καταλήψεις; Να καλέσει αγώνα όχι απλά διαμαρτυρίας και συμπάραστασης αλλά συμπόρευσης κόντρα στο μαύρο, κόντρα στα λουκέτα και τα τσεκούρια στη ζωή μας; Πού ήταν το είδαμε χθες... Όταν θα έχουν δρομολογήσει τα αφεντικά την καταστολή και αυτού του αγώνα θα πάμε να φελλίσουμε τη διαμαρτυρία μας γιατί ήτανε τόσο κακοί μαζί μας...

Συνάδελφοι, επειδή το Συνέδριό μας δεν είναι επιτραπέζιο παιχνίδι να βρούμε ποιος θα πάρει περισσότερες κάρτες και θα αποκτήσει περισσότερους παίκτες στο γήπεδο του Δ.Σ. της ΔΟΕ. αλλά είναι ο χώρος που σχέδια θα στρώσουμε, κόντρα στην επίθεση που δεχόμαστε, ας αρχίσουμε με τα λόγια του ποιητή: «Απ' τα τσακάλια δεν γλιτώνεις με ευχές και παρακάλια!».

Δεν αρκεί, συνάδελφοι, να εύχεσαι να μην σε πάρει η μπάλα, πολύ δε περισσότερο να καλλιεργείς τον εφησυχασμό. Δεν έχει νόημα να διαπραγματεύεσαι τους όρους που ο αντίπαλος θα κάνει το παιχνίδι, κυρίαρχο στοιχείο της δράσης του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Χρειάζονται αγώνες επικίνδυνοι, αγώνες δυναμικοί, αποφασιστικοί, αγώνες που εμπεριέχουν την προοπτική της νίκης κι εμπνέουν αυτούς που καλούνται να τους δώσουν. Αγώνες που ξεπερνούν τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, που οργανώνονται με τρόπο που δεν επιτρέπει στους πάντα πρόθυμους ξεπουλητάδες να τους κλείσουν. Που μέσα από διαδικασίες Συνελεύσεων, Επιτροπών Αγώνα, διαδικασίες συντονισμού των Πρωτοβάθμιων Σωματείων οι εργαζόμενοι στήνουν το δικό τους κέντρο αγώνα, παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους, φτάνουν τους αγώνες μέχρι τη νίκη.

Σε ένα τέτοιο αγώνα, συνάδελφοι, σας καλούμε. Απευθυνθήκαμε στους συναδέλφους στα σχολεία και τις συνελεύσεις, απευθυνόμαστε και σήμερα εδώ σε όλους αυτούς που θέλουν να αγωνιστούν. Από την ΕΡΑ, από το ΠΑΜΕ, από τους Ανεξάρτητους συναδέλφους, ακόμη κι αυτούς μέσα από την ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ που θέλουν να διαχωριστούν από Κόκκινους και λοιπούς ξεπουλητάδες. Απευθυνόμαστε σε όλους εσάς και σας καλούμε σε ένα μεγάλο αγώνα. Σας καλούμε να αποφασίσουμε όλοι μαζί να μην ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη, να πούμε το μεγάλο όχι της εκπαίδευσης, να συμβάλουμε στο μεγάλο όχι όλων των εργαζομένων σε αυτή την αντιλαϊκή λαίλαπα.

Το συνέδριό μας πρέπει να πάρει συγκεκριμένες αποφάσεις που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις αγωνίες των εκπαιδευτικών και θα υπηρετούν την αναγκαιότητα της σύγκρουσης με τις κεντρικές επιλογές κεφαλαίου-Ε.Ε.-Δ.Ν.Τ. και των κυβερνήσεων που τις υπηρετούν. Να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός πλατιού ενωτικού αγωνιστικού μετώπου ρήξης με την καπιταλιστική βαρβαρότητα κι ανατροπής της. Ενός λαϊκού κινήματος που θα διεκδικεί ξανά το χαμένο πλούτο, θα αρνείται το χρέος και θα απαιτεί τη διαγραφή του, θα αμφισβητήσει το μονόδρομο της Ε.Ε. και του ευρώ, θα επιβάλει την κοινωνικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, θα κερδίσει την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου προς όφελος της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Συνάδελφοι της μέχρι χθες πλειοψηφίας της ΔΟΕ, εσείς που ορίσατε εαυτούς κυματοθραύστες της λαϊκής οργής κι αντίδρασης να 'στε, είτε το θέλετε είτε όχι ένα μήνυμα έρχεται από τις καταλήψεις των ραδιομεγάρων από την απεργία των καθηγητών (αυτή που καίρεστε, ξεπουλητάδες νέας κοπής, που δεν έγινε...). Κι ο χτύπος ακούγεται καθημερινά πιο καθαρός, πιο δυνατός. Ας συντονίσουμε το βήμα μας με όλους τους αγωνιζόμενους κλάδους, να κάνουμε το χτύπο κρότο, να κάνουμε το δικό μας όνειρο, για μια άλλη κοινωνία, εφιάλη των καπιταλιστών!

Κι ας θυμηθούμε πάλι το Βάρναλη, δυο στίχους ακόμη και τελειώνω. Λέει κάπου αλλού και το ξέρετε ίσως απ' το τραγούδι: «Αιντε θύμα, αιντε ψώνιο, αιντε σύμβολο αιώνιο, αν ξυπνήσεις, μονομιάς

θα έρθει τα ανάποδα ο ντουιιάς». Ε λοιπόν όσο εσείς θα έχετε στους κόλπους σας Κόκκινους, όσο εσείς θα συναγελάζεστε με τον Άδωνη και το Βορίδη, θα ανέχεστε τη δράση των ταγματασφαλιτών, ναζιστών της Χρυσής Αυγής, εμείς θα αγκαλιαζόμαστε με τους συγκεντρωμένους στην πλατεία Ταξίμ, με τους αγωνιζόμενους κάθε πλατείας κάθε τόπου!

Είτε το θέλετε είτε όχι αυτό τον κόσμο θα τον αλλάξουμε, την καπιταλιστική βαρβαρότητα θα την ανατρέψουμε! Κι ένας κόσμος χωρίς αφεντικά αλλά και χωρίς τους διαμεσολαβητές του, τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές, σύντομα θα χαράξει! Ένας κόσμος που ο εργάτης θα γεύεται τον κόπο του είναι κοντά!

Έρχονται άγριες μέρες, σύντροφοι, όμορφες μέρες!

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΓΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ», ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

Στην περίοδο αυτή της πιο επιθετικής καπιταλιστικής κρίσης εφαρμόζεται η βαθύτερη αντικοινωνική πολιτική της ίδιας της ιστορίας της. Μέσα από αυτήν δρομολογείται και εποπτεύεται η υλοποίηση της πολιτικής τρόικας – συγκυβέρνησης. Στο πλαίσιο αυτό η αξιολόγηση θα λειτουργήσει ως εργαλείο και μοχλός στο ευρύτερο πλαίσιο της αποδόμησης του δημόσιου σχολείου.

Την εποχή αυτή που οι κλαδικές διεκδικήσεις και οι αγώνες δεν μπορούν παρά να ενταχθούν μόνο στο πλαίσιο πανεργατικών και παγκοινωνικών αγώνων, καθώς είναι άρρηκτα δεμένες με τη μοίρα του συνόλου του κόσμου της εργασίας και την επιβίωση της ίδιας της κοινωνίας ως ζωντανού οργανισμού, το σχολείο μπορεί να γίνει ένα εφελτήριο αγώνα για ολόκληρη την κοινωνία.

Θα εστιάσουμε λοιπόν πιο συγκεκριμένα:

1. Στους τρεις άξονες με βάση τους οποίους, η στόχευση αυτή επιχειρείται μέσω της αξιολόγησης στο επίπεδο του Νηπιαγωγείου, όχι ως μικροκλαδικού ζητήματος αλλά ως πεδίου, το οποίο μπορούμε να αξιοποιήσουμε, λόγω κάποιων ιδιαιτεροτήτων, στο κοινό μέτωπο.

2. Πως μπορούμε να απαντήσουμε πρακτικά στην ανάρτηση, στο μπλοκάρισμα αυτής της στόχευσης.

Ως προς τους άξονες:

Η αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας του Νηπιαγωγείου και η αξιολόγηση της /του νηπιαγωγού:

α. Εντάσσονται στο πλαίσιο της συρρίκνωσης του δημόσιου τομέα και της παράδοσης του στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

- Με την τραγική υποχρηματοδότηση εις βάρος των λειτουργικών δαπανών – εργαλείου δουλειάς στο νηπιαγωγείο.

- Με την υποβάθμιση των δομών (κτιριακό σε συνθήκες που συχνά είναι δραματικές)

- Με τη μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού

Η/ο νηπιαγωγός καλείται να συναινέσει-συμπράξει στην αποδόμηση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του Νηπιαγωγείου αποδεχόμενος/ος και συμβάλλοντας σε:

Συγχωνεύσεις τμημάτων ή και Νηπιαγωγείων, κατάργηση τμημάτων, αποκλεισμό προνηπίων, αύξηση αριθμού νηπίων ανά τμήμα,

υπολειτουργία ολόημερων τμημάτων, υπολειτουργία Τ.Ε. και Παρ. Στ. που οδηγούν σε απολύσεις Νηπιαγωγών, υποχρηματοδότηση

Και διαμορφώνοντας δικά του «σχέδια δράσης», όπως:

Λειτουργία «μικτών τμημάτων», υπεραριθμία νηπίων ανά τμήμα, γονείς χορηγούς, ιδιώτες χορηγούς, κάλυψη αναγκών Ειδικής Αγωγής από Νηπιαγωγούς Γενικής Αγωγής,

για την αποτελεσματικότητα των οποίων θα αξιολογηθεί βαθμολογούμενη/ος.

Αυτό σημαίνει:

Νηπιαγωγείο φθηνότερο, ταξικό καθώς κατηγοριοποιείται σε «καλό» και «κακό», Νηπιαγωγείο που ιδιωτικοποιείται και χάνει το δωρεάν χαρακτήρα του.

β. Στοιχεύουν στη διαμόρφωση πειθαρχημένου νηπιαγωγού, ιδεολογικά και πολιτικά υποταγμένου, ο οποίος δια της οδού της αξιολόγησης:

Καλείται να αποδεχτεί την **κατάργηση της παιδαγωγικής ελευθερίας** (αξιολόγηση των σχέσεων μεταξύ νηπιαγωγού και νηπίων, των νηπιαγωγών μεταξύ τους, των νηπιαγωγών και των γονέων / αξιολόγηση της εφαρμογής του Α.Π.- η πρωτοβουλία, ο αυτοσχεδιασμός, η δυνατότητα του διαφορετικού στην εκπαιδευτική πράξη, γίνεται παρακινδυνευμένη).

Καλείται να **λειτουργήσει σε συνθήκες ανταγωνισμού** μεταξύ νηπιαγωγών- μεταξύ Νηπιαγωγείων.

Καλείται να **εργαστεί μέσα σε κλίμα φόβου και απειλής:** κίνδυνος αυθαιρεσιών εις βάρος του καθώς η διοικητική αξιολόγηση συνδέεται με το νέο Πειθαρχικό Πλαίσιο.

Θα λογοδοτεί και **θα ενοχοποιείται ως αποκλειστικός υπεύθυνος** για όλες τις αδυναμίες και τις ελλείψεις του εκπαιδευτικού συστήματος και τις συνέπειες των κοινωνικών παραμέτρων που συγκαθορίζουν την ανταπόκριση του νηπίου στις απαιτήσεις του Νηπιαγωγείου μέσα από μια λογική «μοναδοποίησης» και «μεθοδολογικού ατομικισμού».

γ. Στοιχεύουν παράλληλα στην αλλαγή της φυσιογνωμίας και του προσανατολισμού του Νηπιαγωγείου, αλλά και στη συνολικότερη αλλαγή του κλίματος και της κουλτούρας του καθώς:

Εισάγεται η λογική, η στρατηγική και η τακτική της **επιχείρησης**, όπου το Νηπιαγωγείο παράγει «εκπαιδευτικά προϊόντα και υπηρεσίες» τα οποία «πωλούνται» στο μαθητή-νήπιο «καταναλωτή» με ανταποδοτικούς όρους βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα και για τα οποία αξιολογείται και κατατάσσεται αναλόγως.

Πρωτεύεται η πρώτη κατηγοριοποίηση των νηπίων που αξιολογούνται μέσω **portfolio**.

Επιχειρείται η πλήρης σχολειοποίηση του Νηπιαγωγείου με την ίδρυση των ΝΕΑΕΠ από το ερχόμενο σχολικό έτος, στο πλαίσιο των οποίων τα νέα ΔΕΠΠΣ και ΑΠΣ υιοθετούν έναν απίστευτα μεγάλο αριθμό διδακτικών αντικειμένων.

δ. Πραγματοποιούνται με τη θεσμοθέτηση ενός πανοπτικού, γραφειοκρατικού ελεγκτικού, τιμωρητικού συστήματος αξιολόγησης που εποπτεύει την υλοποίηση της κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτικής.

Έχουμε λοιπόν να κάνουμε με μια προσπάθεια για τη μετάλλαξη του Δημόσιου Νηπιαγωγείου στο Νέο Νηπιαγωγείο της Αγοράς και του/της Νηπιαγωγού σε πειθήνιο υπάλληλο, διεκπεραιωτή εγκυ-

κλίων οι οποίες καθορίζουν την επίτευξη των στόχων της κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτικής.

Η αξιολόγηση αποτελεί προκατασκευασμένο εργαλείο για τη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών, την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους και τη μεθόδευση χιλιάδων απολύσεων, που θα έχουν σαν αποτέλεσμα τη διάλυση της Δημόσιας Παιδείας.

Τι να κάνουμε:

α. Το Νηπιαγωγείο είναι η βαθμίδα εκείνη της εκπαίδευσης, που φέρνει από τη φύση της πιο κοντά από κάθε άλλη, το σχολείο με την οικογένεια. Οι Νηπιαγωγοί ερχόμαστε καθημερινά σε άμεση επαφή με τους γονείς των παιδιών μας. Γι αυτό:

Ενημερώνουμε τους γονείς για το τι σημαίνει αξιολόγηση στο Νηπιαγωγείο και για το πώς αυτή θα επηρεάσει τελικά την παρεχόμενη στα παιδιά τους εκπαίδευση. Έτσι μπορούμε να τους έχουμε συνοδοιπόρους και αρωγούς ενάντια στις συγχωνεύσεις – καταργήσεις, την υποβάθμιση- κατάργηση των δομών, την υποχρηματοδότηση και την εμπορευματοποίηση του Νηπιαγωγείου, την κατάργηση των οργανικών και τις απολύσεις, τη διάλυση με λίγα λόγια του Δημόσιου Νηπιαγωγείου. Οργανώνουμε συναντήσεις γονέων, προτείνουμε κοινές δράσεις. Στο σύλλογό μας με απόφαση της Γ.Σ., απευθύνουμε ενημερωτική επιστολή προς τους γονείς και τη μοιράσαμε την περίοδο των εγγραφών.

β. Θεωρούμε ότι το κυρίαρχο όργανο ελευθερίας και δημοκρατίας στο σχολείο είναι ο Σύλλογος Διδασκόντων, ο οποίος θα πρέπει να αποκτήσει αναβαθμισμένο παιδαγωγικό ρόλο και θεσμοθετημένη πρωταγωνιστική θέση στη διαδικασία προγραμματισμού, σχεδιασμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου. Γι αυτό:

Οι σύλλογοι διδασκόντων με συνεδριάσεις τους παίρνουν αποφάσεις, όπου δηλώνουν την αντίθεσή τους στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και τις κοινοποιούν και στη ΔΟΕ. Ανάλογο κάλεσμα προς τους Συλλόγους να κάνει και η ΔΟΕ.

γ. Τα Δ.Σ. των Συλλόγων αλλά και το Δ.Σ. της ΔΟΕ, παίρνουν αποφάσεις για να απαιτήσουν την κατάργηση της μοριοδότησης των Προγραμμάτων και Δράσεων που υλοποιούν τα Νηπιαγωγεία, είτε αυτό γίνεται μέσω βεβαιώσεων είτε με οποιοδήποτε άλλο τρόπο που συνδέεται με την αξιολόγηση.

δ. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ μπλοκάρει με απόφασή του τη μη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου για την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων στην περίπτωση που κληθούν να απαντήσουν σε αυτό και οι εκπαιδευτικοί.

Η Γ.Σ. του Συλλόγου μας με απόφασή της έχει ήδη πάρει θέση για την έμπρακτη αντίθεσή της σε οποιαδήποτε διαδικασία σχετίζεται με την εφαρμογή της αξιολόγησης.

Το διακύβευμα είναι ιδεολογικό, οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό.

Το σχολείο και το πρώτο του σκαλοπάτι, το Νηπιαγωγείο, είναι εδώ για να υποδέχεται, να μορφώνει και να διαμορφώνει νήπια ευτυχισμένα, προσφέροντάς τους το αγαθό της προσχολικής παιδείας με όρους καθολικότητας και ισότητας, σε ένα πλαίσιο παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας.

Με νηπιαγωγούς που μπορούν να συνδημιουργούν και να συναπολαμβάνουν το προϊόν του λειτουργημάτων τους με όρους

εργασιακής αξιοπρέπειας, παιδαγωγικού και πολιτικού πολιτισμού.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες, με συμμάχους μας τους γονείς, δηλαδή με τη ίδια την κοινωνία, να μπλοκάρουμε στην πράξη την οποιαδήποτε απόπειρα αξιολόγησης με όρους συλλογικών αποφάσεων και όρους κινήματος.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες σε αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης από τον ερχόμενο Σεπτέμβρη με απεργιακό αγώνα διαρκείας, πανεκπαιδευτικό με τη συμμετοχή της ΟΛΜΕ αλλά και με πανεργατικά χαρακτηριστικά, με τη μορφή πενήμερων επαναλαμβανόμενων απεργιών με αποφάσεις Γ.Σ.

Για την ανατροπή της πολιτικής των μνημονίων, της Ε.Ε., του Δ.Ν.Τ., του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και κάθε επίδοξου διαχειριστή της ίδιας πολιτικής.

Όχι με λόγια, με έργα το άδικο πολέμα! κι όχι μονάχος, με τα πλήθη συνταιριάσου!

μας καλεί ο Κώστας Βάρναλης

ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Συνάδελφοι καλημέρα κι από μένα. Αυτό που λείπει από την αίθουσα αυτή, όπως λείπει κι από τη συζήτηση που κάνουμε για την αξιολόγηση, είναι το σχολείο που θέλουμε όταν θέλουμε να συζητήσουμε για την αξιολόγηση είναι αδιανόητο να μη συζητάμε για το είδος του σχολείου που θέλουμε.

Σ' αυτή την αίθουσα, δυο μέρες τώρα και δυο χρόνια την προηγούμενη διετία που συμμετείχα, δεν άκουσα καμία προσπάθεια να προσπαθήσουμε να προδιαγράψουμε το είδος του σχολείου που θέλουμε. Το λέω σε τίτλους εξαιτίας της πίεσης του χρόνου. Ποια η εμπειρία που έχουμε από τα νέα σχολικά εγχειρίδια 7 χρόνια μετά τη δημοσίευσή τους; Καμία συζήτηση στη ΔΟΕ γι' αυτό.

Ποιες από τις δικές μας θέσεις για τα σχολικά εγχειρίδια έχουν εισακουστεί από το Υπουργείο; Δεν έχουμε κανενός είδους συζήτηση. Ποια βιβλία πρέπει να φύγουν; Ποια πρέπει ν' αλλάξουν; Σε ποια από αυτά πρέπει να γίνει η δραστική μείωση της ύλης; Κανενός είδους συζήτηση σ' αυτή την αίθουσα. Πέρα από τα σχολικά εγχειρίδια και αυτό είναι τραγικό κι ο καθένας από μας όταν βγαίνει στο βήμα φέρει και την ευθύνη του τι ζητήματα ανοίγει, εγώ λοιπόν παίρνοντας την ευθύνη που μου αναλογεί αυτό το δίλεπτο επιλέγω ν' ανοίξω αυτό το ζήτημα μας και ξεκινήσουν και άλλοι ομιλητές αυτή τη συζήτηση.

Θα πρέπει να δούμε πολύ συγκεκριμένα τα προβλήματα που υπάρχουν με τα σχολικά εγχειρίδια που τ' αντιμετωπίζουμε καθημερινά. Ας πούμε το ζήτημα με τα βιβλία της Γλώσσας και τη δυσαρμονία που υπάρχει ανάμεσα στην πίεση από τη μια και την κάλυψη γραμματικών φαινομένων και παραγωγής λόγου από την άλλη, είναι σοβαρό και τεράστιο. Ταυτόχρονα το ζήτημα της επιμόρφωσης εκπαιδευτικών το έχουμε αφήσει στην άκρη.

Απαιτείται άμεσα μια κωδικοποίηση των προτάσεών μας για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, τόσο βραχυχρόνια όσο και μακροχρόνια που να πάει στους Συλλόγους μας. Αυτά για να μην καταχραστώ άλλο το χρόνο. Ευχαριστώ πολύ

ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Με τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Σύσπειρώσεις, συμμετέχω και στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών, το οποίο αφού εισέπραξε μια κατά πλειοψηφία καταγγελία απ' το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ διοργάνωσε μια πολύ επιτυχημένη πανελλαδική συνάντηση νηπιαγωγών. Παραβλέπω την ειρωνική διάθεση και εκ μέρους του Συντονιστικού ευχαριστώ τους συναδέλφους της δεξιάς πτέρυγας, (όπως και της ΠΑΣΚ και του ΠΑΜΕ που μας κατήγγειλαν) για το μπάτσο που εισέπραξα.

Ευτυχώς η σχολική χρονιά τελείωσε κανονικά και βρισκόμαστε απόψε εδώ. Ευτυχώς οι καθηγητές επιστρατεύτηκαν κανονικά, ευτυχώς τίποτα δεν διατάραξε την ιερότητα των πανελλαδικών εξετάσεων. Ευτυχώς μέσα απ' το ίδιο το συνδικαλιστικό τους όργανο ήρθε η ανατροπή της απόφασης της βάσης που ψήφισε απεργία. Με το ένα χέρι κρατούσαν το χαρτί της επιστράτευσης και με το άλλο το χέρι ψηφίζαν απεργία.

Και ενώ η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της ένωσαν μεγάλη αγωνία για την ψυχική υγεία των εφήβων δεν νιώθουν την ίδια αγωνία, δεν νιώθουν τις ίδιες ενόχες, που αυτοί οι ίδιοι εφηβίκοι θα δουλέψουν με 300 ευρώ, σαν ενοικιαζόμενοι ανασφάλιστοι εργαζόμενοι από μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Ευτυχώς κανονικά, συνάδελφοί μου, ξεπουλιέται η δημόσια παρουσία. Ευτυχώς έκλεισε η ΕΡΤ, θα κλείσει η Πολυκλινική, θα κλείσει το Λοιμωδών, θα κλείσει το Δαφνί και άλλα νοσοκομεία. Ευτυχώς η εργασία μετονομάστηκε σε απασχόληση. Μπήκε λουκέτο σε 1.500 συν 200 σχολεία. Ο Οργανισμός Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων και ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων διαλύθηκαν.

Η Σχολική στέγη εκποιήθηκε σε εργολάβους και ιδιώτες. Το δημόσιο σχολείο αντιμετωπίζεται σαν προβληματική επιχείρηση που αν δεν έχει κέρδη πρέπει να κλείσει. Αξιολόγηση έρχεται για να οδηγήσει σε μαζικές απολύσεις εκπαιδευτικών και λουκέτο στα σχολεία των φτωχών περιοχών.

Στον αέρα και με την απειλή υποβάθμισης, βαθμολογικής και οικονομικής, βρίσκονται συνάδελφοί μας απόφοιτοι διευτών ακαδημιών και σχολών νηπιαγωγών και απόφοιτοι ωδείων που δεν έχουν κάνει εξομείωση.

Λοιπόν συνάδελφοι, λέω πως αυτή την στρεβλή κανονικότητα που προσπαθούν να μας επιβάλλουν οι δικομματικές και τρικομματικές κυβερνήσεις, διάδοχες καταστάσεις των κυβερνήσεων των τελευταίων 40 χρόνων, πρέπει να μην την ανατρέψουμε.

Συνάδελφοι, εμείς που πιστεύουμε πως το χρέος δεν είναι του λαού αλλά είναι των εφοπλιστών, των ολυμπιακών πάρτι και των τραπεζιτών, ότι εντέχνως διογκώθηκε για να φορτωθεί στην πλάτη του λαού, έχουμε υποχρέωση να φωνάξουμε πως η μόνη δυνατή λύση είναι η **μονομερής διαγραφή του χρέους, η έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ**, που είναι η γενεσιουργός αιτία της κρίσης και το μόνο που θα σώσει το λαό μας από τον γκρεμό που τον οδηγούν είναι η εκπόνηση ενός σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας σε όφελος της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Στα νηπιαγωγεία βλέπουμε ένα μέλλον χωρίς προνήπια, χωρίς περίπου το 1/3 της δύναμης και της λειτουργίας τους. Παρότι ο Νόμος για την υποχρεωτική προσχολική αγωγή είναι σαφής και

ορίζει πως η φοίτηση στο νηπιαγωγείο είναι **διετής και αδιαίρετη**, η δε υποχρεωτικότητα του ενός χρόνου αφορά τους γονείς που τους υποχρεώνει να φέρουν τα παιδιά στο νηπιαγωγείο για ένα χρόνο τουλάχιστον, για την πολιτεία όμως υποχρεωτικά είναι και τα δύο χρόνια αν οι γονείς κάνουν αίτηση εγγραφής.

Ακούστε συνάδελφοι. **Το νηπιαγωγείο κινδυνεύει από τις ίδιες αντιεκπαιδευτικές πολιτικές με την υπόλοιπη εκπαίδευση.** Με μία διαφορά όμως. Με ένα κουμπάκι μπορούν να πετάξουν έξω όλα τα προνήπια και έτσι το κράτος να απαλλαγεί απ' την εκπαίδευση μιας ολόκληρης ηλικιακής ομάδας κι όλο αυτό σε όφελος των θανειστών-δυναστών.

Τι έχετε κάνει γι' αυτό συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου; **Τι έχετε κάνει για να σταματήσει η διοίκηση να διώχνει προνήπια και να μετακινεί νηπιαγωγούς** ακόμα και μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς όταν πρόκειται να καλυφθεί μια πιο επείγουσα ανάγκη; Και ποιος την ορίζει αυτή την πιο επείγουσα ανάγκη;

Το θέμα είναι απαράδεκτο **ηθικά** γιατί αφορά τον προγραμματισμό της οικογένειας και **παιδαγωγικά** γιατί απειλεί να διαλύσει τη δομή της Προσχολικής Αγωγής και να μετατρέψει το νηπιαγωγείο σε μονοηλικιακή τάξη. Ταυτόχρονα θα σαρωθεί το 1/3 των οργανικών θέσεων των νηπιαγωγών.

Η ειδική αγωγή στα νηπιαγωγεία είναι ή ανύπαρκτη ή σχεδόν εξ ολοκλήρου ιδιωτικοποιημένη. Τα κέντρα παροχής δομών ειδικής αγωγής είναι ιδιωτικά, οι υπηρεσίες που παρέχουν και οι διαγνώσεις που κάνουν είναι μερικές φορές αμφίβολης ποιότητας αφού λειτουργούν ανεξέλεγκτα και με στόχο το κέρδος ενώ τα τμήματα ένταξης στα νηπιαγωγεία είναι ελάχιστα ελλιπώς στελεχωμένα με αποτέλεσμα να μην μπορούν να καλύψουν τις διογκούμενες ανάγκες. Η επίθεση που δεχόμαστε είναι συνολική. Στόχος είναι να μην αφήσουν τίποτα όρθιο. **Παιδεία, υγεία, συγκοινωνίες, ενέργεια, νερό, ότι ξέραμε ως κοινωνικό κράτος κινδυνεύει**, οφείλουμε να οργανώσουμε την αντεπίθεσή μας ανιχνεύοντας και χτίζοντας συμμαχίες με την κοινωνία ώστε από την αντίσταση να περάσουμε στη συνολική **ανατροπή**.

Εδώ θα αποφασίσουμε αν η τρόικα εσωτερικού που ξεπουλάει τη χώρα θα έχει έκφραση στην Ομοσπονδία μας και πόση θα είναι η έκφραση αυτή, αν το τιμόνι της ομοσπονδίας θα δείξει το δρόμο των αγώνων για την ανατροπή ή θα οδηγήσει σε αδιέξοδο... Σας παρακαλώ πολύ να αφαιρέσετε το χρόνο που λέτε ότι καταπατάω απ' τη δευτερολογία του Προέδρου. Είναι ο κύριος υπεύθυνος μαζί με τη ΔΑΚΕ που βρισκόμαστε εδώ.

Η ηγεσία της Ομοσπονδίας έχει δείξει ότι είναι γαντζωμένη στα προνόμιά της και δεν μπορεί να το κάνει. Δεν μπορεί να μας οδηγήσει σε αγώνες, παρόλο που οι καιροί αυτό απαιτούν. Εγώ θα πρότεινα στους συναδέλφους της πλειοψηφίας να ασχοληθούν με κάτι πιο ανώδυνο και πιο κοντά στις συνήθειές τους, με μπιλιάρδο, τέχνες, χόκεϊ ή να επιστρέψουν στις τάξεις.

Συναδέλφισσες/οι

Σταυρούλα Τσακανίκα νηπιαγωγός από το Σύλλογο Γλυφάδας Βάρης Βούλας Βουλιαγμένης από τις Παρεμβάσεις Κινήσεις Σύσπειρώσεις. Συμμετέχω και στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Σ' αυτή τη χώρα φυσάει ένας άνεμος κακός... η ανεργία βαφτίζεται «ανάπτυξη», οι απολύσεις «ορθολογισμός», η

εξαθλίωση και η ουρά στα σισίτια «εθνική ανάγκη», οι βίαιες αστυνομικές επιχειρήσεις, τα άθλια κέντρα κράτησης μεταναστών, η ανοχή και υπόθαλψη ρατσιστικών επιθέσεων και περιστατικών «μεταναστευτική πολιτική».

Σ' αυτό το υπουργείο τα συνθήματα περισσεύουν:

«Πρώτα ο Μαθητής!»! μας έλεγε η Αννούλα.

ο μαθητής σε τμήματα 25αρια, 27αρια, 30αρια...

Ο μαθητής που μπορεί να μην έχει δασκάλους ή βιβλία αλλά έχει ΕΑΕΠ και για μας τα νηπιαγωγεία ΝΕΑΕΠ.

Ο μαθητής με ειδικές ανάγκες και δυσκολίες που έχει πανάκριβο υλικό μέσω ΕΣΠΑ αλλά δε θα μπορέσει ποτέ να φοιτήσει σε ειδικό σχολείο για να το εκμεταλλευτεί γιατί έκλεισε ή δεν έχει πώς να μεταφερθεί ως εκεί. Δε θα μπει σε τμήμα ένταξης γιατί δε θα το βρει, δε θα πάρει ποτέ παράλληλη στήριξη ή αν πάρει θα την πάρει τον Απρίλη. Δε θα τον αξιολογήσει το ΚΕΔΔΥ γιατί δεν προλαβαίνει και πως να προλάβει με τόσο προσωπικό που του αφήσανε.

Σ' αυτό το συνδικάτο η υποκρισία περισσεύει...

Παρουσιάζετε γεμάτοι αγωνίες για τις προσληψεις των ΕΣΠΑ, τις διώξεις, την αξιολόγηση, το μέλλον του ολοήμερου, το νηπιαγωγείο που βάλεται, την ειδική αγωγή.

Στην πραγματικότητα η αγωνία και το άγχος σας είναι η κάλη που θα στηθεί την Τρίτη.

Θελετενα μιλήσουμε λίγο για αληθινές αγωνίες και αληθινά άγχη;

Έχετε δει την αγωνία του γονιού καθώς περιμένει να κληρωθεί σαν λαχείο το όνομα του παιδιού του για να πάει προνήπιο;

Έχετε μιλήσει με γονιό νηπίου που έρχεται με τη σιγουριά του «νηπίου πρώτης ηλικίας» και του λέμε ότι φέτος δεν υπάρχουν θέσεις ούτε για τα νηπια και πως πρέπει να πάει σε άλλο νηπιαγωγείο όμορο ή να μπει σε κληρωση.

Ξέρετε με πόσο άγχος μετρά την περίοδο των εγγραφών τις αιτήσεις για πρωινή ζώνη 7-8 η κάθε νηπιαγωγός γιατί δεν έχει ακόμα κατοχυρωμένο διδακτικό ωράριο; Παρεπιπτόντως να επικαιροποιηθεί η σχετική απόφαση από την ομοσπονδία που μας καλύπτει ώστε να μην το εφαρμόζουμε και φέτος υπάρχουν νηπιαγωγεία που το αντιμετωπίζουν.

Με πόσο άραγε άγχος η νηπιαγωγός στη Γ Αθήνας ενημέρωσε τα προνήπια της που φοιτούσαν όλη τη χρονιά στο νηπιαγωγείο ότι η φοιτησή τους διακόπτεται στα μέσα της χρονιάς γιατί άλλη συνάδελφος νηπιαγωγός πήρε άδεια κύησης; Βλέπετε στην Ελλάδα της Τρόικας και των περικοπών επιλέχθηκε από τη διοίκηση αντί να σταλεί άλλη συναδέλφος να καλύψει τη θέση να πάνε σπιτι τους τα προνήπια στο μέσο της χρονιάς.

Πόσο άγχος έχουν οι προϊσταμένες νηπιαγωγοί που χωρίς καμία απαλλαγή από το διδακτικό τους ωράριο πρέπει να συμπληρώσουν πίνακες, να κάνουν τα οικονομικά, να κάνουν εγγραφές, να τρεξουν στο δήμο, να πληρώσουν λογαριασμούς, να βάλουν πετρέλαιο, να μην ξεχάσουν να ενημερώσουν και το survey και να έχουν ταυτόχρονα και το παιδαγωγικό τους έργο. Και που σε λίγο θα πρέπει να αξιολογηθούν για όλα αυτά από τις σχολικές συμβουλούς που ήδη μας κουνάν το χέρι ενώπιε αξιολόγησης.

Κοιτάω τις καρτέλες σήμερα και δυστυχώς βλέπω πολλά καθίσματα άδεια. Την τελευταία φορά που μίλησα σε πανελλαδική διαδικασία ήταν γεμάτα.

Ήταν στις 7 Απρίλη στη 2^η πανελλαδική συνάντηση των νηπιαγωγών στο Μαράσειο. Σε μια αιθουσα χωρίς βιντεοουολ και ακροκοντισιον και με αρκετές δυσκολίες για να μας θυμίζει το κτιριακό των νηπιαγωγείων.

Με τα έξοδά της να καλύπτονται με οικονομική στήριξη Συλλόγων Π.Ε και από τις ίδιες της νηπιαγωγούς που που παρευρέθησαν εκεί γιατί η πλειοψηφία της ΔΟΕ αρνήθηκε να τα καλύψει.

Ήταν γεμάτη με νηπιαγωγούς της τάξης που έχουν τόσα να πουν, να καταθεσουν και να προτείνουν και που έσεις τις καταγγείλατε.

«Διασπά την ενότητα το συντονιστικό». Αυτό καταγγείλατε.

Γνωρίζετε από πρώτο χερι πως μέσα στη ΔΟΕ και στους συλλόγους μας κινούμαστε και μέσα απο αυτούς παλεύουμε και διεκδικούμε.

Όσο για τα μικροπαραταξιακά συμφέροντα που λέτε απλά υποτιμάτε την νοημοσύνη των Νηπιαγωγών, οι οποίες πολύ καλά γνωρίζουν τις δράσεις του Συντονιστικού, αφού συμμετέχουν σ' αυτό.

Στην πραγματικότητα ενοχλείστε επειδή το συντονιστικό είναι μια ζωντανή κίνηση από τη βάση που αξιώνεται και πετυχαίνει στόχους και νίκες!

Το Νοέμβριο με την ξαφνική εγκύκλιο της πρόωρης αποχώρησης τι θα γινόταν αν άμεσα δεν κινούνταν το συντονιστικό και οι νηπιαγωγοί και περίμεναν τη δική σας αποφαση αντίδρασης; Το 8:00-2:00 και μαζί του η αρχή του τέλους του ολοήμερου θα είχε γίνει.

Αληθεια όταν μηκε αντιπροσωπεία του συντονιστικού μαζί με το ΔΣ της ΔΟΕ στο υπουργείο λειτουργησε διασπαστικά ή προωθητικά στα χρόνια αιτήματα του κλάδου για την προσχολική;

Με όλη τη λάσπη και τις καταγγελίες οι νηπιαγωγοί γεμίσαν το Μαρασειο συζητησαν και βγάλανε συγκεκριμενες θεσεις και προτασεις. Σας καλουμε να τις κάνουμε θέσεις του κλαδου και να αγωνιστούμε για αυτές. Αν σας έχει μείνει λιγο αίσθημα ευθύνης μη βιαστείτε να τις καταψηφίσετε ακολουθώντας τις κομματικές σας γραμμες. Διαβάστε τες και καντε το στοιχειώδες συνδικαλιστικό σας καθηκον: Υπερασπιστείτε το Δημόσιο Νηπιαγωγείο, το Δημόσιο Σχολείο, τα δικαιώματα των νηπιαγωγών και το δικαίωμα όλων των παιδιών να φοιτούν στο δημοσιο νηπιαγωγείο, στο δημοσιο σχολείο χωρίς αποκλεισμούς.

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

Λοιπόν όχι 7, 15 λεπτά θα μιλήσω, μερικοί μίλησαν 12 φορές επί της διαδικασίας.

Λοιπόν συνάδελφοι, μιλάμε σε άδεια έδρανα. Παρακολουθήσαμε μέχρι τώρα ένα θέατρο του παραλόγου γύρω στις 10 ώρες να συζητάμε για τη ...διαδικασία. Η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ που μίλησανε εδώ για αγωνιστικότητα, για χίλια δυο πράγματα, δεν είναι εδώ όταν μπηκαμε στη συζήτηση επί της ουσίας. Ήταν εδώ επί της διαδικασίας.

Η αγωνία τους μήπως χάσουνε κάποια ψηφοφορία πήγε να τινάξει το Συνέδριο στον αέρα αλλά πρέπει καμιά φορά να δούμε και αν αξίζει τον κόπο να παίζεται αυτό το παιχνίδι. Αν κάναμε εμείς στους Τοπικούς Συλλόγους αυτή την ιστορία με το Καταστατικό θα είχαμε διαλύσει το συνδικαλιστικό κίνημα εδώ και χρόνια.

Συνάδελφοι η κατάσταση στην χώρα μας είναι τραγική, δεν είναι άσχημη. Η χώρα βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση. Έχουμε χρεο-

κοπία με δόσεις. Έχουμε ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, έχουμε εκατοντάδες χιλιάδες ανασφάλιστους, έχουμε ανθρώπους που κοιμούνται στους δρόμους, έχουμε συμμορίες να συγκρούονται στους δρόμους με τα όπλα λες και είμαστε στην άγρια Δύση. Μιλάμε για το 2013 και ζούμε εφιαλτικές καταστάσεις.

Ήθελα να ΄ξερα οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ βλέπουν, ελπίζουν ότι η νέα κυβέρνηση με τον κ. Βενιζέλο και τον κ. Σαμαρά θα σώσει τη χώρα; Να το δούμε, αλλά βλέπουμε εδώ και πολλά χρόνια τα ίδια πράγματα. Το 2004 θα ανοίγαμε το φάκελο του χρηματιστηρίου, θα κάναμε επανίδρυση του κράτους, θα χτυπούσαμε τους διαπλεκόμενους, στη συνέχεια παραδώσαμε την εξουσία, την ώρα που η χώρα κατέρρευε και ήρθαν οι επόμενοι σωτήρες και ζούμε μια εφιαλτική κατάσταση που πηγαινει απ' το κακό στο χειρότερο και περιμένουμε το μοιραίο να συμβεί.

Χρωστούσαμε, σύμφωνα με το χρέος που εγώ θα το αναγνωρίσω προσωπικά εδώ για να κάνουμε λίγο κουβέντα, να διασκεδάσουμε την τραγικότητα, γύρω στις 120 χιλιάδες ευρώ ανά οικογένεια. Δουλεύοντας τρία και τέσσερα και πέντε χρόνια παραπάνω θα πληρώσω πάνω από 100.000 ευρώ στο κράτος, θα χάσω το εφάπαξ που ήταν πάνω από 50.000 και έμαθα σήμερα ότι γίνεται 7.000, θα πληρώσουμε ανελέητα χαράτσια και το χρέος θα έχει διπλασιαστεί.

Ποιος συνάδελφοι δεν πληρώνει σε αυτή τη χώρα; Ποιοι είναι οι συντεχνίες που λέει ο κ. Σαμαράς; Είναι οι διαπλεκόμενοι των καναλιών; Είναι οι τραπεζίτες; Ή μήπως είμαστε εμείς οι συντεχνίες που λέει ο κος πρωθυπουργός; Εμείς που παίρναμε τα 1.000 και τα 1.500 και τώρα τα 800 και τα 600 και τα 300 ευρώ; Ισχυρίζεται κανένας ακόμα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει επιβάλει αυτούς τους όρους ότι για την καταστροφή της χώρας φταίνε οι εργαζόμενοι και φταίνε οι πλουσιοπάροχοι αμοιβές οι δικές μας;

Όταν το ΑΕΠ της χώρας ήταν στο 70% του ΑΕΠ της Γερμανίας οι αποδοχές μας ήταν στο 40% και οι τιμές ήταν στο 120%;

Ερχόμαστε τώρα να κρίνουμε το συνδικαλιστικό κίνημα, και τη ΔΟΕ για τα πεπραγμένα της.

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει καταφέρει να απαξιωθεί από μόνο του, έχει επιτρέψει να περάσει ο κοινωνικός αυτοματισμός, έχει αυτοσοκοφαντηθεί. Είναι θλιβερή η εικόνα του Προέδρου της ΓΣΕΕ στα κανάλια να εκλιπαρεί την κυβέρνηση να λυπηθεί τους εργαζόμενους.

Τι κάνει η ΔΟΕ. Κάνει απεργίες, εξαγγέλλει απεργίες, βγάζει ανακοινώσεις, καταγγελίες. Δεν αποφάσισε ποτέ όμως πραγματικό αγώνα με σκοπό να ανατρέψει αυτή την πολιτική και να βάλει ένα τέρμα σ' αυτήν την τραγωδία. Παίζεται ένα παιχνίδι που απελπίζει και απογοητεύει.

Κάθε 15 μέρες, κάθε 20 μέρες μια κινητοποίηση χωρίς καμία προετοιμασία, τελευταία στιγμή έρχεται το χαρτί, δεν προλαβαίνουμε ούτε καν να ενημερώσουμε τους συναδέλφους.

Τα πράγματα δεν είναι δύσκολα συνάδελφοι, είναι εφιαλτικά. Μας πηγαίνουν για μισθούς 200 ευρώ, μας πηγαίνουν για σύνταξη στα 70, σε μια χώρα που θα καταρρεύσει και θα μετατραπεί σε ένα ευρωπαϊκό Μπαγκλαντές.

Δuo λόγια για την ΕΡΤ, συνάδελφοι, δεν είναι ζήτημα μόνο οι δύομισι χιλιάδες εργαζόμενοι που χάνουν τη δουλειά τους, είναι ζήτημα ότι με πρόσχημα την όποια Στάη, για να αναφέρω ένα τυχαίο όνομα, και όλους τους υπόλοιπους που διόρισαν εκεί με 3.500 μισθό αρ-

γόμενους θα απολύσουν και την καθαρίστρια των 800 ευρώ και φανταστείτε μία χώρα που θα υπάρχει μόνο MEGA CHANNEL, ΣΚΑΪ και STAR. Αυτό θέλουν να πετύχουν και πήγαινε να διαμαρτυρηθείς εκεί για το τι κουλτούρα θα περάσουν στη νεολαία, για ποια κοινωνία, για ποια δημοκρατία, για ποιο κράτος θα μιλάμε πλέον.

Είναι ζήτημα λοιπόν ύπαρξης της ίδιας της χώρας και της δημοκρατίας. Είναι η ζωή μας και το αν θα έχουμε δουλειά τα επόμενα χρόνια και τελειώνω με αυτό. 200 χιλιάδες νέα παιδιά φεύγουν απ' τη χώρα. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό συνάδελφοι; 200 χιλιάδες λιγότερα παιδιά στην Πρώτη δημοτικού μετά από έξι χρόνια. Και αν φύγουν και οι μετανάστες το 50% των συναδέλφων σε λίγα χρόνια δεν θα έχουμε δουλειά.

Αυτή είναι η κατάσταση που έχουμε να αντιμετωπίσουμε και η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ πήγαν να φάνε γιατί πεινάνε. Εμείς δεν πεινάμε που ήμασταν χθες μέχρι τις 10 η ώρα το βράδυ και όλες τις ώρες εδώ. Αυτά συνάδελφοι.

ΧΡΟΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Στο μέσο της σχολικής χρονιάς, συνάδελφοι, για να καλυφθούν μερικά από τα χιλιάδες κενά δασκάλων, νηπιαγωγών, ειδικοτήτων τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση η πολιτεία προχώρησε σε συγχωνεύσεις τμημάτων, μετακινήσεις εκπαιδευτικών και μαθητών, ακόμα και σε διακοπή φοίτησης προνηπίων.

Είχε όμως το θράσος η ίδια η πολιτεία παραμονές πανελλαδικών εξετάσεων να διαρρηγνύει τα ιμάτιά της ότι ενδιαφέρεται για τους μαθητές και το μέλλον τους. Η αναληγσία και η υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο.

Η ΔΟΕ βγήκε, σωστά κατά τη γνώμη μου, να στηρίξει τον απεργιακό αγώνα των καθηγητών. Πόσο ειλικρινής ήταν όμως; Δικαιούμαι να το ρωτήσω αυτό όταν ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ο συνάδελφος Μαντάς στο Συνέδριο των αιρετών το Φεβρουάριο τα έχωσε στην ΟΛΜΕ γιατί πήγαν στο διάλογο με το Υπουργείο Παιδείας, λες και στο παρελθόν η ΔΟΕ δεν έχει πάει σε παρόμοιους διαλόγους. Εδώ ισχύει αυτό που λέει ο ελληνικός λαός: Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλι.

Στο ίδιο Συνέδριο ο αιρετός του ΚΥΣΠΕ συνάδελφος Μπράτης πέρασε γενεές 14 τους καθηγητές. Το ίδιο έκανε και στο παρελθόν ως Πρόεδρος της Ομοσπονδίας. Έτσι μπορεί συνάδελφοι να φτιαχτεί μέττωπο συνεργασία; Ακόμα και η ΔΑΚΕ της πρωτοβάθμιας διαχώρισε τη στάση της από τη στάση της ΔΑΚΕ της δευτεροβάθμιας.

Τους τελευταίους τους καταλαβαίνω. Υπάρχει η πικρία από την απόφαση του Αρβανιτόπουλου το Γενάρη η μερίδα του λέοντος στους περιφερειακούς διευθυντές να δοθεί στη δευτεροβάθμια. Η ΠΑΣΚ όμως τι ζόρι τραβάει;

Για τα πειθαρχικά. Ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας στο Συνέδριο των αιρετών είχε δεσμευθεί ότι αν δεν αλλάξει κάτι στο Νόμο για την αργία των συναδέλφων θα έκανε την πρόταση να αποσυρθούν οι αιρετοί απ' τα Υπηρεσιακά Συμβούλια ως μέτρο πίεσης.

Έξι μήνες πέρασαν από τότε, τίποτα δεν άλλαξε, καθημερινά έχουμε όλο και περισσότερους συναδέλφους να τίθενται σε αργία και εμείς στο Σύλλογό μας στον «Γληνό» έχουμε συνάδελφο απ' το Κα-

ματερό που κινδυνεύει άμεσα, αλλά η ΔΟΕ πέρα από τις ημερίδες για τα πειθαρχικά που καλά τις έκανε δεν έχει πάρει κανένα δραματικό μέτρο. Τι περιμένει άραγε; Να μας λυπηθούν;

Άκουσα με μεγάλη προσοχή τις τοποθετήσεις των αιρετών του ΚΥΣΠΕ για τα πειθαρχικά και τις διώξεις του συνάδελφου Μπράτη και του συνάδελφου Παληγιάννη. Είπαν μεταξύ άλλων ότι είμαστε όλοι εν δυνάμει διωκόμενοι και σε αργία, ότι όλοι ενωμένοι να το ανατρέψουμε στην πράξη. Μίλησαν και για αλληλεγγύη. Έλα όμως που η Διδακταλική Ομοσπονδία άλλες ανακοινώσεις έβγαλε όταν διωκόμενοι αιρετοί ήταν οι αιρετοί των Παρεμβάσεων και άλλες ανακοινώσεις όταν διωκόμενοι αιρετοί ήταν από την ΠΑΣΚ ή τη ΔΑΚΕ ή στελέχη εκπαίδευσης φιλικά προσκείμενα στις δύο αυτές παρατάξεις.

Ίσως κάποιοι πίστευαν ότι για παράβαση καθήκοντος μπορούσαν να κατηγορηθούν μόνο στελέχη των Παρεμβάσεων και όχι της ΠΑΣΚ ή της ΔΑΚΕ. Γι' αυτό και τους πρόσφεραν βορά στις ορέξεις του συστήματος.

Τελειώνω με τη γνωμοδότηση, συνάδελφοι, αριθμός 54 12 Φεβρουαρίου 2013 από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Η γνωμοδότηση αυτή δικαιώνει το Υπουργείο Οικονομικών που ζητά να εφαρμοστεί ο Νόμος 4024 του 2011 αντί για το Νόμο 1566 του '85 και τα άρθρα 12, 13, 14.

Με απλά λόγια οι εκπαιδευτικοί διетуός φοίτησης στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και οι απόφοιτοι των ΚΑΤΕΕ στην τεχνολογική εκπαίδευση της δευτεροβάθμιας δεν μπορούν πλέον να εξισώνονται μισθολογικά και βαθμολογικά με τους υπόλοιπους συναδέλφους.

Η ΔΟΕ δεν αντέδρασε, εφηρησασμένη απ' το γεγονός ότι ο Αρβανιτόπουλος δεν δέχτηκε τη σχετική γνωμοδότηση. Αυτό όμως συνάδελφοι δεν λέει τίποτα γιατί, αν θυμηθούμε και άλλη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου για τις άδειες των αναπληρωτών, το είπε και ο συνάδελφος Μπράτης, αν θυμάστε δεν την υπέγραψαν διά-

φοροι Υπουργοί μέχρι που ήρθε η Κιάου και την υπέγραψε.

Είναι μια ωρολογιακή βόμβα συνάδελφοι που μπορεί να ενεργοποιηθεί ανά πάσα στιγμή και να τινάξει στον αέρα οικογενειακούς προϋπολογισμούς ή και ενόψει αξιολόγησης να οδηγήσει στην απόλυση σε συναδέλφους με δικαιολογητικό τη μη επάρκεια προσόντων.

Σε μια περίοδο που η τρόικα απαιτεί απολύσεις, οποιαδήποτε συζήτηση για αξιολόγηση όχι μόνο στον κλάδο μας, αλλά σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα, αποτελεί το δούρειο ίππο με τον οποίο οποιαδήποτε υποταγμένη ελληνική κυβέρνηση θα ανοίξει την κερκόπορτα για απολύσεις. Και ειδικά όταν έχεις μια κυβέρνηση που δεν κυβερνά με την πλειοψηφία του ελληνικού λαού, αλλά χάρις στον επαίσχυντο εκλογικό νόμο πριμοδότησης εδρών, πρέπει να είσαι 2 φορές προσεκτικός.

Σε μια περίοδο όπου ο Έλληνας εκπαιδευτικός εργάζεται σε παράδεικτες σχολικές μονάδες, που κάνει μάθημα σε υπεράριθμα τμήματα 26, 27, 28, ακόμα και 30 μαθητών, που είναι χωρίς ουσιαστική κρατική επιμόρφωση, που έχει γονατίσει λόγω περικοπής μισθών, επιβολής φόρων και χαρατσιών, που στερείται στοιχειώδους υγιονομικής περιθαλψής, που κινδυνεύει η σύνταξή του και το εφάπαξ του, που καταργούνται εργασιακά του δικαιώματα και δημοκρατικές του ελευθερίες, είναι προκλητικό κάποιοι να μιλούν για αξιολόγηση ώστε να φορτώσουν τα δεινά της εκπαίδευσης στις πλάτες των εκπαιδευτικών της τάξης. Έτσι θα δοθεί το άλλοθι για απολύσεις μόνιμων εκπαιδευτικών με μισθό πάνω από 1000 ευρώ για να έρθουν στη θέση τους ωρομίσθιοι με 200 και 300 ευρώ. Αν η συνδικαλιστική ηγεσία δεν αντιλαμβάνεται τα παραπάνω είναι κατώτερη των περιστάσεων. Αν τα αντιλαμβάνεται και επιμένει να προχωρεί το θέμα της αξιολόγησης, τότε ξεκάθαρα παίζει παιχνίδια στις πλάτες των εκπαιδευτικών και θα τους γράψει με μαύρα γράμματα η ιστορία του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΜΙΟΥ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ “Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ”

Κατ’ αρχάς, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, μια ερώτηση θέλουμε να κάνουμε: το 2006 δεν υπήρχε καπιταλισμός στην Ελλάδα;

Δεν κατεβαίνατε από τότε με σημαία το σύνθημα «Όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση»; Συστηματικά **δεν καταψηφίζετε ή ψηφίζετε λευκό ή κωλυσιεργείτε όπου θέτουμε το ζήτημα σε Συλλόγους, ΕΑΜΕ κτλ., να παρθούν μέτρα παρεμπόδισης της αξιολόγησης;** Τώρα ανακαλύψατε την Αμερική, συνάδελφοι;

Δεύτερον: Θα κατεβάσουμε, συνάδελφοι, ένα σχέδιο απόφασης του ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών για το Πειθαρχικό Δίκαιο, την πράξη νομοθετικού περιεχομένου και την επιστράτευση. Η εποχή του καρότου και του μαστίγιου είναι πλέον παρελθόν, συνάδελφοι. **Είμαστε στην εποχή του φίμωτρου και του μαστίγιου, του δόγματος «νόμος και τάξη», των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων για την αναμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης.**

Κυβερνήσεις, πλουτοκρατία και Ευρωπαϊκή Ένωση προσαρμόζουν συνάδελφοι τη Δημόσια Διοίκηση και το αστικό κράτος στις νέες συνθήκες της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, ώστε αυτό να υπηρετήσει πιο αποτελεσματικά τις γενικότερες στοχεύσεις τους και την κερδοφορία τους.

Η τρικομματική συνάδελφοι, τώρα πλέον δικομματική κυβέρνηση, προχώρησε και στην επιστράτευση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας μετά τους ναυτεργάτες, το μετρό και τις εξελίξεις που είχαμε στη Χαλυβουργία με τις επιθέσεις των ΜΑΤ. Στοχεύουν, μ’ ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Χτυπούν όποιον κλάδο αγωνίζεται, όποιον κλάδο σηκώνει κεφάλι.

Φοβερίζουν και τρομοκρατούν τους εκπαιδευτικούς, όλους τους εργαζομένους, για να περάσουν τα βάρβαρα αντιλαϊκά και αντιεκπαιδευτικά μέτρα. Πειθαρχικό Δίκαιο, επιστρατεύσεις, αξιολόγηση, πράξη νομοθετικού περιεχομένου (βλ. ΕΡΤ) θωρακίζουν το σύστημά τους και επιδιώκουν να τρομοκρατήσουν το λαό και να τον φιμώσουν.

Από την άλλη, στο νέο σχολείο της αγοράς που ήδη υλοποιείται θέλουν το δάσκαλο με σκυφτό το κεφάλι, υποταγμένο, χωρίς δικαιώματα να φοβάται και τη σκιά του, να μη διανοείται καν ότι μπορεί να συγκρουστεί με το αντιδραστικό περιεχόμενο του σχολείου της αγοράς. **Το μήνυμα είναι σαφές, συνάδελφοι: Η υπάκουος και οσφυοκάμπτης, ή χωρίς δουλειά. Ασκούν την εξουσία του κεφαλαίου με το βούρδουλα, το φόβο της πείνας και της απόλυσης.**

Επιπλέον, **με το νόμο που φέρνει η κυβέρνηση στη Βουλή για την οργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης και άλλες διατάξεις, κλιμακώνει τον πόλεμο στους εργαζομένους,** γενικεύει τις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Ιδιωτικοποιεί ακόμα και το νερό. Βουλιάζει τ’ Ασφαλιστικά Ταμεία, φέρνει νέο κούρεμα στις συντάξεις.

Προχωρά ουσιαστικά στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας γενικεύοντας τις ατομικές συμβάσεις σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Καλούμε κάθε τίμιο συνδικαλιστή, όλους τους εργαζομένους να πάρουμε πρωτοβουλίες οργάνωσης του αγώνα σε κάθε Οργανισμό που συγχωνεύεται ή κλείνει, σε κάθε τόπο δουλει-

άς, σε κάθε σχολείο και Σύλλογο, σε κάθε κλάδο, σε κάθε Δήμο και γειτονιά.

Καλούμε τώρα, συνάδελφοι, την 82η Γενική Συνέλευση του κλάδου, τα Διοικητικά Συμβούλια και τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων, να παλέψουν αποφασιστικά για:

- *Να καταργηθεί η πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Καμία απόλυση, καμία ιδιωτικοποίηση.*
- *Να αρθεί τώρα η επιστράτευση στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.*
- *Κατάργηση του νέου Πειθαρχικού Δικαίου και κάθε αυταρχικής, αντιεκπαιδευτικής διάταξης, όπως καθηκοντολόγιο, δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας κτλ. Καμία απόλυση.*

Τέλος συνάδελφοι, **η 82^η Γενική Συνέλευση του κλάδου θεωρούμε ότι πρέπει να δηλώσει ότι καλεί τα πολιτικά κόμματα να υπερψηφίσουν την πρόταση του ΚΚΕ για κατάργηση της πολιτικής επιστράτευσης των καθηγητών αλλά και κάθε κλάδου που αγωνίζεται.** Σας ευχαριστώ.

ΑΜΠΑΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ πρέπει και απαιτείται, από τις ιστορικές στιγμές που διέρχεται η χώρα, δεδομένης της οικονομικής κρίσης, ως αποτέλεσμα της αγριότητας του καπιταλιστικού συστήματος, να σταθεί στο ύψος των ευθυνών της.

Ο ρόλος του δασκάλου και του δημόσιου σχολείου πρέπει να αντιστοιχηθεί με την βαρύτητα της πολιτικής συγκυρίας. **Ο δάσκαλος βρίσκεται** και ο ίδιος, ως εργαζόμενος, αλλά και ως παράγοντας λειτουργίας του σχολείου αντιμέτωπος με τις δραματικές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής της εργατικής οικογένειας. **Βρίσκεται** αντιμέτωπος με τα φαινόμενα πείνας, εξαθλίωσης, έντασης των κοινωνικών ανισοτήτων, την επανεμφάνιση ασθενειών στα παιδιά και τις οικογένειές τους, τα φαινόμενα του υποσιτισμού και των αστέγων οικογενειών. **Βρίσκεται** μπροστά σε μία ολοένα εντεινόμενη επίθεση που τα σύννεφα του πολέμου σκιάζουν την περιοχή μας.

Κατά συνέπεια **βρίσκεται** ο δάσκαλος μπροστά σ’ ένα δίλημμα, που η απάντησή του θα βάλει τη σφραγίδα της στη σημερινή και αυριανή γενιά του εργαζόμενου λαού.

Θα υπερασπιστεί το ρόλο του κόντρα στην πολιτική της αστικής τάξης ή θα γίνει ο προωθητής της βαρβαρότητας; Θεωρούμε ότι η ιστορικότητα των στιγμών απαιτεί και συνείδηση της ευθύνης. Εμείς πιστεύουμε ότι ο δάσκαλος, παιδί της εργατιάς και της αγροτιάς, πρέπει να συναισθανθεί την ευθύνη του και να γίνει μπροστάρης στην καλλιέργεια των ιδανικών και αξιών της ίδιας του της τάξης. Κάτι που δεκαετίες τώρα οι δυνάμεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, αδρανοποίησαν, ευνούχισαν και παρέδωσαν το δάσκαλο και τα συνδικάτα του βορά στις ορέξεις της εργοδοσίας.

Κατά συνέπεια, οι δυνάμεις που εκφράζουν:

Το συνδικαλιστικό σωματείο, πρέπει να ‘χουν κατανοήσει τον ιστορικό τους ρόλο, ως της δύναμης εκείνης, που πρέπει να τη χαρακτηρίζει η συλλογικότητα, η συνέπεια λόγων και έργων, η καλλιέργεια της αξιοπρέπειας και του αυτοσεβασμού, ως στοιχείου αναβάθμισης του ρόλου της προσωπικότητας του δασκάλου στο κοινωνικό

γίνεσθαι. Ο δάσκαλος που θα έχει γνώση του ρόλου του θα μπορεί να καλλιεργεί, να διαπαιδαγωγεί, να στηρίζει το παιδί και την οικογένειά του απέναντι στις δυσκολίες που δημιουργεί το σύστημα. Να κατανοεί τους όρους κίνησης της κοινωνίας και κατά συνέπεια των ανθρώπινων λειτουργιών.

Το σωματείο πρέπει να κατανοήσει και να αφογκραστεί πρώτα και κύρια τις αγωνίες τους προβληματισμούς των μελών του. Να νιώσει ποια είναι η οικονομική κατάστασή τους. Πώς ζουν και βιώνουν τις νέες συνθήκες που διαμορφώνει η οικονομική κρίση;

Το σωματείο πρέπει να βρεθεί κοντά στον κάθε συνάδελφο, ως μια αυτοτελή εργασιακή και παιδαγωγική προσωπικότητα και να καλλιεργήσει στη βάση της κοινής στόχευσης, τη συλλογική δράση.

Το σωματείο πρέπει να δώσει βήμα εμπιστοσύνης σε κάθε συνάδελφο, αλλά και συλλογικότητα μέσα στις γραμμές του, για να μπορέσει η συλλογικότητα να αναδείξει πλευρές που θα ενισχύουν την κοινή συμπόρευση.

Οι συνάδελφοι των ξένων γλωσσών, της φυσικής αγωγής, της ειδικής αγωγής, της μουσικής, των εικαστικών, της θεατρικής αγωγής, της πληροφορικής, της προσχολικής αγωγής πρέπει να αναδείξουν τις πλευρές του λειτουργήματός τους και τον ρόλο τους μέσα στο σχολείο. Ο σεβασμός της παιδαγωγικής οντότητάς τους και η συνθετότητα του ρόλου τους, πρέπει να αναδεικνύεται για να μπορεί να καθίστανται ισότιμα μέλη της συλλογικότητας που λέγεται σωματείο.

Έτσι σπάνε τα φαινόμενα της απομόνωσης, της παράδοσης των συναδέλφων στους μέντορες του συνδικαλιστικού κατεστημένου, της υποβάθμισης του ρόλου του δασκάλου στο σχολείο και, τέλος, μπαίνουν πολιτικά τα ζητήματα απέναντι στον κοινό αντίπαλο που καλλιεργεί νυχθημερόν το διαίρει και βασιλεύει. Τότε και μόνο τότε ο κάθε δάσκαλος, η κάθε συλλογικότητα παίρνει τη θέση της στην ενιαία συλλογικότητα του σωματείου.

Το σωματείο πρέπει απέναντι στην ολοένα εντεινόμενη αμφισβήτηση της εργασιακής μας λειτουργίας, της εμφάνισης των **ευέλκτων μορφών εργασίας** να απαντήσει με τη συσπείρωση όλων των εργαζομένων στα σχολεία στο σωματείο. Για μας οι συνάδελφοι αναπληρωτές – ωρομίσθιοι, ανεξάρτητα του όρου που χρησιμοποιεί το κράτος, πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα έκφρασης και εκλογής.

Δεν μπορεί το σωματείο να μην καλύπτει τους **απολυμένους** για την περίοδο που είναι άνεργοι, στο να 'χουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Δεν μπορεί να μη διεκδικεί τη δημιουργία οργανικών θέσεων για να βρίσκουν εργασιακή διέξοδο οι ειδικότητες.

Δεν μπορεί να μένει άπραγο στην αδιαφορία της πολιτείας απέναντι στους συναδέλφους της **ειδικής αγωγής** που εδώ και μια δεκαετία δεν έχουν το δικαίωμα του διορισμού.

Δεν μπορεί να εκδιώκει τα παιδιά (προνήπια) η πολιτεία από την προσχολική αγωγή και το σωματείο να μην καλεί σε συλλογική δράση τα συνδικάτα του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για να στρατευθούν στον κοινό αγώνα της μόρφωσης των παιδιών του λαού.

Το σωματείο απέναντι στο βάθεμα της οικονομικής κρίσης πρέπει να μπει μπροστά στο να αναδείξει τις μεγάλες δυνάμεις που διαθέτει ο οργανωμένος κλάδος. Δυνάμεις του πολιτισμού, της τέχνης, της παιδαγωγικής, της ιστορίας κ.λπ..

Συνάδελφοί μας, βάζουν καθημερινά τη δική τους πινελιά στην

τοπική ζωή, κατά συνέπεια μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο σε μία περίοδο που η υποκουλτούρα τείνει να γίνει σημείο αναφοράς.

Συνάδελφοί μας, μπορούν να κάνουν τις αίθουσες των σχολείων, χώρους λαϊκής δημιουργίας και συσπείρωσης των λαϊκών οικογενειών.

Ο κάθε συνάδελφός μας με τη δύναμη του σωματείου μπορεί και πρέπει να νιώσει δημιουργός, ο ίδιος να στηρίζεται στα πόδια του και να εκπέμπει την ελπίδα και την αυτοπεποίθηση της τάξης τους στους μαθητές και τις οικογένειές τους.

Ο κάθε συνάδελφος με τη δύναμη του σωματείου πρέπει να κρατήσει ανοικτό το σχολείο απέναντι στα φαινόμενα που θέλουν τη διάσπαση, τον ατομισμό, του να βιώνει ο καθένας μόνος του το γολγοθά του.

Το σωματείο πρέπει να προετοιμάσει τα μέλη και κατά συνέπεια το κοινωνικό σύνολο της κάθε σχολικής κοινότητας για τα όρια του καπιταλισμού όταν η οικονομική κρίση δε λύνεται με πολιτικά μέσα.

Τα σύννεφα του πολέμου σκεπάζουν ανησυχητικά την περιοχή μας. Τα σχολεία πρέπει να στείλουν μηνύματα κοινής δράσης όλων των παιδιών, των οικογενειών τους ενάντια στα φοβικά φαινόμενα της διχαστικής φιλοσοφίας της Χρυσής Αυγής.

Όλα αυτά οδηγούν συνοπτικά σε μία αναγκαιότητα: Τι σωματείο θέλουμε, τι ομοσπονδία θέλουμε, για να 'ναι σε θέση να εμποδίσει, να τους σταματήσει, να ανατρέψει αυτούς που μας παίρνουν πίσω κατακτήσεις και δικαιώματα, αυτό είναι κατά τη γνώμη μας το φλέγον ζήτημα και ταυτόχρονα το βασικό κριτήριο ψήφου. Στη Χίο αυτό στο στοίχημα έχουμε βάλει κι ας μας λένε ότι θα ξεμείνει από λεφτά ο σύλλογος, κι ας πέφτει βαριά η ενημέρωση και οι περιοδείες στα σχολεία για κάποιους κι ας αφήνουν πικρόχολα σχόλια όταν συναντιόμαστε με όλες τις ειδικότητες των συναδέλφων ή με τους άνεργους του κλάδου.

Σήμερα χρειαζόμαστε ένα σωματείο μαζικό, οργανωμένο, ταξικό, καλά προετοιμασμένο στη σύγκρουση με πλουτοκρατία, αστικό κράτος, κυβέρνηση, τρόικα, ΕΕ, με αυτούς που καταδυναστεύουν τη ζωή μας.

Σωματείο που να αγωνίζεται για την ικανοποίηση των λαϊκών, μορφωτικών αναγκών, κόντρα στους φόρους, τα χαράτσια, τα βάρβαρα μέτρα, τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις που εξαθλιώνουν κάθε μέρα όλο και περισσότερο όλους μας.

Σωματείο ικανό να ακυρώσει στην πράξη τον αντιδραστικό, κρατικό έλεγχο πάνω στην προσωπικότητα και την ίδια τη ζωή του εκπαιδευτικού, των μαθητών, συνολικά του σχολείου, τη λεγόμενη «αξιολόγηση».

Σωματείο που θα εναντιώνεται στην εφαρμογή των αντιδραστικών, ευρωπαϊκών προγραμμάτων στα σχολεία, αυτά που στην κυριολεξία αποσαθρώνουν το ωρολόγιο, το αναλυτικό πρόγραμμα και το πρόγραμμα σπουδών. Αυτά που στην συντριπτική τους πλειοψηφία χειραγωγούν ιδεολογικά τη σκέψη των παιδιών μας, αντικαθιστούν τη γενική μόρφωση με «δεξιότητες» που οδηγούν μόνο σε «παραδοξότητες».

Σωματείο που δεν θα παλεύει απλώς για να αποκαθληθεί ο σημερινός κυβερνητικός συνδικαλισμός, για να έρθει, σε συνθήκες «κυβερνώσας αριστεράς» τύπου ΣΥΡΙΖΑ και άλλων, ο αυριανός κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Σωματείο που θα συνδέει και θα εξυψώνει την καθημερινή πά-

λη με την προοπτική της ανατροπής κάθε αντιλαϊκής πολιτικής, για μια φιλολαϊκή ανάπτυξη όπου ο λαός θα είναι κυρίαρχος στον πλούτο που παράγει και η παιδεία συστατικό στοιχείο αυτής της εξουσίας του λαού μας.

Σωματείο που θα κάνει σαφές, πως αν δεν απαλλαγούμε, αν δεν χειραφετηθούμε από τη δικτατορία των μονοπωλίων και της Ε.Ε., άσπρη μέρα δεν πρόκειται να δούμε.

Λεύτερος λαός είναι μόνο εκείνος που κυριαρχεί στον πλούτο που παράγει.

Μόνο με αυτή τη γραμμή μπορεί να ανασυνταχθεί το κίνημα, να ζωντανέψουν τα πρωτοβάθμια σωματεία, να αντεπιτεθούμε, να γίνουν πιο αποτελεσματικοί οι αγώνες μας.

Καμιά άλλη δύναμη σήμερα δεν έχει αυτό τον προσανατολισμό, αυτή την κατεύθυνση.

Πάνω σε αυτή τη γραμμή, σ' αυτό το περιεχόμενο πάλης, επιδιώκουμε την **ΕΝΟΤΗΤΑ** όλων των εκπαιδευτικών, όλων των εργαζομένων, όλου του λαού, ανεξάρτητα από τις επιμέρους σήμερα ιδεολογικές-πολιτικές προτιμήσεις τους.

Πάνω σε αυτό το περιεχόμενο, σε αυτή τη γραμμή πάλης επιδιώκουμε:

Να συσπειρωθούν, να ενωθούν όλοι. Εργάτες και υπάλληλοι δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, πρωτοβάθμια σωματεία, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Επιτροπές Αγώνα, Λαϊκές Επιτροπές, συνδικαλιστές κ.α.

Να δυναμώσει ο ενιαίος αγώνας, η λαϊκή συμμαχία. Η επίθεση είναι ενιαία, χτυπάει όλα τα λαϊκά στρώματα, απαιτείται ενιαίο μέτωπο πάλης, εργατών, υπαλλήλων, φτωχών αγροτών, μικροεπαγγελματιοβιοτεχνών, γυναικών, κάθε νέου και νέας.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για να μπλοκάρουμε τα μέτρα.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για να γκρεμίσουμε οριστικά Μνημόνια και αφεντικά.

Η ανασύνταξη του κινήματος δεν είναι εύκολη υπόθεση. Για να πάρει ανάσα το κίνημα πρέπει πρώτα να απαλλαγούμε από το σημερινό κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Όμως προειδοποιούμε πως αυτό δεν αρκεί.

Πρέπει σαρώνοντας τον σημερινό κυβερνητικό συνδικαλισμό, να προφυλαχτούμε και από τον νέο, τον αυριανό κυβερνητικό συνδικαλισμό, αυτόν που σε συνθήκες διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, θα είναι «ΠΑΣΟΚ στη θέση του ΠΑΣΟΚ».

Αυτόν που σήμερα μιλάει για «αριστερή πλειοψηφία στη ΔΟΕ» και που είναι «μανούλα» στις κούφιας, αντιμνημονιακές κορώνες, που τα γυρίζει ή τα διπλώνει όταν οξύνεται η ταξική πάλη.

Σήμερα μόνο το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί να προωθήσει την ανασύνταξη του κινήματος σε ταξική κατεύθυνση. Μόνο το ΠΑΜΕ και η Λαϊκή Συμμαχία ΠΑΜΕ ΠΑΣΥ ΠΑΣΕΒΕ ΟΓΕ ΚΑΙ ΜΑΣ με την πείρα τους και τον προσανατολισμό τους είναι το κίνημα που μπορεί να οδηγήσει τους εργαζόμενους στην αντεπίθεση, στη νίκη. Γι' αυτό ψηφίζουμε ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ για να βοηθήσουμε στη γενικότερη ανασύνταξη του κινήματος. Άλλωστε και στο Σύλλογό μας μάς ξέρετε, στα δύσκολα είμαστε δίπλα σας και μπροστά στους μικρούς και μεγάλους αγώνες. Παλεύουμε καθημερινά σε κάθε τόπο δουλειάς σε κάθε σχολείο, για κάθε πρόβλημα που απασχολεί τον εκπαιδευτικό, τη λαϊκή οικογένεια γιατί "τίποτα το ανθρώπινο δεν είναι για μας ξένο", αλλά είμαστε η μόνη δύναμη που συνδέουμε αυτή την πάλη με την προοπτική της σύγκρουσης με τα μονοπώ-

λια για να πάρουμε τον πλούτο που παράγουμε και να ικανοποιήσουμε τις σύγχρονες ανάγκες μας.

Μπορείτε να εμπιστευθείτε το ΠΑΜΕ, μιλάει καθαρά, δεν κοροιδεύει, θέλει και μπορεί να συμβάλει στην ανασύνταξη του κινήματος. Εδώ βρίσκεται η ελπίδα και η προοπτική. Είναι η μόνη δύναμη που τηρεί στάση αρχών, λέει την αλήθεια κι ας κοστίζει πολλές φορές.

Εσείς έχετε τώρα το λόγο. ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΟΒΟΣ - ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ- ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΡΑ...γιατί όπως είπε και ο Βάρναλης "Κι αν ο λάκκος σου είναι πολύ βαθύς, χρέος με τα χέρια σου να σηκωθείς".

Το ΠΑΜΕ θα είναι μαζί σας!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η τρικομματική κυβέρνηση οδηγεί τους εργαζόμενους στη χρεοκοπία. Παιδεία, Υγεία, Ασφαλιστικό Σύστημα, Πρόνοια και όλες οι κατακτήσεις των εργαζομένων, αλλά και το ίδιο το δημόσιο σχολείο, βρίσκονται στο στόχαστρο.

Μέχρι το 2016 οι δαπάνες για την παιδεία θα μειωθούν συνολικά κατά 47%. Στις Σχολικές Επιτροπές δεν υπάρχουν λεφτά ούτε για τις βασικές λειτουργικές δαπάνες. Μαθητές υποσιτίζονται, μένουν χωρίς εμβολιασμό και περιθαλψη. Έχει αυξηθεί η σχολική διαρροή. Εταιρείες αλωνίζουν στα σχολεία. Το κόστος των βιβλίων περνά στους γονείς. Μείωση των αναπληρωτών σε 2.000, χιλιάδες αναπληρωτές συνάδελφοί μας στέλνονται στον καιάδα της ανεργίας. Οι μειώσεις των μισθών μας έφτασαν από 21% έως και το 45% και η μείωση του εφάπαξ το 38%. Ο μισθός του νέου εκπαιδευτικού, ισοδυναμεί πλέον μόλις με το 56% του μέσου όρου των χωρών της Ευρώπης. Και βέβαια δεν υπολογίζεται η νέα αφαιμάξη το 2014 με το νέο φορολογικό σύστημα.

Η κατάργηση του τεκμηρίου της αθωότητας, μας γυρνάει αιώνες πίσω. Να σας ενημερώσω εδώ ότι υπάρχει διευθύντρια της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που ζητάει από τους διευθυντές των σχολείων του νομού να την ενημερώνουν τηλεφωνικά και κατόπιν να αποστέλλουν γραπτή αναφορά, για οποιοδήποτε συμβάν στο οποίο εμπλέκονται μαθητές ή εκπαιδευτικοί, εντός ή εκτός της σχολικής μονάδας. Είναι σαφές ότι το νέο νομοθετικό πλαίσιο, δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για βιομηχανία διώξεων και αναφορών. Δημιουργούν κλίμα φόβου και βάζουν εμπόδια στις ομαλές σχέσεις μεταξύ μαθητών – εκπαιδευτικών, γονιών – εκπαιδευτικών και διευθυντών – εκπαιδευτικών. Ίσως ο εκπαιδευτικός – ρουφιάνος, ο υποταγμένος εκπαιδευτικός είναι ο εκπαιδευτικός – πρότυπο για μια κυβέρνηση που θέλει αίμα και απολύσεις.

Οι υποχρεωτικές μεταθέσεις, η αύξηση του αριθμού των μαθητών στην τάξη και οι νέες συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων θα επιφέρουν, εκτός του αυξημένου εργασιακού φόρτου, ανακατανομή των οργανικών θέσεων σε όλη τη χώρα, με σοβαρές επιπτώσεις στις εργασιακές σχέσεις και στην οικογενειακή ζωή των εκπαιδευτικών αλλά και στην ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία.

Το πλαίσιο της αξιολόγησης ορίζει τον διευθυντή σχολείου και τον σχολικό σύμβουλο ως κριτές που θα καθορίζουν τις τύχες και την εξέλιξη των Εκπαιδευτικών. Παράλληλα παρουσιάζουν την αυ-

τοαξιολόγηση - αξιολόγηση της σχολικής μονάδας (αρ. πρωτ. 30972/Π1/5-3-2013) ως μαγικό ραβδί «δια πάσαν νόσον» που θεραπεύει με αυτόματο τρόπο όλα τα προβλήματα της εκπαίδευσης κι έτσι δε χρειάζεται αύξηση των δαπανών για την παιδεία, σύγχρονα σχολικά κτίρια, εκπαιδευτικό προσωπικό επαρκώς εκπαιδευμένο και αμειβόμενο αξιοπρεπώς, σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα, βιβλία και μέθοδοι διδασκαλίας, ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μαθητών και του λαού!

Το κάθε σχολείο θα καταρτίζει πρόγραμμα δράσης το Σεπτέμβριο. Στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς η σχολική μονάδα συντάσσει έκθεση με την οποία αξιολογούνται: α) Η απόδοση της σχολικής μονάδας στο σύνολό της, β) η επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων που είχαν τεθεί στο πρόγραμμα δράσης και γ) οι επιτυχίες, οι αδυναμίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίστηκαν κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους (άρθρο 32, νόμος 3848/2010). Κάτι σαν το business plan, που λένε και στην αγορά. Σχολείο-επιχείρηση.

Αυτό θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίηση και την υποβάθμισή των σχολικών μονάδων, στη σύνδεση της αξιολόγησης με τη χρηματοδότηση, αλλά και στο κλείσιμο αρκετών από αυτές. Όπως αναφέρεται στην έκθεση ΟΟΣΑ, *«η αυτοαξιολόγηση πρέπει να οργανωθεί, με τρόπο ώστε να είναι συγκρίσιμη μεταξύ σχολικών μονάδων και ώστε να μπορεί να επικυρώνεται και να συμπληρώνεται από εξωτερική αξιολόγηση».*

Να θυμίσω εδώ ότι η νέα «Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας στην Εκπαίδευση» (Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε.), θα κοστίζει στο ελληνικό δημόσιο πάνω από 1 δις ευρώ το χρόνο. Αυτές είναι οι προτεραιότητες της κυβέρνησης!

Η ουσιαστική στόχευση της αξιολόγησης είναι ο έλεγχος και η τιμωρία των εκπαιδευτικών, να φορτωθεί το κόστος στους γονιούς, γονείς και εκπαιδευτικοί να αναζητούν επιχειρήσεις χορηγούς, να αντικαταστήσουν τη μόρφωση με «διαθεματικές» δεξιότητες στις οποίες άλλωστε θα αξιολογείται ο εκπαιδευτικός.

Ας μην έχουν ψευδαισθήσεις πολλοί εκπαιδευτικοί, ότι η αξιολόγηση θα αναδείξει όψεις της δουλειάς τους και θα τις επιβραβεύσει (με τι άραγε;), δηλαδή το πόσα προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης κάνουν στο σχολείο, πόσα θεατρικά έργα, τι εκδηλώσεις, αν βγάζουν ή όχι εφημερίδα.

Είναι ανάγκη να υλοποιηθούν συγκεκριμένα μέτρα παρεμπόδισης της αξιολόγησης στην πράξη. Τα μέτρα αυτά πρέπει συλλογικά να οργανώνουν την ακύρωση της αξιολόγησης στην πράξη. Χωρίς οργανωμένη και συλλογική απειθαρχία η αξιολόγηση δεν είναι δυνατόν να αποτραπεί. (εδώ να σας ενημερώσω ότι καταθέσαμε ψήφισμα κατά της αξιολόγησης και καμία από τις τρεις παρατάξεις ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ-ΑΚΕ δεν την στήριξε. **Καλούμε όλους τους συναδέλφους/ισσες να αρνηθούν κάθε συμμετοχή στα προγράμματα της αξιολόγησης και της αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων, σε επαγρύπνηση και σε από κοινού συλλογική αντίσταση για να μην περάσουν τα εφιαλτικά, για το μέλλον μας, σχέδια της συγκυβέρνησης.**

Λέμε ΝΑΙ στην αλληλεγγύη, στο σεβασμό, στη συλλογική-συνεργατική λειτουργία των σχολείων. Κανένας αξιολογητής στην τάξη. Κανείς αξιολογητής δεν μπορεί να είναι μέλος σωματού. Πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι για να έχουμε δου-

λειά κι αξιοπρέπεια πρέπει να ανατρέψουμε ΤΩΡΑ το Π.Δ -έκτρωμα.

Στην Ειδική Αγωγή με την ψήφιση του Ν.4115/2013 πετούν τα παιδιά με ειδικές ανάγκες στον Καιιάδα του γενικού σχολείου χωρίς την κατάλληλη υποδομή και επάνδρωση, οπότε δε θα εκπαιδευτούν ποτέ για να ενταχθούν στην κοινωνία. Η συγκεκριμένη διαδικασία “ένταξης” θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα στα ήδη επιβαρυνόμενα γενικά σχολεία. **Αυτή η πολιτική θα έχει** αντίκτυπο και στους συναδέλφους της Ε.Α. όπου οι μόνιμοι θα χάσουν τις οργανικές τους και οι αναπληρωτές δε θα διοριστούν ποτέ

Το Νοέμβριο του 2011 δημοσιεύτηκε το Νέο Αναλυτικό Πρόγραμμα του Νηπιαγωγείου, που είναι βαθιά αντιπαιδαγωγικό, γιατί εντατικοποιεί-σχολειοποιεί πλήρως το νηπιαγωγείο, με ολέθριες συνέπειες στον παιδικό ψυχισμό, στις λαϊκές οικογένειες, αλλά και στη δουλειά του νηπιαγωγού. Προωθούν το νέο αυτό νηπιαγωγείο με Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα (ΕΑΕΠ) με ωράριο 8-2 ή και 7-2 βασισμένο στο Νέο Αναλυτικό Πρόγραμμα. Στην ουσία αλλάζουν το χαρακτήρα της Προσχολικής Αγωγής.

Είναι επιτακτική η ανάγκη αποχώρησης της ΔΟΕ από την ETUCE (Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Επιτροπή για την Εκπαίδευση), που υλοποιεί πλήρως την πολιτική της Ε.Ε. και του κεφαλαίου (πχ αξιολόγηση, κινητικότητα εκπαιδευτικών...), με την οποία οι πλειοψηφίες ΔΟΕ και ΟΛΜΕ συμφωνούν και την πληρώνουν κι από πάνω με συνδρομές πάνω από 30 χιλιάδες ευρώ, ενώ η ίδια η ETUCE «τα σσεπώνει» κι από την Ε.Ε.

Το ΙΠΕΜ/ΔΟΕ χρηματοδοτείται πλέον με 2 εκατομμύρια από τα ΕΣΠΑ, δηλαδή κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να «επιμορφώσει»!! Η ΔΟΕ δηλαδή, χρηματοδοτείται από την Ε.Ε. από αυτούς που ρημάζουν τη ζωή μας! Η συγκεκριμένη επιμόρφωση στοχεύει στην παγίωση του “νέου” εκπαιδευτικού, άξιου πλασίου της επιχειρηματικότητας, της δεξιοτήτας και της υποταγής, για να ετοιμάσουμε καλύτερα τον αυριανό υποταγμένο ευέλικτο εργαζόμενο.

Έχουμε καταθέσει πρόταση για τη μείωση της συνδρομής στην ΔΟΕ στα 20 € για κάθε συνάδελφο. Από ‘κει και πέρα, κάθε σύλλογος να κρίνει για το συνολικό ύψος της συνδρομής. Την πρόταση αυτή καμιά από τις παρατάξεις δεν τη στήριξε στην ΔΟΕ.

Μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις επιβεβαιώνεται αυτό που καιρό τώρα λέει το ΠΑΜΕ. ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ έχουν συμβάλλει στον αποπλισμό του κινήματος, έκρυσαν το τι θα ερχόταν (νέο σχολείο, αναδιάρθρωσεις, αξιολόγηση), καλλιέργησαν την λογική ότι εμάς τα μέτρα δε μας πιάνουν, αλλά και τη λογική του μικρότερου κακού. Καλλιεργούν αυταπάτες ότι αρκούν οι οξυμένες μορφές πάλης, χωρίς συμμαχία με το λαό. Δε διαμορφώνουν προϋποθέσεις ευρύτερης λαϊκής συμμαχίας και συμπάρταξης ενάντια στο νέο σχολείο. Είναι δυνάμεις που κινούνται στη γραμμή της διαχείρισης και όχι της σύγκρουσης. Αυτό φαίνεται καθαρά και στο ζήτημα της παρεμπόδισης της αξιολόγησης με πρακτικά μέτρα. Το ίδιο εδώ στο νομό μας έκανε και η παράταξη της ΑΚΕ η οποία έβγαλε και μια ανακοίνωση με αφορμή την απεργία των καθηγητών (άλλο τρανό παράδειγμα που οδήγησαν τον κλάδο οι ΠΑΣΚ ΔΑΚΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ να θέλει η βάση να απεργήσει και η ηγεσία να κάνει πίσω), το «ταξικό» ΠΑΜΕ λέει η ανακοίνωση δεν ψήφισε απεργία στις εξετάσεις, έκανε ότι μπορούσε για να μην γίνει η απεργία αυτή και τώρα καταγγέλλει τους υπόλοιπους ...γιατί δεν την πραγματοποιήσαν! Αλλά

ποιους αγώνες στη εκπαίδευση στήριξε το ΠΑΜΕ τα τελευταία χρόνια; Εμείς ως Α.Κ.Ε. πιστεύουμε ότι ο αγώνας δεν έχει ακόμα κριθεί. Θα συνεχίσουμε να είμαστε μαχητικά παρόντες στους καθημερινούς αγώνες, σε κάθε σχολείο, μαζί με τους εργαζόμενους. Για ποιους αγώνες μιλάτε συνάδελφοι όταν δε συμμετέχετε στις απεργίες;

Η σημερινή εκλογική διαδικασία μπορεί και πρέπει να συμβάλει ώστε να γίνει ένα βήμα στην ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος, να αλλάξει ο προσανατολισμός του, να γίνουν αποτελεσματικοί οι αγώνες. Να συμβάλει, ώστε, αυτό το «κάτι πρέπει να γίνει» που λέμε όλοι μας, να πάρει συγκεκριμένο περιεχόμενο. Αμετακίνητος στόχος πάλης μας, δεν μπορεί να είναι κάτι άλλο, παρά: Ενιαιία, Αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία, σε όλες τις βαθμίδες και για όλα τα παιδιά. Εκπαίδευση στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών και όχι της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Είμαστε οι δάσκαλοι των παιδιών του λαού και καθήκον μας είναι η μόρφωσή τους. Δεν έχουμε το δικαίωμα να «βγάλουμε» γεινιές αμόρφωτες, κατώτερες από τις προηγούμενες. Έχουμε προσωπικότητα και συνείδηση και δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να τις κάμει «λάστιχο». Δεν μας εκφράζουν οι στίχοι του Κ. Βάρναλη «**Δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι αντάμα / προσμένουμε ίσως ένα θάμα**»;

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών για άλλη μια φορά σε καλεί να σκεφτείς:

Ως πότε θα ανέχεσαι αυτή την κατάσταση στο Συνδικαλιστικό μας κίνημα;

Ως πότε θα μπορούν οι κάθε λογής συνδικαλιστές της «καρέκλας» και των «σαλονιών» να υποκλέπτουν με ψεύτικες υποσχέσεις και προσδοκίες την ψήφο σου, για την αξιοποίησή σου στη συνέχεια εις βάρος σου στηρίζοντας τις πολιτικές που μας έχουν φέρει στη σημερινή δραματική κατάσταση;

Μήπως έχεις κι εσύ ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση και είναι ώρα ν' αλλάξεις ρότα στη ΔΟΕ παίρνοντας τις τύχες σου στα χέρια σου;

ΒΑΡΕΛΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Η μάχη για την υπεράσπιση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (ΣΣΕ) αφορά όλους τους εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. **Η κατάργηση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στις 14 του Μάη είναι βέβαιο ότι θα επιφέρει άμεσα νέα μείωση στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων**, καθώς όλα τα μέτρα της κυβέρνησης έχουν ενιαίο χαρακτήρα.

Η κατάργηση των ΣΣΕ, ο καθορισμός με νόμο του κατώτερου μισθού, θα φέρει νέο νόμο, νέο μισθολόγιο - φτωχολόγιο που θα συμπίεσει παραπέρα τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Θα επιφέρει αντίστοιχη κατάργηση στα εργασιακά δικαιώματα που συνδέονται όχι μόνο με το μισθό, αλλά με την ίδια τη ζωή μας (κατάργηση επιδομάτων, παροχών υγείας και ασφάλισης, ωράρια, άδειες κ.ά.). Θα οδηγήσει στην κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, στις ατομικές συμβάσεις εργασίας και στο Δημόσιο. Ήδη σε πολλούς Δήμους και δημόσια σχολεία έχουμε ατομικές συμβάσεις εργασίας, προσλήψεις μέσω ΜΚΟ κ.ά. Εξάλλου αυτό είναι ήδη ο κανόνας στο δημόσιο τομέα σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι,

Τα μέτρα αυτά και οι αναδιαρθρώσεις στρατηγικού χαρακτήρα – πανευρωπαϊκού επιπέδου – που φορτώνουν στις πλάτες του λαού τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης απαιτούν κοινή δράση Δημόσιου - Ιδιωτικού τομέα, σε ταξική κατεύθυνση, με βάση αιτήματα πάλης που να υπηρετούν τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, προκειμένου αυτή η μάχη να γίνει υπόθεση όλων των εργαζόμενων κι έτσι να γίνει αποτελεσματικός ο αγώνας μας. Έτσι πρέπει να αντιμετωπιστούν, προκειμένου να αναχαιτίσουμε την επίθεση εργοδοσίας - κυβέρνησης - Ε.Ε., να βάλουμε εμπόδια στα σχέδιά τους. Πρόκειται για τη ζωή και το μέλλον μας, τη ζωή και το μέλλον των παιδιών μας! Δεν αποδεχόμαστε τη σφαγή των δικαιωμάτων μας. Το επιχείρημα για την υπογραφή ΣΣΕ με μείωση μισθών για να σωθεί ο θεσμός είναι επικίνδυνο.

Δίνουμε τη μάχη των Συμβάσεων ενωμένοι, όχι για να αποδεχτούμε το «μικρότερο κακό», αλλά για να αλλάξουμε την πορεία των εξελίξεων, με προοπτική την προστασία του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και για συλλογικά κατοχυρωμένα δικαιώματα. Ματώσαμε για να σωθούν τα κέρδη των μεγαλοεπιχειρηματιών από την κρίση, δε θα συνεχίσουμε να ματώνουμε για την ανάκαμψη της κερδοφορίας τους.

Αυτός είναι ο δικός μας μονόδρομος απέναντι στο μονόδρομο της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας.

Όλοι οι εργαζόμενοι έχουμε υποχρέωση να παλέψουμε για να επιβάλουμε το δίκιο μας, με καλή οργάνωση σε κάθε τόπο δουλειάς. **Να διεκδικήσουμε:**

- **Εμμένουμε στην επαναφορά της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.**
- **Επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ, στην Εθνική Γενική Σύμβαση Εργασίας, ως βάση για συζήτηση και διαπραγμάτευση για αυξήσεις.**
- **Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας σε όλους τους κλάδους του Δημοσίου.**
- **Να καταργηθεί τώρα το νέο μισθολόγιο - φτωχολόγιο (Ν. 4024).**
- **Όχι στο σφαγιασμό των δημοσίων υπαλλήλων.**
- **Όχι στην αξιολόγηση, στις διαθεσιμότητες και στις απολύσεις.**
- **Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις σε Παιδεία – Υγεία – Πρόνοια.**
- **Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, αναβαθμισμένες κοινωνικές υπηρεσίες για όλους.**
- **Όχι στα χαράτσια και τη φοροληστεία.**

ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ-ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ “Ο ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ”

ΤΟ ΝΑΖΙΣΤΙΚΟ, ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΜΟΡΦΩΜΑ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ... Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΙ ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ!

Ενάμιση μήνα πριν ήταν η 68η επέτειος από την Αντιφασιστική Νίκη των Λαών. **Σήμερα, που η ιστορική αλήθεια προσπαθεί να παραποιηθεί στις συνειδήσεις των λαών, ιδιαίτερα των νέων, κρίνεται να γνωρίζουμε την αληθινή διάσταση των γεγονότων, τη φύση και τις αιτίες δημιουργίας του φασισμού, για να μπορέσουμε**

και στις σημερινές συνθήκες δυνάμωσής του να τον αντιμετωπίσουμε. Ιδιαίτερα εμείς οι εκπαιδευτικοί που έχουμε χρέος να διδάξουμε την επιστημονική και ιστορική αλήθεια στα παιδιά του ελληνικού λαού, πρέπει να μάθουμε αυτή την αλήθεια και να έχουμε το θάρρος να τη διδάξουμε!

Η μεγάλη αυτή νίκη γράφτηκε από την ίδια την πάλη των λαών με το αίμα τους. Επισφραγίστηκε με την ανύψωση της κόκκινης σημαίας στις 9 του Μάη στο Ράιχσταγκ. Ήταν η αθάνατη εποποιία που κατέγραψαν τα κομμουνιστικά κόμματα όπου γης, με πρωτεργάτη το ΚΚΣΕ, και τα αντιφασιστικά- εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα στις καπιταλιστικές χώρες, όπως το ηρωικό ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ. Ήταν αποτέλεσμα των αμέτρητων θυσιών που έκανε ο σοβιετικός λαός με τα 20 εκατ. νεκρούς. Είναι πρόκληση, λοιπόν, να ονομάζει η Ε.Ε. την 9η Μάη "ημέρα της Ευρώπης", απαλείφοντας την "ημέρα αντιφασιστικής νίκης των λαών".

Στην Ελλάδα γίνεται μεγάλη παραπλάνηση για το ρόλο της Χ.Α. Κρύβουν ότι το φασιστικό- ναζιστικό τέρας είναι δημιούργημα του συστήματος, γεννιέται στα σπλάχνα του, δεν είναι κάτι έξω απ' αυτόν. Τότε ο Χίτλερ, ο Μουσολίνι και τα εθνικοσοσιαλιστικά κόμματα υπερασπίστηκαν και εξυπηρέτησαν την εξουσία των μονοπωλίων και χρηματοδοτήθηκαν από αυτά. Τώρα **η Χ.Α. χρηματοδοτείται από τους εφοπλιστές** και διεκδικεί νέες φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο, ενώ είναι γνωστή η άκρως εχθρική στάση της απέναντι στις απεργίες (χαλυβουργία, ναυτεργάτες), η θέση της για απολύσεις εκπαιδευτικών και ανταγωνιστικών μαθητών και η λειτουργία δουλεμπορικών γραφείων που στέλνουν Έλληνες στη θέση μεταναστών με μεροκάματο 18 ευρώ χωρίς ασφάλεια.

Αποδεικνύεται λοιπόν ότι σε συνθήκες βαθιάς οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης η αστική τάξη, και τότε και τώρα, χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί φασιστικά μορφώματα, για να εξυπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντά της, όταν αυτά δεν εξυπηρετούνται σε συνθήκες αστικοκοινοβουλευτικής δημοκρατίας και επιπλέον για να τρομοκρατεί και να τσακίζει το εργατικό-λαϊκό κίνημα. Ο Μπρεχτ έλεγε: "ο φασισμός είναι ο πιο γυμνός, ο πιο θρασύς, ο πιο πνιγηρός, ο πιο απατηλός καπιταλισμός".

Είναι άμεση ανάγκη λοιπόν και επιτακτικό καθήκον η απομόνωση της Χ.Α. Η αποκάλυψη του αντιδραστικού, ναζιστικού χαρακτήρα της. Και εμείς ως εκπαιδευτικοί, ως διαμορφωτές της αυριανής εργατικής τάξης, οφείλουμε να μην επιτρέψουμε να περάσει στις συνειδήσεις των μαθητών μας η ανιστόρητη εξίσωση του φασισμού με τον κομμουνισμό, η θεωρία δηλαδή "των δύο άκρων". Η εξίσωση αυτή αποτελεί επίσημη πολιτική της Ε.Ε., για το λόγο αυτό όρισε την 23η Αυγούστου σαν "ημέρα μνήμης των θυμάτων από τα ολοκληρωτικά καθεστώτα, από τον κομμουνισμό-ναζισμό". Να αποκαλύψουμε ότι οι χρυσαυγίτες είναι απόγονοι των εγκληματιών Ναζί, των δοσίλογων ταγματασφαλιτών, νοσταλγοί και υμνητές του Μεταξά και του Παπαδόπουλου. Να αναδείξουμε τον πρωταγωνιστικό ρόλο του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στην ιστορία αντίστασης του λαού μας ενάντια στην απόκρουση ή παρακράτηση που επιχειρείται από τα σχολικά βιβλία της ιστορίας. Να αποκαλύψουμε την προσχηματική και άκρως ρατσιστική μορφή φιλανθρωπίας της Χ.Α., που δηλητηριάζει την εργατική τάξη, διαιωνίζει και στηρίζει το εκμεταλλευτικό σύστημα των καπιταλιστών και ταυτόχρονα να αναδείξουμε τη λαϊκή αλληλεγγύη μέσα από το δρόμο του αγώνα, ως όπλο στα χέρια των εργαζομένων για την οριστική επίλυση των προβλημάτων τους.

Να ξεσκεπάσουμε όμως και τον αντιδραστικό ρόλο των αστικών κομμάτων, που ενισχύουν με κάθε τρόπο το φασισμό.

Η Χ.Α δεν αντιμετωπίζεται με το λεγόμενο αντιφασιστικό μέτωπο ή το μέτωπο του "συνταγματικού τόξου", από τη σκοπιά δηλαδή υπεράσπισης της αντιλαϊκής αστικής δημοκρατίας, αλλά από ένα κίνημα που θα τα βάζει με τη μήτρα που γεννάει το φασισμό.

Χρειάζεται να **εδραιωθεί στη συνείδηση των εργαζομένων η ανάγκη να δυναμώσει η Λαϊκή Συμμαχία που θα αντιπαλέψει τον καπιταλισμό σε όλες τις μορφές διαχείρισής του, δηλαδή το φιλελευθερισμό, τη σοσιαλδημοκρατία παλιά και νέα και τον εθνικοσοσιαλισμό- ναζισμό της Χρυσής Αυγής.** Μπορεί το κίνημα στην Ελλάδα να 'ναι πίσω από τις ανάγκες, φοβούνται όμως ΕΕ., αστικά κόμματα ότι τελικά δε θα καταφέρουν να προλάβουν την άνοδο του κινήματος. Παίρνουν και θα παίρνουν κατασταλακτικά-αυταρχικά μέτρα, γιατί ξέρουν καλύτερα από όλους ότι και μια μικρή ανάκαμψη να έρθει, θα είναι αναιμική και ότι δεν πρόκειται να αντιμετωπίσει τη μεγάλη φτώχεια και ανεργία.

Το νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη βουλή, που τάχα θα καταπολεμήσει το ρατσισμό και την ξενοφοβία, είναι βγαλμένο μέσα από τις αποφάσεις και τις κατευθύνσεις της Ε.Ε. και του συμβουλίου της, που έχει ως επίσημη ιδεολογία την απαράδεκτη εξίσωση κομμουνισμού- φασισμού. Όπου εφαρμόστηκαν τέτοιοι νόμοι, απαγορεύτηκε κάθε σύμβολο κομμουνιστικό, ενώ αντίθετα αποθεώθηκαν οι απόγονοι των Ναζί. Στη Λετονία τους επιτρέπουν να κάνουν μάθημα σε παιδιά μέσα στα σχολεία.

Το τσάκισμα λοιπόν του φασισμού είναι αποκλειστικά υπόθεση του εργατικού, ταξικού, λαϊκού κινήματος. Το φασισμό βαθιά κατάλαβε τον, δε θα πεθάνει μόνος τσάκισέ τον!

Να διαγραφούν οι φασίστες από τα σωματεία !

ΓΑΛΑΝΟΥ ANNA

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι η 82^η ΓΣ μας γίνεται στη χειρότερη στιγμή της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος που ζούμε.

Αλήθεια! Έτσι είναι οι καπιταλιστές. Για το μεγαλύτερο κέρδος δε διστάζουν να κάνουν το μεγαλύτερο έγκλημα. Ειδικά τώρα, που φορτώνουν σε μας τους εργαζόμενους, στο λαό, τις συνέπειες της αδυναμίας τους να επενδύσουν με μεγαλύτερη κερδοφορία, έχουν έτοιμα τα ακόμα χειρότερα μέτρα. Με το μαστίγιο και το φίμωτρο επιβάλλουν το Νόμο και την Τάξη τους. Τώρα με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου απολύουν χιλιάδες δημόσιους υπάλληλους (οι απολυμένοι στην κρατική ραδιοτηλεόραση είναι απλά η αρχή). Μαζί με την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας στον Ιδιωτικό τομέα κι επομένως τη νέα μείωση μισθών θα έρθει "νέο μισθολόγιο φτωχολόγιο" στο δημόσιο. Χτυπούν το συνδικαλιστικό κίνημα. Είναι έτοιμοι (το λέει και το Ευρωσύνταγμα τους) να ποινικοποιήσουν το δικαίωμα του συνδικαλισμού και της απεργίας. Οι επιστρατεύσεις των απεργών ναυτεργατών, των εργαζομένων στο Μετρό, των αγρωτών, των καθηγητών πριν απεργήσουν, είναι τα πρώτα δείγματα. Ετοιμάζουν νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο που θα κάνει τη σύνταξη επίδομα ελεημοσύνης 300 ευρώ, που καταργεί ουσιαστικά το εφάπαξ, τις επικουρικές συ-

ντάξεις. Κοντολογίς δεν θα αφήσουν κανένα εργασιακό δικαίωμα που κατακτήθηκε με αιματηρούς, πολύχρονους αγώνες της εργατικής τάξης, της τάξης μας.

Αλήθεια 2^η που την γνωρίζουμε εμείς οι δάσκαλοι των παιδιών του ελληνικού λαού. **Η παιδεία, η εκπαίδευση ήταν και είναι ταξική. Βασικό εργαλείο της κυρίαρχης εκμεταλλεύτριας τάξης, της αστικής, για να διαιωνίζει την ύπαρξη και τα συμφέροντα της.** Γι αυτό σήμερα στις σχολικές επιτροπές δεν υπάρχουν λεφτά ούτε για τις βασικές λειτουργικές ανάγκες. Γι αυτό 500.000 παιδιά ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και 25.000 είναι ανεμβολίαστα. Γι αυτό θερίζει ο υποσιτισμός, αλλά βέβαια οι φιλάνθρωποι του συστήματος μας λένε να φάμε τα ληγμένα των σουπερ μάρκετ ή σάπιο κρέας αλόγου ή μοιράζουμε στα σχολεία μας σάπια φρούτα, ισπανικά περσινή εσοδείας μέσω ευρωπαϊκού όμως προγράμματος που πληρώσαμε 3.000.000 ευρώ. Κι όλα αυτά, όταν η «φτωχή καταχρεωμένη» Ελλάδα μας δίνει 7 δις ευρώ το χρόνο στο ΝΑΤΟ, 300.000.000 ευρώ για τα ελληνικά στρατεύματα σε Αφγανιστάν, Ιράκ, Κοσσυφοπέδιο, Λίβανο κλπ, όταν οι εφοπλιστές φορολογούνται με το ίδιο ποσό που φορολογούν τους ανάπηρους.

Οι εντολές του ΟΟΣΑ και της ΕΕ υλοποιούνται μέσα σε όλους τους νόμους ιδιαίτερα στους τελευταίους για την εκπαίδευση και συνοψίζονται στο εξής απλό που είναι η εφαρμογή της Δια Βίου μάθησης "τα παιδιά στα λαϊκά σχολεία θα μαθαίνουν λίγη γλώσσα, λίγα μαθηματικά, λίγα αγγλικά και λίγο από Η/Υ". **Έτσι ο λειτουργικός αναλφαριθμητισμός για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών ξεπερνά πλέον το 72%. Έτσι θα προετοιμαστεί η νέα βάρδια του εργατικού δυναμικού χωρίς μόνιμη και σταθερή δουλειά, χωρίς δικαιώματα. Το νέο σχολείο Α.Ε., που λειτουργεί χρόνια τώρα σε όλες τις χώρες της ΕΕ με ή χωρίς μνημόνια, αλλά και στον υπόλοιπο καπιταλιστικό κόσμο, ΗΠΑ κλπ, είναι το σχολείο επιχείρηση με το διευθυντή μάντζερ και χρηματοδότες του τις εταιρείες (μόνο οι πολυεθνικές απέμειναν) που θα καθορίζουν όχι μόνο τα προγράμματα σπουδών, αλλά και τις εργασιακές σχέσεις του εκπαιδευτικού και λοιπού βοηθητικού προσωπικού. Ήδη μπήκαν στα σχολεία και κάνουν παρέλαση καινοτόμων προγραμμάτων πολυεθνικές (DOLE, MAC 'DONALD'S) και ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί (ΕΕ, ΝΑΤΟ). Σε αυτό το σχολείο δεν έχουν θέση 11.000 αναπληρωτές, που πετάγονται στον καιάδα της ανεργίας, ούτε 185.000 παιδιά ειδικής αγωγής, ούτε 60.000 προνήπια. Χιλιάδες θέσεις εκπαιδευτικών κάθησαν από τις προηγούμενες συγχωνεύσεις, υποβιβασμούς και καταργήσεις σχολείων και θα καθούν ακόμα περισσότερες εκτοξεύοντας την ανεργία σε ποσοστά που είναι πανευρωπαϊκό ρεκόρ.**

Μπαίνει λοιπόν εδώ και τώρα επιτακτικά το ερώτημα: Τι σημαίνει; Τι ΔΟΕ; Τι ΑΔΕΔΥ θέλουμε; Γενικότερα τι κίνημα θέλουμε; Απαντούμε: Θέλουμε κίνημα ξεκάθαρα ταξικό τώρα που κορυφώνεται η ταξική πάλη, τώρα που έχουμε "πόλεμο". Κίνημα ικανό και αποφασισμένο να οργανώσει μαχητικά τους αγώνες των εκπαιδευτικών μαζί με όλους τους άλλους εργαζόμενους, αλλά και μαζί με τους άνεργους, με τους γονείς, τη νεολαία. Κίνημα και Ομοσπονδία που θα παλεύει για όλα τα καθημερινά προβλήματα, για άμεσα μέτρα ανακούφισης των οικογενειών μας, των ανέργων, για τους υποσιτισμένους μαθητές. Κόντρα στους φόρους, τα χαράτσια. Κίνημα που θα μπλοκάρει μαζί τα εργαλεία απόλυσης χιλιάδων εκπαιδευτικών, την αξιολόγηση και το Νέο Πειθαρχικό Δίκαιο. Θέλουμε μια ΔΟΕ των

ταξικών δυνάμεων που όπως λέει και το καταστατικό μας (άρθρο 2 παρ 6) θα καλλιεργεί την ταξική συνείδηση, το συνδικαλιστικό ενδιαφέρον, αλλά και την αλληλεγγύη με όλους τους εργαζόμενους. Παλεύουμε για μια ΑΔΕΔΥ σε ταξική κατεύθυνση, συνέχεια αυτής που έχει να δείξει αγώνες ορόσημο εκατοντάδων χιλιάδων, σχεδόν του συνόλου των δημοσίων υπαλλήλων για παράδειγμα το Μάρτιο του 1943 και τον Ιούλιο του 1943 σε καιρό τριπλής Κατοχής. Όταν η απεργία και οι διαδηλώσεις των δημοσίων υπαλλήλων και όλων των εργαζόμενων στην Αθήνα ανάγκασαν τον Χίτλερ να δεχτεί τα αιτήματά τους και να σταματήσει την επιστράτευση χιλιάδων Ελλήνων για τα γερμανικά εργοστάσια (μοναδική περίπτωση σε όλη την κατεχόμενη από τους Ναζί Ευρώπη).

Και επειδή ήδη από την πρώτη μέρα της 82^{ης} Γ.Σ. όλοι απάραδехτες, εκφυλιστικές συμπεριφορές, πρέπει να αξιοποιήσουμε την πείρα μας και να πάρουμε υπόψη μας τα εξής: **ΠΑΣΚ –ΔΑΚΕ είναι ο πυλώνας του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Χρόνια τώρα βάζουν πλάτη για να περνούν όλες οι αντιεκπαιδευτικές αλλαγές.** Ακόμα και τώρα, που παριστάνουν τους αγωνιστές, διατυμπανίζοντας την ανεξαρτησία τους από τα κόμματα (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ) που συγκυβερνούν, κρύβουν ότι είναι υπέρ της αξιολόγησης που οδηγεί σε απόλυση. Με ημερίδες που έκαναν σε πολλούς συλλόγους προσπάθησαν να ντύσουν και επιστημονικά τάχα την πλήρη αποδοχή της από τους συναδέλφους. Μάλιστα τους καθησυχάζουν ότι δεν κινδυνεύουν εφόσον είναι αυτοί στο τιμόνι της συνδικαλιστικής ηγεσίας. Ένα χρόνο ολόκληρο δεν πήραν κανένα ουσιαστικό μέτρο μπλοκαρίσματος με όρους κινήματος της αξιολόγησης παρά τα ψηφίσματα και τις συγκεκριμένες προτάσεις που κατέθεσε το ΠΑΜΕ και σε συλλόγους, αλλά και στο ΔΣ της ΔΟΕ. Είναι η τακτική τους όλα τα χρόνια να κρύβουν την αλήθεια, να συσκοτίζουν, να δημιουργούν αυταπάτες και εφησυχασμό (βλ. μισθολόγιο, συγχωνεύσεις) έτσι, ώστε να κερδίζει χρόνο και ανοχή η κυβερνητική, "ευρωενωσιακή", αντεργατική πολιτική των κομμάτων που στηρίζουν. **Στο ΙΠΕΜ-ΔΟΕ υλοποιούν πρόγραμμα "επιμόρφωσης" συναδέλφων για το "νέο σχολείο της αγοράς" και χρηματοδοτούνται από την Ε.Ε. μέσω ΕΣΠΑ με 2.000.000 ευρώ! Συμμετέχουν στη ΕΤUCE, αποδίδοντας μάλιστα ετήσια συνδρομή 30.000 ευρώ, Συνομοσπονδία που στηρίζει και προωθεί όλες τις δυσμενείς αλλαγές στην εκπαίδευση. Εκφυλίζουν και αποδυναμώνουν το ταξικό όπλο των εργαζόμενων την απεργία, αφού εξαγγέλλουν απεργίες που δεν οργανώνουν, δεν στηρίζουν με απεργιακές επιτροπές στα σχολεία. Είδαμε μάλιστα στους Συλλόγους μας σε μέρα απεργίας να δίνονται βαθμοί, να γίνονται εκδρομές ή αιμοδοσία μελών και μάλιστα να πρωτοστατούν στην ουσιαστική απεργοσπασία "ηγετικά στελέχη" τα οποία όμως βγάζουν και την απεργιακή υποχρέωση δηλώνοντας απεργοί.**

Αριστερά σχήματα και ψηφοδέλτια ακομμάτιστα, ανεξάρτητα όπως αποκαλούνται. Έχουμε εμπειρία και από αυτά. Παρεμβάσεις και Ριζοσπαστική Συνεργασία ή όπως αλλιώς λέγονται, σε πολλούς Συλλόγους έχουν μεγάλα ποσοστά ακόμα και την πλειοψηφία, καταγγέλλοντας τις ΠΑΣΚ –ΔΑΚΕ, υψώνοντας αντιμνημονιακές κορώνες, όμως τίποτε δεν άλλαξε σε αυτούς. Ούτε συνλεύσεις έγιναν μαζικότερες, ούτε αυξήθηκαν τα ποσοστά συμμετοχής στις απεργίες. Αντιθέτως πρωτοστάτησαν σε εκφυλιστικά φαινόμενα. Μίλησαν για αγώνες χωρίς κόστος, για νέες μορφές πάλης υπονομεύοντας τη Γενική Απεργία. Έφτα-

σαν σε σημείο να καλέσουν με ανακοινώσεις τους σε ανοιχτή απεργοσπασία τους συναδέλφους (Περιφέρεια Αττικής 10/4, Γενική Απεργία 20/2, και απεργία ΑΔΕΔΥ14/5).

Η στάση τους στα υπηρεσιακά συμβούλια είναι στάση συνδιαχείρισης με τη διοίκηση. Αρνούνται να συγκρουστούν με την αξιολόγηση, βάζουν βαθμό, γίνονται αξιολογητές. Οι δυνάμεις αυτές έχουν αποδεχτεί και πολλές φορές το κάνουν πράξη, πλευρές του νέου σχολείου στο όνομα της παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας. **Μιλούν και αγωνίζονται για “αριστερή πλειοψηφία” ή “εκπαιδευτική αριστερά” στη ΔΟΕ. Μα για να δούμε χρόνια τώρα είναι πλειοψηφία στην ΟΛΜΕ συμμαχώντας τότε με την ΠΑΣΚ και πότε με την ΔΑΚΕ. Μαζί προχώρησαν σε εκφυλιστικά, τυχοδιωκτικά φαινόμενα, όταν καλούσαν τους συναδέλφους καθηγητές να ψηφίσουν την απεργία διαρκείας μέσα στις πανελλαδικές εξετάσεις για το “γαμώτο κι ας μην την κάνουμε”, “για την στήριξη της ομοσπονδίας” κα. Μαζί προχώρησαν στην πρωτοφανή ενέργεια της οργανωμένης απεργοσπασίας τη μόνη μέρα και στη μόνη απεργία που έγινε τελικά ενάντια στην επιστράτευση. Αποδέχτηκαν την επιστράτευση από την εξαγγελία της ακόμα και μετά ξεπούλησαν την ψηφισμένη από τη βάση απεργία στη Γ.Σ. των ΕΛΜΕ και στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, εξοργίζοντας τους συναδέλφους και δίνοντας στους εργαζόμενους, στους γονείς και μαθητές ιστορικά μνημεία τυχοδιωκτισμού.**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι η ώρα λοιπόν που ο καθένας θα πρέπει να αποφασίσει με ποιους θα πάει και ποιους θα αφήσει. Όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί του ΠΑΜΕ δεν πάσχουμε από καμιά αγωνιστική έπαρση. Ξέρουμε τη δυσκολία των αγώνων. Δεν παλεύουμε για να ξεχωρίζουμε από τον κόσμο, γιατί είμαστε ένα με τον κόσμο. Μας ξέρετε από όλους τους αγώνες που έγιναν και συνεχίζονται. Θα μας βρείτε στην πρώτη γραμμή υπεράσπισης όλων των δικαιωμάτων μας. Δεν σας είπαμε “ψηφίστε μας να σας σώσουμε”. Όλα τα χρόνια σας καλούμε με ξεκάθαρες θέσεις να αγωνιστούμε μαζί για την ανατροπή αυτής της βαρβαρότητας που μας επιβάλλουν οι εκμεταλλευτές μας. Έχουμε πάντα οδηγό την ιστορική και επιστημονική αλήθεια και σαν παιδαγωγοί, σαν δάσκαλοι των παιδιών του ελληνικού λαού που τα μεγαλώνουμε, επιμένουμε και πολεμάμε μαχητικά να αλλάξουμε τον κόσμο μέσα και έξω από την τάξη. Διδάσκουμε το δίκιο των ανθρώπων του μόχθου, είτε είναι Έλληνες, είτε μετανάστες. Πολεμούμε το ρατσισμό, το φασισμό, τη ναζιστική, φασιστική Χρυσή Αυγή.

Συμμετέχουμε στους λαϊκούς αγώνες και στα λαϊκά προβλήματα για αυτό οικοδομούμε μέτωπο αγώνα με τους γονείς με τους άνεργους, με όλους τους εργαζόμενους σε όλους τους χώρους δουλειάς, για να τους σταματήσουμε. Για να γίνει παλλαϊκό σύνθημα και οδηγός η απαίτηση για μονομερή διαγραφή του χρέους, αποδέσμευση από την ΕΕ και κυρίαρχο το λαό στον πλούτο που παράγει.

Γιατί μπορούν να κόψουν όλα τα λουλούδια, δεν μπορούν όμως να εμποδίσουν την άνοιξη να έρθει.

ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΧΑΝΙΩΝ

Συνάδελφοι,

Για να τοποθετηθεί κανείς για τα οικονομικά ενός συνδικάτου, θα πρέπει πρώτα να λάβει υπόψη του τις συνθήκες κα-

τά τις οποίες πραγματοποιείται αυτή η συζήτηση. Σήμερα λοιπόν μιλάμε για τα οικονομικά σε συνθήκες βαθέματος της καπιταλιστικής κρίσης και ολομέτωπης επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζομένων, τις συνέπειες των οποίων βιώνουν στο πετσί τους οι συνάδελφοι μας, το σύνολο της εργατικής τάξης, και των λαϊκών στρωμάτων.

Η τοποθέτηση λοιπόν για τον οικονομικό απολογισμό και τον προϋπολογισμό δεν είναι θέμα απλών μαθηματικών ή λογιστικό αλλά καθαρά πολιτικό. Πρέπει δηλαδή να απαντάει στο τι συνδικάτο έχουμε, τι προσανατολισμό θέλουμε να έχει, τελικά ποιανών τα συμφέροντα να εξυπηρετεί. Με λίγα λόγια, συνάδελφοι, τα οικονομικά αποτελούν αντανάκλαση της συνολικής δράσης και του προσανατολισμού της Ομοσπονδίας.

Σ' αυτή τη βάση κρίνουμε σήμερα πως οικονομικός απολογισμός και προϋπολογισμός πατάνε στη λογική των δημόσιων σχέσεων, της διαχείρισης, στη γραμμή της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, στη γραμμή του συμβιβασμού, της συναίνεσης και της υποταγής. Ένα τέτοιο απολογισμό και προϋπολογισμό δεν τον εγκρίνουμε και εξηγούμε:

Το ζήτημα της συνδρομής, συνάδελφοι, είναι ένα ζήτημα που μπαίνει καθολικά από το σύνολο της βάσης του κλάδου, ακριβώς αντικατοπτρίζοντας το τσάκισμα των εκπαιδευτικών από την αντεργατικά θύελλα. Αποτελεί πρόκληση μια Ομοσπονδία με τόσο εύρωστο ταμείο, όσο η ΔΟΕ, να διατηρεί τη συνδρομή στα σημερινά επίπεδα. Ως αποκρουστάλλωμα αυτών των συνθηκών το ΠΑΜΕ στα τελευταία συνέδρια πρότεινε τη μείωση της συνδρομής στα 20 ευρώ συνολικά για τους μόνιμους και τους αναπληρωτές ολοκληρωμένου ωραρίου, στα 10 ευρώ για τους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και 5 ευρώ για τους ωρομίσθιους. Τα χρήματα αυτά να μοιράζονται εξίσου σε ΔΟΕ και τοπικούς συλλόγους.

Συνάδελφοι, το ΠΑΜΕ ποτέ δεν κάνει προτάσεις για λόγους επικοινωνιακούς ή εντυπωσιασμού, που τελικά δεν έχει σκοπό να υλοποιήσει και αυτό πρέπει να είναι καθαρό. Γι' αυτό άλλωστε η παραπάνω πρόταση δεν είναι απλά 3 νούμερα στο χαρτί αλλά συνοδεύεται από ένα ολόκληρο πολιτικό σκεπτικό και συγκεκριμένα μέτρα υλοποίησής της.

Πρώτον: η μείωση της συνδρομής και ο περιορισμός των εξόδων αποτελεί σήμερα έμπρακτη απόδειξη ότι η Ομοσπονδία θέλει να φέρει κοντά στο σ.κ. του χιλιάδες εκπαιδευτικούς που σήμερα είναι ασυνδικάλιστοι. Αποτελεί δηλαδή πολιτική πράξη που υποδηλώνει ότι το Συνδικάτο είναι δίπλα στο συνάδελφο που δοκιμάζεται σκληρά από τα βάρβαρα αντεργατικά μέτρα.

Δεύτερον: η απόδοση της συνδρομής δηλώνει την απόφαση των εργαζομένων να είναι συνδικαλισμένοι και να παλέψουν συλλογικά για τα δικαιώματά τους. Δεν μπορεί λοιπόν να γίνεται υποχρεωτικά και μάλιστα μέσω της ενιαίας αρχής πληρωμών, μέσω δηλαδή του ίδιου του κράτους που μας οδηγεί στην εξαθλίωση. Αντιθέτως είναι πολιτική πράξη, συνεισφορά από το υστέρημα μας για το συλλογικό αγώνα, που δίνει τη δυνατότητα στο σωματείο να έρθει σε επαφή με ένα ένα τα μέλη του, να συζητάει και να σχεδιάζει συλλογικά τη δράση του.

Τρίτον: Για να υλοποιηθεί αυτός ο στόχος πρέπει να παρθούν από τον κλάδο συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία πουθενά δε βλέπουμε στον απολογισμό-προϋπολογισμό που έχουμε στα χέρια μας.

Για τον περιορισμό των δαπανών προτείνουμε:

Α) την κατάργηση των μέχρι τώρα οικονομικών παροχών στα μέλη του Δ.Σ. και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ (αντιμίσθιο, μεγάλες αποζημιώσεις για περιοδείες και συνέδρια, κ.ά.), καθώς οι συνδικαλιστές είναι εθελοντές και όχι επί μισθό. Τα πραγματικά έξοδα να τα παίρνουν αποκλειστικά με την υποβολή αποδείξεων, **όπως άλλωστε εδώ και χρόνια κάνουν οι εκπρόσωποί μας στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και σε όλα τα σωματεία.** Ενοίκιο να δίνεται σε συναδέλφους απ' την επαρχία που δε ζουν μόνιμα στην Αθήνα και με την προϋπόθεση να προσκομίζουν συμβόλαιο και αποδείξεις ενοικίου. Συνάδελφοι μιλάμε για έξοδα που σε απολογισμό και προϋπολογισμό αγγίζουν τις 140.000 ευρώ.

Β) Την αποχώρηση από την εκπ/κή διεθνή και την ETUCE, ένωση που αποδέχεται πλήρως τη στρατηγική της Ε.Ε. για την εκπ/ση και στις οποίες τα προγράμματα συμμετέχουμε ενεργά. Και μάλιστα πρόκειται για προγράμματα που υλοποιεί από κοινού και με την ευρωπαϊκή ένωση των εργοδοτών στην εκπαίδευση και έχουν να κάνουν με την προώθηση του νέου σχολείου και της αξιολόγησης. Και εδώ συνάδελφοι πρέπει όλες οι δυνάμεις να πάρουν θέση, καθώς **μέχρι τώρα μόνο το ΠΑΜΕ διεκδικεί την αποχώρησή μας από αυτή τη σφηκοφωλιά.** Για τους σκοπούς αυτούς της ETUCE η ΔΟΕ κάθε χρόνο δίνει συνδρομή 30.000 ευρώ, πέρα από τα πολυέξοδα ταξίδια των περιοδειών της πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

Να ξεκαθαρίσουμε όμως κάτι για να μην παρεξηγηθούμε: Φυσικά και είναι θεμιτό και χρήσιμο να αναπτύσσονται διεθνείς σχέσεις μεταξύ συνδικάτων και να δημιουργούνται ενώσεις σε ευρωπαϊκό ή παγκόσμιο επίπεδο, που να έχουν όμως ταξικό προσανατολισμό και να εξυπηρετούν πραγματικά τα συμφέροντα των συναδέλφων και όχι αυτές τις ξεπουλημένες ενώσεις που πάνε χέρι χέρι με τον ΟΟΣΑ και τη στρατηγική της ΕΕ.

Τέλος το ΔΣ της ΔΟΕ μπορεί και πρέπει να μειώσει τις δαπάνες συνεδριών, περιοδειών κ.ά. **με παράλληλο προσανατολισμό της δράσης του σε διεκδικητικούς αγώνες** και όχι σε δημόσιες σχέσεις.

Με βάση το παραπάνω σκεπτικό που αναδεικνύει βαθύ πολιτικό περιεχόμενο και όχι για λογιστικοδιαχειριστικούς λόγους, καταψηφίζουμε τον απολογισμό-προϋπολογισμό, καθώς και οι δύο κινούνται στην ίδια διαχειριστική γραμμή.

ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κριτική πεπραγμένων αλλά και η ψήφιση ή καταψήφισή τους δεν μπορεί να γίνει χωρίς να απαντήσουμε σε κάποια ερωτήματα του τύπου **τι σωματεία θέλουμε, ποια πολιτική έχουμε μπροστά μας και χρειάζεται να την αντιπαλέψουμε, πώς και με ποιο τρόπο θα είναι αποτελεσματικός ο αγώνας μας, με ποιες μορφές και με ποια αιτήματα θα καλέσουμε τους συναδέλφους μας να αγωνιστούν και να απεργήσουν και πολύς λόγος γίνεται για την ενότητα και για τη συνεργασία.**

Ο καθένας βέβαια αντιλαμβάνεται αυτές τις έννοιες με το δικό του τρόπο. Π.χ. κάποιες δυνάμεις, όταν μιλάνε για ενότητα, στο μυαλό τους έχουν την ενσωμάτωσή.

Όσο αφορά τις συμμαχίες πάνω σε ποια βάση θα γίνουν οι συμμαχίες, γιατί εδώ ακούστηκαν αρκετά λόγια για την απεργία στο 2006 που εκεί γίνανε άλλου είδους συμμαχίες για να βγει το πλαίσιο. 15% λέει για την παιδεία ή 5% του ΑΕΠ. Και κάποιες άλλες δυνάμεις θέλουν συνεργασία για ποιο λόγο; Για το αυτοδιοικούμενο αυτοδιαχειριζόμενο αυτοτελή οικονομικά σχολείο; Για το σχολείο δηλαδή της αγοράς;

Μερικά ερωτήματα σεβόμενος το χρόνο όσο αφορά την Ομοσπονδία, όσο αφορά τα Ευρωπαϊκά προγράμματα. **Η θέση της Ομοσπονδίας ότι είναι προαιρετικά αυτό βοηθάει στο να είναι ο αγώνας μας πιο αποτελεσματικός; Στο να ξεσκεπάζεται η πολιτική η αντιεκπαιδευτική κτλ;**

Δuo κουβέντες για τη δημοκρατία. Έχει σημασία, βεβαίως η δημοκρατία είναι ένα ζήτημα, αλλά **έχει σημασία τα αντιλαϊκά αντιεκπαιδευτικά μέτρα, η βαρβαρότητα, αν θα περάσουν με δημοκρατικό ή μη δημοκρατικό τρόπο;** Βεβαίως, βεβαίως υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις. Αυτό είναι το ζητούμενο. **Δηλαδή αν περάσουν με δημοκρατικό τρόπο τα αποδεχόμαστε;**

Και ένα άλλο να επισημάνουμε. Οι εργαζόμενοι και εμείς τρώμε απ' την προίκα που μας άφησαν οι προηγούμενες γενεές. Οι συνδικαλιστές δεν ήταν τρόφιμοι των προγραμμάτων ΕΣΠΑ, ούτε βέβαια πήγαιναν σε κοινωνικούς διαλόγους γιατί οι συνάδελφοί μας στα σχολεία μας λένε να βρούμε άλλο τρόπο διεκδίκησης εκτός απ' την απεργία. Όσο αφορά τον κοινωνικό διάλογο δεν συνέβαλε σ' αυτό;

Και ένα άλλο ζήτημα και τέλειωσα μ' αυτό. Επειδή εδώ πολλοί συνάδελφοι λένε εκπροσωπώ το Σύλλογό μου. Εκπροσωπούν. Υπάρχουν και αντιλήψεις. Τι εκπροσωπούν; Αυτό που ακούγεται απ' τους συναδέλφους ότι η απεργία δεν είναι αποτελεσματική κτλ.; Εκπροσωπούν αυτό που διαμορφώνουν τα ΜΜΕ και όλο αυτό το πελατειακό σύστημα στους συναδέλφους; Αυτό εκφράζουν;

Εμείς νομίζουμε ότι πρέπει να πάμε ένα βήμα παραπέρα και εδώ έχει σημασία τι απαντάνε σ' αυτούς τους συναδέλφους; Με ποια επιχειρήματα τους πείθουν ότι πρέπει να αγωνιστούν κτλ.;

Και τελικά, συνάδελφοι, το ζήτημα είναι με ποιον είσαι. Με το κεφάλαιο ή με το λαό; Με την ταξική συνεργασία, βλέπε συναίνεση και υποταγή, ή με την ταξική γραμμή, τη γραμμή της σύγκρουσης με την Ε.Ε., το κεφάλαιο για να κατακτήσεις τη ζωή που σου ανήκει; Εμείς καλούμε σε συσπείρωση στη γραμμή της σύγκρουσης. Εκεί βρίσκεται η λύση, η ελπίδα.

ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ Ε'

Συνάδελφοι, είμαι από το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών. Η πρότασή μας ολοκληρωμένη με το πολιτικό της δηλαδή σκεπτικό, το διεκδικητικό πλαίσιο και το Πρόγραμμα Δράσης, θα κατατεθεί αναλυτικά στο Προεδρείο.

Ωστόσο εγώ θα προσπαθήσω να κάνω μια μικρή παρουσίαση επικεντρώνοντας κυρίως στο Πρόγραμμα Δράσης. **Φαίνεται ότι κάποιοι μυαλό δε βάζουν. Για να μαζέψουν ψήφους για φθηνούς εντυπωσιασμούς, πλειοδοτούν σε αγωνιστικές προτάσεις επαναλαμβανόμενων πενήθμερων απεργιακών κινητοποιήσεων προκειμένου να μαζέψουν ψήφους, αδιαφορώντας αν με την τακτική τους αυτή τσακίζουν το Κίνημα.**

Τα ίδια έκαναν και στην ΟΛΜΕ, τα ίδια κάνατε και στην ΟΛΜΕ και οδηγήσατε έναν κλάδο σε αδιέξοδο, στην αιχμαλωσία. Τόσες μέρες, συνάδελφοι, ακούμε το μοτίβο από το Σεπτέμβρη στον Ιούλιο. Φαίνεται ότι για σας τα Συνδικάτα λειτουργούν για 9 μήνες. Τους άλλους 3 μήνες τα στέλνετε διακοπές! Μόνο που ξεχνάτε ότι η κυβέρνηση, η αντιλαϊκή πολιτική δεν πάει διακοπές. Δουλεύει στο φουλ τις μηχανές της. Συγχωνεύσεις, ιδιωτικοποιήσεις, το νερό νεράκι θα πούμε, θα το πληρώνουμε για χρυσάφι. Σκουπίδια, απολύσεις, όλα στους μεγάλους ιδιώτες, στους μεγάλους επιχειρηματίες.

Και ανάμεσα σ' αυτά, αυτό το καλοκαίρι που στέλνετε το Κίνημα, *καμία βλοαριά χιλιάδες παιδάκια θα ψάχνουν Νηπιαγωγεία και Παιδικούς Σταθμούς. Το καλοκαίρι λοιπόν, συνάδελφοι, πρέπει να οικοδομείς συμμαχίες, ν' ανοίξεις τα ζητήματα, να εξοπλίσεις με εφόδια τον αγώνα, να ενημερώσεις γονείς και κοινωνία για το τι σχολείο ετοιμάζουν για τα παιδιά τους, να γίνει λαϊκή πρόθεση το ζήτημα της παιδείας.*

Λέμε, το ΠΑΜΕ το λέει και το εννοεί, ένας για όλους κι όλοι για έναν. Γι' αυτό και καλούμε από αύριο το πρωί, όχι από το Σεπτέμβρη, από αύριο το πρωί, να πάρουμε πρωτοβουλίες οργάνωσης του αγώνα σε κάθε σχολείο, σε κάθε Δήμο, σε κάθε γειτονιά.

Καλούμε τους Συλλόγους όλους να πάρουν πρωτοβουλίες κοινής δράσης με το γονεϊκό Κίνημα, τους μαθητές, τις ΕΛΜΕ, με τα υπόλοιπα Σωματεία του δημόσιου και του δημόσιου τομέα, με μαζικούς φορείς, με τι Λαϊκές Επιτροπές του Αγώνα να προχωρήσουμε σε συλλογή, σε παραστάσεις διαμαρτυρίας τον Ιούνιο, τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, σε Υπουργεία, Περιφερειακές Διευθύνσεις, Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας, σε Δήμους, σε Εφορίες, παντού.

Και αφού τα κάνουμε όλα αυτά και αφού γίνουν όλα αυτά κι έρθει με το καλό ο Σεπτέμβρης, να πάμε συνάδελφοι στις Γενικές Συνελεύσεις, ώστε οι ίδιοι οι συνάδελφοι συνειδητά να αποφασίσουν τι μορφή που εκείνοι θα επιλέξουν και όχι από τώρα να τη φοράτε καπέλο. Ο κλάδος θ' αποφασίσει τη μορφή, το περιεχόμενο και πάνω απ' όλα την κατεύθυνση. Πού θα δείχνει το βελάκι δηλαδή, στη διαχείριση της βαρβαρότητας ή στην ανατροπή της.
Το ξεκαθαρίζουμε απ' την αρχή και ξέρετε ότι εμείς μιλάμε ανοιχτά και καθαρά. Δεν έχουμε πρόβλημα, είμαστε ανοιχτοί σε κάθε μορφή πάλης. Δεν αποκλείουμε καμία μορφή αγώνα. Και όταν λέμε εμείς καμία, εννοούμε καμία. Όμως αυτή θα προκύπτει απ' τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, από τις Γενικές τους Συνελεύσεις, από τις συλλογικές τους αποφάσεις.

Ταυτόχρονα η συμμαχία με τους άλλους κλάδους και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα και με τα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα πρέπει να προχωράει. Αυτά δεν είναι απαραίτητα για την αποτελεσματικότητα, για την επιτυχία του αγώνα; Θα ξεκινήσουμε μονάχοι μας, θα πάρουμε μια απόφαση για το Σεπτέμβρη. Και πού το ξέρετε, ρε συνάδελφοι, τι θα γίνει το Σεπτέμβρη; Μπορεί να έχουμε εκλογές το Σεπτέμβρη. Οι εξελίξεις είναι ταχύτατες.

Εδώ δεν ξέρουμε αύριο τι θα μας ξημερώσει κι εσείς αποφασίζετε για το Σεπτέμβρη; Όλα τα παραπάνω που είπαμε και τα θεωρούμε απαραίτητα, πατάνε στην πραγματικότητα. Δεν είναι μόνο λογικά αλλά είναι και εντελώς απαραίτητα για τον αγώνα. **Πόσο μάλλον όταν αποφασίζουμε ότι θα είναι παρατεταμένος.** Γιατί άραγε; Μα γιατί με όλα τα παραπάνω, τι καταφέρνεις άραγε;

Σχεδιάζεις, οργανώνεις, δυναμώνεις την αποφασιστικότητα του αγώνα, την κατεύθυνσή του. Βέβαια χρειάζεσαι και ηγεσίες ικανές και αφοσιωμένες για αγώνα μέχρι τέλος. Και τέτοιες σπανίζουν στα Συνδικάτα και στις Ομοσπονδίες.

Αλλά αυτό μπορεί να το λύσει η ζωή, μέσα στο καμίνι της πάλης. Μαθαίνεις την κοινωνική συμμαχία, έχεις σχέδιο για οργανωμένους αγώνες, για μορφές πάλης τέτοιες που θα τις αποφασίσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και θα προστατεύουν το Κίνημα από τυχοδιωκτισμούς, που θα συσπειρώνουν και θα προετοιμάζουν τους εκπαιδευτικούς για σύγκρουση με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής.

Αυτό τ' απαραίτητα στοιχεία προσπαθούμε να σας πούμε. Ρίχνουμε μεγάλο βάρος. **Είναι βαθιά πεποίθησή μας ο αγώνας να γίνει υπόθεση των ίδιων των εκπαιδευτικών** και να δοθεί στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής. Μόνο έτσι μπορούμε να εξασφαλίσουμε με αυτό τον προσανατολισμό ότι θα υπερασπιστούμε μέχρι τέλους τα δικαιώματά μας.

Τι από τα παραπάνω που είπα, συνάδελφοι, ακούσατε στους προηγούμενους ομιλητές που σας μίλησαν παρουσιάζοντας τα Προγράμματα Δράσης τους; Όλοι ή σχεδόν όλοι, μίλησαν για πενήθμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Τίποτε από αυτά που είπαμε μέχρι τώρα εμείς δεν υπάρχει μέσα στις προτάσεις τους. Μεγάλα, κούφια λόγια, ο τυχοδιωκτισμός και ο καιροσκοπισμός είναι ολοφάνερος μα και κάτι ακόμα πιο επικίνδυνο και χειρότερο, είναι επικίνδυνο γιατί τσακίζουν το Κίνημα.

Και όχι μονάχα αυτό. Αυτό το Κίνημα με αυτή τη γραμμή, γιατί στην πραγματικότητα **όταν συζητάς για το Πρόγραμμα Δράσης συζητάς για τη γραμμή του κινήματος.** Με αυτή τη γραμμή λοιπόν που είναι υποταγμένη στις ανάγκες του πολιτικού σκηνικού για να εναλλάσσει τις κυβερνήσεις του απλώς, ν' αλλάξει δηλαδή το μηχανοδηγό του τρένου αλλά το τρένο να κινείται στις ίδιες ράγες της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Αυτό γίνεται τόσα χρόνια. Αυτό είναι και το βαθύτερο νόημα των προτάσεων αυτών που ακούστηκαν και που δε διστάζουν να τις υιοθετήσουν, το βλέπετε κι εσείς και η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ. **Θέλετε το Κίνημα να βάλει πλάτες στο παιχνίδι της κυβερνητικής εναλλαγής, ν' αλλάξει ο διαχειριστής; Ρε δεν πάει να τσακιστεί το Κίνημα; Νταβαντούρι να γίνεται μονάχα.** Απεργία διαρκείας, χωρίς να υπάρχουν απεργοί ούτε 10%.

Απεργία εξαγγελημένες από τα γραφεία και ας τις κάνει μονάχα μια μικρή μειοψηφία. **Το Σαμαρά να γρατζουνάμε για ν' ανεβαίνουν οι πόνοι του Τσίπρα. Αυτός είναι ο βαθύτερος σκοπός και η τελική κατάληξη της πρότασής σας. Να σας το αποδείξω αμέσως.** Με αυτή την ανεβασμένη μορφή πάλης τι διεκδικούμε, συνάδελφοι, τι διεκδικείτε;

Ν' ανατρέψουμε λέει την κυβέρνηση, να καταργήσετε λέει τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους, όχι τις δανειακές συμβάσεις, που αυτές επιβάλλουν τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους. Και να πληρώσουμε λέει, να διαγραφεί το μεγαλύτερο χρέος και να πληρώσουμε το μικρότερο μέρος. **Δηλαδή ν' απεργήσουμε για να πληρώσουμε το χρέος. Αυτό μας καλείτε;**

Να υπερασπιστούμε λέει τη δημοκρατία. Πού; Στα γκέτο της εργοδοσίας;

15 χρόνια τώρα, το ίδιο βιολί, η ίδια κασέτα. Σεπτέμβρης είναι; πενήθμερες επαναλαμβανόμενες. Δεκέμβρης είναι; πενήθμερες

επαναλαμβανόμενες. Ιούνης είναι; Πενθήμερες επαναλαμβανόμενες. Δε διατάσσει να προτείνετε απεργία διάρκειας 15-20 ημέρες μετά την επιστροφή των καθηγητών. Έπεσε αυτή η πρόταση στην ΟΛΜΕ πριν 10 μέρες. **Να γίνει απεργία διάρκειας, όταν στη μόνη απεργία που έγινε στις 14/5/2013 ήσαστε απεργοσπάστες** και όταν στην απεργία 13/6 μπήκε μπροστά το ΠΑΜΕ για να υπερασπιστεί τους συναδέλφους.

Όσο περισσότερο συμβιβάζετε στο περιεχόμενο του αγώνα για να πέσει δηλαδή απλώς η κυβέρνηση, τόσο πιστοί είστε στον τυχοδιωκτισμό. Συμπεράσματα και μυαλό δε φαίνεται να βγάζετε. Τώρα τελευταία μάλιστα, **άρχιζε να διακινείται και η πρόταση της γενικής πολιτικής απεργίας λες και βρισκόμαστε στα πρόθυρα επαναστατικής κατάστασης.**

Τίποτε απ' όλα αυτά. Θέλετε ένα Κίνημα γιουσουφάκι του συστήματος για τις ανάγκες του αστικού διπολισμού. Είστε ο παλιός και ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Η αξιολόγηση και η στάση του κινήματος

Συνάδελφοι

Η συζήτηση για την αξιολόγηση δεν έχει κανένα απολύτως νόημα αν δεν εστιάσουμε στους στόχους που υπηρετεί. Η συμφωνία ή όχι με αυτούς τους στόχους είναι τελικά αυτή που καθορίζει και τη στάση των παρατάξεων πάνω το θέμα.

Σ' αυτή τη βάση, η αξιολόγηση δεν είναι τίποτα άλλο παρά το βασικό εργαλείο επιβολής του «νέου σχολείου» της αγοράς, το εργαλείο της βίαιης προσαρμογής του εκπαιδευτικού συστήματος στις νέες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής.

♦ **Το μοντέλο του ημιμαθούς μαθητή που καταρτίζεται ταχύρυθμα σε ληξιπρόθεσμες δεξιότητες ταιριάζει απόλυτα με το μοντέλο του «ευέλκτου» εργαζόμενου που έχουν ανάγκη οι βραχυπρόθεσμες επενδύσεις των εταιρειών στο κυνήγι του κέρδους.** Ενός εργαζομένου που προσλαμβάνεται για λίγες μόνο μέρες ή μήνες και θα χρειαστεί να αλλάξει επάγγελμα δεκάδες φορές στη ζωή του. Ενός εργαζομένου που δε χρειάζεται ιδιαίτερα βαθιά και πλατιά μόρφωση, στο βαθμό που προορίζεται συνήθως για απλός χρήστης αυτοματοποιημένων συστημάτων.

♦ **Το μοντέλο του «αυτόνομου σχολείου», του σχολείου με τα διαφοροποιημένα προγράμματα, είναι αυτό ακριβώς που απαιτεί σήμερα η «αγορά».** Είναι ένα σχολείο «ανοικτό» στις τοπικές επιχειρήσεις, ένα σχολείο – μαγαζάκι παροχής υπηρεσιών. Μιλάμε για την επιβολή ενός μοντέλου εκπαίδευσης που σχεδιάστηκε από την Ε.Ε. και τον ΟΟΣΑ και εφαρμόστηκε σε μία σειρά χώρες πολλά χρόνια πριν από τα «μνημόνια». Είναι ένα μοντέλο εκπαίδευσης κομμένο και ραμμένο για την «ανταγωνιστικότητα» των επιχειρήσεων, που εκτός των άλλων οδήγησε σε μαζικό κλείσιμο σχολικών μονάδων και σε τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών.

Οι κατευθύνσεις αυτές φαίνονται ξεκάθαρα στα κριτήρια αξιολόγησης όπως τα είδαμε, όχι μόνο στο πρόσφατο Π.Δ., αλλά και στην πιλοτική εφαρμογή το 2010 και στην αξιολόγηση των πειραματικών σχολείων. **Οι βασικότεροι άξονες στους οποίους κινούνται είναι:**

- **Διαφοροποίηση σε δύο επίπεδα:** Σε επίπεδο σχολικής μο-

νάδας, διαφοροποίηση των προγραμμάτων σπουδών, ώστε να προσαρμόζονται εύκολα στις απαιτήσεις της “τοπικής αγοράς”. Σε επίπεδο σχολικής τάξης, διαφοροποιημένο πρόγραμμα για κάθε μαθητή και προώθηση της “ατομικής” πορείας προς τη γνώση, με μεθόδους που προσομοιάζουν με την αυτοεπιμόρφωση.

- **Υποκατάσταση της ολόπλευρης μόρφωσης από μια διαδικασία συλλογής σκόρπιων πληροφοριών** με καθαρά χρηστικό χαρακτήρα.

- **Προώθηση της “διαθεματικής” θολούρας και της αποσπασματικότητας στη διδασκαλία των γνωστικών αντικειμένων.** Υιοθέτηση της θεωρίας του κονστρουκτιβισμού, που οδηγεί τους μαθητές στο σχετικισμό και τον αγνωστικισμό, μακριά από τη γνώση των νομοτελειών της φύσης και της κοινωνίας.

- **Αλλαγή του ρόλου του δασκάλου,** που από βασικός φορέας της από αιώνες συσσωρευμένης επιστημονικής γνώσης, γίνεται απλός διαμεσολαβητής μεταξύ των “πληροφοριών” και του μαθητή.

- **Έμφαση στην αξιολόγηση των μαθητών με βάση “μετρήσιμες” συμπεριφορές που καμιά σχέση δεν έχουν με τις βαθύτερες νοητικές λειτουργίες.** Πρόκειται ουσιαστικά για αξιολόγηση δεξιοτήτων και μέτρηση αποτελεσματικότητας - παραγωγικότητας στην άσκηση πρακτικών καθηκόντων, ατομικά ή στα πλαίσια των ομάδων εργασίας.

- **Στα πλαίσια της “αυτονομίας” της σχολικής μονάδας επιβραβεύεται η αναζήτηση “εναλλακτικών” οικονομικών πόρων για τη διαχείρισή της, δηλαδή ανοίγει διάπλατα η πόρτα του σχολείου στους χορηγούς.**

Συνάδελφοι, **το να πει κανείς “όχι στην αξιολόγηση” και να δεχτεί όλα τα παραπάνω, να δεχτεί δηλαδή τους στόχους που υπηρετεί, δεν είναι απλώς τεράστια αντίφαση, αλλά ισοδυναμεί με στρώσιμο του χαλιού για να περάσει! Και τέτοια είναι στην ουσία η κουβέντα περί “καλής” ή “κακής” αξιολόγησης.** Αρκεί σε κάποιους να αποσυνδεθεί (φραστικά) η αξιολόγηση από τις απολύσεις των εκπαιδευτικών για να μπουν στη λογική της συζήτησης των επιμέρους κριτηρίων και να προετοιμάσουν έτσι το κλίμα για την αποδοχή της.

Είναι ότι ακριβώς κάνει η συνδικαλιστική ηγεσία (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ) της ΔΟΕ. Εδώ και δύο χρόνια μας λένε ότι “ένα ξερό όχι στην αξιολόγηση θα μας φέρει κόντρα με την κοινωνία” και ότι “είναι καλύτερα να συνδιαμορφώσει ο κλάδος το πλαίσιο της, ώστε να είναι ηπιότερη”. **Από τη μια λοιπόν μπαίνουν στη λογική του μικρότερου κακού κι απ' την άλλη επισείουν τον μπαμπούλα του κοινωνικού αυτοματισμού.** Τελευταία έφτασαν στο σημείο να εκλιπαρούν τον Υπουργό να αποσυνδέσει την αξιολόγηση από το Ν. 4024, ώστε να προσέλθουν στο διάλογο!

Κι αν πούμε ότι πάνε στο διάλογο. Η “καλή” αξιολόγηση για την οποία θα συζητήσουν ποιο σχολείο θα υπηρετεί; Το σχολείο των ονειρών τους ή αυτό για το οποίο πήραν τα συχαρητήρια της Διαμαντοπούλου λίγα χρόνια πριν; Αυτοί δεν είναι που έβαλαν πλάτη να περάσει το “νέο σχολείο” της αγοράς;

Συνάδελφοι, **η συνδικαλιστική μας ηγεσία είναι μέρος του προβλήματος.** Σ' αυτήν ποντάρει η κυβέρνηση για να περάσει την αξιολόγηση. Βούτυρο στο ψωμί της είναι το σύνθημα “όχι στην αξιολόγηση - χειραγώγηση”, λες και υπάρχει αξιολόγηση που δεν είναι χειραγώγηση!

Αλλά ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ δεν είναι τα μόνα δεκανίκια της κυβέρνησης. Σύμμαχοι της είναι και οι κάθε φύσης υπέρμαχοι των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και της “αυτονομίας” της σχολικής μονάδας, όπως οι συνάδελφοι της Ε.Ρ.Α., οι οποίοι αντικατέστησαν το σύνθημα “όχι στην αξιολόγηση - χειραγώγηση” με το σύνθημα “όχι στη δρομολογούμενη αξιολόγηση”. Ας μας απαντήσουν όμως οι συνάδελφοι της Ε.Ρ.Α.: Αν πούμε “όχι” σ’ αυτή που δρομολογείται, τότε σε ποια πρέπει να πούμε “ναι”; Μήπως σ’ αυτή που θα εφαρμόσει ο ΣΥΡΙΖΑ με το νέο “μίγμα” διαχείρισης του συστήματος, όταν πάρει την κυβέρνηση;

Όσο για τη στάση των “Παρεμβάσεων”, η λεκτική τους αντίθεση στην αξιολόγηση δεν είναι παρά άσφαιρα πυρά, αφού τόσο σε τοπικό όσο και σε κεντρικό επίπεδο έχουν αρνηθεί να υιοθετήσουν μέτρα για την ακύρωσή της στην πράξη. Σε μια σειρά Συλλόγους και ΕΛΜΕ, στην πρόταση του ΠΑΜΕ για συγκεκριμένα μέτρα παρεμπόδισης ψήφισαν “όχι” ή λευκό. Το ίδιο συνέβη και όταν το ΠΑΜΕ έβαλε την πρότασή του στη Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ, λίγους μήνες πριν.

Συνάδελφοι, είναι καθοριστικής σημασίας για τον κλάδο η 82η Γ.Σ. να καταλήξει σε μια απόφαση που όχι μόνο θα απορρίπτει την αξιολόγηση αλλά θα υιοθετεί και μέτρα για την ακύρωσή της στην πράξη. Μιλάμε για μέτρα που έχουν να κάνουν τόσο με την παρεμπόδισή της μέσα ή έξω απ’ τις σχολικές μονάδες, όσο και με τη στάση των Συνδικάτων απέναντι στα στελέχη της εκπαίδευσης που θα έχουν τον κύριο ρόλο στην εφαρμογή της. Καταθέτουμε παρακάτω τη σχετική μας πρόταση απόφασης της Γενικής Συνέλευσης.

ΚΟΥΜΑΝΤΖΙΑ ΕΛΕΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΚΟΖΑΝΗΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Χαιρετίζω τις εργασίες της 82^{ης} συνέλευσης της ΔΟΕ, μα περισσότερο χαιρετίζω τους συναδέλφους του συλλόγου μας που με την ψήφο τους μας έδωσαν τη δυνατότητα ύστερα από πολλά χρόνια να συμμετέχουμε στις εργασίες της 82^{ης} συνέλευσης του κλάδου.

Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω μια εικόνα της περιοχής που ζούμε.

Ερχόμαστε από μια περιοχή που συναγωνίζεται την Αττική στην ανεργία (30% περίπου η επίσημη, κυρίως στις γυναίκες και στους νέους, η ανεπίσημη ξεπερνάει το 50%). Πολλές οικογένειες δεν έχουν όχι «έναν εργαζόμενο», που έλεγε ο Γιώργος Παπανδρέου, αλλά κανέναν εργαζόμενο. Τα δυο τελευταία χρόνια έκλεισαν πάνω από δυόμιση χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο Νομό Κοζάνης. Οι άλλοτε πολύ μικροί αγρότες στην ύπαιθρο «καμαρώνουν» τα μηχανήματα τους στις αυλές των σπιτιών και στις αποθήκες, αφού ξεκληρήστηκαν από την ΚΑΠ και αναγκάστηκαν να αλλάξουν επάγγελμα και κυρίως να βγουν στην ανεργία. Σε κάποιους αγρούς τώρα «ξεφυτρώνουν» φωτοβολταϊκά. Τα νοσοκομεία της Δ. Μακεδονίας με την ένταξή τους στον ΕΟΠΥΥ έχουν «χτυπήσει κόκκινο», ύστερα από πρόσφατα δημοσιεύματα, βρίσκονται στα πρόθυρα του λουκέτου, αφού και πανελλαδικά προγραμματίζεται να κλείσουν διακόσιες κλινικές.

Συναδέλφισσες-οι, ο νομός Κοζάνης έχει ταυτιστεί με τη

ΔΕΗ, στην οποία εδώ και χρόνια έχουν εισχωρήσει οι ιδιώτες και εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους ως σύγχρονους δούλους. Τώρα μετά το μαύρο στην ΕΡΤ που νέκρωσε τους πομπούς των ραδιοφώνων και σκοτείνασε τις οθόνες των τηλεοράσεων, το κλείσιμο σχολείων που προηγήθηκε και δεν αποκλείεται στο μέλλον να κλείσουν κι άλλα, έρχεται και το ξεπούλημα της ΔΕΗ με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις εργασιακές σχέσεις, το ήδη βεβαρυσμένο περιβάλλον, τον υπόγειο κερσαίο και υδάτινο πλούτο, την αύξηση της τιμής της ενέργειας.

Ο χειμώνας των δυο τελευταίων χρόνων με την τιμή του πετρελαίου στα ύψη έβαλε στην κατάψυξη όλη τη Δυτική Μακεδονία και ανάγκασε πολλές οικογένειες να αλλάξουν μέσο θέρμανσης ή ακόμα να μείνουν και στο κρύο. Οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ με την πενιχρή σύνταξη των 350 ευρώ αδύναμοι να τα βγάλουν πέρα, αντί να περιμένουν βοήθεια αναγκάστηκαν να βοηθούν τα άνεργα παιδιά τους και να προσπαθούν να εξασφαλίσουν ένα μικρό κολατσιό στα εγγόνια τους. Οι σχολικές επιτροπές είναι χωρίς λεφτά και οι γονείς αναγκάζονται να φέρνουν ακόμα και καρτί, κόλλες, μογιές και άλλα αναλώσιμα για να λειτουργήσουν οπουδήποτε τα σχολεία και τα νηπιαγωγεία. Πολύ συχνά οι συνάδελφοι αναγκάζονται να βάζουν το χέρι στην τσέπη για να αγοράσουν κάποια υλικά για την τάξη ή το σχολείο. Και ενώ συμβαίνουν αυτά και οι οικογένειες αδυνατούν να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα για τα παιδιά τους, δεν έχουν να πληρώσουν τα τροφεία στους παιδικούς σταθμούς, οι φόροι, τα χαράτσια, οι λογαριασμοί της ΔΕΗ, του νερού και άλλοι μένουν απλήρωτοι, υπάρχουν πρόεδροι σχολικών επιτροπών που εν μέσω της κρίσης, όχι μόνο παίρνουν μισθό, ενώ ταυτόχρονα είναι και αιρετοί, αλλά με απόφαση δημοτικού συμβουλίου παίρνουν και αύξηση στο μισθό τους. Άραγε για να κάνουν τι; Οι δήμαρχοι κάτω από το φόβο των αντιδράσεων φρόντισαν να μην ξεπαγιάσουν τα σχολεία. Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά έρχεται και «το ευρωπαϊκό σχέδιο προώθησης φρούτων» στα σχολεία με το οποίο οι μαθητές καλούνται να πουν «ευχαριστώ» σ’ αυτούς που τους αρπάζουν το ψωμί από το τραπέζι, τη μπουκιά από το στόμα. Επίσης στην εποχή της φτώχειας και της πείνας τρέχουν προγράμματα όπως το «ευ ζην». Και όπου οι συνάδελφοι τόλμησαν να αντιδράσουν απειλήθηκαν με το νέο πειθαρχικό δίκαιο.

Όταν το ΠΑΜΕ κατέβασε πρόταση στο ΔΣ του συλλόγου μας να μην πτωχεύσουν τα σχολεία και οι λαϊκές οικογένειες, οι άλλες παρατάξεις (ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ, ΡΙΖ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ) φρόντισαν να φτάσει μόνο στα σχολεία, χωρίς να την προπαγανδίσουν, χωρίς να την κοινοποιήσουν στα ΜΜΕ στους συλλόγους γονέων και στην υπόλοιπη κοινωνία. Φρόντισαν να μη δημιουργήσουν συμμαχίες. Με πρόταση επίσης του ΠΑΜΕ πάρθηκε απόφαση για το πετρέλαιο και τη θέρμανση των σχολείων, που κοινοποιήθηκε στα Δημοτικά συμβούλια του νομού, αλλά πάλι μόνο ως εδώ. Αν δει κανείς τα πρακτικά των συνεδριάσεων του ΔΣ του συλλόγου μας εφέτος, στο οποίο για ελάχιστες ψήφους δε συμμετέχει η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, χαρακτηρίζονται από παραιτήσεις επί των παραιτήσεων και φιλονικίες ως το Πάσχα για την προεδρία. Αυτό ήταν το ενδιαφέρον τους ενώ τα προβλήματα στον κλάδο, στα σχολεία και γενικά στην περιοχή διογκώνονται καθημερινά. Σε πρόσφατη απεργία της ΑΔΕΔΥ για την επιστράτευση των καθηγητών, δεν απήργησε καν το ΔΣ του συλλόγου. Κάτι ανάλογο παρακολουθούμε δυο μέρες τώρα και σε τούτη εδώ τη συνέλευση του κλάδου: αψιμαχίες, διαδικαστικά, ροκάρι-

σμα του χρόνου, ενώ τα προβλήματα των εκπαιδευτικών και όλου του λαού καθημερινά διογκώνονται.

Συναδέλφισσες-οι είναι στα σκαριά μέτρα και αναδιαρθρώσεις στρατηγικού χαρακτήρα, που ρίχνουν την τιμή της εργατικής δύναμης, που φορτώνουν τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης στο λαό, που προσαρμόζουν βίαια το σχολείο στις ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Πρωθιείται νέα μείωση του κατώτερου μισθού και μάλιστα αυτός να καθορίζεται κάθε φορά με νόμο.

Καταργούν ουσιαστικά τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, χτυπούν το συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα νέα μείωση του μισθού στο Δημόσιο Τομέα, νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο.

Ετοιμάζονται χιλιάδες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων άρα και εκπαιδευτικών μέσα στο 2013.

Ετοιμάζεται νέο αντισοφιστικό νομοσχέδιο που μετατρέπεται την σύμβαση σε επίδομα ελεημοσύνης ύψους 300 ευρώ το μήνα, που ουσιαστικά καταργεί το εφάπαξ και τις επικουρικές συντάξεις.

Πρωθιείται μέσω της αξιολόγησης και μέσω νομοσχεδίων το «νέο σχολείο». Ένα σχολείο, που θα διαμορφώνει τον αυριανό φτηνό και ευέλικτο εργαζόμενο, θα έχει άμεση σύνδεση με τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, ένα σχολείο που θα λειτουργεί ιδιωτικοοικονομικά, θα αναζητεί πόρους, θα έχει διευθυντή manager, ένα σχολείο, που θα αποκρύβει ή θα διαστρεβλώνει την ιστορική και επιστημονική αλήθεια, θα σακατεύει νεανικά μυαλά, για να διασφαλίσει την μακρομέρευση του συστήματος, ένα σχολείο που οι γονείς θα βάζουν βαθιά το χέρι στη τσέπη, που οι μαθητές θα μαθαίνουν μόνο όσα και ό,τι έχουν ανάγκη οι επιχειρήσεις. Οι σύμβουλοι και οι υπεύθυνοι σχολικών δραστηριοτήτων έχουν αναλάβει «το άνοιγμα προς την κοινωνία» με την παρουσίαση προγραμμάτων από συναδέλφους με τη μορφή σεμιναρίων. Η αξιολόγηση δεν αποτελεί μνημονιακή επιλογή. Στόχο έχει τις απολύσεις χιλιάδων Δημοσίων Υπαλλήλων.

Η ψήφιση του Ν.4115/2013 και του άρθρου 39 αποτελεί το «κύκνειο άσμα» της όποιας δημόσιας δωρεάν ειδικής αγωγής (Ε.Α.) είχαμε μέχρι σήμερα. **Με πρόσχημα την «αποασυλοποίηση» και την «απογκετοποίηση, υλοποιούν την πολιτική της Ε.Ε.,** κλείνουν τα ειδικά σχολεία (ΣΜΕΑΕ) και πετούν τα παιδιά με ειδικές ανάγκες στον Καιάδα του γενικού σχολείου χωρίς την κατάλληλη υποδομή και επάνδρωση. Την στιγμή, μάλιστα που από τα 185 χιλιάδες παιδιά με ειδικές ανάγκες, μόλις τα 12 χιλιάδες παρακολουθούν κάποιας μορφής εκπαίδευσης στην Ε.Α

Στις 4 Νοέμβρη του 2011 δημοσιεύτηκε το Νέο Αναλυτικό Πρόγραμμα του Νηπιαγωγείου σχολειοποιείται το νηπιαγωγείο.

Συναδέλφισσες-οι, το ερώτημα που γεννάται είναι τι ομοσπονδία και τι κίνημα χρειαζόμαστε.

Χρειαζόμαστε μια ομοσπονδία που θα σπεύδει πρόθυμα να συμμετέχει σε κάθε προσχηματικό διάλογο; Μια ομοσπονδία που θα αποφεύγει να κηρύξει απεργίες, και όταν το κάνει θα νιώθει ικανοποίηση γιατί ανακοινώθηκε στα ΜΜΕ; Μια ομοσπονδία που θα λέει ναι στην αξιολόγηση; Μια ομοσπονδία που θα συμμετέχει στην ETUCE που αποτελεί συνδικάτο μόνο κατ' όνομα πληρώνοντας 30.000 χιλιάδες ευρώ συνδρομή το χρόνο και θα τρέχει να προπαγανδίζει στους συναδέλφους τα προγράμματα της ΕΕ και του ΟΟΣΑ;

Το ΠΑΜΕ λέει ΟΧΙ. Δεν έχουμε ανάγκη μια τέτοια ομοσπονδία. **Έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα** και μια Ομοσπονδία που θα

παλεύει για όλα τα προβλήματα, για άμεσα μέτρα ανακούφισης των οικογενειών μας, των ανέργων, για σχολεία χωρίς υποσιτισμένους μαθητές, για να έχουν όλα τα παιδιά αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Σήμερα χρειαζόμαστε ένα κίνημα μαζικό, οργανωμένο, ταξικό, καλά προετοιμασμένο στη σύγκρουση με πλουτοκρατία, αστικό κράτος, κυβέρνηση, τρόικα, ΕΕ, με αυτούς που καταδυναστεύουν τη ζωή μας. Ένα κίνημα που θα παλεύει για να πάρει ο λαός τα μέσα παραγωγής στα χέρια του και να απολαμβάνει τον πλούτο που παράγει.

ΛΑΜΠΟΥΔΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
«Ο ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ»

ΓΙΑ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΟΠΥΥ

Οι διαδοχικοί νόμοι της τελευταίας 20ετίας στη χώρα μας (Σιούφα-Ρέππα-Πετραλιά-Λοβέρδου) έδωσαν ισχυρό πλήγμα στον χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, γκρέμισαν δικαιώματα, μεθοδικά αύξησαν τα όρια ηλικίας, χειροτέρευσαν τους όρους συνταξιοδότησης, τσάκισαν τις κύριες και επικουρικές συντάξεις, χτύπησαν στην καρδιά το σύστημα υγείας. Ο στόχος της αντιστοίχισης της ασφάλισης με τη γενικότερη κατεύθυνση διασφάλισης φθηνότερης εργατικής δύναμης πέρασε μέσα από τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, (σ αυτό συναίνεσε και ο ΣΥΝ) την προσωρινή απασχόληση, την εκ περιτροπής εργασία και άλλες μορφές εκμετάλλευσης.

Η κοινωνική ασφάλιση έχει υπονομευτεί εδώ και χρόνια από τα συμφέροντα του κεφαλαίου, αλλά και από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις που στήριζαν τα κόμματα υπηρέτες του κεφαλαίου. Τα αποθεματικά των ταμείων, δηλαδή οι εισφορές από τον κόπο των εργαζομένων, έγιναν το λίπασμα της μεταπολεμικής καπιταλιστικής ανάπτυξης. Τεράστια κεφάλαια που οδηγήθηκαν με πολιτικές αποφάσεις για δεκαετίες άτοκα στην Τράπεζα της Ελλάδας, χρηματοδότησαν την ανάπτυξη του κεφαλαίου στη χώρα μας. Έγιναν “δανειακά και αγύριστα”, μετατράπηκαν σε βιομηχανίες, καράβια, τράπεζες και επιχειρήσεις.

Στις δεκαετίες του '90 και του 2000 τα αποθεματικά παίχτηκαν στο χρηματιστηριακό τζόγο, οι εκπρόσωποι μας σε όλα τα ταμεία δέχονταν την ειρωνεία και την επίθεση από τους συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ, αλλά και των αυτοαποκαλούμενων αριστερών γιατί δε θέλαμε την αξιοποίηση στο χρηματιστήριο ή στα ομόλογα. Η τελευταία και πιο πρόσφατη πράξη, το “κούρεμα” των ομολόγων με πρόεδρο της Κυβέρνησης το ΒΕΝΙΖΕΛΟ, δεν άφησε ευρώ στα ταμεία, κυριολεκτικά τα λεηλάτησε. Την ίδια στιγμή, παράλληλα με την ποικιλόμορφη λεηλασία των αποθεματικών, η εισφοροδιαφυγή και οι συνεχείς εισφοροαπαλλαγές, οι συνεχόμενες χαριστικές ρυθμίσεις προς τις επιχειρήσεις χτυπούσαν στην καρδιά το ασφαλιστικό σύστημα. Οι απώλειες του ΙΚΑ, με βάση αυτά, ανέρχονται στο ποσό των 6 δισ. ευρώ ετησίως. Χτύπημα στα αποθεματικά φέρνει επίσης η δραματική μείωση στους μισθούς όπως και η συνεχώς αυξανόμενη ανεργία.

Η καπιταλιστική κρίση που εκδηλώθηκε τα τελευταία χρόνια επιτάχυνε τις αρνητικές εξελίξεις, έκανε ακόμα πιο οξυμένα τα χρόνια προβλήματα. Ταυτόχρονα έγινε το πρόσχημα για να εξαπολυθεί νέα επίθεση που είχε στρατηγικό στόχο όχι την αντιμε-

τώπιση των “στρεβλώσεων” και των αδυναμιών του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος όπως ισχυρίζονταν οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων, αλλά το τσάκισμα των ελάχιστων ασφαλιστικών δικαιωμάτων που έχουν απομείνει.

Οι αντισσφαλιστικοί νόμοι της τελευταίας διετίας έχοντας ως βάση τον νόμο του 2010, δεν έγιναν για να αντιστραφεί η κατάσταση και να “σωθεί το σύστημα” αλλά για να φορτωθούν στις πλάτες των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων και νέα βάρη, για να απαλλαγούν το κράτος και η εργοδοσία από τις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις τους. Η κατάργηση της 13ης και 14ης σύνταξης, τις οποίες αντικατέστησαν με ψίκουλα, η συνεχής μείωση των κύριων συντάξεων τα τελευταία χρόνια, η κατακρεούργηση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων με απώλειες πάνω από 12 -16 δισ. λόγω του “κουρέματος”, η μείωση των εσόδων από τις ασφαλιστικές εισφορές, η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, η ανεργία, οι μειώσεις μισθών, η εκ περιτροπής εργασία σε συνδυασμό με τη δραματική και χρόνια μείωση των επιχορηγήσεων από τον κρατικό προϋπολογισμό, δημιουργεί μια εκρηκτική κατάσταση.

Η εξέταση της οικονομικής κατάστασης των ασφαλιστικών ταμείων δεν είναι λογιστικό ζήτημα, εισπράξεων, εσόδων και εξόδων. **Το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης είναι πρώτα και κύρια ζήτημα πολιτικό, ταξικό, αποτελεί δικαίωμα για τον εργαζόμενο.** Τα λογιστικά ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων είναι προϊόν της κρατικής πολιτικής, αξιοποιούνται διαχρονικά για να περάσουν τα πιο βάρβαρα μέτρα που χτυπάνε στα σπλάχνα τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης.

Τα έσοδα των ταμείων, σε συνάρτηση με τη μειωμένη κρατική επιχορήγηση, έχουν μειωθεί από 14% (ΙΚΑ) έως και 30% (ΟΑΕΕ) αφήνοντας χρηματοδοτικό κενό 2,5 δισ. ευρώ έως το τέλος του 2013. **Οι συντάξεις έχουν μετατραπεί σε προνοιακά επιδόματα.**

Οι κύριες συντάξεις για το 2012 (χωρίς δηλαδή να υπολογίζονται οι νέες μεγάλες περικοπές από τις αρχές του 2013 και με δεδομένο ότι οι συνταξιούχοι πια λαμβάνουν 12 αντί για 14 συντάξεις) έχουν οδηγηθεί σε δραματική συρρίκνωση. Συγκεκριμένα 1.327 εκατομμύρια συντάξεις, δηλαδή το 46% του συνόλου των αποδιδόμενων συντάξεων, είναι κάτω από 500 ευρώ. Ακόμα 400 χιλιάδες συντάξεις (14%) κυμαίνονται μεταξύ 500 και 600 ευρώ και συνολικά το 78% των κύριων συντάξεων είναι κάτω των 1.000 ευρώ Ταυτόχρονα, συντριπτικό χτύπημα δέχτηκαν το προηγούμενο διάστημα οι επικουρικές συντάξεις, με περικοπές που ξεκινούν από το 7,5% και φτάνουν στο 42,5%! Σε αυτές τις μειώσεις δεν υπολογίζονται οι νέες περικοπές του 2013, οι οποίες αθροίζουν τα ποσά των κύριων και επικουρικών συντάξεων και επιβάλλουν μείωση από 5% έως 20%, αλλά και οι απώλειες που είχαν οι συνταξιούχοι όλων των ταμείων με την κατάργηση της 13ης και 14ης σύνταξης, για τις οποίες οι ασφαλισμένοι συνεχίζουν να πληρώνουν τις εισφορές τους.

Το 2013 είναι και η τελευταία χρονιά που θα πάρουν το ΕΚΑΣ όσοι δεν έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους. Από το 2014, το επίδομα θα συνεχίσει να χορηγείται μόνο σε όσους συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους, ενώ αντίθετα θα διακοπεί από όλους όσοι είναι κάτω των 65, ακόμη και αν το λαμβάνουν για σειρά ετών και ανεξάρτητα από το αν είναι χαμηλοσυνταξιούχοι! Όσον αφορά τα εφάπαξ βοηθήματα έρχονται νέες ανατροπές και νέες μειώσεις σε 1,5 εκατομμύριο ασφαλισμένους.

Τα στοιχεία για την κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας είναι ανησυχητικά και χρειάζεται να σημάνει συναγερμός! Στα 2,5 δισ. υπολογίζεται το έλλειμμα των ασφαλιστικών ταμείων ενώ στο 1,5 δισ. στον ΕΟΠΥΥ. Από το 1950 και μετά οι κυβερνήσεις πλατισκόλησαν για λογαριασμό του μεγάλου κεφαλαίου τα αποθεματικά των Ταμείων. Το μέγεθος της ληστείας ξεπέρασε τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Στο τέλος του 2010, τα χρέη κράτους και εργοδοτών προς τα Ταμεία που δεν αποδίδονταν, σύμφωνα με εκτιμήσεις, ανέρχονταν στο ποσό των 14 δισεκατομμυρίων ευρώ. Όσο δηλαδή και τα μισά αποθεματικά των Ταμείων. Τεράστια ποσά “αρπάχτηκαν” μέσω του χρηματιστηριακού τζόγου την προηγούμενη δεκαετία. Το πρόσφατο “κούρεμα” των ομολόγων που διαθέτουν τα ασφαλιστικά ταμεία αποτελεί ληστεία δισεκατομμυρίων ευρώ. Είναι οι συγκεντρωμένοι κόποι ολόκληρων δεκαετιών, ο ιδρώτας των εργαζομένων της χώρας μας. Τα ασφαλιστικά ταμεία διέθεταν στο Κοινό Κεφάλαιο της ΤτΕ 15,97 δισ. και Ομόλογα Ελλ. Δημοσίου 6,52 δισ. Συνολικά 22,49 δισ. τα οποία μετά από την διαδικασία του “κουρέματος” (με το PSI) έχασαν το 53,50% δηλαδή έμειναν 11,92 δισ. Ευρώ.

Με τη Λευκή Βίβλο το 2012, στην “ατζέντα για επαρκείς, ασφαλείς και βιώσιμες συντάξεις”, δίνεται συνέχεια στην αντίστοιχη Πράσινη Βίβλο, πρωτοστατώντας στο σφαιρισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και την πλήρη διάλυση των δημοσίων συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης. Δηλώνει με έμφαση πως οι οικονομίες και οι κοινωνίες των κρατών - μελών είναι αλληλένδετες, πως η επιτυχία ή αποτυχία των εθνικών συνταξιοδοτικών συστημάτων έχουν μεγάλες επιπτώσεις και επομένως αποτελούν “θέμα κοινού ενδιαφέροντος της ΕΕ”.

Από 1/1/2015 καθιερώνεται η βασική σύνταξη στο ποσό των 360 ευρώ για τους νέους συνταξιούχους, δηλαδή καταργείται η κατώτατη σύνταξη των 486 ευρώ για το ΙΚΑ και πάνω, ανάλογα με το Ταμείο. Ακόμα και αυτή όμως η σύνταξη θα εξαρτάται από το ύψος των εισφορών όλων των εργαζομένων στα ασφαλιστικά Ταμεία, την κρατική χρηματοδότηση και το σύνολο των δικαιούχων. Αυτό δίνει τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να μειώσει γρήγορα το ύψος ακόμα και αυτής της χαμηλής βασικής σύνταξης. Η πρόσφατη έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας προαναγγέλλει τις νέες μειώσεις που θα ακολουθήσουν καθώς αναφέρεται πως η μη στροφή των εργαζομένων στην ιδιωτική ασφάλιση οφείλεται στη γενναιοδωρία του κράτους και στο σημερινό ύψος των συντάξεων που παρέχει.

Το τελευταίο διάστημα πολλαπλασιάζονται οι ενέργειες των ασφαλιστικών εταιρειών για να αποκτήσουν κυρίαρχο ρόλο στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και να αυξήσουν η κερδοφορία τους. Η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδας παρουσιάζει ως αναγκαιότητα τη διείσδυση των ασφαλιστικών εταιρειών στο συνταξιοδοτικό, ισχυρίζομενη ότι “οι αυξανόμενες απαιτήσεις στο ασφαλιστικό απαιτούν μεγαλύτερη αποταμίευση” και ότι κάτι τέτοιο μπορούν να το κάνουν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στον ιδ. Τομέα και συγκεκριμένα στο επικουρικό των Φαρμακοπαλλήλων πρωτοστάτησαν στη μετατροπή του ΤΕΑΥΦΕ σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, με αποτέλεσμα να μείνουν οι εργαζόμενοι χωρίς αντικείμενο, να κινδυνεύουν τώρα να απολυθούν και εκτός αυτού η δουλειά ανατέθηκε σε ιδιωτική ασφαλιστική.

Η κατάσταση στην υγεία επιβαρύνεται δραματικά. Ο ΕΟΠΥΥ αυτό το διάστημα κινείται στη λογική του “όσα εισπράττω, τόσα πληρώνω”. Όμως με συσσωρευμένο έλλειμμα 4 δισ. ευρώ και σε συνδυασμό με τη δραστική κρατική υποχρηματοδότηση, θα οδηγηθεί σε κατάρρευση, η οποία θα συμπαρασύρει και τα δημόσια νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας, που επίσης υποχρηματοδοτούνται από το κράτος, εξαιτίας των νοσηλίων, των εργαστηριακών εξετάσεων και των φαρμάκων, που μένουν ανεξόφλητα ήδη από τους ασφαλιστικούς φορείς στον ΕΟΠΥΥ. Ο ΕΟΠΥΥ κινδυνεύει τους επόμενους μήνες να βρεθεί σε καθολική αδυναμία αποπληρωμής των άμεσων υποχρεώσεών του, αν δεν πάρει έκτακτη επιχορήγηση και αν δεν εξασφαλιστεί η σταθερή και επαρκής χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Την ίδια στιγμή η σοβαρή έλλειψη σε προσωπικό, σε υλικά και κυρίως αντιδραστήρια, έχει δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στα εργαστήρια του οργανισμού με τα περισσότερα να υπολειπόμενα, με αποτέλεσμα οι ασφαλισμένοι να εξαναγκάζονται να καταφεύγουν σε ιδιωτικά εργαστήρια, καταβάλλοντας συμμετοχή 15%. Οι συγχωνεύσεις κλινικών και τμημάτων στα δημόσια νοσοκομεία, η κατάργηση δημόσιων νοσοκομείων, η υποστελέχωση σε γιατρούς, η μείωση των συμβεβλημένων γιατρών με τον ΕΟΠΥΥ έχουν επίσης αρνητικά αποτελέσματα στους ασφαλισμένους.

Εξαναγκάζονται να πληρώνουν τις επισκέψεις για ιατρική εξέταση και συνταγογράφηση στους ιδιώτες γιατρούς, ακόμα και στους συμβεβλημένους, αφού ισχύει το πλαφόν των 200 επισκέψεων ανά γιατρό το μήνα. Πληρώνουν επίσης το 5ευρω για κάθε επίσκεψη στα δημόσια νοσοκομεία και τα Κέντρα Υγείας καθώς και τις εργαστηριακές εξετάσεις οι οποίες έχουν περικοπεί και δεν αποζημιώνονται από τον ΕΟΠΥΥ ακόμα και στα επείγοντα περιστατικά και στις εφημερίες.

Οι ασφαλισμένοι πληρώνουν για φάρμακα αρκετά περισσότερα, αφού αρκετά από αυτά δεν αποζημιώνονται από τα ασφαλιστικά ταμεία ενώ σε άλλα επιβλήθηκε συμμετοχή ή και αύξησή της σε όσα ήδη υπήρχε.

Ενδεικτικά, με τις περικοπές του κανονισμού παροχών του ΕΟΠΥΥ μειώθηκε ο αριθμός των θεραπευτικών μέσων που αποζημιώνονται. Από 371 είδη, με τον νέο κανονισμό αποζημιώνονται 285, ενώ όσα θεραπευτικά μέσα στοιχίζουν ως 30 ευρώ δεν αποζημιώνονται καθόλου. Μέσω των Κέντρων Ελέγχου και Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ) και του αντίστοιχου κανονισμού, υπάρχει μείωση ή και κατάργηση των ανεπαρκών επιδομάτων που παίρνει ένα μέρος των βαριά αναπήρων.

- *Επαρκής χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων, εξασφάλιση της χορήγησης συντάξεων- παροχών.*
- *Πλήρης κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων και των παροχών.*
- *Καμία μείωση και αποκατάσταση των κύριων και επικουρικών τους συντάξεων. Επαναφορά 13ης και 14ης κύριας και επικουρικής σύνταξης. Άμεση αποκατάσταση των απωλειών από τις περικοπές επιδομάτων και συντάξεων σε ειδικές ομάδες όπως συντάξεις αναπηρίας, χηρείας κοκ.*
- *Να σταματήσει το αίσχος στις καθυστερήσεις στην έκδοση και απονομή των συντάξεων. Με την παράδοση των δικαιολογητικών να υπάρχει άμεση έκδοση προσωρινής σύνταξης μέχρι να εγκριθεί η τελική.*
- *Να καταργηθούν οι αυξήσεις των εισφορών των εργαζόμενων που έχουν επιβληθεί τα τελευταία χρόνια.*

- *Κατάργηση όλων των αντισφαλιστικών νόμων και των εφαρμοστικών νόμων που επηρεάζουν την κοινωνική ασφάλιση.*
- *Καμία περικοπή στα φάρμακα και τις δαπάνες. Δωρεάν φάρμακα. Να καταργηθούν οι λίστες.*
- *Αποκλειστικό Δημόσιο και Δωρεάν σύστημα Υγείας. Κατάργηση της εισφοράς στον κλάδο της Υγείας. Κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης.*
- *Πλήρης, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, με ανανέωση των βιβλιαρίων του ΔΗΜΟΣΙΟΥ και του ΙΚΑ, για όλους τους ανέργους εκπαιδευτικούς και τις οικογένειές τους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.*
- *Να επιταχυνθεί η διαδικασία εξέτασης των ασθενών από τις υγειονομικές επιτροπές.*
- *Άμεση απονομή του αναπηρικού επιδόματος και της σύνταξης για τα ανασφάλιστα ΑΜΕΑ.*
- *Να μην απολύεται κανένας χρόνια πάσχοντας εκπαιδευτικός.*
- *Οι απουσίες για λόγους υγείας των αναπληρωτών να μη συνδέονται με τη μοριοδότησή τους.*

ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Αρκετοί ομιλητές, από όσους κατάφεραν να μιλήσουν έπειτα από την κατασπατάληση χρόνου με ευθύνες της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ γύρω από διαδικαστικά, **στάθηκαν περιγραφικά στην κατάσταση**, με την οποία ερχόμαστε αντιμέτωποι, σε σχέση με τα εργασιακά, οικονομικά και ασφαλιστικά δικαιώματα, στις αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση, στις συνέπειες της κρίσης.

Ορισμένες τοποθετήσεις έθεσαν τα ζητήματα στην πραγματική βάση και αποκάλυψαν την ουσία της αιτίας που γεννά αυτή την επίθεση που βιώνουμε και τα καθήκοντα που απορρέουν για το συνδικαλιστικό κίνημα. Οι υπόλοιπες τοποθετήσεις, κυρίως των εκπροσώπων του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, **δεν αναφέρθηκαν στην ανάγκη αλλαγής προσανατολισμού του κινήματος σε ταξική κατεύθυνση ως προϋπόθεση για μια ταξική ενότητα** ικανής να φέρει αλλαγές σε επίπεδο εξουσίας και οικονομίας.

Αντιθέτως, **μίλησαν για ενότητα στο επίπεδο του προβλήματος** που «όλοι οι καλοί χωράνε» ανεξάρτητα, εάν, με την πολιτική και την πρακτική τους, είναι μέρος του προβλήματος στηρίζοντας με απροκάλυπτο ή συγκαλυμμένο τρόπο τις επιλογές του κεφαλαίου για το «σχολείο της αγοράς» και όχι μόνο...

Όποιος καταπίανεται με την εκπαίδευση πρέπει να απαντήσει στην κυρίαρχη ερώτηση: **Τι άνθρωπο θέλει να διαμορφώσει και για ποιο οικονομικό σύστημα;** Αυτή η ερώτηση διατυπώνεται και σήμερα όπου η καπιταλιστική κρίση, και όχι η κρίση χρέους που κάποιοι επιχειρούν να την παρουσιάσουν, δείχνει καθαρά πώς καταστρέφει παραγωγικές δυνάμεις:

- *Αύξηση της ανεργίας*
- *Χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων*
- *Δημιουργία πολέμων και ο κατάλογος συνεχίζεται...*

Στο χώρο μας προσαρμόζει το επιστημονικό περιεχόμενο της παιδείας και εντείνει τους ταξικούς φραγμούς. Όλα αυτά τα κάνει για να προσπαθήσει να επιζήσει και να διατηρηθεί από τις αντιφάσεις που το ίδιο το εκμεταλλευτικό σύστημα γεννά.

Όταν απουσιάζουν αυτές οι προσεγγίσεις δεν μπορείς να περιμένεις το παραμικρό σε θετική κατεύθυνση, αν τυχόν αναφερθούν,

- σε σχέση με τα καθήκοντα για Ανασύσταξη του Συνδικαλιστικού Κινήματος,
- για αλλαγή Προσανατολισμού,
- για αλλαγή του οργανωτικού ζητήματος,
- για ζητήματα οργάνωσης και συντονισμού της δράσης από το Σύλλογο Διδασκόντων ενός σχολείου έως το Σύλλογο Εκπαιδευτικών και την Ομοσπονδία.

Το ζήτημα του προσανατολισμού απαιτεί σωστή ταξική πολιτική, απαιτεί αλλαγή συσχετισμών προς την ενίσχυση του ταξικού πόλου. Βασίζεται στο ζωντάνεμα του Συλλόγου και στη μέγιστη συσπείρωση και μαζικοποίηση του Σωματείου, των Γενικών Συνελεύσεων και της δράσης του.

Το οργανωτικό ζήτημα είναι ένα εργαλείο προς αυτή τη κατεύθυνση. Χρειάζεται να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της πολυδιάσπασης των Συλλόγων. Υπάρχουν 138 Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και 86 ΕΛΜΕ (Ενώσεις Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης). Είναι φανερό ότι αυτή η οργανωτική δομή δυσκολεύει την οργάνωση της πάλης και την αποτελεσματικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος. Θα πρέπει να προχωρήσουμε σε ενοποίηση ΕΛΜΕ και ενοποίηση Συλλόγων, στην κατεύθυνση να υπάρχει σε κάθε νομό μια ΕΛΜΕ (75) και ένας Σύλλογος (78). (Εξαιρούνται η Αττική, η Θεσσαλονίκη, η νησιωτική Ελλάδα, αλλά και όπου αλλού υπάρχουν ιδιαίτερες γεωγραφικές συνθήκες π.χ. Έβρος).

Στο οργανωτικό ζήτημα πρέπει να υπάρξει και απόφαση των συνεδρίων που να δηλώνει την κατηγορηματική αντίθεση στην είσπραξη των συνδρομών μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών (ΕΑΠ). Η απόδοση της συνδρομής δηλώνει την απόφαση του εργαζόμενου να είναι συνδικαλισμένος και να παλέψει συλλογικά για τα δικαιώματά του. Δεν μπορεί να γίνεται υποχρεωτικά και μάλιστα μέσω της ΕΑΠ, δηλαδή μέσω του κράτους, που μας οδηγεί στην εξαθλίωση. Είναι συνεισφορά από το υστέρημα, για το συλλογικό αγώνα. Αποτελεί πολιτική πράξη.

Μέσω της συνδρομής δίνεται η δυνατότητα στο σωματείο να έρθει σε επαφή με ένα-ένα τα μέλη του, να συζητήσει μαζί τους, να σχεδιάσει συλλογικά τη δράση και τη συμμετοχή των μελών του σε αυτήν. Για το λόγο αυτό, η συνδρομή πρέπει να εισπράττεται αποκλειστικά από τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Εξίσου μεγάλη προσπάθεια πρέπει να καταβάλλουμε στην δουλειά μας στους Συλλόγους Διδασκόντων σε κάθε σχολείο, να αποτελέσουν προπύργιο του αγώνα, πεδίο γόνιμου προβληματισμού και δράσης. Εκεί θα δοκιμαστεί σε πρώτο επίπεδο η Συμμαχία και ο συντονισμός με τους Συλλόγους Γονέων κάθε σχολείου:

- Μέσα από καλέσματα για ενημέρωση και συζήτηση για τα μέτρα (Αξιολόγηση, 30μελή τμήματα, αύξηση του ωραρίου, βιβλία κ.α.) και πώς αυτά θα επηρεάσουν το παρεχόμενο επίπεδο μόρφωσης.
- Μέσα από ανάληψη πρωτοβουλιών.
- Σημαντικό εργαλείο προς αυτή την κατεύθυνση αποτελεί η δημιουργία Επιτροπών Αγώνα ανά σχολείο ή ομάδες σχολείων, (δηλαδή τα μάτια, τα αυτιά και τα χέρια του Σωματείου) με την συμμετοχή γονέων και στη δευτεροβάθμια και μαθητών. Οι οποίοι θα λειτουργήσουν ως πόλος για την συσπείρωση δυνάμεων, ενημερώνοντας άμεσα και παρεμβαίνοντας σε κάθε ζήτημα, προετοιμάζοντας οποιαδήποτε κινηματική δράση και κάθε Απεργία.

Μεγάλη φροντίδα και σημασία πρέπει να δώσουμε ώστε να δημιουργηθεί, στο πλευρό του Σωματείου με αυτοτελή και ενοποιητική δράση, Επιτροπή Αγώνα Αναπληρωτών Ωρομισθίων και Αnéργων Εκπαιδευτικών. Ιδιαίτερα αυτή τη Χρονιά που το μεσοπρόθεσμο τσακίζει κάθε ελπίδα για εργασία των συναδέλφων, αυξάνοντας την Ανεργία. Στην αγωνία των χιλιάδων αυτών των συναδέλφων, αλλά και στις διευρυμένες ανάγκες των σχολείων και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, δεν μπορεί να υπάρχει άλλη απάντηση από το αίτημα που προβάλλουν οι ταξικές δυνάμεις:

- **Μαζικούς διορισμούς τώρα για την κάλυψη όλων των κενών. Να γίνουν άμεσα νέοι πίνακες διορισμών, για όλες τις ειδικότητες, με βάση τις σύγχρονες, πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης και τους 15 μαθητές ανά τμήμα (Α και Β) και 20 μαθητές για τις υπόλοιπες τάξεις.**
- **Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους με πλήρη δικαιώματα! Μονοποίηση εδώ και τώρα όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση χωρίς όρους και προϋποθέσεις! Κατάργηση όλων των ελαστικών σχέσεων εργασίας! Κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στην υγεία και στην εκπαίδευση. Ενιαία, αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους. Καθιέρωση ενιαίας αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής για όλα τα παιδιά, στα Δημόσια Νηπιαγωγεία, με την αποκλειστική εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας. Καθιέρωση της Ειδικής Αγωγής ως υποχρεωτικής και αποκλειστικά Δημόσιας και Δωρεάν από την ηλικία των 3 χρόνων.** Αναπτύσσοντας πλούσια δράση απατώντας στις ανάγκες των συναδέλφων. Ειδικά στο Ηράκλειο οι Συνάδελφοι που συσπειρώθηκαν στην Επιτροπή Αναπληρωτών Ωρομισθίων και Αnéργων Εκπαιδευτικών με την δράση τους, γνώρισαν και μικρές νίκες!

✓ Αυτού του είδους η δουλειά θα μαζικοποιήσει το Σωματείο, τις Γενικές Συνελεύσεις και τις δράσεις του.

✓ Αυτή η δουλειά αποτελεί τη βάση για την Κοινωνική Συμμαχία και τον συντονισμό με Εργατικά Σωματεία και Συλλόγους με τις Λαϊκές Επιτροπές κάθε περιοχής.

Όμως αυτή η αναγκαιότητα για να φέρει καρπούς και να κινητοποιήσει δυνάμεις **απαιτεί και περιεχόμενο που να εμπνέει, να δίνει απαντήσεις και λύσεις, απαιτεί μια πολιτική Ρήξης, Σύγκρουσης και Ανατροπής.** Ενάντια σε λογικές ανάθεσης των προβλημάτων σε αντιπροσώπους ή σε κυβερνητικές εναλλαγές διαχείρισης αυτού του εκμεταλλευτικού συστήματος, του Καπιταλισμού την αιτία που γεννά όλα τα προβλήματα.

Χρειάζεται αποφασιστικό ιδεολογικό χτύπημα στα ιδεολογήματα περί «ανεξάρτητων» δυνάμεων ή του παραλυτικού δηλητηρίου του «ακομμάτιστου» στα Εργατικά Σωματεία, τη στιγμή που ειδικά στο χώρο της Παιδείας η κεντρική πολιτική και κατά συνέπεια η εκπαιδευτική πολιτική καθορίζεται από την τάξη που κατέχει την εξουσία. Η αστική τάξη εκφράζεται και διαμέσω των αστικών κομμάτων και Ιστορικά διεθνώς έχει αποδείξει πως σε ιστορικές στιγμές μπορεί ακόμη και να τα καταργήσει όπως και τις αστικές ελευθερίες χωρίς να χάσει την εξουσία της, όπως συνέβη και στην χούντα, σημειωτέο, η πολιτική που εφάρμοζε πέρα από φυλακίσεις, εξορίες και βασανιστήρια λαϊκών αγωνιστών και κατάργηση των αστικών ελευθεριών και δικαιωμάτων ήταν και ο διορισμός εκπροσώπων στα Εργατικά Σωματεία και απαγόρευση των παρα-

τάξεων. Αυτό ανάμεσα στα άλλα αποτέλεσε και μια αφορμή για την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Άρα πίσω από το σύνθημά τους «έξω τα κόμματα» θέλουν να μείνει «έξω» η ανατρεπτική, επαναστατική πολιτική της πρωτοπορίας της Εργατικής Τάξης.

Αυτή η δουλειά στο βαθμό που θα επιτευχθεί:

- Μπορεί να λειτουργήσει ενισχυτικά για την Ανασύνταξη του Εργατικού Κινήματος.
- Θα έχει αντανάκλαση και θα κρίνει την πορεία της Ομοσπονδίας.
- Σίγουρα θα ενισχύσει την Ταξική Κατεύθυνση και την Ταξική Ενότητα του Εργατικού Κινήματος και των Συμμάχων του.

Δεν αρκεί να έχεις μια σωστή πολιτική θέση, το ζήτημα είναι πώς τη δουλεύεις στη Βάση των συναδέλφων και του Σωματείου για να συσπειρώσεις δυνάμεις για να ορίσεις τις εξελίξεις και να ανατρέψεις την αιτία των προβλημάτων.

ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Το ζήτημα του **Περιεχομένου της Εκπαίδευσης**, ως οργανικού στοιχείου των διεκδικήσεών μας, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να έχει το χαρακτήρα μιας ανέξοδης και άχρωμης επιστημοσύνης, «ευέλικτης», «προσαρμόσιμης» στα κελεύσματα της κυρίαρχης εκπαιδευτικής πολιτικής κριτικής. Μιας κριτικής που μπορεί να γίνεται από μια σειρά πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις η οποία μπορεί να εμφανίζεται ότι καταδικάζει σε ανακοινώσεις και άρθρα το «νέο σχολείο», χωρίς όμως τον κοινωνικό-ταξικό προσδιορισμό του, δηλαδή τι άνθρωπο θέλουν και για ποια κοινωνία.

Έχουμε τοποθετηθεί πολλές φορές στο ζήτημα του περιεχομένου με τις παρεμβάσεις μας για τα σχολικά βιβλία και τα Αναλυτικά Προγράμματα, την ψευδεπίγραφη διαθεματικότητα, το ρόλο της Ε/Ζ. Καμία δύναμη, ούτε η πλειοψηφία της ΔΟΕ, δεν πήρε θέση για τον πραγματικό ρόλο που θα παίξει και οι περισσότεροι (ΠΑΣΚ –ΔΑΚΕ αλλά και οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ μέσα από κείμενα και τοποθετήσεις τους) περιορίστηκαν σε ζητήματα προϋποθέσεων και υποδομών χαιρετίζοντας την υποτιθέμενη ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Το τελευταίο διάστημα μέσα στο σχολείο γινόμαστε πραγματικά μάρτυρες υλοποίησης και προπαγάνδισης πλειάδας προγραμμάτων τα οποία αποτελούν βασική πλευρά της υλοποίησης του νέου σχολείου της αγοράς, του σχολείου που ενισχύει το ρόλο του ως μηχανισμού αναπαραγωγής της κυρίαρχης αστικής ιδεολογίας που στόχο έχει να αναπαράγει ένα νέο άνθρωπο με σκυμμένο κεφάλι όχι μόνο απάθη και υποταγμένο αλλά ενεργητικό υποστηρικτή της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Κανείς δεν μπορεί να μας λέει ότι αντιπαράκειται επί της ουσίας στην ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ, αν δε θίγει το περιεχόμενο του σχολείου που καλείται να υπηρετήσει και να λογοδοτήσει γι' αυτό.

Ως δούμε λοιπόν ποιο είναι το περιεχόμενο ορισμένων προγραμμάτων:

Προγράμματα ωμής ιδεολογικής χειραγώγησης όπως αυτό του ΠΑΝ. ΠΕΙΡΑΙΑ Jean Monnet με τίτλο «*Μαθαίνοντας για την Ευρωπαϊκή Ένωση στο Σχολείο*».

Στην Περιφερειακή Δ/ση Εκπαίδευσης Ανατολικής Μακεδονίας

και Θράκης υλοποιούν το πρόγραμμα «*Ας γίνουμε Ευρωβουλευτές*».

Αξίζει να σημειωθεί ότι πέρσι, το Υπουργείο Παιδείας μαζί με την ΕΕ, οργάνωσαν φιέστες στα σχολεία, προκειμένου να «τιμήσουν» τα 20 χρόνια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σύνθημα της ανελέητης προπαγάνδας στα μυαλά των νέων παιδιών είχε τίτλο «*20 χρόνια Ευρωπαϊκή Ένωση, τι κερδίσαμε και τι χάσαμε!*»!

Μας καλούν να γίνουμε πλασιέδες, Πλασιέ της Ε.Ε και των μονοπωλίων δεν θα γίνουμε!

Προγράμματα με βασικό τους χαρακτηριστικό την αντιεπιστημονικότητα

Π.χ Για την αντιμετώπιση του λεγόμενου Μπουλιγκ-ο εκπαιδευτικός γίνεται ανικνευτής προβληματικών συμπεριφορών που παραχωρεί τον επιστημονικό-παιδαγωγικό του ρόλο στον ειδικό διαχειριστή «*προβληματικών μαθητών*». Ένα κατεξοχήν παιδαγωγικό ζήτημα με κοινωνικό υπόβαθρο –ψυχιατρικοποιείται και γίνεται μέρος της εκστρατείας προληπτικού κοινωνικού ελέγχου, στο πλαίσιο των μηχανισμών καταστολής του κράτους. Γιατί η λανθάνουσα συμπεριφορά καταγράφεται και κοσμεί δια βίου το περίφημο πορτφόλιο-ΦΑΚΕΛΟ του νέου ανθρώπου.

Προγράμματα κατά παραγγελία επιχειρήσεων

Όπως το **ευ – ζην φέτος που πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το Χαροκόπειο το ίδιο Πανεπιστήμιο** που πριν λίγα χρόνια, με τη χρηματοδότηση της Coca Cola, οργάνωσε έρευνα σε 700 δημοτικά σχολεία (Δ' τάξη), με θέμα «*Διατροφή και κληρονομικότητα στην παιδική ηλικία*», μέχρι τις μπανάνες τις Ντόλ και και την παρέμβαση του ιδρύματος Νιάρχου που μέσω ΜΚΟ αναλαμβάνει ρόλο στη σίτιση μαθητών στα σχολεία, μέσω του «*Προγράμματος Σίτισης*»

Η υλοποίηση αυτών των ευρωπαϊκών προγραμμάτων θα αποτελέσει βασικό κριτήριο για την αξιολόγηση του σχολείου και του εκπαιδευτικού έργου.

Αυτή είναι η στρατηγική της Ε.Ε. Κατάρτιση των μαθητών σε δεξιότητες που έχει ανάγκη το κεφάλαιο, για να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητά του, δηλαδή τα κέρδη των βιομηχανών! Αμορφωσιά και δουλειά χωρίς δικαιώματα, ήλιο με ήλιο!

Κάθε βήμα στην υλοποίηση αυτής της στρατηγικής ανοίγει το δρόμο σε νέο χτύπημα των δικαιωμάτων μαθητών και εκπαιδευτικών.

Για την προώθηση των προγραμμάτων φυσικά πασχίζει η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, οι διοικήσεις και τα στελέχη εκπ/σης με πρώτα βιόλια τους σχολικούς συμβούλους πασχίζουν όμως με βάση τις θέσεις και τη στάση τους και άλλοι. Αυτό το σχολείο οραματίζονται και οι δυνάμεις της κυβερνώσας Αριστεράς τα στελέχη της οποίας υπήρξαν διαχρονικά οι καλύτεροι σπόνσορες των ευρωπαϊκών προγραμμάτων που εκπονούνται διαχρονικά μέσα στο σχολείο για να στηρίζουν.

Είναι ένας σημαντικός όρος για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, για την ενίσχυση του προσανατολισμού του ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενάντια στους σχεδιασμούς του μονοπωλιακού κεφαλαίου η αντίθεση με το σύνολο της στρατηγικής της αστικής τάξης, η προβολή του άλλου δρόμου ανάπτυξης που έχει ανάγκη ο λαός στον οποίο θα είναι ιδιοκτήτης του πλούτου που παράγει

Βάζουμε ανοιχτά το ερώτημα:

Πώς μπορούμε να μιλάμε για τη σύνδεση των αιτημάτων μας με το εργατικό κίνημα και τη στήριξή μας από τους εργαζόμενους αν

δεν πούμε στο λαό μας την αλήθεια για το ότι με το σχολείο της αγοράς, των προγραμμάτων στο σχολείο της διαφοροποίησης είναι αυτό που συμπαραλιάζει η σκέψη και τα μυαλά των παιδιών. Αν δεν μπορούμε μπροστά με το τιμημένο από τα χρόνια της αντίστασης σύνθημα **ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΜΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ!**

Ο παιδαγωγικός ρόλος του δασκάλου θα κριθεί στο βαθμό που αναδεικνύεται σε λαϊκό αγωνιστή και δάσκαλο, φωτεινό παράδειγμα και πόλο έλξης για μαθητές και γονείς και όχι από την κούφια ρητορεία περί παιδαγωγικής ελευθερίας. **Οι μεγάλες παιδαγωγικές μορφές τις χώρας μας όπως ο Γληνός, η Ρόζα Ιμβριώτη, ο Παπαμαύρος, η Αλεξίου, ο Σωτηρίου έβαλαν το στίγμα τους στα παιδαγωγικά κοινωνικά και πολιτικά πράγματα της χώρας μας ακριβώς γιατί οι ίδιοι συνδέθηκαν με λαϊκό κίνημα χώρας μας, την ΕΑΜική αντίσταση, επιλέγοντας το δρόμο του αγώνα και της αφοβίας, απέναντι και στο ίδιο το κράτος από το οποίο διώχθηκαν και φυλακίστηκαν.**

Στο φόβο που προσπαθούν να καλλιεργήσουν, ιδιαίτερα στους νεότερους συναδέλφους απέναντι στην αξιολόγηση, τις διοικήσεις και τον κρατικό μηχανισμό, **εμείς θα συνεχίσουμε να εμπνεόμαστε και να αναδεικνύουμε παραδείγματα της αγωνιστικής και ανυπότακτης στάσης ζωής που πρέπει να υιοθετήσει ο εκπαιδευτικό σήμερα.**

ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ ΝΑΝΤΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Άλλη μια σχολική χρονιά τελείωσε και όλοι εμείς - οι πάνω από **10.000 αναπληρωτές**- που χρόνια τώρα γυρνάμε με μια βαλίτσα στο χέρι ανά την Ελλάδα είμαστε για μια ακόμα φορά **άνεργοι**, με μοναδικό εισόδημα το επίδομα ανεργίας των 360 ευρώ που δεν φτάνει κυριολεκτικά για τίποτα και με την ιατροφαρμακευτική μας περίθαλψη άμεσα να κινδυνεύει.

Μόνο που φέτος οι προβλέψεις είναι ακόμη πιο δυσσιώπες. Με τις συγχωνεύσεις σχολείων και τμημάτων που ήδη έχουν ανακοινωθεί χάνονται 365 οργανικές θέσεις (232 δασκάλων και 133 νηπιαγωγών). Οι όποιες προσλήψεις έχουν εξαγγελθεί από το υπουργείο αφορούν κυρίως ΕΣΠΑ και οι υπόλοιποι... **άνεργοι. Όσο για τους «τυχερούς» που θα δουλέψουν, ο μισθός δε φτάνει ούτε για την κάλυψη των βασικών αναγκών** της συντριπτικής πλειοψηφίας των αναπληρωτών που βρίσκεται εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από την πόλη του.

Οι μηδενικοί διορισμοί (μόλις 5 δάσκαλοι) έχουν οδηγήσει στην επέκταση των ελαστικών σχέσεων εργασίας με πολλές διαφορετικές μορφές (ΑΜΩ, ΕΣΠΑ, ωρομίσθιους). Είναι λογικό, βέβαια, για το σχολείο που χρόνια φτιάχνουν, το «σχολείο της αγοράς».

Σε ένα σχολείο που οι μαθητές στοιβάζονται σε μια αίθουσα με βάση τα τετραγωνικά, που τα παιδιά μαθαίνουν διαφορετικά πράγματα από σχολείο σε σχολείο, που ξεπαγιάζουν και λιποθυμάνε από την πείνα η μόνιμη και σταθερή δουλειά δε χωράει.

Ακόμα δε χωράει ο εκπαιδευτικός που αρνείται να πάρει προγράμματα, να βρει χορηγούς γι αυτό και θέλουν να τον απολύσουν με την αξιολόγηση.

Μας θεωρούν τόσο αναλώσιμους που με εγκύκλιο του υπουργείου προβλέπεται πως δεν θα αναγνωρίζεται ως χρόνος

προϋπηρεσίας και δεν θα πληρώνεται ο χρόνος της άδειας που θα ξεπερνάει τις 15 μέρες για οποιονδήποτε λόγο (υγείας, άδειες για επαπειλούμενη κήση κ.λ.π) και με το ενδεχόμενο της απόλυσης πάντα ανοιχτό.

Όλα αυτά βέβαια έχουν τραγικές επιπτώσεις για τη μητρότητα, τα νέα ζευγάρια και συνολικά για τον προγραμματισμό της ζωής μας συνολικά.

Σε όλη αυτή την κατάσταση, συνάδελφοι, εμείς πρέπει να αντιτάξουμε τις ανάγκες τις δικές μας και των μαθητών μας. **Το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Τίποτα λιγότερο. Όσες φορές κάναμε πίσω από αυτό το αίτημα είχαμε μόνο ήττες.** Η λογική του «πρώτα αναπληρωτής και ... κάποια στιγμή μόνιμος» σήμερα σημαίνει «μια ζωή αναπληρωτής».

Η ΔΟΕ έχει ευθύνη γι' αυτή τη λογική. **Οι δυνάμεις ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ, ΕΡΑ αποδέχτηκαν την ανάγκη ύπαρξης προϋπηρεσίας ως προϋπόθεση για το μόνιμο διορισμό, αποδέχτηκαν το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, τους πίνακες του 60%-40%.**

Δε μας χωράει ούτε η λογική των Παρεμβάσεων που δήλωσαν «Διεκδικούμε ... Κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, μαζικούς διορισμούς με βάση το χρόνο λήψης πτυχίου». Από την άλλη, τα διάφορα «συντονιστικά» δεν μπορούν να απαντήσουν στις ανάγκες του αγώνα μας για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, για αξιοπρεπή διαβίωση. Διαχωρίζουν τους εκπαιδευτικούς σε διάφορες κατηγορίες, σπέρνουν τον κατακερματισμό. Σπέρνουν αυταπάτες και αποπροσανατολίζουν για το ποιος φταίει για την κατάσταση. Με τη γραμμή τους έχουν οδηγήσει σε αλληπάλληλες ήττες τους εκπαιδευτικούς, στην απογοήτευση και στην αποχή των αναπληρωτών από τα σωματεία και την πάλη.

Για αυτό και τα τελευταία 3 χρόνια έχουμε συγκροτήσει την Επιτροπή Αγώνα Ωρομισθίων-Αναπληρωτών-Ανέργων Εκπαιδευτικών Αττικής. Πιστεύουμε ότι απαιτείται συλλογικός μαχητικός αγώνας για να διεκδικήσουμε και να επιβάλλουμε το δικαίωμα μας στη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Παλεύουμε ενεργά μέσα από τους Συλλόγους μας. Γνωρίζουμε όμως ότι το πρόβλημα δεν αφορά μόνο εμάς, άρα ο αγώνας μας δεν πρέπει να κλείνεται μόνο στα στενά όρια μας. Συναντιόμαστε αντικειμενικά με τους υπόλοιπους εργαζόμενους που βιώνουν την επίθεση στη ζωή τους, που ανησυχούν για τη μόρφωση των παιδιών τους. **Στεκόμαστε στο πλευρό του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, που εκφράζει αταλάντευτα τα συμφέροντα μας.**

ΠΑΝΟΥΣΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Οι εκπαιδευτικοί που βρίσκονται στην τάξη και καθημερινά δίνουν τον εαυτό τους κοντά στο παιδί και τη λαϊκή οικογένεια, νιώθουν και αντιλαμβάνονται τι σηματοδοτεί η οικονομική κρίση για τη ζωή τους και τη ζωή των εργαζομένων. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι **ο δάσκαλος είναι ο εργάτης του πνεύματος που πρέπει να μπει μπροστά, να εκπέμψει ιδανικά και αξίες και να σηματοδοτήσει τη διαμόρφωση προσωπικοτήτων ενάντια στα σχέδια της κυρίαρχης τάξης που επιχειρεί να ενσωματώσει τη νέα γενιά στα γρανάζια της κυρίαρχης ιδεολογίας.** Εμείς, οι

αδιόριστοι, οι ωρομίσθιοι, οι ΕΣΠΑ, οι αναπληρωτές και όπως αλλιώς τους οριοθετεί η κρατική εξουσία, είμαστε η γενιά των εργατών που γίνεται προσπάθεια να αποδεχτούμε μοιρολατρικά τη σύγχρονη εκδοχή του δούλου. Αυτό δεν έγινε εν μέσω μίας νύχτας, δεν ήταν μία τυχαία επιλογή του κράτους. Εντάσσεται στη λογική του σχολείου της αγοράς, του σχολείου της ανταγωνιστικότητας που θα διαμορφώνει την αυριανή γενιά των εργατών χωρίς δικαιώματα, χωρίς συνείδηση του ρόλου της τάξης τους. Δε θα μπορούσε ο δημιουργός να μην τους έχει απασχολήσει ποιων τα συμφέροντα θα εξυπηρετεί.

Συνάδελφοι, η ευθύνη μας είναι σημαντική. Πρέπει να επιλέξουμε συνειδητά την πλευρά που θα υπηρετήσουμε.

Στην εκπαίδευση δουλεύω 6 χρόνια. Κάθε χρόνο σχεδόν και με διαφορετική σχέση εργασίας, σε διάφορα σχολεία από 'δω κι από 'κει και πληρώνοντας ένα σωρό λεφτά, που ίσως ξεπερνούν και ό,τι έχω πάρει. Όλα αυτά τα έκανα έχοντας, όπως και ο κάθε συμβασιούχος στην εκπαίδευση και όχι μόνο, όνειρο τη μόνιμη δουλειά. Δυστυχώς όμως φαίνεται ότι κανόνας πάει να γίνει η σύμβαση και η ελαστική εργασία, η οποία έχει εδραιωθεί για τα καλά και μας έχει κάνει εργασιακά όμηρους. Αυτό το συναίσθημα της ομηρίας και του αδιεξόδου είμαι σίγουρος ότι το νιώθουν όλοι οι αναπληρωτές, για να μην πω και οι μόνιμοι πλέον.

Αύριο θα είμαστε άνεργοι και δεν ξέρουμε τι μας ξημερώνει. Και το μόνο που ακούμε είναι ότι να, μπορεί να ανανεωθεί για μια ακόμα χρονιά το ΕΣΠΑ, κάντε υπομονή. Εμείς όμως, συνάδελφοι, δε θέλουμε να διαχειριστούμε την ανεργία με ΕΣΠΑ και μερική απασχόληση. Γιατί, τι είναι το ΕΣΠΑ; Η λύση στην ανεργία μας; Τι είναι; Οργανικές θέσεις και μόνιμη εργασία; Όχι βέβαια! ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΛΑΚΗ ΜΑΣ, Η ΟΜΗΡΙΑ ΜΑΣ, είναι ο τρόπος με τον οποίο κάνουν τον εκπαιδευτικό εργασιακά όμηρο και του δημιουργούν και ψυχολογία υποταγής. Γι' αυτή τη φυλακή δούλεψε και η εργατική αριστοκρατία του κλάδου μας βάζοντας πλάτη στις κυβερνήσεις της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ για να περάσουν στην κοινωνία και στη ζωή το σχολείο – επιχείρηση, τους μαθητές και γονείς πελάτες και το δάσκαλο ευέλικτη αναλώσιμη ύλη μέσα σ' ένα αναλώσιμο και ευέλικτο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Εμείς έχουμε τη δύναμη και πιστεύω το ηθικό εκπαιδευτικό αναστήμα να γίνουμε η ελπίδα του λαού, αφού έχουμε συνείδηση του ρόλου μας και από δύναμη προώθησης της ιδεολογίας της αστικής τάξης, να γίνουμε **οι παιδαγωγοί των στοιχείων που χαρακτηρίζουν την τάξη μας.**

Εμείς, οι εργαζόμενοι πολλών ταχυτήτων συστήσαμε Επιτροπή Αναπληρωτών – Ωρομισθίων – Αδιόριστων στο Σύλλογο της Χίου, συναντηθήκαμε, γνωριστήκαμε και βρήκαμε το βηματισμό που αντιστοιχεί στις ανάγκες μας για να πούμε ότι στην ανεργία, ότι ο δάσκαλος αποτελεί σημαντική παραγωγική δύναμη για την αφύπνιση του εργαζόμενου λαού και ότι θέλουμε να ζήσουμε σαν άνθρωποι.

Ως ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών, υποστηρίζουμε να γίνουν τώρα μαζικοί διορισμοί. Να μονιμοποιηθούν δηλαδή όλοι οι συμβασιούχοι στην εκπαίδευση και να διοριστούν χιλιάδες ακόμα. Υπάρχουν πολλοί που στο άκουσμα του αιτήματός μας αυτού αντιδρούν λέγοντας πως «Δε γίνεται, που να χωρέσουν όλοι και είναι ουτοπικό...»

Ουτοπικό συνάδελφοι δεν είναι να μπορεί να δουλέψει και να ζει καλύπτοντας τις ανάγκες του ένας άνθρωπος.

Ουτοπικό δεν είναι να γίνουν πράξη τα όνειρα χιλιάδων παιδιών που σπούδασαν ξένες γλώσσες, θεατρική παιδεία, εικαστικά, μουσική (σε μια εποχή που τα ΜΜΕ και τα μονοπώλια της πληροφορίας και της κουλτούρας καλλιεργούν την υποβάθμιση της ανθρώπινης οντότητας, είναι ιστορική η παρουσία των παιδαγωγών στη διατήρηση της πολιτιστικής, ιστορικής και μουσικής κληρονομιάς μας), ειδική αγωγή (για να δώσουν ποιότητα και περιεχόμενο στην ανθρώπινη ύπαρξη που έχει κάποια βιολογική ιδιαιτερότητα), πληροφορική (για να διδάξουν το νέο άνθρωπο τη σωστή και και προς όφελος των αναγκών του χρήση της τεχνολογίας).

Ουτοπικό, συνάδελφοι, είναι να προσπαθείς να ζήσεις ξεσπιτωμένος με μισθό πείνας. Ξέροντας ότι 21 Ιουνίου θα είσαι άνεργος. Ουτοπικό είναι να ζήσεις μέσα στις συνθήκες που βιώνουμε σήμερα εμείς οι αναπληρωτές και ωρομίσθιοι και να μπορέσεις κάνεις οικογένεια κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Και τελικά ουτοπικό είναι να είσαι ευτυχισμένος μέσα στη ζωή και στο οικονομικό σύστημα που μας έχουν φτιάξει μια χούφτα άνθρωποι, που, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, σκάνε από τα κέρδη εις βάρος μας.

Άρα, λοιπόν, το αίτημα των χιλιάδων συμβασιούχων και αδιόριστων της εκπαίδευσης είναι πέρα για πέρα δίκαιο, αλλά και πέρα για πέρα ρεαλιστικό. Γιατί τα κενά στα σχολεία είναι πολλά. Είναι πολύ περισσότερα από τα ήδη καταγεγραμμένα. Σκεφτείτε ότι η Ελλάδα δεν είναι μόνο το αστικό κέντρο. Είναι τα νησιά και η ύπαιθρος με τα χωριά της. Εκεί επικρατούν οι συγκεκριμένες γεωγραφικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές συνθήκες. Αυτό το στοιχείο το γνωρίζουν οι οικονομικά ισχυροί και η εξουσία της Ε.Ε. και προσπαθούν μέσω των οικονομικών αλλαγών να ενσωματώσουν και να ευνοχίσουν τους εργαζόμενους αποδεχόμενοι τα καινούρια μοντέλα εκπαίδευσης που θέλουν το νέο άνθρωπο να αποδέχεται ως τρόπο ψυχαγωγίας την υποκοουλτούρα των media. Και την ανθρώπινη κοινωνική επαφή της δημιουργίας, να υποκαθίσταται μέσω των ηλεκτρονικών μέσω επικοινωνίας και της κοινωνικής δικτύωσης. Και δε φτάνει μόνο αυτό, αλλά σήμερα επιχειρείται και μια πιο βίαιη προώθηση των συγκεκριμένων αλλαγών μέσα από κλεισίματα σχολείων, συγχωνεύσεις, στρίμψωμα μαθητών σε 25άρια και 28άρια τμήματα, υπηρετήση συναδέλφων ταυτόχρονα σε διάφορα σχολεία, διέγνωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, αύξηση ωραρίων, αυξημένα όρια συνταξιοδότησης, προώθηση της ευέλικτης ζώνης, των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και του νέου τύπου σχολείου στα πλαίσια των ΕΣΠΑ.

Οι ανάγκες όμως της λαϊκής οικογένειας απαιτούν συνθήκες που θα ικανοποιούν τις λαϊκές ανάγκες για γνώση, κοινωνική λειτουργία, ψυχαγωγία και ξεκούραση. Συνθήκες που δικαιωματικά μπορούν να υπάρξουν κόντρα στο κεφάλαιο που επιχειρεί να εντάξει πλήρως την παιδεία στα κερδοφόρα σχέδιά του. Τότε πραγματικά η παιδεία θα μετριέται με το ανέβασμα του πνευματικού επιπέδου του ανθρώπου και της κοινωνίας. Γιατί τότε η παιδεία θα έχει σαν σκοπό να σπείρει τους καρπούς των ανθρώπινων κατακτήσεων, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Εμείς οι νέοι άνθρωποι αυτόν τον κόσμο ονειρευόμαστε που ανοίγει χιλιάδες θέσεις εργασίας και που επιτρέπει τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων της εκπαίδευσης αλλά και το διορισμό χιλιάδων ακόμα.

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΩ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ “Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ”

Συνάδελφοι το 82ο Συνέδριο της ΔΟΕ διεξάγεται σε μια περίοδο βαρβαρότητας για τη λαϊκή οικογένεια. Κατακτήσεις χρόνων που αποκτήθηκαν με αίμα και θυσιές χάνονται για να εξασφαλιστεί η κερδοφορία και ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου.

Η Εκπαίδευση πέφτει και αυτή στο Καιάδα μαζί με κάθε κοινωνική παροχή υγεία, πρόνοια κλπ. Η συγκυβέρνηση υπηρέτης του συστήματος ακολουθεί κατά γράμμα τις εντολές της ΤΡΟΙΚΑΣ της ΕΕ και του ΔΝΤ για το τσάκισμα της ζωής του λαού.

Η επίθεση στα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών του λαού κλιμακώνεται. Διαμορφώνουν ένα «νέο σχολείο ΑΕ πιο άμεσα υποταγμένο στην ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων».

- ✓ Ετοιμάζονται **χιλιάδες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων** και εκπαιδευτικών μέσα στο 2013.
- ✓ Προωθούνται **συμπύξεις καταργήσεις τμημάτων**.
- ✓ Ψηφίστηκε ήδη **αύξηση του διδακτικού ωραρίου** των εκπαιδευτικών της Β/βαθμιας, ενώ το διδακτικό **ωράριο των νηπιαγωγών δεν είναι καν νομοθετημένο**.
- ✓ Προωθούνται **μαζικές μετακινήσεις** των εκπαιδευτικών σε όλη την Ελλάδα.
- ✓ **Εταιρείες αλωνίζουν** μέσα στα σχολεία, και οι γονείς βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στη τσέπη.
- ✓ Χιλιάδες **αναπληρωτές θα μείνουν άνεργοι** του χρόνου.
- ✓ Η **Αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολικής μονάδας** είναι προ των πυλών.

Στα πλαίσια αυτής της αντιλαϊκής θύελλας που δέχεται η εκπαίδευση δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί η Προσχολική Αγωγή που διαχρονικά παραμελείται.

Συνάδελφοι, από το 2006 που έχει νομοθετηθεί η μονοετής υποχρεωτική προσχολική αγωγή ουσιαστικά τίποτα δεν έχει γίνει. Βρήκαν στέγη τα νήπια και όχι όλα και τα προνήπια πετάχτηκαν έξω από το Δημόσιο σχολείο. Με μεγάλες ευθύνες τόσο των εκάστοτε κυβερνήσεων όσο και των τοπικών διοικήσεων που δεν φρόντισαν να εξασφαλίσουν χώρους για τη στέγαση των νηπιαγωγείων.

Συνάδελφοι, φέτος συνεχώς μακραίνει ο κατάλογος των Δ/σεων που δίνουν προφορική εντολή στις νηπιαγούς να μη γράφουν προνήπια, προφανώς έχουν σκοπό να υπολογιστούν τα τμήματα με βάση τον αριθμό των νηπίων και ενισχύεται αυτό το ενδεχόμενο γιατί για πρώτη φορά φέτος δίνεται εντολή οι κληρώσεις των προνηπίων να γίνουν το Σεπτέμβρη.

Αυτό σημαίνει ότι θα συμπυκνωθούν εκατοντάδες τμήματα στα νηπιαγωγεία και χιλιάδες προνήπια θα γίνουν βορά των ιδιωτών, θα καθούν οργανικές θέσεις νηπιαγωγών, σε μια εποχή που η λαϊκή οικογένεια στερείται τα βασικά είδη διατροφής.

Αυτή η ευαίσθητη ηλικία, η καθοριστική για την μετέπειτα εξέλιξη του ανθρώπου αντιμετωπίζεται και αυτή για τις ανάγκες του κεφαλαίου και εντάσσεται και αυτή στη λογική του νέου σχολείου της αγοράς και του κέρδους.

Προωθείται και στο Νηπιαγωγείο το Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό πρόγραμμα με ωράριο 8πμ-2μμ για όλα τα νήπια αρχής γινομένης από τα κλασικά Νηπιαγωγεία και με περιεχόμενο βασισμένο στο νέο αναλυτικό πρόγραμμα του νηπιαγωγείου.

Στη χρονιά που μας πέρασε το Υπουργείο Παιδείας με την εγκύκλιο Φ.32/339/124196/Γ1 που έδινε την δυνατότητα πρόωρης αποχώρησης ήταν μια πρόβα για το ωράριο 8πμ-2μμ.

Γίνεται φανερό ότι η σχολειοποίηση (υπάρχουν σκέψεις για εισαγωγή βιβλίων στο Νηπιαγωγείο) και η εντατικοποίηση (σε 8 πεδία 160 δράσεις!) παίρνουν θέση στο δημόσιο Νηπιαγωγείο εις βάρος της κοινωνικοποίησης και ολόπλευρης ανάπτυξης των νηπίων.

Σ’ όλα τα παραπάνω έρχεται να προστεθεί και η αξιολόγηση της νηπιαγωγού και της σχολικής μονάδας.

Ήδη οι περισσότερες σχολικοί Σύμβουλοι, πιστοί εντολοδόχοι της κυβερνητικής πολιτικής, έχουν στείλει ερωτηματολόγια έντυπο - καταγραφής στοιχείων εκπαιδευτικού έργου, όπως το ονομάζουν.

Σε όλα τα παραπάνω αν προσθέσουμε και τα χρόνια άλματα προβλήματα που αντιμετωπίζει η νηπιαγωγός ολοκληρώνεται το παζλ της καθημερινότητας της.

- *Κτήρια ακατάλληλα και ανεπαρκή. Στα ολοήμερα τμήματα τα νήπια στοιβάζονται στην ίδια αίθουσα για τις δραστηριότητες, για φαγητό, ξεκούραση, και ύπνο.*
- *Ελλιπή χρηματοδότηση. Το εκπαιδευτικό υλικό συνήθως το πληρώνουν οι γονείς.*
- *Την νηπιαγωγό άνθρωπο για όλες τις δουλειές χωρίς βοηθητικό προσωπικό.*
- *Χωρίς νομοθετημένο ωράριο ακόμη*
- *Πιέσεις για την εφαρμογή της πρωινής ζώνης.*

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ της πλειοψηφίας του **Δ.Σ.** της **ΔΟΕ**, ΤΙ ΚΑΝΑΤΕ ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ;

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, που αποτελούσατε πλειοψηφία, βάλατε πλάτη για να περάσουν οι αντιδραστικές αναδιρθρώσεις και στη προσχολική Αγωγή.

Είστε υπέρ του «νέου νηπιαγωγείου της αγοράς», υπέρ της αξιολόγησης και μέχρι σήμερα δεν έχετε πάρει κανένα μέτρο για να την μπλοκάρετε.

Δεν οργανώσατε, ως οφείλατε, αγώνες, σερνόσατε πίσω από κάποιες απεργίες της ΑΔΕΔΥ και δεν κάνατε τίποτα για την επιτυχία τους, εκφυλίσσατε το κίνημα, στελέχη σας ήταν απεργοσπάστες.

ΕΞΕΙΣ, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων και της Ριζοσπαστικής Συνεργασίας, από τη μια μιλάτε για συνεργασία των αριστερών δυνάμεων, για αριστερή ΔΟΕ και από την άλλη δημιουργείται παραμάγαζα για τις κομματικές σας επιδιώξεις, όπως το συντονιστικό των Νηπιαγωγών.

Την ώρα που οι νηπιαγωγοί, οι εκπαιδευτικοί, όλοι οι εργαζόμενοι δέχονται τη μεγαλύτερη επίθεση στα εργασιακά τους δικαιώματα εσείς «ψαρεύετε σε θολά νερά» απομονώνεται τις νηπιαγούς να κάνουν το δικό τους αγώνα. Διασπάτε, αποσυντονίζετε την ενότητα των εργαζομένων.

Στη Πανελλαδική συνάντηση των νηπιαγωγών στις 7 Απριλίου πέρα από την ανάλυση κάποιων θεματικών ενοτήτων, η συνάντηση περισσότερο με ημερίδα έμοιαζε. Σταθήκατε περισσότερο σε αναλύσεις νόμων και εγκυκλίων. Αλήθεια, συναδέλφισσες, δεν μας είπατε ξεκάθαρα θα πάρουμε μέτρα να μπλοκάρουμε την αξιολόγηση, το νέο σχολείο; Συναδέλφισσες, οι δυνάμεις σας έχουν αποδεχτεί πλευρές του νέου σχολείου. Τα μέλη σας πρώτα έτρεξαν στη συμ-

μετοχή των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων που θα είναι πυλώνες αύριο της αξιολόγησης, σε σεμινάρια εκτός ωραρίου.

Εμείς, το ΠΑΜΕ, καλούμε τις Νηπιαγωγούς μαζί με τους εκπαιδευτικούς, με μαθητές, με γονείς και με όλο το λαό να συσπειρωθούν, να ενωθούν όλοι. Εργάτες, υπάλληλοι δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σωματεία, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Λαϊκές Επιτροπές κ.α.

Η επίθεση είναι ενιαία, χτυπάει όλα τα λαϊκά στρώματα, απαιτείται ενιαίο μέτωπο πάλης.

Σε ένα κίνημα μαζικό, οργανωμένο, ταξικό, καλά προετοιμασμένο στη σύγκρουση με πλουτοκρατία, αστικό κράτος, κυβέρνηση, τρόικα, ΕΕ, με αυτούς που καταδυναστεύουν τη ζωή μας.

Είμαστε η μόνη δύναμη που συνδέουμε αυτή την πάλη με την προοπτική της σύγκρουσης με τα μονοπώλια για να πάρουμε τον πλούτο που παράγουμε και να ικανοποιήσουμε τις σύγχρονες ανάγκες μας.

Μόνο το ΠΑΜΕ, με την πείρα του και τον ταξικό προσανατολισμό που έχει, είναι το κίνημα που μπορεί να οδηγήσει τους εργαζόμενους στην αντεπίθεση, στη νίκη.

ΠΑΠΑΩΜΑΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
«ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ»

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Η αντεργατική επίθεση συνεχίζεται, τα μέτρα δεν έχουν τελειωμό. Κανένας πλέον δεν είναι σίγουρος για το τι μισθό, σύνταξη, επίδομα θα πάρει τον επόμενο μήνα, αν θα συνεχίσει να έχει μεροκάματο. Τα βάσανα της εργατικής οικογένειας μεγαλώνουν. Παντού υπάρχει αγανάκτηση, αγωνία, απόγνωση, φόβος για το αύριο.

Το μέλλον της εργατικής τάξης δεν μπορεί να είναι η φτώχεια, η ανεργία, η εξαθλίωση, η μόνιμη ανασφάλεια. Δεν μπορεί κάθε μέρα να αγκομαχάει για ένα πιάτο φαί, για να σωθούν τα κέρδη των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Η επίθεση στους εργαζόμενους είναι ολομέτωπη σε όλη την Ευρώπη. Το κεφάλαιο και η ΕΕ το επόμενο διάστημα θα επιτεθούν με ακόμα μεγαλύτερη αγριότητα στη ζωή, στα δικαιώματα της εργατικής τάξης.

Καμία συνδικαλιστική οργάνωση, δεν πρέπει να βάλλει την υπογραφή της στην άγρια αυτή επίθεση. Κανένας εργαζόμενος να μην υποκύψει στους εκβιασμούς της κυβέρνησης, της εργοδοσίας. Κανένας τίμιος συνδικαλιστής να μη βάλλει την υπογραφή του στη σφαγή της ζωής της τάξης του. Να απορρίψουμε τη θεωρία των μονοπωλίων ότι οι εργαζόμενοι και τα δικαιώματά τους είναι «κόστος» και πρέπει να σφαγιαστούν.

Δεν είναι μονόδρομος η υποχώρηση, ο συμβιβασμός και η υποταγή για να σωθούν τα κέρδη των πολυεθνικών και να διασωθεί το καπιταλιστικό σύστημα. Να πετάξουμε στα άχρηστα την αυταπάτη ότι αν αλλάξουν οι διαχειριστές θα γίνει πιο ανθρώπινο. Ότι αν μεγαλώσει η κερδοφορία των επιχειρήσεων θα γλιτώσει ο εργαζόμενος από την ανεργία, το χτύπημα των δικαιωμάτων του.

Πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα πόσο μπορούμε να συνεχίσουμε με όλα αυτά που μας οδηγούν στον Καιάδα; Ο δρόμος ανάπτυξης που εδώ και χρόνια μας γεμίζει με φτώχεια, εξαθλίωση

και τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα να γίνονται όλο και πιο ισχυρά με τεράστια κέρδη, μπορεί να είναι το αύριο το δικό μας και των παιδιών μας;

Η οικονομία τους, το κράτος τους, έχουν σαπίσει, δε διορθώνονται, δεν αλλάζουν με νέες δήθεν προτάσεις καλύτερης διαχείρισής τους. Κάθε νέα διαπραγμάτευση σε φορτώνει με νέες δεσμεύσεις για αντιλαϊκά μέτρα.

Στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των μονοπωλίων δεν υπάρχει ζωή, δεν υπάρχει καμία προοπτική. Πρέπει να εμπιστευτούμε τις δυνάμεις μας. Με ισχυρό ταξικό κίνημα και κοινωνική συμμαχία που θα αμφισβητεί το μονόδρομο της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Που θα βάζει επί τάπητος την αναγκαιότητα άλλης οργάνωσης της οικονομίας, του κράτους, της κοινωνίας, που στο κέντρο θα έχει τις ανάγκες της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων.

Η κυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ εκφράζει και προωθεί αταλάντευτα τις απαιτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων στην Ελλάδα και την ΕΕ. Η προοπτική που χαράζει για το λαό είναι δραματική, οδηγεί ακόμη και άνεργοι να πληρώνουν φόρους αν έχουν ένα σπίτι, αρρώστους να μένουν χωρίς φάρμακα, παιδιά έξω από τους παιδικούς σταθμούς και τόσα άλλα που ο λαός καλείται να αντιπαλέψει αποφασιστικά. Καμία διαχειριστική πρόταση δεν απαντά στα προβλήματα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, ούτε η πρόταση της σημερινής συγκυβέρνησης, ούτε η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, αφού είναι ενταγμένες στη στρατηγική υπέρ των μονοπωλίων και της ΕΕ. Η μονόπλευρη κριτική κατά της Γερμανίας και των ελληνικών κυβερνήσεων που συμφώνησαν με τις συνταγές της τριάδας ΕΕ - ΕΚΤ - ΔΝΤ, οι κραυγές περί υποτέλειας, δεν έχουν καμία σχέση με τα πραγματικά συμφέροντα του λαού. Εκφράζουν διαφωνίες στη διαχείριση της κρίσης, καλύπτονται με δήθεν φιλολαϊκά συνθήματα, ώστε ο λαός να μη στραφεί κατά του ίδιου του εκμεταλλευτικού συστήματος, αλλά να περιφέρει την προτίμησή του τότε υπέρ του ενός και τότε υπέρ του άλλου διαχειριστή.

Βέβαια δεν αποτελεί απάντηση και η ακραία αντιδραστική «Χρυσή Αυγή», που δημαγωγεί προσπαθώντας να ψαρέψει στα θολά νερά, αξιοποιώντας το σύνθετο και εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα της μετανάστευσης. Στις πλάτες των μεταναστών, με την οργανωμένη βία και τις δολοφονικές επιθέσεις, προετοιμάζεται και εκπαιδεύεται για την πιο βασική αποστολή της: Να παίξει το ρόλο των σύγχρονων ταγμάτων ασφαλείας σε βάρος του εργατικού και λαϊκού κινήματος, με στόχο να το τσακίσει και να προασπίσει έτσι τα συμφέροντα του συστήματος.

Ο λαός έχει ήδη πτωχέψει, ενώ η δαμόκλειος σπάθη νέων μέτρων θα στέκεται απέναντί του για πολλά χρόνια. Δεν μπορεί να πληρώνει φόρους, χαράτσια, να έχει ψευδαισθήσεις ότι δε θα υπάρξουν νέες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις, φάρμακα και να ελπίζει ότι θα απορροφηθούν 1,5 εκατομμύρια άνεργοι, με μια αναιμική καπιταλιστική ανάπτυξη που μπορεί να γίνει σε ενέργεια, πράσινη ανάπτυξη, που υπόσχεται η κυβέρνηση ή με τη διαπραγμάτευση του ΣΥΡΙΖΑ. Οι άνεργοι θα γίνουν πολλοί περισσότεροι το 2013.

Οι επιλογές της αστικής τάξης και της ΕΕ είναι αδυσώπητες. Θέλουν φθηνή και υποταγμένη εργατική δύναμη, τώρα και στο μέλλον, συντριβή του ταξικού - ριζοσπαστικού εργατικού - λαϊκού κινήματος.

Σήμερα, συγκρούονται οι δύο δρόμοι ανάπτυξης, από τη μια

ο δρόμος που χαράσσεται από τα μονοπώλια και τα κόμματά τους, και από την άλλη ο δρόμος του αγώνα των αποφασιστικών και ανυποχώρητων μαζών, με κλιμάκωση που οδηγεί στη ρήξη, στην ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων.

Δεν υπάρχει διέξοδος όσο ο εργαζόμενος λαός, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι επηρεάζονται από τις διάφορες φιλελεύθερες, σοσιαλιστικές και «αριστερές» συνταγές διαχείρισης. Όσο κυριαρχεί η μοιρολατρία, η ηττοπάθεια, η λαθεμένη άποψη ότι σήμερα η εργατική τάξη δεν μπορεί να νικήσει, ότι η ριζική αλλαγή δε θα έλθει ποτέ, ότι είναι λύση της «δευτέρας παρουσίας». Δεν πρέπει ο λαός να περιμένει μοιρολατρικά τα διάφορα δίκτυα, που υποκριτικά τα ονομάζουν αλληλεγγύης και φιλανθρωπίας, που στήνονται σχεδιασμένα, ώστε αυτός να συμβιβαστεί με τη διαχείριση της φτώχειας.

Δεν πρέπει να μείνει κανένας μόνος του στα νύχια της εφορίας και άλλων μηχανισμών του κράτους, χωρίς στέγη, τροφή, φάρμακα, με παιδιά να οδηγούνται στον υποσιτισμό. Κανένας μόνος του απέναντι στην καταστολή και τον αυταρχισμό του αστικού κράτους.

Συνάδελφοι, ισσες

Από τις κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος προκύπτουν μερικά συμπεράσματα όπως: Οι αγώνες που έγιναν δεν αντιστοιχούν στο μέγεθος της επίθεσης. Αυτοί οι αγώνες δεν ήταν ικανοί να οδηγήσουν σε ανατροπές πολιτικών, να προκαλούν δυσκολίες στην υλοποίηση τους, δημιουργούν όμως προϋποθέσεις για ανατροπές στην πορεία. Ήταν αγώνες με μικρή συμμετοχή και αμυντικά χαρακτηριστικά. Αυτοί οι αγώνες στην όποια επιτυχία σημείωσαν ήταν καθοριστική η στάση και η συμβολή, η δράση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ.

Οι κινητοποιήσεις αυτές επιβεβαιώνουν την αποπροσανατολιστική, υπονομευτική και εκφυλιστική δράση των παρατάξεων των ηγεσιών στα τριτοβάθμια όργανα και σε Ομοσπονδίες. **Αναπαράγουν τα επιχειρήματα των αστών για την κρίση**, τη διέξοδο και τη στάση που πρέπει να κρατήσει το εργατικό κίνημα. **Μιλούν για στρέβλωση της καπιταλιστικής ανάπτυξης**, ότι φταίει η μπότα των «ξένων δυνάμεων» κλπ. **Αναπαράγουν τις θεωρίες του κακού νεοφιλελεύθερου μοντέλου, του ανίκανου πολιτικού προσωπικού, των κλεπτών (ΣΥΡΙΖΑ κλεπτοκρατία), των εθνικών μειοδοτών** και σαν λύση αναζητούν ικανούς πατριώτες, τίμιους διαχειριστές, ένα καπιταλισμό με δήθεν υγιή ανταγωνιστικότητα.

Μόνο το ΠΑΜΕ και τα συνδικάτα που συσπειρώνει αποδίδουν τα δεινά της εργατικής τάξης στην ύπαρξη του καπιταλιστικού συστήματος και της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας.

Εντείνονται και στο συνδικαλιστικό κίνημα οι αγώνες να υπερβούν την προσαρμογή του αστικού συστήματος στις σημερινές ανάγκες του κεφαλαίου.

Δεν έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα ενσωματωμένο στις επιδιώξεις του κεφαλαίου, χωρίς γραμμή ρήξης με την πολιτική των μονοπωλίων. Δεν έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που θα φέρνει στις γραμμές των εργατών το δηλητήριο της ταξικής ειρήνης και συνεργασίας. Δεν έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που θα έχει ως θεό την ΕΕ, θα αναγνωρίζει το χρέος, θα στέκεται αντιμνημονιακά χωρίς όμως να έχει γραμμή ρήξης με τη μήτρα που γεννά τα μνημόνια. Δεν έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που θα διεκδικεί από τους ιμπεριαλιστές δυνάστες νέα σχέδια Μάρσαλ, που θα αναζητά στο σάπιο καπιταλιστικό σύστημα υγιείς επιχειρηματίες. Δεν έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα της εργατικής αριστοκρατίας, που θα είναι

απεργοσπαστικό. Από τη μια θα πετάει μεγαλοστομίες, επαναστατικά συνθήματα και θα φλυαρεί με λέξεις αγώνα αλλά στην πράξη θα υπονομεύει κάθε κινητοποίηση που θα αμφισβητεί τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Χωρίς αλλαγή των συσχετισμών στο συνδικαλιστικό κίνημα, θα υπάρχει ισχυρό εμπόδιο και δυσκολία στην ανάπτυξη νικηφόρων αγώνων. Οι δυνάμεις που φέρνουν την πολιτική της εργοδοσίας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων στις γραμμές της εργατικής τάξης, οι υπέρμαχοι της ανταγωνιστικότητας είναι επικίνδυνοι. Βάζουν τη γραμμή της ήττας, του συμβιβασμού και της μοιρολατρίας, της παντοτινής υποταγής της εργατικής τάξης στα δεσμά των εκμεταλλευτών.

Σήμερα δεν έχουμε ανάγκη από κινητοποιήσεις εκτόνωσης, δεν αρκούν αγώνες που βασίζονται στη οργή, αγώνες που υπάρχει απουσία οργάνωσης και προετοιμασίας, αγώνες χωρίς τη συμβολή των ίδιων των εργαζόμενων.

Κάθε απεργία ενοχλεί την καπιταλιστική μηχανή. Οι απεργίες είναι σχολείο της ταξικής πάλης που με τη σωστή οργάνωση και προετοιμασία διαπαιδαγωγεί τους εργάτες, στη μάχη για την τελική αναμέτρηση. Γι αυτό τη χτυπούν, την υπονομεύουν, γι αυτό στήνονται από την εργοδοσία απεργοσπαστικοί μηχανισμοί, γι αυτό εκβιάζουν και τρομοκρατούν.

Όσοι μιλούν σήμερα εκ του ασφαλούς για απεργίες διαρκείας είναι αυτοί που τις σαμποτάρουν, που δεν τις οργανώνουν, που δεν τους ενδιαφέρει η συμμετοχή του κλάδου, η προετοιμασία των αγώνων και η επιτυχία τους. Είναι οι ίδιοι που κάνουν απεργίες με ρεπό και άδειες ασθενείας, που πραγματοποιούν αγώνες της στάκας και της εικόνας, αγώνες για να φτιάξουν αγωνιστικό προφίλ για μελλοντική χρήση, αυτοί που καλούν τους εργαζομένους για δυο ώρες στην απεργιακή συγκέντρωση χωρίς να απεργήσουν.

Δεν πρέπει να περάσει ο εκφυλισμός. Να μην περάσουν απόψεις που θεοποιούν τις μορφές πάλης έναντι του περιεχομένου. Απεργία χωρίς απεργούς είναι βούτυρο στο ψωμί των εκμεταλλευτών και του πολιτικού προσωπικού τους. Το σύστημα δεν τρέμει μια απεργία με τους εργαζομένους να δουλεύουν. Τρέμει τη συνειδητή παλη, τη μαζική συμμετοχή, το εκτεταμένο και πραγματικό σταμάτημα της παραγωγής. Η εργοδοσία τρέμει το περιεχόμενο της απεργίας και τη μαζική συμμετοχή σε αυτήν, την κλιμάκωση των αγώνων στους οποίους εντάσσεται μια απεργία, τρέμει τα συνθήματα του ταξικού κινήματος.

Ο λαός μας έχει έναν και μόνο δρόμο. Να προχωρήσει με αφοβία σε συστηματική και οργανωμένη απειθαρχία που θα αμφισβητεί όχι μόνο την κυβέρνηση αλλά την μήτρα που δημιουργεί μνημόνια και κάνει κόλαση τη ζωή του λαού, την εξουσία των μονοπωλίων. Αυτή είναι μόνη ελπιδοφόρα προοπτική και απαιτεί το λαό πρωταγωνιστή στο επίπεδο της οικονομίας, για να γίνει κυρίαρχος στον πλούτο που παράγει.

ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ ΜΑΡΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Ένα βασικό θέμα στη συνέλευσή μας είναι τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. **Εύκολα κάποιοι μπαίνουν στον πειρασμό να μιλάνε ότι δεν έγινε τίποτα, δεν υπάρχουν πεπραγμένα** κλπ.

Για μας αυτά είναι εξόχως αποπροσανατολιστικά αφού και έργο υπήρξε και συγκεκριμένης κατεύθυνσης.

Υπάρχουν πεπραγμένα της πλειοψηφίας της ΔΟΕ για το πώς φτάσαμε στην κατακρήμνιση των μισθών και των συντάξεών μας μέσα από τον κυβερνητικό κι εργοδοτικό συνδικαλισμό που άσκησε.

Υπάρχουν πεπραγμένα σε σχέση με την κατακρήμνιση των δαπανών για την Παιδεία στο 2,1% του ΑΕΠ μιας κι το 15% του προϋπολογισμού ακόμα κι στα χρόνια της επανάστασης της 3^{ης} του Σεπτεμβρίου ουδέποτε το πίστεψε η πλειοψηφία της ΔΟΕ.

Υπάρχουν πεπραγμένα σε σχέση με τις εργασιακές σχέσεις που κυριάρχησαν στο χώρο μας, ωρομισθιοί, μερικώς απασχολούμενοι, αναπληρωτές, αναπληρωτές ΕΣΠΑ κλπ. Εργασιακές σχέσεις ανθρώπων «λάστιχων» που βλέπουν τη ζωή τους ως απεικασμα της εργασιακής τους σχέσης, τεμαχισμένη, ζωή μερικής απασχόλησης μερικών ονείρων και ελπίδων.

Πεπραγμένα σε σχέση με το σχολείο που χτίζεται, ένα σχολείο του φόβου της αξιολόγησης, ένα σχολείο του διευθυντή-αξιολογητή – τιμωρού που μαζί με τους σχολικούς συμβούλους και τους διευθυντές εκπαίδευσης θα τσακίζουν όποια ελεύθερη φωνή αντιστέκεται, θα διαδίδουν από το πρωί μέχρι το βράδυ το «νόμος και τάξη» του πρωθυπουργού Σαμαρά.

Υπάρχουν πεπραγμένα που αφορούν στο ευέλικτο σχολείο της καινοτομίας, όπως το ονομάζουν, η οποία καινοτομία δεν αφορά στην εμβάθυνση της γνώσης, στη δημιουργία ολόπλευρα αναπτυγμένων ανθρώπων, αλλά στην ποσοτική αποτίμηση τετριμμένων προγραμμάτων, συνεργασιών με την αγορά και τους χορηγούς της, στις δράσεις κατάρτισης, στη λογική του λίγου απ' όλα, ως ένα κακέκτυπο περιπατητικής σχολής, αφού τα αφεντικά της ΕΕ από το 1990 σκιαγράφησαν αυτό ακριβώς το σχολείο που χτίζεται τα τελευταία χρόνια είτε από δικομματικές κυβερνήσεις είτε από τις πρόσφατες συγκυβερνήσεις με ή χωρίς άρωμα αριστεράς.

Ευθαρσώς το δήλωναν ότι επιθυμούν δεξιότητες ανάγνωσης, γραφής, αριθμητικής, ξένων γλωσσών και ηλεκτρονικών υπολογιστών. Κεντρική λογική τους ό,τι είναι χρηστικό και αλέθεται και ό,τι απελευθερώνει το μυαλό, σφραγίζει προσωπικότητες και δημιουργεί κοινωνικά δρώντες δημιουργούς της μοίρας τους, στο πυρ το εξώτερο.

Σ' αυτά τα πεπραγμένα η πλειοψηφία της ΔΟΕ ήταν παρούσα όχι μόνο με αρνητικό πρόσημο αλλά ήταν και συνένοχη, συμμετείχε ενεργά στη δημιουργία μιας κοινωνικής και συνδικαλιστικής συνείδησης των εκπαιδευτικών, άβουλης και μοιραίας, παραδομένης στις ορέξεις των κυβερνητικών και εργοδοτικών συνδικαλιστών.

Αλήθεια, **ποιος κοιμίζει τον κλάδο** χρόνια τώρα ότι δεν κινδυνεύουμε ως περιούσιος κλάδος των εργαζομένων ότι το ενιαίο μισθολόγιο μας ευνοεί ότι δεν τολμούν να πάρουν τέτοια μέτρα, ότι τα αντισσφαλιστικά νομοσχέδια δε θα μας αγγίξουν;

Ποιος έσπρωξε τον κλάδο στη λογική ότι η επετηρίδα είναι απαρχαιωμένο σύστημα διορισμού, ποιος αποδέχτηκε το ΑΣΕΠ καταργώντας το πτυχίο ως μέσο διορισμού;

Ποιος ανέχτηκε την ωρομισθία και το δουλεμπόριο συναδέλφων;

Ποιος αντέτεινε στο αίσχος της προωθούμενης αξιολόγησης των κυβερνώντων, την καλή αξιολόγηση, που δε θα είναι χει-

ραγώγηση, αλλά θα την αποδεχτούν και θα την εφαρμόζουν ποιοί άλλοι από τους κυβερνητικούς παρατρεχάμενους, οι οποίοι μεταλλαγμένοι θα δεχτούν το οξύμωρο να αξιολογούν όχι με βάση το κοινωνικοπολιτικό σύστημα που υπηρετούν, αλλά τα ουτοπικά σχήματα που έχει στο μυαλό της η πλειοψηφία της ΔΟΕ, η οποία συνειδητά αποσυνδέει την αξιολόγηση από τον κοινωνικό έλεγχο της άρχουσας τάξης και της κυβέρνησής της.

Ποιος έβαλε πλάτη στις ευέλικτες ζώνες, στην πολυδιάσπαση του αναλυτικού προγράμματος, στην εισβολή χορηγών και ευεργετών στη σχολική μας ζωή;

Ποιοι ανέχονται να υπάρχουν και να παραμένουν μέλη μας αυτοί που είτε διώκουν συνδικαλιστικά συναδέλφους από τη θέση διευθυντών εκπαίδευσης είτε τους εγκαλούν για τη διδασκαλία του τραγουδιού του Κεμάλ του Γκάτσου;

Όταν λοιπόν έχεις βάλει πλάτη στον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό, όταν έχεις δώσει μάχη τη μια να κυβερνούν οι πράσινοι, την άλλη οι βένετοι και την παράλλη οι τρικολόρε της οποιαδήποτε συγκυβέρνησης, **πώς να στηρίξεις το χειμαζόμενο εκπαιδευτικό, πώς να σηκώσεις το όραμα της λαϊκής παιδείας, πώς να εμπνεύσεις αυτούς που έχασαν την ελπίδα τους;**

Αυτό είναι και το κείμενο σημείο που πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας, εδώ είναι το σημείο που προσδιορίζονται οι δυο γραμμές μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Από τη μια είναι ο συνδικαλισμός της εργατικής αριστοκρατίας του συμβιβασμού και της υποταγής με τους εργοδότες μας και από την άλλη ο συνδικαλισμός με σημείο αναφοράς την τάξη που ανήκουμε, την τάξη που παράγει όλο τον πλούτο και της τον αρπάζει μια δράκα πλουτοκρατών.

Αυτό είναι το δικό μας κάλεσμα για αλλαγή των συσχετισμών μέσα στο κίνημά μας. Το δικό μας κάλεσμα δεν αφορά στον να γίνουμε εμείς χαλίφηδες στη θέση του χαλίφη. Αφορά **εμείς όλοι οι κολασμένοι να αποφασίσουμε να πάρουμε την τύχη μας στα χέρια μας, να οργανώσουμε την αντίστασή μας, να οργανώσουμε την αντεπίθεσή μας, να μη «μασήσουμε» για κυβερνήσεις της αριστεράς, να τα ζητήσουμε όλα, να διαφεντεύουμε τον πλούτο που παράγουμε, να διώξουμε την ξένη ακρίδα, να οικοδομήσουμε το βασίλειο της ελευθερίας αφήνοντας πίσω την καπιταλιστική βαρβαρότητα.**

Αυτό είναι το κάλεσμά μας, ως ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών, και είναι στο δικό σας χέρι μια τέτοια ιστορική προοπτική, μια τέτοια συμπίεση μαζί μας.

ΤΙΡΧΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ «ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ»

Πενήντα ένα χρόνια μετά το «15% για την Παιδεία» και σαράντα χρόνια από το αιματοβαμμένο «ψωμί - παιδεία - ελευθερία» του Πολυτεχνείου, **η Δημόσια Εκπαίδευση εξακολουθεί να υποχρηματοδοτείται**, ενώ έχουν πολλαπλασιαστεί οι ιδιωτικές δαπάνες για εκπαίδευση.

Ωστόσο, **το ζητούμενο δεν είναι μόνο το ύψος της χρηματοδότησης**, το πρόβλημα δεν είναι το ότι αυτό υπολείπεται ακόμη και από το 5% του Α.Ε.Π., το οποίο ζητά η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας να πραγματοποιηθεί, **αλλά κυρίως το από πού θα εκ-**

πορεύονται τα εκπαιδευτικά κονδύλια, πού θα κατευθύνονται και ποιο σκοπό, ποιου τύπου εκπαίδευση θα υπηρετούν. Γιατί όταν οι επιχειρηματίες χρηματοδοτούν εκπαιδευτικές δραστηριότητες, το κάνουν περιμένοντας συγκεκριμένα αποτελέσματα που θα αυξήσουν τα κέρδη τους ή θα τους αποφέρουν άλλα οφέλη (π.χ. διαφήμιση, παρέμβαση στις παιδικές συνειδήσεις, για να αποδεχτούν την «κυριαρχία» των μονοπωλίων κ.ά.). Αντίστοιχα, η χρηματοδότηση που προέρχεται από την Ε.Ε. διοχετεύεται για συγκεκριμένα εκπαιδευτικά προγράμματα που κύριο σκοπό έχουν τη διευκόλυνση και προώθηση των εκπαιδευτικών αναδιαρθρώσεων. Επομένως, δεν μπορεί να μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι, κάτω από την ταμπέλα του Α.Ε.Π., η κρατική χρηματοδότηση, η χρηματοδότηση της Ε.Ε., των ιδιωτών, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή και των ίδιων των γονέων. Οι αλχημείς με τη μέτρηση των εκπαιδευτικών κονδυλίων σε ποσοστό του Α.Ε.Π. συσκοτίζουν ακριβώς το φορέα της χρηματοδότησης, άρα και το σκοπό της. **Χαρακτηριστικό, επίσης, είναι πως οι Δημοκρατική συνεργασία, Δ.Α.Κ.Ε., Ε.Ρ.Α. αποδέχονται τη συνύπαρξη Δημόσιας και ιδιωτικής Εκπαίδευσης.**

Χρειάζεται, όμως, να τονίσουμε ότι σήμερα και όλα τα προηγούμενα χρόνια, τόσο από τη δικομματική κυβέρνηση όσο και τις προηγούμενες, η υποχρηματοδότηση ήταν και είναι εσκεμμένη, γιατί έτσι σπρώχνονται τα σχολεία να λειτουργήσουν ανταποδοτικά, δηλαδή να βάζουν οι γονείς όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη. Έτσι, από προοδευτικό αίτημα για την κάλυψη των αναγκών της εκπαίδευσης και την απαλλαγή των λαϊκών οικογενειών από οποιοδήποτε οικονομικό βάρος για τη μόρφωση των παιδιών τους, το αίτημα για αύξηση της χρηματοδότησης μετατρέπεται, τελικά, από τις δυνάμεις που υπηρετούν το σύστημα σε μοχλό για την προώθηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων.

Για παράδειγμα, με δεδομένες και τις θέσεις που έχουν εκφραστεί κατά καιρούς για ανταποδοτική λειτουργία των σχολείων, τι σηματοδοτεί η κατασκευή σχολείων με συμπράξεις ιδιωτικού και δημόσιου τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.); Με τις συμπράξεις για την κατασκευή σχολικών κτιρίων η κατασκευή των σχολείων ανατίθεται στους ιδιώτες, για να κερδοσκοπήσουν σε βάρος της ασφάλειας και της ποιότητας των κτιρίων και να φορτώσουν με νέα χαράτσια τη λαϊκή οικογένεια, μέσα από τη δημοτική φορολογία, για επισκευή κακοτεχνιών, συντήρηση ή ολοκλήρωση ημιτελών τμημάτων του έργου.

Παρεμπιπτόντως, **χρειάζεται να τονίσουμε πως οι δημοτικές αρχές των ΝΔ-ΠΑ.ΣΟ.Κ.-ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχουν σοβαρές πολιτικές ευθύνες για την υποβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης. Στήριξαν και στηρίζουν την εμπορευματοποίηση - ιδιωτικοποίησή της και την αποκεντρωμένη λειτουργία της.** Το «καλλικρατικό» όραμά τους, ουσιαστικά, σημαίνει αποδοχή της αποκεντρωσης κοινωνικών αρμοδιοτήτων, όπως αυτών της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας, και τη λειτουργία τους με ανταποδοτικούς όρους. Αυτές πρέπει να ανήκουν στην κεντρική διοίκηση και να διασφαλίζεται, με κεντρικό σχεδιασμό, η δωρεάν και η επαρκής λειτουργία τους, για την πλήρη κάλυψη των αντίστοιχων λαϊκών αναγκών. Οι υποκριτικές διαμαρτυρίες του Δημάρχου Βόλου (ΠΑ.ΣΟ.Κ.-ΔΗΜ.ΑΡ.) για την περικοπή της χρηματοδότησης των δήμων δεν μπορούν να θολώσουν και να αποκρύψουν το γεγονός ότι συμφωνεί και στηρίζει την πολιτική των κυβερνήσεων του ευρωμονόδρομου, που έχουν οδηγήσει και την εκπαίδευση σ' αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση.

Ο Σ.Δ.Ι.Τ. προχωρούν ένα βήμα παραπέρα από την ανάθεση ενός δημόσιου έργου σε ιδιώτες όπως τη γνωρίζαμε μέχρι σήμερα. Το χειρότερο είναι ότι παραχωρείται στους ιδιώτες το δικαίωμα μακροχρόνιας χρήσης των σχολικών χώρων για να αναπτύξουν κάθε είδους «επιμορφωτικές» δραστηριότητες σε συνεργασία με τους τοπικούς και «παραγωγικούς φορείς», που θα απευθύνονται στη σχολική και ευρύτερη τοπική κοινότητα. **Με άλλα λόγια, η σύμπραξη επιχειρήσεων και τοπικής αυτοδιοίκησης αναγορεύεται σε ρυθμιστή της κοινωνικής ζωής και σε κατ' εξοχήν φορέα εκπολιτισμού της νεολαίας** και γενικότερα σε τοπικό επίπεδο.

Άλλωστε, είναι γνωστό ότι οι εξουσίες των επιχειρηματιών προβλέπεται να ενισχυθούν μέσα από τη διεύρυνση του θεσμού των Σ.Δ.Ι.Τ. στο σύνολο των απαραίτητων για τη λειτουργία των σχολείων υπηρεσιών (καθαριότητας, φύλαξης, κυλικεία κ.λπ.), ανοίγοντας δρόμο για τη μελλοντική εξάπλωσή του στην κρίσιμη εκπαιδευτική λειτουργία.

Η θεσμοθέτηση των Σ.Δ.Ι.Τ., στο πλαίσιο της τόνωσης της επιχειρηματικότητας, δηλαδή της αύξησης των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου, υπακούει και στις επιταγές για «αποκέντρωση» αρμοδιοτήτων προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Οι τοπικές αρχές καλούνται να γίνουν πιο ανοικτές στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, που θέλουν να διεισδύσουν ακόμη βαθύτερα σε κάθε περιοχή ή δήμο που προσφέρεται για την κερδοφορία τους.

Είναι φανερό ότι μέσω των συμπράξεων ιδιωτικού και δημοσίου τομέα οι επιχειρήσεις μπαίνουν ακόμη πιο αποφασιστικά μέσα στο χώρο της Παιδείας, προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη τους.

Και τι θα σημαίνει η αποκέντρωση στην εκπαίδευση για τη μόρφωση των παιδιών και τη λειτουργία των σχολείων; **Η πολυδιαφημισμένη «αποκέντρωση» δεν είναι άλλο από την ανάθεση μεγάλου μέρους της ευθύνης για τη χρηματοδότηση, τη λειτουργία, τους προσανατολισμούς κάθε σχολικής μονάδας στο εκπαιδευτικό προσωπικό, στους εκπαιδευόμενους, στους γονείς, στην «τοπική κοινωνία» και στους «παραγωγικούς φορείς»,** όπως αποκαλούνται οι επιχειρήσεις.

Κάτι τέτοιο εντάσσεται στους γενικότερους στρατηγικούς σχεδιασμούς για την εκπαίδευση, καθώς τα «αποκεντρωμένα» σχολεία θα παραμερίζουν πιο εύκολα τη γενική μόρφωση σε όφελος των δεξιοτήτων, τις οποίες ζητά η αγορά, για να γίνουν πιο προσφιλή στις επιχειρήσεις, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη χρηματοδότηση. Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. εξακολουθεί να επιμένει ότι η αποκέντρωση είναι αριστερή προέλευσης, που πήρε άλλο περιεχόμενο από το δικομματισμό, με τον οποίο, όμως, συνεργάζεται, όχι μόνο κατ' όνομα αλλά και επί της ουσίας. Η αποκέντρωση της εκπαίδευσης στις επιχειρήσεις βαφτίζεται εύσημα «δημοκρατική συμμετοχή» και η αξιολόγησή της με τα κριτήρια της αγοράς «κοινωνική λογοδοσία».

Η επίθεση του κεφαλαίου είναι γενικευμένη, μας αφορούν όλους οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην Παιδεία. Για τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην Παιδεία δουλεύουν όλοι οι μηχανισμοί του κεφαλαίου. Το αστικό κράτος και η Ε.Ε., ο Ο.Ο.Σ.Α., ο Σ.Ε.Β. και διάφορα «ευαγή» ιδρύματα και ινστιτούτα που έρχονται να ζητήσουν την επιτάχυνση της μετατροπής της Παιδείας σε ένα μηχανισμό συνεχόμενων καταρτίσεων. Ο λόγος είναι ότι μέσα από τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις το κεφάλαιο επιδιώκει την ενίσχυση του συστήματος εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Οι αναδιαρθρώσεις στην Παιδεία συνδέονται άμεσα με τις αναδιαρθρώσεις στην εργασία. Οι επιχειρήσεις χρειάζονται εργατικό δυναμικό που με μικρότερο κόστος θα κάνει πιο αποδοτικά τη δουλειά, άρα θα αυξάνει την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Σήμερα, η εφαρμογή της επιστήμης και της τεχνολογίας στην παραγωγή είναι διευρυμένη. Επειδή, όμως, το εργατικό δυναμικό με ολόπλευρη μόρφωση και κοστίζει στο κεφάλαιο αλλά και είναι επικίνδυνο για την εξουσία των μονοπωλίων, προωθείται η υποκατάσταση της γνώσης από ένα σύστημα διαδοχικών, συνεχών καταρτίσεων. Ο ευέλικτος εργαζόμενος -τον οποίο ήδη έχουν θεσμοθετήσει- έρχεται να πάρει ευέλικτη εκπαίδευση. Να λάβει, δηλαδή, δεξιότητες, που θα του επιτρέπουν την αποτελεσματική και γρήγορη δουλειά, που όμως θα του είναι άχρηστες μόλις η τεχνολογία εξελικτεί. Και η τεχνολογία εξελίσσεται ραγδαία. Το σύστημα διά βίου κατάρτισης έρχεται να επανακαταρτίσει το μη παραγωγικό εργαζόμενο σε κάποιον άλλον τομέα και να προσλάβει στη θέση του κάποιον άλλο, από τους χιλιάδες ανέργους - καλύτερα καταρτισμένο και πιο φτηνό.

Στόχος των αναδιαρθρώσεων είναι η νέα βάρδια της εργατικής τάξης, που θα έχει περάσει από το «μεταρρυθμισμένο» εκπαιδευτικό σύστημα, να αποτελεί μια κρίσιμη μάζα, εξοικειωμένη με τους χειρότερους όρους εργασίας και ζωής. Εργαζόμενοι, δηλαδή, με μειωμένες δυνατότητες να κατανοήσουν τη θέση τους στην κοινωνία, να αντιδράσουν και να παλέψουν ενάντια στο εκμεταλλευτικό σύστημα.

Η πάλη για Ενιαία Δημόσια Δωρεάν Παιδεία δεν αφορά μόνο τους αυριανούς εργαζομένους. Δεν είναι ζήτημα ειδικών ούτε μόνο όσων έχουν παιδιά. Είναι υπόθεση όλων των εργαζόμενων, όλων των κλάδων, ανεξάρτητα από το μορφωτικό τους επίπεδο. Ο λόγος είναι ότι η αντίσταση στην επίθεση στην Παιδεία συνδέεται όλο και πιο στενά με την αντίσταση και την απεικόνιση στον τομέα της εργασίας και της κοινωνικής ζωής γενικότερα. Ταυτόχρονα, ο τρόπος που θα σκέφτεται και θα δρα η νέα γενιά παίζει καθοριστικό ρόλο για το μέλλον της κοινωνίας, στον αγώνα για ριζικές αλλαγές σ' αυτήν. Και την ανάπτυξη αυτού ακριβώς του αγώνα θέλει το κεφάλαιο να εμποδίσει. Συνεπώς, όσοι συκοφαντούν τους ταξικούς αγώνες, στην πραγματικότητα, τάσσονται ανοικτά με τα παράσιτα και το κράτος τους και όχι με τους παραγωγούς του πλούτου. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να αφήσουν κανένα περιθώριο στους «εταίρους» του κεφαλαίου να χύνουν το δηλητήριο της κοινωνικής συναίνεσης. Το σύνθημα «καμιά θυσία για την πλουτοκρατία» πρέπει να στεριώσει σε ακόμη περισσότερες συνειδήσεις εργαζομένων, να ηττηθεί η λογική της «ταξικής συνεργασίας», να πτωχεύσει ο «πατριωτισμός» που θέλει τους εργαζομένους να σέρνονται πίσω από τις ανάγκες της ανταγωνιστικότητας και να ζουν όλο και χειρότερα, όταν μπορούν να ζήσουν καλύτερα, παραμερίζοντας τους καπιταλιστές και το κράτος τους, που στέκονται εμπόδιο στο να ζει η πλειοψηφία του λαού καλύτερα, να δουλεύει λιγότερο και να απολαμβάνει περισσότερα, αξιοποιώντας όλες τις παραγωγικές δυνατότητες του τόπου.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η πάλη για την Παιδεία αφορά όλους και πρώτα απ' όλα την εργατική τάξη. Γιατί η εργατική τάξη, ως η τάξη που παράγει τον πλούτο χωρίς να καρπώνεται τα αποτελέσματα της εργασίας της, είναι εκείνη που μπορεί να διεκδικήσει την επαναστατική αλλαγή στον τομέα της

Παιδείας, της εργασίας, να συνδέσει την πάλη αυτή με την πάλη για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Το Υπουργείο Παιδείας, στα πλαίσια των κατευθύνσεων Ε.Ε., ΟΟΣΑ, των επιταγών του κεφαλαίου και της γενικότερης αντιλαϊκής πολιτικής, δίνει το τελικό χτύπημα στη Δημόσια Ειδική Αγωγή (Ε.Α.).

Με την εφαρμογή του άρθρου 39 του Ν.4115/2013 από το Σεπτέμβριο, θα βρεθούμε μπροστά στην αρνητική εξέλιξη να κλείνουν ειδικά σχολεία (ΣΜΕΑΕ) και «πετιούνται» παιδιά με ειδικές ανάγκες στον Καιάδα του γενικού σχολείου χωρίς την κατάλληλη υποδομή και στελέχωση.

Σύμφωνα με το Νόμο, τα ειδικά σχολεία μετατρέπονται σε Κέντρα Υποστήριξης (!) μιας ενότητας σχολικών μονάδων, που ονομάζεται πλέον Σχολικό Δίκτυο Εκπαίδευσης και Υποστήριξης (ΣΔΕΥ) και δημιουργείται με απόφαση του περιφερειακού διευθυντή. Το ΣΔΕΥ, εκτός των άλλων, έχει σκοπό να συντονίζει τις σχολικές μονάδες μέλη του, ώστε να εντάσσουν και να υποστηρίζουν τους μαθητές με αναπηρία και τα αντίστοιχα τμήματα ένταξης και παράλληλης στήριξης.

Σε κάθε σχολική μονάδα δημιουργείται Επιτροπή Διαγνωστικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης (ΕΔΕΑΥ), που θα αποτελείται από το διευθυντή, τον εκπαιδευτικό Ε.Α. του Τμήματος Ένταξης ή της Παράλληλης Στήριξης του σχολείου, έναν ψυχολόγο κι έναν κοινωνικό λειτουργό από το Κέντρο Υποστήριξης του ΣΔΕΥ. Η επιτροπή αυτή «θα κάνει διάγνωση, θα διαμορφώνει πρόγραμμα διαφοροποιημένης διδασκαλίας για τους μαθητές με διαπιστωμένη δυσκολία μάθησης, θα διαμορφώνει προγράμματα πρώιμης προσχολικής παρέμβασης, θα παρακολουθεί την εφαρμογή της όλης διαδικασίας, θα συντονίζει και θα παραπέμπει όσους μαθητές χρειάζονται γνωμάτευση από τα ΚΕΔΔΥ».

Είναι επίσης γνωστό, ότι για μία γνωμάτευση από τα ΚΕΔΔΥ χρειάζεται μήνες ίσως και χρόνια, αφού τα ΚΕΔΔΥ δεν διαθέτουν προσωπικό. Με αυτόν τον τρόπο, ανοίγουν διάπλατα την πόρτα, ώστε η γνωμάτευση να παρέχεται από τα ιδιωτικά ιατροπαιδαγωγικά κέντρα.)

Με απλά λόγια: διαλύουν τα Ειδικά Σχολεία και τις υποδομές τους, πετάνε τους μαθητές στα Κοινά Σχολεία και προσπαθούν να πείσουν ότι δεν θα ωφεληθούν από αυτό μόνο οι μαθητές των Ειδικών Σχολείων αλλά και αυτοί των Κοινών. Να το πούμε πιο παραστατικά: στέλνουμε έναν μαθητή (μπορεί και περισσότερους) με μια βαριά αναπηρία (πχ νοητική υστέρηση ή αυτισμό) σε μια Κοινή τάξη, χωρίς τις αντίστοιχες υποδομές και περιμένουμε να γίνει ...«το θαύμα της συμπερίληψης» και ο μαθητής να ενσωματωθεί στην ομάδα της τάξης και να παρακολουθεί το πρόγραμμά της. Αρκεί η κοινή λογική για να καταλάβει κάποιος ότι, χωρίς τα απόλυτα αναγκαία για τα παιδιά με Ε.Α, εξειδικευμένα προγράμματα: αυτοεξυπηρέτησης, κοινωνικών δεξιοτήτων, επικοινωνίας, εργοθεραπείας κλπ, χωρίς την υποδομή που διαθέτουν τα Ειδικά Σχολεία (έστω και στοιχειωδώς κάποια), μέσα σε μια τάξη του Κοινού Σχολείου με 25 και 30 μαθητές, εκ των οποίων 2-3 (στατιστι-

κά) με μαθησιακά προβλήματα, χωρίς... χωρίς... **για ποιά ένταξη μιλάμε;**

Στην ουσία όσα από τα παιδιά με Ε.Α. έχουν βαριές αναπηρίες, σωματικές και νοητικές, δε θα εκπαιδευτούν ποτέ, με αποτέλεσμα να μη μπορέσουν ποτέ να αυτοεξυπηρετηθούν, να αποκτήσουν ένα επάγγελμα και πολύ περισσότερο να ενταχθούν στην κοινωνία που είναι το ζητούμενο. Ταυτόχρονα **θα βιώσουν την περιθωριοποίηση** ακόμα και τα **ρατσιστικά φαινόμενα** που σίγουρα θα αναπτυχθούν στα σχολεία. Υπάρχει εμπειρία για το τι βίωσαν τα ίδια τα παιδιά με αυτισμό και οι οικογένειές τους που “εντάχθηκαν” στα Κοινά Σχολεία («παράλληλη στήριξη»). Επιπλέον η συγκεκριμένη διαδικασία “ένταξης” θα δημιουργήσει πλείστα προβλήματα στα ήδη επιβαρυσμένα Κοινά Σχολεία. Η ευθύνη για τη διδασκαλία παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες μεταφέρεται στον εκπαιδευτικό της τάξης. Ένα καθήκον, στο οποίο είναι αδύνατο να ανταποκριθεί.

Χιλιάδες εκπαιδευτικοί Ε.Α. των σημερινών ΣΜΕΑΕ, με πολύτιμη ειδικευση στην Ε.Α., θα χάσουν τις οργανικές θέσεις τους, αν είναι μόνιμοι (ή δε θα διοριστούν ποτέ, αν είναι αναπληρωτές), και είναι αμφίβολο αν θα μπορέσουν να εργαστούν στην Ε.Α. ξανά

Η διαδικασία αυτή, που έχει ήδη ξεκινήσει και τώρα γενικεύεται, εντάσσεται στη λογική της γενικευμένης “ένταξης” κατ’ όνομα - την οποία πλέον ονομάζουν «συμπερίληψη» - χωρίς επιστημονικά κριτήρια και ανεξάρτητα αν το παιδί μπορεί ή όχι να ενταχθεί στο γενικό σχολείο! Η παραπάνω διαδικασία αποδιάρθρωσης της Ειδικής Αγωγής έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια. Έχουν συμβάλει σ’ αυτό **οι νόμοι που κατά καιρούς έχουν ψηφίσει η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Συνυπεύθυνες όμως είναι και οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που εδώ και χρόνια, στηρίζουν τους παραπάνω νόμους, είναι σηματοφόροι των λογικών της «αποκατηγοριοποίησης» και της κατ’ όνομα «ένταξης».** Έτσι το αστικό κράτος αποποιείται την υποχρέωση που έχει στον κρίσιμο κι ευαίσθητο τομέα της Ε.Α., φορτώνει το κόστος στις πλάτες των γονιών και **παραδίδει τα χιλιάδες παιδιά με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες μαζί με τις οικογένειές τους βορά στην κερδοσκοπία επιχειρήσεων και φιλανθρώπων! Αξίζει να σημειωθεί, ότι μέχρι τώρα, από τα 185 χιλιάδες παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, μόνο σ’ ένα μικρό ποσοστό προσφέρεται ουσιαστική ειδική αγωγή και εκπαίδευση μέσω των ΣΜΕΑΕ, ενώ σημαντικός αριθμός παιδιών βρίσκεται εκτός σχολείων (ειδικών ή κοινών).**

- **Κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει με τη Σχολική Ένταξη των ΑμΕΑ, έχοντας κατά νου ένα άλλο εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο έχοντας αναπτύξει τις κατάλληλες παιδαγωγικές μεθόδους και έχοντας εξασφαλίσει την υλικοτεχνική-κτιριακή υποδομή και το απαραίτητο ειδικευμένο προσωπικό, θα μπορούσε πραγματικά να περιορίσει τα Ειδικά Σχολεία και να «ενσωματώσει» το μεγαλύτερο μέρος των ΑμΕΑ στα Κοινά σχολεία...**
- **Η «σχολική ένταξη» όμως είναι ένα ιδιαίτερα δαπανηρό γχείρημα και γι’ αυτό ουτοπικό στις συνθήκες της καπιταλιστικής κοινωνίας, ακόμη περισσότερο στις μέρες μας, που η κρίση της βαθαίνει. Η πολιτική της ένταξης των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στο εκπαιδευτικό σύστημα είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο από την απλή υποχρεωτική εγγραφή τους σε ένα Κοινό ή Ειδικό Σχολείο. Στην ουσία, αφορά τόσο τα άτομα που εντάσσονται, μα πιο πολύ το ίδιο το κοινωνικό και το εκπαιδευτικό σύστημα, που πρέπει να**

αλλάξουν για να προσαρμοστούν αποτελεσματικά και σ’ αυτό το ρόλο.

- **Στο άμεσο μέλλον (για όσους θέλουν να «πατούν στο έδαφος») είναι απαραίτητα τόσο τα Ειδικά Σχολεία όσο και οι Τάξεις Ένταξης που πρέπει να πολλαπλασιαστούν. Θα πρέπει όμως να επαναπροσανατολιστεί ο ρόλος τους και να υπάρξει σύνδεση μεταξύ τους, στοχεύοντας στην κλιμακωτή ένταξη των ΑμΕΑ (Ειδικό Σχολείο – Τάξη Ένταξης – Τάξη Κοινού σχολείου). Απαιτείται μια πολιτική ανάπτυξης ενός Δημόσιου και Δωρεάν Συστήματος Ειδικής Αγωγής και Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης για όλες τις κατηγορίες των παιδιών με ειδικές ανάγκες, που θα καταργήσει τα μεσαιωνικού τύπου Ιδρύματα εγκλεισμού και απομόνωσης παιδιών με σοβαρά προβλήματα.**

Η σημερινή πολιτική είναι φυσικό να διαιωνίζει και να αναπαράγει την αθλιότητα στην Ειδική Αγωγή, στο όνομα της εξάλειψής της, καθώς, έχοντας θεοποιήσει την «ελεύθερη αγορά» μετατρέπει και το τελευταίο κοινωνικό αγαθό σε ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα. Μια πολιτική που, ενώ εκφράζει υποκριτικά τον αποτροπισασμό της για τις απόψεις της «Χρυσής Αυγής» υπέρ της «στερείωσης και της ευθανασίας» των ΑμΕΑ, προκειμένου –όπως λένε- «να προστατευτεί η “λευκή φυλή, είναι η ίδια που γεννά ή ενισχύει αυτές τις λογικές, διαμορφώνοντας συνειδήσεις που δεν αντέχουν την αναπρία ούτε καν αισθητικά (βλ.πχ τα τηλεοπτικά προγράμματα).

Άμεσα να πραγματοποιηθούν Γενικές Συνελεύσεις και ΔΣ όλων των φορέων που εμπλέκονται στην εκπαίδευση για να καταδικάσουν το έγκλημα. Εκπαιδευτικοί, γονείς, αναπηρικό κίνημα, ειδικό επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό να συναντηθούν στον αγώνα για:

- **Να καταργηθεί ο Ν.4115/2013 της σφαγής της Δημόσιας Δωρεάν Ε.Α.**
- **Καθιέρωση της Ειδικής Αγωγής ως υποχρεωτικής και αποκλειστικά Δημόσιας και Δωρεάν από την ηλικία των 3 χρόνων, με λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων, ώστε οι οικογένειες των ΑμΕΑ και των παιδιών με Ειδικές Μαθησιακές Δυσκολίες να μη χρειάζεται να καταβάλουν ούτε € για τη διάγνωση, αξιολόγηση, συμβουλευτική και αντιμετώπιση των προβλημάτων των παιδιών τους.**
- **Να χρηματοδοτηθεί γενναία ο ευαίσθητος αυτός χώρος και να δημιουργηθούν όλες οι αναγκαίες υποδομές ώστε όλα τα παιδιά με Ειδικές Ανάγκες να φοιτούν στη Δημόσια Ειδική Αγωγή και εκπαίδευση.**
- **Να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι στο χώρο της Ε.Α. (εκπαιδευτικοί, ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό) και να γίνουν όλοι οι αναγκαίοι διορισμοί ώστε να στελεχωθεί η Ε.Α. με μόνιμους εργαζόμενους.**

ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΞΑΝΘΗΣ

Συναδέλφισσα, συνάδελφε αντιπρόσωπε στην 82^η Γ.Σ. της ΔΟΕ, Βρισκόμαστε αυτές τις μέρες στο συνέδριο για να συζητήσουμε τον απολογισμό της Ομοσπονδίας, να καταλήξουμε το πρόγραμμα δράσης. Ταυτόχρονα, όμως και για να εκλέξουμε και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, όπως και τους αντιπροσώπους για το 35^ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ.

Η επιλογή για τις αποφάσεις με τις οποίες θα κινηθούμε το επόμενο διάστημα, για το ποια συνδικαλιστική ηγεσία και τι πλειοψηφία θα έχουμε στην Ομοσπονδία, αλλά και στην ΑΔΕΔΥ, βρίσκεται πλέον στα χέρια των αντιπροσώπων.

Εμείς έχουμε την ευθύνη πια!

Όλοι συμφωνούμε ότι δεν πάει άλλο με την κατάσταση που βιώνουμε. Μας έχουν κάνει τη ζωή κόλαση, ενώ ετοιμάζουν κι άλλα μέτρα.

Στα σχολεία η κατάσταση είναι τραγική. Στις σχολικές επιτροπές δεν υπάρχουν λεφτά ούτε για τις βασικές ανάγκες. Μαθητές υποσιτίζονται, μένουν χωρίς περίθαλψη. Χιλιάδες προνήπια ακόμα και νήπια καθώς και παιδιά με ειδικές ανάγκες μένουν έξω από τη δημόσια εκπαίδευση. Εταιρείες αλωνίζουν τα σχολεία, το κόστος των βιβλίων περνά στους γονείς. Χιλιάδες αναπληρωτές συνάδελφοι στέλνονται στον καιάδα της ανεργίας, χιλιάδες νεοδιόριστοι συνάδελφοί μας κουβαλούν το σταυρό του μαρτυρίου. Προωθούνται: αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών και στην Π.Ε., πολυπληθή τμήματα, σαρωτικές συμπύξεις τμημάτων, χιλιάδες απολύσεις και καταργήσεις οργανικών θέσεων, υποχρεωτικές μετακινήσεις σε όλη την Ελλάδα, προώθηση της αξιολόγησης.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν μέρος της συνολικότερης πολιτικής που τσακίζει τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα. Συνδέονται άμεσα με το χτύπημα της σταθερής δουλειάς, την ενίσχυση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, την κατάργηση των ΣΣΕ και του κατώτατου μισθού, τη γενίκευση των ατομικών συμβάσεων εργασίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, την ένταση της φοροληστείας, το νέο κούρεμα που ετοιμάζουν στις κύριες και επικουρικές συντάξεις.

Ταυτόχρονα, όσο πιο σκληρά είναι τα μέτρα που παίρνονται για λογαριασμό του κεφαλαίου, τόσο μεγαλώνει ο αυταρχισμός από την πλευρά του κράτους για να χειραγωγήσει το λαό και να καταστείλει τις αντιδράσεις. Ο αυταρχισμός είναι συνυφασμένος με την εξουσία των μονοπωλίων. Στην ίδια κατεύθυνση με τα ΜΑΤ στην Χαλυβουργία και σε τόσους άλλους κλάδους, την επιστράτευση σε ναυτεργάτες, μετρό, καθηγητές είναι και η διαμόρφωση και η αξιοποίηση από την κυβέρνηση του νέου πειθαρχικού δικαίου.

Ένας στόχος τους είναι να τρομοκρατήσουν και να καθυποτάξουν του εργαζόμενους, να στήσουν φάμπρικα διώξεων και "επίορκων" υπαλλήλων. Το νέο πειθαρχικό στοχεύει στο χτύπημα της συνδικαλιστικής και πολιτικής δράση. Ακριβώς αυτό το θεσμικό πλαίσιο αξιοποίησε η κυβέρνηση προκειμένου να τρομοκρατήσει τους καθηγητές που σε συνθήκες επιστράτευσης συμμετείχαν στην Γενική Απεργία στις 13 του Ιούνη.

Μας θέλουν όμως, συνάδελφοι, σκυφτούς και υποταγμένους και για άλλο λόγο. Γιατί ένας εκπαιδευτικός που θα πηγαίνει στο σχολείο τρομοκρατημένος είτε από την αξιολόγηση είτε από το νέο πειθαρχικό θα είναι αυτός που θα περνά τα μηνύματα που θέλουν στους μαθητές, αντίστοιχα θα βγάζει σκυφτούς και υποταγμένους μαθητές, σκυφτό και υποταγμένο το νέο εργατικό δυναμικό. Και μην το χάνουμε από τον προβληματισμό μας πως δουλεύοντας στο βασικό ιδεολογικό μηχανισμό του κράτους, το σχολείο, το πόσο πειθήνια, θα βγάζουμε αμόρφωτα παιδιά, παιδιά που να μην μπορούν να κατανοήσουν τους νόμους κίνησης της φύσης και της κοινωνίας για να γίνουν πρωταγωνιστές στην αλλαγή της είναι βασικός στόχος του αστικού κράτους.

Βέβαια, κάποιες δυνάμεις με αφορμή το πειθαρχικό, τις επιστρατεύσεις, τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου μας λένε πως το βασικό πρόβλημα σήμερα είναι το ζήτημα δημοκρατίας, αντισυνταγματικότητας. **Το ζήτημα όμως δεν είναι η «δημοκρατία» γενικά και αφηρημένα αλλά ποιας τάξης τα συμφέροντα υπηρετεί αυτή η δημοκρατία και τελικά ποια τάξη έχει την εξουσία.** Αυτό θέλουν να κρύψουν αυτοί που καλούν σε αγώνα για την «αποκατάσταση της δημοκρατίας». Μεταθέτουν την ουσία του προβλήματος άρα και την διέξοδο που βρίσκεται στην πάλη κατά της εξουσίας των μονοπωλίων.

Συναδέλφισσα, συνάδελφε, πρέπει να έχουμε καθαρό:

Τα μέτρα αυτά δεν είναι αποσπασματικά ούτε προέρχονται από τα μνημόνια, όπως μα λένε σχεδόν όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις. Είναι **προαποφασισμένα εδώ και χρόνια, υπηρετούν την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα,** εφαρμόζονται και σε χώρες που δεν έχουν μνημόνια, αποτελούν μια βάρβαρη, ταξική επιλογή. **Μέσα από τα μέτρα στοχεύουν στο να ρίξουν την τιμή της εργατικής δύναμης.** Να δημιουργηθούν τέτοιοι όροι που θέλουν για να γίνουν επενδύσεις που θα συμφέρουν τους καπιταλιστές, θα κάνουν πιο ανταγωνιστικά τα μονοπώλια. Και αν το 2000 με την στρατηγική της Λισαβόνας τα ευρωπαϊκά μονοπώλια οργανώνανε πώς θα αντιμετώπιζανε τα αμερικάνικα πλέον το μέτρο σύγκρισης είναι Κίνα, Ινδία, Βραζιλία, οι βασικοί δηλαδή εμπορικοί εταίροι της Ε.Ε., όπως αποφασίσανε σε πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής. Για να μπορέσει να ξεπεράσει το σύστημα την κρίση του, πρέπει να ισοπεδώσει τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Με βάση αυτό το στόχο διαμορφώνουν το «νέο σχολείο» ΑΕ, πιο άμεσα υποταγμένο στην ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων. Ένα σχολείο που θα αναζητά πόρους, θα αποκρύβει ή θα διαστρεβλώνει την ιστορική και επιστημονική αλήθεια, θα σακατεύει νεανικά μυαλά. Γιατί θέλουν το νέο εργατικό δυναμικό, τους μαθητές μας, ανήμπορο να αντιδράσει αλλά και ενεργητικό στην λογική του κοινωνικού εταιρισμού, με εμπεδωμένη τη λογική της επιχειρηματικότητας. Γνωστό για παράδειγμα είναι το θέμα εδώ και χρόνια για τα προβλήματα μαθηματικών στην ΣΤ Δημοτικού με τον Μπιλ Γκέιτς, τα μεροκάματα των ωρομισθίων, τους υπολογιστές που αγόρασε ο σύλλογος γονέων. Ακόμα πιο βαθιά όμως μπαίνουν τώρα με διάφορα ευρωπαϊκά και ντόπια προγράμματα. Στο ΕΠΑΛ με το οποίο δίνουν 14χρονα με 400 ευρώ σε επιχειρηματικούς ομίλους. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και αλλαγές που έχουν εξαγγελθεί με το νέο νηπιαγωγείο, το νέο σχολείο, με τις εξελίξεις για την Ειδική Αγωγή. Σε αυτό το πλαίσιο θέλουν τον εκπαιδευτικό υποταγμένο και φοβισμένο.

Υπάρχει ανάγκη, λοιπόν να τους σταματήσουμε, να τους ανατρέψουμε. Πώς όμως μπορεί να γίνει αυτό; Με ποιο κίνημα, όμως, με ποια γραμμή, με ποιο προσανατολισμό;

Σήμερα έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα με τέτοια οργάνωση και προσανατολισμό που θα μπορεί να πείσει κάθε εκπαιδευτικό να πάρει μέρος ενεργά στους λαϊκούς αγώνες, να σηκώσει το ανάστημά του, να βάλει τέρμα στα βάσανα που γεννούν η καπιταλιστική οικονομική κρίση, οι επιχειρηματικοί όμιλοι, η Ε.Ε., οι αστικές κυβερνήσεις (όπως και αν βαφτίζονται κάθε φορά) και το κράτος τους.

Κίνημα που να παλεύει για όλα τα προβλήματα, για άμεσα μέτρα ανακούφισης των οικογενειών μας, των ανέργων, για την ικα-

νοποίηση των λαϊκών, μορφωτικών αναγκών, για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Κίνημα που θα είναι ικανό να ακυρώσει στην πράξη τον αντιδραστικό, κρατικό έλεγχο πάνω στην προσωπικότητα και την ίδια τη ζωή του εκπαιδευτικού, των μαθητών, συνολικά του σχολείου, τη λεγόμενη «αξιολόγηση». Με Ομοσπονδία και σωματεία απαλλαγμένα από τους εκθροούς του κλάδου, τα πρώτα βιολιά της αξιολόγησης, τους Περιφερειακούς Διευθυντές, Διευθυντές Α/θμιας και Σχολικούς Συμβούλους. Με Ομοσπονδία και σωματεία που δε θα πέφτουν στην παγίδα για καλή και αντικειμενική αξιολόγηση, αφού τέτοια δεν θα υπάρχει.

Κίνημα που δεν θα είναι το γρανάζι, ούτε θα βάζει πλάτες, για να φύγει από τη μία πόρτα η σημερινή κυβέρνηση και να έρθει μία παραλλαγή της από την άλλη, με συνταγές Ομπάμα και συμμαχίες τύπου Καμμένου, για να διαχειρίζεται το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα, να ασκεί εξίσου αντιλαϊκή πολιτική, με άλλο μείγμα διαχείρισης.

Κίνημα σε τελική ανάλυση που θα συνδέει και θα εξυψώνει την καθημερινή πάλη με την προοπτική της ανατροπής κάθε αντιλαϊκής πολιτικής, για μια φιλολαϊκή ανάπτυξη που ο λαός θα είναι κυρίαρχος στον πλούτο που παράγει και η παιδεία συστατικό στοιχείο αυτής της εξουσίας του λαού μας. Πώς είναι δυνατόν ένα κοινωνικοοικονομικό σύστημα που βλέπει τους μαθητές μας σαν το νέο ευέλικτο εργατικό δυναμικό, που είναι διαμορφωμένο σε αυτήν την βάση, να βάλει ποτέ για στόχο του την διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας; Από το 1927 ο Γληνός με την διακήρυξη στον Εκπαιδευτικό Όμιλο ξεκαθάρισε πως σε μια κοινωνία ταξική όχι μόνο δεν είναι ουδέτερη η παιδεία, αλλά όργανο της άρχουσας τάξης και πως μια πραγματικά φιλολαϊκή παιδεία μπορεί να επιβληθεί μέσα από την ταξική πάλη, αλλάζοντας την ίδια την κοινωνία. Εικόνα της κοινωνίας είναι η παιδεία και όχι η παιδεία της κοινωνίας. Ο αγώνας, λοιπόν, για την τελική νίκη για μια κοινωνία χωρίς κέρδος και επιχειρηματικούς ομίλους, είναι αυτός που μπορεί να οδηγήσει σε μια παιδεία που πρωταρχικό της στόχο θα έχει την διαμόρφωση ενός ενεργητικού ανθρώπου που έχοντας γνώση των νομοτελειών φύσης και κοινωνίας θα συμβάλει στην κοινωνική παραγωγή, σε μια κοινωνία χωρίς αφεντικά. Σε μια τέτοια κοινωνία, με μια πραγματικά λαϊκή εξουσία θα μπορέσει να ανθίσει το σχολείο που ονειρευόμαστε, το σχολείο των λαϊκών αναγκών.

Αυτή είναι η διέξοδος, εδώ βρίσκεται η ελπίδα, η προοπτική.

Μόνο αυτή η γραμμή πάλης, με ένα τέτοιο περιεχόμενο και προσανατολισμό, μπορεί να δώσει πνοή στο συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών, να συμβάλει στην ανασύνταξη του κινήματος, να φέρει σήμερα αποτελέσματα, να παρεμποδίσει τα αντιλαϊκά μέτρα, να δημιουργήσει τους όρους για κοινωνικές συμμαχίες. Και είναι αναγκαία η συμμαχία με το λαό για να μπορέσουν να έχουν αποτέλεσμα οι αγώνες και για τα ιδιαίτερα, κλαδικά ζητήματά μας. Κι εδώ συνάδελφοι μπαίνει στον καθένα μας το ερώτημα πόσο συμβάλει καθημερινά στην διαμόρφωση της κοινωνικής συμμαχίας στον χώρο μας κάνοντας πρώτο μας μέλημα το αντιπάλημα των μορφωτικών, των ταξικών ανισοτήτων μέσα κι έξω στην τάξη. Με τον αγώνα για να μην μείνει κανένα παιδί λαϊκής οικογένειας υποσιτισμένο, χωρίς ρεύμα στο σπίτι. Αλλά και για να μάθουν τα ίδια γράμματα όλα τα παιδιά, να διδαχτούν την ιστορική και επιστημονι-

κή αλήθεια, την ιστορία του λαού μας. Έχουμε ευθύνη να πάμε κόττρα στη διάλυση της σκέψης των παιδιών μέσα από τα διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα, τις δεξιότητες και τη λεγόμενη καινοτομία. Έχουμε ευθύνη σε μια περίοδο που ξεφυτρώνει η φασιστική, ναζιστική Χρυσή Αυγή, μέσα από το εύφορο έδαφος που καλλιέργησε η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλο αυτό το διάστημα, με την ανιστόρητη θεωρία των δύο άκρων που είναι θεσμοθετημένη σε μια σειρά χώρες της Ε.Ε. να διδάξουμε την ανθρωπιά, το δίκιο των ανθρώπων του μόχθου, είτε Έλληνες είτε μετανάστες είναι. Πώς θα σταθεί δίπλα μας ο εργαζόμενος γονιός, ο μαθητής αν δεν αναδειξουμε πως πρώτα σε αυτούς στοχεύουν τα μέτρα για την αξιολόγηση και μετά στον δάσκαλο. Πώς το βασικό ζήτημα της αξιολόγησης/ αυτοαξιολόγησης δεν είναι η απόλυση του δασκάλου αλλά διάλυση της σκέψης των παιδιών, η δημιουργία σχολείων – επιχειρήσεων;

Αυτή είναι η γραμμή του ΠΑΜΕ! Εδώ πρέπει να συσπειρωθούν όλοι όσοι αγωνιούν για το παρόν και το μέλλον του κινήματος, εδώ πρέπει να υπάρξει η πιο πλατιά ΕΝΟΤΗΤΑ όλων των εκπαιδευτικών, όλων των εργαζομένων, όλου του λαού, ανεξάρτητα από επιμέρους ιδεολογικές-πολιτικές τοποθετήσεις. Είναι αναγκαία η οικοδόμηση μιας πλατιάς λαϊκής συμμαχίας όλων όσων πληττόμαστε από την ενιαία επίθεση.

Η αποτελεσματικότητα αυτής της αντίληψης του ΠΑΜΕ για το κίνημα φανερώνεται μέσα από τους αγώνες που αναπτύχθηκαν σε μια σειρά κλάδους όπως οι απεργιακές μάχες στη Χαλυβουργία, στη ΜΕΒΓΑΛ, στα καράβια, στο NOVOTEL αλλά και σε δεκάδες άλλους χώρους δουλειάς. Μέσα από τους αγώνες που έδωσε το εκπαιδευτικό κίνημα ενάντια στο πέρασμα πτυχών της αξιολόγησης, τις συμπύξεις/συγχωνεύσεις, τα μεγάλα τμήματα.

Τι διαφορετικό είχαν αυτοί οι αγώνες; Γιατί κατάφεραν να δυσκολέψουν την εργοδοσία και την κυβέρνηση, έφεραν σε κάποιο βαθμό και άμεσα αποτελέσματα; Πως άντεξαν τόσες ημέρες, ακόμα και μήνες; Μήπως επειδή οι εργαζόμενοι σε αυτούς τους χώρους είναι όλοι με το ΠΑΜΕ; Ασφαλώς όχι! Μήπως επειδή είπαν πάμε για απεργία διαρκείας και τέλος; Βασικά στοιχεία ήταν η αλληλεγγύη άλλων κλάδων, που έριξε στο κενό το κοινωνικό αυτοματισμό, το «διδαίρει και βασιλεύει» που καλλιεργεί η κυβέρνηση.

Το γεγονός πως στο τιμόνι τους είχαν ηγεσίες αποφασισμένες να πάνε τον αγώνα μέχρι τέλους.

Ποιοτικό στοιχείο, όμως, αυτών των αγώνων ήταν η συμμαχία, η αλληλεγγύη, ο προσανατολισμός τους, το περιεχόμενό τους, με την καθοριστική συμβολή των δυνάμεων του ΠΑΜΕ. Οι εργαζόμενοι συγκρούστηκαν με την κυβέρνηση, με το κεφάλαιο. Πάλεψαν ενάντια στις απολύσεις, ενάντια στις μειώσεις μισθών, με σύνθημα όμως «χωρίς εσένα γρανάζι δεν γυρνά, εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά!» Γιατί οι απεργίες δεν γίνονται με e-mail, ούτε χωρίς απεργούς. Η απεργία είναι όπλο στα χέρια των εργαζομένων, χρειάζεται προετοιμασία, συμμετοχή, οργάνωση, αντοχή απέναντι στις πιέσεις. Χρειάζεται εναλλαγή και εμπλουτισμός μορφών. Οι εργαζόμενοι στην Χαλυβουργία, στη ΜΕΒΓΑΛ, σε πολλούς εργασιακούς χώρους του ιδιωτικού τομέα δεν ξεκίνησαν λέγοντας το κλείνουμε το μαγαζί. Μέσα από οργάνωση από τα κάτω, Γενικές Συνελεύσεις, βήμα το βήμα παίρνοντας υπόψη τη συμμετοχή των εργαζομένων, τις συμμαχίες που συγκροτούσαν προχώρησαν σε πραγματικά ηρωικούς αγώνες διαρκείας. Ταυτόχρονα όμως αγώνες με προσανατολισμό και περιεχόμενο που ατσάλωσαν τις δυνάμεις, συνένωσαν δυ-

νάμεις, δυνάμωσαν τη λαϊκή συμμαχία. Αγώνες με προσανατολισμό σύγκρουσης με την αστική εξουσία και το κράτος της.

Μόνο αυτή η γραμμή πάλης εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα των αγώνων. Εννοείται πως το κίνημα αξιοποιεί κάθε μορφή πάλης. Την αποφασίζουμε, όμως, μέσα από μαζικές διαδικασίες, επιλέγοντας εκείνη που βοηθάει στη συμμετοχή των εργαζομένων, κόντρα στον εκφυλισμό, εκείνη που βοηθάει στην κοινή δράση με βάση τα κοινά μας συμφέροντα, που δυναμώνει τη συμμαχία και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την αποτελεσματικότητα των αγώνων.

Κι αυτή είναι μια σημαντική εμπειρία καθώς και σε αυτό ο συνέδριο μια σειρά δυνάμεις πλειοδοτούν σε μορφές πάλης, καλούν σε Απεργίες Διαρκείας.

Καμία άλλη δύναμη δεν έχει αυτό τον προσανατολισμό. Και από αυτή την άποψη, λέμε ότι οι άλλες δυνάμεις δεν έχουν γραμμή που μπορεί να συμβάλει στην ανασύνταξη του κινήματος, η γραμμή τους οδηγεί στο συμβιβασμό και στην ενσωμάτωση.

Η γραμμή αυτή δοκιμάστηκε, την είδαμε στη ζωή. Ποια είναι η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών; Ποια είναι η κατάσταση στη ΔΟΕ, όπου κυριαρχούν οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ;

Να λέει η ΔΟΕ να στις αναδιρθρώσεις, να στο νέο σχολείο, να στην αξιολόγηση, να στα ευρωπαϊκά προγράμματα. Να μιλά για σχολείο ανοικτό στην κοινωνία, αυτόνομο, όπως ακριβώς αναφέρει και ο νόμος 3848/2010 της Διαμαντοπούλου και να εισπράττει συγκαρητήρια από το Υπουργείο.

Για «αυτοδιοικούμενο σχολείο ... ανοικτό στην κοινωνία» μιλά στη διακήρυξή της και η ΕΡΑ, η παράταξη που στηρίζεται από το ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοδιοικούμενο σχολείο σημαίνει να βρίσκει πόρους το κάθε σχολείο μόνο του, να διαμορφώνει μέρος του αναλυτικού προγράμματος! Να γιατί οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο αποδέχονται, αλλά πρωτοστατούν στην υλοποίηση των αντιδραστικών ευρωπαϊκών προγραμμάτων, που υμνούν την επιχειρηματικότητα!

Χρειάζεται να προβληματιστούμε: Πού οδήγησε η πλειοψηφία της ΟΛΜΕ (ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ-ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) τον κλάδο των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με την ανεύθυνη και τυχοδιωκτική πρόταση για απεργία διαρκείας πάνω στις πανελλαδικές εξετάσεις, χωρίς συμμαχίες, χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική;

Οδήγησαν τον κλάδο σε αδιέξοδο, τον άφησαν στο έλεος της κρατικής καταστολής και της επιστράτευσης. Έπαιξαν επικοινωνιακά, πολιτικά, ψηφοθηρικά παιχνίδια με το κίνημα. **Κυριολεκτικά, τσάκισαν τις όποιες αγωνιστικές διαθέσεις γεννήθηκαν.**

Το ίδιο έκαναν και στην απεργία του ΜΕΤΡΟ

Το ίδιο παιχνίδι βλέπουμε και σε αυτό το συνέδριο να παίζουν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ με τις προτάσεις τους για απεργία διαρκείας, εξαγγελημένη από τώρα για το Σεπτέμβριο

Δεν πάει άλλο με αυτές τις ηγεσίες! Είναι μέρος του προβλήματος. Κάτι πρέπει να αλλάξει!

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Κάθε φορά που το ΠΑΜΕ θέτει τα παραπάνω ζητήματα για το κίνημα, όλες οι άλλες δυνάμεις το πολεμούν με μανία, λένε ότι «το ΠΑΜΕ διασπά, αυτά δεν είναι ενωτικά, ότι απομονώνουν».

Και την ίδια ώρα, είναι οι πρώτοι που χωρίζουν τους εκπαιδευτικούς σε «αριστερούς και δεξιούς», δηλαδή με κριτήριο, όχι τα κοι-

νά τους συμφέροντα, αλλά την κομματική-ιδεολογική τους τοποθέτηση. Που καλλιεργούν επικίνδυνες απόψεις για αγώνες «χωρίς κόστος», κόντρα στη Γενική Απεργία, που καλλιεργούν ανοικτά την απεργοσπασία, όπως έκαναν και στις απεργίες στις 14 Μάη και 13 Ιούνη, ενάντια στην επιστράτευση.

Στις δυο αντιλήψεις που συγκρούονται στο κίνημα, της διαχείρισης και την υποταγής με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και της ρήξης και της ανατροπής είναι αναγκαίο να πάρουμε θέση.

Όλοι ενωμένοι, εργάτες και υπάλληλοι δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Με ενιαίο αγώνα, Λαϊκή Συμμαχία. Απέναντι στην ενιαία επίθεση απαιτείται ενιαίο μέτωπο πάλης εργατών, υπαλλήλων, φτωχών αγροτών, μικροεπαγγελματιοβιοτεχνών, γυναικών, κάθε νέου και νέας.

Όλοι ΜΑΖΙ για να μπλοκάρουμε τα μέτρα.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για να γκρεμίσουμε οριστικά μνημόνια και αφεντικά

Σε μια περίοδο που πέρα από τη διάλυση κάθε εργασιακού μας δικαιώματος, καθημερινά αντικρίζουμε στα μάτια των μαθητών μας τις συνέπειες της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, δεν μπορούμε να μην πάρουμε θέση. Δεν μπορούμε να μην δούμε πως μόνο η γραμμή της ταξικής σύγκρουσης μπορεί να ανοίξει τον δρόμο να αντιστοιχηθούν οι αντικειμενικές δυνατότητες της εποχής με την ζωή των εργαζομένων. Όταν βρισκόμαστε στην εποχή που ο άνθρωπος έφτασε με το Curiosity στον Άρη ο παραλογισμός της επιστροφής μας στα καυσόξυλα για θέρμανση, στον υποσιτισμό των παιδιών, στην δουλειά ήλιο με ήλιο δεν μπορεί να μην μας προβληματίζει. Όταν με το νέο νηπιαγωγείο και το νέο σχολείο αγοράς διαλύεται η σκέψη των μαθητών δεν μπορούμε να μην βλέπουμε σαν κυρίαρχο ζήτημα του κλάδου το σχολείο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Συναδέλφισσα, συνάδελφε αντιπρόσωπε,

Έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε ένα βήμα αλλαγής στην Ομοσπονδία. Να συμβάλουμε στην ανασύνταξη του κινήματος, τη λαϊκή αντεπίθεση, για μια αγωνιστική πλειοψηφία που θα ενώνει όλους τους εκπαιδευτικούς, στη βάση των συμφερόντων μας, στην βάση των μορφωτικών αναγκών όλων των παιδιών, μια πλειοψηφία για όλους και όχι για κάποιους, τους αριστερούς.

Η αλλαγή των συσχετισμών στην ΔΟΕ, στην ΑΔΕΔΥ το δυνάμωμα του ΠΑΜΕ, αποτελεί προϋπόθεση για την ανασύνταξη του κινήματος.

Σε καλούμε, να στηρίξεις το ψηφοδέλτιο του ΠΑΜΕ, ακόμα κι αν δεν συμφωνείς σε όλα μαζί μας.

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Συναδέλφισσες,

Η 82η Γ.Σ. του κλάδου πραγματοποιείται κάτω από το βάρος μιας πρωτοφανούς επίθεσης όχι μόνο ενάντια στους εκπαιδευτικούς αλλά συνολικά στους εργαζόμενους. Η τρικομματική κυβέρνηση Ν.Δ.- ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ στον αστερισμό του δόγματος «νόμος και τάξη» με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, επιστρατεύσεις, συκοφαντίες και καταστολή τα θέλει όλα. Κυβέρνηση – Ε.Ε. – ΔΝΤ εντείνουν και μεγιστοποιούν την επίθεση τους. **Με αφορμή την καπιταλιστική κρίση και το ξεπέραςμα της σε βάρος του λαού, πάρθηκαν και παίρνονται μέτρα που κυριολεκτικά μετατρέπουν τη ζωή μας σε κόλαση.** Μέτρα μόνιμα και όχι προσωρινά όπως διατείνονταν πριν 3 χρόνια, μέτρα που διαμορφώνουν ένα εργασιακό και κοινωνικό περιβάλλον που θυμίζει μεσαιώνα.

Η ανεργία, ως αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής, έχει μετατρα-

πεί κυριολεκτικά σε επιδημία. Ενάμισι και πλέον εκατομμύρια οι άνεργοι, χιλιάδες υποαπασχολούμενοι και εργαζόμενοι με μισθούς των τριακοσίων και τετρακοσίων ευρώ. Η παιδεία και οι εκπαιδευτικοί δεν θα μπορούσαν να αποτελούν εξαίρεση. Δραματικές μειώσεις των μισθών και των συντάξεων, κατάργηση δώρων, χαράτσια, νέοι φόροι, συμπύξεις και καταργήσεις τμημάτων και σχολείων, και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Το Νέο μισθολόγιο – λαιμητόμος μας κρατά όλους καθηλωμένους μισθολογικά και βαθμολογικά εν αναμονή της αξιολόγησης. Τη χρονιά που διανύουμε είχαμε σχεδόν μηδενικούς διορισμούς μονίμων εκπαιδευτικών, μείωση του αριθμού των αναπληρωτών, και χιλιάδες κενές θέσεις εκπαιδευτικών στα σχολεία μέχρι και σήμερα. Στο καιάδα φυσικά η προσχολική και η ειδική αγωγή καθώς και η επιμόρφωση.

Δεν τους αρκούν όμως. Ακονίζουν τα μαχαίρια τους για τη μείωση, ίσως και τη συνολική κατάργηση των οργανικών θέσεων, την αύξηση του ωραρίου, τις απολύσεις. Το μέτωπο της αντίστασης, μέχρι στιγμής, δεν μπορεί να σταματήσει αυτή την λαίλαπα. **Η ηγεσία της ομοσπονδίας ποτέ δεν έκοψε τον ομφάλιο λώρο με τη λογική του κυβερνητικού – συμβιβασμένου συνδικαλισμού.** Δεν βοήθησε αποτελεσματικά να προετοιμαστεί ο κλάδος τόσο γι' αυτά που ήρθαν, αλλά και γι' αυτά που σχεδιάζονται.

Ο κόμπος έφτασε πλέον στο χτένι. Ο καθένας θα πρέπει να πάρει θέση. Να πάρουμε την υπόθεση των αγώνων στα δικά μας χέρια. Η κυβέρνηση άμεσα θα προχωρήσει σε απολύσεις εκπαιδευτικών. Είναι ξεκάθαρο ότι η κατασκευή πλεοναζόντων και υπεράριθμων και μάλιστα χιλιάδων, όπως στη δευτεροβάθμια, εκεί οδηγεί. Άμεσα επίσης θέλουν να προχωρήσουν στην εφαρμογή της αξιολόγησης. Ισχύει αυτό που έχουμε πει πολλές φορές. Δεν υπάρχει καλή και κακή αξιολόγηση. Η αξιολόγηση αποτελεί εργαλείο στα χέρια τους. Με στόχο τη κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών. Εργαλείο για την υλοποίηση του νέου σχολείου, του σχολείου της αγοράς που ευαγγελίζονται.

Η κυβέρνηση προχώρησε επίσης σε αύξηση του ωραρίου στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ακολουθώντας τη λογική του «διαίρει και βασίλευε». Χωρίς διορισμούς και προσλήψεις αναπληρωτών τα κενά δεν καλύπτονται. **Να είστε σίγουροι ότι το ίδιο θα πράξουν και με εμάς.** Μέσα στους στόχους τους είναι τόσο η κατάργηση της οργανικότητας αλλά και η μονιμότητα.

Το Δημόσιο σηματοδοτούσε μέχρι τώρα τη μόνιμη και σταθερή εργασία με αξιοπρεπείς, ως ένα βαθμό, αποδοχές, τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα. **Μ' αυτό θέλουν να ξεμπερδέψουν.** Όλα θα πρέπει να κινούνται στους κανόνες τις ζούγκλας που διαμόρφωσαν στον ιδιωτικό τομέα. Ανασφάλεια, ανεργία, ατομικές συμβάσεις, αποδοχές πείνας. **Ιδιαίτερα θα πρέπει να σταθούμε στους χιλιάδες αναπληρωτές συναδέλφους μας οι οποίοι, αν γίνει πράξη η πολιτική της κυβέρνησης, δε θα βρίσκονται ανάμεσα μας τον Σεπτέμβρη.** Τώρα θα πρέπει να αποφασίσουμε, τώρα θα πρέπει να δώσουμε την απάντηση σαν Ομοσπονδία. Όπως επίσης και με τους συναδέλφους της ειδικής αγωγής, που εργάζονται εδώ και μια δεκαετία ως αναπληρωτές αλλά κανένας ως μόνιμος. Με τις νέες ρυθμίσεις για την ειδική αγωγή, το φάσμα της ανεργίας, και γι' αυτούς είναι πλέον ορατό όσο ποτέ.

Για την προσχολική αγωγή θα μπορούσαμε να μιλάμε για ώρες. Για το ωράριο που ουσιαστικά δεν υπάρχει, για τις συνθήκες εργασίας, για τα χιλιάδες νήπια και προνήπια που είναι έξω από το νηπιαγωγείο. Η υποχρεωτική εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, ο καθορισμός της αναλογίας 1:15, η θεσμοθέτηση ωραρίου αντίστοιχο με αυτό των υπολοίπων εκπαιδευτικών θα πρέπει να είναι στόχος μας.

Συνάδελφοι-ισσες,

Δεν έχουμε πλέον καμιά αυταπάτη. Πρόκειται για την εφαρμογή μιας βάρβαρης – αντιλαϊκής – ταξικής πολιτικής που θα πρέπει να την αντιπαλέψουμε μέχρι τη τελική ανατροπή της. Και άλλος δρόμος από το δρόμο του αγώνα δεν υπάρχει. Θα πρέπει να πιστέψουμε στη δύναμη μας. Να ορθώσουμε το ανάστημά μας. **Να οικοδομήσουμε σωματεία και ομοσπονδίες πραγματικά όπλα στα χέρια των εργαζομένων. Να γυρίσουμε σελίδα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Απαραίτητη προϋπόθεση για τούτο αποτελεί η ενίσχυση του ταξικού πόλου στο συνδικαλιστικό κίνημα.** Στόχος μας η συσπείρωση δυνάμεων για τη δημιουργία μιας πλατιάς κοινωνικής – λαϊκής συμμαχίας που ενιαία θα μπλοκάρει τα αντιλαϊκά – αντικειμενικά μέτρα και θα παλέψει να πάρουν οι εργαζόμενοι στα χέρια τους τα κλειδιά της οικονομίας αλλά και της εξουσίας.

Συνεχίζουμε! Οι πιο μεγάλοι αγώνες είναι μπροστά μας!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται μια προσπάθεια από τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης να διαμορφώσουν κινηματικούς όρους και μέσα από έναν ενωτικό αγώνα να ακυρώσουν στην πράξη την αξιολόγηση - χειραγώγηση, να ανατρέψουν τις νέες πειθαρχικές διατάξεις, να βάλουν φραγμό στις απολύσεις των εκπαιδευτικών. Να κλείσουν την πόρτα στο ναζισμό, στο φασισμό και τη ξενοφοβία όπως εκφράζεται μέσα από τους μαύρους κύκλους και τους χύτες της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι τελευταία βρήκαν και συμμάχους μέσα μέχρι χθες στη συγκυβέρνηση των τριών και σήμερα μέσα από τη διπολική δικομματική κυβέρνηση της Πασσοκοδεξιάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά γίνεται μια προσπάθεια μέσα από τη συνδικαλιστική δράση των συλλογικοτήτων που υπάρχουν στα πρωτοβάθμια συνδικάτα και στη δευτεροβάθμιά τους έκφραση να μπορεί να υπάρξει μια σύγκλιση και ένα κοινό μέτωπο για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι. Όμως έχουν συντελεστεί σοβαρά πολιτικά και συνδικαλιστικά λάθη μέσα από εκείνες τις συνθήκες που δόθηκαν κατόπιν πιέσεων, για να μπορέσει η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, η Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης και ο Πανελληνίος Επιστημονικός Σύλλογος να τοποθετηθούν μέσα στη Διарκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρόλα αυτά, παρ' όλες τις αντιδράσεις, παρ' όλες τις επίπονες προσπάθειες που έγιναν σε πρωτοβάθμιο και σε δευτεροβάθμιο επίπεδο να μην περάσουν οι αθλιότητες με αντισυνταγματική και αντιδημοκρατική υφή σε ό,τι αφορά τη σχολική και κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές, μέσα στο πλαίσιο της αποσπασματικότητας το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ έκανε το μέγα τραγικό λάθος.

Ο Πρόεδρος μας, ο απερχόμενος, μέσα στην αγωνία και τη σύγχυση που προκαλούσαν οι αλληπάλληλοι εφαρμοστικοί νόμοι που εισήγαγε η συγκυβέρνηση στη Βουλή έδωσε μεγάλη σημασία στην αξιολόγηση και δεν έδωσε βαρύτητα στο άρθρο 39 του Νόμου 4115 που αφορά την ειδική αγωγή.

Και έτσι άνοιξε την πόρτα, διευκόλυνε η συγκυβέρνηση να εισαγάγει και στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής την αποσπασματικότητα, την απασχολησιμότητα και την ωρομισθία στους εκπαιδευτικούς της ειδικής αγωγής καθώς και την αδιοριστία, να μην υπάρχει καμιά προοπτική να διοριστούν μόνιμοι οι συνάδελφοι της ειδικής αγωγής που 11 χρόνια ταλαιπωρούνται, εκβιάζονται και αφαιρούνται τα δικαιώματά τους.

Τι έκανε η ΔΟΕ και ο Πρόεδρος μας; Ήταν καταρχήν σύμφωνος με το άρθρο 39 μπροστά στην παρέμβαση και την έκκληση του Υπουργού της συγκυβέρνησης του κ. Αρβανιτόπουλου. Λάθος πολιτικό και συνδικαλιστικό.

Συνάδελφοι ακούστε, όλοι μας ως μάχιμοι εκπαιδευτικοί, ως υποδιευθυντές, διευθυντές ή προϊστάμενοι σχολικών μονάδων, ως σχολικοί σύμβουλοι, έχουμε καθήκον να ταυτιστούμε με τους αγώ-

νες των συνδικάτων, τους αγώνες των εκπαιδευτικών, για να στηρίξουμε αυτή την μεγάλη αγωνιστική προσπάθεια του ελληνικού λαού και των εργαζομένων να καταργηθούν οι εφαρμοστικοί νόμοι, οι οποίοι έχουν καταργήσει τη συνταγματική και τη δημοκρατική νομιμότητα, έχουν καταργήσει ένα εργατικό δίκαιο που προέκυψε μέσα από αγώνες ιερούς, μέσα από δολοφονίες, μέσα από χτυπήματα, μέσα από δακρυγόνα, μέσα από την καταστολή και τη βία των δυνάμεων καταστολής του κράτους.

Γι' αυτό παλεύουμε να αλλάξει ρότα ο τόπος, να αλλάξει η κυβέρνηση, την κυβέρνηση της εξάρτησης, της υποτέλειας, σήμερα τη δικομματική, χθες την τρικομματική, γιατί μια κυβέρνηση αλλαγής, μια κυβέρνηση μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με τους εκπαιδευτικούς, μαζί με το λαό μας θα ανατρέψει αυτή τη νοσηρή πολιτική και αντισυνταγματική κατάσταση.

Για να αλλάξουν λοιπόν οι εφαρμοστικοί νόμοι δεν αρκούν από μόνοι τους οι αγώνες. Δεν αρκούν από μόνοι τους οι συλλογικοί ή οι ατομικοί αγώνες τύπου ΠΑΜΕ. Χρειάζονται ανατροπές πολιτικής και αυτές οι ανατροπές θα τις δώσει ο κυρίαρχος λαός.

Εμείς μπορούμε αυτό που έκανε ο ελληνικός λαός και μπήκε μπροστά από τις μικροπαραταξιακές και μικροκομματικές εκλογικές ή ψηφοθηρικές λογικές και αυτόν τον λαό να τον στηρίξουμε, για να μπορέσει να γίνει πλειοψηφικό ρεύμα και να στηρίξει μια κυβέρνηση που να προσανατολίζεται μέσα σε ένα - δύο - τρία - πέντε - δέκα χρόνια, να ανατρέψει αυτήν την βαρβαρότητα των νομοθεσιών των εφαρμοστικών νόμων που φτιάχνονται στις Βρυξέλλες από υπαλλήλους κατώτερης κλίμακας και χειραγωγούν τη λαϊκή κυριαρχία και το λαό μας.

Εμπρός λοιπόν. Αυτή είναι η αλλαγή. Και όταν λέμε ότι η αστική δημοκρατία που προέκυψε μετά την πτώση της χούντας με το Σύνταγμα του 1975 δεν ήταν χάρισμα των δυνάμεων της χούντας ή των σταγονιδίων της χούντας ή της δεξιάς. Ήταν ένα Σύνταγμα που προέκυψε μέσα από τους αγώνες της εθνικής αντίστασης. Τους αγώνες της γενιάς του 114. Τους αγώνες της αντιδικτατορικής πάλης.

Ε λοιπόν σήμερα ιστορικά και πολιτικά βιώνουμε αυτή τη συνθήκη και είναι καθήκον μας όλοι σαν άτομα σαν πολίτες, απλοί ή στελέχη της ελληνικής δημοκρατίας μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα ή τους θεσμούς της δημόσιας διοίκησης να ανατρέψουμε αυτό το φασιστικό σκηνικό που στήθηκε, αυτό το αντιδημοκρατικό σκηνικό που στήθηκε.

Και ακούστε συνάδελφοι: όλοι μας μπορούμε μέσα από πολιτικούς όρους, πολιτική στόχευση, ανατροπή της συγκυβέρνησης, ανατροπή του φασισμού, ανατροπή όλων αυτών των σχετικών όπως ο Νόμος 4115 που ίδρυσε το Ίδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης του Υπουργείου Παιδείας Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου.

Όχι, δεν θα τους χαριστούμε. Δεν θα χαρίσουμε τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση βορά του ιδιωτικού τομέα. Δεν θα χαρίσουμε τη δημόσια υγεία βορά στον ιδιωτικό τομέα. Δεν θα χαρίσουμε την εθνική ασφάλεια της χώρας στη Χρυσή Αυγή και στις δυνάμεις καταστολής.

ΛΙΑΤΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥΛΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Συνάδελφοι, όσα χρόνια ερχόμαστε από τους Συλλόγους της επαρχίας, είχαμε μια αμυδρή ελπίδα φέτος ότι όλο αυτό, η ωραία ατμόσφαιρα που ήμασταν κατά το παρελθόν κάτω από την πίεση της άθλιας κατάστασης που βιώνουμε όλοι, θα ήταν αυτό ακριβώς, παρελθόν. Δυστυχώς διαψευστήκαμε.

Θ' αναφέρω δυο τρία πράγματα για την προσχολική αγωγή Συνάδελφοι. είμαι Νηπιαγωγός. Στην εποχή των μνημονίων και της συνολικής κατάρρευσης της παιδείας, η προσχολική αγωγή προσπαθεί να επιβιώσει εν μέσω ιδιωτικών συμφερόντων, κομματικών ημετέρων που τα οικονομήσαν μέσω αναμορφώσεων, αυτοαξιολογήσεων και αριθμών, αριθμών παιδιών, αιθουσών, τετραγωνικών μέτρων και πάει λέγοντας.

Όστοςό συνάδελφοι, για προσχολική αγωγή και για παιδιά μιλάμε, ας κοιταχτούμε λίγο. Η εικόνα, η αίσθηση, το βίωμα, μας φέρνει στο νου πρόσωπα: Το Σωκράτη, τη Μαρία, τη Γέρσα, τον Άμπτε. Δεν είναι απλά ονόματα στον πίνακα νηπίων κάποιας Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας, ούτε σκέτοι αριθμοί στα στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας που θα διαιρεθούν με τα τετραγωνικά μέτρα των αιθουσών για να δούμε πώς θα τα στοιβάξουμε.

Είναι πρόσωπα. Πρόσωπα λευκά, κίτρινα, μαύρα, που σε κοιτάζουν με την ελπίδα πως θα γίνεις ο κύριος ή η κυρία τους, αν είναι τυχερά στην κλήρωση και δεν καταργηθεί το σχολείο τους. Σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία 2.250 νήπια και 40.744 προνήπια, δε φοίτησαν καθόλου σε Νηπιαγωγεία ενώ πολλά παρακολούθησαν μονάδες προσχολικής αγωγής που δεν είχαν καν άδεια από το Υπουργείο.

Είναι φατσούλες γελαστές, σκυθρωπές, κλαίνε, γελάνε, θυμώνουν, αγαπάνε, τσακώνονται, ονειρεύονται, μεγαλώνουν, χρόνια τώρα με τη βοήθεια Νηπιαγωγών που εκτός από τα εκπαιδευτικά τους καθήκοντα, ταΐζουν, καθαρίζουν, αλλάζουν κοιμίζουν και προσεύχονται να μην τύχει τίποτε στα παιδιά του σχολείου τους. Μουτράκια έξυπνα ή αθώα που φιλιώνουν, τσακώνονται, κοινωνικοποιούνται, όχι ανώδυνα, σε κτίρια συνήθως ακατάλληλα.

Περίπου το 70% των Νηπιαγωγείων στεγάζονται σε μαγαζιά και σπίτια, χωρίς αυλές και τραπεζαρίες, χωρίς ράμπες, με παράδεκτες πολλές φορές τουαλέτες για μικρά παιδιά π.χ. Νηπιαγωγείο Αγρινίου 45 νήπια σε μία τούρκικη τουαλέτα ή 31 νήπια σε αίθουσα 20 τετραγωνικών μέτρων με προσωπικό καθαριότητας που αμείβεται με ψίχουλα, 120 ευρώ το μήνα για τα διθέσια Νηπιαγωγεία, που έρχεται στο σχολείο μετά τη λήξη λειτουργίας.

Κι αν μιλήσουμε και για τα Ειδικά Νηπιαγωγεία, ο Άγγελος είναι από τους λίγους τυχερούς που παρακολουθεί στο αναπηρικό καροτσάκι. Ειδικό νηπιαγωγείο 2 επί 2 με παράθυρο σε τοίχο, αφού τα περισσότερα Νηπιαγωγεία αδυνατούν να στηρίξουν τους μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και όταν υπάρχουν, τις περισσότερες φορές, δε διαθέτουν ούτε χώρους, ούτε τους απαραίτητους για τη λειτουργία τους επιστήμονες (λογοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, ψυχολόγους κτλ.

Στην Ελλάδα του μνημονίου του 2013, στα Νηπιαγωγεία που ο χώρος είναι λίγος, η θέρμανση λιγότερη και η χρηματοδότηση ανύπαρκτη, κάποια πιτσιρικά υποσιτίζονται, κρυώνουν, βιώνουν τη φτώχεια και την απελπισία της άνεργης οικογένειάς τους, φορώντας ξανά τριμμένα ρούχα και φορεμένα παπούτσια, κλώνοντας το κεράκι τους στη χούφτα της κυρίας τους, ενώνοντας την αγωνία τους με τη δική της που περιμένει υπό τέτοιες συνθήκες να αξιολογηθεί για να πληρωθεί μπας και μπορέσει να ξεφλήσει το χαράτσι της ΔΕΗ ή το δάνειο το στεγαστικό ή και να μην απολυθεί, αν είναι αναπληρώτρια ή έγκυος.

Η οργανικότητα των Νηπιαγωγείων δεν έχει αυξηθεί αν και έχει τεθεί ως αναγκαιότητα από τους νηπιαγωγούς από το 2009. Σήμερα, το Υπουργείο Παιδείας, με τον Ν. 4115 μιλά για επαναπροσδιορισμό οργανικών θέσεων που πρέπει να τελειώσει μέχρι τις 30/8/2013. Με την καθολική εφαρμογή των μνημονιακών μέτρων για συγχωνεύσεις- καταργήσεις οι οποίες μείωσαν μέχρι σήμερα κι άλλο, 2,4% από τα 6.067 το 2011 σε 5.921 το 2012, οι Διευθύνσεις προχώρησαν ήδη σε αποτίμηση των αιθουσών, αριθμού νηπιαγωγών και παιδιών, ενοικιαζόμενων κτηρίων κτλ. προκειμένου την 1η Αυγούστου να είναι έτοιμες οι νέες οργανικότητες των Νηπιαγωγείων.

Με το τελευταίο service που έγινε συνάδελφοι, γύρω στα 400 Νηπιαγωγεία έχουν πάνω από 50 παιδιά, που σημαίνει ότι τουλάχιστον μια θέση λιγότερη σ' αυτά τα Νηπιαγωγεία. Ζητάμε ν' αυξηθεί η οργανικότητα και να ιδρυθούν νέα Νηπιαγωγεία και παραρτήματα όπου χρειάζονται.

Εμμένουμε στους δυο τύπους σχολείων, κλασικό και ολοήμερο. Λέμε όχι στα πολυδύναμα Νηπιαγωγεία που βάζει και το διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ με τη λογική ότι αν είναι να ψάχνουμε και τις Διευθύντριες, αν είναι να ψάχνουμε πώς θ' αξιολογήσουμε τις υπόλοιπες συναδέλφισσες, και βρήκαμε κι έναν τρόπο πρόσφορο, εμείς αρνούμαστε.

Περιμένουμε την έκδοση Υπουργικής Απόφασης που θα καθορίζει το ωράριο των νηπιαγωγών μετά την ψήφιση του 39, πρέπει να πούμε το εξής:

Στο Νηπιαγωγείο ο εκπαιδευτικός εκτελεί συνεχές ωράριο λόγω ιδιαίτερων συνθηκών, κατά την ώρα προσέλευσης, του διαλείμματος έως και την ώρα αναχώρησης των παιδιών και είναι σε συνεχή εγρήγορση. Άρα το διδακτικό ωράριο με 45λεπτες διδακτικές ώρες, όπως σε όλους τους εκπαιδευτικούς πρέπει να αρχίζει από την ώρα προσέλευσης και να λήγει την ώρα αποχώρησης των νηπίων.

Ζητάμε από τη ΔΟΕ να βρει κοινό διεκδικητικό πλαίσιο με τα ζητήματα αιχμής που αγγίζουν αυτή τη στιγμή την προσχολική αγωγή, που είναι: Καθιέρωση ουσιαστικής δίχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, γιατί η προσχολική είναι ενιαία συνάδελφοι και το ένα έτος που έχει ως υποχρεωτικό είναι για το γονιό. Για να μπορεί να το φέρνει οπωσδήποτε στο Νηπιαγωγείο. για μας και τα δύο έτη είναι υποχρεωτικά και ως τέτοιο πρέπει να το εκλάβει και η ΔΟΕ. Ι προς 15 για όλα τα Νηπιαγωγεία και όχι μόνο για ολοήμερα.

Ν' αυξηθεί η οργανικότητα όπου χρειάζεται και να ιδρυθούν νέα, ώστε να μπορέσει το διεκδικητικό πλαίσιο για την προσχολική, να ψηφιστεί από όλους κι από όλες. Δυστυχώς όλα τα συνηθίσαμε.

Συνηθίσαμε την επανάπαυση και την αδιαφορία χρόνων της βάσης του κλάδου μας. συνηθίσαμε τη λύση των προβλημάτων μας δι' ανάθεσης, θα συνηθίσουμε. Τα συνηθίσαμε σχεδόν όλα, συνηθίσαμε ακόμη και τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και το μαύρο στις οθόνες μας και τις επιστρατεύσεις και πάει λέγοντας. Συνηθίσαμε τα παράλογα, να είσαι άνεργος στα 25 και τα 30 και να δουλεύεις μέχρι τα 70.

Όσοι συνάδελφοι ήρθαμε από την επαρχία αυτές τις μέρες, με λύπη διαπιστώσαμε από τη μια οι δυο πρώην μεγάλες παρατάξεις κάτω από τον κίνδυνο του συνδικαλιστικού ξεπουπουλιάσματος που απειλούνται να συναινούν για να σώσουν η μια την άλλη μιμούμενες και τους πολιτικούς καθοδηγητές τους, επιβιβάζοντας για μια ακόμη φορά πόσο δέσμιοι της παλιάς λογικής τους είναι και φυσικά να πούμε ότι και οι συνάδελφοι που κατέβηκαν στα πρωτοβάθμια με πολιτικό φερετζέ, σκίστηκε εντελώς αυτές τις μέρες και φάνηκε ένα αποκρουστικό πρόσωπο θα λέγαμε.

Θα ήθελα να απευθύνω μια έκκληση προς τους συναδέλφους μου της αριστερής πτέρυγας. Θα ήθελα να πω συνάδελφοι ότι τούτες τις ώρες που μετά από τόσα χρόνια αγώνων και προσπαθειών που καθένας με τον τρόπο του απ' όλους εμάς έκανε και δε θα το κρίνω εδώ ποιος είναι καλύτερος, ποιος χειρότερος, ποιος το κάνει, ποιος το κάνει πιο αγωνιστικά, είναι καιρός επιτέλους ν' αποδείξουμε ότι όχι άβουλοι, αλλά να μην αποδειχθούν κάποιοι μοιραίοι και χτίζουμε ακόμη ταυτότητες. Και ταυτότητες στηριγμένες στις διαφορές μας.

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΑΡΙΑΝΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Συνάδελφοι γεια σας, εκ μέρους της ΕΡΑ από τον Διδασκαλικό Σύλλογο Ξάνθης. Μιλώ σε λίγους βέβαια αλλά δεν πειράζει. Απ' το τίποτα, καλά λες.

Ζούμε εποχή κανιβαλισμού και όσοι δεν το καταλάβανε ακόμη θα το καταλάβουν σε λίγες μέρες. Μας οδηγήσανε εδώ πολύ έντεχνα: τρούκα, εσωτερική και εξωτερική και ΜΜΕ, με τους Πορτοσαλτοπρετεντέρηδες. Μόλις κάποιος κλάδος πάει να σηκώσει κεφάλι ενορχηστρωμένα αρχίζει η επίθεση. Το ζήσαμε όλοι πάρα πολύ έντονα με την απεργία της ΟΛΜΕ. Μόνο που δυστυχώς εκεί συνεπικουρήσανε και κάποιες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες, καθώς επίσης δυστυχώς και κάποιες αριστερές απόψεις που λειτούργησαν υπονομευτικά. Αριστερές απόψεις που έλαβαν τα εύσημα από τα τηλεοπτικά παπαγαλάκια για τη συνετή τους στάση.

Να μην ξεχνάμε βέβαια στο σημείο αυτό και την πολύ εξαιρετική, πολύ συναδελφική διαδικτυακή ανακοίνωση συναδέλφου της ΔΟΕ περί πειστικού λόγου που απέτρεψε την αύξηση του ωρα-

ρίου στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Ευτυχώς το σχολίο αυτό αποσύρθηκε έγκαιρα.

Συνάδελφοι, δεν μπορείς να εξαντλείς τις αγωνιστικές σου διεκδικήσεις με ημερίδες. Καλή η ενημέρωση αλλά πού είναι η διεκδίκηση; Πού ήταν η φωνή του συνδικάτου; Πού είναι τα αγωνιστικά αντανακλαστικά του κλάδου; Απλοί θεατές ή στην καλύτερη περίπτωση αιτούντες.

Καταψηφίζω τα πεπραγμένα της ΔΟΕ μεταφέροντας όμως και την ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Ξάνθης. Πολύ καλά το ακούτε. Ομόφωνη απόφαση. Μετά από πρόταση όλων των παρατάξεων προς τους 200 συναδέλφους που παρευρίσκονταν εκεί. ΠΑΣΚ ΔΗΣΥ, ΔΑΚΕ, Αυτόνομη Παρέμβαση, ΕΣΑΚ καταψήφισαν τα πεπραγμένα της ΔΟΕ στο Σύλλογό μας.

Συνάδελφε και συμπατριώτη Νάκη, που δυστυχώς λείπεις αυτή τη στιγμή, ναι, τον αντικαθιστάς επάξια Σταύρο, συγχαρητήρια λοιπόν να του μεταφέρεις, τα συγχαρητήριά μου. Τα κατάφερε. Από χθες το απόγευμα μέχρι σήμερα το μεσημέρι όλοι μα όλοι κάναμε τούμπες από τη μπανανόφλουδα που μας έριξε. Αλλά τι μας πειράζει αυτό το πράγμα;

Η εκλογική Συνέλευση συνάδελφοι είναι κατά παράδοση κυρίως, κυρίως για τις δυο παρατάξεις τις από δω, Συνέλευση των διαδρόμων. Συνάδελφοι, αναφέρομαι και στις δύο πλευρές. Ξέρετε ότι είχατε την πλειοψηφία στη ΔΟΕ; Γιατί εγώ απ' αυτά που λέτε στις τοποθετήσεις σας για την κριτική των πεπραγμένων δεν το κατάλαβα.

Αντί να κάνετε κριτική στα πεπραγμένα της ΔΟΕ περισσότερο αναλώνετε σε κριτική στις αριστερές παρατάξεις. Είναι ένας τρόπος και αυτός. Μπράβο σας όμως γιατί παρόλο αυτά ήσασταν εδώ εσείς που τοποθετηθήκατε και βέβαια και αυτοί που παρευρίσκεστε τώρα εδώ. Γιατί όπως κάθε φορά οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποί σας και αναφέρομαι πάλι στις δύο αυτές παρατάξεις στο πολύ μεγάλο μέρος τους εκλέγονται από τους συναδέλφους τους, παίρνουν τις αποζημιώσεις τους για να είναι απόντες. Φρικτά απόντες.

Τι υπέροχο θέαμα συνδικαλιστικού ευτελισμού αυτά τα άδεια καθίσματα. Ήλπιζα, συνάδελφοι, θα τα έλεγα αργότερα που θα είχαν γεμίσει και θα έλεγα για τα απογευματινά αλλά βλέπω ότι ακόμη είναι άδεια τα καθίσματα, δυστυχώς.

Αυτό που χαίρομαι ειλικρινά είναι ο αντιπολιτευτικός λόγος και από τις δυο πλευρές. Διαβάζοντας τις ανακοινώσεις λέω ότι πραγματικά έτσι πρέπει να είναι το συνδικαλιστικό κίνημα. Όμως χαμογελώ πικρά όταν διαβάζω από τη ΔΑΚΕ αλλαγή του τοπίου. Όταν διαβάζω από την ΠΑΣΚ ΔΗΣΥ δεν θα περάσουν. Πώς αλλάζει το τοπίο συνάδελφοι; Πώς δεν περνάνε;

Με όσους από τους πρώην συνδικαλιστές των δύο παρατάξεων και νυν διευθυντές πρωτοστάτησαν στην εφαρμογή του ωραρίου 8 - 2 αφού πρώτα σπείρανε τον τρόπο περί ελεγκτών δημόσιας διοίκησης; Που αρέσκονται ακόμα και τώρα να κάνουν τάχα χιούμορ με την αξιολόγηση; Που ήδη έχουν πάρει θέση για αξιολόγηση σαν έτοιμοι από καιρό;

Με την επιλεκτική μνήμη ορισμένων εδώ μέσα που θυμούνται

μόνο την Κιάου και τον Παπαθεοδώρου; Βεβαίως και η Κιάου και ο Παπαθεοδώρου είναι για καταγγελία και αντιπολίτευση, αλλά μην μου πείτε ότι δεν είναι για καταγγελία και αντιπολίτευση και δεν είναι να θυμόμαστε τη Διαμαντοπούλου που δεν την αναφέρουμε εδώ, τον Αρβανιτόπουλο. Δεν ήταν η Έφη Χριστοφιλοπούλου, η Φώφη Γεννηματά που προαλείφονται και τώρα πάλι για Υπουργοί; Δεν ήταν όλοι αυτοί που όλοι εσείς τα προηγούμενα χρόνια στηρίζατε και μας έφτασαν εδώ που μας έφτασαν; Δεν ξέρω συνάδελφε τι λες.

Συνάδελφοι, το τοπίο αλλάζει. Τα μέτρα δεν θα περάσουν μόνο με την ανατροπή του πολιτικού σκηνικού. Να τους σταματήσουμε πριν μας αφανίσουν εντελώς, πριν ευτελίσουν και τα ελάχιστα ψυχία συνδικαλιστικής, εργασιακής, κοινωνικής αξιοπρέπειας που μας έχουν μείνει. Ευχαριστώ πολύ.

ΡΟΥΣΙΑΚΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Καλησπέρα σας, από τον Αριστοτέλη και από την ΕΡΑ.

Συνάδελφοι θα ξεκινήσω με ένα κοινό τόπο, κάτι το οποίο το αποδεχόμαστε όλοι, ότι αυτό το διάστημα ζούμε την πιο βάρβαρη επίθεση την οποία έχει δεχθεί η ελληνική κοινωνία από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά.

Και επιπλέον βιώνουμε μία κατάσταση στην οποία γίνεται μια προσπάθεια ισοπέδωσης κεκτημένων με αίμα και αγώνες περισσότερο του ενός αιώνα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχω προσυπογράψει και εγώ την αίτηση προς τη Συνέλευση, να γίνει απόφαση του Κλάδου μας και να υπάρξει κάλεσμα για τις 4 Ιούλη, την ημέρα την οποία δικάζεται στη Λάρισα ο συνάδελφος, ο εκλεκτός δάσκαλος ειδικής αγωγής και αγωνιστής Στέφανος Γκουλιώνης.

Στη θέση του Στέφανου θα μπορούσα να είμαι εγώ, θα μπορούσε να είναι ο καθένας από μας. Απέναντί μου βλέπω συναδέλφους και συναδέλφισσες, έντιμους εργαζόμενους, βλέπω τους δασκάλους και τις δασκάλες, βλέπω τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης οι οποίοι με τον «πατριωτισμό» τους και την αυτοθυσία τους διατηρούν ακόμη το δημόσιο σχολείο ζωντανό.

Όλοι εμείς οι δάσκαλοι της τάξης δίνουμε τον καθημερινό αγώνα για να πάει πιο μπροστά η υπόθεση της εκπαίδευσης, η υπόθεση της παιδείας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ακουστήκαν διάφορα σε αυτή την αίθουσα χτες και σήμερα. Όταν θα δημοσιευθούν τα πρακτικά θα είναι χρήσιμα για τον ιστορικό του μέλλοντος να καταγράψει τη στάση της Ομοσπονδίας μας, τη στάση του κλάδου μας σε αυτή τη λαίλαπα που ζούμε σήμερα.

Ίσως εδώ θα ήταν χρήσιμη και η παρέμβαση του ΙΠΕΜ ΔΟΕ μέσα από τα ερευνητικά προγράμματα τα οποία πραγματοποιεί, να μελετηθεί αυτό το Συνέδριο, καθώς και τα προηγούμενα Συνέδρια με εστίαση στην στάση των παρατάξεων απέναντι στην ισο-

πέδωση των δημόσιων αγαθών και ειδικότερα της εκπαίδευσης. Να αναλάβει η κάθε παράταξη το μερίδιο ευθύνης, αυτό που της αναλογεί, ως συνέπεια της στάσης της γιατί βλέπω ότι: «τίποτα δεν έχει αλλάξει, τίποτα δεν είναι όπως παλιά».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, διακρίνω μία αμηχανία στα βλέμματα, στις συμπεριφορές και στις τοποθετήσεις αρκετών συναδέλφων και συναδελφισσών που βρίσκονται σε αυτή την αίθουσα ή και που αυτή την ώρα βρίσκονται εκτός της αίθουσας.

Διακρίνω αγωνία και αμηχανία και για τον τρόπο τοποθέτησης ορισμένων. Ακούσαμε προηγουμένως αναφορές που θύμιζαν μετεμφυλιοπολεμική προπαγάνδα «ότι θα 'ρθουν οι κομμουνιστές για να μας πάρουν τα σπίτια», και τώρα τα σπίτια μας τα παίρνουν οι τραπεζίτες, μας τα πήραν οι τραπεζίτες.

Τα ίδια προβλήματα τα οποία βιώνουμε και οι αριστεροί τα βιώνουν και οι λεγόμενοι κεντρώοι και οι δεξιοί. Και από αυτούς παίρνουν τα σπίτια. Από όλους μας, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, μας παίρνουν τα σπίτια και προσπαθούν να μας κλέψουν την αξιοπρέπεια.

Τι κάνουμε; Πώς σταματάμε. Αφήνουμε να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση ή όλοι μαζί οδηγούμε σε ένα δρόμο ρήξης και ανατροπής; Πρέπει να συγκροτηθούμε, να συνδιαλαγούμε μεταξύ μας, να δούμε ποιος είναι ο κοινός τόπος, ποιο είναι το κοινό συμφέρον, ή πρέπει να συρθούμε να ακολουθήσουμε συγκεκριμένες πολιτικές εναντίον στον κλάδο, ενάντια στο συμφέρον μας, τις οποίες εκφράζανε και εκφράζουν συγκεκριμένες παρατάξεις, επειδή παραδοσιακά τους πιστεύαμε, μη αντιλαμβανόμενοι την καταστροφή που πλησίαζε.

Πρέπει αυτή τη στιγμή μέσα απ' αυτή τη Συνέλευση της ΔΟΕ να δώσουμε ένα καινούργιο μήνυμα ανατροπής. Ανατροπής και ένα μήνυμα ενάντια στον κυβερνητικό συνδικαλισμό και με γνώμονα τα προβλήματα και τα συμφέροντα του κλάδου.

Ως εκπαιδευτικοί πρέπει να οδηγήσουμε τα πράγματα μπροστά, και ως κοινωνία πρέπει να αντιληφθούμε και να απαντήσουμε στα αλληπάλληλα γεγονότα που βιώνουμε. Τα πάντα ισοπεδώνονται δίπλα μας. Χτες απολύθηκαν οι συνάδελφοι αναπληρωτές από τους οποίους αρκετοί δυστυχώς δεν θα ξαναέρθουν στο σχολείο, ύστερα από τον απλοϊκό μαθηματικό τύπο με τον οποίον μοιράστηκε ο αριθμός των μαθητών με τον αριθμό των εκπαιδευτικών και είναι γραμμή βιομηχανικής παραγωγής.

Θα ήθελα και εδώ μία απάντηση από το ΙΠΕΜ ΔΟΕ, ποιος είναι ο «μαθηματικός τύπος» ο οποίος οδήγησε στις συγχωνεύσεις των σχολείων. Με ποια κριτήρια εκτιμήθηκε ότι μπορούνε οι μαθητές να στοιβάζονται σε περιορισμένο χώρο και να βρεθούν στη διαθεσιμότητα ουσιαστικά χωρίς δικαίωμα στη δουλειά οι απαραίτητοι αναπληρωτές συνάδελφοι, να δημιουργηθούν νέες εργασιακές σχέσεις και ταχύτητες στο δημόσιο σχολείο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλούμαστε όλοι να συστρατευτούμε στο δρόμο της ανατροπής και της αλλαγής, των πολιτικών συσχετισμών και μέσα στο Συνέδριο της ΔΟΕ. Σας καλούμε να ψηφίσετε και να στηρίξετε ΕΡΑ για να ανοίξει ο δρόμος της διεκδίκησης και ο δρόμος του αγώνα, γιατί αγαπητέ συνάδελφε -

αγαπητή συναδέλφισσα, όπως λέει και ο Μπέρτολ Μπρεχτ «είτε φταις είτε όχι σαν δεν μπορείς να παλέψεις θα πεθάνεις».

ΣΤΑΓΚΟΥΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ

Συνάδελφοι, κανονικά το Δ.Σ. της ΔΟΕ που είναι ο αποδέκτης της κριτικής των πεπραγμένων έπρεπε να είναι στη θέση του. Νομίζω. Είναι δια αντιπροσώπων από ό,τι βλέπω, θα προσπαθήσω λοιπόν να τα πω και είμαι σίγουρος ότι ο συνάδελφος Μαντάς θα τα μεταφέρει. Θα μεταφέρει λοιπόν όσα ακούσει για όσα έκανε και κυρίως για όσα δεν έκανε αυτό το Δ.Σ., το απερχόμενο Δ.Σ.

Να ξεκινήσω συνάδελφοι με όσα ακούστηκαν αυτές τις δύο μέρες περί της ανάγκης να γίνει ουσιαστική συζήτηση. Το αστείο είναι συνάδελφοι ότι όσοι μιλούσαν γι' αυτό έκαναν ό,τι μπορούσαν προκειμένου να μην γίνει η συζήτηση. Θυμίζει αυτό που λέμε κάποιος σκότωσε τον πατέρα του και μετά έκλαιγε γιατί ήταν ορφανός.

Συνάδελφε Πρόεδρε του απερχόμενου Δ.Σ., θέλετε λοιπόν συνάδελφοι της πλειοψηφίας, της απερχόμενης πλειοψηφίας να γίνει ουσιαστική αποτίμηση των πεπραγμένων; Θα αντέξετε να ακούσετε ότι ο κλάδος σας χρεώνει ανυπαρξία; Ότι μετατρέψατε τη ΔΟΕ σε ένα φιλήσυχο σωματείο; Ότι όσα κροκοδειλία δάκρυα και αν χύσετε είναι πολύ δύσκολο να βγάλετε από πάνω σας την αίσθηση που έχει η συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου ότι υπηρετείτε τον κυβερνητικό συνδικαλισμό;

Ζούμε τουλάχιστον εμείς συνάδελφοι στην Ελλάδα, στην κοινωνία, στα σχολεία, στους Συλλόγους. Δεν είμαστε ούτε λωτοφάγοι, ούτε καταναλώνουμε χαπάκια Αλτσχάϊμερ. Ποια είναι η παρουσία; Η στάση των συνδικαλιστών του πάλοι ποτέ δικομματισμού; Απόντες στους αγώνες, παρόντες στα τερτίπια.

Ωραιοποιούν την κατάσταση. Μας κατηγορούν για κινδυνολογία. Ακόμα και τώρα που δεν έχει μείνει τίποτα όρθιο, τίποτα όπως χθες. Για σας συνάδελφοι της απερχόμενης πλειοψηφίας δεν υπάρχει τρόικα, δεν υπάρχουν μνημόνια, δεν υπάρχουν λιποθυμίες στα σχολεία. Δεν αναδειξάτε την απάτη του νέου σχολείου.

Βέβαια. Στα λογύδρια είστε καλοί, έμπειρη άλλωστε η συνδικαλιστική σας ηγεσία, στοίχειωσε άλλωστε στις καρέκλες. Ο Πούτιν άλλοτε είναι Πρόεδρος και άλλοτε Πρωθυπουργός. Έτσι κι εσείς. Άλλοτε είστε μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ και άλλοτε είστε αιρετοί στα Κεντρικά Συμβούλια. Όχι πάντως στα Πρωτοβάθμια Σωματεία, όχι στα σχολεία.

Και βέβαια τα συνδικαλιστικά προνόμια για τα οποία σας εγκαλούμε είναι αυτά που σας κρατούν κολλημένους στις καρέκλες. Συνάδελφοι όλων των παρατάξεων ας δώσουμε τόπο στους νέους συναδέλφους. Ας κάνουμε άκρη να φυσήξει καθαρός νέος αέρας στα συνδικάτα που έχουν υπέργηρες και ισόβιες ηγεσίες. Ανυπόληπτες ηγεσίες. Στη ΔΟΕ, στην ΑΔΕΔΥ.

Ευθύνονται γιατί η κομματική εξάρτησή τους και η γραφειοκρατική τους λειτουργία μολύνει και τα Πρωτοβάθμια Σωματεία.

Συνάδελφοι, δεν σταθήκαμε τυχεροί. Σε δύσκολους καιρούς, σε καιρούς τραγικά δύσκολους, στην ηγεσία του συνδικάτου μας έλειψαν οι ηγέτες, οι εκπρόσωποι των πραγματικών συμφερόντων του κλάδου.

Κομματικοί κομισάριοι, επαγγελματίες συνδικαλιστές καμώνονται πως παλεύουν για τα ζητήματα του κλάδου. Συνάδελφοι, είναι εφικτή μια άλλη ΔΟΕ; Ναι συνάδελφοι. Στη βάση είναι καταφανής η διάθεση και η βούληση για ένα άλλο συνδικάτο. Στο χέρι μας είναι συνάδελφοι την Τρίτη με την ψήφο μας να προκύψει ένα άλλο Διοικητικό Συμβούλιο με άλλους συσχετισμούς, μακριά από την αντίληψη που θέλει τη ΔΟΕ μακρύ χέρι των κομμάτων εξουσίας, με την αριστερά κυρίαρχη, με την όλη αριστερά αλληλέγγυα, ενωτική, ανοικτή στη σύνθεση, χωρίς παρωπίδες, χωρίς δογματισμούς, χωρίς τα σύνδρομα του χθες.

Ναι συνάδελφοι. Είναι εφικτή μια άλλη ΔΟΕ. Η ΔΟΕ που κάποιοι έχουν στο μυαλό τους δεν έχει καμιά σχέση με τον ωρομίσθιο που δίδασκε φέτος όλες - όλες τέσσερις ώρες την εβδομάδα. Δεν έχει καμιά σχέση με τον αναπληρωτή που σήμερα είναι άνεργος, το συνάδελφο που μπήκε σε αργία χθες για γελοίο λόγο. Δεν έχει σχέση με τη νηπιαγωγό που στο ανήλιαγο ημιπύγιο παλεύει καθημερινά. Δεν έχει σχέση με τον αναπληρωτή που το νέο σχολείο τον στύβει και κάθε Ιούνη τον πετά σαν στημένη λεμονόκουπα.

Συνάδελφοι της απερχόμενης πλειοψηφίας, η αυτοκριτική πάντα ακουγόταν σε αυτή την αίθουσα. Στο παρελθόν από γενναίες και υπεύθυνες ηγεσίες. Διακρίνω μια διάθεση με διαδικαστικά τερτίπια και διελκυστίνδες, να μας πουλήσετε τα φύκια για μεταξωτές κορδέλες.

Εμείς συνάδελφοι σεβόμαστε τους συναδέλφους αντιπροσώπους, εμπιστευόμαστε την κρίση τους, δεν κρυβόμαστε, δεν παραπλανούμε, μιλούμε ανοικτά και λέμε ανατροπή στη ΔΟΕ τώρα. Ανατροπή στα συνδικάτα χθες. Αλλαγή των συσχετισμών τώρα. Όμως ασφαλώς δεν φτάνει αυτό.

Δεν φτάνει συνάδελφοι. Είναι ανάγκη σήμερα, αύριο, η κυβέρνηση της δεξιάς και της νεοδεξιάς εσχάτως να πάει στο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Φτάνουν πια τα συντρίμια. Φτάνουν πια τα ερείπια. Είναι εφικτή μια άλλη πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία που θα συγκροτηθεί με όσους αντέχουν, όσους έχουν εμπιστοσύνη στις ιδέες τους. Σύντροφοι, εκτός από το ναρκισσισμό υπάρχει και η ενωτική αγωνιστική διάθεση. Η διάθεση σύνθεσης που οφείλει να διακατέχει όσους μιλούν στο όνομα της αριστεράς.

Συνάδελφοι, για μας οι αντίπαλοι δεν βρίσκονται σ' αυτή την αίθουσα. Ιδιαίτερα αντίπαλός μας δεν είναι η άλλη αριστερά. Αντίπαλός μας είναι τα προβλήματα. Αντίπαλός μας είναι τα προβλήματα και η πολιτική ελίτ που τα δημιουργεί.

Αγωνιζόμαστε να πείσουμε ότι ο δάσκαλος δεν μπορεί να βρίσκεται στην ίδια όχθη με όσους υπηρετούν τα μνημόνια, τις τρόικες, τα ΔΝΤ. Συνάδελφοι, καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα. Ψηφίζουμε ΕΡΑ. Ευχαριστώ συνάδελφοι.

ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΜΗΣ - ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Σταυριανός Αντώνης, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο των Εκπαιδευτικών της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Μπαίνοντας, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πριν δέκα λεπτά μέσα στην αίθουσα, δύο μεγαλοστελέχη της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ, με χαιρέκακη ειρωνεία, μου είπαν «καλώς την συνιστώσα». Αλήθεια, συναδέλφισσες και συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ, δύο μέρες Συνεδρίου τώρα, που αλληλοψηφίζεστε μεταξύ σας και που δεν έχετε διαφωνήσει ούτε μία φορά, ποια είναι η πραγματική συνιστώσα; Η ΠΑΣΚΕ της ΔΑΚΕ ή η ΔΑΚΕ της ΠΑΣΚΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι;

Ζήτημα δεύτερο: Συνάδελφοι της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου, ο κόσμος στη βάση του συνδικάτου μας κοκλάζει και βοά εναντίον σας, και αν νομίζετε ότι οι απόψεις τύπου να διαγραφούμε απ' τη ΔΟΕ είναι απόψεις των συνδικαλιστικών σας αντιπάλων, πλανάστε πλάνην οικτράν. Σκεφτείτε το...

Αναρωτηθείτε επίσης, πόσο εξαιρετικά άβολη μπορεί να είναι πολιτικά η θέση μου, καθώς και άλλων συναδέλφων, τα δύο τελευταία χρόνια ως συνδικαλιστής και αντιπρόσωπος Συλλόγων; Από τη μια, να προσπαθώ να περισώσω κάθε ικμάδα αξιοπρέπειας του συνδικάτου μου κι από την άλλη, να θέλω να το “κατακεραυνώσω” κριτικά, επειδή με την πολιτική σας έχετε ευνοχίσει συνειδησιακά όλους και όλες τους συναδέλφους του κλάδου.

Ως Εκπαιδευτικός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, παλεύουμε για ένα διαφορετικό συνδικάτο. Για ένα συνδικάτο που θα εμπνέει, για ένα συνδικάτο με διαφορετικούς συσχετισμούς. Για ένα συνδικάτο αριστερό πλειοψηφικά, όχι αριστερό με την έννοια που σπεύσατε να κατακρίνετε σε ένα κείμενο που γράψαμε πριν τέσσερις μήνες αλλά αριστερό πλειοψηφικά, και βεβαίως δε θα ντραπούμε να πούμε ότι παλεύουμε για ένα συνδικάτο που θα έχει ως στρατηγικό στόχο τη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία που βιώνουμε, την ανατροπή της κυβέρνησης των μνημονίων, ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας και μέχρι πρότινος, της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δε θα πω καθόλου αρνητικά λόγια για τις άλλες δυο αριστερές παρατάξεις. Γιατί δεν είστε εχθροί

μας. Είστε σύντροφοί μας, συντρόφισσες και σύντροφοι, όπως εχθροί μας δεν είναι ούτε η βάση των συναδέλφων της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ. Εχθροί μας είναι η πολιτική που εκφράζει το ανθρωποφάγο σύστημα που ονομάζεται καπιταλισμός και που αντικατοπτρίζεται στην χειρότερη έκφασή του τα τελευταία τρία χρόνια, απ' τις μνημονιακές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που ο μακρύς τους βραχίονας σε επίπεδο κυβερνητικής πολιτικής είναι η Νέα Δημοκρατία και οι συνιστώσες τους: ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ, Δημοκρατική Αριστερά και Χρυσή Αυγή.

Ως Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Κύμης - Αλιβερίου καταψηφίζουμε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τόσο τα πολιτικά πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ όσο και τα οικονομικά.

Τα καταψηφίζουμε βεβαίως και ως παράταξη.

Οι συνάδελφοί μου μου έλεγαν, «αλήθεια, βρε Αντώνη, γιατί δεν τα βρίσκετε επιτέλους εσείς οι αριστεροί;». Τι να τους πω, συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Ανήκω σε μία παράταξη, που μπορεί προς το παρόν να μην έχουμε τη δύναμη και τους μεγάλους συσχετισμούς στο συνδικάτο που έχετε εσείς, συντρόφισσες και σύντροφοι, αλλά τουλάχιστον με καθαρό το κούτελό μας, παλεύουμε για ενότητα των αριστερών δυνάμεων στη βάση οικοδόμησης κινηματικών διαδικασιών, που θα βγάλουμε τον κλάδο απ' αυτή τη λαίλαπα και το βούρκο που τον έχουνε βυθίσει οι ηγεσίες των δυνάμεων της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ.

Κλείνοντας και ως απάντηση σε ένα συνάδελφο από την ΠΑΣΚ που αναρωτήθηκε πριν μιάμιση ώρα τι είναι κυβερνητικός συνδικαλισμός, έχω να πω ότι είναι αφενός οι κρατικοδίαιτες θέσεις διαχείρισης, κάποιων συνδικαλιστών και αφετέρου δηλώσεις υπερηφάνειας και κομπορημοσύνης για ίδια καταγωγή συναδέλφου συνδικαλιστή με το χωριό της πρώην υπουργού Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου. Έχω να δηλώσω και να αντιπαραβάλω ότι εγώ, ως πρόεδρος Συλλόγου και ως μέλος των Εκπαιδευτικών Ριζοσπαστικής Αριστεράς, είμαι υπερήφανος που κατάγομαι από την Απείρανθο της Νάξου, τον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε ο ήρωας του 1940, που κατέβασε τη γερμανική σημαία απ' την Ακρόπολη, ο Μανώλης ο Γλέζος.

Σας ευχαριστώ.

ΒΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Συνάδελφοι, σας ανακοινώνω ότι οι πέντε αντιπρόσωποι του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Φθιώτιδας, ανεξαρτήτως Συνδυασμού από τον οποίο εκλεκτήκαμε, καταθέτουμε από κοινού 50 προτάσεις προς το Συνέδριο, οι οποίες είναι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας.

Δε θα σας κουράσω κι ούτε το τρίλεπτο επαρκεί για να αναφερθώ σε όλες αυτές τις προτάσεις. Θα επισημάνω όμως ότι υπάρχουν τοπικές συνελεύσεις τις οποίες θα πρέπει να παρακολουθήσουν τα Προεδρεία και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ για να μάθουν πώς λειτουργούν οι συνάδελφοι δημιουργικά και ενωτικά, ανεξαρτήτως ποια παράταξη ο καθένας ψηφίζει.

Μέσα σε 3 ώρες διαδικασίας κι ενώ στην αίθουσα παρευρίσκονταν πάνω από 200 συνάδελφοι συνεχώς και στις ψηφοφορίες οι περισσότεροι από τους μισούς συναδέλφους, πάρθηκαν από τις 50 αποφάσεις, οι 40 περίπου ομόφωνα. Δηλαδή συζητήθηκαν οι προτάσεις του ΠΑΜΕ, των Ανεξάρτητων Κινήσεων, της ΔΗΣΥ, και της ΔΑΚΕ και οι συνάδελφοι ομόφωνα ή με συντριπτική πλειοψηφία πήραν αποφάσεις και τις προωθούν προς τη Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων, ελπίζοντας ότι εδώ θα βρουν μια διαδικασία τέτοια που θ' ακουστεί η φωνή τους.

Δυστυχώς αυτό δε γίνεται. Για άλλη μια φορά η βάση θα έχει να λείει συζητήσαμε, αποφασίσαμε, αλλά δεν εισακουστήκαμε.

Η Γενική Συνέλευση μας δέσμευσε όλους να μεταφέρουμε αυτές τις αποφάσεις. Μας δέσμευσε επίσης να υποβάλλουμε την παραίτησή μας επιστρέφοντας για ν' αντικατασταθούμε από τους επόμενους στη σειρά του ψηφοδελτίου.

Τέλος μας δέσμευσε από τη χρηματική αποζημίωση που δικαιούμαστε να προσκομίσουμε παραστατικά, να κρατήσουμε τα πραγματικά μας έξοδα και τα υπόλοιπα να τα επιστρέψουμε στο Σύλλογό μας.

Συνάδελφοι, κάποιες ενδεικτικές προτάσεις για να μην καταχραστώ το χρόνο.

- Προτείναμε και αποφασίσαμε η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ το 2014 να είναι καταστατική. Η απόφαση πάρθηκε ομόφωνα.
- Οι αποφάσεις για τις κινητοποιήσεις και την έγκριση του σχεδίου δράσης να παίρνονται όχι εδώ, αλλά στις τοπικές συνελεύσεις και με μορφή δημοψηφίσματος ν' αθροίζονται πανελλαδικά τ' αποτελέσματα και μετά να υιοθετείται ή όχι η σχετική εισήγηση. Εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία.
- Αποφασίσαμε ομόφωνα, κύριοι του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και όσοι θέλετε να είστε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αποφασίστηκε ομόφωνα από όλους τους ψηφοφόρους των σχημάτων και των παρατάξεων, κατάργηση της Ολομέλειας των Προέδρων ή να έχει αποφασιστικό χαρακτήρα.
- Αποφασίστηκε ομόφωνα να περιοριστούν σε δύο οι θητείες όλων των εκλεγμένων μελών όπως γίνεται με τις θητείες του Προέδρου της Δημοκρατίας.
- Αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία, οι αρχαιρεσίες των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ να γίνονται από τις τοπικές συνελεύσεις, με διάρκεια θητείας ενός έτους.

Συνάδελφοι, αυτά θεωρώ ότι θα πρέπει να τα πάρουμε σοβαρά υπόψη. Επαναλαμβάνω, δεν είναι προσωπικές προτάσεις. Είναι προτάσεις της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Φθιώτιδας.

Ευχαριστώ.

ΚΑΨΑΛΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ» - ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π. Ε. – ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ

Συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τον απολογισμό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, όσοι έχουν μιλήσει μέχρι τώρα! Θέλω να πω ότι ήρθα στην Αθήνα έχοντας αποκρυσταλλώσει γνώμη για τα πεπραγμένα, αλλά περίμενα να δω και να ακούσω μια άποψη που θα μου άλλαξε τη γνώμη. Τι είδα; Είδα τον Πρό-

εδρο του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου κ. Μαντά χθες το απόγευμα και χθες το βράδυ να τινάζει την Γενική Συνέλευση στον αέρα, γιατί μάλλον δεν του έβγαιναν τα νούμερα, δεν του έβγαιναν τα κουκιά. Να επικαλείται το χρόνο, την ώρα, λες και έχουμε ωράριο εδώ μέσα όταν ερχόμαστε να εκπροσωπήσουμε τους συναδέλφους μας. Αυτό που έκανε κράτησε πάνω από δύο ώρες. Η ψηφοφορία για να αποφασίσουμε για τον προϋπολογισμό κράτησε λιγότερο από μία ώρα. Το καταστατικό υπάρχει και πρέπει να τηρείται Ευαγγέλιο. Αν δεν μας κάνει να το αλλάξουμε, αλλά τώρα δεν έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε ακορντεόν ανάλογα με τα συμφέροντά μας. Συνάδελφοι, καταψηφίζω τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ γιατί στα χέρια αυτής της πλειοψηφίας που διοικεί την ΔΟΕ έσκασαν και χάθηκαν οι μεγαλύτερες κατακτήσεις του κλάδου. Οι μισθοί μας, η σύνταξή μας, οι μόνιμοι διορισμοί, οι οργανικές θέσεις, η υγεία μας, τα διδασκαλεία, οι εκπαιδευτικές άδειες και τόσα άλλα, αλλά κυρίως γιατί χάθηκε η αξιοπρέπειά μας με την αξιολόγηση και χάνεται η μονιμότητά μας με τα πειθαρχικά. Καταψηφίζω τα πεπραγμένα της ΔΟΕ γιατί χάθηκαν με αντισυνταγματικό και παράνομο τρόπο χιλιάδες θέσεις εργασίας, έκλεισαν εκατοντάδες σχολεία και πρόσφατα έκλεισαν άλλα 200 σχολεία, χωρίς να δούμε γι' αυτά τα 200 σχολεία να γίνει κάτι, έστω μια ανακοίνωση από τη ΔΟΕ! Η ανεργία μαστίζει τον κλάδο μας. Χιλιάδες αποχωρήσεις, μηδενικοί διορισμοί και εμείς θεατές στην ίδια παράσταση του Αρμαγεδώνα που παίζεται στο «Καφενείο η Ελλάς». Οι νέοι συνάδελφοι ποδοπατήθηκαν χωρίς προϋπηρεσία, χωρίς μόνιμο διορισμό, χωρίς επίδομα ευθύνης, με ένα χέρι στη βαλίτσα κάθε Σεπτέμβρη να γυρνάνε την Ελλάδα σαν περιπλανώμενος θίασος. Οι συνάδελφοί μου θέλουν να βγουν στη σύνταξη, δεν μπορούν να το κάνουν καθώς η σύνταξη καθυστερεί και το εφάπαξ μόνιμως αγνοείται. Οι συνάδελφοί μου στην ειδική αγωγή, εκπαιδευτικοί ενός κατώτερου θεού, που τους έχουν κοροϊδέψει επανειλημμένως με ΑΣΕΠ που δεν γίνονται, με οργανικές θέσεις που χάθηκαν, με ψέματα, με ψέματα, με ψέματα. Είναι οι άνθρωποι που σηκώσουν

τον κοινωνικό ιστό της εκπαίδευσης στα χέρια τους, που παλεύουν για παιδιά των ειδικών σχολείων και των τμημάτων ένταξης, που παλεύουν για μια διαφορετική παιδεία. Είναι αυτοί που πρέπει να είμαστε δίπλα τους γιατί είναι οι πιο αδικημένοι και οι πιο χαμένοι αυτού του κλάδου.

Καταψηφίζω τα πεπραγμένα της ΔΟΕ γιατί πιστεύω ότι ο κλάδος αξίζει μιας καλύτερης τύχης.

ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συνάδελφοι είμαι από την Ενωτική Κίνηση Εκπαιδευτικών. Θα μιλήσω για την αξιολόγηση και ως Πρόεδρος του Συλλόγου να τονίσω τις θέσεις της Γενικής μας Συνέλευσης. Η αξιολόγηση η συγκεκριμένη, αποτελεί μια μνημονιακή αξιολόγηση που έχει στόχο να εφαρμόσει το νόμο 4024, δηλαδή το μισθολόγιο – βαθμολόγιο. Αποτελεί μια ποσοτική αξιολόγηση καθώς θα εφαρμόσει τις ποσοστώσεις του νέου μισθολογίου. Όπως είναι γνωστό, ένα συγκεκριμένο ποσοστό συναδέλφων κάθε φορά θα καταφέρνει να περνά από τον έναν βαθμό στον άλλο και όλοι οι υπόλοιποι θα μένουν είτε στον ίδιο, είτε αξίζουν είτε όχι. Αποτελεί μια τιμωρητική αξιολόγηση που έχει σκοπό τη χειραγώγηση και την τρομοκράτηση των εκπαιδευτικών, καθώς υπό το φόβο της αρνητικής αξιολόγησης, ο εκπαιδευτικός δε θα κινείται ελεύθερα μέσα στη σχολική μονάδα. Θα καλλιεργείται ο ατομικισμός και ο ανταγωνισμός μεταξύ των συναδέλφων, λόγω της σύγκρισης που θέτει. Αποτελεί μια αξιολόγηση που θα κατηγοριοποιεί τις σχολικές μονάδες.

Προτάσεις για το μπλοκάρισμα της αξιολόγησης στην πράξη:

- Δεν καταθέτουμε φάκελο αυτοαξιολόγησης το Σεπτέμβριο. Το Σεπτέμβριο να συνεδριάσουν όλοι οι Σύλλογοι Διδασκόντων και τα Νηπιαγωγεία ώστε μαζικά και ενωτικά να συνυπογράψουμε μια υπεύθυνη δήλωση στην οποία όλοι οι συνάδελφοι να δηλώνουμε πως δε συμμετέχουμε στη συγκεκριμένη

αξιολόγηση είτε ως αξιολογούμενοι είτε ως αξιολογητές.

- Σε περίπτωση που η αξιολόγηση τεθεί στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, άμεση παραίτηση των αιρετών.
- Στάσεις εργασίας σε περιπτώσεις επιμόρφωσης για την αξιολόγηση και συνδικαλιστική κάλυψη από την Ομοσπονδία.
- Ενημέρωση των γονέων και συνολικά της κοινωνίας για το συγκεκριμένο θέμα και κατά όσο επηρεάζει τους μαθητές και τα δημόσια σχολεία.

Οφείλω και μια απάντηση γιατί χτες δε μου δόθηκε ο λόγος, στους συναδέλφους της ΠΑΣΚ. Τόνισαν εδώ και δυο μέρες ότι από το Σεπτέμβριο του 2011 έχουν αποχωρήσει από τα όργανα του ΠΑΣΟΚ και έχουν διαχωρίσει τη θέση τους. Θυμίζω πως το Νοέμβριο, στις εκλογές του ΚΥΣΠΕ είχαν δυο υποψηφίους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στις τελευταίες εκλογές.

ΜΠΑΜΠΑΛΙΟΥΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εκπροσωπώ την Εκκίνηση Εκπαιδευτικών Λάρισας και εδώ στη Γενική Συνέλευση την Ανεξάρτητη Ενωτική Εκκίνηση Εκπαιδευτικών.

Έρχομαι πρώτη φορά στη Συνέλευση, πρώτη φορά εκπροσωπώ τον κλάδο σ' αυτή τη διαδικασία και μπορώ να πω ότι έχω μείνει άφωνος, έκπληκτος για το επίπεδο θα έλεγα αυτής της Συνέλευσης και είναι κρίμα.

Όταν οι παραγωγικές δυνάμεις εγκλωβίζονται απ' τις παραγωγικές σχέσεις τότε αλλάζουμε τις παραγωγικές σχέσεις και δεν αλλάζουμε τις παραγωγικές δυνάμεις και όταν οι συνδικαλιστικές δυνάμεις εγκλωβίζονται απ' τις συνδικαλιστικές σχέσεις προσπαθούμε να αλλάξουμε τις συνδικαλιστικές σχέσεις.

Όπως θα διαπιστώσατε χτες αυτό το δεύτερο είναι δύσκολο να γίνει, αλλά όμως κάποιοι πρέπει να το τολμήσουμε να το κάνουμε. Δεν είναι δυνατόν να κωλυσιεργούμε, να μην περνάμε στο ουσιαστικό αλλά να μένουμε συνεχώς στη διαδικασία, με συνέπεια να εκφυλίζονται έννοιες, όπως είναι η Συνέλευση, η συζήτηση, ο διάλογος, η σύνθεση και όλα αυτά.

Οφείλω να πω ότι αυτό δεν γίνεται απ' όλους και αυτό γίνεται από τις δύο συγκεκριμένες παρατάξεις οι οποίες εδώ πέρα εκπροσωπούν αυτό που πάει να φύγει, αυτό που πεθαίνει, το παλιό. Το καινούργιο είναι αλλού και το καινούργιο έχει πρόβλημα να μορφοποιηθεί, αλλά διαπιστώνουμε την αντίσταση που προβάλλεται από το παλαιό.

Εδώ πέρα επίσης διαπιστώνουμε το εξής: ότι όλες οι διαπιστώσεις σχετικά με τα προβλήματά μας είναι γραμμένες και εδώ πέρα, είναι κοινές και μάλλον εδώ μέσα, σ' αυτή την αίθουσα, είμαστε αρκετοί ανεξάρτητοι. Βλέπω εδώ τη Δημοκρατική Ανεξάρτητη Παράταξη, την Ανεξάρτητη Κίνηση, τη Δημοκρατική Συνεργασία, ενδεχομένως και άλλες. Εμείς είμαστε ανεξάρτητοι, διαπιστώνουμε κοινά πράγματα αλλά τελικώς δεν μπορούμε να βγάλουμε ένα συμπέρασμα. Είναι τρομακτικό δηλαδή.

Άρα λοιπόν κάτι άλλο συμβαίνει. Προφανέστατα υπάρχει πρόβλημα αξιοπιστίας. Κάποιοι λένε αυτά αλλά εννοούν άλλα. Πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτά που λέμε αν τα εννοούμε όλοι. Ή κάποιοι λένε αυτά, αλλά πράττουν άλλα, με συνέπεια έχουν ευτελιστεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια όλες σχεδόν οι έννοιες, είτε πρόκειται για Συνέλευση, είτε πρόκειται για συζήτηση. Όταν πρόκειται για Συνέλευση και συζήτηση αναλωνόμαστε όπως το 1982 στα αμφιθέατρα επί του Προεδρείου και επί της διαδικασίας. Δεν προχωράμε καμιά φορά ή ελάχιστα στην ουσία.

Ωραία παιχνίδια. Τα παίζουμε όμορφα, μετράμε τις δυνάμεις μας και φεύγουμε όλοι ικανοποιημένοι.

Δεν νομίζω όμως ότι αυτός είναι ο σκοπός μας. Έχει ευτελιστεί η απεργία, η Συνέλευση, οι διαδικασίες, το συνδικάτο και στο τέλος και η αξιοπρέπειά μας. Αν αυτό είναι κάτι το οποίο δεν πρέπει να το λέμε ή δεν πρέπει να προσπαθήσουμε να το αλλάξουμε τότε τι πρέπει να αλλάξουμε;

Επίσης όσον αφορά την αξιοπιστία και τη διγλωσσία εδώ μέσα και οι δύο ανεξάρτητες παρατάξεις που χτες έφυγαν από δω πέρα απ' τη μια μεριά λοιπόν δεν θέλουν αξιολόγηση, όλα αυτά που λέμε εδώ πέρα, απ' την άλλη μεριά όμως πάνε και στηρίζουν τις πολιτικές εκείνες οι οποίες μας οδηγούν σε αυτή την αίθουσα, να μιλήσουμε γι' αυτά τα πράγματα.

Είναι διχασμένες προσωπικότητες; Έχουν κάποιο άλλο πρόβλημα; Προφανέστατα όχι. Παίζουν ένα συγκεκριμένο παιχνίδι. Η πολιτική γι' αυτούς είναι κάτι άλλο. Το γνωρίζουμε όλοι τι είναι αυτό και γι' αυτό διατηρούν ακόμα σχετικώς μεγάλες δυνάμεις. Εάν όμως παραμείνουμε σ' αυτού του είδους την πολιτική είναι σίγουρο ότι είμαστε χαμένοι.

Ευχαριστώ.

ΤΖΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι από την Εκκίνηση Εκπαιδευτικών της Λάρισας. Μια Κίνηση που κατήλθε για πρώτη φορά στις εκλογές, βγήκε δεύτερη δύναμη στο Νομό, εξέλεξε 4 αντιπροσώπους που βρίσκονται ανάμεσά μας. Έρχομαι για πρώτη φορά σε Συνέδριο της ΔΟΕ και διαπίστωσα ότι είναι κατ' ευφημισμό Συνέδριο. Διαπίστωσα λοιπόν ότι είναι ένα πανηγύρι, ένα σώου που η ηγεσία της ΔΟΕ το ονομάζει Συνέλευση. Δεν είδαμε κανένα πλαίσιο δράσης. Βασανιζόμαστε δύο μέρες με το αν θα αναγνωρισθεί ο Σύλλογος της Νίκαιας, με το τι θα γίνει με τα πεπραγμένα, με το αν θα ψηφίσουμε τον απολογισμό. Υπάρχουν χίλια προβλήματα που βασανίζουν τους συναδέλφους αλλά για την ταμπακιέρα δεν έχουμε ακούσει τίποτα.

Η Γενική Συνέλευση, συνάδελφοι, φαντάζομαι ότι είναι Συνέλευση των Συλλόγων και όχι των παρατάξεων. Άρα λοιπόν το σώου καλά κρατεί, οι 550 συνάδελφοι (εκτός από εκείνους τους 50 που κάθονται στα πρώτα έδρανα) φαντάζομαι ότι έχουν τελειώς διαφορετική άποψη για το πώς πρέπει να λειτουργεί το κορυφαίο όργανο του κλάδου. Είδα πρωτόγνωρα πράγματα. Είδα ως πούμε την αδελφοποίηση της ΠΑΣΚ με τη ΔΑΚΕ βάζοντας δακτυλίδια και αποχωρώντας μαζί χτες βράδυ. Ποιες λοιπόν είναι οι προτάσεις; Οι προτάσεις που κατατέθηκαν; Καμία συνάδελφοι, καμία. Αυτή τη στιγμή οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί όπως είμαι και εγώ-ενημερώνω ότι είμαι 25 συναπτά χρόνια μέσα στην τάξη, καταθέτουν μία-μία πρόταση. Θα καταθέσω λοιπόν κι εγώ τις δικές μας προτάσεις, που είναι ξε-

κάθαρες και ουσιαστικές. Είδαμε επίσης παραληρήματα, παραληρήματα από τον Γενικό Γραμματέα της ΔΟΕ, από τον Ταμία της ΔΟΕ.

Δεν είδα λοιπόν συνάδελφοι τον εκπαιδευτικό πολιτισμό που πρέπει να διέπει έναν εκπαιδευτικό. Αν έλειπαν όλες αυτές οι πινακίδες δίπλα μας, απέναντί μας και ήμουν παρατηρητής θα πίστευα ότι βρίσκομαι σε Συνέδριο κάποιας άλλης κοινωνικής ομάδας και όχι σε Συνέδριο εκπαιδευτικών. Δυστυχώς. Ένα απ' τα παραληρήματα, το τρίτο, ήταν του συντοπίτη μου Ειδικού Γραμματέα του κ. Φασφαλή ο οποίος μίλησε με αμετροέπεια ότι από δω και πέρα (η αριστερή πτέρυγα) έχουν πάρει τα πάντα: διδακτορικά, μεταπτυχιακά. Λοιπόν συνάδελφοι ξέρετε πολύ καλά, πολύ καλύτερα από μένα, ότι οι δύο μεγάλες παρατάξεις φρόντισαν μέχρι τώρα να έχουν μοιράσει τους διευθυντές, τα διδασκαλεία, τα μεταπτυχιακά, τα διδακτορικά, τα πάντα.

Η πρόταση που καταθέτω φέτος και ελπίζω του χρόνου στην Καταστατική Συνέλευση να ληφθεί υπ' όψιν είναι η εξής: οι θητείες των αιρετών να είναι δύο και μόνο δύο. Ο αιρετός μετά από δύο θητείες συνήθως γίνεται παράγοντας. Αυτό πρέπει να αποφεύγουμε. Δεύτερο: είμαστε εδώ μέσα 600 συνάδελφοι. Οι 59.400 που λείπουν ξέρουν ότι εμείς ήρθαμε εδώ με χρήματά τους; Εγώ συνάδελφοι είπα κατέρχομαι για πρώτη φορά και για την αμοιβή έμαθα την επόμενη μέρα της εκλογής μου. Τότε έμαθα πόσο ομιχλώδες και σκοτεινό είναι το τοπίο γύρω από τη Συνέλευση της ΔΟΕ. Γι' αυτό λοιπόν πρότασή μου είναι η συνδρομή προς τη ΔΟΕ να είναι 15 ευρώ να μην υπάρχει αποζημίωση, αλλά ο συνάδελφος να καταθέτει τις αποδείξεις, τα αποδεικτικά στοιχεία και να αμείβεται μόνο γι' αυτά.

Έρχομαι κάπου αλλού τώρα. Τελειώνω. Έρχεται η καινούργια χρονιά, η ΔΟΕ θα μας συντάξει σε καινούργιους αγώνες. Θα προτείνει απεργία. Επειδή λοιπόν από δω μέσα κατάλαβα τι είναι η ΔΟΕ ενημερώνω το σώμα ότι θα παραιτηθώ από σύνεδρος γιατί η απερχόμενη διοίκηση δε μπορεί να εμπνεύσει την απεργία, γιατί καπηλεύεται το χώρο, τον κλάδο αυτό εδώ το προεδρείο.

ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Ευχαριστώ. Εκπροσωπώ τους **Πειρατές στην Εκπαίδευση**.

Λοιπόν συνάδελφοι μαύρο και από τη ΔΟΕ για τη μετάδοση της Γενικής Συνέλευσης των αντιπροσώπων. Εγώ θα επιμείνω στη διαφάνεια, όπως το μαύρο που έπεσε πριν από μερικές μέρες και στην ΕΡΤ. Δεν θέλουν τη διαφάνεια εδώ στο Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Δεν εξηγείται διαφορετικά.

Όπως είχε ανακοινωθεί οι Πειρατές στην Εκπαίδευση θα μετέδιδαν μέσω internet με εικόνα και ήχο ζωντανά από το ξενοδοχείο όπου γίνεται η Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων των δασκάλων. Αυτή η προοπτική της αναμετάδοσης προκάλεσε φόβο και αναταραχή και στο Προεδρείο αλλά και σε μερίδα αντιπροσώπων που απαίτησαν από την πρώτη στιγμή την απομάκρυνση από την αίθουσα του φορητού υπολογιστή που μετέδιδε στο internet.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε, συνάδελφοί μου καλοί, ότι η ΔΟΕ έχει μισθώσει ειδικό συνεργείο με δύο cameraman και τεχνικούς για τη μαγνητοσκόπηση του Συνεδρίου. Ζητήσαμε έπειτα και να τεθεί και σε ψηφοφορία να πάρουμε εικόνα και ήχο απ' αυτό το οποίο πληρώνει η ΔΟΕ, τους cameraman, απευθείας απ' την κονσόλα και η μετάδοσή μας θα είχε σαφώς και καλύτερη εικόνα.

Το Προεδρείο ούτε καν αξιώθηκε να το βάλει σε ψηφοφορία. Οι Πειρατές στην Εκπαίδευση έδωσαν κυριολεκτικά μάχη για να εξασφαλίσουν τη ζωντανή μετάδοση και να δώσουν τη δυνατότητα σε όλους τους δασκάλους και τις δασκάλες και τους νηπιαγωγούς της χώρας, οπουδήποτε και αν βρίσκονται, να βλέπουν και να ακούν τους αντιπροσώπους τους.

Προφανώς πολλοί σύνεδροι και το Προεδρείο δεν ήθελε να δουν αυτά τα χάλια. Τους καταλαβαίνω. Μάταια λοιπόν μέχρι τώρα. Φαίνεται πως το κορυφαίο συνδικαλιστικό όργανο των Ελλήνων δασκάλων είναι απαρχαιωμένο, μη λειτουργικό και αδιαφανές. Οι αντιλήψεις που υπαγορεύουν ότι οι Συνελεύσεις πρέπει να γίνονται σε κλειστές πόρτες και να απαγορεύουν τη δημόσια αναμετάδοση θυμίζουν άλλες σκοτεινές εποχές.

Η Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου των αντιπροσώπων της ΔΟΕ είναι όπως μια συνεδρίαση της Βουλής. Είναι ανοιχτή και δημόσια και όλοι έχουν το δικαίωμα να ακούσουν τι λένε οι εκπρόσωποί τους.

Αυτό το δικαίωμα στερεί η Διδασκαλική Ομοσπονδία από τους χιλιάδες δασκάλους της χώρας που ακόμα και αν είχαν τη δυνατότητα να παρευρίσκονται ήταν αδύνατον να βρεθεί αίθουσα να τους χωρέσει. Το διαδίκτυο όμως δίνει τη δυνατότητα και όχι μόνο αυτό αλλά και δίνει και τη δυνατότητα να συμμετέχουν και όλοι ενεργά και αμφίδρομα.

Λοιπόν όλα αυτά εγείρουν πολλά ερωτηματικά. Τι φοβάται το Προεδρείο και οι αντιπρόσωποι της ΔΟΕ εκτός από την τεχνολογία για να μην θέλουν να μεταδοθούν ζωντανά οι εργασίες;

Γιατί πληρώνει η ΔΟΕ τα έξοδα της μαγνητοσκόπησης των εργασιών σε τηλεοπτικό συνεργείο όταν με λιγότερο εξοπλισμό και μηδενικά έξοδα και με τη δική μου εθελοντική προσφορά θα μπορούσε να μεταδοθεί απευθείας; Θα μας πείτε κύριοι της ΔΟΕ πόσο στοιχίζει;

Και επίσης έχετε και μια web TV στη σελίδα σας. Γιατί δεν αξιοποιείται; Εγώ και τώρα αν θέλετε μπορώ να κάνω αναμετάδοση στη σελίδα της ΔΟΕ στο web TV της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Δεν θέλετε όμως.

Εμείς θέλουμε μια ανοιχτή, διαφανή ΔΟΕ, με ανοιχτές διεργασίες. Γι' αυτό μας ψήφισαν οι δάσκαλοι της Αθήνας.

Προσέξτε, γιατί αν δεν αλλάξετε νοοτροπία ως εκπρόσωποι αυτούς τους οποίους εκπροσωπείτε θα σας αλλάξουν.

Συνάδελφοι η λεηλάτηση των θέσεων των αντιπροσώπων από τα παραδοσιακά κόμματα δεν μπορεί να θεωρείται δεδομένο εσασί, δεν μπορεί να ισχύει αιώνια. Οι δάσκαλοι της Αθήνας έδωσαν το σύνθημα για αλλαγή της δεδομένης κατάστασης.

Όλα στη ζωή έχουν μια αρχή και ένα τέλος. Έφτασε το τέλος για τους παραδοσιακούς συνδικαλιστές που βαρύνονται με ευθύνη μεγάλη για την κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η χώρα μας. Και ήρθε η δική μας αρχή που εμπνέει τους δασκάλους και σε λίγο θα πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας.

Ο σύγχρονος δάσκαλος πρέπει να διαπνέεται από τις αρχές της διαφάνειας, να απαιτεί τη διαφάνεια και η διαφάνεια να είναι υποχρέωση της ΔΟΕ.

Όχι άλλες κρυφές διαβουλεύσεις.

Αντιμετωπίζουμε ένα συμπαγή τοίχο από τις παραταξίες που εκπροσωπούνται στη ΔΟΕ και υποστηρίζονται από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ΔΗΜΑΡ, ΚΚΕ. Που έχουν μάθει να λειτουργούν πίσω από κλειστούς τοίχους και με συμφωνίες στο παρασκήνιο και τρέμουν στην ιδέα της ζωντανής μετάδοσης.

Θέλουμε ανοιχτή και διάφανη ΔΟΕ, γι' αυτό μας ψήφισαν οι δάσκαλοι της Αθήνας.

Θα θέσουμε υποψηφιότητα για το Δ.Σ. της ΔΟΕ και στην ΑΔΕΔΥ και απευθύνουμε ανοιχτή πρόσκληση υποστήριξης και συνεργασίας προς όλους τους συναδέλφους μας που θεωρούν ότι βρίσκονται έξω από παρατάξεις, έξω από παραταξιακές κατευθυντήριες γραμμές, να συνδράμουν στην κοινή κάθοδο στις εκλογές με ανεξάρτητο πειρατικό ψηφοδέλτιο.

Ευχαριστώ συνάδελφοι.

ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΕΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Μια κατακόκκινη γραμμή χωρίζει όχι μόνο το χτες από το σήμερα των αγώνων για το στοιχειώδες και το αναγκαίο, αλλά και τη γραφειοκρατικοποίηση των διεκδικήσεων από τη διάθεση για οριστική ρήξη με κάθε μηχανισμό που επιζητεί να αντιμετωπίζει ως “διαχειρίσιμη κρίση” την αγωνία της κοινωνικής πλειοψηφίας κι ως “λογικό επακόλουθο” τον φόβο και τον πόνο, για να κρατά καθηλωμένη την οργή του εργαζόμενου αλλά και του άνεργου απελπισμένου κόσμου. Μια γραμμή που ορίζεται σαν ένα σχοινί τεντωμένο (όπως θα έλεγε ο Κάφκα για την αλήθεια) όχι για να ισοροπήσουμε πάνω σ’ αυτό, αλλά για να σκοντάψουμε.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, αναντίστοιχο πλέον απέναντι στην οικονομική, πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα και στην επίθεση από κυβέρνηση-τροϊκα-κεφάλαιο, με τις επιλογές του και -κατ’ επέκταση- με την αδυναμία του να πείσει τους εργαζόμενους για την αντίσταση που απαιτούν οι καιροί, οδηγήθηκε στην απαξίωσή του. Καθοριστικό ρόλο σ’ αυτήν την απαξίωση έπαιξε ο κατεστημένος συνδικαλισμός, ο ασφυκτικός εναγκαλισμός των συνδικαλιστικών παρατάξεων με τα κόμματα, και η εξασφάλιση της “κοινωνικής ειρήνης” με συμφωνίες κάτω από το τραπέζι. Ο παραδοσιακός συνδικαλισμός έχει καθιερωθεί ως ένα “εντεταλμένο επιμελητήριο”, έχει μετατραπεί σε όργανο επιβολής όρων των κέντρων οικονομικοπολιτικής εξουσίας και εκμετάλλευσης στο σύνολο των εργαζομένων και λειτουργεί ως “διαβούλιο-προαγωγός” ελπίδων. Παράλληλα, αυτό που λέμε “συνδικαλιστική γραφειοκρατία” αποτελεί μέρος αυτού του “διευθυντηρίου” διαπραγμάτευσης των συνθηκών εργασίας, μετατρέποντας τα συνδικάτα σε “κοινοβούλια ανάθεσης” και σ’ ένα “σύστημα απορρόφησης κραδασμών”, που στην καλύτερη περίπτωση επιδιώκει “πολιτικά” γεγονότα, προκειμένου να εξαργυρωθούν στη συνέχεια στην κάλπη των εκλογών από κόμματα και συνδικαλιστικές παρατάξεις.

Ο εργαζόμενος κόσμος, και μέσα από τούτη τη Γενική Συνέλευση Αντιπροσώπων του Κλάδου, μας στέλνει ένα μήνυμα: “δυναμώστε την οργή μας, πυρώστε το

φυτίλι, και οδηγήστε στο στόχο τα θέλω μας: ρήξη κι ανατροπή!”. “Μη φιλτράρετε την αγανάκτηση, μην υποστέλλετε τη σημαία”.

Η αδυναμία να εκφραστεί μια συνολική στρατηγική που θα εμπνέει, θα συγκινεί και θα κινητοποιεί την εργαζόμενη πλειοψηφία πάνω σε μια γενικευμένη γραμμή ρήξης-ανατροπής, ελπίδας και νίκης δίνει τη δυνατότητα στις συμβιβασμένες ηγεσίες και στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να συνεχίσουν τη δράση τους σ’ όλη την κλίμακα των συνδικάτων, συντηρώντας το συνδικαλισμό της υποταγής, που πλήττει όχι μόνο την αξιοπιστία της συλλογικότητας, αλλά βλάπτει και υποθηκεύει το μέλλον και τα δικαιώματά μας. Ο κατεστημένος κομματικός συνδικαλισμός που καθηλώνει - χειραγωγεί τις αγωνιστικές διαθέσεις, δεν μπορεί παρά να οδηγήσει στην αδράνεια και την ήττα.

Οι επανειλημμένες εκκλήσεις μας για την ανάπτυξη ενός κοινού-ενωτικού σχεδίου δράσης του αγωνιστικού ριζοσπαστικού ρεύματος στην εκπαίδευση ακόμα και με την κορύφωση της έκφρασής του σ’ ένα κοινό ψηφοδέλτιο συναντούν -χρόνια τώρα- είτε τη σταθερή άρνηση και την αποφυγή είτε τους “ελιγμούς”, τα τεχνάσματα και τα κόλπα των κομματικών συνδικαλιστικών παρατάξεων που θα μπορούσαν να συναντηθούν-συσπειρωθούν σε ένα τέτοιο πρόταγμα.

Σε τούτη τη συγκυρία, εκφράζοντας την αγωνία για ένα ριζοσπαστικό συνδικαλισμό ανεξάρτητο από κομματικούς μηχανισμούς και παρατάξεις ιμάντες τους που ζυγιάζουν κάθε φορά το κομματικό συμφέρον ή θεωρούν πως “δεν ήρθε ακόμα ο καιρός”, καλούμε όσους νιώθουν και θέλουν να δρομολογήσουν αλλαγές στο συνδικαλιστικό γίγνεσθαι να στηρίξουν την **“ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ για την αυτονομία και την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος” στην ΑΔΕΔΥ**, ώστε να έρθουν στο προσκήνιο ατόφιας οι αγωνίες του κόσμου της εργασίας, αλλά και για να αλλάξουμε μέσα από τις διεργασίες των “κάτω”, τα συνδικάτα μέσα από τα ίδια τα συνδικάτα.

Διεκδικούμε τη δρομολόγηση των αναγκαίων αγώνων, κάτω από την απαίτηση για τη δημιουργία των προϋποθέσεων από μεριάς του κινήματος για Γενική Πολιτική Απεργία Διάρκειας, τώρα!

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ένα παράδειγμα για να γίνει αντιληπτό πώς λειτουργήσε η ΔΟΕ τα δύο προηγούμενα χρόνια ελπίζοντας να έχω και την προσοχή του Προέδρου της Ομοσπονδίας. Δεν ξέρω αν μπορεί να τρώει και να ακούει ταυτόχρονα.

Το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης προσέφυγε μαζί με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους να γνωμοδοτήσει. Να γνωμοδοτήσει αν σύμφωνα με το Νόμο 4024 που αφορά το ενιαίο μισθολόγιο πρέπει όλοι οι εκπαιδευτικοί να ανήκουν στην ΠΕ κατηγορία.

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε και συντάχθηκε με το Γενικό Λογιστήριο το οποίο διαφώνησε με την απόφαση του Υπουργείου Παιδείας να ενταχθούν στην ΠΕ κατηγορία όλοι οι εκπαιδευτικοί. Ο Νόμος 4024 καταργεί τρία άρθρα: 12, 13 και 14 του 1566.

Αυτό σημαίνει, για όσους ακόμη δεν μπορούν να το αντιληφθούν, ότι δεν υφίστανται πια οι διατάξεις που εξαιρούσαν τους εκπαιδευτικούς από την κατάταξη που προβλέπει το ενιαίο μισθολόγιο για τους δημοσίους υπαλλήλους και πηγαίνουμε με μοναδικό κριτήριο την κατάταξή τους σύμφωνα με το πτυχίο διορισμού τους, που σημαίνει ότι ανοίγει η πόρτα για να έχουμε περαιτέρω μειώσεις μισθών αφού πολλοί εκπαιδευτικοί συνάδελφοί μας θα βρεθούν στην ΤΕ κατηγορία και συνάμα θα πρέπει να επιστρέψουν αναδρομικά ό,τι πήραν από 1^η/11^{ου} του 2011.

Η ΟΛΜΕ έβγαλε καταγγελία. Έβγαλε τουλάχιστον μία καταγγελία. Η ΔΟΕ δεν το έχει πάρει μυρωδιά ακόμη. Έχετε βγάλει κάτι;

Κ. ΜΑΝΤΑΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.): Αν μου επιτρέπεις, επειδή είναι ένα ζήτημα το οποίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό, θα σου πω Βασίλη.

Β. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ): Κομνηνέ απαντάς άμα το συμπληρώσω. Έβγαλε Εγκύκλιο το Υπουργείο Παιδείας που λέει ότι ισχύει το πλαίσιο και αυτό συνέβη γιατί άρχισαν ήδη τις περικοπές, αφορά να το ξεκαθαρίσω για όσους δεν το ξέρουν και οι περισσότεροι δεν το ξέρουν, αφορά όλους τους εκπαιδευτικούς που είτε μπήκαν είτε δεν μπήκαν στη διαδικασία της εξομοίωσης με το πτυχίο της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, εντάσσονται στην κατηγορία ΤΕ, όπως και άλλες κατηγορίες, οι τεχνικές ειδικότητες, όπου αν το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στείλει έγγραφο στους εκκαθαριστές, ως υπέρτερη αρχή που είναι, θα πρέπει να προ-

χωρήσουν σε περικοπή μισθών και μετά θα πρέπει να έλθει το Υπουργείο Παιδείας, προσέξτε, να καταθέσει πρόταση νόμου για να επιστραφούν αναδρομικά τα παρακρατηθέντα.

Αυτό συνέβη με εκατοντάδες εκπαιδευτικούς με το περιφέρωμα κίνητρο απόδοσης και δόθηκαν μετά από ενάμισι χρόνο τα χρήματα και δόθηκαν κομμένα κατά το 1/3 γιατί έγινε παρακράτηση φορολογική επιπλέον ως επιπλέον αμοιβή. Απάντησε.

Κ. ΜΑΝΤΑΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.): Βασίλη, αν μου επιτρέψεις και να απευθυνθώ στους συναδέλφους, άφησέ με λίγο συνάδελφε, το γνωρίζουμε το θέμα πάρα πολύ καλά. Είπα επειδή είναι ένα θέμα το οποίο το ανοίγει ο Βασίλης και είναι πολύ σημαντικό και ιδιαίτερα λεπτό. Ιδιαίτερα λεπτό.

Σαφώς και το έχουμε δει και ήταν επιλογή να μην το αναδείξουμε και θα σας εξηγήσω γιατί. Το πρόβλημα δημιουργήθηκε και προέκυψε όταν κάποιος κλάδος με πενταετείς ή εξαετείς σπουδές πανεπιστημιακές κάνανε προσφυγή ζητώντας διαφορετική κατάταξη.

Αυτό απ' τη στιγμή που βγήκε η σχετική γνωμοδότηση που ανέφερε ο Βασίλης είναι σαφές ότι αν προχωρούσε θα δημιουργούσε ένα ζήτημα ιδίως για τους συναδέλφους που δεν έχουν ούτε καν εξομοίωση, που έχουν διετείς σπουδές. Εγώ λέω πολύ μεγαλύτερο γι' αυτούς. Και είναι υπαρκτό.

Τι έπρεπε να βγούμε; Να πούμε μα τι είναι αυτό που κάνετε, εμείς έχουμε δύο χρόνια και μας βάλατε στα τέσσερα και κακώς μας βάλατε, έπρεπε να μας βάλατε και να μην πάτε στα δύο; Όταν το Υπουργείο Παιδείας και με απόφασή του είπε ότι εξακολουθεί να ισχύει για την κατάταξη των εκπαιδευτικών η σχετική Εγκύκλιος του '11, εκεί που καταταγήκαμε με τετραετείς σπουδές.

Δεν ξέρω τι έκανε η ΟΛΜΕ και προφανώς η ΟΛΜΕ δεν έχει πρόβλημα με διετείς σπουδές γιατί έχει σε κάποιες ειδικότητες της. Εγώ λέω Βασίλη ότι η ΔΟΕ...

Β. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ): Πρόεδρε, επικαλείται το Υπουργείο στην Εγκύκλιο ότι ισχύουν τα άρθρα 12, 13 και 14 του 1566; Του 4024 τα καταργεί;

Κ. ΜΑΝΤΑΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.): Το Υπουργείο λέει στην Εγκύκλιό του, επειδή το έβαλε τώρα, λέει.. Εντάξει, εδώ είναι η Εγκύκλιος του Υπουργείου που λέει ότι ισχύει η σχετική Εγκύκλιος του '11 προς όλες τις Περιφερειακές Διευθύνσεις. Μην ανοίγουμε ένα ζήτημα που μπορεί να το βρούμε μπροστά μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν Βασίλη συνέχισε και όταν ο Πρόεδρος πάρει το λόγο θα δώσει τις εξηγήσεις.

Β. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ): Αυτό είναι ενδεικτικό για τα πεπραγμένα και επίσης είναι ενδεικτικό για το πόσο αποφασισμένοι είναι αυτοί που κυβερνούν μαζί με όσους τους εξουσιάζουν και αναφέρομαι στους ντόπιους και ξένους τοκογλύφους, να το φτάσουν το μαχαίρι μέχρι το κόκκαλο. Να ματώσει τόσο πολύ η ελληνική κοινωνία που πλέον να μιλάμε για φαινόμενα κοινωνικής καταστροφής.

Και τι κάνει ο κλάδος; Πρώτο παραμύθι που ακουγόταν εδώ και δύο χρόνια, οι δάσκαλοι, οι εκπαιδευτικοί γενικά δεν τραβούν και εδώ βρίσκεται ο δράκος που ανέφερε προηγουμένως ο Θανάσης ο Τσιριγώτης από τη μεριά της ΟΛΜΕ.

Αυτό το παραμύθι πετάχτηκε στο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας με την περίφημη απόφαση των καθηγητών για απεργία. Πετάχτηκε στα σκουπίδια όταν αρκούσε, μόνο με μία εισήγηση για απεργία διάρκειας που να συγκρουστεί με την κυβερνητική πολιτική και η απεργία να αποκτήσει πανκοινωνικά χαρακτηριστικά αντίστασης και αντίδρασης που να θίξει την καρδιά της κυβερνητικής πολιτικής και να οδηγήσει την κυβέρνηση σε πτώση, για να ψηφιστεί από το 90% των καθηγητών. Ψήφιζαν ενώ ήξεραν ότι θα τους επιστρατεύσουν κι όμως ήταν αποφασισμένοι να κάνουν την απεργία. Η αποφασιστικότητα των συναδέλφων της βάσης υπονομεύθηκε από την ατομία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Άρα το ότι δεν θέλουν οι εκπαιδευτικοί αυτό δεν υφίσταται και πρέπει επιτέλους να βγούμε απ' αυτό το φαύλο κύκλο. Και εδώ βρίσκονται οι ευθύνες. Ακούστε το προφανές, οι παρατάξεις, οι μηχανισμοί τους και ο νεποτισμός τους είναι ανελέητος. Και είναι ανελέητος όταν μάλιστα συνοδεύεται και από αριστερή ρητορεία.

Σε αυτή λοιπόν την περίπτωση όταν μας έχουν πάρει τα πάντα δεν αρκεί να επικαλείσαι ότι θέλουμε αγώνες διάρκειας, αγώνα διάρκειας ή απεργία διάρκειας. Σε αυτή την περίπτωση παίρνεις την ευθύνη και με εργαλείο την πολιτική ανάλυση της περιόδου τολμάς και δείχνεις στον κλάδο πώς να πάμε και οδηγείσαι στην πράξη της απεργίας, όχι στην απλή επίκληση της μήπως και τρομάξεις τον ταξικό σου αντίπαλο. Και προχωράς σε απεργία τέτοια που να συγκρουστεί ακριβώς με την καρδιά της κυβερνητικής πολιτικής, να γίνει η σπίθα που θα πάρει φωτιά ο κάμπος. Η κοινωνία είναι έτοιμη να εξεγερθεί.

Δεν μπορείς αυτό να το επικαλείσαι γιατί επί της ουσίας σε ενδιαφέρει να πάρεις περισσότερες ψήφους στην κάλπη που θα στηθεί αργότερα και επειδή οι προτάσεις είναι γνωστές, όπως είναι γνωστοί και οι αντιπρόσωποι που έχουν

κάνει εδώ στα μπροστινά τραπεζάκια τους υπολογισμούς τους και ξέρουν με πολύ μεγάλη ακρίβεια πού θα κατευθυνθεί η ψήφος των αντιπροσώπων, άρα ξέρουν ασφαλώς και ποιες είναι οι προτάσεις για να παριστάνουν τους αγνωστές εκ του ασφαλούς.

Για άλλη μια φορά αποκαλύπτεται ότι καμία από τις παρατάξεις δεν θέλει απόφαση από το Συνέδριο. Για να έχεις απόφαση από το Συνέδριο σημαίνει ότι το Συνέδριο παίρνει την οριστική, την αμετάκλητη απόφαση και όχι να γίνει μία εισήγηση η οποία θα πάει στις Γενικές Έκτακτες Συνελεύσεις του Σεπτεμβρη, όπου δε θα υπάρχουν απαρτίες. Οδεύουμε σε κοινωνική καταστροφή, το διαισθανόμαστε αλλά μας αρκεί να κοιταζόμαστε μεταξύ μας, ελπίζοντας σε μια εξέγερση που θα την κάνουν κάποιοι απροσδιόριστοι άλλοι, όπως έγινε το Δεκέμβρη του '08 κι εμείς να κοιτάμε ψελλίζοντας ότι αδυνατούμε να συντονιστούμε.

Δεν είναι δυνατόν να θεωρείται σπουδαιότερο ζήτημα η καταψήφιση του οικονομικού απολογισμού, γιατί τάχα θίγεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και να επιλέγεται από συναγωνιστές να προταχθεί ως το σπουδαιότερο ζήτημα. Επιτέλους σε αυτή την αίθουσα να αποκαλυφθεί ότι υπάρχει και μία ψηφοφορία που μπορεί να την χάσουν μαζί ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ, να τη χάσουν σύντροφοι και συναγωνιστές αλλά όχι στο ζήτημα του απολογισμού αλλά στο ζήτημα της ανατροπής της πολιτικής του συνδικάτου, που θίγει ακριβώς τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ειδάλλως μου θυμίζει αυτό αριστερούς λογιστές που ψάχνουν να βρουν τρόπο να κόψουν τα προνόμια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να παραμένει αλώβητη.

Τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία την καταργείς με την αλλαγή της πολιτικής που θέτει ως στίγμα η ίδια η Ομοσπονδία, ειδάλλως μπορεί να έχουμε μία την Κυριακή πλειοψηφία ή να έχουμε πάλι το 6 - 5 και οι αριστεροί να το παίζουν ως αγωνιστές ρήτορες που να θυμούνται και λίγο και το Λένιν, όπως και ο ίδιος ο Λένιν έτρεχε πίσω από τα γεγονότα της επανάστασης γιατί την επανάσταση την κάνανε χωρίς να τον ρωτήσουν φυσικά τα σοβιέτ της Πετρούπολης και μετά έτρεχε να βρει ποιος τη ξεκίνησε, για όσους γνωρίζουν ιστορία, αλλά το ζητούμενο ποιο είναι εδώ;

Δεν μπορεί να καταλήγουμε σε προτάσεις μετά από μία-μια μέρα όπου τελικά να συμφωνούμε ότι το πρόγραμμα δράσης πρέπει να συζητηθεί μαζί με την κριτική πεπραγμένων, να έχει περάσει πολύτιμος χρόνος και αύριο να μην μπορούμε να καταλήξουμε γιατί αυτό ακριβώς αναδεικνύει την απροθυμία των πάντων, φοβικά αν θέλετε, και επειδή οι περισσότεροι, στον φόβο τους μπροστά έχουν παραλύσει, ώστε

να μην υπάρχει καμία απόφαση, βάζοντας λεόντειες προϋποθέσεις για μία απεργία διάρκειας που δεν θα γίνει ποτέ, γιατί είναι τέτοιες οι προϋποθέσεις ώστε αυτή την απεργία να μην μπορεί να την ξεκινήσει κανένας.

Ελάτε να πάμε σε μία απεργία τέτοια που θα εμπνεύσουμε την κοινωνία όπως το έκαναν τα συνδικαλιστικά κινήματα της Λατινικής Αμερικής και όπως το έχει αποδείξει η ιστορία στην καταστροφική ύφεση του '29, όπου τα μόνα συνδικάτα που μπόρεσαν να ανασχέσουν την καταστροφή που προξενεί ο καπιταλισμός, ήταν εκείνα τα συνδικάτα που αυτόνομα και ριζοσπαστικά συγκρούστηκαν με την ουσία της ίδιας της λογικής του καπιταλισμού και υπερασπίστηκαν τους εργαζόμενους. Αυτός είναι ο δρόμος και κανένας άλλος.

ΚΡΑΤΗΜΕΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Δημήτρης Κρατημένος, αντιπρόσωπος συλλόγου Κορυδαλλού – Αγ. Βαρβάρας. Είναι η μοναδική ταυτότητα που έχω και θεωρώ **ύψιστη και μοναδική τιμή** την ψήφο των συναδέλφων μου.

Βαρέθηκα να ακούω εδώ και το Προεδρείο και άλλους να μιλάνε, με πολύ μεγάλη αγωνιστικότητα μάλιστα, «είμαστε πολλοί», «είμαστε εκείνο», «είμαστε το άλλο». Καλά κάνετε συνάδελφε Πετράκη Νεκτάριε και είσατε πολλοί, μακάρι να γίνεται περισσότεροι - η ευχή μου βέβαια είναι να μην καλύπτετε ούτε τις πρώτες σειρές στο επόμενο Συνέδριο - αλλά εδώ έχουμε Συνέδριο αντιπροσώπων.

Δεν υπάρχει πουθενά Συνέδριο παρατάξεων. Πού στην οργή λέει το Καταστατικό, επειδή το επικαλεστήκατε πολλοί χθες και προχθές και με τα Προεδρεία και με όλα αυτά, ότι εδώ μέσα γίνεται Συνέδριο παρατάξεων και όχι Συνέδριο αντιπροσώπων;

Πού λέει ότι μοιράζεται ο χρόνος στις παρατάξεις και οι παρατάξεις με τη σειρά τους μοιράζουν το χρόνο στους αντιπροσώπους τους; Τέλος πάντων. Σταματώ εδώ γιατί δεν θέλω να φάω άλλο από το τρίλεπτο που μου έχει δώσει ο Πρόεδρος.

ΔΟΕ, λοιπόν. Ένα φιλήσυχο Σωματείο. Ένας Εξωραϊστικός Σύλλογος. Μια Ομοσπονδία που μπορεί τα μέλη της, και το πιστεύω αυτό, να ήταν πνιγμένα στη δουλειά, μπορεί να πρόσφεραν και να κουράστηκαν πάρα πολύ αλλά η ίδια η Ομοσπονδία δεν έκανε τη δουλειά της. Μια Ομοσπονδία που παρά τις προσταγές των καιρών, ...ακούστε τα συνάδελφοι, δεν είναι κακό, μπορεί να πάρετε καμιά ιδέα για να

μας χτυπήσετε, μια Ομοσπονδία, λοιπόν, που έμεινε άβουλη και άτολμη στρέφοντας κάθε φορά το βλέμμα έκπληκτη ή τρομαγμένη προς κάθε καινούργια καταστροφή, προς κάθε νέα ήττα, μια Ομοσπονδία να τρέχει πίσω απ' τα γεγονότα, μια Ομοσπονδία χωρίς σχεδιασμό, χωρίς προοπτική, χωρίς στόχο.

Και εξηγούμαι: Θα μείνω μόνο στα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας. Δεν θα κάνω καμιά ιδεολογική αναφορά και τοποθέτηση και δεν χρειάζεται να πείσω κανέναν. Υπάρχει έστω και ένας εκπαιδευτικός εδώ στην αίθουσα, ένας άνθρωπος, που να μην αντιλαμβάνεται πως πάμε από το κακό στο χειρότερο; Υπάρχει άνθρωπος που να πιστεύει πως τα χειρότερα πέρασαν;

Τα δύο τελευταία λοιπόν χρόνια της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου πίστεψε άραγε κανείς από τους συναδέλφους πως οι κυβερνήσεις της τρόικας, της υποδούλωσης και της ντροπής δεν θα πειράξουν τους εκπαιδευτικούς; Αν κάποιοι από την πλειοψηφία πίστεψαν κάτι τέτοιο ειλικρινά, πραγματικά θέλω να μου το πουν. Να πουν καθαρά ότι πίστεψαν πως οι εκπαιδευτικοί δεν θα θιχτούν.

Αν τώρα υπάρχει έστω και ένας, ο οποίος πραγματικά το πίστεψε ότι δεν θα θιγεί κανείς, θα σταματήσω να μιλάω τώρα σε ένδειξη σεβασμού στην απροκάλυπτη βλακεία. Δεν νομίζω όμως ότι υπάρχει τέτοιος άνθρωπος. Είμαι σίγουρος.

Από την άλλη είμαι το ίδιο σίγουρος πως οι έχοντες την τύχη της Ομοσπονδίας στα χέρια τους δεν τόλμησαν. Και δεν τόλμησαν γιατί αυτοί είναι. Άτολμοι, άβουλοι, μοιραίοι για την εποχή και κάποιοι, για να μην τους αδικήσω, ανάκανοι να ξεπεράσουν τον εαυτό τους και τους όρκους νομιμότητας στα κομματικά τους ακροατήρια και στις κομματικές τους επιταγές.

Δύο χρόνια είδαμε ωραίες ανακοινώσεις, αγωνιστικότητες, όταν χρειαζόταν δηλαδή, μετά από κάποιο γεγονός. Ούτε λόγος για προετοιμασία κανενός αγώνα, για μια σοβαρή προσπάθεια προς μία νικηφόρο κατεύθυνση, ούτε κουβέντα για αντίσταση, κορώνες αγώνα χωρίς αντίκρισμα και από την άλλη η μόνιμη ηττοπαθής επωδός, που ακούστηκε και εδώ μέσα, ότι «οι συνάδελφοι δεν θέλουν απεργία», «δεν βγαίνουν οικονομικά», «είναι μικρή η συμμετοχή», «διαμαρτύρονται ακόμα και οι εκπρόσωποι στα Διοικητικά Συμβούλια ότι θα παραιτηθούν»... Να παραιτηθούν, συνάδελφοι. Όποιος δεν αντέχει να παραιτηθεί, δεν υπάρχει θέμα.

Οι απεργίες που βγήκαν; 24ωρες τουφεκίες για να έχουμε να λέμε και την άλλη μέρα στο σχολείο, στο καβούκι μας. Πού είναι οι συμμαχίες που δημιουργήθηκαν; Ποια συμπίεση; Με ποιες Ομοσπονδίες, με ποιους κλάδους, σε ποια

κατεύθυνση αγωνιστική; Σε ποιον αγώνα διάρκειας και έντασης για ανατροπή των μνημονίων και της κυβέρνησης;

Βλέπουμε να διαλύεται η ζωή μας και η δουλειά μας, να διαλύονται μέρα με τη μέρα τα εργασιακά μας δικαιώματα, και δεν αντιδρούμε. Για να δούμε όμως το νέο πειθαρχικό; Ψηφίστηκε αυτό το ρημάδι κι εμείς σφυρίζαμε αδιάφορα; Τι κάναμε γι' αυτό; Περιμέναμε να περάσει πρώτα και ζητάμε μετά, με πομπώδεις ανακοινώσεις, να το πάρουν πίσω. Τρέχουμε πάλι πίσω από τις εξελίξεις. Θα ρωτήσει, λοιπόν, κάποιος αφελώς. Καλά !! Τα οικονομικά, ας το δεχτούμε, δεν παλεύονται. Το πειθαρχικό; Δεν παλεύεται; Αν έχεις τη βούληση να παλέψεις, παλεύεται. Αν βάζεις πλάτη στην κυβέρνηση, δεν παλεύεται. Αυτό κάνατε συνάδελφοι.

Τελειώνω συνάδελφε, ολοκληρώνω. Τι περιμένουμε δηλαδή; Να απολυθούν οι 12.500 επόμενοι δημόσιοι υπάλληλοι; Να κλείσουν τα σχολεία; Να μπει μαύρο στην εκπαίδευση όπως στην ΕΡΤ; Να καταργηθεί η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση για να βγούμε να κάνουμε κανένα σοβαρό αγώνα;

Και εν πάση περιπτώσει θα πω τούτο και θα κλείσω μ' αυτό. Δεν θέλω, δεν θα κάνω άλλη κριτική στα μη πεπραγμένα αλλά και επειδή ένας συνάδελφος το είπε ότι δεν άκουσε αν κάποιος, (εννοούσε αυτοί που μίλησαν μέχρι τώρα,) τα ψηφίζουν ή τα καταψηφίζουν, εγώ τα καταψηφίζω, για να μην παρεξηγηθώ, θέλω όμως να μείνω σε ένα πραγματάκι και ζητώ την ανοχή σας.

Εδώ κάποιος, ευτυχώς ακόμα, νιώθουμε πολίτες της χώρας και ευτυχώς δεν γίναμε υπήκοοι κάποιων κομματικών

επιτελείων. Και το λέω αυτό για ένα και μοναδικό λόγο: Διάβλεψε, σε αυτή τη χώρα, όπως σε όλες τις χώρες του κόσμου, υπάρχει ένα Σύνταγμα. Αυτό το Σύνταγμα έχει γίνει κουρέλι.

Ποιος θα αγωνιστεί για να υπερασπιστούμε το Σύνταγμα, συνάδελφοι; Ποιος θα αγωνιστεί για το άρθρο που μιλάει για το δικαίωμα στην εργασία; Για το δικαίωμα στην υγεία; Για το δικαίωμα στην δημόσια δωρεάν εκπαίδευση; Θα επιτρέψουμε την καταπάτηση του συντάγματος ή θα το υπερασπιστούμε; Μήπως το συνδικάτο πρέπει να αναλάβει και τέτοιες δράσεις;

Και θα μπω λίγο στο συναίσθημα για να κλείσω. Ετούτη δω η πατρίδα είναι συναίσθημα, δεν είναι νομικό μάρφωμα όπως το κράτος. Ποια πατρίδα θα παραδώσουμε, συνάδελφοι; Μια πατρίδα που δεν θα μπορεί να διαχειριστεί ούτε το νερό, μια πατρίδα που δεν θα μπορεί να διαχειριστεί την ενέργεια, τα κοινωνικά αγαθά, την εθνική της κυριαρχία, μια πατρίδα υποτελή και διαλυμένη με αποκλειστική ευθύνη ΠΑΣΟΚ- ΝΔ;

Αυτή την πατρίδα ονειρεύεστε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, που στηρίζετε ακόμα και τώρα τις καταστροφικές επιλογές αυτής της κυβέρνησης; Που βάζετε πλάτη στην κυβέρνηση; Τι φοβάστε; Μην την χάσουμε; Ας την χάσουμε, συνάδελφοι. Να τελειώνουμε με αυτούς που βαυκαλίζονται πως κυβερνούν, ενώ στην ουσία ξεπουλάνε τη χώρα και να πάμε σε μια άλλη κυβέρνηση που μπορεί να τα καταφέρει καλύτερα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Φίλε πρόεδρε της 82^{ης} Γ.Σ. του κλάδου.

Αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι των Διδασκαλικών συλλόγων όλης της χώρας μας.

Αν όλοι μας κατανοούμε πως η 82^η Γ.Σ. πραγματοποιείται σε μια χρονική περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη για την εκπαίδευση, για τους εκπαιδευτικούς, για όλους τους εργαζόμενους της χώρας, για ολόκληρη την Ελληνική κοινωνία θα πρέπει να συμβάλλουμε ώστε στο τέλος των εργασιών μας, οι 600 αντιπρόσωποι να πέμψουν μήνυμα ενότητας, αισιοδοξίας, τόλμης, αποφασιστικότητας προς όλες τις κατευθύνσεις.

Για να γίνει αυτό, επιβάλλεται να χαμηλώσουμε το μεγαλόφωνο λυρισμό των παρατάξεων που όσο φουντώνει τόσο εκτρέπει την εύλογη δυσπιστία του κόσμου απέναντί μας.

Επιβάλλεται να εξαλείψουμε τη γλώσσα του απόλυτου, η οποία εκφράζει και μια φασιστική νοοτροπία και να ξαναβρούμε την αξία του διαλόγου και της συναινετικής και συνθετικής διαδικασίας.

Επιβάλλεται να λυτρωθούμε από την αρρώστια της αναξιπιστίας, της καύνωσης και να αποκτήσουμε επιτέλους έναν ενιαίο, ενωτικό, διαχρονικό και αξιόπιστο λόγο.

Επιβάλλεται, όσο ποτέ άλλοτε, με τη στάση μας, την ενεργό συμμετοχή μας να προασπίσουμε την παιδεία ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό, να στηρίξουμε και να ενισχύσουμε τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, να διεκδικήσουμε ένα σύγχρονο σχολείο γνώσεων, δεξιοτήτων, πολιτισμού, άμιλλας, ένα σχολείο για όλα τα παιδιά μας και ταυτόχρονα να διεκδικήσουμε την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργοί της εκπαίδευσης.

Ιδιαίτερα σήμερα, που όλοι μας ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις μέσα σ' ένα ρευστό πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και συνδικαλιστικό περιβάλλον, σ' αυτή την 82^η Γ.Σ. πρέπει να πιστοποιηθεί η βούληση όλων για μια νέα πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Για ένα συνδικαλιστικό κίνημα που θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες και στα οράματα των χιλιάδων συναδέλφων που υπηρετούν τη δημόσια εκπαίδευση.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Όλοι μας διαπιστώνουμε πως η Ελλάδα του 2013 είναι

μια εντελώς διαφορετική χώρα από εκείνη που γνώρισαν οι Έλληνες πολίτες καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης.

Η Ελλάδα του 2013 δεν έχει καμία σχέση με την Ελλάδα του 2010.

Μέσα σε 3 χρόνια συντελέστηκαν ιστορικές ανατροπές στους μισθούς μας, στην απασχόληση, στις εργασιακές μας σχέσεις, στο ασφαλιστικό, στο φορολογικό σύστημα, στα συνταξιοδοτικά μας ζητήματα, στην εκπαίδευση, στη ζωή μας.

Μέσα σε ελάχιστο χρόνο ιστορικές κατακτήσεις του κλάδου μας και της ελληνικής κοινωνίας χάθηκαν με απότομο και δραματικό τρόπο.

Η ελληνική κοινωνία συνθλίφθηκε στα αποτελέσματα της οικονομικής ύφεσης και της αντιμετώπισης της κρίσης χρέους και η έννοια της ελπίδας παραχώρησε τη θέση της στην απελπισία. Εξ' άλλου κανείς δεν αμφισβητεί πως 1.500.000 συμπολίτες μας ζουν τον εφιάλητη της ανερ-

γίας. Ιδιαίτερα τα παιδιά μας, τα νέα παιδιά, που σβήνουν τα όνειρά τους για ένα καλύτερο αύριο, χάνονται κι αν χαθεί η νέα γενιά χάνεται κάθε προοπτική βελτίωσης αυτού του τόπου.

Πάνω από το 1/3 των συμπολιτών μας ζουν πλέον κάτω από τα όρια της φτώχειας. Χιλιάδες οδηγούνται σε απόγνωση, σε κατάθλιψη, ακόμη και σε αυτοκτονίες.

ΝΕΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Κι εμείς ως εκπαιδευτικοί βιώνουμε τα αποτελέσματα του οικονομικού Αρμαγεδώνα. Μέσα σε χρόνο ρεκόρ έχου- με υποστεί απίστευτες μειώσεις στο μισθό μας.

Θα σκεφτόταν κανείς, όχι να το πίστευε, πως ο μισθός ενός νεοδιόριστου εκπαιδευτικού θα κατέληγε στα 630€;

Αλήθεια, αναλογίστηκε κανείς, πως ένας εκπαιδευτικός με 630 € μακριά από την οικογένειά του, μακριά από τον τόπο των συμφερόντων του δεν έχει τη δυνατότητα, έστω και στοιχειωδώς, να αντιμετωπίσει τις απαιτήσεις της καθημερινότητας;

Αλήθεια, που είναι αυτοί που μας υπόσχονταν αυξή- σεις πριν κάνα δύο χρόνια μέσω του νέου μισθολογίου;

Δυστυχώς το νέο μισθολόγιο – φτωχολόγιο, το μι- σθολόγιο της εξαθλίωσης, δεν αρκείται μόνο στη μείωση των αποδοχών, θέτει φραγμούς στην μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών με μια σειρά από αυθαίρετες, αντιπαιδαγωγικές και αντιεπιστημονικές ποσοστώσεις, συνδέοντάς τες με την αξιολόγηση.

Επιτρέψτε μου, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να εκφράσω κι αυτή τη στιγμή, όπως το έκανα και με το άρ- θρο μου στο ΕΘΝΟΣ στις 6 Μαρτίου, την πλήρη αντίθε- σή μου με την προωθούμενη αξιολόγηση.

Και να στείλω, μαζί με όλους εσάς, το μήνυμα πως για τα επόμενα 30 χρόνια θα αποτελεί ζητούμενο η εφαρμογή στην πράξη οποιασδήποτε αξιολόγησης χωρίς τη συναί- νεση της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Ναι στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Ναι στην αξιολόγηση όλων των παραγόντων της εκ- παιδευτικής διαδικασίας.

Ναι στην αξιολόγηση και του εκπαιδευτικού, που έχει ως στόχο την ενίσχυση, ενθάρρυνση και ανατροφοδότησή του.

Βροντερό όχι στην αξιολόγηση που έχει ως στόχο την τιμωρία του εκπαιδευτικού.

ΝΕΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Όπως τονίσαμε και στην 81^η Γ.Σ. του κλάδου, με το Ν.4057/12 έπαψαν οι αιρετοί να συμμετέχουν στα Πει- θαρχικά Συμβούλια αφήνοντας απροστάτευτους του εκ- παιδευτικούς.

Ο Ν.4057/12 σε συνδυασμό με το Ν.4093/12 κατα- στρατηγούν θεμελιώδη δικαιώματα του δικώμενου. Κα- ταργούν το τεκμήριο της αθωότητας και την αρχή της ίσης μεταχείρισης καταστρατηγώντας θεμελιώδεις αρχές που κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα της Χώρας και το Κοι- νοτικό Δίκαιο.

Οι συνέπειες του συγκεκριμένου νομοθετήματος είναι τρομακτικές, καθώς το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων είναι εκτεθειμένο στη διάθεση του οποιουδήποτε προ- κωρήσει σε ένδικα μέσα για οποιοδήποτε λόγο σοβαρό ή ασήμαντο, αφού εξισώθηκε το πλημμέλημα με το κα- κούργημα.

Όλοι μας είμαστε εν δυνάμει εκπαιδευτικοί σε αργία.

Ο φόβος και η τρομοκρατία με βάση το νέο πειθαρχικό δίκαιο, κυριαρχούν στην εκπαιδευτική κοινότητα.

Υπάρχουν δε διευθυντές που κουνούν το δάχτυλο στους εκπαιδευτικούς, απειλώντας τους με παραπομπές για ανάρμοστες συμπεριφορές εντός ή εκτός υπηρεσίας τους.

Είναι αδήριτη ανάγκη η ΔΟΕ, σε συνεργασία με τη την ΑΔΕΔΥ να προχωρήσει σε κάθε πρόσφορο μέσο για την άμεση αλλαγή του συγκεκριμένου νομοθετήματος.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Έρχομαι τώρα να σας ενημερώσω σχετικά με τις με- ταθέσεις των εκπαιδευτικών Π.Ε.

Η μετάθεση αναμφισβήτητη αποτελεί μια σημαντική με- ταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε εκπαιδευ- τικού.

Αποτελεί δε κατάκτηση για τον κλάδο μας η αντικει- μενικότητα, μέσω της μοριοδότησης κριτηρίων των μετα- θέσεων.

Όλοι μας όμως συμφωνούμε ότι το όλο θεσμικό πλαί- σιο χρειάζεται μια συνολική επανεξέταση και αναθεώρη- ση για ένα πιο δίκαιο, πιο απλό, κατανοητό, αντικειμενικό κι αποδεκτό από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότη- τας νομοθετικό πλαίσιο.

Φέτος και μόλις στις 12-6-2013 ανακοινώθηκαν οι με-

ταθέσεις για το 2013. Οι μεταθέσεις ανακοινώθηκαν με αδικαιολόγητη καθυστέρηση, παρά τις συνεχείς παρεμβάσεις μας προς τη Διοίκηση και την Πολιτική Ηγεσία.

Είναι γνωστό πως κι οι αιτήσεις υποβλήθηκαν κι αυτές με καθυστέρηση, αφού το υπουργείο περίμενε την ψήφιση της ρύθμισης που αφορούσε την κατάργηση της διετίας για τη θεμελίωση του δικαιώματος μετάθεσης.

Η ρύθμιση αυτή ήταν θετική και μάλιστα για πρώτη φορά επεκτάθηκε και σε συναδέλφους της Ειδικής Αγωγής.

Έπρεπε να περάσουν σχεδόν τρία χρόνια για να γίνει κατανοητό το αίτημα του κλάδου για την κατάργηση των τιμωρητικών διατάξεων Διαμαντοπούλου.

Στη φετινή χρονιά υποβλήθηκαν 7.550 αιτήσεις, έναντι 8.813 αιτήσεων το 2012. Οι λιγότερες αιτήσεις οφείλονται και στον φόβο που καλλιέργησαν σκόπιμα συγκεκριμένοι κύκλοι περί απολύσεων εκπαιδευτικών που δε θα έπαιρναν οργανική θέση.

Το ποσοστό των αιτήσεων που ικανοποιήθηκαν ανήλθε στο 24,57% έναντι 24,32% πέρυσι και 15,25% επί Διαμαντοπούλου, διαψεύδοντας όλους αυτούς που μιλούσαν για μηδενικές μεταθέσεις.

Οι μεταθέσεις πραγματοποιήθηκαν στα οργανικά κενά και σε επιπλέον κενά που δόθηκαν με βάση τις εκτιμήσεις παραίτησης εκπαιδευτικών έως τον Αύγουστο του 2013.

Ταυτόχρονα, μου δίνεται η ευκαιρία, να υπογραμμίσω, κάτι που έκανα κι όταν κυκλοφόρησε η προκλητική εγκύκλιος για την οργανικότητα των σχολείων, που δημιούργησε πολύ θόρυβο, έντονο προβληματισμό, ανασφάλεια και δικαιολογημένες αντιδράσεις, πως σήμερα με βάση τις εκτιμήσεις του Υπουργείου οι **47.500** ΠΕ70 και οι **12.500** ΠΕ60, αλλά και οι ειδικότητες σε καμιά περίπτωση δεν επαρκούν να καλύψουν τις ανάγκες των σχολείων μας.

Οι διαθέσιμοι εκπαιδευτικοί είναι λιγότεροι από τους απαιτούμενους για τη λειτουργία των σχολείων μας.

Αν δε λάβετε υπόψη σας, πάλι με βάση τα στοιχεία του υπουργείου, ότι τα προσεχή πέντε χρόνια θα συνταξιοδοτηθούν το λιγότερο **14.200** με μέγιστο τους **20.000** εκπαιδευτικούς Π.Ε., η περίπτωση απολύσεων εκπαιδευτικών στην Π.Ε. με το πρόσχημα του πλεονάζοντος προσωπικού αποτελεί μύθο.

Μάλλον το αντίθετο, αφού προκύπτει η ανάγκη μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών.

Αυτό που δεν αποτελεί μύθο είναι ο περιορισμός προ-

σλήψεων αναπληρωτών για την επόμενη σχολική χρονιά.

Θυμίζω πως και φέτος **3.500** δάσκαλοι και **7.000** νηπιαγωγοί πτυχιούχοι παιδαγωγικών τμημάτων έμειναν άνεργοι και το 2013-2014 θα είναι πολύ περισσότεροι.

Σε ότι αφορά τις υποχρεωτικές μεταθέσεις κατά τη γνώμη μου δεν πρόκειται να τεθεί τέτοιο θέμα στην Π.Ε.

Ακόμη και στους νομούς π.χ. Καρδίτσας, Δράμας που υπάρχει πλεονάζον προσωπικό, αυτό θα απορροφηθεί άμεσα για την κάλυψη λειτουργικών κενών. Έχουμε το παράδειγμα της Α' Αθήνας.

Κλείνοντας το κεφάλαιο μεταθέσεις και με αφορμή συγκεκριμένα προβλήματα, επιτρέψτε μου να κάνω κάποιες προτάσεις:

- Αδήριτη ανάγκη για τροποποίηση του άρθρου 13 του ΠΔ 50/96 για την ένταξη νέων ασθενειών ίσης ή μεγαλύτερης βαρύτητας με τις υπάρχουσες στη σχετική νομοθεσία. Είναι ντροπή, συνάδελφοι με 80% αναπηρία ή κάποιες μορφές καρκίνου να μην υπάγονται στην ειδική κατηγορία.
- Για την αναμοριοδότηση όλων των κριτηρίων και ιδιαίτερα της μοριοδότησης των χρόνων υπηρεσίας.
- Για την αντιμετώπιση του λαβύρινθου της ισχύουσας νομοθεσίας π.χ. για ΣΜΕΑΕ και ΚΕΔΔΥ
- Για την θεσμοθέτηση νέων κριτηρίων για τα Διαπολιτισμικά και Μειονοτικά σχολεία.
- Για την αναμοριοδότηση όλων των σχολείων με νέα καταγραφή των δυσπρόσιτων.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Σ' ότι αφορά τις αποσπάσεις, ελπίζω πως κάποτε και οι πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου μας, αλλά και οι διοικητικοί παράγοντες, θα κατανοήσουν, πως οι αποσπάσεις δεν εξυπηρετούν μόνο τους εκπαιδευτικούς, αλλά κυρίως την απρόσκοπτη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος.

Κατά συνέπεια εφ' όσον υπάρχουν κενά πρέπει να αντιληφθούν την αναγκαιότητα ικανοποίησης αποσπάσεων εκπαιδευτικών.

Γνωρίζετε όλοι σας από τα ενημερωτικά μου, πως και φέτος και ανεξάρτητα από το μεγάλο αριθμό αποσπάσεων, κυριάρχησε σε κάποιες περιπτώσεις η αναληγσία και η ανευθυνότητα διοίκησης και πολιτικής ηγεσίας, με αποτέλεσμα αρκετοί συνάδελφοί μας τρίτεκνοι, με σοβαρά προβλήματα υγείας κι άλλα οικογενειακά να μην πάρουν από-

σπαση στον τόπο των συμφερόντων τους, αν και υπήρχαν κενά τα οποία καλύφθηκαν από αναπληρωτές.

Ως αιρετός κατήγγειλα τη διοίκηση και την πολιτική ηγεσία για έλλειψη υπευθυνότητας, ανθρωπιάς και γενικότερου συμφέροντος της εκπαίδευσης.

Δεν αντιλαμβάνονταν πως με τις αποφάσεις τους διαλύουν οικογένειες. Δεν αντιλαμβάνονταν πως πολιτικά επί της ουσίας το ότι τιμωρούσαν τους εκπαιδευτικούς ήταν εις βάρος της εκπαίδευσης.

Δυο φορές αναγκάστηκα, υπερασπιζόμενος το καλώς εννοούμενο συμφέρον των εκπαιδευτικών, να αποχωρήσω από το Συμβούλιο και με ανακοινώσεις μου να καταγγείλω δημόσια την πολιτική ηγεσία. Το ίδιο έπραξα και για την Περιφερειακή Διευθύντρια Εκπαίδευσης Θεσσαλίας.

Οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη προσοχή και υπευθυνότητα, ιδιαίτερα σήμερα που χιλιάδες συνάδελφοί μας βιώνουν εξαιρετικά προβλήματα εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Σ' ότι αφορά τις αποσπάσεις σε γραφεία και φορείς, τουλάχιστον μεταξύ μας ας μη "δουλεύομαστε". Γιατί ακούω από κάποιους πως φέτος ήταν ρουσφετολογικές.

Αλήθεια είναι κανείς σ' αυτήν την αίθουσα που δεν πιστεύει πως το ίδιο ίσως και σε χειρότερο βαθμό γινόταν και τα προηγούμενα χρόνια;

Εξ' άλλου το ΠΑΣΟΚ γι' αυτό πήρα αυτές τις αποσπάσεις από το ΚΥΣΠΕ, για να έχει τον απόλυτο έλεγχο. Θυμίζω απλά πως επί Διαμαντοπούλου έσβησαν και έγγραφα κατά το δοκούν και αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ.

Εμείς πιστεύουμε πως επιτέλους πρέπει να μπει ένα τέλος στην αυθαιρέσια αυτών των αποσπάσεων μέσω της μοριοδότησης κριτηρίων και τη μεταφορά της αρμοδιότητας στο ΚΥΣΠΕ.

Θέλω επίσης να τονίσω πως καλή η μοριοδότηση, αλλά επειδή πίσω από τα μόρια υπάρχουν άνθρωποι με προβλήματα, θα έπρεπε να δοθεί η δυνατότητα στο Συμβούλιο με ομόφωνη και απόλυτα δικαιολογημένη εισήγηση να προτείνει για σοβαρούς λόγους (σοβαρός τραυματισμός τροχαίου, λόγοι υγείας, αιφνίδιος θάνατος) την απόσπαση συναδέλφων. Εξ' άλλου άτυπα έγινε και φέτος και τα προηγούμενα χρόνια.

Ταυτόχρονα και για τις αποσπάσεις θα πρέπει να υπάρξουν αλλαγές στην υπουργική απόφαση για ένα πιο δίκαιο, πιο απλό σύστημα.

ΡΟΥΣΦΕΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ως αιρετός με συνέπεια και αίσθημα ευθύνης και θέτοντας ως προτεραιότητά μου τη διαφάνεια, την ισονομία και την ίση μεταχείριση όλων χωρίς διακρίσεις και περιφρουρώντας την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητα των εκπαιδευτικών, στη σύσκεψη των αιρετών που πραγματοποιήθηκε εδώ στην Αθήνα το Φεβρουάριο κατήγγειλα την πολιτική ηγεσία για ρουσφετολογικές διατάξεις προς όφελος ολίγων εκλεκτών.

Συγκεκριμένα με το Ν.4115/13 έδωσε τη δυνατότητα στους συζύγους πανεπιστημιακών να αποσπώνται κατ' εξαίρεση στην πόλη που είναι η έδρα του τμήματος στο οποίο υπηρετεί ο/η σύζυγός τους.

Δεν ξέρω ποια άλλη κατηγορία συζύγων εκτός αυτής των εκπαιδευτικών δεν ικανοποιήθηκε και δεν εντάχθηκε στις κατ' εξαίρεση αποσπάσεις. Θυμίζω,

Σύζυγοι δικαστικών, μέλη ΟΤΑ, σύζυγοι στρατιωτικών, λιμενοφυλάκων, συνοριοφυλάκων, αστυνομικών, πυροσβεστών, ακόμη και σύζυγοι υπαλλήλων της δημοτικής αστυνομίας.

Κι εμείς εδώ μιλάμε για μη ένταξη των συζύγων εκπαιδευτικών. Μήπως είναι καιρός να δούμε το όλο θέμα από την αρχή;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η πολιτική ηγεσία δεν αρκέστηκε μόνο στην παραπάνω ρύθμιση. Προχώρησε σε νέα, δίνοντας τη δυνατότητα σ' αυτούς τους εκπαιδευτικούς που θα αποσπαστούν στο Ίδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης να θεμελιώνουν δικαίωμα μετάθεσης, αφού θα θεωρείται ότι η υπηρεσία αυτή έχει διανυθεί στην οργανική θέση.

Κι ερωτώ, τυχαίες είναι αυτές οι ρουσφετολογικές ρυθμίσεις;

Είναι δυνατόν να επιτρέπουμε να περνάνε φωτογραφικές διατάξεις εις βάρος των πολλών;

Ακούστε και το τελευταίο.

Ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη η διαδικασία των μεταθέσεων υπήρξε συμπληρωματική εγκύκλιος μεταθέσεων (15-4-13) σε εφαρμογή του Ν.4142/ 9-4-13 και του Ν.4115/13, με βάση την οποία θεμελιώνουν δικαίωμα μετάθεσης οι εκπαιδευτικοί που εισήχθησαν στα Διδασκαλεία τα έτη 2009-2010 και 2010-2011.

Αυτές τις ρυθμίσεις τις προκάλεσαν βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και τις οποίες αποδέχτηκε η Κυβέρνηση. Σημειώνω πως αρχικά με το Ν.4142 έδωσαν το δικαίωμα μετά-

θεσης στους δασκάλους, ξεχνώντας τις νηπιαγωγούς, για να περάσουν νέα τροπολογία που συμπεριελάμβανε και τις νηπιαγωγούς αποδεικνύοντας με πόση ευκολία, προχειρότητα και ανευθυνότητα ψηφίζονται νόμοι στη βουλή.

Και ο τραγέλαφος στη όλη ιστορία, τη στιγμή που εξετάζαμε ως ΚΥΣΠΕ τις αιτήσεις μετάθεσης κάποιιο άλλοι υπέβαλαν αιτήσεις με βάση τη συμπληρωματική εγκύκλιο.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Απλά σας ενημερώνω πως μόλις πραγματοποιήθηκε η συγκρότηση του συμβουλίου Σχολικών Συμβούλων που έχει να λειτουργήσει από το Σεπτέμβριο του 2012 και του Συμβουλίου Διευθυντών Εκπαίδευσης που έχει να λειτουργήσει από το Δεκέμβριο του 2011.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ένα θέμα που απασχόλησε το ΚΥΣΠΕ ήταν κι οι παραιτήσεις εκπαιδευτικών. Κατ' επανάληψη έχω τονίσει την αντισυνταγματικότητα του νόμου.

Το ΚΥΣΠΕ κάνει δεκτές όλες τις παραιτήσεις των συναδέλφων που πληρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις.

Επειδή πιστεύω πως οι περιορισμοί στις παραιτήσεις κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους απλά περιορίζει το δικαίωμα των εκπαιδευτικών να παραιτούνται, όποτε εκείνοι κρίνουν σκόπιμο και ωφέλιμο για τους ίδιους, η ΔΟΕ πρέπει να ζητήσει την άρση κάθε περιοριστικών διατάξεων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η Ελληνόγλωσση Εκπαίδευση εξωτερικού αντιμετωπίζει σοβαρότατα προβλήματα. Κανένας προγραμματισμός, όλα στον αέρα. Γονείς, εκπαιδευτικοί, μαθητές προδιαγράφουν το τέλος της Ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης. Η πρώην Υπουργός κ. Διαμαντοπούλου έβαλε ταφόπλακα στην εκπαίδευση ελληνοπαίδων εξωτερικού. Κι εμείς θεατές στο θέατρο του παραλόγου.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ ΚΙ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Μ' αφορμή ανώνυμα κυρίως υβριστικά σχόλια για τους

αιρετούς στις εκπαιδευτικές ιστοσελίδες θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη, το χρέος όλων μας να υπερασπιστούμε το θεσμό του αιρετού. Το θεσμό που επιβλήθηκε με αγώνες από τον κλάδο, που υφάνθηκε με τα οράματα του κλάδου. Οι θεσμοί, δεν αμφισβητεί κανείς, πως καταξιώνονται ή απαξιώνονται από τα πρόσωπα που τους υπηρετούν.

Αν κάποιιο δεν ανταποκρίνεται στο ρόλο και στην αποστολή τους και με τη συμπεριφορά τους, με τις ενέργειές τους προκαλούν, απομονώστε τους.

Το θεσμό όμως κρατήστε τον ψηλά.

Σ' ότι με αφορά, με αίσθημα ευθύνης, με όραμα, αποφασιστικότητα και συνέπεια πρόσφερα και θα συνεχίσω να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στον κλάδο με την ελπίδα πως δε θα διαψεύσω τις προσδοκίες της Παράταξής μου, της ΔΑΚΕ/ΠΕ που με την ψήφο των μελών της υπηρετώ αυτόν τον θεσμό, αλλά κυρίως να μη διαψεύσω τις προσδοκίες όλων των συναδέλφων μου.

Νομίζω πως ο λόγος μου, η στάση μου, οι ενέργειές μου, η συμπεριφορά μου πιστοποιούν τη βούλησή μου να είμαι αιρετός όλου του κλάδου. Εξ' άλλου είναι πίστη μου, είναι επιδίωξή μου.

Ήμουν και θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας, πάντα κοντά στον κάθε συνάδελφο για κάθε δίκαιο και νόμιμο αίτημά του.

Ταυτόχρονα θα συνεχίσω μαζί σας να παλεύω ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα να αλλάξει πορεία, να αποκτήσει κύρος, ζωντάνια, αξιοπιστία, δύναμη, αποτελεσματικότητα. Θα συνεχίσω να παλεύω ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα να βρεθεί κοντά στο συνάδελφό μας και την απογοήτευσή του, την οργή του, το θυμό του, την αγανάκτησή του και τις διαμαρτυρίες του να τις μετατρέψουμε σε δύναμη ανατροπής των πολιτικών που εφαρμόστηκαν τα τελευταία χρόνια και προκάλεσαν έναν οικονομικό κι όχι μόνο Αρμαγεδώνα.

Το συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί και πρέπει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καιρών.

Μπορεί και πρέπει να συμβάλλει στην επιστροφή της ελπίδας στις ζωές μας. Όλοι μαζί μπορούμε. Το οφείλουμε στα παιδιά μας. Το οφείλουμε στην κοινωνία μας. Το οφείλουμε στους εαυτούς μας, γιατί αξίζουμε περισσότερα.

Το όραμά μας για μια καλύτερη παιδεία, για μια καλύτερη Ελλάδα πρέπει να γίνει έργο μας.

Σας ευχαριστώ όλους

Πάντα στη διάθεσή σας.

ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Απολογισμός της δράσης και της λειτουργίας μου ως αιρετού στο ΚΥΣΠΕ τη συνδικαλιστική χρονιά 2012-2013

*Αγαπητό Προεδρείο της 82^{ης} Γ.Σ. του κλάδου
Αγαπητέ Πρόεδρε και μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.*

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 82^{ης} Γ.Σ. του κλάδου

Η 82η Γ.Σ. του κλάδου είναι μια από τις κρισιμότερες στην 90χρονη και πλέον πορεία της Ομοσπονδίας. Κι αυτό γιατί διεξάγεται σε μια συγκυρία όπου οι μνημονιακές πολιτικές που εφαρμόζονται εδώ και τέσσερα, περίπου, χρόνια στη χώρα μας σαρώνουν κατακτήσεις και εξαθλιώνουν καθημερινά τη ζωή μας.

Οι εργαζόμενοι είναι εκείνοι που βιώνουν καθημερινά τη σκληρότητα των μέτρων με την πρωτοφανή μείωση των μισθών, των συντάξεων, την ουσιαστική κατάργηση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, την ανυπαρξία κοινωνικού κράτους, τα χαράτσια, τους φόρους, τις απολύσεις, την ανεργία.

Η παιδεία είναι το μεγαλύτερο θύμα αυτών των πολιτικών. Η συρρίκνωση των δαπανών σε ποσοστό λίγο πάνω από το 2% του ΑΕΠ έφερε την απώλεια χιλιάδων μόνιμων θέσεων εργασίας (μόνο 5 δάσκαλοι διορίστηκαν πέρυσι!) την πρωτοφανή μείωση των επιχορηγήσεων προς τις σχολικές επιτροπές, την ουσιαστική απαξίωση θεσμών όπως το ολοήμερο σχολείο. Οι πολιτικές αυτές οδηγούν 10.000 συναδέλφους μας αναπληρωτές στην ανεργία, από αυτή τη στιγμή, αφού οι προσλήψεις αναπληρωτών για την επόμενη χρονιά 2013-14 περιορίζονται στις 8.000 συνολικά, 2.000 από τον τακτικό προϋπολογισμό και 6.000 από το ΕΣΠΑ.

Σ' αυτό το ζοφερό περιβάλλον, αγαπητοί συνάδελφοι, καλούμαστε να πάρουμε αποφάσεις για το παρόν και το μέλλον της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Ναι, όλα γύρω μας έχουν απαξιωθεί, και το συνδικαλιστικό κίνημαβάλλεται! Όμως και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ξέρουν πως σ' αυτή τη λαίλαπα της τελευταίας τετραετίας μόνο τα συνδικάτα, μόνο οι εργαζόμενοι αντιστάθηκαν. Κανείς άλλος!

Γι' αυτό σήμερα έχουμε μια μεγάλη ευθύνη απέναντί τους. Να συνεννοηθούμε. Να αφήσουμε στην άκρη αυτά που μας χωρίζουν, που πιθανόν είναι πολλά, και να βρούμε τρόπους ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΣΕ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ να αντισταθούμε και να πα-

λέψουμε αν θέλουμε να έχουμε ΠΑΡΟΝ και ΜΕΛΛΟΝ. Ο εχθρός δεν βρίσκεται ανάμεσά μας, είναι έξω από μας.

I. Τα πειθαρχικά

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Στην περσινή μου ομιλία στην 81^η Γ.Σ. του κλάδου αναφέρθηκα διεξοδικά στο θέμα των πειθαρχικών και ιδιαίτερα στο Ν.4057/2012 με τον οποίο αποπέμπονται οι αιρετοί από τα Πειθαρχικά Συμβούλια. Είχα αναφέρει τότε επί λέξει: **«Ας φανταστούμε τι θα συμβαίνει όταν ένας συνάδελφος, κατά την κρίση του εκάστοτε προϊσταμένου, θα παραπέμπεται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, χωρίς να έχει την υποστήριξη του φυσικού του συμμάχου, του αιρετού εκπροσώπου του. Ας μην έχουμε, επίσης, καμιά αμφιβολία ότι θα βγάλουν τους αιρετούς εκπροσώπους μας από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια που θα αποφασίζουν για τις απολύσεις. Γιατί, αλήθεια, ποιος αιρετός εκπρόσωπος των εργαζομένων θα συμφωνήσει με απολύσεις;**

...Είναι βέβαιο, πως ο θεσμός των αιρετών εκπροσώπων μας στα Υπηρεσιακά Συμβούλια κινδυνεύει άμεσα. Ένας θεσμός που στην εκπαίδευση καθιερώθηκε το 1927 και έσωσε γενιές και γενιές δασκάλων από απολύσεις και διώξεις (Θυμίζω τον πρώτο αιρετό του κλάδου τον Αρ. Ρουχωτά που παύθηκε επειδή δε συμφώνησε με τις απολύσεις δασκάλων που διώκονταν «επί κομμουνισμών», το 1927) και είναι το μάτι, το αυτί αλλά κυρίως η φωνή του οργανωμένου κλάδου στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Γι' αυτό και ο κλάδος δε θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να επιτρέψει τον περιορισμό των αρμο-

διοτήτων των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, αν πραγματικά θέλουμε να προστατεύσουμε τα δικαιώματα των συναδέλφων μας».

Δεν επεδίωκα να γίνω μάντης των κακών που ήρθαν, όμως ήταν ολοφάνερο πως η αποπομπή των αιρετών από τα πειθαρχικά Συμβούλια ένα στόχο είχε. Να μπορούν να τιμωρούν και να απολύουν ανενόχλητοι.

Στη συνέχεια ήρθε το Νοέμβρη του 2012 η ψήφιση του Ν.4093/2012 με τον οποίο όχι μόνο αυστηροποιήθηκε το πειθαρχικό δίκαιο αλλά, ουσιαστικά, καταργήθηκε το τεκμήριο της αθωότητας. Πρωτοφανείς καταστάσεις ζούμε πλέον καθημερινά στα σχολεία όπου ο κάθε ανεκδιήγητος στέλνει αναφορές και απαιτεί την τιμωρία των συναδέλφων για ο,τιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε (παράδειγμα Καρδίτσας). Παρά τις παρεμβάσεις της ΑΔΕΔΥ προς τον Υπουργό Δημόσιας Διοίκησης τον κ. Μανιτάκη οι τροποποιήσεις που πρότεινε για το πειθαρχικό «δίκαιο» στο Σχέδιο Νόμου για «Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής Επιθεώρησης και Ελέγχου της Δημόσιας Διοίκησης» καμία ουσιαστική αλλαγή δεν επιφέρουν.

Παραμένουν τα «παραπτώματα» αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης συμπεριφοράς ή ανάξιας εκτός υπηρεσίας, της παράβασης καθήκοντος για τα αιρετά μέλη με τη μόνη διαφορά ότι τίθενται σε δυνητική και όχι αυτοδίκαιη αργία.

Το χειρότερο, βέβαια, που θεσπίζεται είναι πως όταν ο υπάλληλος ζητήσει αναστολή της αυτοδίκαιης αργίας και το Συμβούλιο που αποφασίζει γι' αυτό δεν συνεδριάζει μέσα σε 30 ημέρες – όπως ορίζεται – ο υπάλληλος παραμένει σε αργία.

Φυσικά όλο αυτό δεν είναι τυχαίο, συνάδελφοι. Υπηρετεί ένα συγκεκριμένο σχέδιο. **Ο κλοιός σφίγγει. Πρώτα άρχισαν οι περικοπές στους μισθούς, ύστερα ήρθε ο μπαμπούλας της αξιολόγησης, μετά τα πειθαρχικά και τελευταία οι δηλώσεις Βρούτση για την κατάργηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.**

Ο στόχος είναι η κατατρομοκράτηση των εργαζόμενων, η υποταγή τους για να μην μπορούν να αντιδρούν σ' αυτά που τους επιβάλλονται. Υπάλληλο και εκπαιδευτικό υποτακτικό θέλουν. Έναν τρόπο έχουμε για να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά. Να σταθούμε ολόκληρο το συνδικαλιστικό κίνημα, όλοι οι συνάδελφοι, αλληλέγγυοι στον κάθε διωκόμενο. Να θεωρήσουμε τη δίωξή του δική μας υπόθεση. Μόνο έτσι με τη μαζική και δυναμική αντίδραση μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα. Διαφορετικά αν αφήσουμε τον κάθε συνάδελφο μόνο του, έρμαιο του πειθαρχικού «δικαίου», είναι βέβαιο πως τα σχέδιά τους θα περάσουν και κανείς πια δε θα τολμά να σηκώσει κεφάλι.

2. Η αξιολόγηση

Ως απαραίτητο συμπλήρωμα του πειθαρχικού «δικαίου» ήρθε η αξιολόγηση. Όχι μόνο θα έχουμε επιστροφή στον επιθεωρητισμό, αν περάσει αυτό το Π.Δ. που είδε το φως της δημοσιότητας, αλλά θα έχουμε καταστάσεις που ούτε καν μπορούμε να τις φανταστούμε. **Το κλίμα παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας που επικρατεί εδώ και 30 χρόνια στα σχολεία θα καταστραφεί. Τη θέση του θα πάρει ο φόβος.** Οι αιρετοί στα Υπηρεσιακά Συμβούλια θα κληθούν να δώσουν μάχη γι' αυτό. Θα διωχθούν (ήδη διώκονται αιρετοί, μεταξύ αυτών και οι αιρετοί στο ΚΥΣΠΕ). Αλλά όλοι μαζί θα πρέπει να δώσουμε πρώτο το παράδειγμα και τη ΜΑΧΗ, συνάδελφοι. Όπως ο πρώτος αιρετός του κλάδου, ο Αριστείδης Ρουκωτάς, το 1927 που απολύθηκε, ο ίδιος, όπως προανέφερα, επειδή αρνήθηκε να υπογράψει απολύσεις συναδέλφων του που κατηγορούνταν για κομμουνισμό, αθεΐα, δημοτικισμό.

Θέλω εδώ πραγματικά να συγχαρώ το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την πρωτοβουλία που πήρε να οργανώσει στις περισσότερες περιοχές της χώρας εκδηλώσεις για την αξιολόγηση και τα πειθαρχικά. Η ενημέρωση των συναδέλφων πάνω σ' αυτά τα θέματα από εξαιρετικούς επιστήμονες βοήθησε αφενός μεν στη συνειδητοποίηση του προβλήματος, αφετέρου δε στη σφυρηλάτηση της ΕΝΟΤΗΤΑΣ που είναι απαραίτητη στις μέρες μας, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την καταγίδα των μέτρων.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Τα θέματα που απασχόλησαν το ΚΥΣΠΕ τη φετινή χρονιά, ήταν: **οι αποσπάσεις, οι μεταθέσεις, οι παραιτήσεις και οι μετατάξεις.** Θα αναφερθώ όμως και στους διορισμούς, παρ' ότι δεν είναι στις αρμοδιότητες του Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

3. Οι αποσπάσεις

Την προπερίσιν χρονιά έγινε μια μεγάλη τομή στο θέμα των αποσπάσεων. Έγιναν για πρώτη φορά στην ιστορία του κλάδου με αντικειμενική μοριοδότηση. Έτσι σταμάτησε ένα πελαταιακό σύστημα που αναπτύχθηκε τα τελευταία πενήντα χρόνια όπου «πουλούνταν» ως εκδούλευση, από διάφορους, το αυτονόητο δικαίωμα του κάθε συναδέλφου στην απόσπαση. Θέση του κλάδου μας η μοριοδότηση, από το 1997, πραγματοποιήθηκε μετά από 15 χρόνια. **Οι αποσπάσεις που έγιναν ήταν πολλές. Ικανοποιήθηκαν 5.413 αιτήσεις σε σύνολο 6.566, ποσοστό 82,44%. Διαψεύστηκαν έτσι όσοι έλεγαν ότι το σύστημα της μοριοδότησης έγινε για να μη γίνονται αποσπάσεις.**

Τα στατιστικά των αποσπάσεων Π.Ε. Α΄ και Β΄ φάσης 2012-2013

ΒΑΘΜΙΔΑ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΠΟΣΠΑΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ
Αθμια	ΠΕ06.00	515	505	98,06%
Αθμια	ΠΕΙΙ.00	718	622	86,63%
Αθμια	ΠΕΙ6	150	149	99,33%
Αθμια	ΠΕ60	1068	900	84,27%
Αθμια	ΠΕ70	4115	3237	78,66%
ΣΥΝΟΛΟ		6566	5413	82,44%

- **Βεβαίως, συνάδελφοι, αυτό που αποτελεί όνειδος είναι οι αποσπάσεις σε Δ/νσεις, φορείς, πανεπιστήμια, κλπ.** Το περσινό καλοκαίρι ζήσαμε την εποχή του «Μαυρογιαλούρου» ξανά. Έγραφαν και έσβηναν στον Υπουργείο Παιδείας, πολιτικά πρόσωπα, επί ένα μήνα ονόματα για την εξυπηρέτηση ημετέρων. Σε ορισμένες περιφέρειες π.χ. Θεσσαλία άλλαξαν και τα 20 ονόματα που είχαν προταθεί από το ΑΠΥΣΠΕ. Η κατάσταση αυτή αποτελεί ντροπή για τη χώρα μας, για το Υπουργείο Παιδείας αλλά και για όλους εκείνους που μετέρχονται τέτοια μέσα για μια απόσπαση. Οι αποσπάσεις στις Δ/νσεις, στους φορείς, κλπ. πρέπει να προκηρύσσονται και να μοριοδοτούνται για να σταματήσει μια και καλή αυτό το αυθαίρετο καθεστώς. Στην ίδια λογική – του πελατειακού κράτους – διάφοροι πολιτευτές συνδικαλιστές κλπ. κορόιδευαν τους συναδέλφους μας που δεν πήραν απόσπαση για δύσκολες περιοχές (π.χ. Τρίκαλα) λέγοντάς τους πως τάχα θα γίνει γ' φάση αποσπάσεων και θα ικανοποιηθούν οι αιτήσεις τους, ενώ ήταν φανερό πως δεν υπήρχαν κενά ούτε, βέβαια, πολιτική βούληση.
- Δεν έφτανε, όμως, μόνο αυτό. Στο Ν.4145/13 πέρασε ρύθμιση για κατ' εξαίρεση αποσπάσεις σε συζύγους πανεπιστημιακών - είχε καταργηθεί αντίστοιχη ρύθμιση με το Ν.3848/10 – καθώς, επίσης και η θεμελίωση δικαιώματος μετάθεσης σ' όσους αποσπώνται στον Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.
- Είναι πραγματικά πρωτοφανές οι αιρετοί, ο κλάδος ολόκληρος να δίνει τη μάχη για την αντικειμενοποίηση του

συστήματος των αποσπάσεων και η πολιτική ηγεσία να ψηφίζει ρουσφετολογικές διατάξεις.

- Για τη φετινή χρονιά και το τι θα γίνει με τις αποσπάσεις ακόμα δε γνωρίζουμε. **Επίσης, για τις αλλαγές στα κριτήρια των αποσπάσεων δεν υπάρχει καμία εξέλιξη, αφού η επιτροπή μεταθέσεων – αποσπάσεων δεν λειτούργησε ούτε μια φορά αυτή τη χρονιά.**

4. Οι μεταθέσεις

Η χρονική ανακοίνωση των μεταθέσεων δεν έχει ιστορικό προηγούμενο, συνάδελφοι, αν εξαιρέσουμε το 1999 που καθυστέρησε η ανακοίνωσή τους λόγω των ευρωεκλογών. Η ανικανότητα της πολιτικής ηγεσίας του Υπ. Παιδείας να σχεδιάσει και να ολοκληρώσει τις υπηρεσιακές μεταβολές στην ώρα τους, είναι παροιμιώδης. Οι μεταθέσεις ανακοινώθηκαν στις 12 Ιουνίου 2013.

Παρά τα όσα λέγονταν όλο το προηγούμενο διάστημα για μηδενικές μεταθέσεις το ποσοστό φέτος είναι λίγο υψηλότερο από πέρυσι. Δώσαμε μάχη να συνυπολογισθούν στα κενά και οι πιθανές παραιτήσεις μέχρι το τέλος Αυγούστου του 2013, για να ικανοποιηθούν, όσο το δυνατό, περισσότερες αιτήσεις. Έτσι σε σύνολο 7.550 αιτήσεων, φέτος, ικανοποιήθηκαν οι 1.855, ποσοστό 24,57%. Τα οργανικά κενά (ελλείματα – πλεονάσματα) που κατατέθηκαν στο ΚΥΣΠΕ από την αρμόδια Δ/νση του Υπουργείου παιδείας, προκειμένου να γίνουν οι μεταθέσεις του 2013, έχουν ως εξής:

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΚΕΝΑ 2013

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΕΛΛΕΙΜΜΑ	ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ
ΠΕ 70	-533	
ΠΕ 60	-492	
ΠΕ 06		45
ΠΕ 16		18
ΠΕ ΙΙ		497

Τα Π.Δ. 50/96 και 100/97 για τις μεταθέσεις χρειάζονται ριζική αναθεώρηση συναδελφοί:

- **Καταρχήν**, κατά τη γνώμη μου, δε χρειάζεται κάποιος να έχει υπηρετήσει καθόλου στην οργανική του για να έχει δικαίωμα υποβολής αίτησης για μετάθεση. Αίτηση μπορεί να κάνει κάθε χρόνο και ανάλογα με τον αριθμό των μορίων του και των κενών θα μετατίθεται ή όχι.
- **Δεύτερο**: πρέπει να αναπροσαρμοσθεί το άρθρο 13 του Π.Δ. 50/96 για το ποιοι εντάσσονται στις ειδικές κατηγορίες.
- **Τρίτο**: θα πρέπει να υπάρξει αναμοριοδότηση όλων των

σχολικών μονάδων (1:12) με βάση τα σημερινά δεδομένα

- **Τέταρτο**: θα πρέπει να αλλάξει η μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων (χρόνια υπηρεσίας, παιδιά, συνυπηρέτηση, κλπ.)
- **Πέρα από τα παραπάνω, συνάδελφοι, το πρώτο που πρέπει να καταργηθεί είναι η διάταξη Θ2 εδάφιο 2 του Ν.4093/2012 που δίνει το δικαίωμα στον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας να μεταθέτει υποχρεωτικά με απόφαση του εκπαιδευτικού. Είναι μια διάταξη που έχει ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων και δεν πρέπει να αφήσουμε να εφαρμοσθεί ποτέ.**

Συγκριτικοί πίνακες μεταθέσεων 2012 – 2013

ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΚΠ/ΚΩΝ Α/ΘΜΙΑΣ 2012			
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ
ΑΓΓΛΙΚΗΣ	585	34	5,81%
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ	821	41	4,99%
ΜΟΥΣΙΚΗΣ	167	11	6,59%
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	1675	737	44,00%
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	5565	1320	23,72%
ΣΥΝΟΛΑ	8813	2143	24,32%

ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΚΠ/ΚΩΝ Α/ΘΜΙΑΣ 2013			
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ
ΑΓΓΛΙΚΗΣ	535	44	8,22%
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ	775	3	0,39%
ΜΟΥΣΙΚΗΣ	149	7	4,70%
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	1451	427	29,43%
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	4640	1374	29,63%
ΣΥΝΟΛΑ	7550	1855	24,57%

5. Διορισμοί – προσλήψεις αναπληρωτών

Παρά το γεγονός ότι οι μόνιμοι διορισμοί και οι προσλήψεις αναπληρωτών δεν είναι στις αρμοδιότητες του ΚΥΣΠΕ, θα ήθελα να σας ενημερώσω για τα εξής:

• Όπως γνωρίζετε οι μόνιμοι διορισμοί των Π.Ε. τη χρονιά που πέρασε ήταν σχεδόν μηδενικοί (5 δάσκαλοι και 35 Νηπιαγωγοί). Οι προσλήψεις αναπληρωτών έφτασαν συνολικά τις **10.326** περίπου για όλες τις ειδικότητες. Εξ αυτών οι **9.873** πλήρους ωραρίου (κρατικού προϋπολογισμού και ΕΣΠΑ) και οι **453**, περίπου, μειωμένου ωραρίου.

Παρακολουθώντας από κοντά την αγωνία αυτών των νέων συναδέλφων, προκειμένου να εργασθούν θα ήθελα να κάνω τις εξής προτάσεις – παρατηρήσεις:

1. **Χρειάζεται να γίνει άμεσα διαγωνισμός του ΑΣΕΠ και**

για τη Γενική και για την Ειδική Αγωγή (στην Ειδική δεν έχει γίνει για 10 χρόνια), προκειμένου να υπάρξουν μόνιμες προσλήψεις και να μην καλύπτονται τα κενά με αναπληρωτές.

2. **Οι προσλήψεις των αναπληρωτών** πρέπει να γίνονται σε μια, το πολύ σε 2 φάσεις για να μην υπάρχουν αδικίες.

3. **Να «ξεκλειδώσουν» οι πίνακες** προϋπηρεσίας μετά τις 30/6/2010.

4. **Να καταργηθεί η «ποινή»** της διετούς διαγραφής από τους πίνακες.

5. **Να υπάρχει δυνατότητα συνυπηρέτησης** των αναπληρωτών, όπως γίνεται και στις μεταθέσεις και δυνατότητα αμοιβαίας απόσπασης.

6. Να δοθεί αναδρομικά το επίδομα θέσης ευθύνης στους αναπληρωτές 2012-13.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΠΕ70 & ΠΕ60 σχ. έτους 2012-13 (έως 16-4-2013)				
ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	ΦΑΣΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ	ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ	ΚΛΑΔΟΣ	
			ΠΕ70 ΔΑΣΚΑΛΩΝ	ΠΕ60 ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
Γ.Λ.Κ.	Α' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	102486/Δ1/06-09-2012 (ΑΔΑ: Β4Θ49-900)	2.253	1.292
Γ.Λ.Κ.	Β' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	121327/Δ1/08-10-2012 (ΑΔΑ: Β4349-57Δ)	421	235
Ε.Σ.Π.Α. (ΕΙΔ. ΑΓΩΓΗ)	Α' ΦΑΣΗ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΣΤΗΡΙΞΗ)	122607/Γ6/09-10-2012 (ΑΔΑ: Β43Β9-5ΒΡ)	91	
Ε.Σ.Π.Α. (Ζ.Ε.Π.)	Α' ΦΑΣΗ (ΖΕΠ)	125349/Δ1/15-10-2012 (ΑΔΑ: Β43Ρ9-ΜΓΛ)	17	5
Ε.Σ.Π.Α. (Ζ.Ε.Π.)	Β' ΦΑΣΗ (ΖΕΠ)	132240/Δ1/24-10-2012 (ΑΔΑ: Β43Φ9-Σ8Ω)	3	
Γ.Λ.Κ.	Γ' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	141439/Δ1/13-11-2012 (ΑΔΑ: Β4ΣΩ9-Β8Β)	52	38
Ε.Σ.Π.Α. (Τ.Υ. Ζ.Ε.Π.)	Α' ΦΑΣΗ (ΤΑΞΕΙΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΖΕΠ)	144734/Δ1/19-11-2012 (ΑΔΑ: Β4ΣΛ9-ΠΛΓ)	404	
Ε.Σ.Π.Α. (ΕΙΔ. ΑΓΩΓΗ)	Β' ΦΑΣΗ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΣΤΗΡΙΞΗ)	146729/Γ6/19-11-2012 (ΑΔΑ: Β4Σ19-ΗΜΓ)	26	
Ε.Σ.Π.Α. (Τ.Υ. Ζ.Ε.Π.)	Β' ΦΑΣΗ (ΤΑΞΕΙΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΖΕΠ)	155860/Δ1/10-12-2012 (ΑΔΑ: Β4ΜΟ9-Ο75)	12	
Γ.Λ.Κ.	Δ' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	4518/Δ1/14-01-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΦΝ9-ΞΧΡ)	36	21
Γ.Λ.Κ.	Ε' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	8653/Δ1/22-01-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΙ79-943)	2	5
Γ.Λ.Κ.	ΣΤ' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	13249/Δ1/31-01-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΙΕ9-1ΒΡ)	2	1
Γ.Λ.Κ.	Ζ' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	18024/Δ1/08-02-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΥΤ9-ΛΦ3)	15	7
Ε.Σ.Π.Α. (ΕΙΔ. ΑΓΩΓΗ)	Γ' ΦΑΣΗ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΣΤΗΡΙΞΗ)	20656/Γ6/13-02-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΥ59-ΘΥΕ)	252	
Γ.Λ.Κ.	Η' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	22847/Δ1/19-02-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΥΖ9-ΡΒΥ)	5	3
Γ.Λ.Κ.	Θ' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	29427/Δ1/04-03-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΔ09-1ΝΕ)	5	4
Γ.Λ.Κ.	Ι' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	35816/Δ1/13-03-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΔ29-ΠΩ3)	2	2
Γ.Λ.Κ.	ΙΑ' ΦΑΣΗ (ΤΑΚΤΙΚΟΣ)	47425/Δ1/08-04-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΑΦ9-ΤΙΓ)	1	1
Ε.Σ.Π.Α. (ΕΙΔ. ΑΓΩΓΗ)	Δ' ΦΑΣΗ (ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΣΤΗΡΙΞΗ)	51215/Γ6/15-04-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΑ29-Ι46)	36	
ΣΥΝΟΛΟ			3.635	1.614
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ			5.249	

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΠΕ06, ΠΕ08, ΠΕ11, ΠΕ16.01 & ΤΕ16.00, ΠΕ19-20, ΠΕ32 & ΠΕ18.41 στην Α/θμια Εκπ/ση σχ. έτους 2012-13 (έως 16-4-2013)																	
ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ	ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ	ΠΕ06		ΠΕ11		ΠΕ16.01		ΤΕ16.00		ΠΕ08		ΠΕ19-ΠΕ20		ΠΕ32		ΠΕ18.41	
		πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου
Ε.Σ.Π.Α. (Ε.Α.Ε.Π.)	114272/Δ1/26-09-2012 (ΑΔΑ: Β4ΘΤ9-6Φ5)	296								489				343		33	
Ε.Σ.Π.Α. (Ε.Α.Ε.Π.)	117947/Δ1/02-10-2012 (ΑΔΑ: Β4ΤΝ9-77Δ)			216		282						287					
Ε.Σ.Π.Α. (Ε.Α.Ε.Π.)	132247/Δ1/24-10-2012 (ΑΔΑ: Β43Φ9-5Γ5)	44		16		27				103	53	35	48	91	104	7	2
Ε.Σ.Π.Α. (Ζ.Ε.Π.)	132240/Δ1/24-10-2012 (ΑΔΑ: Β43Φ9-Σ8Ω)			1		2											1
Γ.Λ.Κ.	141439/Δ1/13-11-2012 (ΑΔΑ: Β4ΣΩ9-Β8Β)	44	2	9		3									6		
Ε.Σ.Π.Α. (Ε.Α.Ε.Π.)	148873/Δ1/27-11-2012 (ΑΔΑ: Β4ΣΙ9-ΨΨΓ)	23	35	6	18	4	45			10	12	8	10	11	29		1
Ε.Σ.Π.Α. (Ζ.Ε.Π.)	148876/Δ1/27-11-2012 (ΑΔΑ: Β4ΣΙ9-1ΤΤ)		1		4		2			1							
Γ.Λ.Κ.	4518/Δ1/14-01-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΦΝ9-ΞΧΡ)	21															
Ε.Σ.Π.Α. (Ε.Α.Ε.Π.)	13263/Δ1/31-01-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΙΕ9-Π90)	6	11	2	5	2	5			4	7	11	2	5	8		1
Γ.Λ.Κ.	18024/Δ1/08-02-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΥΤ9-ΛΦ3)	4															
Γ.Λ.Κ.	22847/Δ1/19-02-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΥΖ9-ΡΒΥ)	1															
Ε.Σ.Π.Α. (ΕΑΕΠ)	29422/Δ1/04-03-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΔ09-Γ5Λ)	5	4	5		2				2	3	8		3	2		
Γ.Λ.Κ.	29427/Δ1/04-03-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΔ09-1ΝΕ)	4															
Γ.Λ.Κ.	35816/Δ1/13-03-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΔ29-ΠΩ3)	2															
Ε.Σ.Π.Α. (ΕΑΕΠ)	43750/Δ1/01-04-2013 (ΑΔΑ: ΒΕΑΛ9-ΗΧΜ)	2	4	3		2	1	1		6		4	3	1	3		
ΣΥΝΟΛΟ:		452	57	258	27	322	55	0	1	614	85	354	71	454	152	40	5
ΣΥΝΟΛΟ (πλήρους & μειωμένου ωραρίου):		509		285		377		1		699		425		606		45	

Προσλήψεις αναπληρωτών ΠΕ06, ΠΕ08, ΠΕ11, ΠΕ16.01 & ΤΕ16.00, ΠΕ19-20, ΠΕ32 & ΠΕ18.41			
πλήρους ωραρίου	μειωμένου ωραρίου	πλήρους & μειωμένου ωραρίου	
2.494	453	2.947	

Σημείωση: Δεν έχουν προσληφθεί εκπ/κοί κλάδων ΠΕ05 & ΠΕ07 ως αναπληρωτές. Έχουν προσληφθεί εκπ/κοί κλάδων ΠΕ05 & ΠΕ07 μόνο ως ιερομόνιχοι.

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ			
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ	ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΠΑ	
ΠΕ71-ΠΕ70.50	717	617	
ΠΕ61-ΠΕ60.50	187	191	
ΠΕ 70		405	
ΚΛΑΔΟΙ Δ.Ε.	13		
ΣΥΝΟΛΟ	917	1213	ΓΕΝ. ΣΥΝΟΛΟ: 2130

• Το κυρίαρχο όμως ζήτημα, αυτή τη στιγμή, συνάδελφοι είναι η διασφάλιση των χιλιάδων θέσεων εργασίας των αναπληρωτών. Η ανεργία είναι η χειρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας και ιδιαίτερα για το νέο άνθρωπο είναι καταστροφική

6. Συγκρότηση Συμβουλίων Επιλογής Σχολικών Συμβούλων και Δ/ντών Εκπαίδευσης

Από το Δεκέμβριο του 2011 και από το Νοέμβριο του 2012 δε λειτουργούν, αντίστοιχα, το Συμβούλιο Επιλογής Δ/ντών Εκπαίδευσης και Σχολικών Συμβούλων. Παρά τις συνεχείς παρεμβάσεις μου η απάντηση που δόθηκε στις 6-3-2012 από το Υπουργείο Παιδείας δείχνει χαρακτηριστικά τον τρόπο με τον οποίο αυτό λειτουργεί. Η απάντηση επί λέξει: «...τα εν λόγω Συμβούλια είναι σε διαδικασία συγκρότησης...». Εδώ και 1,5 χρόνο, συνάδελφοι. Τα σχόλια δικά σας!!! Ταυτόχρονα, συνάδελφοι, θέλω να σας ενημερώσω ότι ο Υπουργός Παιδείας ανέτρεψε εισηγήσεις του Συμβουλίου Επιλογής για τον αριθμό Υποδιευθυντών στα ΠΕΚ. π.χ:

- στο ΠΕΚ Λαμίας ανέτρεψε διαφορά 15 μορίων
- στο ΠΕΚ Αθήνας ανέτρεψε διαφορά 10 μορίων
- στο ΠΕΚ Κοζάνης ανέτρεψε διαφορά 8 μορίων

Αυτά αποτελούν, όπως και οι αποσπάσεις σε φορείς και γραφεία, δείγμα γραφής για το «ρουσφετολογικό» τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ο Υπουργός Παιδείας, παραβιάζοντας κάθε έννοια αξιοκρατίας.

7. Παραιτήσεις - μετατάξεις

Εγκρίθηκαν όλες οι αιτήσεις παραίτησης που υποβλήθηκαν στο ΚΥΣΠΕ και πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Νόμου. Συγκεκριμένα από το Σεπτέμβριο του 2012 μέχρι και τον Απρίλη του 2013 εγκρίθηκαν **265 αιτήσεις παραίτησης**. Σας ενημερώνω, επίσης ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.6 εδαφ.β' του άρθρου 329 του Ν.4072/2012 οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών Π.Ε. και Δ.Ε. πρέπει να υποβάλλονται από 1 Ιουλίου μέχρι τις 10 Ιουλίου.

ΚΛΑΔΟΙ	ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΠΕ 70	208
ΠΕ60	47
ΠΕ 06	6
ΠΕΙΙ	3
ΠΕ 16	1
ΣΥΝΟΛΟ	265

Συνάδελφισσες, συνάδελφοι,

Ολοκληρώνοντας την ομιλία μου θέλω να τονίσω για μια ακόμη φορά πως οι αιρετοί στα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι πρώτοι στο στόχαστρο της κυβέρνησης, γι' αυτό και η αποπομπή τους από τα Πειθαρχικά Συμβούλια, γι' αυτό και οι πρώτες διώξεις άρχισαν απ' αυτούς.

Η κυβέρνηση ξεκινώντας την επίθεσή της από τα αιρετά μέλη θέλει να δώσει το μήνυμα ότι είναι αδιάστακτη. Δε σταματά πουθενά. Θέλει μ' αυτόν τον τρόπο να τρομοκρατήσει τους συναδέλφους στη λογική που λέει **αφού διώκει τους εκλεγμένους φανταστείτε τι θα γίνει με μας στα σχολεία**.

Ζούμε, συνάδελφοι, δυστυχώς στιγμές αντίστοιχες με το 1927, τότε που η κυβέρνηση προχωρούσε σε διώξεις των ηγεσιών των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών, εκμεταλλευόμενη και την παραμικρή ευκαιρία. Τότε που το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας παρενέβαινε στην Ομοσπονδία και με το «πρόσχημα» των δήθεν «οικονομικών ατασθαλιών», κήρυξε έκπτωτο το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και στη θέση του διόρισε προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή. Τότε που, τελικά, διασπάστηκε η Ομοσπονδία.

Γι' αυτό δεν έχουμε άλλο τρόπο αντίδρασης, συνάδελφοι, από το να εφαρμόσουμε τη ρήση του αείμνηστου Γεωργίου Παπανδρέου «**Τρομοκρατήστε τους τρομοκράτες**». Είναι βέβαιο πως όπου ο κλάδος εφάρμοσε αυτή την τακτική είχε τα πρώτα αποτελέσματα. Ναι, θα διωχθούμε, αλλά πρέπει να δείξουμε ότι δε φοβόμαστε. Κι αν αυτό το δουν οι συνάδελφοι θα αναθαρρήσουν. Έχουν ανάγκη σήμερα από πρότυπα, από συμβολισμούς.

Μ' αυτές τις σκέψεις, κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς τον Πρόεδρο και όλα τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την άριστη συνεργασία, καθώς επίσης τους αιρετούς των ΑΠΥΣΠΕ, των ΠΥΣΠΕ και τα μέλη των Δ.Σ. των Συλλόγων που με τις προτάσεις και τις παρατηρήσεις τους βοήθησαν στο έργο μας.

Πιστεύω ακράδαντα ότι σε όλα σχεδόν τα θέματα μπορούμε να συνεννοηθούμε, αφού όλοι εδώ μέσα υπηρετούμε τα συμφέροντα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Με σεβασμό στη διαφορετική άποψη, στην ιδεολογική – πολιτική τοποθέτηση του καθενός μας, μπορούμε να οικοδομήσουμε την ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ πάνω στα προβλήματα που είναι μεγάλα, αλλά κοινά, και να διεκδικήσουμε όλοι μαζί λύσεις σ' αυτά.

Το συνδικαλιστικό κίνημα βάλλεται από παντού γιατί τα συνδικάτα είναι οι μόνοι φορείς αντίστασης σ' αυτή τη λαίλαπα, σ' αυτή τη βαρβαρότητα που ζούμε. Ας προσπαθήσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ να τα δυναμώσουμε, προκειμένου να μπορέσουν να αντισταθούν σ' αυτά που έρχονται.

Σας ευχαριστώ

I. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2012 - 2013

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6ο (21 – 22 Ιανουαρίου 2013)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: Αμανάκης Νίκος, Στρίκας Κων/νος, Ντέμος Αντώνιος, Πεκλιβανίδης Νεόφυτος, Βούλγαρης Θεόδωρος, δηλ. όλα τα μέλη της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε.

Στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. στην Αθήνα, τη Δευτέρα 21 Ιανουαρίου και Τρίτη 22 Ιανουαρίου 2013, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου Νίκου Αμανάκη, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 2/6/2012 έως 31/12/2012».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Ορκωτού Λογιστή κ. Κων/νου Χουλιάρα, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τον Ταμία της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΔΟΕ.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 1/6/2012		309.893,49 ευρώ	
B. Εισπράξεις (2/6 - 31/12/2012)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	1.292.385,94 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	6.260,07 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	4.502,00 ευρώ		
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	228.615,85 ευρώ	1.531.763,86 ευρώ	
Σύνολο Εσόδων			1.841.657,35 ευρώ
Γ: Πληρωμές (2/6 - 31/12/2012)			
Διάφορα Έξοδα	770.364,21 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	70.334,93 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	71.650,32 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	47.911,17 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	12.462,02 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	3.269,55 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	3.626,11 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	30.111,74 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους –Τέλη	10.846,01 ευρώ		
Δάνεια προς Συλλόγους	238.099,00 ευρώ		
Διάφοροι Φόροι - Τέλη	6.017,77 ευρώ	<u>1.264.692,83 ευρώ</u>	
Υπόλοιπο			576.964,52 ευρώ
Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:			
Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 120-002101-040191			102.563,80 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 017-01-005548-96			59.747,83 ευρώ
A.T.E. – Λογ/σμός Προθεσμίας			159.625,93 ευρώ
A.T.E. – Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03			217.315,80 ευρώ
Ταμείο - εκκρεμότητες	37.711,16 ευρώ		
ΣΥΝΟΛΟ			576.964,52 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. για περιστολή των δαπανών, με βάση την απόφαση της 80^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε:

- 1) Διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα της Δ.Ο.Ε. έχουν ελαττωθεί σε ποσοστό μεγαλύτερο του 20% που είχε αποφασισθεί στην 80^η Γεν. Συνέλευση του κλάδου, τουλάχιστον συγκριτικά με το αντίστοιχο οικονομικό έτος 2011 (έξοδα 2011: 2.025.275,85€ - έξοδα 2012: 1.692.138,84€ - 333.137,01€ ελάττωση των εξόδων). Η απόφαση αφορά τις ελαστικές δαπάνες και όχι το σύνολο.
- 2) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 81^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 3) Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα.
- 4) Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη σπατάλη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 5) Επισημαίνουμε την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη - ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους Νίκο Αμανάκη, Κων/νο Στρίκα, Πεκλιβανίδη Νεόφυτο και Ντέμο Αντώνη. Ενώ καταψηφίζεται από το μέλος της Ε.Ε. Βούλγαρη Θεόδωρο, ο οποίος θα καταθέσει εντός του μηνός Ιανουαρίου 2013 (μήνας οικονομικού ελέγχου) έκθεση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφεί στο παρόν πρακτικό.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Αμανάκης Νίκος

Ο Αντιπρόεδρος
Στρίκας Κων/νος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ντέμος Αντώνης

Τα μέλη
Πεκλιβανίδη Νεόφυτος
Βούλγαρη Θεόδωρος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 7ο (5 – 6 Ιουνίου 2013)

Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»

Παρόντες: Αμανάκης Νίκος, Στρίκας Κων/νος, Ντέμος Αντώνης, Πεκλιβανίδη Νεόφυτος, Βούλγαρη Θεόδωρος, δηλ. όλα τα μέλη της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε.

Στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. στην Αθήνα, την Τετάρτη 5 Ιουνίου και Πέμπτη 6 Ιουνίου 2013, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου Νίκου Αμανάκη, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/1/2013 έως 1/6/2013».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Ορκωτού Λογιστή κ. Κων/νου Χουλιάρα, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τον Ταμία της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΔΟΕ.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2012 576.964,52 ευρώ

B: Εισπράξεις (1/1 – 1/6/2013)

Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	228.440,90 ευρώ	
Έσοδα Κεφαλαίων	2.898,31 ευρώ	
Αχρεωστήτως Εισπραχθέντα	16.070,75 ευρώ	
Επικ. - Δωρεές - Εισφορές	1.343,00 ευρώ	<u>248.752,96 ευρώ</u>
Σύνολο		825.717,48 ευρώ

Γ: Πληρωμές (1/1 - 1/6/2013)

Διάφορα Έξοδα	299.554,84 ευρώ
Παροχές Τρίτων	43.711,15 ευρώ
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	68.356,45 ευρώ
Αμοιβές Προσωπικού	43.356,18 ευρώ
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	257,50 ευρώ
Δαπάνες Εκδόσεων	18.413,85 ευρώ
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	1.961,67 ευρώ
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	27.303,53 ευρώ
Υποχρεώσεις από Φόρους - Τέλη	14.908,86 ευρώ
Διάφοροι Φόροι - Τέλη	1.348,00 ευρώ
Σύνολο	<u>519.172,03 ευρώ</u>

Υπόλοιπο**306.545,45 ευρώ****Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:**

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191	60.691,70 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96	34.657,89 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας	159.625,93 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	17.315,80 ευρώ
Ταμείο και εκκρεμότητες	34.254,13 ευρώ
Σύνολο	306.545,45 ευρώ

Αφού ολοκληρώθηκε ο έλεγχος όλων των παραστατικών στοιχείων καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε:

- 1) Διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα της Δ.Ο.Ε. έχουν ελαττωθεί σε ποσοστό μεγαλύτερο του 20% συγκριτικά με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2011 (έξοδα 2011: 623.924,11 € - έξοδα 2013: 519.172,03€ - 104.752,08€ ελάττωση των εξόδων, ποσοστό 20,18%). Η απόφαση αφορά τις ελαστικές δαπάνες και όχι το σύνολο των εξόδων.
- 2) Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 81^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 3) Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα.
- 4) Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη σπατάλη πέρα του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- 5) Επισημαίνουμε την ηθική στάση αλλά και την ευσυνειδητή - ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους Νίκο Αμανάκη, Κων/νο Στρίκα, Πεκλιβανίδη Νεόφυτο και Ντέμο Αντώνη. Ενώ καταψηφίζεται από το μέλος της Ε.Ε. Βούλγαρη Θεόδωρο, ο οποίος θα καταθέσει έως τις 17 Ιουνίου 2013 έκθεση για τον οικονομικό έλεγχο που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Αμανάκης Νίκος

Ο Αντιπρόεδρος
Στρίκας Κων/νος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ντέμος Αντώνης

Τα μέλη
Πεκλιβανίδη Νεόφυτος
Βούλγαρη Θεόδωρος

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ</u>				309.890		309.893,49
		Σύνολο αποθεματικών 1-6-12		309.893,49				
		Αυτά αναλύονται σε:						
		1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του τακτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε.	143.683,36					
		2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου	166.210,13					
2		<u>ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ</u>				2.751.000		1.520.826,84
	α'	Χρήσης 2012-2013			1.485.000		321.970,40	
	β'	Παλαιών Χρήσεων			1.260.000		1.198.856,44	
	γ'	Μεμονωμένες Συνδρομές			6.000		-	
3		<u>ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ</u>				20.000		9.158,38
	α'	Τόκοι Τακτ. Αποθεματικού			8.000		3.156,14	
	β'	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου			12.000		6.002,24	
4		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ</u>				85.000		244.686,60
	α'	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών			5.000		-	
	β'	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων			30.000		-	
	γ'	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους			5.000		-	
	δ'	Επιστροφή δανείων Τακτικών Υπαλλήλων			10.000		-	
	ε'	Επιστροφή λοιπών δανείων			25.000		226.844,10	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα			10.000		17.842,50	
5		<u>ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ</u>				5.500		5.845,00
	α'	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδριών			2.000		-	
	β'	Λοιπές επιχορηγήσεις			500		-	
	γ'	Δωρεές			500		-	
	δ'	Εισφορές-Εκτακτες συνδρομές			500		-	
	ε'	Έκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου			2.000		5.845,00	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ						2.090.410,31

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
I		<u>ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ</u>		1.818.450		1.082.886,62
	α'	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	120.000		55.244,49	
	β'	Οδοιπορικά αντιπροσώπων	500.000		333.170,76	
	γ'	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	300.000		263.365,78	
	δ'	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	100.000		28.019,17	
	ε'	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών	110.000		33.282,04	
	στ'	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων	550.000		280.567,42	
	ζ'	Δικαστικά έξοδα	15.000		2.271,78	
	η'	Δημόσιες σχέσεις -Εκδηλώσεις	11.600		6.140,68	
	θ'	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	10.000		12.995,24	
	ι'	Δαπάνες Οικον. Ελέγχου	2.000		74,29	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού	12.000		13.317,83	
	ιβ'	Κοινωνικές παροχές	40.000		31.368,74	
	ιγ'	Κοινόχρηστες δαπάνες	11.500		7.766,55	
	ιδ'	Γραφική ύλη-Έντυπα-Φωτ/κά	9.600		8.135,70	
	ιε'	Έρανοι – Φιλοδωρήματα – - Φιλοξενία	1.800		-	
	ιστ'	Διάφορα μικροέξοδα	1.450		1.447,85	
	ιζ'	Αγορά αναλωσίμων	4.500		3.348,78	
	ιη'	Απρόβλεπτα έξοδα	4.000		1.239,00	
	ιθ'	Έξοδα καθαριότητας	3.000		1.130,52	
	κ'	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών Θεμάτων	12.000		-	
					-	
2		<u>ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ</u>		185.500		98.180,66
	α'	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά	60.000		58.418,14	
	β'	Ταχυδρομικά	12.000		4.172,89	
	γ'	Φωτισμός	9.000		11.316,00	
	δ'	Υδρευση	1.500		154,00	
	ε'	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	40.000		1.915,15	
	στ'	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού	29.000		12.252,39	
	ζ'	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500		276,75	
	η'	Έξοδα Βιβλιοθήκης	1.500		-	
	θ'	Ασφάλιστρα	12.000		5.560,48	
	ι'	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων	14.000		153,75	
	ια'	Λοιπές παροχές τρίτων	5.000		3.961,11	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ</u>		194.000		172.459,71
	α'	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων	148.000		136.485,31	
	β'	Εργοδοτικές εισφορές	46.000		35.974,40	
4		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ</u>		20.000		7.545,83
	α'	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών	14.000		6.485,83	
	β'	Αμοιβές Τρίτων	6.000		1.060,00	
5		<u>ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. - ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ -ΔΙΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ</u>		207.500		148.145,94
	α'	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.	95.000		86.423,74	
	β'	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.	35.000		24.000,00	
	γ'	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων	14.000		9.600,00	
	δ'	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων	12.000		6.000,00	
	ε'	Περιοδείες Δ.Σ.	10.000		-	
	στ'	Έξοδα οικοσκευών	8.000		-	
	ζ'	Λοιπά έξοδα Δ.Σ. & Αιρετών	18.500		16.178,92	
	η'	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής	15.000		5.943,28	
6		<u>ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ</u>		185.000		21.683,40
	α'	Διδακταλικό Βήμα	100.000		16.528,80	
	β'	Επιστημονικό Βήμα	60.000		5.154,60	
	γ'	Λοιπές Εκδόσεις	25.000		-	
7		<u>ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ</u>		191.000		5.587,78
	α'	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού	35.000		5.587,78	
	β'	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.000		-	
	γ'	Αγορά ακινήτου	155.000		-	
8		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ</u>		85.000		238.099,00
	α'	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000		-	
	β'	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων	30.000		-	
	γ'	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	5.000		-	
	δ'	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	10.000		-	
	ε'	Λοιπά δάνεια	25.000		238.099,00	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	10.000		-	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
9	10	ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ Διάφοροι Φόροι - τέλη ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί		10.000		8.807,31
			10.000	274.940	128.800,90 177.744,55	306.545,45
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ				2.090.410,31

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2012-2013		
2.6.2012 - 1.6.2013		
α)	Υπόλοιπο 1.6.2012	309.893,49
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	143.683,36
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	166.210,13
β)	Έσοδα από 2.6.2012 μέχρι 1.6.2013	1.780.516,82
	Λογ/σμοί τάξεως πιστωτικοί	-
	ΣΥΝΟΛΟ	2.090.410,31
α)	Έξοδα από 2.6.2012 μέχρι 1.6.2013	1.783.396,25
β)	Υπόλοιπο 1.6.2013	306.545,45
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	128.800,90
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	177.744,55
	Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί	468,61
	ΣΥΝΟΛΟ	2.090.410,31

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

83ης Γενικής Συνέλευσης 22-24 Ιουνίου 2014

Η αδιέξοδη πολιτική που από το 2010, με πρόσχημα τη σωτηρία της χώρας, εφαρμόζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις κατ' εντολή της Τρόικα (Δ.Ν.Τ., Ε.Κ.Τ., Ε.Ε.), έχει δημιουργήσει συνθήκες απελπισίας για τους εργαζόμενους.

Τα λογιστικά εφευρήματα, επικοινωνιακού χαρακτήρα κι επικίνδυνα διαστρεβλωτικά, περί πλεονάσματος στην ελληνική οικονομία, ηχούν κωμικοτραγικά.

Η επιβαλλόμενη από την ξενόφερτη Τρόικα πολιτική της κυβέρνησης γεννά και νέες στρατιές ανέργων και ανθρώπων που «ζουν» κάτω από το όριο της φτώχειας. Οι φοροεπιδρομές που εξαπολύει κατά μισθωτών και συνταξιούχων (του εύκολου δηλαδή στόχου) η κυβέρνηση, εντείνουν τα τεράστια προβλήματα που έχει επιφέρει η συνεχιζόμενη άγρια περικοπή μισθών και συντάξεων των τελευταίων ετών και η πολιτική της συρρίκνωσης των Δημοσίων Υπηρεσιών και του κοινωνικού κράτους.

Η Δημόσια Εκπαίδευση και η Υγεία, έχουν βρεθεί όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα στο στόχαστρο της κυβερνητικής πολιτικής. Είναι ολοφάνερη η πρόθεση των κυβερνώντων να «ξεμπερδέουν» με αυτό το κομμάτι λειτουργίας του κράτους. Το ίδιο όμως συμβαίνει και με το σύνολο του Δημόσιου Τομέα.

Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής προωθείται η αξιολόγηση των ποσοστώσεων στο Δημόσιο και για πρώτη φορά ακούγονται καθαρά από επίσημα χείλη οι **προθέσεις για την άρση της μονιμότητας.**

Ο εφιάλτης της απόλυσης караδοκεί για χιλιάδες εργαζόμενους και έχει, πλέον, χτυπήσει και το χώρο της εκπαίδευσης διαψεύδοντας τις διαβεβαιώσεις ότι οι ευαίσθητοι τομείς της παιδείας και της υγείας θα εξαιρούνταν για να μη στερηθεί ο ελληνικός λαός τη στοιχειώδως σωστή παροχή των δύο πολύτιμων αυτών αγαθών.

Ο χώρος της εκπαίδευσης βίωσε μέσα στον τε-

λευταίο χρόνο μια πρωτόγνωρη πραγματικότητα με εκπαιδευτικούς να βρίσκονται στο φάσμα της διαθεσιμότητας – κινητικότητας και, τελικά, της απόλυσης και άλλους να μετατάσσονται από τη Β/θμια στην Α/θμια εκπαίδευση για να «σωθούν». Μια νέα πραγματικότητα, δίχως εκπαιδευτικό προγραμματισμό και σχεδιασμό αλλά με κριτήρια οικονομικού – λογιστικού χαρακτήρα, διαμορφώθηκε. Μια νέα πραγματικότητα δίχως διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών, με χιλιάδες αναπληρωτές να προσλαμβάνονται μόνο μέσα από κονδύλια του ΕΣΠΑ και με τα προγράμματα ελαστικής και φτηνής «κοινωφελούς» εργασίας του Ο.Α.Ε.Δ. να βρίσκουν πεδίο εφαρμογής στο χώρο της εκπαίδευσης για πρώτη φορά.

Οι εκπαιδευτικοί δέχτηκαν ανελέητη επίθεση σε όλους τους τομείς της υπαλληλικής και προσωπικής τους ζωής. **Απολύσεις στη Β/θμια εκπαίδευση, υποχρεωτικές μετατάξεις σε καθεστώς παραβίασης κάθε έννοιας νομιμότητας, αυθαίρετες μετακινήσεις, μη πραγματοποίηση αναγκαίων αποσπάσεων, μη πραγματοποίηση των μεταθέσεων, διοικητικός αυταρχισμός με πειθαρχικές διώξεις στα πλαίσια ενός πειθαρχικού «δικαίου» που όλοι αναγνωρίζουν τον άδικο κι αυταρχικό χαρακτήρα του αλλά κανείς δεν καταργεί και έναρξη εφαρμογής της αξιολόγησης με θεσμικό πλαίσιο που οδηγεί σε κατηγοριοποίηση και κλείσιμο σχολικών μονάδων, μισθολογική – βαθμολογική καθήλωση και απολύσεις.** Κι όλα τα παραπάνω, μέσα στο εδώ και χρόνια διαμορφωμένο, τοπίο της υποχρηματοδότησης των σχολικών μονάδων κάτι που κάνει εξαιρετικά δύσκολο το να καλύψουν βασικούς τομείς λειτουργίας τους (γραφική ύλη, πετρέλαιο θέρμανσης) αλλά και της κατάρτησης εκπαιδευτικών κατακτήσεων όπως η αναλογία 1:25 στα τμήματα.

Η πολιτική του μνημονίου, της σκληρής και μονό-

πλευρης λιτότητας, της πλήρους ισοπέδωσης της εργασίας, των απολύσεων και της ανεργίας, της δραματικής μείωσης εισοδημάτων, της ανατροπής των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της διάλυσης των Δημοσίων Υπηρεσιών και της “ακύρωσης” των Κοινωνικών Αγαθών, που επιβάλλεται από την Τρόικα και το ΔΝΤ και εκτελείται κατά γράμμα από την Κυβέρνηση, **απαιτεί από όλους μας να βρεθούμε στο δρόμο και να αγωνιστούμε για την ανατροπή της. Απαιτεί αφύπνιση και δυναμικούς αγώνες.**

Όλα αυτά τα μέτρα, άρρηκτα συνδεδεμένα με την υιοθέτηση μιας σκληρής αντιεκπαιδευτικής και αντιλαϊκής πολιτικής, είναι απαραίτητο να βρουν απέναντί τους τη δυναμική αντίσταση του εκπαιδευτικού κινήματος. Οφείλουμε, όλοι μαζί, να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε αυτόν τον αγώνα για να ανατρέψουμε την πολιτική των μνημονίων της κυβέρνησης και της Τρόικας, που πλήττουν τους εκπαιδευτικούς αλλά και όλους τους εργαζόμενους, τη δημόσια εκπαίδευση αλλά και το σύνολο των κοινωνικών αγαθών και κατακτήσεων.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εισηγείται στις Γ.Σ. των Συλλόγων:

Α. Μέτρα αποτροπής εφαρμογής της Αξιολόγησης που προβλέπει το Π.Δ. 152/2013 και οι Νόμοι 4024/II και 3848/IO

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., υλοποιώντας τις αποφάσεις της 82^{ης} Γ.Σ. του κλάδου ακολούθησε σε όλη την τρέχουσα συνδικαλιστική χρονιά το δρόμο της προσπάθειας αποτροπής της εφαρμογής της αξιολόγησης – χειραγώγησης που ξεκίνησαν μέσα από την εφαρμογή της Α.Ε.Ε.

Από την αρχή της φετινής σχολικής χρονιάς, **το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα δίνει μια ιστορική μάχη για τη διαφύλαξη της παιδαγωγικής ελευθερίας και της δημοκρατίας στο ελληνικό σχολείο:**

- Με απεργίες και διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα.
- Με την πραγματοποίηση μαζικών **Γενικών Συνελεύσεων** και **εκδηλώσεων-συζητήσεων** σε κάθε πόλη της Ελλάδας.
- Με την **υπογραφή του κειμένου της Ομοσπονδίας**

ενάντια στην Αξιολόγηση - Χειραγώγηση από το σύνολο σχεδόν των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (58.650 υπογραφές πανελλαδικά, ποσοστό 93,5%).

- Με την **ακύρωση των σεμιναρίων** των Σχολικών Συμβούλων για την αυτοαξιολόγηση σε όλη την Ελλάδα.
- Με την **ακύρωση των σεμιναρίων** για την αξιολόγηση στο Υπουργείο Παιδείας μετά από μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις.
- Με τις **συνεδριάσεις των συλλόγων διδασκόντων** στις οποίες οι εκπαιδευτικοί αποφάσισαν να μη συμμετέχουν με τη θέλησή τους στη συγκρότηση των ομάδων εργασίας για την αυτοαξιολόγηση και οδήγησαν την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου στην αυταρχική εγκύκλιο πανικού της 24^{ης} Μαρτίου με την οποία «επιστράτευσε» τους εκπαιδευτικούς για τη συγκρότηση των ομάδων εργασίας της Α.Ε.Ε..
- Με τη συντεταγμένη στάση των εκπαιδευτικών της Α/θμιας εκπαίδευσης και μετά το «εντέλλεσθε», έναν αγώνα που **άρχισε και θα συνεχιστεί με τη στρατηγική της ακύρωσης στην πράξη των σχεδίων του Υπουργείου.**

Μέσα από όλες αυτές τις διαδικασίες, καταγράφηκε η συντριπτική αντίθεση του κλάδου στην επιχειρούμενη αξιολόγηση-χειραγώγηση και αυτό είναι μια πραγματικότητα που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει.

Ο κλάδος μας έχει δώσει μεγάλους αγώνες για την παιδαγωγική ελευθερία και τη δημοκρατία στο σχολείο και είναι αντίθετος σε κάθε μορφή αξιολόγησης - χειραγώγησης που κατηγοριοποιεί τα σχολεία και τιμωρεί τους εκπαιδευτικούς.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές πολιτικές που χρησιμοποιούνται προσχηματικά από την κυβέρνηση με μοναδικό στόχο την υλοποίηση των μνημονιακών δεσμεύσεων για δραστικό περιορισμό των εκπαιδευτικών (ελάχιστοι διορισμοί απολύσεις και ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων) και ελαχιστοποίηση του μισθολογικού κόστους στο Δημόσιο.

Υπάρχει κατηγορηματική διαφωνία με τα νομοθετή-

ματα των τελευταίων χρόνων (Ν.3848/10, Ν.4024/II, Π.Δ. 152/13) γιατί ως στόχο τους δεν έχουν την αναβάθμιση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου, αλλά τη χειραγώγηση και τιμωρία των εκπαιδευτικών και την κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Οι αυθαίρετες, αντιπαιδαγωγικές και αντιεπιστημονικές ποσοστώσεις που προβλέπονται στο Ν.4024/2011 (προάγεται το 90% των εκπαιδευτικών από τον βαθμό Ε στον Δ, το 80% στον Γ, το 70% στον Β και το 30% στον Α) δείχνουν ξεκάθαρα πως **για οικονομικούς και μόνο λόγους χρησιμοποιείται η αξιολόγηση προκειμένου να καθηλωθούν ακόμη περισσότερο οι μισθοί των εκπαιδευτικών.**

Η προσπάθεια να απαλλαγεί το κράτος από τις διαχρονικές του ευθύνες και να υποδειχθεί ο εκπαιδευτικός ως μοναδικός υπαίτιος των προβλημάτων της εκπαίδευσης, είναι άδικη, επικίνδυνη και δε βοηθάει στη δημιουργία παιδαγωγικού κλίματος στα σχολεία, το οποίο είναι απαραίτητο προκειμένου να έχουμε εκπαίδευση αντί για των αναγκών της εποχής που διανύουμε.

Η σύνδεση της μισθολογικής και βαθμολογικής εξέλιξης με την αξιολόγηση, η οποία θέτει φραγμούς μέσα από μια σειρά εντελώς αυθαίρετων ποσοστώσεων ανοίγοντας μέχρι και τον Καιάδα των απολύσεων, **αποτελεί κόκκινη γραμμή και εχθρική ενέργεια κατά του κλάδου και δε γίνεται αποδεκτή.**

Στη μεταπολιτευτική ιστορία της εκπαίδευσης και μετά την ιστορική κατάκτηση της κατάργησης του επιθεωρητή και του «επιθεωρητισμού» το 1982, έγιναν πολλές προσπάθειες για την «παλινόρθωση» αντίστοιχων λογικών και καταστάσεων. Οι ενωτικοί αγώνες της Δ.Ο.Ε., δεν επέτρεψαν την εφαρμογή ακόμη και ψηφισμένων νόμων (2525/97, 2986/03, 3848/10) και αυτό θα συμβεί και με οποιαδήποτε διάταξη αγνοεί τις τεκμηριωμένες θέσεις του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος.

Διεκδικούμε:

- ▶ Άμεση κατάργηση των νόμων 3848/10 και 4024/II.
- ▶ Απόσυρση του σχεδίου Π.Δ. του Υπουργείου Παιδείας.
- ▶ Ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη.

Ο Κλάδος θα λάβει όλα τα μέτρα που είναι ανα-

γκαία για την αποτροπή εφαρμογής της αξιολόγησης – χειραγώγησης στην πράξη (συλλαλητήρια, συγκεντρώσεις, στάσεις εργασίας, αγωνιστικές και απεργιακές δράσεις με διάρκεια), ώστε τα αντιδραστικά νομοθετήματα να μην εφαρμοστούν.

Β. Πειθαρχικές διατάξεις

Η Κυβέρνηση, εφαρμόζοντας τις εντολές των δανειστών, θέλει οι δημόσιοι υπάλληλοι, επομένως και οι εκπαιδευτικοί, να είναι πλέον πειθήνια όργανα της διοίκησης και του αυταρχικού κράτους, αφού θα επικρέμεται πάνω από το κεφάλι τους η «δαμόκλειος σπάθη» της απόλυσης, της «αργίας» και της «δυσνητικής αργίας» σε περίπτωση «πειθαρχικού παραπτώματος». Είναι προφανές πως με «όχημα» τα πειθαρχικά παραπτώματα θα ανοίξει ο «ασκός του Αιόλου» για απολύσεις και στην εκπαίδευση.

Σύμφωνα με τον Ν.4093/2012, η παραπομπή υπαλλήλου στο Πειθαρχικό Συμβούλιο ή σε ποινική δίκη για παράβαση καθήκοντος, συνεπάγεται αυτοδίκαιη αργία. Οι συνέπειες του συγκεκριμένου νομοθετήματος είναι τρομακτικές, καθώς το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων είναι εκτεθειμένο στη διάθεση του οποιοδήποτε προχωρήσει σε ένδικα μέσα για οποιοδήποτε λόγο, από τον πιο σοβαρό ως τον πιο ασήμαντο.

Με δεδομένο τον τεράστιο όγκο υποθέσεων που εκκρεμούν στην ελληνική δικαιοσύνη, καθώς και τους αργούς ρυθμούς απονομής της, γίνεται αντιληπτό πως βρισκόμαστε μπροστά σε πρωτοφανείς καταστάσεις ομηρείας και ανάληκτης οικονομικής και κοινωνικής εξόπτωσης των εργαζόμενων, οι οποίοι τίθενται σε αργία (με ό,τι αυτό συνεπάγεται) μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεση!!

Πέρα από το πρωτόγνωρο γεγονός της **κατάργησης του τεκμηρίου της αθωότητας**, έχουμε και τη δημιουργία περιβάλλοντος εκφοβισμού και τρομοκρατίας στις σχολικές μονάδες και στην εκπαίδευση γενικότερα.

Το κλίμα αυτό έκανε έντονα αισθητή την παρουσία του τον τελευταίο χρόνο. Οι πειθαρχικές διώξεις εκπαιδευτικών αυξήθηκαν σε ανησυχητικό βαθμό. Ιδιαίτερης σημασίας είναι το **φαινόμενο της δίωξης συναδέλφων γιατί «τόλμησαν»**, μέσα από τη νόμιμη οδό, να υπερασπιστούν δικαιώματά τους που θεωρούσαν ότι θίγο-

νταν καθώς και η δίωξη συνδικαλιστικών στελεχών με την ολοφάνερη πρόθεση περιορισμού της συνδικαλιστικής ελευθερίας και δράσης.

Διεκδικούμε:

- ▶ Την κατάργηση του Ν. 4093/2012 (Μεσοπρόθεσμο) και των Ν. 4111/13 (νόμος Μανιτάκη) και 4057/12.
- ▶ Το Υπουργείο παιδείας να αποσύρει άμεσα τη συγκεκριμένη απαράδεκτη και επικίνδυνη για τη Δημοκρατία, εγκύκλιό του, με την οποία επί της ουσίας, επιβάλλεται πειθαρχική ποινή πριν την εκδίκαση και την οριστική καταδίκη του εκπαιδευτικού.
- ▶ Την κατάργηση της πράξη νομοθετικού περιεχομένου που αφορά πολιτικές επιστρατεύσεις υπαλλήλων.
- ▶ Την επαναφορά των αιρετών εκπροσώπων του κλάδου στα Πειθαρχικά Συμβούλια

Η Δ.Ο.Ε. θα προχωρήσει σε:

- ▶ Μπλοκάρισμα των διαδικασιών στα Πειθαρχικά Συμβούλια ώστε να σταματήσει κάθε διαδικασία δίωξης. Τα διορισμένα μέλη θα καλούνται να αποχωρούν σε περίπτωση που κάποιος διώκεται.
- ▶ Άμεση προληπτική παρέμβαση στα όργανα διοίκησης και αποτροπή κάθε παραπομπής με το αδίκημα της ανάρμοστης εντός και εκτός Υπηρεσίας συμπεριφοράς, για ζητήματα συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης.
- ▶ Συνδικαλιστική, νομική και οικονομική στήριξη σε όποιον διώκεται, βρίσκεται σε αργία ή διαθεσιμότητα. Για το σκοπό αυτό θα πρέπει να ιδρυθεί ένα Ταμείο Αλληλοβοήθειας με το να προβλεφθεί στον προϋπολογισμό ένα κονδύλι ώστε να καλύπτεται κάθε συνάδελφος ο οποίος διώκεται.

Γ. Οικονομικά

α) Δαπάνες για την Παιδεία

Οι σκληρές πολιτικές των περικοπών που ακολουθούνται τα τελευταία χρόνια από τις μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν πλήξει βαρύτερα τα κοινωνικά αγαθά της παιδείας και της υγείας. Στο χώρο της παιδείας, το αίτημα για αύξηση των δαπανών στο ύψος του 5% επί του

Α.Ε.Π., ως πρώτο βήμα προσέγγισης του Ευρωπαϊκού Μέσου Όρου, ιεραρχείται ως πρώτο στις διεκδικήσεις μας. Κι αυτό γιατί πιστεύουμε ότι οι δαπάνες που διατίθενται από τον προϋπολογισμό για την Παιδεία έχουν άμεση σχέση με τις στοχεύσεις και τις προτεραιότητες της κυβέρνησης σχετικά με την ποιότητά της.

Η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία θα διασφάλιζε σύγχρονες υποδομές, εκσυγχρονισμό αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, καθώς και προγραμμάτων σπουδών, καινοτόμα προγράμματα και στήριξη της έρευνας, υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικούς και προπόντων στήριξη της Δημόσιας Δωρεάν παρεχόμενης Εκπαίδευσης ως ανταπόδοση της φορολόγησης του Έλληνα πολίτη, καθιστώντας τη χώρα μας κέντρο εκπαίδευσης της ευρύτερης περιοχής.

Σήμερα η συνεχιζόμενη μείωση των δαπανών για την Παιδεία συνεπάγεται τη συρρίκνωση των Πολιτικών Αντισταθμιστικής Αγωγής (Ολοήμερο Σχολείο, Τάξεις Υποδοχής, Τμήματα Ένταξης, Ενισχυτική Διδασκαλία, αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό κ.λ.π.) και γενικότερα της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Για άλλη μια χρονιά, οι μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών προβλέπεται να είναι μηδενικοί και οι προσλήψεις αναπληρωτών μέσω του τακτικού προϋπολογισμού συρρικνωμένες στα κατώτατα όρια, οδηγώντας σε ελαστικές μορφές εργασίας και στην ανεργία χιλιάδες συναδέλφους μας.

Οι δαπάνες για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων εξακολουθούν να είναι απαράδεκτα συρρικνωμένες.

Το πρόγραμμα σχολικής στέγης παραμένει παγωμένο.

Περισσότεροι από 60.000 μαθητές προσχολικής ηλικίας θα παραμείνουν εκτός του δημόσιου νηπιαγωγείου και στη νέα σχολική χρονιά.

Χωρίς τα απαραίτητα κονδύλια δεν μπορούν να ικανοποιηθούν μια σειρά από αιτήματα που συντελούν στην αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- ▶ **Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.**
- ▶ **Έκτακτο κονδύλι για να καλυφθούν οι λειτουργικές ανάγκες των σχολείων.**

- ▶ **Ορθολογική κατανομή των κοινοτικών πόρων ιδιαίτερα για θεσμούς που αφορούν στην Π.Ε., τη σημασία και την αξία της οποίας όλοι αναγνωρίζουν και αποδέχονται.**
- ▶ **Ούτε ένα ευρώ από τις τσέπες των γονιών για πληρωμή λειτουργικών εξόδων σχολείων, π.χ. οργάνωση ολόημερου, εκπαιδευτικές εκδρομές κτλ.**
- ▶ **Κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών των σχολείων.**
- ▶ **Αναβάθμιση των θεσμών αντισταθμιστικής αγωγής.**

β) Οικονομικά Εκπαιδευτικών

Οι ρυθμίσεις του Νόμου 4024/11 (μισθολόγιο – φτωχολόγιο) έχουν φέρει τους εκπαιδευτικούς σε απόλυτη απόγνωση, μετατρέποντας τους μισθούς της σε προνοιακό επίδομα, στερώντας τους τη δυνατότητα να ζουν αξιοπρεπώς.

Το πρόβλημα είναι ακόμη εντονότερο στους νέους εκπαιδευτικούς οι οποίοι εκτός από τους μισθούς φτώχειας των 645€ έχουν να αντιμετωπίσουν και τις μετακινήσεις σε όλη την Ελλάδα.

Το βαθμολόγιο με τις διαρκείς αξιολογήσεις, τις αυθαίρετες και αντιεπιστημονικές ποσοστώσεις εκτός από το αυταρχικό πλαίσιο που δημιουργεί έχει ως στόχο και την περαιτέρω οικονομική καθίζηση των εκπαιδευτικών:

Διεκδικούμε:

- ▶ **Μισθούς αξιοπρεπούς διαβίωσης για τον εκπαιδευτικό.**
- ▶ **Άμεση και ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών στα εισαγωγικά κλιμάκια.**
- ▶ **Απόσυρση όλων των μνημονιακών περικοπών.**
- ▶ **Αφορολόγητο στα 12.000€.**
- ▶ **Κατάργηση του Νόμου 4024/2011.**
- ▶ **Χορήγηση ενοικίου στους νεοδιόριστους και αναπληρωτές συναδέλφους μας.**
- ▶ **Επίδομα θέρμανσης για όλους τους χαμηλόμισθους.**
- ▶ **Επίδομα παραμεθορίου περιοχής και στους ωρομίσθιους.**
- ▶ **Μέτρα στήριξης των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.**

Δ. Συνταξιοδοτικά

Με το ΦΕΚ 313 τ.Β΄12/2/2014 εισάγεται νέος τρόπος υπολογισμού του εφάπαξ που, στην ουσία, εξαρτά το ποσό που θα εισπράττει ο υπάλληλος στη λήξη του εργασιακού του βίου από τα έσοδα του ταμείου και τον αριθμό των ασφαλισμένων που συνταξιοδοτούνται.

Ο μεταβαλλόμενος συντελεστής βιωσιμότητας του Ταμείου δεν εξασφαλίζει ποτέ σταθερό εφάπαξ, γίνεται ο ανταποδοτικός του χαρακτήρας και καθιστά μη βιώσιμο το εφάπαξ που θα φτάνει στα χέρια των εργαζομένων, οι οποίοι για μια ακόμη φορά βλέπουν τους κόπους μιας ζωής να καταληστεύονται εξ' αιτίας των ολέθριων μνημονιακών πολιτικών.

Με το νέο τρόπο υπολογισμού, οι εργαζόμενοι χωρίζονται, επίσης, αυθαίρετα σε αυτούς που έχουν κάνει αίτηση συνταξιοδότησης μέχρι 31/8/2013, των οποίων το ΕΦΑΠΑΞ υπολογίζεται σύμφωνα με τα ως τώρα ισχύοντα και σε αυτούς που συνταξιοδοτούνται μετά την 1/9/2013 και θα υποστούν επιπλέον μειώσεις με το νέο τρόπο υπολογισμού.

Διεκδικούμε:

- ▶ **Καμία περικοπή στις συντάξεις, άρση των μειώσεων που επιβλήθηκαν με τις μνημονιακές πολιτικές.**
- ▶ **Πλήρη σύνταξη για τους εκπαιδευτικούς στα 35 χρόνια υπηρεσίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, με υπολογισμό της σύνταξης στα 35/35.**
- ▶ **Αποκατάσταση όλων των αδικιών στο εφάπαξ, στα επίπεδα των χρόνων πριν τη ληστρική επιδρομή του μνημονίου.**
- ▶ **Αποκατάσταση των αποθεματικών των ταμείων στα προ του υποχρεωτικού κουρέματος των ομολόγων επίπεδα.**
- ▶ **Άμεση καταβολή των συντάξεων (βασική και επικουρικά ταμεία).**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Η εισήγηση για το πρόγραμμα δράσης της συνδικαλιστικής χρονιάς 2014-15, θα αποσταλεί με την οριστική ημερήσια διάταξη, αφού λάβουμε υπόψη μας τις εξελίξεις της περιόδου εκείνης.

Δελτίο Τύπου

Συγκροτήθηκε σήμερα, **27-8-2013**, σε σώμα το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 25^{ης} Ιουνίου 2013, ως εξής:

Πρόεδρος

Κόκκινος Χαράλαμπος

6974750407

Τηλ.2103312793

Αντιπρόεδρος

Μαντάς Κορνηνός

6974750598

Τηλ:2103219653

Γενικός Γραμματέας – Υπεύθυνος Εκδόσεων:

Κικινής Θανάσης

Τηλ/fax: 2103255576

6974114103

**Ταμίας - Υπεύθυνος Τύπου
και Δημ. Σχέσεων -
Υπεύθυνος Υλικού & Βιβλιοθήκης**

Οικονόμου Τριαντάφυλλος

Τηλ/fax: 2103312795

6973425944

Ειδικός Γραμματέας

Πετράκης Σταύρος

Τηλ/Fax:2103312791

6973832828

Οργανωτικός Γραμματέας

Φασφαλής Νίκος

Τηλ/Fax:2103242171

6975303105

Μέλη

Αγαπητός Θανάσης

Τηλ.2103242144

6975308409

Νικολάρας Γιάννης

Τηλ. 2103228891

6974750410

Δριμάλα Θεοδώρα

Τηλ:2103313717, 6983117770

Fax:2103245836

Ζορμπάς Αχιλλέας

6980116836

Καλόγηρος Νίκος

Τηλ: 2103312794

698011047

